

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Vinayapiṭake

Pārājikakaṇḍa-aṭṭhakathā (paṭhamo bhāgo)

Ganthārambhakathā

Yo kappakoṭṭhihi appameyyaṃ;
Kālaṃ karonto atidukkarāni;
Khedam gato lokahitāya nātho;
Namo mahākāruṇikassa tassa.

Asambudham buddhanisevitaṃ yaṃ;
Bhavābhavaṃ gacchati jīvaloko;
Namo avijjādikilesajāla-
Viddhamśino dhammavarassa tassa.

Guṇehi yo sīlasamādhipaññā-
Vimuttiñāṇappabhutīhi yutto;
Khettaṃ janānaṃ kusalatthikānaṃ;
Tamariyasaṅghaṃ sīrasā namāmi.

Icevamaccantanamassaneyyaṃ;
Namassamāno ratanattayaṃ yaṃ;
Puññābhisandaṃ vipulaṃ alatthaṃ;
Tassānubhāvena hatantarāyo.

Yasmiṃ ṭhite sāsanaṃatṭhitassa;
Patiṭṭhitaṃ hoti susaṅṭhitassa;
Taṃ vaṇṇayissaṃ vinayaṃ amissaṃ;
Nissāya pubbācariyānubhāvaṃ.

Kāmañca pubbācariyāsabhehi;
Ñāṇambuniddhotamalāsavehi;
Visuddhavijjāpaṭisambhīdehi;
Saddhammasaṃvaṇṇanakovīdehi.

Sallekhiye nosulabhūpamehi;
Mahāvihārassa dhajūpamehi;
Saṃvaṇṇitoayaṃ vinayo nayehe;
Cittehi sambuddhavarānvayehe.

Saṃvaṇṇanā sīhaḍadīpakena;
Vākyena esā pana saṅkhatattā;
Na kiñci atthaṃ abhisambhuṇāti;
Dīpantare bhikkhujanassa yasmā.

Tasmā imaṃ pāḷinayānurūpaṃ;
Saṃvaṇṇanaṃ dāni samārabhissaṃ;
Ajjesanaṃ buddhasirivhayassa;
Therassa sammā samanussaranto.

Saṃvaṇṇanaṃ tañca samārabhanto;
Tassā mahāaṭṭhakathaṃ sarīraṃ;

Katvā mahāpaccariyaṃ tatheva;
Kurundināmādisu vissutāsu.

Vinicchayo aṭṭhakathāsu vutto;
Yo yuttamatthaṃ apariccajanto;
Tatopi antogadhatheravādaṃ;
Saṃvaṇṇanaṃ samma samārabhissaṃ.

Taṃ me nisāmentu pasannacittā;
Therā ca bhikkhū navamajjhimā ca;
Dhammappadīpassa tathāgatassa;
Sakkacca dhammaṃ patimānayaṃtā.

Buddhena dhammo vinayo ca vutto;
Yo tassa puttehi tatheva ñāto;
So yehi tesam matimaccajantā;
Yasmā pure aṭṭhakathā akamsu.

Tasmā hi yaṃ aṭṭhakathāsu vuttaṃ;
Taṃ vajjayitvāna pamādalekhaṃ;
Sabbampi sikkhāsu sagāravānaṃ;
Yasmā pamāṇaṃ idha paṇḍitānaṃ.

Tato ca bhāsantameva hitvā;
Vitthāramaggañca samāsavitvā;
Vinicchayaṃ sabbamasesavitvā;
Tantikkamaṃ kiñci avokkamitvā.

Suttantikānaṃ vacanānamatthaṃ;
Suttānurūpaṃ paridīpayantī;
Yasmā ayaṃ hessati vaṇṇanāpi;
Sakkacca tasmā anusikkhitabbāti.

Bāhiraṇidānakathā

Tattha **taṃ vaṇṇayissaṃ vinayanti** vuttattā vinayo tāva vavattthapetaḃbo. Tenetaṃ vuccati – “vinayo nāma idha sakalaṃ vinayapiṭakaṃ adhippeta”nti. Saṃvaṇṇanatthaṃ panassa ayaṃ **mātikā** –

Vuttaṃ yena yadā yasmā, dhāritaṃ yena cābhatam;
Yatthappatiṭṭhitacetametam vatvā vidhiṃ tato.

Tenātiādipāṭhassa, atthaṃ nānappakāro;
Dassayanto karissāmi, vinayassatthavaṇṇananti.

Tattha **vuttaṃ yena yadā yasmāti** idaṃ tāva vacanaṃ “tena samayena buddho bhagavā verañjāyaṃ viharatī”ti evamādivacanaṃ sandhāya vuttaṃ. Idañhi buddhassa bhagavato attapaccakkhavacanaṃ na hoti, tasmā vattabbametaṃ “idaṃ vacanaṃ kena vuttaṃ, kadā vuttaṃ, kasmā ca vutta”nti? Āyasmatā upālitherena vuttaṃ, tañca pana paṭhamamahāsaṅgītikāle.

Paṭhamamahāsaṅgītikathā

Paṭhamamahāsaṅgīti nāma cesā kiñcāpi pañcasatikasaṅgītikkhandaḃ vuttā, nidānakosallatthaṃ pana idhāpi iminā nayena veditabbā. Dhammacakkappavattanañhi ādiṃ katvā yāva subhaddaparibbājakavinayanā katabuddhacice kusinārāyaṃ upavattane mallānaṃ sālavane yamakasālānamantare visākhapuṇṇamadivase paccūsasamaye anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbute bhagavati lokanāthe, bhagavato parinibbāne sannipatitānaṃ sattannaṃ bhikkhusatasahassānaṃ saṅghatthero āyasmā mahākassapo sattāhparinibbute bhagavati,

subhaddena vuḍḍhapabbajitena “alam, āvuso, mā socittha, mā paridevittha, sumuttā mayaṃ tena mahāsamaṇena; upaddutā ca homa – ‘idaṃ vo kappati, idaṃ vo na kappatī’ ti! Idāni pana mayaṃ yaṃ icchissāma taṃ karissāma, yaṃ na icchissāma na taṃ karissāmā” ti (cūḷava. 437; dī. ni. 2.232) vuttavacanamanussaranto “ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati yaṃ pāpabhikkhū atītasatthukaṃ pāvacaṇanti maññamānā pakkhaṃ labhitvā nacirasseva saddhammaṃ antaradhāpeyyuṃ, yāva ca dhammavinayo tiṭṭhati tāva anatītasatthukameva pāvacaṇaṃ hoti. Vuttañhetā bhagavatā –

‘Yo vo, ānanda, mayā dhammo ca vinayo ca desito paññatto, so vo mamaccayena satthā’ ti (dī. ni. 2.216).

“Yaṃnūnāhaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyaṃ, yathayidaṃ sāsanaṃ addhaniyaṃ assa ciraṭṭhitikaṃ.

Yaṃ cāhaṃ bhagavatā –

‘Dhāressasi pana me tvaṃ, kassapa, sāṇāni paṃsukūlāni nibbasanāni’ ti vatvā cīvare sādharmaṇaparibhogena ceva,

‘Ahaṃ, bhikkhave, yāvade ākaṅkhāmi vivicceva kāmehi...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharāmi; kassapopi, bhikkhave, yāvade ākaṅkhati vivicceva kāmehi...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharatī’ ti –

Evamādinā nayena navānupubbavivahāraḷabhiññāppabhede uttarimanussadhamme attanā samasamaṭṭhapanena ca anuggahito, tassa kimaññaṃ āṇaṇyaṃ bhavissati; nanu maṃ bhagavā rājā viya sakakavacaissariyānuppadānena attano kulavaṃsappatiṭṭhāpakaṃ puttāṃ ‘saddhammavaṃsappatiṭṭhāpako me ayaṃ bhavissatī’ ti mantvā iminā asādhāraṇena anuggahena anuggahesī’ ti cintayanto dhammavinayaṃ saṅgāyanatthaṃ bhikkhūnaṃ ussāhaṃ janesi. Yathāha –

“Atha kho āyasmā mahākassapo bhikkhū āmantesi – ‘ekamidāhaṃ, āvuso, samayaṃ pāvāya kusināraṃ addhānamaggappaṭipanno mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi’ ti (dī. ni. 2.231) sabbaṃ **subhaddakaṇḍaṃ** vitthārato veditabbaṃ.

Tato paraṃ āha –

“Handa mayaṃ, āvuso, dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma. Pure adhammo dippati, dhammo paṭibāhiyyati; avinayo dippati, vinayo paṭibāhiyyati. Pure adhammavādino balavanto honti, dhammavādino dubbalā honti; avinayavādino balavanto honti, vinayavādino dubbalā hontī’ ti (cūḷava. 437).

Bhikkhū āhaṃsu – “tena hi, bhante, thero bhikkhū uccinatū” ti. Thero sakalanavaṅgasatthusāsanapariyattidhare puthujjana-sotāpanna-sakadāgāmi-anāgāmi-sukkhavipassakakhīṇāsavabhikkhū anekasate anekasahassee ca vajjetvā tipīṭakasabbapariyattippabhedadhare paṭisambhidāppatte mahānubhāve yebhuyyena bhagavatā etadaggaṃ āropite tevijjādibhede khīṇāsavabhikkhūyeva ekūnapañcasate pariggahesi. Ye sandhāya idaṃ vuttaṃ – “atha kho āyasmā mahākassapo ekenūnāpañcaarahantasatāni uccinī” ti (cūḷava. 437).

Kissa pana thero ekenūnamakāsīti? Āyasmato ānandattherassa okāsakaraṇatthaṃ. Tena hāyasmatā sahāpi vināpi na sakkā dhammasaṅgīti kātuṃ, so hāyasmā sekkho sakaraṇīyo, tasmā sahāpi na sakkā; yasmā panassa kiñci dasabaladesitaṃ suttageyyādikaṃ bhagavato asammukhā paṭiggahitaṃ nāma natthi, tasmā vināpi na sakkā. Yadi evaṃ sekkhopi samāno dhammasaṅgītiyā bahukārattā therena uccinitabbo assa. Atha kasmā na uccinitoti? Parūpavādavivajjanato. Thero hi āyasmante ānande ativiya vissattho ahosi, tathā hi naṃ sirasmiṃ palitesu jātesupi “na vāyaṃ kumārako mattamaññāsī” ti (saṃ. ni. 2.154) kumārakavādēna ovadati. Sakyakulappasuto cāyaṃ āyasmā tathāgatassa bhātā cūḷapituputto. Tatra hi bhikkhū chandāgamaṇaṃ viya maññamānā “bahū asekkhapaṭisambhidāppatte bhikkhū ṭhapetvā ānandaṃ sekkhapaṭisambhidāppattaṃ thero uccinī” ti upavadeyyuṃ, taṃ parūpavādaṃ parivajjento “ānandaṃ vinā saṅgīti na sakkā kātuṃ, bhikkhūnaṃyeva anumatiyā gahessāmi” ti na uccini.

Atha sayameva bhikkhū ānandassatthāya therāṃ yāciṃsu. Yathāha –

“Bhikkhū āyasmantaṃ mahākassapaṃ etadavocum – ‘ayaṃ, bhante, āyasmā ānando kiñcāpi sekkho abhabbo chandā dosā mohā bhayā agatiṃ gantum, bahu cānena bhagavato santike dhammo ca vinayo ca pariyatto; tena hi, bhante, thero āyasmantampi ānandaṃ uccinatū’ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantampi ānandaṃ uccinī’ti (cūḷava. 437).

Evaṃ bhikkhūnaṃ anumatiyā uccinitena tenāyasmataṃ saddhiṃ pañca therasatāni ahesum.

Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi – “kattha nu kho mayaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma’ti. Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi – “rājagahaṃ kho mahāgocaraṃ pahūtasenāsanāṃ, yaṃnūna mayaṃ rājagahe vassaṃ vasantā dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma, na aññe bhikkhū rājagahe vassaṃ upagaccheyyū’ti. Kasmā pana nesaṃ etadahosi? Idaṃ amhākaṃ thāvarakammaṃ, koci visabhāgapuggalo saṅghamaññaṃ pavisitvā ukkoṭeyyāti. Athāyasmā mahākassapo ñattidutiyaena kammaena sāvesi, taṃ **saṅgītikkhandaṃ** vuttanayeneva ñātambaṃ.

Atha tathāgatassa parinibbānato sattasu sādhuṃānādivasesu sattasu ca dhātupūjādivasesu vītivattesu “aḍḍhamāso atikkanto, idāni gimhānaṃ diyaḍḍho māso seso, upakaṭṭhā vassūpanāyikā’ti mantvā mahākassapaṃthero “rājagahaṃ, āvuso, gacchāmā’ti upaḍḍhaṃ bhikkhusaṅghaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato. Anuruddhattheropi upaḍḍhaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato. Ānandatthero pana bhagavato pattaḍḍhāraṃ gahetvā bhikkhusaṅghaparivuto sāvattiṃ gantvā rājagahaṃ gantukāmo yena sāvatti tena cārikaṃ pakkāmi. Ānandattherena gatagataṭṭhāne mahāparidevo ahoṣi – “bhante ānanda, kuhiṃ satthāraṃ ṭhapetvā āgatosī’ti. Anupubbena pana sāvattiṃ anuppatte there bhagavato parinibbānādivase viya mahāparidevo ahoṣi.

Tatra sudaṃ āyasmā ānando aniccatādiṭṭhiyuttāya dhammiyā kathāya taṃ mahājanaṃ saññāpetvā jetavanaṃ pavisitvā dasabalena vasitagandhakuṭiyā dvāraṃ vivaritvā mañcapīṭhaṃ nīharitvā papphoṭetvā gandhakuṭiṃ sammajjitvā milātamaḷākacavaraṃ chaḍḍetvā mañcapīṭhaṃ atiharitvā puna yathāṭṭhāne ṭhapetvā bhagavato ṭhitakāle karaṇiyaṃ vattaṃ sabbamakāsi. Atha thero bhagavato parinibbānato pabhuti ṭhānanisajjabahulatā ussannadhātukaṃ kāyaṃ samassāsetuṃ dutiyādivase khīravirecanaṃ pivitvā vihāreyaeva nisīdi. Yaṃ sandhāya subhena māṇavena pahitaṃ māṇavakaṃ etadavoca –

“Akālo kho, māṇavaka, atthi me ajja bhesajjamattā pītā, appeva nāma svepi upasaṅkameyyāma’ti (dī. ni. 1.447).

Dutiyādivase cetakattherena pacchāsamañena gantvā subhena māṇavena puṭṭho dīghanikāye **subhasuttaṃ**nāma dasamaṃ suttaṃabhāsi.

Atha thero jetavanavihāre khaṇḍaphullappaṭisaṅkharānaṃ kārāpetvā upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya rājagahaṃ gato. Tathā mahākassapaṃthero anuruddhatthero ca sabbāṃ bhikkhusaṅghaṃ gahetvā rājagahameva gato.

Tena kho pana samayena rājagahe aṭṭhārasa mahāvihārā honti. Te sabbepi chaḍḍitapatitauklāpā ahesum. Bhagavato hi parinibbāne sabbe bhikkhū attano attano pattaḍḍhāraṃ gahetvā vihāre ca pariveṇe ca chaḍḍetvā agamaṃsu. Tattha therā bhagavato vacanapūjanatthaṃ titthiyavādaparimocanattathāñca “paṭhamāṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharānaṃ karomā’ti cintesum. Titthiyā hi evaṃ vadeyyum – “samañassa gotamassa sāvakaṃ satthari ṭhiteyaeva vihāre paṭijaggimṃsu, parinibbuta chaḍḍesu’ti. Tesāṃ vādaparimocanattathāñca cintesunti vuttaṃ hoti. Vuttampi hetam –

“Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi – ‘bhagavatā kho, āvuso, khaṇḍaphullappaṭisaṅkharānaṃ vaṇṇitaṃ. Handa mayaṃ, āvuso, paṭhamāṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharānaṃ karoma, majjhimaṃ māsaṃ sannipatitvā dhammañca vinayañca saṅgāyissāma’ti (cūḷava. 438).

Te dutiyādivase gantvā rājadvāre aṭṭhaṃsu. Ajātasattu rājā āgantvā vanditvā “kiṃ, bhante, āgatathā’ti attanā kattabbakiccaṃ paṭipucchi. Therā aṭṭhārasa mahāvihārappaṭisaṅkharānatthāya hatthakammaṃ paṭivedesum. “Sādhu, bhante’ti rājā hatthakammakāraṃ manusse adāsi. Therā paṭhamāṃ māsaṃ sabbavivhāre paṭisaṅkharāpetvā rañño ārocesum – “niṭṭhitaṃ, mahārāja, vihārappaṭisaṅkharānaṃ. Idāni dhammavinayaṃsaṅghaṃ karomā’ti. “Sādhu, bhante, vissatthā karotha. Mayhaṃ āñācakkāṃ, tumhākaṃ dhammacakkāṃ hotu. Āñāpetha, bhante, kiṃ karomī’ti? “Saṅghaṃ karontānaṃ bhikkhūnaṃ sannisaṅgānaṃ, mahārāja’ti. “Kattha karomī, bhante’ti? “Vebhārapabbatapasse sattapañṇiguhādvāre kātuṃ yuttaṃ, mahārāja’ti. “Sādhu, bhante’ti kho rājā ajātasattu vissakammunā nimmitasādisaṃ suvibhattabhittitthambhasopānaṃ nānāvīdhamālakammaṃvācittam

abhibhavantamiva rājabhavanavibhūtiṃ avahasantamiva devavimānasiriṃ siriyā nīketamiva ekanipātattitthamiva ca devamanussanayanavihanāṅgānaṃ lokarāmaṇeyyakamiva sampiṇḍitaṃ daṭṭhabbasāramaṇḍaṃ maṇḍapaṃ kārāpetvā vividhakusumadāma-olambaka-viniggallantacāruvitānaṃ ratanavicittamaṇikoṭṭimatalamiva ca naṃ nānāpupphūpahāraviccitasupariniṭṭhitabhūmikammaṃ brahmavimānasadisāṃ alaṅkaritvā tasmīṃ mahāmaṇḍape pañcasatānaṃ bhikkhūnaṃ anagghāni pañca kappiyapaccattharaṇasatāni paññāpetvā dakkhiṇabhāgaṃ nissāya uttarābhimukhaṃ therāsaṇaṃ maṇḍapamajjhe puratthābhimukhaṃ buddhassa bhagavato āsanārahaṃ dhammāsanaṃ paññāpetvā dantakhacitaṃ bījaniñcetha ṭhapetvā bhikkhusaṅghassa ārocāpesi – “niṭṭhitam, bhante, mama kicca”nti.

Tasmīṃ kho pana samaye ekacce bhikkhū āyasmantaṃ ānandaṃ sandhāya evamāhaṃsu – “imasmiṃ bhikkhusaṅhe eko bhikkhu vissagandhaṃ vāyanta vicarati”ti. Thero taṃ sutvā “imasmiṃ bhikkhusaṅhe añño vissagandhaṃ vāyanta vicaraṇakabhikkhu nāma natthi, addhā ete maṃ sandhāya vadanti”ti saṃvegaṃ āpajji. Ekacce bhikkhū āyasmantaṃ ānandaṃ āhaṃsu – “sve, āvuso, sannipāto tvaṅca sekkho sakaraṇiyo, tena te na yuttaṃ sannipātaṃ gantuṃ, appamatto hohi”ti.

Atha kho āyasmā ānando – “sve sannipāto, na kho pana metaṃ patirūpaṃ yvāhaṃ sekkho samāno sannipātaṃ gaccheyya”nti bahudeva rattiṃ kāyagatāyasatiyā vītināmetvā rattiyaṃ paccūsasamayaṃ caṅkamā orohitvā vihāraṃ pavisitvā “nipajjissāmi”ti kāyaṃ āvajjesi. Dve pādā bhūmito muttā, appattaṅca sīsaṃ bimbohanaṃ, etasmīṃ antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimucci. Ayañhi āyasmā caṅkamena bahi vītināmetvā vīsesaṃ nibbattetuṃ asakkonto cintesi – “nanu maṃ bhagavā etadavoca – ‘katapuññosi tvaṃ, ānanda, padhānamanuyūñja; khīppaṃ hohisi anāsavo’ti (dī. ni. 2.207). Buddhānaṃ kathādosso nāma natthi. Mama accāraddhaṃ vīriyaṃ tena me cittaṃ uddhaccāya saṃvattati. Handāhaṃ vīriyasamathaṃ yojemi”ti caṅkamā orohitvā pādadhovanaṭṭhāne ṭhatvā pāde dhovitvā vihāraṃ pavisitvā mañcake nisīditvā “thokaṃ vissamissāmi”ti kāyaṃ mañcake upanāmesi. Dve pādā bhūmito muttā, sīsaṅca bimbohanaṃ asampattaṃ. Etasmīṃ antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimuttaṃ, catuiriyaṃ pathavirahitaṃ therassa arahattaṃ ahosi. Tena imasmīṃ sāsane anipanno anisinno aṭṭhito acaṅkamanto “ko bhikkhu arahattaṃ patto”ti vutte “ānandatthero”ti vattuṃ vaṭṭati.

Atha kho therā bhikkhū dutiyadivase katabhattakiccā pattaṅcīvaraṃ paṭisāmetvā dhammasabhāyaṃ sannipatitā. Ānandatthero pana attano arahattappattiṃ nāpetukāmo bhikkhūhi saddhiṃ na gato. Bhikkhū yathāvuḍḍhaṃ attano attano patīāsane nisīdanta ānandattherassa āsanaṃ ṭhapetvā nisinnā. Tattha kehici “etamāsanaṃ kassā”ti vutte “ānandattherassa”ti. “Ānando pana kuhiṃ gato”ti? Tasmīṃ samaye thero cintesi – “idāni mayhaṃ gamanakālo”ti. Tato attano ānubhāvaṃ dassento pathaviyaṃ nimujjivā attano āsaneyeva attānaṃ dassesi. Ākāsenāgantvā nisīdītipi eke.

Evaṃ nisinne tasmīṃ āyasmante mahākassapatthero bhikkhū āmantesi – “āvuso, kiṃ paṭhamaṃ saṅgāyāma, dhammaṃ vā vinayaṃ vā”ti? Bhikkhū āhaṃsu – “bhante mahākassapa, **vinayo nāma buddhasāsanassa āyu, vinaye ṭhite sāsanaṃ ṭhitaṃ hoti**; tasmā paṭhamaṃ vinayaṃ saṅgāyāma”ti. “Kaṃ dhuraṃ katvā”ti? “Āyasmantaṃ upāli”nti. “Kiṃ ānando nappahoti”ti? “No nappahoti; api ca kho pana sammāsambuddho dharamānoyeva vinayapariyattiṃ nissāya āyasmantaṃ upāliṃ etadagge ṭhapesi – ‘etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakanāṃ bhikkhūnaṃ vinayadharānaṃ yadidaṃ upāli’ti (a. ni. 1.219, 228). Tasmā upālitheram pucchitvā vinayaṃ saṅgāyāma”ti. Tato thero vinayaṃ pucchanaṭṭhāya attanāva attānaṃ sammanni. Upālitheropi vissajjanatthāya sammanni. Tatrāyaṃ pāli –

“Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ nāpesi –

“Suṇātu me, āvuso, saṅgho. Yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ upāliṃ vinayaṃ puccheyya”nti.

“Āyasmāpi upāli saṅghaṃ nāpesi –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho. Yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena vinayaṃ puṭṭho vissajjeyya”nti.

Evaṃ attanāva attānaṃ sammannitvā āyasmā upāli uṭṭhāyāsanaṃ ekaṃsaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi, dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Tato āyasmā mahākassapo therāsane nisīditvā āyasmantaṃ upāliṃ vinayaṃ pucchi – “paṭhamaṃ, āvuso upāli, pārājikaṃ kattha paññatta”nti? “Vesāliyaṃ, bhante”ti. “Kaṃ ārabbhā”ti? “Sudinnaṃ kalandaṃputtaṃ ārabbhā”ti. “Kismiṃ vatthusmi”nti? “Methunadhamme”ti.

Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ upāliṃ paṭhamassa pārājikassa vatthumpi pucchi, nidānampi pucchi, puggalampi pucchi, paññattimpi pucchi, anupaññattimpi pucchi, āpattimpi pucchi, anāpattimpi pucchi; yathā ca paṭhamassa tathā dutiyassa tathā tatiyassa tathā catutthassa pārājikassa vatthumpi pucchi...pe... anāpattimpi pucchi. Puṭṭho puṭṭho upālitthero vissajjesi. Tato imāni cattāri pārājikāni “pārājikakaṇḍaṃ nāma ida”nti saṅghaṃ āropetvā ṭhapesuṃ. Terasa saṅghādisesāni “terasaka”nti ṭhapesuṃ. Dve sikkhāpadāni “aniyatāni”ti ṭhapesuṃ. Timsa sikkhāpadāni “nissaggiyapācittiyāni”ti ṭhapesuṃ. Dvenavuti sikkhāpadāni “pācittiyāni”ti ṭhapesuṃ. Cattāri sikkhāpadāni “pāṭidesaniyāni”ti ṭhapesuṃ. Pañcasattati sikkhāpadāni “sekhiyāni”ti ṭhapesuṃ. Satta dhamme “adhikaraṇasamathā”ti ṭhapesuṃ.

Evaṃ mahāvibhaṅgaṃ saṅghaṃ āropetvā bhikkhunīvibhaṅge aṭṭha sikkhāpadāni “pārājikakaṇḍaṃ nāma ida”nti ṭhapesuṃ. Sattarasa sikkhāpadāni “sattarasaka”nti ṭhapesuṃ. Timsa sikkhāpadāni “nissaggiyapācittiyāni”ti ṭhapesuṃ. Chasaṭṭhisatasikkhāpadāni “pācittiyāni”ti ṭhapesuṃ. Aṭṭha sikkhāpadāni “pāṭidesaniyāni”ti ṭhapesuṃ. Pañcasattati sikkhāpadāni “sekhiyāni”ti ṭhapesuṃ. Satta dhamme “adhikaraṇasamathā”ti ṭhapesuṃ. Evaṃ bhikkhunīvibhaṅgaṃ saṅghaṃ āropetvā eteneva upāyena khandhakaparivārepi āropesuṃ. Evametaṃ saubhatovibhaṅgakhandhakaparivāraṃ vinayapiṭakaṃ saṅghamārūḷhaṃ sabbaṃ mahākassapatthero pucchi, upālitthero vissajjesi. Pucchāvissajanapariyosāne pañca arahantasatāni saṅghaṃ āropitanayeneva gaṇasajjhāyamakamsu. Vinayasaṅghāvasāne upālitthero dantakhacitaṃ bījanaṃ nikkhipitvā dhammāsanaṃ orohitvā vuḍḍhe bhikkhū vanditvā attano pattāsane nisīdi.

Vinayaṃ saṅgāyitvā dhammaṃ saṅgāyitukāmo āyasmā mahākassapo bhikkhū pucchi – “dhammaṃ saṅgāyantehi kaṃ puggalaṃ dhuraṃ katvā dhammo saṅgāyitabbo”ti? Bhikkhū “ānandattheraṃ dhuraṃ katvā”ti āhamsu.

Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ ñāpesi –

“Suṇātu me, āvuso, saṅgho. Yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ ānandaṃ dhammaṃ puccheyya”nti.

Atha kho āyasmā ānando saṅghaṃ ñāpesi –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena dhammaṃ puṭṭho vissajjeyya”nti.

Atha kho āyasmā ānando uṭṭhāyāsanaṃ ekamsaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Atha mahākassapatthero ānandattheraṃ dhammaṃ pucchi – “brahmajālaṃ, āvuso ānanda, kattha bhāsita”nti? “Antarā ca, bhante, rājagahaṃ antarā ca nāḷandaṃ rājāgārake ambalaṭṭhikāya”nti. “Kaṃ ārabbhā”ti? “Suppiyañca paribbājakaṃ, brahmadattañca māṇava”nti. “Kismiṃ vatthusmi”nti? “Vaṇṇāvaṇṇe”ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ brahmajālassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi, vatthumpi pucchi. “Sāmaññaphalaṃ panāvuso ānanda, kattha bhāsita”nti? “Rājagahe, bhante, jīvakambavane”ti. “Kena saddhi”nti? “Ajātasattunā vedehiputtana saddhi”nti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ sāmaññaphalassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi. Eteneva upāyena pañca nikāye pucchi.

Pañcanikāyā nāma – dīghanikāyo, majjhimanikāyo, saṃyuttanikāyo, aṅguttaranikāyo, khuddakanikāyoti. Tattha khuddakanikāyo nāma – cattāro nikāye ṭhāpetvā, avasesaṃ buddhavacanaṃ. Tattha vinayo āyasmatā upālittherena vissajjito, sesakhuddakanikāyo cattāro ca nikāyā ānandattherena. Tadetam sabbampi buddhavacanaṃ rasavasena ekavidhaṃ, dhammavinayavasena duvidhaṃ, paṭhamamajjhimapacchimavasena tividhaṃ; tathā piṭakavasena, nikāyavasena pañcavidhaṃ, aṅgavasena navavidhaṃ, dhammakkhandhavasena caturāsītisahassavidhanti veditabbaṃ.

Kathaṃ **rasavasena ekavidhaṃ**? Yañhi bhagavatā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambujjhivā yāva anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyati, etthantare pañcacattālīsavassāni devamanussanāgayakkhādayo anusāsantena paccavekkhantena vā vuttaṃ, sabbaṃ taṃ ekarasaṃ vimuttirasameva hoti. Evaṃ rasavasena ekavidhaṃ.

Kathaṃ **dhammavinayavasena duvidhaṃ**? Sabbameva cetam dhammo ceva vinayo cāti saṅkhyam gacchati. Tattha vinayapiṭakaṃ **vinayo**, avasesaṃ buddhavacanaṃ **dhammo**; tenevāha – “yaṃnūna mayaṃ, āvuso, dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma”ti. “Ahaṃ upāliṃ vinayaṃ puccheyyaṃ, ānandaṃ dhammaṃ

puccheyya’’nti ca evaṃ dhammavinayasena duvidhaṃ.

Kathaṃ **paṭhamamajjhimpacchimavasena tividhaṃ**? Sabbameva hidaṃ paṭhamabuddhavacanaṃ, majjhimpacchimabuddhavacanaṃ, pacchimabuddhavacanaṃ tippabhedhaṃ hoti. Tattha –

‘‘Anekajāṭisaṃsāraṃ, sandhāvissaṃ anibbisāṃ;
Gahakāraṃ gavesanto, dukkhā jāti punappaṇaṃ.

‘‘Gahakāraka diṭṭhosi, puna gehaṃ na kāhasi;
Sabbā te phāsukā bhaggā, gahakūṭaṃ visaṅkhaṭaṃ;
Visaṅkhāragataṃ cittaṃ, taṇhānaṃ khayamajjhagā’’ti. (dha. pa. 153-154);

Idaṃ **paṭhamabuddhavacanaṃ**.

Keci ‘‘yadā have pātubhavanti dhammā’’ti **khandhake** udānagāthaṃ āhu. Esā pana pāṭipadadivase sabbaññubhāvappattassa somanassamayaññena paccayākāraṃ paccavekkhantassa uppannā udānagāthāti veditabbā.

Yaṃ pana parinibbānakāle abhāsi – ‘‘handā dāni, bhikkhave, āmantayāmi vo, vayadhammā saṅkhārā, appamādena sampādetthā’’ti (dī. ni. 2.218) idaṃ **pacchimabuddhavacanaṃ**.

Ubhinnaṃantare yaṃ vuttaṃ etaṃ **majjhimpacchimabuddhavacanaṃ**. Evaṃ paṭhamamajjhimpacchimavasena tividhaṃ.

Kathaṃ **piṭakavasena tividhaṃ**? Sabbampi hetāṃ vinayapiṭakaṃ suttantapiṭakaṃ abhidhammapiṭakanti tippabhedameva hoti. Tattha paṭhamasaṅgītiyaṃ saṅgītaṃ asaṅgītaṃ sabbampi samodhānetvā ubhayāni pātimokkhāni, dve vibhaṅgāni, dvāvīsati khandhakāni, soḷasaparivārāni idaṃ **vinayapiṭakaṃ** nāma.

Brahmajālādi catuttimsasuttasaṅgaho dīghanikāyo, mūlapariyāyasuttādi diyaḍḍhasatadvesuttasaṅgaho majjhimanikāyo, oghataraṇasuttādi sattasuttasahassa sattasata dvāsaṭṭhisuttasaṅgaho saṃyuttanikāyo, cittapariyādānasuttādi navasuttasahassa pañcasata sattaapaññāsuttasaṅgaho aṅguttaranikāyo, khuddakapāṭha-dhammapada-udāna-iti vuttaka-suttanipāta-vimānavatthu-petavatthu-theragāthā-therīgāthā-jātakaniddesa-paṭisambhidā-apadāna-buddhavaṃsa-cariyāpiṭakavasena pannarasappabhedo khuddakanikāyoti idaṃ **suttantapiṭakaṃ** nāma.

Dhammasaṅgaho, vibhaṅgo, dhātukathā, puggalapaññatti, kathāvatthu, yamakaṃ, paṭṭhānanti idaṃ **abhidhammapiṭakaṃ** nāma. Tattha –

Vividhavisesanayattā, vinayanato ceva kāyavācānaṃ;
Vinayatthavidūhi ayaṃ, vinayo vinayoti akkhāto.

Vividhā hi ettha pañcavidha pātimokkhuddesa pārājikādi sattaāpattikkhandhamātikā vibhaṅgādippabhedā nayā, visesabhūtā ca dalhīkammasithilakaraṇappayojanā anupaññattinayā, kāyikavācasikaajjhācāranisedhanato cesa kāyaṃ vācaṃ vineti, tasmā vividhanayattā visesanayattā kāyavācānaṃ vinayanato ‘‘vinayo’’ti akkhāto. Tenetametassa vacanattakosallatthaṃ vuttaṃ –

‘‘Vividhavisesanayattā, vinayanato ceva kāyavācānaṃ;
Vinayatthavidūhi ayaṃ, vinayo vinayoti akkhāto’’ti.

Itaraṃ pana –

Atthānaṃ sūcanato, suvuttato savanatotha sūdanato;
Suttāṇā suttasabhāgato ca, suttanti akkhātaṃ.

Taṃhi attatthaparattādhātibhede atthe sūceti, suvuttā cettha atthā veneyyajjhāsayanulomena vuttattā. Savati cetāṃ atthe sassamiva phalaṃ pasavatīti vuttaṃ hoti. Sūdanti cetāṃ dhenuviya khīraṃ, paggharatīti vuttaṃ hoti. Suṭṭhu ca ne tāyati rakkhatīti vuttaṃ hoti. Suttasabhāgañcetāṃ, yathā hi tacchakānaṃ suttāṃ pamāṇaṃ hoti; evametampi

viññūnaṃ. Yathā ca suttena saṅgahitāni pupphāni na vikiriyanti na viddhaṃsiyanti; evametena saṅgahitā atthā. Tenetametassa vacanattakosallatthaṃ vuttaṃ –

“Atthānaṃ sūcanaṭo, suvuttato savanatotha sūdanaṭo;
Suttāṇā suttasabhāgato ca, suttanti akkhāta”nti.

Itaro pana –

Yaṃ ettha vuḍḍhimanto, salakkhaṇā pūjitā paricchinnā;
Vuttādhikā ca dhammā, abhidhammo tena akkhāto.

Ayañhi abhisaddo vuḍḍhilakkhaṇapūjitaparicchinnādhikesu dissati. Tathāhesa – “bāḷhā me āvuso dukkhā vedanā abhikkamanti no paṭikkamanti”tiādīsu (ma. ni. 3.389; saṃ. ni. 5.195) vuḍḍhiyaṃ āgato. “Yā tā rattiyo abhiññātā abhilakkhitā”tiādīsu (ma. ni. 1.49) lakkhaṇe. “Rājābhiraṇṇā manujindo”tiādīsu (ma. ni. 2.399; su. ni. 558) pūjite. “Paṭibalo vinetuṃ abhidhamme abhivinaye”tiādīsu (mahāva. 85) paricchinne. Aññamaññaṣaṅkaravirahite dhamme ca vinaye cāti vuttaṃ hoti. “Abhikkantena vaṇṇenā”tiādīsu (vi. va. 75) adhike.

Ettha ca “rūpūpapattiyā maggaṃ bhāveti, mettāsahagatena cetasā ekaṃ disaṃ pharivā viharatī”tiādīnā (dha. sa. 160 ādayo) nayena vuḍḍhimantopi dhammā vuttā. “Rūpārammaṇaṃ vā saddārammaṇaṃ vā”tiādīnā nayena ārammaṇādīhi lakkhaṇiyattā salakkhaṇāpi. “Sekkhā dhammā, asekkhā dhammā, lokuttarā dhammā”tiādīnā nayena pūjitāpi pūjārahātī adhippāyo. “Phasso hoti vedanā hotī”tiādīnā nayena sabhāvaparicchinnattā paricchinnāpi. “Mahaggaṭā dhammā, appamāṇā dhammā, anuttarā dhammā”tiādīnā nayena adhiḷkāpi dhammā vuttā. Tenetametassa vacanattakosallatthaṃ vuttaṃ –

“Yaṃ ettha vuḍḍhimanto, salakkhaṇā pūjitā paricchinnā;
Vuttādhikā ca dhammā, abhidhammo tena akkhāto”nti.

Yaṃ panettha avisiṭṭhaṃ, taṃ –

Piṭakaṃ piṭakatthavidū, pariyattibbhājanatthato āhu;
Tena samodhānetvā, tayopi vinayādayo ñeyyā.

Pariyattipi hi “mā piṭakasampadānenā”tiādīsu (a. ni. 3.66) piṭakanti vuccati. “Atha puriso āgaccheyya kudālapiṭakaṃ ādāyā”tiādīsu (ma. ni. 1.228; a. ni. 3.70) yaṃ kiñci bhājanampi. Tasmā piṭakaṃ piṭakatthavidū, pariyattibbhājanatthato āhu.

Idāni **tena samodhānetvā tayopi vinayādayo ñeyyāti**. Tena evaṃ duvidhatthena piṭakasaddena saha samāsaṃ katvā vinayo ca so piṭakañca pariyattibhāvato tassa tassa atthassa bhājanato cāti vinayapiṭakaṃ, yathāvutteneva nayena suttantañca taṃ piṭakañcāti suttantapiṭakaṃ, abhidhammo ca so piṭakañcāti abhidhammapiṭakanti evamete tayopi vinayādayo ñeyyā.

Evaṃ ñatvā ca punapi tesveva piṭakesu nānappakāraḷkosallatthaṃ –

Desanāsāsanakathā, bhedaṃ tesu yathārahaṃ;
Sikkhāpahānagambhīra, bhāvañca paridīpaye.

Pariyattibhedaṃ sampattiṃ, vipattiṃ cāpi yaṃ yaḷhiṃ;
Pāpuṇāti yathā bhikkhu, tampi sabbaṃ vibhāvaye.

Tatrāyaṃ paridīpanā vibhāvanā ca, etāni hi tīṇi piṭakāni yathākkamaṃ āṇā vohāra paramatthadesanā yathāparādha-yathānuloma-yathādhhammasāsanāni, saṃvarāsaṃvaradiṭṭhi viniveṭṭhanāmarūparicchedakathāti ca vuccanti.

Ettha hi vinayapiṭakaṃ āṇārahena bhagavatā āṇābāhullato desitattā **āṇādesanā**, suttantapiṭakaṃ vohāraḷkusaleṇa bhagavatā vohārabāhullato desitattā **vohāradesanā**, abhidhammapiṭakaṃ paramatthakusaleṇa bhagavatā paramatthabāhullato desitattā **paramatthadesanāti** vuccati.

Tathā paṭhamam ye te pacurāparādhā sattā te yathāparādham ettha sāsītāti **yathāparādhasāsanam**, dutiyam anekajjhāsayanusayacariyādhimuttikā sattā yathānulomam ettha sāsītāti **yathānulomasāsanam**, tatiyam dhammapuñjamatte “ahaṃ mamā”ti saññino sattā yathādhammam ettha sāsītāti **yathādhammasāsananti** vuccati.

Tathā paṭhamam ajjhācārapaṭipakkhabhūto samvarāsamvaro ettha kathitoti **samvarāsamvarakathā**, dutiyam dvāsaṭṭhiḍḍhipaṭipakkhabhūtā ḍiṭṭhiviniveṭhanā ettha kathitāti **ḍiṭṭhiviniveṭhanakathā**, tatiyam rāgāḍḍhipaṭipakkhabhūto nāmarūpaparicchedo ettha kathitoti **nāmarūpaparicchedakathā**ti vuccati.

Tīsupi ca cetesu tisso sikkhā, tīṇi pahānāni, catubbidho ca gambhīrabhāvo vedītabbo. Tathā hi – vinayapaṭike visesena **adhīsilasikkhā** vuttā, suttantapaṭike **adhīcittasikkhā**, abhidhammapaṭike **adhīpaññāsikkhā**.

Vinayapaṭike ca **vītikkamappahānam** kilesānam, vītikkamapaṭipakkhattā sīlassa. Suttantapaṭike **pariyuṭṭhānappahānam**, pariyuṭṭhānapaṭipakkhattā samādhissa. Abhidhammapaṭike **anusayappahānam** anusayapaṭipakkhattā paññāya.

Paṭhame ca **tadaṅgappahānam** kilesānam, itaresu **vikkhambhanasamucchedappahānāni**. Paṭhame ca **duccaritasamkilesassa** pahānam, itaresu **taṅhāḍḍiṭṭhisamkilesānam**.

Ekamekasmīncettha catubbidhopi dhammatthadesanāpaṭivedhagambhīrabhāvo vedītabbo. Tattha **dhammoti** pāḷi. **Atthoti** tassāyevattho. **Desanā**ti tassā manasāvavattāpitāya pāḷiyā desanā. **Paṭivedhoti** pāḷiyā pāḷiatthassa ca yathābhūtāvabodho. Tīsupi cetesu ete dhammatthadesanāpaṭivedhā yasmā sasādīhi viya mahāsamuddo mandabuddhīhi dukkhogāhā alabbhaneyyapaṭiṭṭhā ca, tasmā gambhīrā. Evaṃ ekamekasmīṃ ettha catubbidhopi gambhīrabhāvo vedītabbo.

Aparo nayo – **dhammoti** hetu. Vuttam hetam – “hetumhi ñāṇam dhammapaṭisambhidā”ti. **Atthoti** hetuphalam. Vuttam hetam – “hetuphale ñāṇam atthapaṭisambhidā”ti. **Desanā**ti paññatti, yathādhammam dhammābhilāpoti adhippāyo. **Paṭivedhoti** abhisamayo, so ca lokiyalokuttaro visayato asammohato ca atthānurūpam dhammesu, dhammānurūpam atthesu, paññattipathānurūpam paññattīsu avabodho.

Idāni yasmā etesu piṭakesu yaṃ yaṃ dhammajātam vā atthajātam vā, yā cāyaṃ yathā yathā ñāpetabbo attho sotūnam ñāṇassa abhimukho hoti, tathā tathā tadatthajotikā desanā, yo cettha avīparītāvabodhasaṅkhāto paṭivedho sabbametam anupacitakusalasambhārehi duppaññehi sasādīhi viya mahāsamuddo dukkhogāham alabbhaneyyapaṭiṭṭhaṅca, tasmā gambhīram. Evaṃpi ekamekasmīṃ ettha catubbidhopi gambhīrabhāvo vedītabbo.

Ettāvātā ca –

“Desanā-sāsanakathā, bhedaṃ tesu yathārahaṃ;
Sikkhāpahānagambhīrabhāvaṅca paridīpaye”ti.

Ayaṃ gāthā vuttatthā hoti.

“Pariyattibhedaṃ sampattim, vipattiñcāpi yaṃ yaḥim;
Pāpuṇāti yathā bhikkhu, tampi sabbam vibhāvaye”ti.

Ettha pana tīsu piṭakesu tividho **pariyattibhedo** daṭṭhabbo. Tisso hi pariyattiyo – alagaddūpamā, nissaraṇatthā, bhaṅgāgarikapariyattīti.

Tattha yā duggahitā upārambhādi hetu pariyāpuṭā, yaṃ **alagaddūpamā**. Yaṃ sandhāya vuttam – “seyyathāpi, bhikkhave, puriso alagaddatthiko alagaddagavesī alagaddapariyesanam caramāno, so passeyya mahantaṃ alagaddam. Tamenam bhoge vā naṅguṭṭhe vā gaṇheyya. Tassa so alagaddo paṭiparivattivā hatthe vā bāhāya vā aññatarasmīṃ vā aṅgapaccaṅge ḍaṃseyya. So tatonidānam maraṇam vā nigaccheyya, maraṇamattaṃ vā dukkham. Tam kissa hetu? Duggahitattā, bhikkhave, alagaddassa. Evameva kho, bhikkhave, idhekacce moghapurisā dhammam pariyāpuṇanti suttaṃ...pe... vedallam. Te tam dhammam pariyāpuṇitvā tesam dhammānam paññāya attham na upaparikkhanti. Tesam te dhammā paññāya attham anupaparikkhataṃ na nijjhānam khamanti. Te upārambhānisamsā ceva dhammam pariyāpuṇanti itivādappamokkhānisamsā ca. Yassa catthāya dhammam pariyāpuṇanti, taṅcassa attham nānubhonti. Tesam te dhammā duggahitā dīgharattaṃ ahitāya dukkhāya samvattanti.

Taṃ kissa hetu? Duggahitattā, bhikkhave, dhammāna’nti (ma. ni. 1.238).

Yā pana suggahitā sīlakkhandhādīpāripūriṃyeva ākankhamānena pariyāpuṭā na upārambhādi hetu, ayaṃ **nissaraṇatthā**. Yaṃ sandhāya vuttaṃ – “tesaṃ te dhammā suggahitā dīgharattaṃ hitāya sukhāya saṃvattanti. Taṃ kissa hetu? Suggahitattā, bhikkhave, dhammāna’nti (ma. ni. 1.239).

Yaṃ pana pariññātakkhando pahīnakilesa bhāvitamaggo paṭividdhākuppo sacchikatanirodho khīṇāsavo kevalaṃ paveṇīpālanatthāya vaṃsānurakkhaṇatthāya pariyāpuṇāti, ayaṃ **bhaṇḍāgārikapaayatīti**.

Vinaye pana suppaṭipanno bhikkhu sīlasampattiṃ nissāya tisso vijjā pāpuṇāti, tāsāmyeva ca tattha pabhedavacanato. Sutte suppaṭipanno samādhisampadaṃ nissāya cha abhiññā pāpuṇāti, tāsāmyeva ca tattha pabhedavacanato. Abhidhamme suppaṭipanno paññāsampadaṃ nissāya catasso paṭisambhidā pāpuṇāti, tāsāñca tattheva pabhedavacanato. Evametesu suppaṭipanno yathākkamena imaṃ vijjāttayachaḷabhiññācatupaṭisambhidābhedam sampattiṃ pāpuṇāti.

Vinaye pana duppaṭipanno anuññātasukhasamphassaattharaṇapāvuraṇādīphassasāmaññato paṭikkhittesu upādinnaphassādīsū anavajjasāññī hoti. Vuttampi hetam – “tathāham bhagavatā dhammaṃ desitaṃ ājānāmi, yathā yeme antarāyikā dhammā vuttā bhagavatā, te paṭisevato nālam antarāyāyā”ti (pāci. 417; ma. ni. 1.234) tato dussīlabhāvaṃ pāpuṇāti. Sutte duppaṭipanno “cattārome, bhikkhave, puggalā santo saṃvijjamānā”tiādīsū (a. ni. 4.5) adhippāyaṃ ajānanto duggahitaṃ gaṇhāti. Yaṃ sandhāya vuttaṃ – “attanā duggahitena amhe ceva abbhācikkhati, attānañca khanati, bahuñca apuññaṃ pasavati”ti (pāci. 417; ma. ni. 1.236) tato micchādīṭṭhitaṃ pāpuṇāti. Abhidhamme duppaṭipanno dhammacintaṃ atidhāvanto acinteyyāni cinteti, tato cittakkhepaṃ pāpuṇāti. Vuttaṃ hetam – “cattārimāni, bhikkhave, acinteyyāni na cintetabbāni, yāni cinto ummādassa vighātassa bhāgī assā”ti (a. ni. 4.77). Evametesu duppaṭipanno yathākkamena imaṃ dussīlabhāvamicchādīṭṭhitā cittakkhepabhedam vipattiṃ pāpuṇāti.

Ettāvatā ca –

“Pariyattibhedam sampattiṃ, vipattiṃ cāpi yaṃ yaḥim;
Pāpuṇāti yathā bhikkhu, tampi sabbaṃ vibhāvaye”ti.

Ayampi gāthā vuttatthā hoti. Evaṃ nānappakārato piṭakāni ñatvā tesaṃ vasenetam buddhavacanam tivadhanti ñātabbam.

Katham nikāyavasena pañcavidham? Sabbameva cetam dīghanikāyo, majjhimanikāyo, saṃyuttanikāyo, aṅguttaranikāyo, khuddakanikāyoti pañcappabhedam hoti. Tattha katamo **dīghanikāyo**? Tivaggasaṅgahāni brahmajālādīni catuttiṃsa suttāni.

Catuttiṃseva suttantā, tivaggo yassa saṅgaho;
Esa dīghanikāyoti, paṭhamo anulomiko.

Kasmā panesa dīghanikāyoti vuccati? Dīghappamāṇānam suttānam samūhato nivāsato ca, samūhanivāsā hi nikāyoti vuccanti. “Nāham, bhikkhave, aññaṃ ekanikāyampi samanupassāmi evam cittaṃ; yathayidaṃ, bhikkhave, tiracchānagatā paṇā; poṇikanikāyo, cikkhallikanikāyo”ti (saṃ. ni. 3.100) evamādīni cettha sādhakāni sāsānato ca lokato ca. Evaṃ sesānampi nikāyabhāve vacanatto veditabbo.

Katamo **majjhimanikāyo**? Majjhimappamāṇāni pañcadasavaggasaṅgahāni mūlapariyāyasuttādīni diyaḍḍhasataṃ dve ca suttāni.

Diyaḍḍhasataṃ suttantā, dve ca suttāni yattha so;
Nikāyo majjhimo pañca-dasavaggapariggaho.

Katamo **saṃyuttanikāyo**? Devatāsaṃyuttādivasena ṭhitāni oghataraṇādīni satta suttasahassāni satta ca suttasatāni dvāsaṭṭhi ca suttāni.

Satta suttasahassāni, satta suttasatāni ca;

Dvāsaṭṭhi ceva suttantā, eso saṃyuttasaṅgaho.

Katamo **aṅguttaranikāyo**? Ekekaṅgāṭirekavasena ṭhitāni cittapariyādānādīni nava suttasahassāni pañca suttasatāni sattapaññāsaṅgaha suttāni.

Nava suttasahassāni, pañca suttasatāni ca;
Sattapaññāsa suttāni, saṅkhyā aṅguttare ayaṃ.

Katamo **khuddakanikāyo**? Sakalaṃ vinayapiṭakaṃ abhidhammapiṭakaṃ khuddakapāṭhādayo ca pubbe nidassitā pannarasabhedā ṭhapetvā cattāro nikāye avasesaṃ buddhavacananti.

Ṭhapetvā caturopete, nikāye dīghādikē;
Tadaññaṃ buddhavacanaṃ, nikāyo khuddako matoti.

Evaṃ nikāyavasena pañcavidhaṃ.

Kathaṃ aṅgavasena navavidhaṃ? Sabbameva hidaṃ suttaṃ, geyyaṃ, veyyākaraṇaṃ, gāthā, udānaṃ, itivuttakaṃ, jātakāṃ, abbhutadhammaṃ, vedallanti navappabhedaṃ hoti. Tattha ubhatovibhaṅganiddesakhandhakaparivārā suttanipāte maṅgalasutta-ratanasutta-nālakasutta-tuvaṭṭakasuttāni aññampi ca suttanāmakaṃ tathāgatavacanaṃ **suttanti** veditabbaṃ. Sabbampi sagāthakaṃ suttaṃ **geyyanti** veditabbaṃ. Visesena saṃyuttake sakalopi sagāthāvaggo, sakalaṃ abhidhammapiṭakaṃ, niggāthakaṃ suttaṃ, yañca aññampi aṭṭhahi aṅgehi asaṅgahitaṃ buddhavacanaṃ taṃ **veyyākaraṇanti** veditabbaṃ. Dhammapadaṃ, theragāthā, therīgāthā, suttanipāte nosuttanāmikā suddhikagāthā ca **gāthāti** veditabbā. Somanassañānamayikagāthāpaṭisaṃyuttā dvāsīti suttantā **udānanti** veditabbaṃ. “Vuttañhetva bhagavatā” tiādinayappavattā dasuttarasatasuttantā **itivuttakanti** veditabbaṃ. Apaṇṇakajātakādīni paññāsādhikāni pañca jātakasatāni **jātakanti** veditabbaṃ. “Cattārome, bhikkhave, acchariyā abbhutā dhammā ānande” ti (dī. ni. 2.209) -ādinayappavattā sabbepi acchariyāabbhutadhammapaṭisaṃyuttā suttantā **abbhutadhammanti** veditabbaṃ. Cūḷavedalla-mahāvedalla-sammādiṭṭhi-sakkapañha-saṅkhārabhājanīya-mahāpuṇṇamasuttādayo sabbepi vedañca tuṭṭhiñca laddhā laddhā pucchitasuttantā **vedallanti** veditabbaṃ. Evaṃ aṅgavasena navavidhaṃ.

Kathaṃ dhammakhandhavasena caturāsītisahassavidhaṃ? Sabbameva cetvaṃ buddhavacanaṃ –

“Dvāsīti buddhato gaṇhiṃ, dve sahasāni bhikkhuto;
Caturāsīti sahasāni, ye me dhammā pavattino” ti. (theragā. 1027);

Evaṃ paridīpitadhammakhandhavasena caturāsītisahassappabhedaṃ hoti. Tattha ekānusandhikaṃ suttaṃ eko dhammakhandho. Yaṃ anekānusandhikaṃ tattha anusandhivasena dhammakhandhagaṇanā. Gāthābandhesu pañhāpucchanaṃ eko dhammakhandho, vissajjanaṃ eko. Abhidhamme ekamekaṃ tika-duka-bhājanaṃ, ekamekañca cittavārabhājanaṃ, eko dhammakhandho. Vinaye atthi vatthu, atthi mātikā, atthi padabhājanīyaṃ, atthi antarāpatti, atthi āpatti, atthi anāpatti, atthi paricchedo; tattha ekameko koṭṭhāso, ekameko dhammakhandhoti veditabbo. Evaṃ dhammakhandhavasena caturāsītisahassavidhaṃ.

Evametaṃ abhedato rasavasena ekavidhaṃ, bhedato dhammavinayādivasena duvidhādibhedaṃ buddhavacanaṃ saṅgāyantena mahākassapappamukhena vasīgaṇena “ayaṃ dhammo, ayaṃ vinayo; idaṃ paṭhamabuddhavacanaṃ, idaṃ majjhimbuddhavacanaṃ, idaṃ pacchimabuddhavacanaṃ; idaṃ vinayapiṭakaṃ, idaṃ suttanapiṭakaṃ, idaṃ abhidhammapiṭakaṃ; ayaṃ dīghanikāyo...pe... ayaṃ khuddakanikāyo; imāni suttādīni navāṅgāni, imāni caturāsītīdhammakhandhasahassāni” ti imaṃ pabhedaṃ vavatthapetvāva saṅgītaṃ. Na kevalaṅca ettakameva, aññampi uddānasāṅgaha-vaggasaṅgahapeyyālasāṅgaha-ekakanipāta-dukanipātādīnīpātasāṅgaha-saṃyuttasaṅgaha-paṇṇāsasaṅgahādianekavidhaṃ tīsu piṭakesu sandissamānaṃ saṅgahappabhedaṃ vavatthapetvāeva sattahi māsehi saṅgītaṃ. Saṅgītipariyosāne cassa – “idaṃ mahākassapattherena dasabalassa sāsanaṃ pañcavassasahassaparimāṇaṃ kālaṃ pavattanasamatthaṃ kata” nti sañjātappamodā sādhuṅkāraṃ viya dadamānā ayaṃ mahāpathavī udakapariyantaṃ katvā anekappakāraṃ kampa saṅkampi sampakampi sampavedhi, anekāni ca acchariyāni pāturahesunti ayaṃ **paṭhamamahāsāṅgītināma**. Yā loke –

Satehi pañcahi katā, tena pañcasatāti ca;
Thereheva katattā ca, therikāti pavuccatīti.

Imissā pana paṭhamamahāsaṅgītiyā pavattamānāya vinayaṃ pucchantena āyasmatā mahākassapena “paṭhamaṃ, āvuso upāli, pārājikaṃ kattha paññatta”nti evamādivacanapariyosāne “vatthumpi pucchi, nidānampi pucchi, puggalampi pucchi”ti ettha nidāne pucchite taṃ nidānaṃ ādito pabhuti vitthāretvā yena ca paññattaṃ, yasmā ca paññattaṃ, sabbametaṃ kathetukāmena āyasmatā upālittherena vuttaṃ “tena samayena buddho bhagavā verañjāyaṃ viharatī”ti sabbam vattabbaṃ. Evamidaṃ āyasmatā upālittherena vuttaṃ, tañca pana “paṭhamamahāsaṅgītikāle vutta”nti veditabbaṃ. Ettāvata ca “idaṃ vacanaṃ kena vuttaṃ, kadā vutta”nti etesaṃ padānaṃ attho pakāsito hoti.

Idāni kasmā vuttanti ettha vuccate, yasmā ayamāyasmatā mahākassapattherena nidānaṃ puṭṭho tasmānena taṃ nidānaṃ ādito pabhuti vitthāretuṃ vuttanti. Evamidaṃ āyasmatā upālittherena paṭhamamahāsaṅgītikāle vadantenāpi iminā kāraṇena vuttanti veditabbaṃ. Ettāvata ca **vuttaṃ yena yadā yasmāti** imesaṃ mātikāpadānaṃ attho pakāsito hoti.

Idāni **dhāritaṃ yena cābhatam, yatthappatiṭṭhitam cetametaṃ vatvā vidhiṃ tatoti** etesaṃ atthappakāsanatthaṃ idaṃ vuccati. Taṃ panetaṃ “tena samayena buddho bhagavā verañjāyaṃ viharatī”ti evamādivacanapaṭimaṇḍitanidānaṃ vinayaṃ paṭṭakam kena dhāritaṃ, kenābhatam, kattha patiṭṭhitanti? Vuccate – ādito tāva idaṃ bhagavato sammukhā āyasmatā upālittherena dhāritaṃ, tassa sammukhato aparinibbute tathāgate chaḷabhiññādibhedehehi anekehi bhikkhusahashehi parinibbute tathāgate mahākassapappamukhehi dhammasaṅgāhakattherehi. Kenābhatanti? Jambudīpe tāva upālittheramādiṃ katvā ācariyaparamparāya yāva tatiyasaṅgīti tāva ābhatam. Tatrāyaṃ **ācariyaparamparā** –

Upāli dāsako ceva, soṅako siggavo tathā;
Tisso moggaliputto ca, pañcete vijitāvino.

Paramparāya vinayaṃ, dīpe jambusirivhaye;
Acchijjamānamānesuṃ, tatiyo yāva saṅgaho.

Āyasmā hi upāli imaṃ vinayavaṃsaṃ vinayatantiṃ vinayapaveniṃ bhagavato

Sammukhā uggahetvā bahūnaṃ bhikkhūnaṃ hadaye patiṭṭhāpesi. Tassa hāyasmato santike vinayavaṃsaṃ uggahetvā vinaye pakataññutaṃ pattesu puggalesu puthujjana-sotāpanna-sakadāgāmi-anāgāmino gaṇanapathaṃ vītivattā, khīṇāsavānaṃ sahasamekaṃ ahoṣi. Dāsakattheropi tasseva saddhivihāriko ahoṣi, so upālittherassa sammukhā uggahetvā tatheva vinayaṃ vācesī. Tassāpi āyasmato santike uggahetvā vinaye pakataññutaṃ pattā puthujjanādayo gaṇanapathaṃ vītivattā, khīṇāsavānaṃ sahasameva ahoṣi. Soṅakattheropi dāsakattherassa saddhivihāriko ahoṣi, sopi attano upajjhāyassa dāsakattherassa sammukhā uggahetvā tatheva vinayaṃ vācesī. Tassāpi āyasmato santike uggahetvā vinaye pakataññutaṃ pattā puthujjanādayo gaṇanapathaṃ vītivattā, khīṇāsavānaṃ sahasameva ahoṣi. Siggavattheropi soṅakattherassa saddhivihāriko ahoṣi, sopi attano upajjhāyassa soṅakattherassa santike vinayaṃ uggahetvā arahantasahasassa dhuraggāho ahoṣi. Tassa panāyasmato santike uggahetvā vinaye pakataññutaṃ pattā puthujjana-sotāpannasakadāgāmi-anāgāminopi khīṇāsavāpi ettakāni satānīti vā ettakāni sahasānīti vā aparicchinnā ahesuṃ. Tadā kira jambudīpe atimahābhikkhusamudāyo ahoṣi. Moggaliputtatissattherassa pana ānubhāvo tatiyasaṅgītiyaṃ pākaṭo bhavissati. Evamidaṃ vinayaṃ paṭṭakam jambudīpe tāva imāya ācariyaparamparāya yāva tatiyasaṅgīti tāva ābhatanti veditabbaṃ.

Paṭhamamahāsaṅgītikathā niṭṭhitā.

Dutiyasaṅgītikathā

Dutiyasaṅgītivijānanatthaṃ pana ayamanukkamo veditabbo. Yadā hi –

Saṅgāyitvāna saddhammaṃ, jotayitvā ca sabbadhi;
Yāva jīvitapariyantaṃ, tathā pañcasatāpi te.

Khīṇāsavā jutīmanto, therā kassapaādayo;
Khīṇasnehapadīpāva, nibbāyimsu anālayā.

Athānukkamena gacchantesu rattindivesu vassasataparinibbute bhagavati vesālīkā vajjiputtakā bhikkhū

vesāliyaṃ “kappati siṅgīloṇakappo, kappati dvaṅgulakappo, kappati gāmantarakappo, kappati āvāsakappo, kappati anumatikappo, kappati āciṅṅakappo, kappati amathitakappo, kappati jaḷogiṃ pātuṃ, kappati adasakaṃ nisīdanāṃ, kappati jātarūparajata”nti imāni dasa vatthūni dīpesuṃ. Tesāṃ susunāgaputto kāḷāsoko nāma rājā pakkho ahoṣi.

Tena kho pana samayena āyasmā yaso kākaṇḍakaputto vajjīsu cārikaṃ caramāno “vesālikā kira vajjiputtakā bhikkhū vesāliyaṃ dasa vatthūni dīpentī”ti sutvā “na kho panetaṃ patirūpaṃ yvāhaṃ dasabalassa sāsana vipattiṃ sutvā appossukko bhaveyyaṃ. Handāhaṃ adhammavādino niggahetvā dhammaṃ dīpemī”ti cintento yena vesālī tadavasari. Tatra sudaṃ āyasmā yaso kākaṇḍakaputto vesāliyaṃ viharati mahāvane kūtāgarasālāyaṃ.

Tena kho pana samayena vesālikā vajjiputtakā bhikkhū tadahuposathe kaṃsapātiṃ udakena pūretvā majjhe bhikkhusaṅghassa ṭhapetvā āgatāgate vesālike upāsake evaṃ vadanti – “dethāvuso, saṅghassa kahāpaṇampi aḍḍhampi pādampi māśakarūpampi, bhavissati saṅghassa parikkhārena karaṇīya”nti sabbaṃ tāva vattabbaṃ, yāva “imāya pana vinaya saṅgītiyā satta bhikkhusatāni anūnāni anadhikāni ahesuṃ, tasmā ayaṃ dutiyasaṅgīti **sattasatikā**ti vuccatī”ti.

Evaṃ tasmīṃca sannipāte dvādasa bhikkhusatasahassāni sannipatiṃsu āyasmatā yasena samussāhitā. Tesāṃ majjhe āyasmatā revatena puṭṭhena sabbakāmittherena vinayaṃ vissajjentena tāni dasa vatthūni vinicchitāni, adhikaraṇaṃ vūpasamitaṃ. Atha therā “puna dhammaṃca vinayaṃca saṅgāyissāmā”ti tipīṭakadhare pattapaṭisambhida sattasate bhikkhū uccinitvā vesāliyaṃ vālikārāme sannipatitvā mahākassapattherena saṅgāyitasadisameva sabbaṃ sāsana malaṃ sodhetvā puna piṭakavasena nikāyavasena aṅgavasena dhammakhandhavasena ca sabbaṃ dhammaṃca vinayaṃca saṅgāyīsu. Ayaṃ saṅgīti aṭṭhahi māsehi niṭṭhitā. Yā loke –

Satehi sattahi katā, tena sattasatāti ca;
Pubbe kataṃ upādāya, dutiyāti ca vuccatīti.

Sā panāyaṃ –

Yehi therehi saṅgītā, saṅgīti tesu vissutā;
Sabbakāmi ca sāḷho ca, revato khujjasobhito.

Yaso ca sāṅgasambhūto, ete saddhivihārikā;
Therā ānandatherassa, diṭṭhapubbā tathāgataṃ.

Sumano vāsabhaḡāmī ca, ñeyyā saddhivihārikā;
Dve ime anuruddhassa, diṭṭhapubbā tathāgataṃ.

Dutiyo pana saṅgīto, yehi therehi saṅgaho;
Sabbepi pannabhārā te, katakiccā anāsavāti.

Ayaṃ dutiyasaṅgīti.

Evamimaṃ dutiyasaṅgītiṃ saṅgāyitvā therā “uppajjissati nu kho anāgatepi sāsanaṃ evarūpaṃ abbuda”nti olokayamānā imaṃ addasaṃsu – “ito vassasatassa upari aṭṭhārasame vasse pāṭaliputte **dhammasoko** nāma rājā uppajjitvā sakalajambudīpe rajjaṃ kāressati. So buddhasāsane paṣīditvā mahantaṃ lābhasakkāraṃ pavattayissati. Tato titthiyā lābhasakkāraṃ patthayamānā sāsane pabbajitvā sakaṃ sakaṃ diṭṭhiṃ paridīpessanti. Evaṃ sāsane mahantaṃ abbudaṃ uppajjissatī”ti. Atha nesaṃ etadahosi – “kinu kho mayaṃ etasmiṃ abbude uppane sammukhā bhavissāma, na bhavissāmā”ti. Atha te sabbeva tadā attano asammukhabhāvaṃ ñatvā “ko nu kho taṃ adhikaraṇaṃ vūpasametūṃ samattho bhavissatī”ti sakalaṃ manussalokaṃ chakāmāvacaradevalokaṃca oloketā na kañci disvā brahmaloke **tissam** nāma mahābrahmānaṃ addasaṃsu parittāyukaṃ uparibrahmalokūpapattiyā bhāvitamaggaṃ. Disvāna nesaṃ etadahosi – “sace mayaṃ etassa brahmuno manussaloke nibbattanatthāya ussāhaṃ kareyyāma, addhā esa moggalibrāhmaṇassa gehe paṭisandhiṃ gahessati. Tato ca mantehi palobhito nikkhamitvā pabbajissati. So evaṃ pabbajitvā sakalaṃ buddhavacanaṃ uggahetvā adhiḡatapaṭisambhido hutvā titthiye madditvā taṃ adhikaraṇaṃ vinicchitvā sāsanaṃ paggaṇhissatī”ti.

Te brahmalokaṃ gantvā tissaṃ mahābrahmānaṃ etadavocum – “ito vassasatassa upari aṭṭhārasame vasse sāsane mahantaṃ abbudaṃ uppajjissati. Mayañca sakalaṃ manussalokaṃ chakāmāvacaradevalokañca olokayamānā kañci sāsanaṃ paggahetuṃ samatthaṃ adisvā brahmalokaṃ vicinantā bhavantameva addasāma. Sādhu, sappurisa, manussaloke nibbattitvā dasabalassa sāsanaṃ paggaṇhituṃ paṭiññaṃ dehi”ti.

Evaṃ vutte mahābrahmā, “ahaṃ kira sāsane uppannaṃ abbudaṃ sodhetvā sāsanaṃ paggahetuṃ samattho bhavissāmi”ti haṭṭhapahaṭṭho udaggudaggo hutvā, “sādhū”ti paṭissuñitvā paṭiññaṃ adāsi. Therā brahmaloke taṃ karaṇīyaṃ tīretvā puna paccāgamiṃsu.

Tena kho pana samayena siggavatthero ca caṇḍavajjitthero ca dvepi navakā honti daharabhikkhū tipīṭakadharā pattapaṭisambhidā khīṇāsavā, te taṃ adhikaraṇaṃ na sampāpuṇiṃsu. Therā “tumhe, āvuso, amhākaṃ imasmiṃ adhikaraṇe no sahāyakā ahuvattha, tena vo idaṃ daṇḍakammaṃ hotu – ‘tisso nāma brahmā moggalibrāhmaṇassa gehe paṭisandhiṃ gaṇhissati, taṃ tumhākaṃ eko nīharitvā pabbājetu, eko buddhavacanaṃ uggaṇhāpetu”ti vatvā sabbepi yāvatāyukaṃ ṭhatvā –

Sabbakāmiṃpabbhutayo, tepi therā mahiddhikā;
Aggikkhandhāva lokamhi, jalitvā parinibbutā.

Dutiyaṃ saṅgahaṃ katvā, visodhetvāna sāsanaṃ;
Anāgatepi katvāna, hetuṃ saddhammasuddhiyā.

Khīṇāsavā vasippatthā, pabhinnapaṭisambhidā;
Aniccatāvasaṃ therā, tepi nāma upāgatā.

Evaṃ aniccatam jammim, ñatvā durabhisambhavam;
Taṃ pattum vāyame dhīro, yaṃ niccam amataṃ padanti.

Etāvataṃ sabbākārena **dutiyasaṅgītivaṇṇanā** niṭṭhitā hoti.

Dutiyasaṅgītikathā niṭṭhitā

Tatīyasaṅgītikathā

Tissopi kho **mahābrahmā** brahmalokato cavitvā moggalibrāhmaṇassa gehe paṭisandhiṃ aggahesi. Siggavattheropi tassa paṭisandhiggahaṇato pabhuti satta vassāni brāhmaṇassa gehaṃ piṇḍāya pāvisi. Ekadivasampi uḷūkamattaṃ vā yāguṃ kaṭacchumattaṃ vā bhattaṃ nālattha. Sattannaṃ pana vassānaṃ accayena ekadivasam “aticchatha, bhante”ti vacanamattaṃ alattha. Taṃdivasameva brāhmaṇopi bahiddhā kiñci karaṇīyaṃ katvā āgacchanto paṭipathe theram disvā, “bho pabbajita, amhākaṃ gehaṃ agamitthā”ti āha. “Āma, brāhmaṇa, agamimhā”ti. “Api kiñci labhitthā”ti? “Āma, brāhmaṇa, labhimhā”ti. So gehaṃ gantvā pucchi – “tassa pabbajitassa kiñci adatthā”ti? “Na kiñci adamhā”ti. Brāhmaṇo dutiyadivase gharadvāreyeva nisīdi “ajja pabbajitaṃ musāvādena niggahessāmi”ti. Thero dutiyadivase brāhmaṇassa gharadvāraṃ sampatto. Brāhmaṇo theram disvāva evamāha – “tumhe hiyyo amhākaṃ gehe kiñci aladdhāyeva ‘labhimhā’ti avocuttha. Vaṭṭati nu kho tumhākaṃ musāvādo”ti! Thero āha – “mayam, brāhmaṇa, tumhākaṃ gehe satta vassāni ‘aticchathā’ti vacanamattampi alabhitvā hiyyo ‘aticchathā’ti vacanamattaṃ labhimha; athetaṃ paṭisanthāraṃ upādāya evamavocumhā”ti.

Brāhmaṇo cintesi – “ime paṭisanthāramattampi labhitvā ‘labhimhā’ti pasamsanti, aññaṃ kiñci khādanīyaṃ bhojanīyaṃ labhitvā kasmā na pasamsanti”ti pasīditvā attano atthāya paṭiyāditabhattato kaṭacchumattaṃ bhikkhaṃ tadupiyañca byañjanaṃ dāpetvā “imaṃ bhikkhaṃ sabbakālaṃ tumhe labhissathā”ti āha. So punadivasato pabhuti upasaṅkamantassa therassa upasamaṃ disvā bhīyosomattāya pasīditvā theram niccakālaṃ attano ghare bhattavissaggakaraṇatthāya yāci. Thero adhivāsetvā divase divase bhattakiccaṃ katvā gacchanto thokaṃ thokaṃ buddhavacanaṃ kathetvā gacchati. Sopi kho māṇavako soḷasavassuddesikoyeva tiṇṇaṃ vedānaṃ pārāgū ahoṣi. Brahmalokato āgatasuddhasattassa āsane vā sayane vā añño koci nisajjitā vā nipajjitā vā natthi. So yadā ācariyagharaṃ gacchati, tadāssa mañcapīṭhaṃ setena vatthena paṭicchādetvā laggetvā ṭhapenti. Thero cintesi – “samayo dāni māṇavakaṃ pabbājetuṃ, cirañca me idhāgacchantassa, na ca kāci māṇavakena saddhiṃ kathā uppajjati. Handa dāni iminā upāyena pallaṅkaṃ nissāya uppajjissati”ti gehaṃ gantvā yathā tasmim gehe ṭhapetvā māṇavakassa pallaṅkaṃ aññaṃ na kiñci āsanaṃ dissati tathā adhiṭṭhāsi. Brāhmaṇassa gehajano theram disvā aññaṃ

kiñci āsanam apassanto māṇavakassa pallaṅkam attharivā therassa adāsi. Nisīdi thero pallaṅke. Māṇavakopi kho taṅkhaṇaṇīveva ācariyagharā āgamma theram attano pallaṅke nisinnam disvā kupito anattamano “ko mama pallaṅkam samaṇassa paññapesi”ti āha.

Thero bhattakiccam katvā vūpasante māṇavakassa caṇḍikkabhāve evamāha – “kiṃ pana tvam, māṇavaka, kiñci mantam jānāsi”ti? Māṇavako “bho pabbajita, mayi dāni mante ajānante aññe ke jānissanti”ti vatvā, theram pucchi – “tumhe pana mantam jānāthā”ti? “Puccha, māṇavaka, pucchitvā sakkā jānitu”nti. Atha kho māṇavako tīsu vedesu sanighaṇḍukeṭubhesu sakkharappabhedesu itihāsapañcomesu yāni yāni gaṇṭhiṭṭhānāni, yesam yesam nayaṃ neva attanā passati nāpissa ācariyo addasa, tesu tesu theram pucchi. Thero “pakatiyāpi tiṇṇam vedānam pāragū, idāni pana paṭisambhidāppatto, tenassa natthi tesam paññānam vissajjane bhāro”ti tāvadeva te paññe vissajjetvā māṇavakam āha – “māṇavaka, aham tayā bahum pucchito; ahampi dāni tam ekam pañham pucchāmi, byākarissasi me”ti? “Āma, bho pabbajita, puccha byākarissāmi”ti. Thero **cittayamake** imam pañham pucchi –

“Yassa cittaṃ uppajjati na nirujjhati tassa cittaṃ nirujjhissati nuppajjissati; yassa vā pana cittaṃ nirujjhissati nuppajjissati tassa cittaṃ uppajjati na nirujjhati”ti?

Māṇavo uddham vā adho vā haritum asakkonto “kiṃ nāma, bho pabbajita, ida”nti āha. “Buddhamanto nāmāyam, māṇava”ti. “Sakkā panāyam, bho, mayhampi dātu”nti. “Sakkā māṇava, amhehi gahitapabbajjam gaṇhantassa dātu”nti. Tato māṇavo mātāpitaro upasaṅkamitvā āha – “ayam pabbajito buddhamantaṃ nāma jānāti, na ca attano santike apabbajitassa deti, aham etassa santike pabbajitvā mantam uggaṇhissāmi”ti.

Athassa mātāpitaro “pabbajitvāpi no putto mante gaṇhatu, gahetvā punāgamissati”ti maññamānā “uggaṇha, puttā”ti anujānimsu. Thero dāraḥkam pabbājetvā dvattiṃsākāraḥkammaṭṭhānam tāva ācikkhi. So tattha parikkammaṃ karonto nacirasseva sotāpattiphale patiṭṭhahi. Tato thero cintesi – “sāmaṇero sotāpattiphale patiṭṭhito, abhabbo dāni sāsanato nivattitum. Sace panassāham kammaṭṭhānam vaḍḍhetvā katheyyam, arahattaṃ pāpuṇeyya, apposukko bhavēyya buddhavacanaṃ gahetum, samayo dāni nam caṇḍavajjittherassa santikaṃ pesetu”nti. Tato āha – “ehi tvam, sāmaṇera, therassa santikaṃ gantvā buddhavacanaṃ uggaṇha. Mama vacanena tañca ārogyam puccha; evañca vadehi – upajjhāyo maṃ, bhante, tumhākaṃ santikaṃ pañhi”ti. ‘Ko nāma te upajjhāyo’ti ca vutte ‘siggavatthero nāma, bhante’ti vadeyyāsi. ‘Aham ko nāmā’ti vutte evam vadeyyāsi – ‘mama upajjhāyo, bhante, tumhākaṃ nāmam jānāti’”ti.

“Evam, bhante”ti kho tisso sāmaṇero theram abhivādetvā padakkhiṇam katvā anupubbena caṇḍavajjittherassa santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Thero sāmaṇeram pucchi – “kuto āgatosi”ti? “Upajjhāyo maṃ, bhante, tumhākaṃ santikaṃ pañhi”ti. “Ko nāma te upajjhāyo”ti? “Siggavatthero nāma, bhante”ti. “Aham ko nāmā”ti? “Mama upajjhāyo, bhante, tumhākaṃ nāmam jānāti”ti. “Pattacīvaraṃ dāni paṭisāmehi”ti. “Sādhu, bhante”ti sāmaṇero pattacīvaraṃ paṭisāmetvā punadivase pariveṇam sammajjitvā udakadantaponam upaṭṭhāpesi. Thero tassa sammajjitāṭṭhānam puna sammajji. Tam udakam chaḍḍetvā aññam udakam āhari. Tañca dantakaṭṭham apanetvā aññam dantakaṭṭham gaṇhi. Evam satta divasāni katvā sattame divase puna pucchi. Sāmaṇero punapi pubbe kathitasadisameva kathesi. Thero “so vatāyam brāhmaṇo”ti sañjānitvā “kimattham āgatosi”ti āha. “Buddhavacanaṃ uggaṇhatthāya, bhante”ti. Thero “uggaṇha dāni, sāmaṇerā”ti vatvā puna divasato pabhuti buddhavacanaṃ paṭṭhāpesi. Tisso sāmaṇerova hutvā, ṭhapetvā vinayapaṭikam sabbam buddhavacanaṃ uggaṇhi saddhiṃ aṭṭhakathāya. Upasampannakāle pana avassikova samāno tipīṭakadharo ahosi. Ācariyupajjhāyā moggaliputtatissattherassa hatthe sakalam buddhavacanaṃ patiṭṭhāpetvā yāvatāyukam ṭhatvā parinibbāyimsu. Moggaliputtatissattheropi aparena samayena kammaṭṭhānam vaḍḍhetvā arahattappatto bahūnam dhammavinayam vācesi.

Tena kho pana samayena bindusārassa rañño ekasataputtā ahesum. Te sabbe asoko attanā saddhiṃ ekamātikam tissakumāram ṭhapetvā ghātesi. Ghātento ca cattāri vassāni anabhisittova rajjam kāretvā catunnam vassānam accayena tathāgatassa parinibbānato dvinnam vassasatānam upari aṭṭhārasame vasse sakalajambudīpe ekarajjābhisekam pāpuṇi. Abhisekānubhāvena cassa imā rājiddhiyo āgatā – mahāpathaviyā heṭṭhā yojanappamāne āṇā pavattati; tathā upari ākāse anotattadahato aṭṭhahi kājehi soḷasa pañyaghaṭe divase divase devatā āharanti, yato sāsane uppannasaddho hutvā aṭṭha ghaṭe bhikkhusaṅghassa adāsi, dve ghaṭe saṭṭhimattānam tipīṭakadharabhikkhūnam, dve ghaṭe aggamaheṣiyā asandhimittāya, cattāro ghaṭe attanā paribhuñji; devatāeva himavante nāgalatādantakaṭṭham nāma atthi siniddham mudukam rasavantaṃ tam divase divase āharanti, yena rañño ca mahesiyā ca soḷasannañca nātakitthisahassānam saṭṭhimattānañca bhikkhusahassānam devasikam dantaponakiccam nippajjati. Devasikameva cassa devatā agadāmalakam agadahaṭṭakam suvaṇṇavaṇṇaṇca gandharasasampannam ambapakkam āharanti. Tathā chaddantadahato pañcavaṇṇanivāsanaṃ pāvuraṇam

pītakavaṇṇahatthapucchanapaṭakaṃ dibbañca pānakaṃ āharanti. Devasikameva panassa nhānagandhaṃ anuvilepanagandhaṃ pārupanattāya asuttamayikaṃ sumanapuppaphaṭaṃ mahārahañca añjanaṃ nāgabhanato nāgarājāno āharanti. Chaddantadaheva uṭṭhitassa sālino nava vāhasahassāni divase divase sukā āharanti. Mūsikā nitthusakane karonti, ekopi khaṇḍatanḍulo na hoti, rañño sabbatṭhānesu ayameva taṇḍulo paribhogam gacchati. Madhumakkhikā madhum karonti. Kammārasālāsu acchā kūṭam paharanti. Karavīkasakuṇā āgantvā madhurassaram vikūjantā rañño balikammaṃ karonti.

Imāhi iddhīhi samannāgato rājā ekadivasam suvaṇṇasaṅkhalikabandhanaṃ pesetvā catunnam buddhānaṃ adhigatarūpadassanaṃ kappāyukaṃ kālaṃ nāma nāgarājānaṃ ānayitvā setacchattassa heṭṭhā mahārahe pallaṅke nisīdāpetvā anekasatavaṇṇehi jalaja thalajapupphehi suvaṇṇapupphehi ca pūjaṃ katvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitehi soḷasahi nāṭakīṭṭhisahashehi samantato parikkhipitvā “anantañānassa tāva me saddhammavaracakkavattino sammāsambuddhassa rūpaṃ imesaṃ akkhīnaṃ āpāthaṃ karohī”ti vatvā tena nimmitam sakalasarīravippakīṇṇapuññappabhāvanibbattāsītānubyañjanapaṭimaṇḍitadvattiṃsamahāpurisalakkhaṇasassirīkatāya vikaṣitakamalappalapuṇḍarīkapaṭimaṇḍitamiva salilatalaṃ tārāgaṇarasmijālavisadavipphuritasobhāsamujjalitamiva gaganatalaṃ nīlapīṭalohitādibhedavicitravaṇṇaraṃsīvinaddhabyāmappabhāparikkhepavilāsītāya sañcāppabhānurāgaṇadadhanuvijjulātāparikkhittamiva kanakagirisikharam nānāvīrāgavimalaketumālāsamujjalitacārumatthakasobham nayanarasāyatanamiva brahmadevamanujanāgayakkhagaṇānaṃ buddharūpaṃ passanto satta divasāni akkhipūjaṃ nāma akāsi.

Rājā kira abhisekaṃ pāpuṇitvā tīṇiyeva saṃvaccharāni bāhirakapāsaṇḍam pariḅgaṇhi. Catutthe saṃvacchare buddhasāsane paṣṭi. Tassa kira pitā bindusāro brāhmaṇabhatto ahosi, so brāhmaṇānañca brāhmaṇajātiyapāsaṇḍānañca paṇḍaraṅgaparibbājakādīnaṃ saṭṭhisahasamattānaṃ niccabhataṃ paṭṭhapesi. Asokopi pitarā pavattitaṃ dānaṃ attano antepure tatheva dadamāno ekadivasam sīhapañjare ṭhito te upasamaṃparibāhirena ācārena bhuñjamāne asaṃyatindriye avinīṭairiyāpathe disvā cintesi – “ṭdisaṃ dānaṃ upaparikkhitvā yuttaṭṭhāne dātuṃ vaṭṭatī”ti. Evaṃ cintetvā amacce āha – “gacchatha, bhaṇe, attano attano sādhusammate samaṇabrāhmaṇe antepuraṃ atiharatha, dānaṃ dassamā”ti. Amaccā “sādhu, devā”ti rañño paṭissuṇitvā te te paṇḍaraṅgaparibbājakājivakanigaṇṭhādayo ānetvā “ime, mahārāja, amhākaṃ arahanto”ti āhaṃsu.

Atha rājā antepure uccāvacāni āsanāni paññapetvā “āgacchantū”ti vatvā āgatāgate āha – “attano attano patirūpe āsane nisīdathā”ti. Tesu ekacce bhaddapīṭhakesu, ekacce phalakapīṭhakesu nisīdiṃsu. Te disvā rājā “natthi nesam anto sāro”ti ṇatvā tesam anurūpaṃ khādaniyaṃ bhojanīyaṃ datvā uyyojesi.

Evaṃ gacchante kāle ekadivasam rājā sīhapañjare ṭhito addasa nigrodhasāmaṇeraṃ rājaṅgaṇena gacchantaṃ dantaṃ guttaṃ santindriyaṃ iriyāpathasampannaṃ. Ko panāyaṃ **nigrodho** nāma? Bindusārarañño jeṭṭhaputtassa sumanarājakumārassa putto.

Tatrāyaṃ **anupubbikathā** –

Bindusārarañño kira dubbalakāleyeva asokakumāro attanā laddhaṃ ujjenīrajaṃ pahāya āgantvā sabbanagaraṃ attano hatthagataṃ katvā sumanarājakumāraṃ aggahesi. Taṃdivasameva sumanassa rājakumārassa sumanā nāma devī paripuṇṇagabbhā ahosi. Sā aññātakavesena nikkhamitvā avidūre aññātaṃ caṇḍālagāmaṃ sandhāya gacchantī jeṭṭhakacaṇḍālassa gehato avidūre aññātarasmim nigrodharukkhe adhivatthāya devatāya “ito ehi, sumane”ti vadantiyā saddam sutvā tassā samīpaṃ gatā. Devatā attano ānubhāvena ekaṃ sālāṃ nimminitvā “ettha vasāhī”ti adāsi. Sā taṃ sālāṃ pāvīsi. Gatadivaseyeva ca puttaṃ vijāyi. Sā tassa nigrodhadevatāya pariggahitattā “nigrodho” tveva nāmaṃ akāsi. Jeṭṭhakacaṇḍālo diṭṭhadivasato pabhutī taṃ attano sāmīdhitaraṃ viya maññamāno nibaddhavattaṃ paṭṭhapesi. Rājadhītā tatha satta vassāni vasi. Nigrodhakumārōpi sattavassiko jāto. Tadā mahāvaruṇatthero nāma eko arahā dāraḥkaṃ hetusampadaṃ disvā rakkhitvā tatha viharamāno “sattavassiko dāni dārako, kālo naṃ pabbājetu”nti cintetvā rājadhītāya ārocāpetvā nigrodhakumāraṃ pabbājesi. Kumāro khuraggeyeva arahattaṃ pāpuṇi. So ekadivasam pātova sarīraṃ jaggitvā ācariyupajjhāyavattaṃ katvā pattacīvaramādāya “mātuupāsikāya gehadvāraṃ gacchāmi”ti nikkhami. Mātunivāsanaṭṭhānañcassa dakkhiṇadvārena nagaraṃ pavisitvā nagaramajjhena gantvā pācīnadvārena nikkhamitvā gantabbam hoti.

Tena ca samayena asoko dhammarājā pācīnadisābhimukho sīhapañjare caṅkamati. Taṅkhaṇaṇīeva nigrodho rājaṅgaṇaṃ sampāpuṇi santindriyo santamānaso yugamattaṃ pekkhamāno. Tena vuttaṃ – “ekadivasam rājā sīhapañjare ṭhito addasa nigrodhasāmaṇeraṃ rājaṅgaṇena gacchantaṃ dantaṃ guttaṃ santindriyaṃ iriyāpathasampanna”nti. Disvā panassa etadahosi – “ayaṃ jano sabbopi vikkhittacitto bhantamigappaṭibhāgo. Ayaṃ pana dārako avikkhittacitto ativiya cassa ālokitavilokitaṃ samīñjanapasāraṇaṇca sobhati. Addhā etassa

abbhantare lokuttaradhammo bhavissatī”ti rañño saha dassaneneva sāmaṇere cittaṃ pasīdi, pemaṃ saṅṭhahi. Kasmā? Pubbe hi kira puññakaraṇakāle esa rañño jeṭṭhabhātā vāṇijako ahoṣi. Vuttampi hetaṃ –

“Pubbe va sannivāseṇa, paccuppannahitena vā;
Evaṃ taṃ jāyate pemaṃ, uppaḷaṃ va yathodake”ti. (jā. 1.2.174);

Atha rājā sañjātapemo sabahumāno “etaṃ sāmaṇeraṃ pakkosathā”ti amacce pesesi. “Te aticirāyantī”ti puna dve tayo pesesi – “turaṭṭha āgacchatū”ti. Sāmaṇero attano pakatiyā eva agamāsi. Rājā patirūpamāsaṇaṃ ṇatvā “nisīdathā”ti āha. So ito cito ca viloketvā “natthi dāni aññe bhikkhū”ti samussitasetacchattaṃ rājavallaṅkaṃ upasaṅkamitvā pattaḅbhaṇaṭṭhāya rañño ākāraṃ dassesi. Rājā taṃ pallaṅkasamīpaṃ upagacchantaṃyeva disvā cintesi – “ajjeva dāni ayaṃ sāmaṇero imassa gehassa sāmiko bhavissatī”ti sāmaṇero rañño hatthe pattaṃ datvā pallaṅkaṃ abhiruhitvā nisīdi. Rājā attano atthāya sampāditaṃ sabbam yāgukhajakabhattavikatiṃ upanāmesi. Sāmaṇero attano yāpanīyamattakameva sampatiṅcchi. Bhattakiccavasāne rājā āha – “satthārā tumhākaṃ dinnovādaṃ jānāthā”ti? “Jānāmi, mahārāja, ekadesenā”ti. “Tāta, mayhampi naṃ kathehi”ti. “Sādhu, mahārāja”ti rañño anurūpaṃ dhammapade appamādavaggaṃ anumodanattāya abhāsi.

Rājā pana “appamādo amatapadaṃ, pamādo maccuno pada”nti sutvāva “aññātaṃ, tāta, pariyoṣapehī”ti āha. Anumodanāvasāne ca “atṭha te, tāta, dhuvabhattāni dammi”ti āha. Sāmaṇero āha – “etāni ahaṃ upajjhāyassa dammi, mahārāja”ti. “Ko ayaṃ, tāta, upajjhāyo nāmā”ti? “Vajjāvajjaṃ disvā codetā saretā ca, mahārāja”ti. “Aññānīpi te, tāta, atṭha dammi”ti. “Etāni ācariyassa dammi, mahārāja”ti. “Ko ayaṃ, tāta, ācariyo nāmā”ti? “Imasmim sāsane sikkhitabbakadhammesu patitṭhāpetā, mahārāja”ti. “Sādhu, tāta, aññānīpi te atṭha dammi”ti. “Etānīpi bhikkhusaṅghassa dammi, mahārāja”ti. “Ko ayaṃ, tāta, bhikkhusaṅgho nāmā”ti? “Yaṃ nissāya, mahārāja, amhākaṃ ācariyupajjhāyānaṃ mama ca pabbajjā ca upasampadā cā”ti. Rājā bhīyoso mattāya tuṭṭhacitto āha – “aññānīpi te, tāta, atṭha dammi”ti. Sāmaṇero “sādhu”ti sampatiṅcchitvā punadivase dvattiṃsa bhikkhū gaheṭvā rājantepuraṃ pavisitvā bhattakiccamakāsi. Rājā “aññēpi dvattiṃsa bhikkhū tumhehi saddhiṃ sve bhikkhaṃ gaṇhantū”ti eteneva upāyena divase divase vaḍḍhāpento satṭhisahassānaṃ brāhmaṇaparibbājakādīnaṃ bhattaṃ upacchinditvā antonivesane satṭhisahassānaṃ bhikkhūnaṃ niccabhattaṃ paṭṭhapesi nigrodhatthere gateneva pasādena. Nigrodhattheropi rājānaṃ sapaṇisaṃ tīsu saraṇesu pañcasu ca sīlesu patitṭhāpetvā buddhasāsane pothujjanikena pasādena acalappasādaṃ katvā patitṭhāpesi. Puna rājā **asokārāmaṃ** nāma mahāvihāraṃ kāretvā satṭhisahassānaṃ bhikkhūnaṃ niccabhattaṃ paṭṭhapesi. Sakalajambudīpe caturāsītīyā nagarasahassesu caturāsītīvihārasahassāni kārāpesi caturāsītīyahassacetiyapaṭimaṇḍitāni dhammeneva, no adhammena.

Ekadivasam kira rājā asokārāme mahādānaṃ datvā satṭhisahassabhikkhusaṅghassa majjhe nisajja saṅghaṃ catūhi paccayehi pavāretvā imaṃ pañhaṃ pucchi – “bhante, bhagavatā desitadhammo nāma kittako hotī”ti? “Aṅgato, mahārāja, navaṅgāni, khandhato caturāsītīdhammakhandhasahassāni”ti. Rājā dhamme pasīditvā “eekaṃ dhammakhandhaṃ eekavihārena pūjessāmi”ti ekadivasameva channavutikoṭidhanaṃ visajjtvā amacce āṇāpesi – “etha, bhāṇe, ekamekasmiṃ nagare ekamekaṃ vihāraṃ kārāpentā caturāsītīyā nagarasahassesu caturāsītīvihārasahassāni kārāpetā”ti. Sayaṅca asokārāme asokamahāvihārattāya kammaṃ paṭṭhapesi. Saṅgho indaguttattheraṃ nāma mahiddhikaṃ mahānubhāvaṃ khīṇāsavaṃ navakammādhitṭhāyakaṃ adāsi. Thero yaṃ yaṃ na niṭṭhātī taṃ taṃ attano ānubhāvena niṭṭhāpesi. Evampi tīhi saṃvaccharehi vihārakammaṃ niṭṭhāpesi. Ekadivasameva sabbanagarehi paṇṇāni āgamīṃsu.

Amaccā rañño ārocesuṃ – “niṭṭhitāni, deva, caturāsītīvihārasahassāni”ti. Rājā nagare bherim carāpesi – “ito sattannaṃ divasānaṃ accayena vihāramaho bhavissati. Sabbe atṭha sīlaṅgāni samādiyitvā antonagare ca bahinagare ca vihāramahaṃ paṭiyādentū”ti. Tato sattannaṃ divasānaṃ accayena sabbālaṅkāravibhūsitāya anekasatasahassasaṅkhyāya caturaṅgīyā senāya parivuto devaloke amaravatiyā rājadhāniyā sirito adhikatarasassirīkaṃ viya nagaraṃ kātukāmena ussāhajātena mahājanena alaṅkatapaṭiyattaṃ nagaraṃ anuvicaranto vihāraṃ gantvā bhikkhusaṅghassa majjhe atṭhāsi.

Tasmiṅca khaṇe sannipatitā asīti bhikkhukoṭīyo ahesuṃ, bhikkhunīnaṃ channavutisatasahassāni. Tattha khīṇāsavabhikkhūyeva satasahassasaṅkhyā ahesuṃ. Tesam etadahosi – “sace rājā attano adhikāraṃ anavasesam passeyya ativiya buddhasāsane pasīdeyya”ti. Tato lokavivaraṇaṃ nāma pāṭihāriyaṃ akaṃsu. Rājā asokārāme ṭhitova catuddisā anuvilokento samantato samuddapariyantaṃ jambudīpaṃ passati caturāsītīna caturāsītīyā vihārasahassāni ulārāya vihāramahapūjāya virocāmānāni. So taṃ vibhūtiṃ passamāno ulārena pītipāmojjena samannāgato “atthi pana aññassapi kassaci evarūpaṃ pītipāmojjaṃ uppannapubba”nti cinto bhikkhusaṅghaṃ pucchi – “bhante, amhākaṃ lokanāthassa dasabalassa sāsane ko mahāpariccāgaṃ pariccaji. Kassa pariccāgo mahantoti? Bhikkhusaṅgho moggaliputtatissattherassa bhāraṃ akāsi. Thero āha – “mahārāja, dasabalassa sāsane

paccayadāyako nāma tayā sadiso dharamānepi tathāgate na koci ahosi, taveva pariccāgo mahā’ti. Rājā therassa vacanaṃ sutvā uḷarena pītipāmojjena nirantaraṃ phuṭṭhasarīro hutvā cintesi – “natthi kira mayā sadiso paccayadāyako, mayhaṃ kira pariccāgo mahā, ahaṃ kira deyyadhammena sāsanaṃ paggaṇhāmi. Kiṃ panāhaṃ evaṃ sati sāsanaṃ dāyādo homi, na homī’ti. Tato bhikkhusaṅghaṃ pucchi – “bhavāmi nu kho ahaṃ, bhante, sāsanaṃ dāyādo’ti?”

Tato moggaliputtatissatthero rañño idam vacanaṃ sutvā rājaputtassa mahindassa upanissayasampattiṃ sampassamāno “sace ayaṃ kumāro pabbajissati sāsanaṃ ativiya vuḍḍhi bhavissati’ti cintetvā rājānaṃ etadavoca – “na kho, mahārāja, ettāvata sāsanaṃ dāyādo hoti; apica kho paccayadāyakoti vā upaṭṭhākoti vā saṅkhyāṃ gacchati. Yopi hi, mahārāja, pathavito yāva brahmalokaparimāṇaṃ paccayarāsīṃ dadeyya sopi ‘sāsane dāyādo’ti saṅkhyāṃ na gacchati’ti. “Atha kathaṃ carahi, bhante, sāsanaṃ dāyādo hoti’ti? “Yo hi koci, mahārāja, aḍḍho vā daliddo vā attano orasaṃ puttāṃ pabbajeti – ayaṃ vuccati, mahārāja, dāyādo sāsanaṃ’ti.

Evaṃ vutte asoko rājā “ahaṃ kira evarūpaṃ pariccāgaṃ katvāpi neva sāsanaṃ dāyādabhāvaṃ patto’ti sāsane dāyādabhāvaṃ patthayamāno ito cito ca viloketvā addasa mahindakumāraṃ avidūre ṭhitaṃ. Disvāna etadahosi – “kiñcāpi ahaṃ imaṃ kumāraṃ tissakumārassa pabbajitakālate pabhuti oparajje ṭhpetukāmo, atha kho oparajjatopi pabbajjāva uttamā’ti. Tato kumāraṃ āha – “sakkhasi tvam, tāta, pabbajitu’nti? Kumāro pakatīyāpi tissakumārassa pabbajitakālate pabhuti pabbajitukāmova rañño vacanaṃ sutvā ativiya pāmojjajāto hutvā āha – “pabbajāmi, deva, maṃ pabbajetvā tumhe sāsanaṃ dāyādo’ti.

Tena ca samayena rājadhītā saṅghamittāpi tasmīmyeva ṭhāne ṭhitā hoti. Tassā ca sāmiko aggibrahmā nāma kumāro yuvarājena tissakumārena saddhiṃ pabbajito hoti. Rājā taṃ disvā āha – “tvampi, amma, pabbajitūṃ sakkhasi’ti? “Sādhu, tāta, sakkomī’ti. Rājā puttānaṃ manaṃ labhītvā pahaṭṭhacitto bhikkhusaṅghaṃ etadavoca – “bhante, ime dārake pabbajetvā maṃ sāsane dāyādaṃ karohā’ti. Saṅgho rañño vacanaṃ sampatichitvā kumāraṃ moggaliputtatissattherena upajjhāyena mahādevattherena ca ācariyena pabbajesi. Majjhantikattherena ācariyena upasampādesi. Tadā kira kumāro paripuṇṇavāssavassa hoti. So tasmīmyeva upasampadasīmamaṇḍale saha paṭisambhīdāhi arahattaṃ pāpuṇi. Saṅghamittāyapi rājadhītāya ācariyā āyupālithērī nāma, upajjhāyā pana dhammapālithērī nāma ahosi. Tadā saṅghamittā aṭṭhārasavassā hoti. Taṃ pabbajitamattaṃ tasmīmyeva sīmamaṇḍale sikkhāya paṭiṭṭhāpesuṃ. Ubhinnaṃ pabbajitakāle rājā chabbassābhiseko hoti.

Atha mahindatthero upasampannakālate pabhuti attano upajjhāyasseva santike dhammañca vinayañca pariyāpuṇanto dvepi saṅgītiyo ārūḷhaṃ tipitakasaṅgahitaṃ sātṭhakathaṃ sabbaṃ theravādaṃ tiṇṇaṃ vassānaṃ abbhantare uggaḥetvā attano upajjhāyassa antevāsikānaṃ saḥassamattānaṃ bhikkhūnaṃ pāmokkho ahosi. Tadā asoko dhammarājā navavassābhiseko hoti. Rañño pana aṭṭhavassābhisekakāleyeva kontaputtatissatthero byādhipaṭīkamattaṃ bhikkhācāravattena āhiṇḍanto pasatamattaṃ sappiṃ alabhītvā byādhibalena parikkhīṇāyusāṅkhāro bhikkhusaṅghaṃ appamādena ovaditvā ākāse pallaṅkena nisīditvā tejodhātūṃ samāpajjitvā parinibbāyi. Rājā taṃ pavattiṃ sutvā therassa sakkāraṃ katvā “mayi nāma rajjaṃ kārente evaṃ bhikkhūnaṃ paccayā dullabhā’ti nagarassa catūsu dvāresu pokkharāṇiyo kārapetvā bhesajjassa pūrāpetvā dāpesi.

Tena kira samayena pāṭaliputtassa catūsu dvāresu cattāri satasahassāni, sabhāyaṃ satasahassanti divase divase pañcasatasahassāni rañño uppajjanti. Tato rājā nigrodhattherassa devasikaṃ satasahassaṃ visajjesi. Buddhassa cetīye gandhamālādīhi pūjanatthāya satasahassaṃ. Dhammassa satasahassaṃ, taṃ dhammadharānaṃ bahussutānaṃ catupaccayatthāya upanīyati. Saṅghassa satasahassaṃ, catūsu dvāresu bhesajjatthāya satasahassaṃ. Evaṃ sāsane uḷāro lābhasakkāro nibbatti.

Titthiyā parihīnalābhasakkārā antamaso ghāsacchādanampi alabhanā lābhasakkāraṃ patthayamānā sāsane pabbajitvā sakāni sakāni diṭṭhigatāni “ayaṃ dhammo, ayaṃ vinayo’ti dīpenti. Pabbajjaṃ alabhamānāpi sayameva muṇḍetvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā vihāresu vicarantā uposathampi pavāraṇampi saṅghakammampi gaṇakammampi pavasiṃti. Bhikkhū tehi saddhiṃ uposathaṃ na karonti. Tadā moggaliputtatissatthero “uppannaṃ dāni idam adhikaraṇaṃ, taṃ nacirasseva kakkhaḷaṃ bhavissati. Na kho panetaṃ sakkā imesaṃ majjhe vasantena vūpasametu’nti mahindattherassa gaṇaṃ nīyyādetvā attanā phāsuvihārena viharitukāmo ahogaṅgapabbataṃ agamāsi. Tepi kho titthiyā bhikkhusaṅghena dhammena vinayena satthusāsanaṃ niggayhamānāpi dhammavinayānulomāya paṭipattiyā asaṅghantā anekarūpaṃ sāsanaṃ abbudañca malañca kaṇṭakañca samuṭṭhāpesuṃ. Keci aggiṃ paricaranti, keci pañcātapena tāpenti, keci ādiccaṃ anuparivattanti, keci “dhammañca vinayañca vobhindissāmā’ti paggaṇhiṃsu. Tadā bhikkhusaṅgho na tehi saddhiṃ uposathaṃ vā pavāraṇaṃ vā akāsi. Asokārāme sattavassāni uposatho upacchijji. Raññopi etamattaṃ ārocesuṃ. Rājā ekaṃ amaccaṃ āṇāpesi – “vihāraṃ gantvā adhikaraṇaṃ vūpasametvā uposathaṃ kārapēhī’ti. Amacco rājānaṃ paṭipucchitūṃ avisahanto

aññe amacce upasaṅkamtivā āha – “rājā maṃ ‘vihāraṃ gantvā adhikaraṇaṃ vūpasametvā uposathaṃ kārāpehī’ti paṇiṇi. Kathaṃ nu kho adhikaraṇaṃ vūpasammatī’ti? Te āhaṃsu – “mayāṃ evaṃ sallakkhema – ‘yathā nāma paccantaṃ vūpasamentā core ghāteṇti, evameva ye uposathaṃ na karonti, te māretukāmo rājā bhavissatī’”ti. Atha so amacco vihāraṃ gantvā bhikkhusaṅghaṃ sannipātetvā āha – “ahaṃ raññā ‘uposathaṃ kārāpehī’ti pesito. Karoṭha dāni, bhante, uposatha’”nti. Bhikkhū “na mayāṃ titthiyehi saddhiṃ uposathaṃ karomā’”ti āhaṃsu. Atha amacco therāsanato paṭṭhāya asinā sīsāni pātetuṃ āradhho.

Addasā kho tissatthero taṃ amaccaṃ tathā vippaṭṭipannaṃ. Tissatthero nāma na yo vā so vā, rañño ekamātiko bhātā tissakumāro nāma, taṃ kira rājā pattābhiseko oparajje ṭhapesi. So ekadivasaṃ vanacāraṃ gato addasa mahantaṃ migasaṅghaṃ cittakīḷāya kīḷantaṃ. Disvānassa etadahosi – “ime tāva tiṇabhakkhā migā evaṃ kīḷanti, ime pana samaṇā rājakule paṇitāni bhojanāni bhujjītvā mudukāsu seyyāsu sayamānā kiṃ nāma kīḷitaṃ na kīḷissanti’”ti! So tato āgantvā imaṃ attano vitakkaṃ rañño ārocesi. Rājā “aṭṭhāne kukkucāyitaṃ kumārena! Handa, naṃ evaṃ saññāpessāmī’”ti ekadivasaṃ kenaci kāraṇena kuddho viya hutvā “ehi saddadivaseṇa rajjaṃ sampaṭiccha, tato taṃ ghāteṣāmī’”ti maraṇabhayena tajjetvā tamatthaṃ saññāpesi. So kira kumāro “sattame maṃ divase māressatī’”ti na cittarūpaṃ nhāyī, na bhujjī, na supī, ativiya lūkhasarīro ahoṣi. Tato naṃ rājā pucchi – “kissa tvāṃ evarūpo jāto’”ti? “Maraṇabhayena, devā’”ti. “Are, tvāṃ nāma paricchinnamaraṇaṃ sampassamāno vissattho na kīḷasi? Bhikkhū assāsapassāsānibaddhaṃ maraṇaṃ pekkhamānā kathaṃ kīḷissanti’”ti! Tato pabhuti kumāro sāsane pasīdi.

So puna ekadivasaṃ migavaṃ nikkhamitvā araññe anuvicaramāno addasa yonakamahādhammarakkhitattheraṃ aññatarena hatthināgena sālasākhaṃ gahetvā bījijamānaṃ nisinnaṃ. Disvā pāmojjajāto cintesi – “kadā nu kho ahampi ayaṃ mahāthero viya pabbajeyyaṃ! Siyā nu kho so divaso’”ti. Thero tassāsayaṃ viditvā tassa passantasaveva ākāse uppatitvā asokārāme pokkharāṇiyā udakatale ṭhatvā cīvaraṇca uttarāsaṅgaṇca ākāse laggetvā nhāyitūṃ āradhho.

Kumāro therassānubhāvaṃ disvā ativiya pasanno “ajjeva pabbajissāmī’”ti nivattitvā rañño ārocesi – “pabbajissāmaṃ, devā’”ti. Rājā anekappakāraṃ yācitvāpi taṃ nivattetuṃ asakkonto asokārāmagamanīyamaggaṃ alaṅkārapetvā kumāraṃ chaṇavesaṃ gāhāpetvā alaṅkatāya senāya parivārāpetvā vihāraṃ nesi. “Yuvarājā kira pabbajissatī’”ti sutvā bahū bhikkhū pattacīvaraṇi paṭiyādesuṃ. Kumāro padhānagharaṃ gantvā mahādhammarakkhitattherasaveva santike pabbaji saddhiṃ purisasatasahassena. Kumārassa pana anupabbajitānaṃ gaṇanaparicchedo natthi. Kumāro rañño catuvassābhisekakāle pabbajito. Athaññopi rañño bhāgineyyo saṅghamittāya sāmiko aggibrahmā nāma kumāro atthi. Saṅghamittā taṃ paṭicca ekameva puttāṃ vijjāyī. Sopi “yuvarājā pabbajito’”ti sutvā rājānaṃ upasaṅkamtivā – “ahampi, deva, pabbajissāmī’”ti yāci. “Pabbaja, tātā’”ti ca raññā anuññāto taṃdivasameva pabbaji.

Evaṃ anupabbajito, uḷāravibhavena khattiyajanena;
Rañño kaniṭṭhabhātā, tissattheroti viññeyyo.

So taṃ amaccaṃ tathā vippaṭṭipannaṃ disvā cintesi – “na rājā there mārāpetuṃ paṇiṇeyya; addhā imassevetāṃ amaccassa duggahitaṃ bhavissatī’”ti gantvā sayāṃ tassa āsanne āsane nisīdi. So therāṃ sañjānitvā satthaṃ nipātetuṃ avisahanto gantvā rañño ārocesi – “ahaṃ, deva, uposathaṃ kātuṃ anicchantaṇaṃ ettakānaṃ nāma bhikkhūnaṃ sīsāni pātesim; atha ayyassa tissattherassa paṭipāṭi sampattā, kinti karomī’”ti? Rājā sutvāva – “are! Kiṃ pana, tvāṃ, mayā bhikkhū ghātetuṃ pesito’”ti tāvadeva sarīre uppannadāho hutvā vihāraṃ gantvā there bhikkhū pucchi – “ayaṃ, bhante, amacco mayā anāṇattova evaṃ akāsi, kassa nu kho iminā pāpena bhavitabba’”nti? Ekacce therā, “ayaṃ tava vacanena akāsi, tuyhetāṃ pāpa’”nti āhaṃsu. Ekacce “ubhinnaṃ vo etaṃ pāpa’”nti āhaṃsu. Ekacce evamāhaṃsu – “kiṃ pana te, mahārāja, atthi cittaṃ ‘ayaṃ gantvā bhikkhū ghātetu’”ti? “Natthi, bhante, kusalādhippāyo ahaṃ pesesim – ‘samaggo bhikkhusaṅgho uposathaṃ karotū’”ti. “Sace tvāṃ kusalādhippāyo, natthi tuyhaṃ pāpaṃ, amaccassevetāṃ pāpa’”nti. Rājā dvelhakaṃ jāto āha – “atthi nu kho, bhante, koci bhikkhu mametaṃ dvelhakaṃ chinditvā sāsanaṃ paggahetuṃ samattho’”ti? “Atthi, mahārāja, moggaliputtatissatthero nāma, so te imaṃ dvelhakaṃ chinditvā sāsanaṃ paggaṇhituṃ samattho’”ti. Rājā tadaheva cattāro dhammakathike ekekaḥbhikkhusahassaparivāre, cattāro ca amacce ekekapurisasahassaparivāre “theraṃ gaṇhitvā āgacchathā’”ti pesesi. Te gantvā “rājā pakkosati’”ti āhaṃsu. Thero nāgacchi. Dutiyampi kho rājā aṭṭha dhammakathike, aṭṭha ca amacce saḥassasahassaparivāreyeva pesesi – “rājā, bhante, pakkosati’”ti vatvā gaṇhitvāva āgacchathā’”ti. Te tatheva āhaṃsu. Dutiyampi thero nāgacchi. Rājā there pucchi – “ahaṃ, bhante, dvikkhattuṃ paṇiṇim; kasmā thero nāgacchati’”ti? “Rājā pakkosati’”ti vuttattā, mahārāja, nāgacchati. Evaṃ pana vutte āgaccheyya ‘sāsanaṃ, bhante, osīdati, amhākaṃ sāsanaṃ paggahatthāya saḥāyakā hoṭhā’”ti. Atha rājā tathā vatvā soḷasa dhammakathike, soḷasa ca amacce saḥassasahassaparivāre pesesi. Bhikkhū ca paṭipucchi – “mahallako nu

kho, bhante, thero daharo nu kho’’ti? ‘‘Mahallako, mahārājā’’ti. ‘‘Vayhaṃ vā sivikaṃ vā abhiruhissati, bhante’’ti? ‘‘Nābhiruhissati, mahārājā’’ti. ‘‘Kuiṃ, bhante, thero vasatī’’ti? ‘‘Upari gaṅgāya, mahārājā’’ti. Rājā āha – ‘‘tena hi, bhāṇe, nāvāsaṅghāṃ bandhitvā tattheva therāṃ nisīdāpetvā dvīsupi tīresu ārakkhaṃ saṃvidhāya therāṃ ānethā’’ti. Bhikkhū ca amaccā ca therassa santikaṃ gantvā rañño sāsanaṃ ārocesuṃ.

Thero sutvā ‘‘yaṃ kho ahaṃ mūlato paṭṭhāya sāsanaṃ paggaṇhissāmīti pabbajitomi. Ayaṃ dāni me so kālo anuppatto’’ti cammakhaṇḍaṃ gaṇhitvāva uṭṭhahi. Atha ‘‘thero sve pāṭaliputtaṃ sampāpuṇissatī’’ti rattibhāge rājā supinaṃ addasa. Evarūpo supino ahoṣi – ‘‘sabbaseto hatthināgo āgantvā rājānaṃ sīsato paṭṭhāya parāmasitvā dakkhiṇahatthe aggahesī’’ti. Punadivase rājā supinajjhāyake pucchi – ‘‘mayā evarūpo supino diṭṭho, kiṃ me bhavissatī’’ti? Eko taṃ, ‘‘mahārāja, samaṇānaṃ dakkhiṇahatthe gaṇhissatī’’ti. Atha rājā tāvadeva ‘‘thero āgato’’ti sutvā gaṅgātīraṃ gantvā nadimā otaritvā abhuggacchanta jāṇumatte udaye therāṃ sampāpuṇitvā therassa nāvāto otarantassa hatthaṃ adāsi. Thero rājānaṃ dakkhiṇahatthe aggahesi. Taṃ disvā asiggāhā ‘‘therassa sīsamaṃ pāṭessāmā’’ti kosato asimā abbāhiṃsu. Kasmā? Etaṃ kira cārittaṃ rājakesu – ‘‘yo rājānaṃ hatthe gaṇhatī tassa asinā sīsamaṃ pāṭetabba’’nti. Rājā chāyameva disvā āha – ‘‘pubbepi ahaṃ bhikkhūsu viraddhakāraṇā assādaṃ na vindāmi, mā kho there virajjhithā’’ti. Thero pana kasmā rājānaṃ hatthe aggahesīti? Yasmā rañña pañhaṃ pucchanaṭṭhāya pakkosāpito tasmā ‘‘antevāsiko me aya’’nti aggahesi.

Rājā therāṃ attano uyyānaṃ netvā bāhirato tikkhattuṃ parivārāpetvā ārakkhaṃ ṭhapetvā sayameva therassa pāde dhovivā telena makkhetvā therassa santike nisīditvā ‘‘paṭibalo nu kho thero mama kankhaṃ chinditvā uppamaṃ adhikaraṇaṃ vūpasametvā sāsanaṃ paggaṇhitu’’nti vīmaṃsanatthāya ‘‘ahaṃ, bhante, ekaṃ pāṭihāriyaṃ daṭṭhukāmo’’ti āha. ‘‘Kataraṃ pāṭihāriyaṃ daṭṭhukāmosi, mahārājā’’ti? ‘‘Pathavīkampanaṃ, bhante’’ti. ‘‘Sakalopathavīkampanaṃ daṭṭhukāmosi, mahārāja, padesapathavīkampana’’nti? ‘‘Kataraṃ panettha, bhante, dukkara’’nti? ‘‘Kiṃ nu kho, mahārāja, kaṃsapāṭiyā udakapuṇṇāya sabbaṃ udakaṃ kampaṇaṃ dukkaraṃ; udāhu upaḍḍha’’nti? ‘‘Upaḍḍhaṃ, bhante’’ti. ‘‘Evameva kho, mahārāja, padesapathavīkampanaṃ dukkara’’nti. ‘‘Tena hi, bhante, padesapathavīkampanaṃ passissāmī’’ti. ‘‘Tena hi, mahārāja, samantato yojane puratthimāya disāya ekena cakkena sīmaṃ akkamitvā ratho tiṭṭhatu; dakkhiṇāya disāya dvīhi pādehi sīmaṃ akkamitvā asso tiṭṭhatu; pacchimāya disāya ekena pādena sīmaṃ akkamitvā puriso tiṭṭhatu; uttarāya disāya upaḍḍhabhāgena sīmaṃ akkamitvā ekā udakapāṭi tiṭṭhatu’’ti. Rājā tathā kārāpesi. Thero abhiññāpādakaṃ catutthajjhānaṃ samāpajjitvā tato vuṭṭhāya ‘‘rājā passatū’’ti yojanappamaṇapathavīcalanaṃ adhiṭṭhahi. Puratthimāya disāya rathassa antosīmāya ṭhito pādova cali, itaro na cali. Evaṃ dakkhiṇapacchimidisāsu assapurisānaṃ antosīmāya ṭhitapādāyeva calimāsu, upaḍḍhupadḍhaṃ sarīraṇa. Uttaradisāya udakapāṭiyāpi antosīmāya ṭhitaṃ upaḍḍhabhāgagatameva udakaṃ cali, avasesaṃ niccalamahosīti. Rājā taṃ pāṭihāriyaṃ disvā ‘‘sakkhati dāni thero sāsanaṃ paggaṇhitu’’nti niṭṭhaṃ gantvā attano kukkucaṃ pucchi – ‘‘ahaṃ, bhante, ekaṃ amaccaṃ ‘vihāraṃ gantvā adhikaraṇaṃ vūpasametvā uposathaṃ kārāpehi’’ti pahiṇim, so vihāraṃ gantvā ettake bhikkhū jīvītā voropesi, etaṃ pāpaṃ kassa hotī’’ti?

‘‘Kiṃ pana te, mahārāja, atthi cittaṃ ‘ayaṃ vihāraṃ gantvā bhikkhū ghātetū’’ti? ‘‘Natthi, bhante’’ti. ‘‘Sace te, mahārāja, natthi evarūpaṃ cittaṃ, natthi tuyhaṃ pāpa’’nti. Atha thero rājānaṃ etamatthaṃ iminā suttana saññāpesi – ‘‘cetanāhaṃ, bhikkhave, kammaṃ vadāmi. Cetaiyivā kammaṃ karoti – kāyena vācāya manasā’’ti (a. ni. 6.63).

Tamevatthaṃ paridīpetuṃ **tittirajātakam** (jā. 1.4.75) āhari – ‘‘atīte, mahārāja, dīpakatittiro tāpasamaṃ pucchi –

Ñātako no nisinnoti, bahu āgacchatī jano;
Paṭicca kammaṃ phusati, tasmim me saṅkate mano’’ti.

Tāpaso āha – ‘atthi pana te cittaṃ mama saddena ca rūpadassanena ca āgantvā ete pakkhino bajjhantu vā haññantu vā’’ti? ‘Natthi, bhante’’ti tittiro āha. Tato naṃ tāpaso saññāpesi – ‘sace te natthi cittaṃ, natthi pāpaṃ; cetayantameva hi pāpaṃ phusati, nācetayantaṃ.

‘Na paṭicca kammaṃ phusati, mano ce nappadussati;
Apposukkassa bhadraṃ, na pāpamupalimpatī’’ti.

Evaṃ thero rājānaṃ saññāpetvā tattheva rājuyyāne satta divasāni vasanto rājānaṃ samayaṃ uggaṇhāpesi. Rājā sattaṃ divase asokārāme bhikkhusaṅghaṃ sannipātāpetvā saṅnipākāraṃ parikkhipāpetvā saṅnipākārantare nisinna ekaladdhike ekaladdhike bhikkhū ekato ekato kārāpetvā ekamekaṃ bhikkhusamūhaṃ pakkosāpetvā pucchi – ‘‘kiṃvādī sammāsambuddho’’ti? Tatosassatavādīno ‘‘sassatavādī’’ti āhaṃsu. Ekaccasassatikā...pe... antānantikā... amarāvikkhepikā... adhiccasamuppannikā... saññivādā... asaññivādā... nevasaññināsaññivādā ... ucchedavādā...

diṭṭhadhammanibbānavādā “diṭṭhadhammanibbānavādī”ti āhaṃsu. Rājā paṭhamameva samayassa uggahitattā “nāyime bhikkhū, aññatitthiyā ime”ti ñatvā tesam setakāni vatthāni datvā uppabbājesi. Te sabbepi saṭṭhisahassā ahesuṃ.

Athaññe bhikkhū pakkosāpetvā pucchi – “kiṃvādī, bhante, sammāsambuddho”ti? “Vibhajjavādī, mahārājā”ti. Evaṃ vutte rājā theram pucchi – “vibhajjavādī, bhante, sammāsambuddho”ti? “Āma, mahārājā”ti. Tato rājā “suddham dāni, bhante, sāsanam; karotu bhikkhusaṅgho uposatha”nti ārakkham datvā nagaram pāvīsi.

Samaggo saṅgho sannipatitvā uposatham akāsi. Tasmim sannipāte saṭṭhi bhikkhusatasahassāni ahesuṃ. Tasmim samāgame moggaliputtatissatthero parappavādam maddamāno **kathāvatthuppakaraṇam** abhāsi. Tato saṭṭhisatasahassasaṅkhyesu bhikkhūsu uccinitvā tipīṭakapariyattidharānam pabhinnapaṭisambhidānam tevijjādibhedānam bhikkhūnam sahasamekam gahetvā yathā mahākassapatthero ca kākaṇḍakaputto yasatthero ca dhammañca vinayañca saṅgāyimsu; evameva dhammañca vinayañca saṅgāyanto sabbam sāsanamalam visodhetvā tatiyasaṅgīti akāsi. Saṅgītipariyosāne anekappakāram pathavī akampittha. Ayaṃ saṅgīti navahi māsehi niṭṭhitā. Yā loke –

Katā bhikkhusahassena, tasmā sahasikāti ca;
Purimā dve upādāya, tatiyāti ca vuccatīti.

Ayaṃ tatiyasaṅgīti.

Ettāvatā ca “kenābhata”nti etassa pañhassa vissajjanattham yaṃ avocumha – “jambudīpe tāva upālitheramādī katvā ācariyaparamparāya yāva tatiyasaṅgīti tāva ābhataṃ. Tatrāyaṃ **ācariyaparamparā** –

“Upāli dāsako ceva, soṇako siggavo tathā;
Tisso moggaliputto ca, pañcete vijitāvino.

“Paramparāya vinayaṃ, dīpe jambusirivhaye;
Acchijjamānamānesuṃ, tatiyo yāva saṅgaho”ti.

Tassattho pakāsītova hoti.

Tatiyasaṅgahato pana uddham imaṃ dīpaṃ mahindādīhi ābhataṃ. Mahindato uggahetvā kañci kalam ariṭṭhattherādīhi ābhataṃ. Tato yāvajjatanā tesameva antevāsikaparamparabhūtāya ācariyaparamparāya ābhatanti vedītabbam. Yathāhu porāṇā –

“Tato mahindo iṭṭiyo, uttiyo sambalo tathā;
Bhaddanāmo ca paṇḍito.

“Ete nāgā mahāpaññā, jambudīpā idhāgatā;
Vinayaṃ te vācayimsu, piṭakam tambapañṇiyā.

“Nikāye pañca vācesuṃ, satta ceva pakaraṇe;
Tato ariṭṭho medhāvī, tissadatto ca paṇḍito.

“Visārado kālasumano, thero ca dīghanāmakō;
Dīghasumano ca paṇḍito.

“Punadeva kālasumano, nāgatthero ca buddharakkhito;
Tissatthero ca medhāvī, devatthero ca paṇḍito.

“Punadeva sumano medhāvī, vinaye ca visārado;
Bahussuto cūlanāgo, gajova duppadhamasiyo.

“Dhammapālitanāmo ca, rohaṇe sādhipūjito;
Tassa sisso mahāpañño, khemanāmo tipeṭako.

“Dīpe tārakarājāva, paññāya atirocatha;
Upatisso ca medhāvī, phussadevo mahākathī.

“Punadeva sumano medhāvī, pupphanāmo bahussuto;
Mahākathī mahāsivo, piṭake sabbattha kovido.

“Punadeva upāli medhāvī, vinaye ca visārado;
Mahānāgo mahāpañño, saddhammavaṃsakovido.

“Punadeva abhayo medhāvī, piṭake sabbattha kovido;
Tissatthero ca medhāvī, vinaye ca visārado.

“Tassa sisso mahāpañño, pupphanāmo bahussuto;
Sāsanaṃ anurakkhanto, jambudīpe patiṭṭhito.

“Cūḷābhayo ca medhāvī, vinaye ca visārado;
Tissatthero ca medhāvī, saddhammavaṃsakovido.

“Cūḷadevo ca medhāvī, vinaye ca visārado;
Sivatthero ca medhāvī, vinaye sabbattha kovido.

“Ete nāgā mahāpaññā, vinayaññū maggakovidā;
Vinayaṃ dīpe pakāsesuṃ, piṭakaṃ tambapaṇṇiyā”ti.

Tatrāyaṃ **anupubbikathā** – moggaliputtatissatthero kira imaṃ tatiyadhammasaṅgītiṃ katvā evaṃ cintesi – “kattha nu kho anāgate sāsanaṃ suppatiṭṭhitaṃ bhaveyyā”ti? Athassa upaparikkhato etadahosi – “paccantimesu kho janapadesu suppatiṭṭhitaṃ bhavissatī”ti. So tesam tesam bhikkhūnaṃ bhāraṃ katvā te te bhikkhū tattha tattha pesesi. Majjhantikatheraṃ **kasmīragandhāraraṭṭhaṃ** pesesi – “tvaṃ etaṃ raṭṭhaṃ gantvā ettha sāsanaṃ patiṭṭhāpehi”ti. Mahādevattheraṃ tatheva vatvā **mahiṃsakamaṇḍalaṃ** pesesi. Rakkhitattheraṃ **vanavāsīṃ**. Yonakadhammarakkhitattheraṃ **aparantakaṃ**. Mahādhammarakkhitattheraṃ **mahāraṭṭhaṃ**. Mahārakkhitattheraṃ **yonakalokaṃ**. Majjhimattheraṃ **himavantadesabhāgaṃ**. Soṇattheraṃca uttarattheraṃca **suvaṇṇabhūmiṃ**. Attano saddhivihārikaṃ mahindattheraṃ iṭṭiyattherena uttiyattherena sambalatttherena bhaddasālattherena ca saddhiṃ **tambapaṇṇidīpaṃ** pesesi – “tumhe tambapaṇṇidīpaṃ gantvā ettha sāsanaṃ patiṭṭhāpethā”ti. Sabbepi taṃ taṃ disābhāgaṃ gacchantā attapañcamā agamaṃsu “paccantimesu janapadesu pañcavaggo gaṇo alaṃ upasampadakkammāyā”ti maññamānā.

Tena kho pana samayena kasmīragandhāraraṭṭhe sassapākasamaye aravāḷo nāma nāgarājā karakavassaṃ nāma vassāpetvā sassaṃ harāpetvā mahāsamuuddaṃ pāpeti. **Majjhantikathero** pana pāṭaliputtato vehāsaṃ abbhuggantvā himavati aravāḷadahassa upari otarivā aravāḷadahapitṭhiyaṃ caṅkamatipi tiṭṭhatipi nisīdatipi seyyampi kappeti. Nāgamānavakā taṃ disvā aravāḷassa nāgarājassa ārocesuṃ – “mahārāja, eko chinnabhinnapaṭadharo bhaṇḍu kāsāvavasano amhākaṃ udakaṃ dūsetī”ti. Nāgarājā tāvadeva kodhābhībūto nikkhamitvā therāṃ disvā makkhaṃ asahamāno antalikkhe anekāni bhīmsanakāni nimmini. Tato tato bhusā vātā vāyanti, rukkhā chijjanti, pabbatakūṭāni patanti, meghā gajjanti, vijjulatā niccharanti, asaniyo phalanti, bhinnaṃ viya gaganatalaṃ udakaṃ paggharati. Bhayānakarūpā nāgakumārā sannipatanti. Sayampi dhūmayati, pajjalati, paharaṇavuṭṭhiyo vissajjeti. “Ko ayaṃ muṇḍako chinnabhinnapaṭadharo”tiādīhi pharusavacanehi therāṃ santajjesi. “Etha gaṇhatha hanatha niddhamatha imaṃ samaṇa”nti nāgabalaṃ āṇāpesi. Thero sabbaṃ taṃ bhīmsanaṃ attano iddhibalena paṭibāhitvā nāgarājānaṃ āha –

“Sadevakopi ce loko, āgantvā tāsayeyya maṃ;
Na me paṭibalo assa, janetuṃ bhayabheravaṃ.

“Sacepi tvaṃ maṃ sabbāṃ, sasamuuddaṃ sapabbataṃ;
Ukkhipitvā mahānāga, khipeyyāsi mamūpari.

“Neva me sakkuṇeyyāsi, janetuṃ bhayabheravaṃ;
Aññadatthu tavevassa, vighāto uragādhīpā”ti.

Evam vutte nāgarājā vihatānubhāvo nipphalavāyāmo dukkhī dummano ahoṣi. Taṃ thero taṅkhaṇānurūpāya dhammiyā kathāya sandassetvā samādapetvā samuttejetvā sampahaṃsetvā tīsu saraṇesu pañcasu ca sīlesu paṭiṭṭhāpesi saddhiṃ caturāsītiyā nāgasahasseehi. Aññepi bahū himavantavāsino yakkhā ca gandhabbā ca kumbhaṇḍā ca therassa dhammakathaṃ sutvā saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhahiṃsu. Pañcakopi yakkho saddhiṃ bhariyāya yakkhiniyā pañcahi ca puttasatehi paṭhame phale paṭiṭṭhito. Athāyasmā majjhantikathero sabbepi nāgayakkharakkhase āmantetvā evamāha –

“Mā dāni kodhaṃ janayittha, ito uddhaṃ yathā pure;
Sassaghātañca mā kattha, sukhakāmā hi paṇino;
Karotha mettaṃ sattesu, vasantu manujā sukha”nti.

Te sabbepi “sādhu bhante”ti therassa paṭissuṇitvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjiṃsu. Taṃdivasameva ca nāgarājassa pūjāsamayo hoti. Atha nāgarājā attano ratanamayaṃ pallaṅkaṃ āharāpetvā therassa paññāpesi. Nisīdi thero pallaṅke. Nāgarājāpi theram bijayamāno samīpe aṭṭhāsi. Tasmīṃ khaṇe kasmīragandhāraratṭhavāsino āgantvā theram disvā “amhākaṃ nāgarājatopi thero mahiddhikataro”ti therameva vanditvā nisinnā. Thero tesam āsīvisopamasuttaṃ kathesi. Suttapariyosāne asītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi, kulasatasahassaṃ pabbajī. Tato pabhuti ca kasmīragandhārā yāvajjatanā kāsāvapajjotā isivātaṭṭhā eva.

Gantvā kasmīragandhāraṃ, isi majjhantiko tadā;
Duṭṭhaṃ nāgaṃ pasādetvā, mocesi bandhanā bahūti.

Mahādevattheropi mahiṃsakamaṇḍalaṃ gantvā **devadūtasuttaṃ** kathesi. Suttapariyosāne cattālīsa pāṇasahassāni dhammacakkhuṃ paṭilabhiṃsu, cattālīsamaṃyeva pāṇasahassāni pabbajjiṃsu.

Gantvāna raṭṭhaṃ mahiṃsaṃ, mahādevo mahiddhiko;
Codetvā devadūtehi, mocesi bandhanā bahūti.

Rakkhitatthero pana vanavāsīṃ gantvā ākāse ṭhatvā **anamataggapariyāyakathāya** vanavāsike pasādesi. Kathāpariyosāne panassa saṭṭhisahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Sattatisahassamattā pabbajjiṃsu, pañcavihārasatāni paṭiṭṭhahiṃsu. Evam so tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesi.

Gantvāna rakkhitatthero, vanavāsīṃ mahiddhiko;
Antalikkhe ṭhito tattha, desesi anamataggiyanti.

Yonakadhammarakkhitattheropi aparantakaṃ gantvā **aggikkhandhopamasuttantakathāya** aparantake pasādetvā sattati pāṇasahassāni dhammāmatam pāyesi. Khattiyakulato eva purisasahassāni pabbajjiṃsu, samadhikāni ca cha itthisahassāni. Evam so tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesi.

Aparantaṃ vigāhitvā, yonako dhammarakkhito;
Aggikkhandhopamenettha, pasādesi jane bahūti.

Mahādhammarakkhitatthero pana mahāraṭṭhaṃ gantvā **mahānāradakassapajātakakathāya** mahāraṭṭhake pasādetvā caturāsīti pāṇasahassāni maggaphalesu paṭiṭṭhāpesi. Terasasahassāni pabbajjiṃsu. Evam so tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesi.

Mahāraṭṭhaṃ isi gantvā, so mahādhammarakkhito;
Jātakaṃ kathayitvāna, pasādesi mahājananti.

Mahārakkhitattheropi yonakaraṭṭhaṃ gantvā **kāḷakārāmasuttantakathāya** yonakalokaṃ pasādetvā sattatisahassādhikassa pāṇasatasahassassa maggaphalālaṅkāraṃ adāsi. Santike cassa dasasahassāni pabbajjiṃsu. Evam sopi tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesi.

Yonaraṭṭhaṃ tadā gantvā, so mahārakkhito isi;
Kāḷakārāmasuttana te pasādesi yonaketi.

Majjhimatthero pana **kassapagottattherena aḷakadevattherena dundubhissarattherena mahādevattherena** ca

saddhiṃ himavantadesabhāgaṃ gantvā dhammacakkappavattanasuttantakathāya taṃ desaṃ pasādetvā asītipāṇakoṭṭiyo maggaphalaratanāni paṭilābhesi. Pañcapi ca therā pañca raṭṭhāni pasādesuṃ. Ekamekassa santike sataśahassamattā pabbajīṃsu. Evaṃ te tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesuṃ.

Gantvāna majjhimatthero, himavantam pasādayi;
Yakkhasenam pakāsento, dhammacakkapavattananti.

Soṇattheropi saddhiṃ **uttarattherena** suvaṇṇabhūmiṃ agamāsi. Tena ca samayena tattha ekā rakkhasī samuddato nikkhamitvā rājakule jāte jāte dārake khādanti. Taṃdivasameva ca rājakule eko dārako jāto hoti. Manussā theram disvā “rakkhasānam saḥāyako eso”ti maññamānā āvudhāni gahetvā theram paharitukāmā āgacchanti. Thero “kiṃ tumhe āvudhahatthā āgacchatthā”ti āha. Te āhaṃsu – “rājakule jāte jāte dārake rakkhasā khādanti, tesam tumhe saḥāyaka”ti. Thero “na mayam rakkhasānam saḥāyaka, samaṇā nāma mayam viratā paṇātipātā...pe... viratā majjapānā ekabhikkhā sīlavanto kalyāṇadhammā”ti āha. Tasmīṃyeva ca khaṇe sā rakkhasī saparivārā samuddato nikkhami “rājakule dārako jāto taṃ khādissāmī”ti. Manussā taṃ disvā “esā, bhante, rakkhasī āgacchatī”ti bhītā viravīṃsu. Thero rakkhasehi diguṇe atabhāve nimminivā tehi atabhāvehi taṃ rakkhasiṃ saparisaṃ majjhe katvā ubhosu passesu parikkhipi. Tassā saparisāya etadahosi – “addhā imehi idaṃ ṭhānam laddham bhavissati. Mayam pana imesaṃ bhikkhā bhavissāmā”ti. Sabbe rakkhasā bhītā vegasā palāyīṃsu. Theropi te yāva adassanaṃ tāva palāpetvā dīpassa samantato rakkham ṭhapesi. Tasmīṃca samaye sannipatitam mahājanakāyaṃ **brahmajālasuttantakathāya** pasādetvā saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhāpesi. Saṭṭhisahassānam panettha dhammābhisamayo ahoṣi. Kuladārakānam aḍḍhuḍḍhāni saḥassāni pabbajīṃsu, kuladhītānam diyaḍḍhasahassam. Evaṃ so tattha sāsanaṃ paṭiṭṭhāpesi. Tato pabhuti rājakule jātadārakānam soṇuttaranānameva karonti.

Suvaṇṇabhūmiṃ gantvāna, soṇuttarā mahiddhikā;
Pisāce niddhametvāna, brahmajālam adesisunti.

Mahindatthero pana “tambapaṇṇidīpaṃ gantvā sāsanaṃ paṭiṭṭhāpehī”ti upajjhāyena ca bhikkhusaṅghena ca ajjhiṭṭho cintesi – “kālo nu kho me tambapaṇṇidīpaṃ gantum no”ti. Athassa vīmaṃsato “na tāva kālo”ti ahoṣi. Kiṃ panassa disvā etadahosi? Muṭasivarañño mahallakabhāvaṃ. Tato cintesi – “ayaṃ rājā mahallako, na sakkā imaṃ gaṇhitvā sāsanaṃ paggahetuṃ. Idāni panassa putto devānaṃpiyatisso rajjam kāressati. Taṃ gaṇhitvā sakkā bhavissati sāsanaṃ paggahetuṃ. Handa yāva so samayo āgacchatī, tāva nītake olokema. Puna dāni mayam imaṃ janapadaṃ āgaccheyyāma vā na vā”ti. So evaṃ cintetvā upajjhāyañca bhikkhusaṅghaṃ vanditvā asokārāmato nikkhamma tehi **iṭṭiyādīhi** catūhi therehi saṅghamittāya puttana **sumanasāmaṇere**na **bhaṇḍukena** ca upāsakena saddhiṃ rājaganagaraparivattakena dakkhiṇāgiriṃjanapade cārikaṃ caramāno nītake olokento cha māse atikkāmesī. Athānupubbena mātu nivesanaṭṭhānam vedisanagaraṃ nāma sampatto. Asoko kira kumārakāle janapadaṃ labhitvā ujjeniṃ gacchanto vedisanagaraṃ patvā vedisasetṭhissa dhītarāṃ aggaḥesi. Sā taṃdivasameva gabbhaṃ gaṇhitvā ujjeniyaṃ mahindakumāraṃ vijāyī. Kumārassa cuddasavassakāle rājā abhisekaṃ pāpuṇi. Sā tassa mātā tena samayena nītiḥhare vasati. Tena vuttaṃ – “athānupubbena mātu nivesanaṭṭhānam veṭṭisanagaraṃ nāma sampatto”ti.

Sampattañca pana theram disvā theramātā devī pādesu sirasā vanditvā bhikkham datvā theram attanā kamaṃ vedisaḥirimahāvihāraṃ nāma āropesi. Thero tasmīṃ vihāre nisinnō cintesi – “amhākaṃ idha kattabbakiccaṃ niṭṭhitam, samayo nu kho idāni laṅkāḍīpaṃ gantu”nti. Tato cintesi – “anubhavatu tāva me pitarā pesitam abhisekaṃ devānaṃpiyatisso, ratanattayaguṇaṃca suṇātu, chaṇatthañca nagarato nikkhamitvā missakapabbatam abhiruhatu, tadā taṃ tattha dakkhissāmā”ti. Athāparaṃ ekamāsaṃ tattheva vāsaṃ kappesi. Māsātikkena ca jeṭṭhamūlamāsapuṇṇamāyaṃ uposathadivase sannipatitā sabbepi – “kālo nu kho amhākaṃ tambapaṇṇidīpaṃ gamanāya, udāhu no”ti mantayīṃsu. Tenāhu porāṇā –

“Mahindo nāma nāmena, saṅghatthero tadā ahu;
Iṭṭiyo uttiyo thero, bhaddasālo ca sambalo.

“Sāmaṇero ca sumano, chaḷabhiñño mahiddhiko;
Bhaṇḍuko sattamo tesam, diṭṭhasacco upāsako;
Iti hete mahānāgā, mantayīṃsu rahogaṭā”ti.

Tadā sakkō devānamindo mahindattheram upasaṅkamtivā etadavoca – “kālaṅkato, bhante, muṭasivarājā; idāni devānaṃpiyatissamahārājā rajjam kāreti. Sammāsambuddhena ca tumhe byākatā – “anāgate mahindo nāma bhikkhu tambapaṇṇidīpaṃ pasādessati”ti. Tasmātiha vo, bhante, kālo dīpavaraṃ gamanāya; ahampi vo saḥāyo

bhavissāmī’’ti. Kasmā pana sakko evamāha? Bhagavā kirassa bodhimūleyeva buddhacakkhunā lokam voloketvā anāgate imassa dīpassa sampattim disvā etamattham ārocesi – “tadā tvampi sahāyo bhavēyyāsī’’ti ca āṇāpesi. Tasmā evamāha. Thero tassa vacanam sampaticchitvā attasattamo veṭṭisakapabbatā vehāsam uppatitvā anurādhapurassa puratthimadisāya missakapabbate patiṭṭhahi. Yam panetarahi “cetiyaṭṭabbato’’tipi sañjānanti. Tenāhu porāṇā –

“Veṭṭisagirimhi rājagahe, vasitvā tiṃsarattiyo;
Kālova gamanassāti, gacchāma dīpamuttamam.

“Paḷṇā jambudīpā te, haṃsarājāva ambare;
Evamuppatitā therā, nipatiṃsu naguttame.

“Purato purasetṭhassa, pabbate meghasannibhe;
Patiṃsu sīlakūṭamhi, haṃsāva nagamuddhanī’’ti.

Evam iṭṭiyādīhi saddhim āgantvā patiṭṭhahanto ca āyasmā mahindatthero sammāsambuddhassa parinibbānato dvinnam vassasatānam upari chattimṣatime vasse imasmim dīpe patiṭṭhahīti veditabbo. Ajātasattussa hi aṭṭhame vasse sammāsambuddho parinibbāyi. Tasmimyeva vasse sīhakumārassa putto tambapaṇṇidīpassa ādirājā vijayakumāro imam dīpamāgantvā manussāvāsam akāsi. Jambudīpe udayabhaddassa cuddasame vasse idha vijayo kālamakāsi. Udayabhaddassa pañcadasame vasse paṇḍuvāsudevo nāma imasmim dīpe rajjam pāpuṇi. Tattha nāgadāsakaraṇṇo vīsatime vasse idha paṇḍuvāsudevo kālamakāsi. Tasmimyeva ca vasse abhayo nāma rājakumāro imasmim dīpe rajjam pāpuṇi. Tattha susunāgaraṇṇo sattarasame vasse idha abhayaraṇṇo vīsativassāni paripūriṃsu. Atha abhayassa vīsatime vasse paṇḍukābhayo nāma dāmariko rajjam aggahesi. Tattha kāḷāsokassa soḷasame vasse idha paṇḍukassa sattarasavassāni paripūriṃsu. Tāni heṭṭhā ekena vassena saha aṭṭhārasa honti. Tattha candaguttassa cuddasame vasse idha paṇḍukābhayo kālamakāsi. Muṭasivarājā rajjam pāpuṇi. Tattha asokadhammarājassa sattarasame vasse idha muṭasivarājā kālamakāsi. Devānampiyatisso rajjam pāpuṇi. Parinibbuta ca sammāsambuddhe ajātasattu catuvīsati vassāni rajjam kāresi. Udayabhaddo soḷasa, anuruddho ca muṇḍo ca aṭṭha, nāgadāsako catuvīsati, susunāgo aṭṭhārasa, tasveva putto kāḷāsoko aṭṭhavīsati, tato tassa puttakā dasa bhātukarājāno dvevīsati vassāni rajjam kāresum. Tesam pacchato nava nandā dvevīsati, candagutto catuvīsati, bindusāro aṭṭhavīsati. Tassāvāsāne asoko rajjam pāpuṇi. Tassa pure abhisekā cattāri abhisekato aṭṭhārasame vasse imasmim dīpe mahindatthero patiṭṭhito. Evametena rājavamsānusārena veditabbametam – “sammāsambuddhassa parinibbānato dvinnam vassasatānam upari chattimṣatime vasse imasmim dīpe patiṭṭhahī’’ti.

Tasmiṇca divase tambapaṇṇidīpe **jeṭṭhamūlanakkhattam** nāma hoti. Rājā nakkhattam ghosāpetvā “chaṇam karoṭhā’’ti amacce ca āṇāpetvā cattālisapurisahasaparivāro nagaramhā nikkhamitvā yena missakapabbato tena pāyāsī migavaṃ kiḷitukāmo. Atha tasmim pabbate adhivathā ekā devatā “raṇṇo there dassessāmī’’ti rohitamigarūpaṃ gahetvā avidūre tiṇapaṇṇāni khādamānā viya carati. Rājā tam disvā “ayuttam dāni pamattam vijjhīti’’nti jiyam phoṭesi. Migo ambatthalamaggam gahetvā palāyitum ārabhi. Rājā piṭṭhito piṭṭhito anubandhanto ambatthalameva abhiruhi. Migopi therānam avidūre antaradhāyi. Mahindatthero rājānam avidūre āgacchantam disvā “mamaṃyeva rājā passatu, mā itare’’ti adhiṭṭhahitvā “tissa, tissa, ito ehī’’ti āha. Rājā sutvā cintesi – “imasmim dīpe jāto maṃ ‘tissā’’ti nāmaṃ gahetvā ālapitum samattho nāma natthi. Ayam pana chinnabhinnapaṭadharo bhaṇḍu kāsāvavasano maṃ nāmena ālapati, ko nu kho ayam bhavissati manusso vā amanusso vā’’ti? Thero āha –

“Samaṇā mayam mahārāja, dhammarājassa sāvakā;
Taveva anukampāya, jambudīpā idhāgatā’’ti.

Tena ca samayena devānampiyatissamahārājā ca asokadhammarājā ca adiṭṭhasahāyakā honti. Devānampiyatissamahārājassa ca puṇṇānubhāvena chātapabbatapāde ekamhi veḷugumbe tisso veḷuyatṭhiyo rathayatṭhippamāṇā uppajjimsu – ekā latāyatṭhi nāma, ekā pupphayatṭhi nāma, ekā sakuṇayatṭhi nāma. Tāsu latāyatṭhi rajatavaṇṇā hoti, tam alaṅkaritvā uppannalatā kañcanavaṇṇā khāyati. Pupphayatṭhiyam pana nīlapitalohitodātakāḷavaṇṇāni pupphāni suvibhattavaṇṇapattakīṅjakkhāni hutvā khāyanti. Sakuṇayatṭhiyam haṃsakukkuṭajīvajīvakādayo sakuṇā nānappakārāni ca catuppādāni sajīvāni viya khāyanti. Vuttampi cetam **dīpavamse** –

“Chātapabbatapādami, veḷuyatṭhī tayo ahu;
Setā rajatayatṭhīva, latā kañcanasannibhā.

“Nīlādi yādisaṃ pupphaṃ, pupphayaṭṭhimhi tādisaṃ;
Sakuṇā sakuṇayaṭṭhimhi, sarūpeneva saṅṭhitā”ti.

Samuddatopissa muttāmaṇiveḷuriyādi anekavihitaṃ ratanaṃ uppajji. Tambapaṇṇiyaṃ pana aṭṭha muttā uppajjimsu – hayamuttā, gajamuttā, rathamuttā, āmalakamuttā, valayamuttā, aṅguliveṭṭhakamuttā, kakudhaphalamuttā, pākatikamuttāti. So tā ca yaṭṭhiyo tā ca muttā aññaṅca bahuṃ ratanaṃ asokassa dhammarañño paṇṇākāratthāya pesesi. Asoko pasīditvā tassa pañca rājakakudhabhaṇḍāni paṇiṇi – chattaṃ, cāmaraṃ, khaggaṃ, moḷiṃ, ratanapādukaṃ, aññaṅca abhisekatthāya bahuvidhaṃ paṇṇākāraṃ; seyyathidaṃ – saṅkhaṃ, gaṅgodakaṃ, vaḍḍhamānaṃ, vaṭṭasaṅkaṃ, bhīṅgāraṃ, nandiyāvaṭṭaṃ, sivikaṃ, kaññaṃ, kaṭacchūṃ, adhovimaṃ dussayugaṃ, hatthapuñchanaṃ, haricandanaṃ, aruṇavaṇṇamattikaṃ, añjanaṃ, harītaṃ, āmalakanti. Vuttampi cetam **dīpavaṃse** –

“Vālabjanimuṇhīsaṃ, chattaṃ khaggaṅca pādukaṃ;
Veṭhanaṃ sārāpāmaṅgaṃ, bhīṅgāraṃ nandiyāvaṭṭakaṃ.

“Sivikaṃ saṅkhaṃ vaṭṭasaṅkaṃ, adhovimaṃ vatthakoṭikaṃ;
Sovaṇṇapātīṃ kaṭacchūṃ, mahaggaṃ hatthapuñchanaṃ.

“Anotattodakaṃ kaññaṃ, uttamaṃ haricandanaṃ;
Aruṇavaṇṇamattikaṃ, añjanaṃ nāgamāhaṭṭaṃ.

“Harītaṃ āmalakaṃ, mahaggaṃ amatosadhaṃ;
Saṭṭhivāhasataṃ sālīṃ, sugandhaṃ suvakāhaṭṭaṃ;
Puññaṃ ammābhiniḍḍattaṃ, pāhesi asokavhaya”ti.

Na kevalaṅcetam āmisapaṇṇākāraṃ, imaṃ kira dhammapaṇṇākārampi pesesi –

“Ahaṃ buddhaṅca dhammaṅca, saṅghaṅca saraṇaṃ gato;
Upāsakattaṃ desesiṃ, sakyaputtassa sāsane.

“Imesu tīsu vatthūsu, uttame jinasāsane;
Tvampi cittaṃ pasādehi, saddhā saraṇamupehī”ti.

Svāyaṃ rājā taṃ divasaṃ asokarañña pesitena abhisekena ekamāsābhisitto hoti.

Visākhapaṇṇamāyaṃ hissa abhisekamakaṃsu. So acirassutaṃ – taṃ sāsanaṃ appavattiṃ anussaramāno taṃ therassa “samaṇā mayam mahārāja dhammarājassa sāvaka”ti vacanaṃ sutvā “ayyā nu kho āgatā”ti tāvadeva āvudhaṃ nikkhipitvā ekamantaṃ nisīdi sammodanīyaṃ kathaṃ kathamāno. Yathāha –

“Āvudhaṃ nikkhipitvāna, ekamantaṃ upāvisi;
Nisajja rājā sammodi, bahuṃ atthūpasāñhita”nti.

Sammodanīyakathaṅca kurumāneyeva tasmim tānipi cattālīsapurisasahassāni āgantvā samparivāresuṃ. Tadā thero itarepi cha jāne dassesi. Rājā disvā “ime kadā āgatā”ti āha. “Mayā saddhīmyeva, mahārāja”ti. “Idāni pana jambudīpe aññepi evarūpā samaṇā santi”ti? “Santi, mahārāja; etarahi jambudīpo kāsāvapajjoto isivātapāṭivāto. Tasmim –

“Tevijjā iddhipattā ca, cetopariyāyakovidā;
Khīṇāsavā arahanto, bahū buddhassa sāvakāti.

“Bhante, kena āgatathā”ti? “Neva, mahārāja, udakena na thalenā”ti. “Rājā ākāsena āgatā”ti aññāsi. Thero “atthi nu kho rañño paññāveyattiya”nti vīmaṃsanatthāya āsannaṃ ambarukkhaṃ ārabha pañhaṃ pucchi – “kiṃ nāmo ayaṃ, mahārāja, rukkho”ti? “Ambarukkho nāma, bhante”ti. “Imaṃ pana, mahārāja, ambaṃ muñcitvā añño ambo atthi, natthī”ti? “Atthi, bhante, aññepi bahū ambarukkha”ti. “Imaṅca ambaṃ te ca ambe muñcitvā atthi nu kho, mahārāja, aññe rukkha”ti? “Atthi, bhante, te pana na ambarukkha”ti. “Aññe ambe ca anambe ca muñcitvā atthi pana añño rukkho”ti? “Ayameva, bhante, ambarukkho”ti. “Sādhu, mahārāja, paṇḍitosi. Atthi pana te,

mahārāja, nātakā”ti? “Atthi, bhante, bahū janā”ti. “Te muñcitvā aññe keci aññatakāpi atthi, mahārājā”ti? “Aññatakā, bhante, nātakehi bahutarā”ti. “Tava nātake ca aññatake ca muñcitvā atthañño koci, mahārājā”ti? “Ahameva, aññatako”ti. Atha thero “paṇḍito rājā sakkhissati dhammaṃ aññātu”nti **cūlahatthipadopamasuttaṃ** kathesi. Kathāpariyosāne rājā tīsu saraṇesu paṭiṭṭhahi saddhiṃ cattālīsāya pāṇasahasseehi.

Taṃ khaṇaññeva ca rañño bhattaṃ āhariyittha. Rājā ca suttantaṃ suṇanto eva aññāsi – “na imesaṃ imasmiṃ kāle bhojanaṃ kappatī”ti. “Apucchitvā pana bhuñjitum ayutta”nti cintetvā “bhuñjissatha, bhante”ti pucchi. “Na, mahārāja, amhākaṃ imasmiṃ kāle bhojanaṃ kappatī”ti. “Kasmiṃ kāle, bhante, kappatī”ti? “Aruṇuggamanato paṭṭhāya yāva majjhanhikasamayā, mahārājā”ti. “Gacchāma, bhante, nagara”nti? “Alaṃ, mahārāja, idheva vasissāmā”ti. “Sace, bhante, tumhe vasatha, ayaṃ dārako āgacchatū”ti. “Mahārāja, ayaṃ dārako āgataphalo viññātasāsano pabbajjāpekkho idāni pabbajjissatī”ti. Rājā “tena hi, bhante, sve rathaṃ pesessāmi; taṃ abhiruhitvā āgaccheyyāthā”ti vatvā vanditvā pakkāmi.

Thero acirapakkantassa rañño sumanasāmaṇeraṃ āmantesi – “ehi tvaṃ, sumana, dhammasavanassa kālaṃ ghosehī”ti. “Bhante, kittakaṃ ṭhānaṃ sāvento ghosemī”ti? “Sakalaṃ tambapaṇḍīpa”nti. “Sādhu, bhante”ti sāmaṇero abhiññāpādakaṃ catutthajjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya adhiṭṭhahitvā samāhitena cittena sakalaṃ tambapaṇḍīpaṃ sāvento tikkhattuṃ dhammasavanassa kālaṃ ghosesi. Rājā taṃ saddaṃ sutvā therānaṃ santikaṃ pesesi – “kiṃ, bhante, atthi koci upaddavo”ti. “Natthamhākaṃ koci upaddavo, dhammasavanassa kālaṃ ghoṣāpayimha buddhavacanaṃ kathetukāmamhā”ti. Tañca pana sāmaṇerassa saddaṃ sutvā bhumā devatā saddamanussāvesuṃ. Etenupāyena yāva brahmalokā saddo abbhuggacchi. Tena saddena mahā devatāsannipāto ahoṣi. Thero mahantaṃ devatāsannipātaṃ disvā **samacittasuttantaṃ** kathesi. Kathāpariyosāne asaṅkhyeyyānaṃ devatānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Bahū nāgā ca supaṇṇā ca saraṇesu paṭiṭṭhahimsu. Yādisova sārīputtatherassa imaṃ suttantaṃ kathayaṃto devatāsannipāto ahoṣi, tādiso mahindattherassāpi jāto. Atha tassā rattiyā accayena rājā therānaṃ rathaṃ pesesi. Sārathī rathaṃ ekamante ṭhapetvā therānaṃ ārocesi – “āgato, bhante, ratho; abhiruhatha gacchissāmā”ti. Therā “na mayaṃ rathaṃ abhiruhāma; gaccha tvaṃ, pacchā mayaṃ āgacchissāmā”ti vatvā vehāsaṃ abbhuggantvā anurādhapurassa puratthimadisāyaṃ paṭhamakacetiyaṭṭhāne otariṃsu. Tañhi cetiyaṃ therehi paṭhamam otiṇṇaṭṭhāne katattāyeva “paṭhamakacetiya”nti vuccati.

Rājāpi sārathim pesetvā “antonivesane maṇḍapaṃ paṭiyādetthā”ti amacce āṇāpesi. Tāvadeva sabbe haṭṭhatuṭṭhā ativiya pāsādikaṃ maṇḍapaṃ paṭiyādesuṃ. Puna rājā cintesi – “hiyyo thero sīlakkhandhaṃ kathayamāno ‘uccāsayanamahāsayanaṃ na kappatī’ti āha; ‘nisīdissanti nu kho ayyā āsanesu, na nisīdissanti’”ti? Tassevaṃ cintayantasseva so sārathī nagaradvāraṃ sampatto. Tato addasa there paṭhamataraṃ āgantvā kāyabandhanaṃ bandhitvā cīvaraṃ pārupante. Disvā ativiya pasannacitto hutvā āgantvā rañño ārocesi – “āgatā, deva, therā”ti. Rājā “rathaṃ ārūlhā”ti pucchi. “Na ārūlhā, deva, api ca mama pacchato nikkhamitvā paṭhamataraṃ āgantvā pācīnadvāre ṭhitā”ti. Rājā “rathampi nābhirūhimsū”ti sutvā “na dāni ayyā uccāsayanamahāsayanaṃ sādiyissanti”ti cintetvā “tena hi, bhāṇe, therānaṃ bhūmattharaṇasaṅkhepena āsanāni paññapethā”ti vatvā paṭipathaṃ agamāsi. Amaccā pathaviyaṃ taṭṭhikaṃ paññapetvā upari kojavakādīni cittattharaṇāni paññapesuṃ. Uppāpāthakā disvā “gahitā dāni imehi pathavī, ime tambapaṇḍīpissa sāmikā bhavissanti”ti byākariṃsu. Rājāpi gantvā there vanditvā mahindattherassa hatthato pattaṃ gahetvā mahatīyā pūjāya ca sakkārena ca there nagaraṃ pavesetvā antonivesanaṃ pavesesi. Thero āsanapaññattim disvā “amhākaṃ sāsaṇaṃ sakalalaṅkādiṇe pathavī viya patthaṃ niccalaṅca hutvā paṭiṭṭhahissatī”ti cinto nisīdi. Rājā there paññitena khādanīyena bhojanīyena sahatthā santappetvā sampavāretvā “anuḷādevīpamukhāni pañca itthisatāni therānaṃ abhivādanaṃ pūjāsakkāraṅca karontū”ti pakkosāpetvā ekamantaṃ nisīdi. Thero bhattakiccāvasāne rañño saparijanassa dhammaratanavassaṃ vassento **petavatthum vimānavatthum saccasamyuttaṅca** kathesi. Taṃ therassa dhammasavanaṃ sutvā tāni pañcapi itthisatāni sotāpattiphalaṃ sacchākaṃsu.

Yepi te manussā purimadvase missakapabbate there addasaṃsu, te tesu tesu ṭhānesu therānaṃ guṇe kathenti. Tesam sutvā mahājanakāyo rājāṅgaṇe sannipatitvā mahāsaddaṃ akāsi. Rājā “kiṃ eso saddo”ti pucchi. “Nāgarā, deva, ‘there daṭṭhuṃ na labhāmā’ti viravanti”ti. Rājā “sace idha pavisissanti, okāso na bhavissati”ti cintetvā “gacchatha, bhāṇe, hatthisālaṃ paṭijaggitvā vālukaṃ ākiritvā pañcavaṇṇāni pupphāni vikiritvā celavitānaṃ bandhitvā maṅgalaṭṭhāṇe therānaṃ āsanāni paññapethā”ti āha. Amaccā tathā akaṃsu. Thero tattha gantvā nisīditvā **devadūtasuttantaṃ** kathesi. Kathāpariyosāne pāṇasahassaṃ sotāpattiphale paṭiṭṭhahi. Tato “hatthisālā atisambādā”ti dakkhiṇadvāre nandanavanuyyāne āsanaṃ paññapesuṃ. Thero tattha nisīditvā **āsivisopamasuttaṃ** kathesi. Tampi sutvā pāṇasahassaṃ sotāpattiphalaṃ paṭilabhi.

Evam āgatadivasato dutiyadvase aḍḍhateyyasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Therassa nandanavane āgatāgātāhi kulitthīhi kulasuṇhāhi kulakumārīhi saddhiṃ sammadamānasseva sāyanhasamayo jāto. Thero kālaṃ

sallakkhetvā “gacchāma dāni missakapabbata”nti utṭhahi. Amaccā – “kattha, bhante, gacchathā”ti? “Amhākaṃ nivāsanaṭṭhāna”nti. Te rañño saṃviditaṃ katvā rājānumatena āhaṃsu – “akālo, bhante, idāni tattha gantūṃ; idameva nandanavanuyyānaṃ ayyānaṃ āvāsattṭhānaṃ hotū”ti. “Alaṃ, gacchāmā”ti. Puna rañño vacanenāhaṃsu – “rājā, bhante, āha – ‘etaṃ meghavanaṃ nāma uyyānaṃ mama pitu santakaṃ nagarato nātidūraṃ nāccāsannaṃ gamaṇāgamanasampannaṃ, ettha therā vāsaṃ kappentū”ti. Vasiṃsu therā meghavane uyyāne.

Rājāpi kho tassā rattiya accayena therassa samīpaṃ gantvā sukhasayitabhāvaṃ pucchitvā “kappati, bhante, bhikkhusaṅghassa ārāmo”ti pucchi. Thero “kappati, mahārāja”ti vatvā imaṃ suttaṃ āhari – “**anujānāmi, bhikkhave, ārāma**”nti. Rājā tuṭṭho suvaṇṇabhiṅgāraṃ gahetvā therassa hatthe udakaṃ pātetvā mahāmeghavanuyyānaṃ adāsi. Saha udakapātena pathavī kampi. Ayaṃ mahāvihāre paṭhamo pathavīkampo ahoṣi. Rājā bhīto therā pucchi – “kasmā, bhante, pathavī kampaṭi”ti? “Mā bhāyi, mahārāja, imasmim dīpe dasabalassa sāsanaṃ patiṭṭhahissati; idaṃca paṭhamaṃ vihāraṭṭhānaṃ bhavissati, tassetāṃ pubbanimitta”nti. Rājā bhīyosomattāya pasīdi. Thero punadivasepi rājageheyeva bhūñjitvā nandanavane **anamataggiyāni** kathesi. Punadivase **aggikkhandhopamasuttaṃ** kathesi. Etenevupāyena satta divasāni kathesi. Desanāpariyosāne aḍḍhanavamānaṃ pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Tato paṭṭhāya ca nandanavanaṃ sāsanaṃ jotiṭpātubhāvattṭhānanti katvā “jotivana”nti nāmaṃ labhi. Sattame pana divase therā antepure rañño **appamādasuttaṃ** kathayitvā cetiyagirimeva agamaṃsu.

Atha kho rājā amacce pucchi – “thero, amhe gālḥena ovādena ovadati; gaccheyya nu kho”ti? Amaccā “tumhehi, deva, thero ayācito sayameva āgato; tasmā tassa anāpucchāva gamanampi bhavēyyā”ti āhaṃsu. Tato rājā rathaṃ abhiruhitvā dve ca deviyo āropetvā cetiyagirim āgamaṃsi mahāñcarājānubhāvena. Gantvā deviyo ekamantaṃ apakkamāpetvā sayameva therānaṃ samīpaṃ upasaṅkamanto ativiya kilantarūpo hutvā upasaṅkami. Tato naṃ thero āha – “kasmā tvam, mahārāja, evaṃ kilamamāno āgato”ti? “Tumhe mama gālḥaṃ ovādaṃ datvā idāni gantukāma nu kho”ti jānanatthaṃ, bhante”ti. “Na mayaṃ, mahārāja, gantukāma; apica vassūpanāyikakālo nāmāyaṃ mahārāja, tatra samaṇena vassūpanāyikaṭṭhānaṃ nātūṃ vaṭṭaṭi”ti. Taṃdivasameva ariṭṭho nāma amacco pañcapanṇāsāya jeṭṭhakaniṭṭhabhātukehi saddhiṃ rañño samīpe ṭhito āha – “icchāmaṃ, deva, therānaṃ santike pabbajitu”nti. “Sādhu, bhāṇe, pabbajassu”ti rājā anujānitvā therāṃ sampaṭicchāpesi. Thero tadaheva pabbājesi. Sabbe khurageyeva arahattaṃ pāpuṇiṃsu.

Rājāpi kho taṅkhaṇeyeva kaṅṭakena cetiyāṅgaṃ parikkhipitvā dvāsattṭhiyā leṇesu kammaṃ paṭṭhapetvā nagarameva agamaṃsi. Tepi therā dasabhātikasamākulaṃ rājakulaṃ pasādetvā mahājānaṃ ovadamānā cetiyagirimhi vassaṃ vasiṃsu. Tadāpi cetiyagirimhi paṭhamaṃ vassaṃ upagatā dvāsattṭhi arahanto ahesuṃ. Athāyasmā mahāmahindo vutthavasso pavāretvā kattikapuṇṇamāyaṃ uposathadivase rājānaṃ etadavoca – “mahārāja, amhehi ciradīṭṭho sammāsambuddho, anāthavāsaṃ vasiṃha, icchāma mayaṃ jambudīpaṃ gantu”nti. Rājā āha – “ahaṃ, bhante, tumhe catūhi paccayehi upaṭṭhahāmi, ayaṃca mahājano tumhe nissāya tīsu saraṇesu patiṭṭhito, kasmā tumhe ukkaṅṭhitatthā”ti? “Ciradīṭṭho no, mahārāja, sammāsambuddho, abhivādanapaccuttṭhānañjalikammaṃsāmicikammaकराणाṭṭhānaṃ natthi, tenamha ukkaṅṭhitā”ti. “Nanu, bhante, tumhe avocuttha – ‘parinibbuto sammāsambuddho”ti. “Kiñcāpi, mahārāja, parinibbuto; atha khvassa sarīradhātuyo tiṭṭhanti”ti. “Aññātaṃ, bhante, thūpapatīṭṭhānaṃ tumhe ākaṅkathāti. Karomi, bhante, thūpaṃ, bhūmibhāgaṃ dāni vicinātha; apica, bhante, dhātuyo kuto lacchāmā”ti? “Sumanena saddhiṃ mantehi, mahārāja”ti.

“Sādhu, bhante”ti rājā sumanaṃ upasaṅkamitvā pucchi – “kuto dāni, bhante, dhātuyo lacchāmā”ti? Sumano āha – “apposukko tvam, mahārāja, vīthiyo sodhāpetvā dhajapaṭākapaṇṇaghaṭṭādīhi alaṅkārapetvā saparijano uposathaṃ samādiyitvā sabbatālvacare upaṭṭhāpetvā maṅgalaṭṭhiṃ sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ kārapetvā upari cassa setacchattaṃ ussāpetvā sāyanhasamaye mahānāgavanuyyānābhimukho yāhi. Addhā tasmim thāne dhātuyo lacchāsī”ti. Rājā “sādhū”ti sampaṭicchī. Therā cetiyagirimeva agamaṃsu. Tatrāyasmā mahindatthero sumanasāmaṇeraṃ āha – “gaccha tvam, sāmaṇera, jambudīpe tava ayyakaṃ asokaṃ dhammarājānaṃ upasaṅkamitvā mama vacanena evaṃ vadehi – ‘sahāyo vo, mahārāja, devānampiyatisso buddhasāsane pasanno thūpaṃ patiṭṭhāpetukāmo, tumhākaṃ kira hatthe dhātu atthi taṃ me dethā”ti. Taṃ gahetvā sakkāṃ devarājānaṃ upasaṅkamitvā evaṃ vadehi – ‘tumhākaṃ kira, mahārāja, hatthe dve dhātuyo atthi – dakkhiṇadāṭṭhā ca dakkhiṇakkhakaṅca; tato tumhe dakkhiṇadāṭṭhaṃ pūjetha, dakkhiṇakkhakaṃ pana mayhaṃ dethā”ti. Evaṃca naṃ vadehi – ‘kasmā tvam, mahārāja, amhe tambapaṇṇidīpaṃ pahīnitvā pamajjasī”ti?

“Sādhu, bhante”ti kho sumano therassa vacanaṃ sampaṭicchitvā tāvadeva pattacīvaramādāya vehāsaṃ abhuggantvā pāṭaliputtadvāre oruyha rañño santikaṃ gantvā etamatthaṃ ārocesi. Rājā tuṭṭho sāmaṇerassa hatthato pattaṃ gahetvā gandhehi ubbaṭṭetvā varamuttasadisānaṃ dhātūnaṃ pūretvā adāsi. So taṃ gahetvā sakkāṃ

devarājānaṃ upasaṅkamaṃ. Sakko devarājā sāmaṇeraṃ disvāva “kiṃ, bhante sumana, āhiṇḍasī”ti āha. “Tvam, mahārāja, amhe tambapaṇṇidīpaṃ pesetvā kasmā pamajjasī”ti? “Nappamajjāmi, bhante, vadehi – ‘kiṃ karomī’”ti? “Tumhākaṃ kira hatthe dve dhātuyo atthi – dakkhiṇadāthā ca dakkhiṇakkhakaṇḍa; tato tumhe dakkhiṇadātham pūjetha, dakkhiṇakkhakaṃ pana mayham dethā”ti. “Sādhu, bhante”ti kho sakko devānamindo yojanappamānaṃ maṇithūpaṃ ugghāṭetvā dakkhiṇakkhakahātuṃ nīharitvā sumanassa adāsī. So taṃ gahetvā cetiyagirimhiyeva patiṭṭhāsī.

Atha kho mahindapamukhā sabbepi te mahānāgā asokadhammarājena dinnadhātuyo cetiyagirimhiyeva patiṭṭhāpetvā dakkhiṇakkhakaṃ ādāya vaḍḍhamānakacchāyāya mahānāgavanuyyānamagamamsu. Rājāpi kho sumanena vuttappakāraṃ pūjāsakkāraṃ katvā hatthikkhandhavaragato sayam maṅgalahatthimatthake setacchattam dhārayamāno mahānāgavanaṃ sampāpuṇi. Athassa etadahosi – “sace ayaṃ sammāsambuddhassa dhātu, chattam apanamatu, maṅgalahatthī jaṇṇukehi bhūmiyaṃ patiṭṭhahatu, dhātucāṅkoṭakaṃ mayham matthake patiṭṭhātū”ti. Saha rañño cittuppādena chattam apanami, hatthī jaṇṇukehi patiṭṭhahi, dhātucāṅkoṭakaṃ rañño matthake patiṭṭhahi. Rājā amateneva abhisittagatto viya paramena pītipāmojjena samannāgato hutvā pucchi – “dhātuṃ, bhante, kiṃ karomā”ti? “Hatthikumbhamhiyeva tāva, mahārāja, ṭhapehī”ti. Rājā dhātucāṅkoṭakaṃ gahetvā hatthikumbhe ṭhapesī. Pamudito nāgo koṭicanādaṃ nadi. Mahāmegho uṭṭhahitvā pokkharavassaṃ vassi. Udakapariyaṃ katvā mahābhūmicālo ahosi. “Paccantepī nāma sammāsambuddhassa dhātu patiṭṭhahissatī”ti devamanussā pamodiṃsu. Evaṃ iddhānubhāvasiriyā devamanussānaṃ pītiṃ janayanto –

Puṇṇamāyaṃ mahāvīro, cātumāsiniyā idha;
Āgantvā devalokamhā, hatthikumbhe patiṭṭhitoti.

Athassa so hatthināgo anekatāḷāvacaraparivārīto ativiya ulārena pūjāsakkārena sakkariyamāno pacchimadisābhimukhova hutvā, apasakkanto yāva nagarassa puratthimadvāraṃ tāva gantvā puratthimena dvārena nagaraṃ pavisitvā sakalanāgarena ulāyā pūjāya karīyamānāya dakkhiṇadvārena nikkhamitvā thūpārāmassa pacchimadisābhāge mahejavatthu nāma kira atthi, tattha gantvā puna thūpārāmābhimukhoyeva paṭinivatti. Tena ca samayena thūpārāme purimakānaṃ tiṇṇaṃ sammāsambuddhānaṃ paribhogacetiyatṭhānaṃ hoti.

Atīte kira ayaṃ dīpo ojadīpo nāma ahosi, rājā abhayo nāma, nagaraṃ abhayapuraṃ nāma, cetiyapabbato devakūṭapabbato nāma, thūpārāmo paṭiyārāmo nāma. Tena kho pana samayena kakusandho bhagavā loke uppanno hoti. Tassa sāvako mahādevo nāma thero bhikkhusahassena saddhiṃ devakūṭe patiṭṭhāsī, mahindatthero viya cetiyapabbate. Tena kho pana samayena ojadīpe sattā pajjarakena anayabyasanaṃ āpajjanti. Addasā kho kakusandho bhagavā buddhacakkhunā lokaṃ olokento te satte anayabyasanaṃ āpajjante. Disvā cattālīsāya bhikkhusahassehi parivuto agamāsī. Tassānubhāvena tāvadeva pajjarako vūpasanto. Roge vūpasante bhagavā dhammaṃ desesi. Caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhissamayo ahosi. Bhagavā dhamakaraṇaṃ datvā pakkāmi. Taṃ anto pakkhipitvā paṭiyārāme cetiyaṃ akaṃsu. Mahādevo dīpaṃ anusāsanto vihāsī.

Koṇāgamanassa pana bhagavato kāle ayaṃ dīpo varadīpo nāma ahosi, rājā sameṇḍī nāma, nagaraṃ vaḍḍhamānaṃ nāma, pabbato suvaṇṇakūṭo nāma. Tena kho pana samayena varadīpe dubbutṭhikā hoti dubbhikkhaṃ dussassaṃ. Sattā chātakarogena anayabyasanaṃ āpajjanti. Addasā kho koṇāgamano bhagavā buddhacakkhunā lokaṃ olokento te satte anayabyasanaṃ āpajjante. Disvā tiṃsabhikkhusahassaparivuto agamāsī. Buddhānubhāvena devo sammādhāraṃ anuppavecchi. Subhikkhaṃ ahosi. Bhagavā dhammaṃ desesi. Caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhissamayo ahosi. Bhagavā bhikkhusahassaparivāraṃ mahāsumanaṃ nāma theram dīpe ṭhāpetvā kāyabandhanaṃ datvā pakkāmi. Taṃ anto pakkhipitvā cetiyaṃ akaṃsu.

Kassapassa pana bhagavato kāle ayaṃ dīpo maṇḍadīpo nāma ahosi, rājā jayanto nāma, nagaraṃ visālaṃ nāma, pabbato subhakūṭo nāma. Tena kho pana samayena maṇḍadīpe mahāvivādo hoti. Bahū sattā kalahaviggahajāta anayabyasanaṃ āpajjanti. Addasā kho kassapo bhagavā buddhacakkhunā lokaṃ olokento te satte anayabyasanaṃ āpajjante. Disvā vīsātibhikkhusahassaparivuto āgantvā vivādaṃ vūpasamtvā dhammaṃ desesi. Caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhissamayo ahosi. Bhagavā bhikkhusahassaparivāraṃ sabbanandaṃ nāma theram dīpe patiṭṭhāpetvā udakasāṭakaṃ datvā pakkāmi. Taṃ anto pakkhipitvā cetiyaṃ akaṃsu. Evaṃ thūpārāme purimakānaṃ tiṇṇaṃ buddhānaṃ cetiyāni patiṭṭhahiṃsu. Tāni sāsānantaradhānena nassanti, ṭhānamattaṃ avasissati. Tasmā vuttaṃ – “tena ca samayena thūpārāme purimakānaṃ tiṇṇaṃ sammāsambuddhānaṃ paribhogacetiyatṭhānaṃ hotī”ti. Tadetam vīnaṭṭhesu cetiyesu devatānubhāvena kaṇṭakasamākiṇṇasākhehi nānāgacchehi parivutaṃ tiṭṭhati – “mā naṃ koci ucchiṭṭhāsucimalakacavarehi padūsesī”ti.

Atha khvassa hatthino purato purato gantvā rājapurisā sabbagacche chinditvā bhūmiṃ sodhetvā taṃ

hatthatalasadisam akamsu. Hatthināgo gantvā taṃ ṭhānaṃ purato katvā tassa pacchimadisābhāge bodhirukkhaṭṭhāne aṭṭhāsi. Athassa matthakato dhātuṃ oropetuṃ ārabhiṃsu. Nāgo oropetuṃ na deti. Rājā theram pucchi – “kasmā, bhante, nāgo dhātuṃ oropetuṃ na deti”ti? “Ārūḷhaṃ, mahārāja, oropetuṃ na vaṭṭati”ti. Tasmīṃca kāle abhayavāpiyā udakaṃ chinnaṃ hoti. Samantā bhūmi phalitā hoti, suuddharā mattikāpiṇḍā. Tato mahājano sīghaṃ sīghaṃ mattikaṃ āharitvā hatthikumbhappamānaṃ vatthumakāsi. Tāvadeva ca thūpakaraṇatthaṃ iṭṭhakā kātuṃ ārabhiṃsu. Na yāva iṭṭhakā pariniṭṭhanti tāva hatthināgo katipāhaṃ divā bodhirukkhaṭṭhāne hatthisālāyaṃ tiṭṭhati, rattim thūpapatitṭhānabhūmiṃ pariyāyati. Atha vatthuṃ cināpetvā rājā theram pucchi – “kīdiso, bhante, thūpo kātabbo”ti? “Vīthirāsisadiso, mahārāja”ti.

“Sādhu, bhante”ti rājā jaṅghappamānaṃ thūpaṃ cināpetvā dhātuoropanatthāya mahāsakkāraṃ kāresi. Sakalanagaraṇca janapado ca dhātumahadassanatthaṃ sannipati. Sannipatite ca pana tasmim mahājanakāye dasabalassa dhātu hatthikumbhato sattatālappamānaṃ vehāsaṃ abhuggantvā yamakapāṭihāriyaṃ dassesi. Tehi tehi dhātupadesehi channaṃ vaṇṇānaṃ udakadhārā ca aggikkhandhā ca pavattanti, sāvattiyam kaṇḍambamūle bhagavatā dassitapāṭihāriyasadisameva pāṭihāriyaṃ ahoṣi. Tañca kho neva therānubhāvena, na devātānubhāvena; apica kho buddhānubhāvene. Bhagavā kira dharamānova adhiṭṭhāsi – “mayi parinibbute tambapaṇṇidīpe anurādhapurassa dakkhiṇadisābhāge purimakānaṃ tiṇṇaṃ buddhānaṃ paribhogacetiyatṭhāne mama dakkhiṇakkhadhātu patitṭhānadivase yamakapāṭihāriyaṃ hotū”ti.

“Evaṃ acintiyā buddhā, buddhadhammā acintiyā;
Acintiyē pasannaṃ, vipāko hoti acintiyō”ti. (apa. thera 1.1.82);

Sammāsambuddho kira imaṃ dīpaṃ dharamānakālepi tikkhattuṃ āgamāsi. Paṭhamaṃ – yakkhadamanatthaṃ ekakova āgantvā yakkhe dametvā “mayi parinibbute imasmim dīpe sāsanaṃ patitṭhahissati”ti tambapaṇṇidīpe rakkhaṃ karonto tikkhattuṃ dīpaṃ āvijji. Dutiyam – mātulabhāgineyyānaṃ nāgarājūnaṃ damanatthāya ekakova āgantvā te dametvā āgamāsi. Tatiyam – pañcabhikkhusataparivāro āgantvā mahācetiyaṭṭhāne ca thūpārāmacetiyaṭṭhāne ca mahābodhipatitṭhānaṭṭhāne ca mahiyaṅgaṇacetiyatṭhāne ca mutiyaṅgaṇacetiyatṭhāne ca dīghavāpicetiyaṭṭhāne ca kalyāṇiyacetiyatṭhāne ca nirodhasamāpattim samāpajjitvā nisīdi. Idamassa catutthaṃ dhātusarīrena āgamaṃ.

Dhātusarīrato ca panassa nikkhantaudakaphusitehi sakalatambapaṇṇitale na koci aphuṭṭhokāso nāma ahoṣi. Evamassa taṃ dhātusarīraṃ udakaphusitehi tambapaṇṇitalassa pariḷāhaṃ vūpasametvā mahājanassa pāṭihāriyaṃ dassetvā otarivā rañño matthake patitṭhāsi. Rājā saphalaṃ manussapaṭilābhaṃ maññaṃ māno mahantaṃ sakkāraṃ karitvā dhātuṃ patitṭhāpesi. Saha dhātupatitṭhāpanena mahābhūmicālo ahoṣi. Tasmīṃca pana dhātupāṭihāriye cittaṃ pasādetvā rañño bhātā abhaya nāma rājakumāro purisahasassa saddhiṃ pabbaji. Cetaraṭṭhagāmato pañca dārakasatāni pabbajimsu, tathā dvāramaṇḍalādīhi gāmakehi nikkhamitvā pañcapaṇca dārakasatāni sabbānipi antonagarato ca bahinagarato ca pabbajitāni tiṃsabhikkhusahasāni ahesuṃ. Niṭṭhite pana thūpasmim rājā ca rājabhātikā ca deviyo ca devanāgayakkhānampi vimhayakaraṃ paccekaṃ paccekaṃ pūjaṃ akamsu. Niṭṭhitāya pana dhātupūjāya patitṭhite dhātuvare mahindatthero meghavanuyyānameva gantvā vāsaṃ kappesi.

Tasmim kho pana samaye anuḷā devī pabbajitukāmā hutvā rañño ārocesi. Rājā tassā vacanaṃ sutvā theram etadavoca – “anuḷā, bhante, devī pabbajitukāmā, pabbājetha na”nti. “Na, mahārāja, amhākaṃ mātugāmaṃ pabbājetuṃ kappati. Pāṭaliputte pana mayhaṃ bhaginī saṅghamittattherī nāma atthi, taṃ pakkosāpehi. Imasmīṃca pana, mahārāja, dīpe purimakānaṃ tiṇṇaṃ sammāsambuddhānaṃ bodhi patitṭhāsi. Amhākampi bhagavato sarasaraṃsijālāvissajjanakena bodhinā idha patitṭhātabbaṃ, tasmā tathā sāsanaṃ paṇeeyāsi yathā saṅghamittā bodhiṃ gahetvā āgaccheyyā”ti.

“Sādhu, bhante”ti rājā therassa vacanaṃ sampañicchitvā amacchehi saddhiṃ mantento aritṭhaṃ nāma attano bhāgineyyam āha – “sakkhissasi tvam, tāta, pāṭaliputtaṃ gantvā mahābodhinā saddhiṃ ayyam saṅghamittattherim ānetu”nti? “Sakkhissāmi, deva, sace me pabbajjam anujānissasi”ti. “Gaccha, tāta, therim ānetvā pabbajāhi”ti. So rañño ca therassa ca sāsanaṃ gahetvā therassa adhiṭṭhānavasena ekadivaseneva jambukolapaṭṭanaṃ gantvā nāvaṃ abhiruhitvā samuddaṃ atikkamitvā pāṭaliputtameva āgamāsi. Anuḷāpi kho devī pañcāhi kaññāsatehi pañcāhi ca antepurikāsatehi saddhiṃ dasa sīlāni samādiyitvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā nagarassa ekadese upassayam kārāpetvā nivāsaṃ kappesi. Ariṭṭhopi taṃdivasameva rañño sāsanaṃ appesi, evañca avoca – “putto te, deva, mahindatthero evamāha – ‘sahāyakassa kira te devānampiyatissassa rañño bhātu jāyā anuḷā nāma devī pabbajitukāmā, taṃ pabbājetuṃ ayyam saṅghamittattherim paṇiṇatha, ayyāyeva ca saddhiṃ mahābodhi”nti. Therassa sāsanaṃ ārocetvā saṅghamittattherim upasaṅkamitvā evamāha – “ayye, tumhākaṃ bhātā mahindatthero maṃ tumhākaṃ santikaṃ pesesi, devānampiyatissassa rañño bhātu jāyā anuḷā nāma devī pañcāhi kaññāsatehi,

pañcahi ca antepurikāsatehi saddhiṃ pabbajitukāmā, taṃ kira āgantvā pabbājethā”ti. Sā tāvadeva turitaturitā rañño santikaṃ gantvā evamāha – “mahārāja, mayhaṃ bhātā mahindatthero evaṃ pahīni, ‘rañño kira bhātu jāyā anuḷā nāma devī pañcahi kaññāsatehi pañcahi ca antepurikāsatehi saddhiṃ pabbajitukāmā mayhaṃ āgamaṇaṃ udikkhati’. Gacchāmahaṃ, mahārāja, tambapaṇḍipa”nti.

Rājā āha – “amma, puttapi me mahindatthero nattā ca me sumanasāmaṇero maṃ chinnahatthaṃ viya karontā tambapaṇḍidīpaṃ gatā. Tassa mayhaṃ tepi apassantassa uppanno soko tava mukhaṃ passantassa vūpasammati! Alaṃ, amma, mā tvam agamāsī”ti. “Bhāriyaṃ me, mahārāja, bhātu vacanaṃ; anuḷāpi khattiyā itthisahassaparivutā pabbajjāpurekkhārā maṃ paṭimāneti; gacchāmahaṃ, mahārājā”ti. “Tena hi, amma, mahābodhiṃ gahetvā gacchāhi”ti. Kuto rañño mahābodhi? Rājā kira tato pubbe eva dhātuggahaṇatthāya anāgate sumane laṅkādīpaṃ mahābodhiṃ pesetukāmo, “kathaṃ nu kho asatthaghātārahaṃ mahābodhiṃ pesessāmi”ti upāyaṃ apassanto mahādevaṃ nāma amaccaṃ pucchi. So āha – “santi, deva, bahū paṇḍitā bhikkhū”ti. Taṃ sutvā rājā bhikkhusaṅghassa bhattaṃ paṭiyādetvā bhattakiccāvasāne saṅghaṃ pucchi – “gantabbaṃ nu kho, bhante, bhagavato mahābodhinā laṅkādīpaṃ no”ti? Saṅgho moggaliputtatissattherassa bhāraṃ akāsi.

Thero “gantabbaṃ, mahārāja, mahābodhinā laṅkādīpa”nti vatvā bhagavato **pañca mahāadhiṭṭhānāni** kathesi. Katamāni pañca? Bhagavā kira mahāparinibbānanaṃ nipanno laṅkādīpe mahābodhipaṭiṭṭhāpanatthāya “asokamahārājā mahābodhiggaṇatthaṃ gamissati, tadā mahābodhissa dakkhiṇasākhā sayameva chijjivā suvaṇṇakaṭāhe paṭiṭṭhātū”ti adhiṭṭhāsi – idamekamadhiṭṭhānaṃ.

Tattha paṭiṭṭhānakāle ca “mahābodhi himavalāhakagabbhaṃ pavisitvā paṭiṭṭhātū”ti adhiṭṭhāsi – idaṃ dutyamadhiṭṭhānaṃ.

“Sattame divase himavalāhakagabbhato oruyha suvaṇṇakaṭāhe paṭiṭṭhahanto pattehi ca phalehi ca chabbaṇṇaramsiyo muñcatū”ti adhiṭṭhāsi – idaṃ tatiyamadhiṭṭhānaṃ.

“Thūpārāme dakkhiṇakkhadhātu cetiyamhi paṭiṭṭhānadivase yamakapāṭihāriyaṃ karotū”ti adhiṭṭhāsi – idaṃ catuttham adhiṭṭhānaṃ.

Laṅkādīpamhiyeva me doṇamattā dhātuyo mahācetiyaṃ paṭiṭṭhānakāle buddhavesaṃ gahetvā vehāsaṃ abbhuggantvā yamakapāṭihāriyaṃ karontū”ti adhiṭṭhāsi – idaṃ pañcamam adhiṭṭhānanti.

Rājā imāni pañca mahāadhiṭṭhānāni sutvā pasannacitto pāṭaliputtato yāva mahābodhi tāva maggaṃ paṭijaggāpetvā suvaṇṇakaṭāhatthāya bahuṃ suvaṇṇaṃ nīharāpesi. Tāvadeva ca rañño cittaṃ ñatvā vissakammadevaputto kammāraṇṇaṃ nimminivā purato aṭṭhāsi. Rājā taṃ disvā “tāta, imaṃ suvaṇṇaṃ gahetvā kaṭāhaṃ karohī”ti āha. “Pamāṇaṃ, deva, jānāthā”ti? “Tvameva, tāta, ñatvā karohī”ti. “Sādhu, deva, karissāmi”ti suvaṇṇaṃ gahetvā attano ānubhāvena hatthena parimajjivā suvaṇṇakaṭāhaṃ nimmini navahatthaparikkhepaṃ pañcahatthubbedhaṃ tihatthavikkhambhaṃ aṭṭhaṅgulabahalaṃ hatthisoṇḍappamāṇamukhavaṭṭiṃ. Atha rājā sattayojanāyāmāya tiyojanavithārāya mahatiyā senāya pāṭaliputtato nikkhamitvā ariyasaṅghamādāya mahābodhisamīpaṃ agamāsi. Senā samussitadhajapaṭākaṃ nānāratanaṅgacittam anekālaṅkārapaamaṇḍitaṃ nānāvīdhakusumasamākiṇṇaṃ anekatūriyasaṅghuṭṭhaṃ mahābodhiṃ parikkhipi. Rājā sahasamatte gaṇapāmokkhe mahāthere gahetvā sakalajambudīpe pattābhisekānaṃ rājūnaṃ sahasena attānaṃca mahābodhiṃca parivārāpetvā mahābodhimūle ṭhatvā mahābodhiṃ ullokesi. Mahābodhissa khandhaṃca dakkhiṇamahāsākhāya catuhatthappamāṇappadesaṃca ṭhapetvā avasesaṃ adassanaṃ agamāsi.

Rājā taṃ pāṭihāriyaṃ disvā uppanapītipāmojjo “ahaṃ, bhante, imaṃ pāṭihāriyaṃ disvā tuṭṭho mahābodhiṃ sakalajambudīparajjena pūjemi”ti bhikkhusaṅghassa vatvā abhisekaṃ adāsi. Tato pupphagandhādīhi pūjetvā tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā aṭṭhasu ṭhānesu vanditvā utṭhāya añjalim paggayha ṭhatvā saccavacanakiriyāya bodhiṃ gaṇhitukāmo bhūmito yāva mahābodhissa dakkhiṇasākhā tāva uccaṃ katvā ṭhapitassa sabbaratanamayapīṭhassa upari suvaṇṇakaṭāhaṃ ṭhapāpetvā ratanapīṭhaṃ āruyha suvaṇṇatulikāṃ gahetvā manosilāya lekhaṃ katvā “yadi mahābodhinā laṅkādīpe paṭiṭṭhātābbaṃ, yadi cāhaṃ buddhasāsane nibbematiko bhaveyyaṃ, mahābodhi sayameva imasmiṃ suvaṇṇakaṭāhe oruyha paṭiṭṭhātū”ti saccavacanakiriyamakāsi. Saha saccakiriyāya bodhisākhā manosilāya paricchinnatṭhāne chijjivā gandhakalalapūrasa suvaṇṇakaṭāhassa upari aṭṭhāsi. Tassa ubbedhena dasahattho khandho hoti catuhatthā pañca mahāsākhā pañcahiyeva phalehi paṭimaṇḍitā, khuddakasākhānaṃ pana sahasaṃ. Atha rājā mūlalekhāya upari tivaṅgulappadesa aññaṃ lekhaṃ paricchindī. Tato tāvadeva pupphulaḅakā hutvā dasa mahāmūlāni nikkhamiṃsu. Puna uparūpari tivaṅgule tivaṅgule añña nava lekhaṃ paricchindī. Tāhipi dasa dasa pupphulaḅakā hutvā navuti mūlāni nikkhamiṃsu. Paṭhamakā dasa mahāmūlā

caturāṅgulamattaṃ nikkhantā. Itarepi gavakkhajālasadisam̐ anusibbantā nikkhantā. Ettakaṃ pāṭihāriyaṃ rājā ratanapīṭhamatthake ṭhitoyeva disvā añjalim̐ paggayha mahānādaṃ nadi. Anekāni bhikkhusahassāni sādhuṅkāramakaṃsu. Sakalarājasenā unnādinī ahoṣi. Celukkhepasatasahassāni pavattayim̐su. Bhūmatṭhakadeve ādim̐ katvā yāva brahmakāyikā devā tāva sādhuṅkāraṃ pavattayim̐su. Rañño imaṃ pāṭihāriyaṃ passantassa pītiyā nirantaraṃ phuṭasarīrassa añjalim̐ paggahetvā ṭhitasseva mahābodhi mūlasatena suvaṇṇakaṭāhe patiṭṭhāsi. Dasa mahāmūlāni suvaṇṇakaṭāhatalaṃ āhacca aṭṭhaṃsu. Avasesāni navuti khuddakamūlāni anupubbena vaḍḍhanakāni hutvā gandhakalale oruyha ṭhitāni.

Evaṃ suvaṇṇakaṭāhe patiṭṭhitamatte mahābodhimhi mahāpathavī cali. Ākāse devadundubhiyo phalim̐su. Pabbatānaṃ naccehi devānaṃ sādhuṅkārehi yakkhānaṃ hiṅkārehi asurānaṃ thutijappehi brahmānaṃ apphoṭanehi meghānaṃ gajjitehi catuppādānaṃ ravehi pakkhīnaṃ rutehi sabbatāḷavacarānaṃ sakasakapaṭibhānehi pathavītalato yāva brahmalokā tāva ekakolāhalaṃ ekaninnādaṃ ahoṣi. Pañcasu sākhāsu phalato phalato chabbaṇṇaraṃsiyo nikkhamitvā sakalacakkavāḷaṃ ratanagopānasīvinaddhaṃ viya kurumānā yāva brahmalokā abhuggacchim̐su. Taṃ khaṇato ca pana pabhuti satta divasāni mahābodhi himavalāhakagabbhaṃ pavisitvā aṭṭhāsi. Na koci mahābodhiṃ passatī. Rājā ratanapīṭhato oruyha satta divasāni mahābodhipūjaṃ kāresi. Sattame divase sabbadisāhi himā ca chabbaṇṇaraṃsiyo ca āvattitvā mahābodhimeva pavisim̐su. Vigatahimavalāhake vippasanne cakkavāḷagabbhe mahābodhi paripuṇṇakhandhasākhāpasākho pañcaphalapaṭimaṇḍito suvaṇṇakaṭāhe patiṭṭhitova paññāyittha. Rājā mahābodhiṃ disvā tehi pāṭihāriyehi sañjātapītipāmojjo “sakalajambudīparajjena taruṇamahābodhiṃ pūjessāmi”ti abhisekaṃ datvā satta divasāni mahābodhiṭṭhāneyeva aṭṭhāsi.

Mahābodhi pubbakattikapavāraṇādivase sāyanhasamaye paṭhamaṃ suvaṇṇakaṭāhe patiṭṭhahi. Tato himagabbhasattāhaṃ abhisekasattāhaṃca vītināmetvā kālāpakkhassa uposathadivase rājā ekadivaseneva pāṭaliputtaṃ pavisitvā kattikajuṇhapakkhassa pāṭipadadivase mahābodhiṃ pācīnamahāsālamūle ṭhapesi. Suvaṇṇakaṭāhe patiṭṭhitadivasato sattarasame divase mahābodhissa abhinavaṅkurā pāturaheṣuṃ. Te disvāpi pasanno rājā puna mahābodhiṃ rajjena pūjento sakalajambudīpābhisekamadāsi. Tadā sumanasāmaṇero kattikapuṇṇamadivase dhātugahaṇatthaṃ gato mahābodhissa kattikachaṇapūjaṃ addasa. Evaṃ mahābodhimaṇḍato ānetvā pāṭaliputte ṭhapitaṃ mahābodhiṃ sandhāya āha – “tena hi, amma, mahābodhiṃ gahetvā gacchāmi”ti. Sā “sādhu”ti sampaṭicchhi.

Rājā mahābodhirakkhaṇatthāya aṭṭhārasa devatākulāni, aṭṭha amaccakulāni, aṭṭha brāhmaṇakulāni, aṭṭha kuṭumbiyakulāni, aṭṭha gopakakulāni, aṭṭha taracchakulāni, aṭṭha ca kālīṅgakulāni datvā udakasiṅcanatthāya ca aṭṭha suvaṇṇaghaṭe, aṭṭha ca rajataghaṭe datvā iminā parivārena mahābodhiṃ gaṅgāya nāvaṃ āropetvā sayampi nagarato nikkhamitvā vijjhātavim̐ samatikkamma anupubbena sattahi divasehi tāmalittim̐ anupatto. Antarāmagge devanāgamanussā ulāraṃ mahābodhipūjaṃ akaṃsu. Rājāpi samuddatīre satta divasāni mahābodhiṃ ṭhapetvā sakalajambudīpamahārajjaṃ adāsi. Idamassa tatiyaṃ jambudīparajjasampadānaṃ hoti.

Evaṃ mahārajjena pūjetvā māgasiramāsassa paṭhamapāṭipadadivase asoko dhammarājā mahābodhiṃ ukkhipitvā galappamānaṃ udakaṃ oruyha nāvāyaṃ patiṭṭhāpetvā saṅghamittatherimpi saporivāraṃ nāvāṃ āropetvā ariṭṭhaṃ amaccaṃ etadavoca – “ahaṃ, tāta, mahābodhiṃ tikkhattuṃ sakalajambudīparajjena pūjetvā galappamānaṃ udakaṃ oruyha mama sahāyakassa pesesiṃ, sopi evameva mahābodhiṃ pūjetū”ti. Evaṃ sahāyakassa sāsaṇaṃ datvā “gacchati vatare, dasabalassa sarasaraṃsijālaṃ vimuṅcanto mahābodhirukkho”ti vanditvā añjalim̐ paggahetvā assūni pavattayamāno aṭṭhāsi. Sāpi kho mahābodhisamārūḷhā nāvā passato passato mahārājassa mahāsamuddatalaṃ pakkhantā. Mahāsamuddepi samantā yojanaṃ vīciyo vūpasantā; pañca vaṇṇāni padumāni pupphitāni; antalikkhe dibbāni tūriyāni pavajjim̐su; ākāse jalajathalajarukkādīsannissitāhi devatāhi pavattitā ativiya ulāraṃ pūjā ahoṣi. Saṅghamittatherīpi supaṇṇarūpena mahāsamudde nāgakulāni santāsesi. Te ca utrararūpā nāgā āgantvā taṃ vibhūtim̐ passitvā therim̐ yācitvā mahābodhiṃ nāgabavanaṃ atiharitvā satta divasāni nāgarajjena pūjetvā puna nāvāyaṃ patiṭṭhāpesuṃ. Taṃdivasameva nāvā jambukolapaṭṭanaṃ agamāsi. Asokamahārājāpi mahābodhiviyogadukkhito kanditvā roditvā yāva dassanavisayaṃ oloketvā paṭinivatti.

Devānaṃpiyatisso mahārājāpi kho sumanasāmaṇerassa vacanena māgasiramāsassa paṭhamapāṭipadadivasato pabhuti uttaradvārato paṭṭhāya yāva jambukolapaṭṭanaṃ tāva maggaṃ sodhāpetvā alaṅkārapetvā nagarato nikkhamanadivase uttaradvārasamīpe samuddasālavatthusim̐ ṭhitoyeva tāya vibhūtiyā mahāsamudde āgacchantāyeva mahābodhiṃ therassa ānubhāvena disvā tuṭṭhamānaso nikkhamitvā sabbam̐ maggaṃ pañcavaṇṇehi pupphehi okirāpento antarantare pupphaagghiyāni ṭhapento ekāheneva jambukolapaṭṭanaṃ gantvā sabbatāḷavacaraparivuto pupphadhūmagandhavāsādīhi pūjayamāno galappamānaṃ udakaṃ oruyha “āgato vatare, dasabalassa sarasaraṃsijālavissajjanako mahābodhirukkho”ti pasannacitto mahābodhiṃ ukkhipitvā uttamaṅge sirasim̐ patiṭṭhāpetvā mahābodhiṃ parivāretvā āgatehi soḷasahi jātisampannakulehi saddhiṃ samuddato

paccuttaritvā samuddatīre mahābodhiṃ t̥hapetvā tīṇi divasāni sakalatambapaṇṇidīparaḥjēna pūjesi, soḷasannaṃ jātisampannakulānaṃ rājjāṃ vicāresi. Atha catutthe divase mahābodhiṃ ādāya uḷāraṃ pūjaṃ kurumāno anupubbena anurādhapurāṃ sampatto. Anurādhapurepi mahāsakkāraṃ katvā cātuddasīdivase vaḍḍhamānakacchāyāya mahābodhiṃ uttaradvārena pavesetvā nagaramajjhena atiharanto dakkhiṇadvārena nikkhamitvā dakkhiṇadvārato pañcadhanusatike t̥hāne yattha amhākaṃ sammāsambuddho nirodhasamāpattiṃ samāpajjitvā nisīdi, purimakā ca tayo sammāsambuddhā samāpattiṃ appetvā nisīdiṃsu, yattha kakusandhassa bhagavato mahāsīrīsabodhi, konāgamanassa bhagavato udumbarabodhi, kassapasammāsambuddhassa ca nigrodhabodhi patītt̥hāsi, tasmīṃ mahāmeghavanuyyānassa tilakabhūte sumanasāmaṇerassa vacanena paṭhamameva katabhūmiparikamme rājavatthudvārakoṭṭhakaṭṭhāne mahābodhiṃ patītt̥hāpesi.

Kathaṃ? Tāni kira bodhiṃ parivāretvā āgatāni soḷasa jātisampannakulāni rājavesaṃ gaṇhiṃsu. Rājā dovārikavesaṃ gaṇhi. Soḷasa kulāni mahābodhiṃ gahetvā oropayiṃsu. Mahābodhi tesāṃ hatthato muttasamanantameva asītihatthappamāṇaṃ vehāsaṃ abhuggantvā chabbaṇṇaraṃsiyo muñci. Raṃsiyo sakaladīpaṃ pattharivā upari brahmalokaṃ āhacca aṭṭhaṃsu. Mahābodhipāṭihāriyaṃ disvā sañjātappasādāni dasapurisasaḥassāni anupubbavipassanaṃ paṭṭhapetvā arahattaṃ patvā pabbajiṃsu. Yāva sūriyatthaṅgamā mahābodhi antalikkhe aṭṭhāsi. Atthaṅgamite pana sūriye rohiṇinakkhattena pathaviyaṃ patītt̥hāsi. Saha bodhipatītt̥hānā udakapariyantaṃ katvā mahāpathavī akampi. Patītt̥hahitvā ca pana mahābodhi satta divasāni himagabbhe sannisīdi. Lokassa adassanaṃ agamāsi. Sattame divase viḡatavalāhakaṃ nabhaṃ ahosi. Chabbaṇṇaraṃsiyo jalantā vipphurantā nicchariṃsu. Mahābodhissa khandho ca sākāyā ca pattāni ca pañca phalāni ca dassiṃsu. Mahindatthero ca saṅghamittattherī ca rājā ca saparivārā mahābodhiṭṭhānameva agamaṃsu. Yebhuyyena ca sabbe dīpavāsīno sannipatiṃsu. Tesāṃ passantānaṃyeva uttarasākhato ekaṃ phalaṃ paccitvā sākāto mucci. Thero hatthaṃ upanāmesi. Phalaṃ therassa hatthe patītt̥hāsi. Taṃ thero “ropaya, mahārāja”ti rañño adāsi. Rājā gahetvā suvaṇṇakaṭṭhāhe madhurapaṃsum ākiritvā gandhakalalaṃ pūretvā ropetvā mahābodhiāsannaṭṭhāne t̥hapesi. Sabbesaṃ passantānaṃyeva catuhattappamāṇā aṭṭha taruṇabodhirukkā ut̥thahiṃsu. Rājā taṃ acchariyaṃ disvā aṭṭha taruṇabodhirukkhe setacchattena pūjetvā abhisekaṃ adāsi. Tato ekaṃ bodhirukkhaṃ āgamanakāle mahābodhinā paṭhamapatītt̥hitokāse jambukolapaṭṭhane ropayiṃsu, ekaṃ tavakkabrāhmaṇassa gāmadvāre, ekaṃ thūpārāme, ekaṃ issaranimmānavihāre, ekaṃ paṭhamacetiyaṭṭhāne, ekaṃ cetiyapabbate, ekaṃ rohaṇajanapadamhi kājaragāme, ekaṃ rohaṇajanapadamhiyeva candanagāme. Itaresāṃ catunnaṃ phalānaṃ bījehi jāte dvattiṃsa bodhitaruṇe yojaniyāārāmesu patītt̥hāpesuṃ.

Evaṃ puttanattuparamparāya samantā dīpavāsīnaṃ hitāya sukhāya patītt̥hite dasabalassa dhammadhajabhūte mahābodhimhi anuḷā devī pañcahi kaññāsatehi pañcahi ca antepurikāsatehīti mātugāmasaḥassena saddhiṃ saṅghamittattheriyā santike pabbajitvā nacirasseva saparivārā arahatte patītt̥hāsi. Ariṭṭhopi kho rañño bhāḡineyyo pañcahi purisaḥatehi saddhiṃ therassa santike pabbajitvā nacirasseva saparivāro arahatte patītt̥hāsi.

Athekadivasāṃ rājā mahābodhiṃ vanditvā therena saddhiṃ thūpārāmaṃ gacchati. Tassa lohapāsādat̥ṭhānaṃ sampattassa purisā pupphāni abhihariṃsu. Rājā therassa pupphāni adāsi. Thero pupphehi lohapāsādat̥ṭhānaṃ pūjesi. Pupphehu bhūmiyaṃ patitamattesu mahābhūmicālo ahosi. Rājā “kasmā, bhante, bhūmi calitā”ti pucchi. “Ismiṃ, mahārāja, okāse saṅghassa anāgate uposathāgāraṃ bhavissati, tassetāṃ pubbanimitta”nti.

Rājā puna therena saddhiṃ gacchanto ambaṅgaṇaṭṭhānaṃ patto. Tatthassa vaṇṇagandhasampannaṃ atimadhurarasaṃ ekaṃ ambapakkaṃ āharīyittha. Rājā taṃ therassa paribhogat̥hāya adāsi. Thero tattheva paribhuñjitvā “idaṃ ettheva ropethā”ti āha. Rājā taṃ ambaṭṭhiṃ gahetvā tattheva ropetvā udakaṃ āsiñci. Saha ambabījaropanena pathavī akampi. Rājā “kasmā, bhante, pathavī kampit̥hā”ti pucchi. “Imasmīṃ, mahārāja, okāse saṅghassa anāgate ‘ambaṅgaṇaṃ’ nāma sannipātaṭṭhānaṃ bhavissati, tassetāṃ pubbanimitta”nti.

Rājā tattha aṭṭha pupphamuṭṭhiyo okiritvā vanditvā puna therena saddhiṃ gacchanto mahācetiyaṭṭhānaṃ patto. Tatthassa purisā campakapupphāni abhihariṃsu. Tāni rājā therassa adāsi. Thero mahācetiyaṭṭhānaṃ pupphehi pūjetvā vandi. Tāvadeva mahāpathavī saṅkampi. Rājā “kasmā, bhante, pathavī kampit̥hā”ti pucchi. “Imasmīṃ, mahārāja, okāse anāgate buddhassa bhagavato asadiso mahāthūpo bhavissati, tassetāṃ pubbanimitta”nti. “Ahameva karomi, bhante”ti. “Alaṃ, mahārāja, tumhākaṃ aññaṃ bahukammaṃ atthi, tumhākaṃ pana nattā duṭṭhagāmaṇī abhayo nāma kāressati”ti. Atha rājā “sace, bhante, mayhaṃ nattā karissati, kataṃyeva mayā”ti dvādasahatthaṃ pāsāṇat̥ṭhambhaṃ āharāpetvā “devānampiyatissassa rañño nattā duṭṭhagāmaṇī abhayo nāma imasmīṃ padese thūpaṃ karotū”ti akkharāni likhāpetvā patītt̥hāpetvā vanditvā therāṃ pucchi – “patītt̥hitāṃ nu kho, bhante, tambapaṇṇidīpe sāsana”nti? “Patītt̥hitāṃ, mahārāja, sāsanaṃ; mūlāni panassa na tāva otarantī”ti. “Kadā pana, bhante mūlāni otiṇṇāni nāma bhavissantī”ti? “Yadā, mahārāja, tambapaṇṇidīpakānaṃ mātāpitūnaṃ tambapaṇṇidīpe jāto dārako tambapaṇṇidīpe pabbajitvā tambapaṇṇidīpamhiyeva vinayaṃ uggahetvā

tambapaṇṇidīpe vācessati, tadā sāsanaṃ mūlāni otiṇṇāni nāma bhavissanti”ti. “Atthi pana, bhante, ediso bhikkhū”ti? “Atthi, mahārāja, mahāriṭṭho bhikkhu paṭibalo etasmiṃ kamme”ti. “Mayā ettha, bhante, kiṃ kattabba”nti? “Maṇḍapaṃ, mahārāja, kātuṃ vaṭṭati”ti. “Sādhu, bhante”ti rājā meghavaṇṇābhayassa amaccassa pariveṇaṭṭhāne mahāsaṅgītikāle ajātasattamahārājena katamaṇḍapappakāraṃ rājānubhāvena maṇḍapaṃ kāretvā sabbatāḷāvacare sakasakasippesu payojetvā “sāsanaṃ mūlāni otarantāni passissāmi”ti anekapurisasahassaparivuto thūpārāmaṃ anuppatto.

Tena kho pana samayena thūpārāme aṭṭhasaṭṭhi bhikkhusahassāni sannipatiṃsu. Mahāmahindattherassa āsanaṃ dakkhiṇābhimukhaṃ paññattaṃ hoti. Mahāriṭṭhattherassa dhammāsanaṃ uttarābhimukhaṃ paññattaṃ hoti. Atha kho mahāriṭṭhatthero mahindattherena ajjhiṭṭho attano anurūpena pattānukkamena dhammāsane nisīdi. Mahindattherapamukhā aṭṭhasaṭṭhi mahātherā dhammāsanaṃ parivāretvā nisīdiṃsu. Rañṇopi kaniṭṭhabhātā mattābhayatthero nāma “dhuraggāho hutvā vinayaṃ uggaṇhissāmi”ti pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ mahāriṭṭhattherassa dhammāsanaṃ parivāretvā nisīdi. Avasesāpi bhikkhū sarājikā ca parisā attano attano pattāsane nisīdiṃsu.

Athāyasmā mahāriṭṭhatthero tena samayena buddho bhagavā verañjāyaṃ viharati naḷerupucimandamūleti vinayanidānaṃ abhāsī. Bhāsīte ca panāyasmatā ariṭṭhattherena vinayanidāne ākāsaṃ mahāvīraṃ ravi. Akālaviṃṇulātā nicchariṃsu. Devatā sādhuṃ adamsu. Mahāpathavī udakapariyantaṃ katvā saṅkampi. Evaṃ anekesu pāṭihāriyēsu vattamānesu āyasmā ariṭṭhatthero mahāmahindapamukhehi aṭṭhasaṭṭhiyā paccekagaṇīhi khīṇāsavamaḥātherehi tadaññehi ca aṭṭhasaṭṭhibhikkhusahashehi parivuto paṭhamakattikapavāraṇādivase thūpārāmavihāramajjhe satthu karuṇāguṇadīpakāṃ bhagavato anusīṭṭhikarānaṃ kāyakammavacīkammavipphanditavinayanaṃ vinayapiṭakaṃ pakāsesi. Pakāsetvā ca yāvatāyukaṃ tiṭṭhamāno bahūnaṃ vācētvā bahūnaṃ hadaye patiṭṭhāpetvā anupādisēsāya nibbānadhātuyā parinibbāyi. Tepi kho mahāmahindapamukhā tasmīṃ samāgame –

“Aṭṭhasaṭṭhi mahātherā, dhuraggāhā samāgatā;
Paccekagaṇīno sabbe, dhammarājassa sāvakā.

“Khīṇāsavā vasippattā, tevijjā iddhikovidā;
Uttamatthamabhiññāya, anusāsīṃsu rājino.

“Ālokaṃ dassayitvāna, obhāsetvā mahiṃ imaṃ;
Jalītvā aggikkhandhāva, nibbāyiṃsu mahesayo”.

Tesaṃ parinibbānato aparabhāge aññepi tesaṃ therānaṃ antevāsikā tissadattakāḷasumana-dīghasumanādayo ca mahāriṭṭhattherassa antevāsikā, antevāsikānaṃ antevāsikā cāti evaṃ pubbe vuttappakārā ācariyaparamparā imaṃ vinayapiṭakaṃ yāvajjatanā ānesuṃ. Tena vuttaṃ –

“Tatīyasaṅgahato pana uddhaṃ imaṃ dīpaṃ mahindādīhi ābhataṃ, mahindato uggahetvā kañci kālaṃ ariṭṭhattherādīhi ābhataṃ, tato yāvajjatanā tesameva antevāsikaparamparabhūtāya ācariyaparamparāya ābhata”nti.

Kattha patiṭṭhanti? Yesaṃ pālito ca atthato ca anūnaṃ vattati, mañighaṭe pakkhattatelaṃ māsaṃ na paggharati, evarūpesu adhimattasati-gati-dhiti-mantesu lajjīsu kukkuccakesu sikkhākāmesu puggalesu patiṭṭhanti veditabbaṃ. Tasmā vinayapatiṭṭhāpanatthaṃ vinayapariyattiyā ānisaṃsaṃ sallakkhetvā sikkhākāmena bhikkhunā vinayo pariyāpuṇitabbo.

Tatrāyaṃ **vinayapariyattiyā ānisaṃso** – vinayapariyattikusalo hi puggalo sāsane paṭiladdhasaddhānaṃ kulaputtānaṃ mātāpituṭṭhāniyo hoti, tadāyattā hi nesaṃ pabbajjā upasampadā vattānūvattapaṭipatti ācāragocarakusalatā. Api cassa vinayapariyattiṃ nissāya attano sīlakkhandho sugutto hoti surakkhito; kukkucapakatānaṃ bhikkhūnaṃ paṭisaraṇaṃ hoti; visārado saṅghamaṃ voharati; paccatthike sahadhammena suniggahitaṃ niggaṇhāti; saddhammaṭṭhitiyā paṭipanno hoti. Tenāha bhagavā – “pañcime, bhikkhave, ānisaṃsā vinayadhare puggale; attano sīlakkhandho sugutto hoti surakkhito...pe... saddhammaṭṭhitiyā paṭipanno hoti”ti (pari. 325).

Ye cāpi saṃvaramūlakā kusalā dhammā vuttā bhagavatā, vinayadharo puggalo tesaṃ dāyādo; vinayamūlakattā tesaṃ dhammānaṃ. Vuttampi hetamaṃ bhagavatā – “vinayo saṃvaratthāya, saṃvaro avipparatthāya, avipparatthāya, pāmojjatthāya, pāmojjaṃ pītatthāya, pīti passaddhatthāya, passaddhi sukhatthāya, sukhaṃ samādhattāya, samādhi

yathābhūtañāṇadassanattāya, yathābhūtañāṇadassanaṃ nibbidattāya, nibbidā virāgatthāya, virāgo vimuttattāya, vimutti vimuttiñāṇadassanattāya, vimuttiñāṇadassanaṃ anupādāparinibbānatthāya. Etadatthā kathā, etadatthā mantanā, etadatthā upanisā, etadattham sotāvadhānaṃ – yadidaṃ anupādācittassa vimokkho”ti (pari. 366). Tasmā vinayapariyattiyā āyogo karaṇīyoti.

Ettāvata ca yā sā vinayasamvāṇanattam mātikā tthapitā tattha –

“Vuttaṃ yena yadā yasmā, dhāritaṃ yena cābhatam;
Yatthappatiṭṭhitam cetametam, vatvā vidhiṃ tato”ti.

Imissā tāva gāthāya attho pakāsito vinayassa ca bāhirañidānavāṇanā yathādhippāyaṃ samvāṇitā hotīti.

Tatiyasaṅgītikathā niṭṭhitā.

Bāhirañidānakathā niṭṭhitā.

Verañjakaṇḍavaṇṇanā

1. Idāni

“Tenātiādipāṭhassa, attham nānappakāro;
Dassayanto karissāmi, vinayassatthavaṇṇana”nti.

Vuttattā **tena samayena buddho bhagavāti**ādīnaṃ atthavaṇṇanaṃ karissāmi. Seyyathidaṃ – **tenāti** aniyamaniddesavacanaṃ. Tassa sarūpena avuttenapī aparabhāge atthato siddhena yenāti iminā vacanena paṭiniddeso kātabbo. Aparabhāge hi vinayapaññattiyācanahetubhūto āyasmato sārīputtassa parivātakko siddho. Tasmā yena samayena so parivātakko udapādi, tena samayena buddho bhagavā verañjāyaṃ viharatīti evamettha sambandho vedītabbo. Ayañhi sabbasmīpi vinaye yuttī, yadidaṃ yattha yatha “tenā”ti vuccati tattha tattha pubbe vā pacchā vā atthato siddhena “yenā”ti iminā vacanena paṭiniddeso kātabboti.

Tatridaṃ mukhamattanidassanaṃ – “tena hi, bhikkhave, bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññāpessāmi, yena sudinno methunaṃ dhammaṃ paṭisevi; yasmā paṭisevi, tasmā paññāpessāmi”ti vuttaṃ hoti. Evaṃ tāva pubbe atthato siddhena yenāti iminā vacanena paṭiniddeso yujjati. Tena samayena buddho bhagavā rājagahe viharati, yena samayena dhaniyo kumbhakāraputto rañño dārūni adinnaṃ ādiyīti evaṃ pacchā atthato siddhena yenāti iminā vacanena paṭiniddeso yujjati vutto tenāti vacanassa attho. **Samayenāti** ettha pana samayasaddo tāva –

Samavāye khaṇe kāle, samūhe hetu-dīṭṭhisu;
Paṭilābhe pahāne ca, paṭivedhe ca dissati.

Tathā hissa – “appeva nāma svepī upasaṅkameyyāma kālañca samayañca upādāyā”ti (dī. ni. 1.447) evamādīsu samavāyo attho. “Ekova kho, bhikkhave, khaṇo ca samayo ca brahmacariyavāsāyā”ti (a. ni. 8.29) evamādīsu khaṇo. “Uñhasamayo pariḷhasamayo”ti (pāci. 358) evamādīsu kālo. “Mahāsamayo pavanasmi”nti evamādīsu samūho. “Samayopi kho te, bhaddāli, appaṭividdho ahoṣi – ‘bhagavā kho sāvattiyāṃ viharati, bhagavāpi maṃ jānissati – bhaddāli nāma bhikkhu satthusāsane sikkhāya aparipūrakārī”ti ayampi kho te, bhaddāli, samayo appaṭividdho ahoṣī”ti (ma. ni. 2.135) evamādīsu hetu. “Tena kho pana samayena uggahamāno paribbājako samaṇamuṇḍikāputto samayappavādake tindukācīre ekasālake mallikāya ārāme paṭivasatī”ti (ma. ni. 2.260) evamādīsu dīṭṭhi.

“Dīṭṭhe dhamme ca yo attho, yo cattho samparāyiko;
Atthābhisamayā dhīro, paṇḍitoti pavuccatī”ti. (saṃ. ni. 1.129);

Evamādīsu paṭilābho. “Sammā mānābhisamayā antamakāsi dukkhassā”ti (ma. ni. 1.28) evamādīsu pahānaṃ. “Dukkhassa pīḷanattāho saṅkhataṭṭho santāpaṭṭho vipariṇāmaṭṭho abhisamayaṭṭho”ti (paṭi. ma. 2.8) evamādīsu paṭivedho attho. Idha panassa kālo attho. Tasmā yena kālena āyasmato sārīputtassa vinayapaññattiyācanahetubhūto parivātakko udapādi, tena kālenāti evamettha attho daṭṭhabbo.

Etthāha – “atha kasmā yathā suttante ‘ekaṃ samaya’nti upayogavacanena niddeso kato, abhidhamme ca ‘yasmim̐ samaye kāmāvacara’nti bhummavacanena, tathā akatvā idha ‘tena samayenā’ti karaṇavacanena niddeso kato’”ti? Tattha tathā, idha ca aññathā atthasambhavato. Kathaṃ? Suttante tāva accantasamyogatto sambhavati. Yañhi samayaṃ bhagavā brahmajālādīni suttantāni desesi, accantameva taṃ samayaṃ karuṇāvihārena vihāsi; tasmā tadatthajotanatthaṃ tattha upayoganiddeso kato. Abhidhamme ca adhikaraṇatto bhāvenabhāvalakkhaṇatto ca sambhavati. Adhikaraṇañhi kālattho samūhattho ca samayo, tattha vuttānaṃ phassādidhammānaṃ khaṇasamavāyehetusañkhātassa ca samayassa bhāvena tesam̐ bhāvo lakkhiyati. Tasmā tadatthajotanatthaṃ tattha bhummavacanena niddeso kato. Idha pana hetuattho karaṇatto ca sambhavati. Yo hi so sikkhāpadapaññattisamayo sārīputtādīhipi dubbiññeyyo, tena samayena hetubhūtena karaṇabhūtena ca sikkhāpadāni paññāpayanto sikkhāpadapaññattihetuṇca apekkhamāno bhagavā tattha tattha vihāsi; tasmā tadatthajotanatthaṃ idha karaṇavacanena niddeso katoti vedītabbo. Hoti cettha –

“Upayogena bhummena, taṃ taṃ atthamapekkhiya;
Aññatra samayo vutto, karaṇeneva so idhā”ti.

Porāṇā pana vaṇṇayanti – ‘ekaṃ samaya’nti vā ‘yasmim̐ samaye’nti vā ‘tena samayenā’nti vā abhilāpamattabhedo esa, sabbattha bhummameva attho’”ti. Tasmā tesam̐ laddhiyā “tena samayenā”ti vuttepi “tasmim̐ samaye”ti attho vedītabbo.

Buddho bhagavāti imesaṃ padānaṃ parato atthaṃ vaṇṇayissāma. **Verañjāyaṃ viharatī**ti ettha pana **verañjā**ti aññatarassa nagarasettaṃ adhivacanaṃ, tassaṃ verañjāyaṃ; samīpatthe bhummavacanaṃ. **Viharatī**ti avisesena iriyāpathadibbrahmaariyavihāresu aññataravihārasamaṅgīparidīpanametaṃ, idha pana ṭhānagamananisajjāsayanappabhedesuairiyāpathesu aññatarairiyāpathasamāyogaparidīpanaṃ, tena ṭhitopi gacchantopi nisinnopi sayānopi bhagavā viharaticceva vedītabbo. So hi ekaṃ iriyāpathabādhanam̐ aññena iriyāpathena vicchindivā aparipatantaṃ attabhāvaṃ harati pavatteti, tasmā “viharatī”ti vuccati.

Naḷerupucimandamūleti ettha **naḷeru** nāma yakkho, **pucimandoti** nimbarukkho, **mū**lanti samīpaṃ. Ayañhi mūlasaddo “mūlāni uddhareyya antamaso usīranāḷimattānipī”ti (a. ni. 4.195) -ādīsu mūlamūle dissati. “Lobho akusalamūla”nti (dī. ni. 3.305) -ādīsu asādhāraṇahetumhi. “Yāva majjhanhike kāle chāyā pharati, nivāte paṇṇāni patanti, ettāvata rukkhamūla”ntiādīsu samīpe. Idha pana samīpe adhippeto, tasmā naḷeruyakkhena adhiggahitassa pucimandassa samīpeti evamettha attho daṭṭhabbo. So kira pucimando ramaṇīyo pāsādiko anekesaṃ rukkhaṇam̐ ādhīpaccaṃ viya kurumāno tassa nagarassa avidūre gamanāgamanasampanne ṭhāne ahoṣi. Atha bhagavā verañjāyaṃ gantvā patirūpe ṭhāne viharanto tassa rukkhasa samīpe heṭṭhābhāge vihāsi. Tena vuttaṃ – “**verañjāyaṃ viharati naḷerupucimandamū**”ti.

Tattha siyā yadi tāva bhagavā verañjāyaṃ viharati, “naḷerupucimandamūle”ti na vattabbaṃ, atha tattha viharati, “verañjāya”nti na vattabbaṃ, na hi sakkā ubhayattha teneva samayena apubbaṃ acarimaṃ viharitunti? Na kho panetaṃ evaṃ daṭṭhabbaṃ, nanu avocumha “samīpatthe bhummavacana”nti. Tasmā yathā gaṅgāyamunādīnaṃ samīpe goyūthāni carantāni “gaṅgāya caranti, yamunāya caranti”ti vuccanti; evamidhāpi yadidaṃ verañjāya samīpe naḷerupucimandamūlaṃ tattha viharanto vuccati “verañjāyaṃ viharati naḷerupucimandamūle”ti. Gocaragāmanidassanatthaṃ hiṣsa verañjāvacanaṃ. Pabbajitānurūpanivāsanaṭṭhānanidassanatthaṃ naḷerupucimandamūlavacanaṃ.

Tattha verañjākittanena āyasmā upālitthero bhagavato gahaṭṭhānuggahakaraṇaṃ dasseti, naḷerupucimandamūlakittanena pabbajitānuggahakaraṇaṃ, tathā purimena paccayaggahaṇato attakilamathānuyogavivajjanaṃ, pacchimena vatthukāmapahānato kāmasukhallikānuyogavivajjanupāyadassanaṃ; purimena ca dhammadesanābhīyogaṃ, pacchimena vivekādhimuttim̐; purimena karuṇāya upagamaṇaṃ, pacchimena paññāya apagamaṇaṃ; purimena sattānaṃ hitasukhanipphādanādhimuttataṃ, pacchimena parahitasukhakarāṇe nirupalepanaṃ; purimena dhammikasukhāparicāganimittaṃ phāsuvihāraṃ, pacchimena uttarimanussadhammānuyoganimittaṃ; purimena manussānaṃ upakārabahulataṃ, pacchimena devatānaṃ; purimena loke jātassa loke saṃvaḍḍhabhāvaṃ, pacchimena lokena anupalittataṃ; purimena “ekapuggalo, bhikkhave, loke uppajjāmano uppajjati bahujaṇahitāya bahujaṇasukhāya lokānukampāya atthāya hitāya sukhāya devamanussānaṃ. Katamo ekapuggalo? Tathāgato araham̐ sammāsambuddho”ti (a. ni. 1.170) vacanato yadatthaṃ bhagavā uppanno tadatthapariniḥḍānaṃ, pacchimena yattha uppanno tadanurūpavihāraṃ. Bhagavā hi paṭhamam̐ lumbinīvane, dutiyaṃ bodhimaṇḍeti lokiyalokuttarāya uppattiyā vaneyeva uppanno, tenassa vaneyeva vihāraṃ dassetīti evamādinā nāyenettha atthayojanā vedītabbā.

Mahatā bhikkhusaṅghena saddhinti ettha mahatāti guṇamahattenapi mahatā; saṅkhyāmahattenapi, so hi bhikkhusaṅgho guṇehipi mahā ahoṣi, yasmā yo tattha pacchimako so sotāpanno; saṅkhyāyapi mahā pañcasatasāṅkhyattā. Bhikkhūnaṃ saṅghena **bhikkhusaṅghena**; diṭṭhisīlasāmaññasāṅkhātasaṅghātena samaṇaḡaṇenāti attho. **Saddhinti** ekato. **Pañcamattehi bhikkhusatehīti** pañca mattā etesanti **pañcamattāni**. Mattāti pamāṇaṃ vuccati. Tasmā yathā “bhojane mattaññū”ti vutte bhojane mattaṃ jānāti, pamāṇaṃ jānātīti attho hoti; evamidhāpi tesam bhikkhusatānaṃ pañca mattā pañcappamāṇanti evamattho daṭṭhabbo. Bhikkhūnaṃ satāni **bhikkhusatāni**, tehi pañcamattehi bhikkhusatehi. Etena yaṃ vuttaṃ – “mahatā bhikkhusaṅghena saddhi”nti, ettha tassa mahato bhikkhusaṅghassa saṅkhyāmahattaṃ dassitaṃ hoti. Parato panassa “nirabbudo hi, sārīputta bhikkhusaṅgho nirādīnava apagatakāḷako suddho sāre patiṭṭhito. Imesañhi, sārīputta, pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ yo pacchimako so sotāpanno”ti vacanena guṇamahattaṃ āvibhavissati.

Assosi kho verañjo brāhmaṇoti assosīti suṇi upalabhi, sotadvārasampattavacananigghosānusārena aññāsī. **Khoti** padapūraṇamatte avadhāraṇatthe vā nipāto. Tattha avadhāraṇatthena assosi eva, nāssa koci savanantarāyo ahoṣīti ayamattho veditabbo. Padapūraṇena pana byañjanasiliṭṭhatāmattameva. Verañjāyaṃ jāto, verañjāyaṃ bhavo, verañjā vā assa nivāsoti **verañjo**. Mātāpitūhi katanāmasasena panāyaṃ “udayo”ti vuccati. Brahmaṃ aṇatīti **brāhmaṇo**, mante sajjhāyatīti attho. Idameva hi jātibrahmaṇānaṃ niruttivacanaṃ. Ariyā pana bāhitapāpattā “brāhmaṇā”ti vuccanti.

Idāni yamatthaṃ verañjo brāhmaṇo assosi, taṃ pakāseto **samaṇo khalu bho gotamoti**ādīmāha. Tattha samitapāpattā **samaṇoti** veditabbo. Vuttaṃ hetam – “bāhitapāpoti brāhmaṇo (dha. pa. 388), samitapāpattā samaṇoti vuccati”ti (dha. pa. 265). Bhagavā ca anuttarena ariyamaggena samitapāpo, tenassa yathābhuccaḡuṇādhigatametam nāmaṃ yadidaṃ samaṇoti. **Khalūti** anussavanatthe nipāto. **Bhoti** brāhmaṇajātikānaṃ jātisamudāgataṃ ālapanamattaṃ. Vuttampi hetam –

“Bhovādī nāmaso hoti, sace hoti sakiñcano”ti. (Dha. pa. 396; su. ni. 625). **Gotamoti** bhagavantaṃ gottavasena parikkitti, tasmā “samaṇo khalu bho gotamo”ti ettha samaṇo kira bho gotamagottoti evamattho daṭṭhabbo. **Sakyaputtoti** idaṃ pana bhagavato uccākulaparidīpanaṃ. **Sakyakulā pabbajitoti** saddhāpabbajitabhāvaparidīpanaṃ, kenaci pārijuññena anabhibhūto aparikkhīṇaṃyeva, taṃ kulaṃ pahāya saddhāya pabbajitoti vuttaṃ hoti. Tato paraṃ vuttatthameva. **Tam kho panāti** itthambhūtākhyānatthe upayogavacanaṃ, tassa kho pana bhoto gotamassāti attho. **Kalyāṇoti** kalyāṇaḡuṇasamannāgato; seṭṭhoti vuttaṃ hoti. **Kittisaddoti** kitti eva, thutighoso vā.

Itipi so bhagavātiādīsu pana ayaṃ tāva yojanā – so bhagavā itipi arahaṃ, itipi sammāsambuddho...pe... itipi bhagavāti iminā ca iminā ca kāraṇenāti vuttaṃ hoti.

Idāni vinayadharānaṃ suttantanayakosallatthaṃ vinayaṃvaṇṇanārambhe buddhaḡuṇapaṭisaṃyuttāya dhammiyā kathāya cittaṃsapaḡaṃsanatthañca etesaṃ padānaṃ vitthāranayena vaṇṇanaṃ karissāmi. Tasmā yaṃ vuttaṃ – “so bhagavā itipi araha”ntiādi; tattha ārakattā, arīnaṃ arānañca hatattā, paccayādīnaṃ arahattā, pāpakaraṇe rahābhāvāti imehi tāva kāraṇehi so bhagavā arahanti veditabbo. Ārakā hi so sabbakilesehi suvidūravīdūre ṭhito, maggena savāsānaṃ kilesānaṃ viddhaṃsittatīti ārakattā **arahaṃ**; te cānena kilesārayo maggena hatāti arīnaṃ hatattāpi **arahaṃ**. Yañcetaṃ avijjābhavataṃhāmayanābhīpuññādiabhisāṅkhārāraṃ jarāmarāṇanemi āsavasamudayaṃyena akkheṇa vijjhītvā tibhavarathe samāyojitaṃ anādikālapavattaṃ saṃsāracakkaṃ, tassānena bodhimaṇḡe vīriyapādehi sīlathaviyaṃ patiṭṭhāya saddhāhatthena kammakkhayaḡaraṃ ṇāṇapharasuṃ gaḡetvā sabbe arā hatāti arānaṃ hatattāpi **arahaṃ**.

Atha vā saṃsāracakkanti anamataggaṃsaṃsāravatṭaṃ vuccati, tassa ca avijjā nābhi, mūlattā; jarāmarāṇaṃ nemi, pariyoṣanattā; sesā dasa dhammā arā, avijjāmūlakattā jarāmarāṇapariyantattā ca. Tattha dukkhādīsu aññānaṃ avijjā, kāmaḡhave ca avijjā kāmaḡhave saṅkhārānaṃ paccayo hoti. Rūpaḡhave avijjā rūpaḡhave saṅkhārānaṃ paccayo hoti. Arūpaḡhave avijjā arūpaḡhave saṅkhārānaṃ paccayo hoti. Kāmaḡhave saṅkhārā kāmaḡhave paṭisaṃdhivīññāṇassa paccayā hontī. Esa nayo itaresu. Kāmaḡhave paṭisaṃdhivīññāṇaṃ kāmaḡhave nāmarūpassa paccayo hoti, tathā rūpaḡhave. Arūpaḡhave nāmasseva paccayo hoti. Kāmaḡhave nāmarūpaṃ kāmaḡhave saḡāyatanassa paccayo hoti. Rūpaḡhave nāmarūpaṃ rūpaḡhave tiṇṇaṃ āyatanānaṃ paccayo hoti. Arūpaḡhave nāmaṃ arūpaḡhave ekassāyatanassa paccayo hoti. Kāmaḡhave saḡāyatanānaṃ kāmaḡhave chabbidhassa phassassa paccayo hoti. Rūpaḡhave tiṇi āyatanāni rūpaḡhave tiṇṇaṃ phassānaṃ; arūpaḡhave ekamāyatanānaṃ arūpaḡhave ekassa phassassa paccayo hoti. Kāmaḡhave cha phassā kāmaḡhave channaṃ vedanānaṃ paccayā hontī. Rūpaḡhave tayo tattheva tissannaṃ; arūpaḡhave eko tattheva ekissā vedanāya paccayo hoti. Kāmaḡhave cha vedanā kāmaḡhave channaṃ taṃhākāyānaṃ paccayā hontī. Rūpaḡhave tisso tattheva tiṇṇaṃ; arūpaḡhave ekā vedanā arūpaḡhave ekassa

taṇhākāyassa paccayo hoti. Tattha tattha sā sā taṇhā tassa tassa upādānassa paccayo; upādānādayo bhavādīnaṃ.

Kathaṃ? Idhekacco “kāme paribhuñjissāmī”ti kāmupādānapaccayā kāyena duccharitaṃ carati, vācāya manasā duccharitaṃ carati; duccharitapāripūriyā apāye upapajjati. Tatthassa upapattihetubhūtaṃ kammaṃ kammabhavo, kammanibbattā khandhā upapattibhavo, khandhānaṃ nibbatti jāti, paripāko jarā, bhedo maraṇaṃ.

Aparo “saggasampattiṃ anubhavissāmī”ti tatheva sucaritaṃ carati; sucaritapāripūriyā sagge upapajjati. Tatthassa upapattihetubhūtaṃ kammaṃ kammabhavoti so eva nayo.

Aparo pana “brahmalokasampattiṃ anubhavissāmī”ti kāmupādānapaccayā eva mettaṃ bhāveti, karuṇaṃ... muditaṃ... upekkhaṃ bhāveti, bhāvanāpāripūriyā brahmaloke nibbattati. Tatthassa nibbattihetubhūtaṃ kammaṃ kammabhavoti soyeva nayo.

Aparo “arūpavabhasampattiṃ anubhavissāmī”ti tatheva ākāsānañcāyatanādisamāpattiyo bhāveti, bhāvanāpāripūriyā tattha nibbattati. Tatthassa nibbattihetubhūtaṃ kammaṃ kammabhavo, kammanibbattā khandhā upapattibhavo, khandhānaṃ nibbatti jāti, paripāko jarā, bhedo maraṇanti. Esa nayo sesupādānamūlikāsūpi yojanāsu.

Evaṃ “ayaṃ avijjā hetu, saṅkhārā hetusamuppannā, ubhopete hetusamuppannāti paccayapariggāhe paññā dhammaṭṭhitiññaṃ; atītaṃ addhānaṃ, anāgataṃ addhānaṃ; avijjā hetu, saṅkhārā hetusamuppannā, ubhopete hetusamuppannāti paccayapariggāhe paññā dhammaṭṭhitiññaṃ”nti etena nayena sabbapādāni vitthāretabbāni. Tattha avijjā saṅkhārā eko saṅkhepo, viññāna-nāmarūpa-saḷāyatana-phassa-vedanā eko, taṇhupādānabhavā eko, jāti-jarā-maraṇaṃ eko. Purimasā saṅkhepo cettha atīto addhā, dve majjhimā paccuppanno, jātijarāmarāṇaṃ anāgato. Avijjāsaṅkhārāggahaṇena cettha taṇhupādānabhavā gahitāva hontīti ime pañca dhammā atīte kammavaṭṭaṃ; viññānādayo pañca dhammā etarahi vipākavaṭṭaṃ. Taṇhupādānabhavāggahaṇena avijjāsaṅkhārā gahitāva hontīti ime pañca dhammā etarahi kammavaṭṭaṃ; jātijarāmarāṇāpadesena viññānādīnaṃ niddiṭṭhattā ime pañca dhammā āyatitaṃ vipākavaṭṭaṃ. Te ākāro vīsatividhā honti. Saṅkhāraviññānañcetta antarā eko sandhi, vedanātaṇhānamantarā eko, bhavajātīnamantarā eko. Iti bhagavā evaṃ catusaṅkhepaṃ, tiyaddhaṃ, vīsatakāraṃ, tisandhiṃ paṭiccasamuppādaṃ sabbākārato jānāti passati aññāti paṭivijjhati. Taṃ nātāṭṭhena ñāṇaṃ, pajānanaṭṭhena paññā. Tena vuccati – “paccayapariggāhe paññā dhammaṭṭhitiññaṃ”nti. Iminā dhammaṭṭhitiññaṇena bhagavā te dhamme yathābhūtaṃ ñatvā tesu nibbindanto virajjanto vimuccanto vuttappakāraṃ imassa saṃsāracakkassa are hani vihāni viddhaṃsesi. Evampi **arānaṃ hatattā arahaṃ**.

Aggadakkhiṇeyyattā ca cīvarādīpaccaye arahati pūjāvīsesaṅca; teneva ca uppanne tathāgate ye keci mahesakkhā devamanussā na te aññattha pūjaṃ karonti. Tathā hi brahmā sahampati sinerumattena ratanadāmena tathāgataṃ pūjesi, yathābalaṅca aññepi devā manussā ca bimbisāraṅkosalarājādayo. Parinibbutampi ca bhagavantaṃ uddissa channavutikoḍidhanaṃ visajjētvā asokamahārājā sakalajambudīpe caturāsītivihārasahassāni paṭiṭṭhāpesi. Ko pana vādo aññesaṃ pūjāvīsesānanti! Evaṃ **paccayādīnaṃ arahattāpi arahaṃ**. Yathā ca loke keci paṇḍitamānino bālā asilokabhayena raho pāpaṃ karonti; evamesa na kadāci karotīti **pāpakaraṇe rahābhāvato pi arahaṃ**. Hoti cettha –

“Ārakattā hatattā ca, kilesārīna so muni;
Hatasāṃsāracakkāro, paccayādīna cāraho;
Na raho karoti pāpāni, arahaṃ tena vuccatī”ti.

Sammā sāmaṅca sabbadhammānaṃ buddhattā pana **sammāsambuddho**. Tathā hesa sabbadhamme sammā sāmaṅca buddho, abhiññeyye dhamme abhiññeyyato buddho, pariññeyye dhamme pariññeyyato, pahātabbe dhamme pahātabbato, sacchikātabbe dhamme sacchikātabbato, bhāvetabbe dhamme bhāvetabbato. Teneva cāha –

“Abhiññeyyaṃ abhiññātaṃ, bhāvetabbaṅca bhāvitaṃ;
Pahātabbaṃ pahīnaṃ me, tasmā buddhosmi brāhmaṇā”ti. (ma. ni. 2.399; su. ni. 563);

Apica cakkhu dukkhasaccaṃ, tassa mūlakāraṇabhāvena taṃsamutṭhāpikā purimataṇhā samudayasaccaṃ, ubhinnaṃ appavatti nirodhasaccaṃ, nirodhappajānanā paṭipadā maggasaccanti evaṃ ekekapaduddhārenāpi sabbadhamme sammā sāmaṅca buddho. Esa nayo sota-ghāna-jivhā-kāyamanesupī. Eteneva nayena rūpādīni cha āyatanāni, cakkhuvīññādayo cha viññāṅkāyā, cakkhusamphassādayo cha phassā, cakkhusamphassājādayo cha vedanā, rūpasāññādayo cha saññā, rūpasāñcetanādayo cha cetanā, rūpataṇhādayo cha taṇhākāyā, rūpavitakkādayo cha vitakkā, rūpavicārādayo cha vicārā, rūpakkhandhādayo pañcakkhandhā, dasa kasiṇāni, dasa anussatiyo,

uddhumātakasaññādivasena dasa saññā, kesādayo dvattiṃsākārā, dvādasāyatanāni, aṭṭhārasa dhātuyo, kāmahavādayo nava bhavā, paṭhamādīni cattāri jhānāni, mettābhāvanādayo catasso appamaññā, catasso arūpasamāpattiyo, paṭilomato jarāmarañādīni, anulomato avijjādīni paṭiccasamuppādaṅgāni ca yojetabbāni.

Tatrāyaṃ ekapadayaṃjanā – “jarāmarāṇaṃ dukkhasaccaṃ, jāti samudayasaccaṃ, ubhinnampi nissaraṇaṃ nirodhasaccaṃ, nirodhappajānanā paṭipadā maggasacca”nti. Evaṃ ekekapaduddhārena sabbadhamme sammā sāmañca buddho anubuddho paṭividdho. Tena vuttaṃ – **sammā sāmañca sabbadhammānaṃ buddhattā pana sammāsambuddhoti.**

Vijjāhi pana caraṇena ca sampannattā **vijjācaraṇasampanno**; tattha **vijjāti** tissopi vijjā, aṭṭhapi vijjā. Tisso vijjā bhayabheravasutte (ma. ni. 1.34 ādayo) vuttanayeneva veditabbā, aṭṭha vijjā ambaṭṭhasutte (dī. ni. 1.278 ādayo). Tatra hi vipassanāñāna manomayiddhiyā ca saha cha abhiññā pariggahetvā aṭṭha vijjā vuttā. **Caraṇanti** sīlasaṃvaro, indriyesu guttadvāratā, bhōjane mattaññūtā, jāgariyānuyogo, satta saddhammā, cattāri rūpāvacarajjhānānīti ime pannarasa dhammā veditabbā. Imeyeve hi pannarasa dhammā, yasmā etehi carati ariyasāvako gacchati amataṃ disaṃ tasmā, caraṇanti vuttā. Yathāha – “idha, mahānāma, ariyasāvako sīlavā hoti”ti (ma. ni. 2.24) vitthāro. Bhagavā imāhi vijjāhi iminā ca caraṇena samannāgato, tena vuccati vijjācaraṇasampannoti. Tattha vijjāsampadā bhagavato sabbaññutaṃ pūretvā ṭhitā, caraṇasampadā mahākāruṇikatā. So sabbaññūtāya sabbasattānaṃ atthānatthaṃ ñatvā mahākāruṇikatāya anattaṃ parivajjetvā atthe niyojeti, yathā taṃ vijjācaraṇasampanno. Tenassa sāvaka suppaṭipannā honti no duppaṭipannā, vijjācaraṇavipannānañhi sāvaka attantapādayo viya.

Sobhanagamanattā, sundaraṃ ṭhānaṃ gatattā, sammāgatattā, sammā ca gadattā **sugato**. Gamanampi hi gatanti vuccati, tañca bhagavato sobhanaṃ parisuddhamanavajjaṃ. Kiṃ pana tanti? Ariyamaggo. Tena hesa gamanena khemaṃ disaṃ asajjamāno gatoti **sobhanagamanattā sugato**. Sundaraṃ cesa ṭhānaṃ gato amataṃ nibbānanti **sundaraṃ ṭhānaṃ gatattāpi sugato**. Sammā ca gato tena tena maggena pahīne kilese puna apaccāgacchanto. Vuttañcetaṃ – “sotāpattimaggena ye kilesā pahīnā, te kilese na puneti na pacceti na paccāgacchatīti sugato...pe... arahattamaggena ye kilesā pahīnā, te kilese na puneti na pacceti na paccāgacchatīti sugato”ti (mahāni. 38). Sammā vā āgato dīpaṅkarapādamūlato pabhūti yāva bodhimaṅḍo tāva samatiṃsapāramipūritāya sammāpaṭipattiyā sabbalokassa hitasukhameva karonto sassataṃ ucchedaṃ kāmasukhaṃ attakilamathanti ime ca ante anupagacchanto āgatoti **sammāgatattāpi sugato**. Sammā cesa gadati, yuttaṭṭhāne yuttameva vācaṃ bhāsati **sammā gadattāpi sugato**.

Tatridaṃ sādhakasuttaṃ – “yaṃ tathāgato vācaṃ jānāti abhūtaṃ atacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ appiyā amanāpā, na taṃ tathāgato vācaṃ bhāsati. Yampi tathāgato vācaṃ jānāti bhūtaṃ tacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ appiyā amanāpā, tampi tathāgato vācaṃ na bhāsati. Yañca kho tathāgato vācaṃ jānāti bhūtaṃ tacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ appiyā amanāpā, tatra kālaññū tathāgato hoti tassā vācāya veyyākaraṇāya. Yaṃ tathāgato vācaṃ jānāti abhūtaṃ atacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ piyā manāpā, na taṃ tathāgato vācaṃ bhāsati. Yampi tathāgato vācaṃ jānāti bhūtaṃ tacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ piyā manāpā, tampi tathāgato vācaṃ na bhāsati. Yañca kho tathāgato vācaṃ jānāti bhūtaṃ tacchaṃ anattasamhitāṃ, sā ca paresaṃ piyā manāpā, tatra kālaññū tathāgato hoti tassā vācāya veyyākaraṇāyā”ti (ma. ni. 2.86). Evaṃ **sammā gadattāpi sugatoti** veditabbo.

Sabbathā viditalokattā pana **lokavidū**. So hi bhagavā sabhāvato samudayato nirodhato nirodhūpāyatoti sabbathā lokaṃ aveđi aññāsī paṭivijjhi. Yathāha – “yattha kho, āvuso, na jāyati na jīyati na mīyati na cavati na upapajjati, nāhaṃ taṃ gamanena lokassa antaṃ ñāteyyaṃ daṭṭheyyaṃ patteyyanti vadāmi; na cāhaṃ, āvuso, appatvāva lokassa antaṃ dukkhassa antakiriyaṃ vadāmi. Api cāhaṃ, āvuso, imasmimyeva byāmamatte kaḷevare sasaññimhi samanake lokañca paññapemi lokasamudayañca lokanirodhañca lokanirodhagāminiñca paṭipadaṃ.

“Gamanena na pattabbo, lokassanto kudācanaṃ;
Na ca appatvā lokantaṃ, dukkhā atthi pamocanaṃ.

“Tasmā have lokavidū sumedho;
Lokantaḡ vusitabrahmacariyo;
Lokassa antaṃ samitāvi ñatvā;
Nāsīsatī lokamimaṃ parañcā”ti. (a. ni. 4.45; saṃ. ni. 1.107);

Apica tayo lokā – saṅkhāraloko, sattaloko, okāsalokoti; tattha “eko loko – sabbe sattā āhāraṭṭhitikā”ti (paṭi.

ma. 1.112) āgataṭṭhāne saṅkhāraloko veditabbo. “Sassato lokoti vā asassato lokoti vā”ti (dī. ni. 1.421) āgataṭṭhāne sattaloko.

“Yāvatā candimasūriyā, pariharanti disā bhanti virocana;
Tāva sahasadhā loko, ettha te vattatī vaso”ti. (ma. ni. 1.503) –

Āgataṭṭhāne okāsaloko, tampi bhagavā sabbathā avedi. Tathā hissa – “eko loko – sabbe sattā āhāraṭṭhitikā. Dve lokā – nāmañca rūpañca. Tayo lokā – tisso vedanā. Cattāro lokā – cattāro āhārā. Pañca lokā – pañcupādānakkhandhā. Cha lokā – cha ajjhāttikāni āyatanāni. Satta lokā satta viññāṇaṭṭhitiyo. Aṭṭha lokā – aṭṭha lokadhammā. Nava lokā – nava sattāvāsā. Dasa lokā – dasāyatanāni. Dvādasa lokā – dvādasāyatanāni. Aṭṭhārasa lokā – aṭṭhārasa dhātuyo”ti (paṭi. ma. 1.112). Ayaṃ saṅkhāralokopi sabbathā vidito.

Yasmā panesa sabbesampi sattānaṃ āsayaṃ jānāti, anusayaṃ jānāti, caritaṃ jānāti, adhimuttiṃ jānāti, apparajakkhe mahārajakkhe tikkhindriye mudindriye svākāre dvākāre suviññāpaye duviññāpaye bhabbe abhabbe satte jānāti, tasmāssa sattalokopi sabbathā vidito. Yathā ca sattaloko evaṃ okāsalokopi. Tathā hesa ekaṃ cakkavāḷaṃ āyāmato ca vitthārato ca yojanānaṃ dvādasa satasahasāni tīṇi sahasāni cattāri satāni paññāsañca yojanāni. Parikkhepatto –

Sabbaṃ satasahasāni, chatṭiṃsa parimaṇḍalaṃ;
Dasañceva sahasāni, aḍḍhūḍḍhāni satāni ca.

Tattha –

Duve satasahasāni, cattāri nahutāni ca;
Ettakaṃ bahalattena, saṅkhātāyaṃ vasundharā.

Tassā eva sandhāraṃ –

Cattāri satasahasāni, aṭṭheva nahutāni ca;
Ettakaṃ bahalattena, jalaṃ vāte patiṭṭhitaṃ.

Tassāpi sandhāraṃ –

Navasatasahasāni, māluto nabhamuggato;
Saṭṭhi ceva sahasāni, esā lokassa saṅṭhiti.

Evaṃ saṅṭhite cettha yojanānaṃ –

Caturāsīti sahasāni, ajjhogāḷho mahaṇṇave;
Accuggato tāvadeva, sinerupabbatuttamo.

Tato upaḍḍhupaḍḍhena, pamāṇena yathākkamaṃ;
Ajjhogāḷhuggatā dibbā, nānāratanaṭṭhitā.

Yugandharo īsadharo, karavīko sudassano;
Nemindharo vinatako, assakaṇṇo girī brahā.

Ete satta mahāselā, sinerussa samantato;
Mahārājānamāvāsā, devayakkhanisevitā.

Yojanānaṃ satānucco, himavā pañca pabbato;
Yojanānaṃ sahasāni, tīṇi āyatavittato;
Caturāsītisahasāni, kūṭhehi paṭimaṇḍito.

Tipañcayojanakkhandha, parikkhepā nagavhayā;
Paññāsa yojanakkhandha, sākhyāmā samantato.

Satayojanavitthiṇṇā, tāvadeva ca uggatā;
Jambū yassānubhāvena, jambudīpo pakāsito.

Dve asīti sahasāni, ajjhogāḷho mahañṇave;
Accuggato tāvadeva, cakkavāḷasiluccayo;
Parikkhipitvā taṃ sabbam, lokadhātumayaṃ t̥hito.

Tattha candamaṇḍalaṃ ekūnapaññāsayojanaṃ, sūriyamaṇḍalaṃ paññāsayojanaṃ, tāvatimsabhavanaṃ dasasahassayojanaṃ; tathā asurabhavanaṃ, avīcimahānirayo, jambudīpo ca. Aparagoyānaṃ sattasahassayojanaṃ; tathā pubbavideho. Uttarakuru aṭṭhasahassayojano, ekameko cettha mahādīpo pañcasatapañcasataparittadīpaparivāro; taṃ sabbampi ekaṃ cakkavāḷam, ekā lokadhātu, tadantaresu lokantarikanirayā. Evaṃ anantāni cakkavāḷāni anantā lokadhātuyo bhagavā anantena buddhaññāna avedi, aññāsi, paṭivijji. Evaṃassa okāsālokopi sabbathā vidito. Evampi **sabbathā viditalokattā lokavidū**.

Attano pana guṇehi viṣiṭṭhatarassa kassaci abhāvā natthi etassa uttaroti **anuttaro**. Tathā hesa sīlaguṇenāpi sabbam lokamabhivhavati, samādhi...pe... paññā... vimutti... vimuttiññānadassanaguṇenāpi, sīlaguṇenāpi asamo asamasamo appaṭimo appaṭibhāgo appaṭipuggalo...pe... vimuttiññānadassanaguṇenāpi. Yathāha – “na kho panāham, bhikkhave, samanupassāmi sadevake loke samārake...pe... sadevamanussāya attanā sīlasampannatara”nti vitthāro.

Evaṃ aggappasādasuttādīni (a. ni. 4.34; itivu. 90) “na me ācariyo atthī”tiādikā gāthāyo (ma. ni. 1.285; mahāva. 11) ca vitthāretabbā.

Purisadamme sāretīti **purisadammasārathi**, dameti vinetīti vuttaṃ hoti. Tattha **purisadammmāti** adantā dametuṃ yuttā tiracchānapurisāpi manussapurisāpi amanussapurisāpi. Tathā hi bhagavatā tiracchānapurisāpi apalāḷo nāgarājā, cūḷodaro, mahodaro, aggisikho, dhūmasikho, dhanapālako hatthīti evamādayo damitā, nibbisā katā, saraṇesu ca sīlesu ca paṭiṭṭhāpitā. Manussapurisāpi saccakanigaṇṭhaputta-ambaṭṭhamāṇava-pokkharasāti-sonadaṇḍakūṭadantādayo. Amanussapurisāpi ālavaka-sūciloma-kharaloma-yakkha-sakkadevarājādayo damitā vinītā vicitrehi vinayanūpāyehi. “Ahaṃ kho, kesī, purisadammaṃ saṇhenapi vinemi, pharusenapi vinemi, saṇhapharusenapi vinemi”ti (a. ni. 4.111) idañcettha suttaṃ vitthāretabbam. Atha vā visuddhasīlādīnaṃ paṭhamajjhānādīni sotāpannādīnaṃca uttarimaggapaṭipadaṃ ācikkhanto dantepe dametiyeva.

Atha vā anuttaro purisadammasārathīti ekamevidaṃ atthapadaṃ. Bhagavā hi tathā purisadamme sāreti, yathā ekapallaṅkeneva nisinnā aṭṭha disā asajjamānā dhāvanti. Tasmā “anuttaro purisadammasārathī”ti vuccati. “Hatthidamakena, bhikkhave, hatthidammo sārīto ekaṃyeva disaṃ dhāvati”ti idañcettha suttaṃ (ma. ni. 3.312) vitthāretabbam.

Diṭṭhadhammikasamparāyikaparamatthehi yathārahaṃ anusāsātīti **sathhā**. Apica sathhā viyāti sathhā, bhagavā sathhavāho. “Yathā sathhavāho satthe kantāraṃ tāreti, corakantāraṃ tāreti, vāḷakantāraṃ tāreti, dubbhikkhakantāraṃ tāreti, nirudakakantāraṃ tāreti, uttāreti nittāreti paṭāreti khemantabhūmiṃ sampāpeti; evameva bhagavā sathhā sathhavāho satte kantāraṃ tāreti jātikantāraṃ tāreti”tiādīnā (mahāni. 190) niddesāyena pettha attho veditabbo.

Devamanussānanti daevānaṃca manussānaṃca ukkaṭṭhaparicchedavasenetam vuttaṃ, bhabbapuggalaparicchedavasena ca. Bhagavā pana tiracchānagatānampi anusāsanippadānena sathhāyeva. Tepi hi bhagavato dhammasāvanena upanissayasampattiṃ patvā tāya eva upanissayasampattiyā dutiye tatiye vā attabhāve maggaphalabhāgino honti. Maṇḍūkadevaputtādayo cettha nidassanaṃ. Bhagavati kira gaggarāya pokkharāṇiyā tīre campānagaravāsīnaṃ dhammaṃ desayamāne eko maṇḍūko bhagavato sare nimittaṃ aggahehi. Taṃ eko vacchapālako daṇḍamolubbha tiṭṭhanto tassa sīse sannirumbhitvā aṭṭhāsī. So tāvadeva kālaṃ katvā tāvatimsabhavane dvādasayojanike kanakavimāne nibbatti. Suttappabuddho viya ca tattha accharāsaṅghaparivutaṃ attānaṃ disvā “are, ahampi nāma idha nibbattosmi! Kiṃ nu kho kammaṃ akāsi”nti āvajjento nāññaṃ kiñci addasa, aññatra bhagavato sare nimittaggāhā. So **ta**vādeva saha vimānena āgantvā bhagavato pāde siraṣā vandi. Bhagavā jānantova pucchi –

“Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalaṃ;
Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti.

“Maṇḍūkohaṃ pure āsiṃ, udake vārigocaro;

Tava dhammaṃ suṇantassa, avadhi vacchapālako’’ti. (vi. va. 857-858);

Bhagavā tassa dhammaṃ desesi. Desanāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Devaputtoṃ sotāpattiṃphale paṭiṭṭhāya sitaṃ katvā pakkāmiti.

Yaṃ pana kiñci atthi ñeyyaṃ nāma, tassa sabbassa buddhattā vimokkhanṭikañāṇavasena **buddho**. Yasmā vā cattāri saccāni attanāpi bujjhi, aññepi satte bodhesi; tasmā evamādīhipi kāraṇehi buddho. Imassa catthassa viññāpanatthaṃ “bujjhita saccānīti buddho, bodhetā pajāyāti buddho’’ti evaṃ pavatto sabbopi niddesanayo (mahāni. 192) paṭisambhidānayo (paṭi. ma. 1.162) vā vitthāretabbo.

Bhagavāti idaṃ panassa guṇavisiṭṭhasattuttamagarugāravādhivacanāṃ. Tenāhu porāṇā –

“Bhagavāti vacanaṃ seṭṭhaṃ, bhagavāti vacanamuttamaṃ;
Garu gāravayutto so, bhagavā tena vuccatī’’ti.

Catubbidhañhi nāmaṃ – āvatthikaṃ, līngikaṃ, nemittikaṃ, adhiccasaṃuppannanti. Adhiccasaṃuppannaṃ nāma lokiyavohārena “yadicchaka’’nti vuttaṃ hoti. Tattha “vaccho dammo balibaddo’’ti evamādi āvatthikaṃ. “Daṇḍī chattī sikhī karī’’ti evamādi līngikaṃ. “Tevijjo chaḷabhiñño’’ti evamādi nemittikaṃ. “Sirivaḍḍhako dhanavaḍḍhako’’ti evamādi vacanatthamanapekkhitvā pavattaṃ adhiccasaṃuppannaṃ. Idaṃ pana **bhagavā**ti nāmaṃ nemittikaṃ, na mahāmāyāya na suddhodanamahārājena na asītiyā ñāṭisahasseehi kataṃ, na sakkasantusitādīhi devatāvisehehi. Vuttañhettaṃ dhammasenāpatinā – “bhagavāti netaṃ nāmaṃ mātara kataṃ... pe... vimokkhanṭikamettaṃ buddhānaṃ bhagavantānaṃ bodhiyā mūle saha sabbaññutaññāṇassa paṭilābhā sacchikāpaññatti, yadidaṃ bhagavā’’ti (mahāni. 84).

Yaṃguṇanemittikañcetaṃ nāmaṃ, tesāṃ guṇānaṃ pakāsanatthaṃ imaṃ gāthaṃ vadanti –

“Bhagī bhajī bhāgī vibhattavā iti;
Akāsi bhagganti garūti bhāgyavā;
Bahūhi ñāyehi subhāvitattano;
Bhavantago so bhagavāti vuccatī’’ti.

Niddese vuttanayeneva cettha tesāṃ tesāṃ padānamattho daṭṭhabbo.

Ayaṃ pana aparo nayo –

“Bhāgyavā bhaggavā yutto, bhagehi ca vibhattavā;
Bhattavā vantagmano, bhavesu bhagavā tato’’ti.

Tattha vaṇṇāgamo vaṇṇavipariyayoti etaṃ niruttīlakkaṇaṃ gahetvā saddanayena vā pisodarādīpakkhepalakkaṇaṃ gahetvā yasmā lokiyalokuttarasukhābhiniḥbattakaṃ dānasīlādīpārappattaṃ bhāgyamassa atthi, tasmā “bhāgyavā’’ti vattabbe “bhagavā’’ti vuccatīti ñātābbaṃ. Yasmā pana lobha-dosa-moha-viparītamanasikāra-ahirikānottappa-kodhūpanāha-makkha-paḷāsaissā-macchariya-māyāsāṭṭheyya-thambha-sārambha-mānātimāna-mada-pamāda-taṇhāvijjā tividhākusalamūla-duccarita-saṃkilesa-mala-visamasaññā-vitakka-papañca-catubbidhavipariyesaāsava-gantha-ogha-yogāgati-taṇhuppādupādāna-pañcacetokhīla-vinibandha-nīvaraṇābhinandanachavivādamūla-taṇhākāya-sattānusaya-aṭṭhamicchatta-navataṇhāmūlaka-dasākusalakama diṭṭhigata-aṭṭhasatataṇhāvicaritappabheda-sabbadaratha-pariḷāha-kilesasatasahassāni, saṅkhepato vā pañca kilesa-abhisāṅkhārakhandhamaccu-devaputta-māre abhañji, tasmā **bhaggattā etesaṃ parissayānaṃ bhaggavā**ti vattabbe **bhagavā**ti vuccati. Āha cettha –

“Bhaggarāgo bhaggadoso, bhaggamoho anāsavo;
Bhaggāssa pāpakā dhammā, bhagavā tena vuccatī’’ti.

Bhāgyavantatāya cassa satapuññajalakkhaṇadharassa rūpakāyasampattidīpitā hoti, bhaggadosatāya dhammakāyasampatti. Tathā lokiyaparikkhānaṃ bahumatābhāvo, gahaṭṭhapabbajitehi abhigamanīyatā, abhigatānañca nesaṃ kāyacittadukkhāpanayane paṭibalābhāvo, āmisadānadhammadānehi upakāritā, lokiyalokuttarasukhehi ca sampayojanasamatthātā dīpitā hoti.

Yasmā ca loke issariya-dhamma-yasa-sirī-kāma-payattesu chasu dhammesu bhagasaddo vattati, paramañcassa sakacitte issariyaṃ, aṇimā laghimādikamā vā lokiyasammataṃ sabbākāraparipūraṃ atthi tathā lokuttaro dhammo lokattayabyāpako yathābhuccaguṇādhigato ativiya parisuddho yaso, rūpakāyadassanabyāvaṭajanayanappasādaajananasamattā sabbākāraparipūrā sabbaṅgapaccaṅgasirī, yaṃ yaṃ etena icchitaṃ patthitaṃ attahitaṃ parahitaṃ vā, tassa tassa tatheva abhinipphannatā icchiticchi, tattha nipphattisaññito kāmo, sabbalokagarubhāvappattihetubhūto sammāvāyāmasaṅkhāto payatto ca atthi; tasmā imehi bhagehi yuttattāpi **bhagā assa santīti** iminā atthena bhagavāti vuccati.

Yasmā pana kusalādīhi bhedehi sabbadhamme, khandhāyatana-dhātusacca-indriyapaṭṭicasamuppādādīhi vā kusalādīdhamme, pīḷana-saṅkhata-santāpavipariṇāmatthēna vā dukkhamariyasaccaṃ, āyūhana-nidāna-saṃyoga-palibodhaṭṭhena samudayaṃ, nissaraṇavivekāsaṅkhata-amataṭṭhena nirodhaṃ, niyyāna-hetu-dassanādhipeyyaṭṭhena maggaṃ vibhattavā, vibhajitvā vivaritvā desitavāti vuttaṃ hoti. Tasmā **vibhattavāti** vattabbe bhagavāti vuccati.

Yasmā ca esa dibbabrahmaariyavihāre kāyacittaupadhiviveke suññatappaṇihitānimittavimokkhe aññe ca lokiyalokuttare uttarimanussadhamme bhajī sevi bahulamakāsi, tasmā **bhattavāti** vattabbe bhagavāti vuccati.

Yasmā pana tīsu bhavesu taṇhāsāṅkhātaṃ gamanamanena vantaṃ, tasmā **bhavesu vantagamanoti** vattabbe bhavasaddato bhakāraṃ, gamanasaddato gākāraṃ, vantaṃsaddato vakāraṇca dīghaṃ katvā ādāya bhagavāti vuccati. Yathā loke “mehanassa khassa mālā”ti vattabbe “mekhalā”ti vuccati.

So imaṃ lokanti so bhagavā imaṃ lokaṃ. Idāni vattabbaṃ nidasseti. **Sadevakanti** saha devehi sadevakam; evaṃ saha mārena **samārakam**; saha brahmunā **sabrahmakam**; saha samaṇabrāhmaṇehi **sassamaṇabrāhmaṇim**; pajātattā **pajā**, taṃ pajam; saha devamanussehi **sadevamanussam**. Tattha sadevakavacanena pañcakāmāvacaradevaggahaṇaṃ veditabbaṃ, samārakavacanena chaṭṭhakāmāvacaradevaggahaṇaṃ, sabrahmakavacanena brahmakāyikādibrahmaggaṇaṃ, sassamaṇabrāhmaṇīvacanena sāsanassa paccatthikapaccāmittasamaṇabrāhmaṇaggahaṇaṃ, samitapāpa-bāhitapāpa-samaṇabrāhmaṇaggahaṇaṇca, pajāvācanena sattalokaggahaṇaṃ, sadevamanussavācanena sammutidevaavasesamanussaggahaṇaṃ. Evamettha tīhi padehi okāsaloko, dvīhi pajāvasena sattaloko gahitoti veditabbo.

Aparo nayo – sadevakaggahaṇena arūpāvacaradevaloko gahito, samārakaggahaṇena chakāmāvacaradevalokā, sabrahmakaggahaṇena rūpībrahmaloko, sassamaṇabrāhmaṇādiggaṇena catuparisavasena sammutidevehi vā saha manussaloko, avasesasabbasattaloko vā.

Apicettha sadevakavācanena ukkaṭṭhaparicchedato sabbassāpi lokassa sacchikatabhāvaṃ sādheṇto tassa bhagavato kittisaddo abbhuggato. Tato yesaṃ siyā – “māro mahānubhāvo chakāmāvacarissaro vasavattī; kiṃ sopi etena sacchikato”ti? Tesam vimatiṃ vidhamanto **samārakanti** abbhuggato. Yesam pana siyā – “brahmā mahānubhāvo ekaṅguliyā ekasmiṃ cakkavāḷasaḥse ālokaṃ pharati, dvīhi...pe... dasahi aṅgulīhi dasasu cakkavāḷasaḥsesu ālokaṃ pharati, anuttaraṇca jhānasamāpattisukhaṃ paṭisaṃvedeti, kiṃ sopi sacchikato”ti? Tesam vimatiṃ vidhamanto **sabrahmakanti** abbhuggato. Tato yesaṃ siyā – “puṭhūsamaṇabrāhmaṇā sāsanapaccatthikā, kiṃ tepi sacchikatā”ti? Tesam vimatiṃ vidhamanto **sassamaṇabrāhmaṇim pajanti** abbhuggato. Evaṃ ukkaṭṭhukkaṭṭhānaṃ sacchikatabhāvaṃ pakāsetvā atha sammutideve avasesamanusse ca upādāya ukkaṭṭhaparicchedavasena sesasattalokassa sacchikatabhāvaṃ pakāseto **sadevamanussanti** abbhuggato. Ayametthānusandhikkamo.

Sayaṃ abhiññā sacchikatvā pavedetīti ettha pana sayanti sāmam, aparaneyyo hutvā; **abhiññāti** abhiññāya, adhikena ñāṇena ñatvāti attho. **Sacchikatvāti** paccakkhaṃ katvā, etena anumānādīpaṭikkhepo kato hoti. **Pavedetīti** bodheti ñāpeti pakāseti. **So dhammaṃ deseti ādikalyāṇam...pe... pariyoṣānakalyāṇanti** so bhagavā sattesu kāruññataṃ paṭicca hitvāpi anuttaraṃ vivekasukhaṃ dhammaṃ deseti. Taṇca kho appaṃ vā bahuṃ vā desento ādikalyāṇādippakārameva deseti.

Kathaṃ? Ekagāthāpi hi samantabhadrakattā dhammassa paṭhamapādena ādikalyāṇā, dutiyatīyapādehi majjhekalyāṇā, pacchimāpādena pariyoṣānakalyāṇā. Ekānusandhikaṃ suttaṃ nidānena ādikalyāṇaṃ, nigamanena pariyoṣānakalyāṇaṃ, sesena majjhekalyāṇaṃ. Nānānusandhikaṃ suttaṃ paṭhamānusandhinā ādikalyāṇaṃ, pacchimaṃ pariyoṣānakalyāṇaṃ, sesehi majjhekalyāṇaṃ. Sakalopi sāsanadhammo attano atthabhūtena sīlena ādikalyāṇo, samathavipassanāmaggaḥalehi majjhekalyāṇo, nibbānena pariyoṣānakalyāṇo. Sīlasamādhīhi vā ādikalyāṇo, vipassanāmaggehi majjhekalyāṇo, phalanibbānehi pariyoṣānakalyāṇo. Buddhasubodhitāya vā

ādikalyāṇo, dhammasudhammatāya majjhekalyāṇo, saṅghasuppaṭṭipattiyā pariyosānakalyāṇo. Taṃ sutvā tathattāya paṭipannena adhigantabbāya abhisambodhiyā vā ādikalyāṇo, paccekabodhiyā majjhekalyāṇo, sāvakabodhiyā pariyosānakalyāṇo. Suyyamāno cesa nīvaraṇavikkhambhanato savanenapi kalyāṇameva āvahaṭṭi ādikalyāṇo, paṭipajjyamāno samathavipassanāsukhāvahanato paṭipattiyāpi kalyāṇameva āvahaṭṭi majjhekalyāṇo, tathā paṭipanno ca paṭipattiphale niṭṭhite tātibhāvāvahanato paṭipattiphalenapī kalyāṇameva āvahaṭṭi pariyosānakalyāṇo. Nāthappabhavattā ca pabhavasuddhiyā ādikalyāṇo, atthasuddhiyā majjhekalyāṇo, kiccasuddhiyā pariyosānakalyāṇo. Tasmā eso bhagavā appaṃ vā bahuṃ vā desento ādikalyāṇādippakārameva desetīti veditabbo.

Sāttham sabyañjananti evamādīsu pana yasmā imaṃ dhammaṃ desento sāsanabrahmacariyaṃ maggabrahmacariyaṃ pakāseti, nānāyehi dīpeti; taṃca yathānurūpaṃ atthasampattiyā **sāttham**, byañjanasampattiyā **sabyañjanam**. Sankāsanapakāsana-vivaraṇa-vibhajana-uttānikaraṇa-paññatti-atthapadasamāyogato sāttham, akkharapada-byañjanākāraniruttiniddesasampattiyā sabyañjanam. Atthagambhīratā-paṭivedhagambhīratāhi sāttham, dhammagambhīratādesanāgambhīratāhi sabyañjanam. Atthapaṭibhānapaṭisambhidāvisayato sāttham, dhammaniruttipaṭisambhidāvisayato sabyañjanam. Paṇḍitavedanīyato parikkhajanappasādakanti sāttham, saddheyyato lokiyajanappasādakanti sabyañjanam. Gambhīrādhippāyato sāttham, uttānapadato sabyañjanam. Upanetabbassa abhāvato sakalaparipuṇṇabhāvena **kevalaparipuṇṇam**; apānetabbassa abhāvato niddosabhāvena **parisuddham**; sikkhattayapariggahitattā brahmabhūtehi seṭṭhehi caritabbato tesāṃca cariyabhāvato **brahmacariyam**. Tasmā “sāttham sabyañjanam...pe... brahmacariyam pakāsetī”ti vuccati.

Apica yasmā sanidānaṃ sauppattikaṃca desento ādikalyāṇam desetī, veneyyānaṃ anurūpato atthassa aviparītātāya ca hetudāharaṇayuttato ca majjhekalyāṇam, sotūnaṃ saddhāpaṭilābhena nigamanena ca pariyosānakalyāṇam desetī. Evaṃ desento ca brahmacariyam pakāseti. Taṃca paṭipattiyā adhiḡamabyattito sāttham, pariyaṭṭiyā āgamabyattito sabyañjanam, sīlādīpaṇḍadhammakhandhayuttato kevalaparipuṇṇam, nirupakkilesato niṭṭharaṇatthāya pavattito lokāmisānirapekkhato ca parisuddham, seṭṭhaṭṭhena brahmabhūtanam buddha-paccekabuddha-buddhasāvakaṇam cariyato “brahmacariya”nti vuccati. Tasmāpi “so dhammaṃ desetī ādikalyāṇam...pe... brahmacariyam pakāsetī”ti vuccati.

Sādhu kho panāti sundaraṃ kho pana atthāvahaṃ sukhāvahanti vuttaṃ hoti. **Tathārūpānaṃ arahatanti** yathārūpo so bhava gotamo, evarūpānaṃ yathābhuccaguṇādhiḡamena loke arahantoti laddhasaddānaṃ arahataṃ. **Dassanaṃ hotīti** pasādasommāni akkhīni ummīlitvā “dassanamattampi sādhu hotī”ti evaṃ ajjhāsayaṃ katvā **atha kho verañjo brāhmaṇo yena bhagavā tenupasaṅkamīti**.

2. Yenāti bhummatthe karaṇavacanaṃ. Tasmā yattha bhagavā tattha upasaṅkamīti evamettha attho daṭṭhabbo. Yena vā karaṇena bhagavā devamanussehi upasaṅkamitabbo, tena karaṇena upasaṅkamīti evamettha attho daṭṭhabbo. Kena ca karaṇena bhagavā upasaṅkamitabbo? Nānappakāraguṇavisesādhiḡamādhippāyena, sādupalūpabhogādhippāyena dijagaṇehi niccaphalitamahārukkho viya. Upasaṅkamīti ca gatoti vuttaṃ hoti. **Upasaṅkamitvāti** upasaṅkamanapariyosānadīpanaṃ. Atha vā evaṃ gato tato āsannataraṃ ṭhānaṃ bhagavato samīpasaṅkhātaṃ gantvātipi vuttaṃ hoti.

Bhagavatā saddhiṃ sammodīti yathā khamanīyādīni pucchanto bhagavā tena, evaṃ sopi bhagavatā saddhiṃ samappavattamodo ahoṣi, sītodakaṃ viya uṇhodakena sammoditaṃ ekībhāvaṃ agamāsi. Yāya ca “kacci, bho, gotama, khamanīyam; kacci yāpanīyam, kacci bho gotamassa, ca sāvakānaṃca appābādham appātaṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāro”tiādīkāya kathāya sammodi, taṃ pītipāmojjasaṅkhātaṃ sammodaṃ janānato sammoditūṃ yuttabhāvato ca **sammodanīyam**. Atthabyañjanamadhurātāya sucirampi kālaṃ sāretuṃ nirantaraṃ pavattetuṃ araharūpato saritabbabhāvato ca **sāraṇīyam**, suyamānasukhato vā sammodanīyam, anussariyamānasukhato sāraṇīyam. Tathā byañjanaparīsuddhatāya sammodanīyam, atthaparīsuddhatāya sāraṇīyanti. Evaṃ anekehi pariyaṭṭehi sammodanīyam sāraṇīyam kathaṃ vītisāretvā pariyosāpetvā niṭṭhāpetvā yenatthena āgato taṃ pucchitukāmo ekamantaṃ nisīdi.

Ekamantanti bhāvanapuṃsakaniddeso “visamaṃ candimasūriyā parivattantī”tiādīsu (a. ni. 4.70) viya. Tasmā yathā nisīno ekamantaṃ nisīno hoti tathā nisīdīti evamettha attho daṭṭhabbo. Bhummatthe vā etaṃ upayogavacanaṃ. **Nisīdīti** upāvisi. Paṇḍitā hi purisā garuṭṭhānīyaṃ upasaṅkamitvā āsanakusalātāya ekamantaṃ nisīdanti. Ayaṃca tesāṃ aññātaro, tasmā ekamantaṃ nisīdi.

Kathaṃ nisīno pana ekamantaṃ nisīno hotīti? Cha nisajjadose vajjetvā. Seyyathidaṃ – atidūraṃ, accāsannaṃ, uparivātaṃ, unnatappadesaṃ, atisammukhaṃ, atipacchāti. Atidūre nisīno hi sace kathetukāmo hoti

uccāsaddena kathetabbaṃ hoti. Accāsanne nisinno saṅghaṭṭanaṃ karotī. Uparivāte nisinno sarīragandhena bādhati. Unnatappadese nisinno agāraṃ pakāseti. Atisammukhā nisinno sace daṭṭhukāmo hoti, cakkhunā cakkhuṃ āhacca daṭṭhabbaṃ hoti. Atipacchā nisinno sace daṭṭhukāmo hoti gīvaṃ pasāretvā daṭṭhabbaṃ hoti. Tasmā ayampi ete cha nisajjadose vajjetvā nisīdi. Tena vuttaṃ – “ekamantaṃ nisīdi”ti.

Ekamantaṃ nisinno kho verañjo brāhmaṇo bhagavantaṃ etadavocāti etanti idāni vattabbamatthaṃ dasseti. Dakāro padasandhikaro. Avocāti abhāsi. Sutaṃ metanti sutaṃ me etaṃ, etaṃ mayā sutanti idāni vattabbamatthaṃ dasseti. Bho gotamāti bhagavantaṃ gottena ālapati.

Idāni yaṃ tena sutaṃ – taṃ dassento **na samaṇo gotamoti** evamādimāha. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā – **brāhmaṇeti** jātibrahmaṇe. **Jiṇṇeti** jajjarībhūte jarāya khaṇḍiccādibhāvaṃ āpādite. **Vuḍḍheti** āṅgapaccaṅgānaṃ vuḍḍhimariyādappatte. **Mahallaketi** jātimahallakatāya samannāgate, cirakālappasuteti vuttaṃ hoti. **Addhagateti** addhānaṃ gate, dve tayo rājaparivaṭṭe atīteti adhippāyo. **Vayo anuppatteti** pacchimavayaṃ sampatte, pacchimavayo nāma vassasatassa pacchimo tatiyabhāgo.

Apica – **jiṇṇeti** porāṇe, cirakālappavattakulanvayeti vuttaṃ hoti. **Vuḍḍheti** sīlācārādiguṇavuḍḍhiyutte. **Mahallaketi** vibhavamahattatāya samannāgate mahaddhane mahābhoge. **Addhagateti** maggappaṭipanne, brāhmaṇānaṃ vatacarīyādīmariyādaṃ avītikamma caramāne. **Vayoanuppatteti** jātivuḍḍhabhāvaṃ antimavayaṃ anuppatteti evamettha yojanā veditabbā.

Idāni **abhivādetīti** evamādinī “**na samaṇo gotamo**”ti ettha vuttanakārena yojetvā evamatthato veditabbāni – “na vandati vā, nāsanā vuṭṭhahati vā, nāpi ‘idha bhonto nisīdantū’ti evaṃ āsanena vā upanimanteti”ti. Ettha hi vā saddo vibhāvane nāma atthe, “rūpaṃ niccaṃ vā aniccaṃ vā”tiādīsu viya. Evaṃ vatvā atha attano abhivādanādīni akarantaṃ bhagavantaṃ disvā āha – “**tayidaṃ bho gotama tathevā**”ti. Yaṃ taṃ mayā sutaṃ – taṃ tatheva, taṃ savanañca me dassanañca saṃsandati sameti, atthato ekībhāvaṃ gacchati. “Na hi bhavaṃ gotamo...pe... āsanena vā nimanteti”ti evaṃ attanā sutaṃ diṭṭhena nigametvā nindanto āha – “**tayidaṃ bho gotama na sampannamevā**”ti taṃ abhivādanādīnaṃ akaraṇaṃ na yuttameva.

Athassa bhagavā attukkaṃsanaparavambhanadosaṃ anupagamma karuṇāsītalāhadayena taṃ aññānaṃ vidhamitvā yuttabhāvaṃ dassetukāmo āha – “**nāhaṃ taṃ brāhmaṇa ...pe... muddhāpi tassa vipateyyā**”ti. Tatrāyaṃ sankhepattho – “ahaṃ, brāhmaṇa, appaṭihatena sabbaññūtaññānacakkhunā olokentopi taṃ puggalaṃ etasmim̐ sadevakādibhede loke na passāmi, yamaṃ abhivādeyyaṃ vā paccuṭṭheyyaṃ vā āsanena vā nimanteyyaṃ. Anacchariyaṃ vā etaṃ, yvāhaṃ ajja sabbaññutaṃ patto evarūpaṃ nipaccakārāhaṃ puggalaṃ na passāmi. Apica kho yadāpāhaṃ sampatijātova uttarābhīmaṃ sattapadavītiḥārena gantvā sakalaṃ dasasahasilokadhātuṃ olokesim̐; tadāpi etasmim̐ sadevakādibhede loke taṃ puggalaṃ na passāmi, yamaṃ abhivādeyyaṃ vā paccuṭṭheyyaṃ vā āsanena vā nimanteyyaṃ. Atha kho maṃ soḷasakappasahassāyuko khīṇāsavamaḥābrahmāpi añjaliṃ paggahetvā “tvaṃ loke mahāpuriso, tvaṃ sadevakassa lokassa aggo ca jeṭṭho ca seṭṭho ca, natthi tayā uttaritaro”ti sañjātasomanasso patināmesi; tadāpi cāhaṃ attanā uttaritaraṃ apassanto āsabhīm̐ vācaṃ nicchāresim̐ – “aggohamasmi lokassa, jeṭṭhohamasmi lokassa, seṭṭhohamasmi lokassā”ti. Evaṃ sampatijātassapi mayhaṃ abhivādanādiraho puggalo natthi, svāhaṃ idāni sabbaññutaṃ patto kaṃ abhivādeyyaṃ vā...pe... āsanena vā nimanteyyaṃ. Tasmā tvaṃ, brāhmaṇa, mā tathāgate evarūpaṃ nipaccakāraṃ patthayittha. Yañhi, brāhmaṇa, tathāgato abhivādeyya vā...pe... āsanena vā nimanteyya, muddhāpi tassa puggalassa rattipariyosāne paripākasithilabandhanaṃ vaṇṭā pavuttatāphalamiva gīvato pacchijjivā sahasāva bhūmiyaṃ vipateyyāti.

3. Evaṃ vuttepi brāhmaṇo duppaññatāya tathāgatassa loke jeṭṭhabhāvaṃ asallakkhento kevalaṃ taṃ vacanaṃ asahamāno āha – “**arasarūpo bhavaṃ gotamo**”ti. Ayaṃ kirassa adhippāyo – yaṃ loke abhivādanapaccuṭṭhānaañjalikammaśāmicammaṃ “sāmaggirasō”ti vuccati, taṃ bhoto gotamassa natthi, tasmā arasarūpo bhavaṃ gotamo, arasajātiko arasabhāvoti. Athassa bhagavā citta mudubhāvajanantaṃ ujuvipaccanīkabhāvaṃ pariharanto aññathā tassa vacanassatthaṃ attani sandassento “**atthi khvesa brāhmaṇa pariyāyo**”tiādīmaḥa.

Tattha **pariyāyoti** kāraṇaṃ; ayañhi pariyāyasaddo desanā-vāra-kāraṇesu vattati. “Madhupiṇḍikapariyāyotveva naṃ dhārehi”tiādīsu (ma. ni. 1.205) hi esa desanāyaṃ vattati. “Kassa nu kho, ānanda, ajja pariyāyo bhikkhuniyo ovaditū”ntiādīsu (ma. ni. 3.398) vāre. “Sādhu, bhante, bhagavā aññaṃ pariyāyaṃ ācikkhatu, yathāyaṃ bhikkhusaṅgho aññāya saṅghaheyyā”tiādīsu (pārā. 164) kāraṇe. Svāyamidha kāraṇe vattati. Tasmā ettha evamattho daṭṭhabbo – atthi kho, brāhmaṇa, etaṃ kāraṇaṃ; yena kāraṇena maṃ “arasarūpo bhavaṃ gotamo”ti vadamāno

puggalo sammā vadeyya, avitathavādīti saṅkhyam gaccheyya. Katamo pana soti? Ye te brāhmaṇa rūparasā... pe... phoṭṭhabbarasā te tathāgatassa pahīnāti. Kiṃ vuttaṃ hoti? Ye te jātivāsena vā upapattivāsena vā seṭṭhasammatānampi puthujjanānam rūpārammaṇādīni assādentānam abhinandantānam rajjantānam uppajjanti kāmasukhassādasāṅkhātā rūparasasaddagandharasaphoṭṭhabbarasā, ye imaṃ lokam gīvāya bandhitvā viya āviñchanti, vatthārammaṇadisāmaggiyañca uppānattā sāmaggirasāti vuccanti, te sabbepi tathāgatassa pahīnāti. Mayham pahīnāti vattabbepi mamākārena attānam anukkipanto dhammam deseti. Desanāvīlāso vā esa bhagavato.

Tattha **pahīnāti** cittasantānato vigatā jahitā vā. Etasmiṃ panatthe karaṇe sāmivacanam daṭṭhabbam. Ariyamaggasatthena ucchinnaṃ taṇhāvijjāmayam mūlametesanti **ucchinnamūlā**. Tālavatthu viya nesaṃ vatthu katanti **tālāvatthukatā**. Yathā hi tālarukkham samūlam uddharitvā tassa vatthumatte tasmim padese kate na puna tassa tālassa uppatti paññāyati; evam ariyamaggasatthena samūle rūpādirase uddharitvā tesam pubbe uppānapubbabhāvena vatthumatte cittasantāne kate sabbepi te “tālāvatthukatā”ti vuccanti. Avirūḥhidhammā vā matthakacchinnatālo viya katāti tālāvatthukatā. Yasmā pana evam tālāvatthukatā anabhāvaṃkatā honti, yathā nesaṃ pacchābhāvo na hoti, tathā katā honti; tasmā āha – “**anabhāvaṃkatā**”ti. Ayañhettha padacchedo – anuabhāvaṃ katā **anabhāvaṃkatāti**. “Anabhāvaṃ gatā”tipi pāṭho, tassa anuabhāvaṃ gatāti attho. Tattha padacchedo anuabhāvaṃ gatā anabhāvaṃ gatāti, yathā anuacchariyā anacchariyāti. **Āyatim anuppādadharmāti** anāgate anuppajjanakasabhāvā. Ye hi abhāvaṃ gatā, te puna katham uppajjissanti? Tenāha – “anabhāvaṃ gatā āyatim anuppādadharmā”ti.

Ayam kho brāhmaṇa pariyāyoti idaṃ kho, brāhmaṇa, kāraṇam yena maṃ sammā vadamāno vadeyya “arasarūpo samaṇo gotamo”ti. **No ca kho yaṃ tvaṃ sandhāya vadesīti** yañca kho tvaṃ sandhāya vadesi, so pariyāyo na hoti. Kasmā pana bhagavā evamāha? Nanu evam vutte yo brāhmaṇena vutto sāmaggirasato tassa attani vijjāmanatā anuññātā hotīti. Vuccate, na hoti. Yo hi taṃ sāmaggirasam kātuṃ bhabbo hutvā na karoti, so tadabhāvena arasarūpoti vattabbo bhaveyya. Bhagavā pana abhabbova etaṃ kātuṃ, tenassa karaṇe abhabbatam pakāsento āha – “no ca kho yaṃ tvaṃ sandhāya vadesī”ti. Yaṃ pariyāyam sandhāya tvaṃ maṃ “arasarūpo”ti vadesi, so amhesu neva vattabboti.

4. Evam brāhmaṇo attanā adhippetam arasarūpatam āropetum asakkonto athāparam **nibbhogo bhavam gotamoti**ādīmāha. Sabbapariyāyesu cettha vuttanayeneva yojanakkamam veditvā sandhāya bhāsitamattam evam veditabbam. Brāhmaṇo tameva vayovuḍḍhānam abhivādanakammādim loke sāmaggiparibhogoti maññamāno tadabhāvena bhagavantam **nibbhogoti** āha. Bhagavā pana yvāyam rūpādīsu sattānam chandarāgaparibhogo tadabhāvam attani sampassamāno aparampi pariyāyam anujānāti.

5. Puna brāhmaṇo yaṃ loke vayovuḍḍhānam abhivādanādikulāsamudācārakammam lokiyā karonti tassa akiriyam sampassamāno bhagavantam **akiriyavādoti** āha. Bhagavā pana, yasmā kāyaduccarītādīnam akiriyam vadati tasmā, taṃ akiriyavādam attani sampassamāno aparampi pariyāyam anujānāti. Tattha ca **kāyaduccaritanti** pāṇātipāta-adinnādāna-micchācāracetanā veditabbā. **Vacīduccaritanti** musāvāda-pisuṇavācā-pharusavācā-samphappalāpacetanā veditabbā. **Manoduccaritanti** abhijjhāyāpādamicchādīṭṭhiyo veditabbā. Ṭhapetvā te dhamme, avasesā akusalā dhammā “**anekavīhitā pāpakā akusalā dhammā**”ti veditabbā.

6. Puna brāhmaṇo tameva abhivādanādīkammam bhagavati apassanto imaṃ “āgamma ayam lokatanti lokapaveṇī ucchijjati”ti maññamāno bhagavantam **ucchedavādoti** āha. Bhagavā pana yasmā aṭṭhasu lobhasahagatacittesu pañcakāmaguṇikarāgassa dvīsu akusalacittesu uppajjamānakadosassa ca anāgāmimaggena ucchedam vadati. Sabbākusalasambhavassa pana niravasesassa mohassa arahattamaggena ucchedam vadati. Ṭhapetvā te tayo, avasesānam pāpakānam akusalānam dhammānam yathānurūpam catūhi maggehi ucchedam vadati; tasmā taṃ ucchedavādam attani sampassamāno aparampi pariyāyam anujānāti.

7. Puna brāhmaṇo “jigucchati maññe samaṇo gotamo idaṃ vayovuḍḍhānam abhivādanādikulāsamudācārakammam, tena taṃ na karoti”ti maññamāno bhagavantam **jegucchīti** āha. Bhagavā pana yasmā jigucchati kāyaduccarītādīhi; kiṃ vuttaṃ hoti? Yañca tividham kāyaduccaritam, yañca catubbidham vacīduccaritam, yañca tividham manoduccaritam, yā ca ṭhapetvā tāni duccarītāni avasesānam lāmakatṭhena pāpakānam akosallasambhūtaṭṭhena akusalānam dhammānam samāpatti samāpajjanā samaṅgibhāvo, taṃ sabbampi gūtham viya maṇḍanakajātiyo puriso jigucchati hiriyati, tasmā taṃ jegucchitam attani sampassamāno aparampi pariyāyam anujānāti. Tattha “**kāyaduccaritenā**”ti upayogathe karaṇavacanam daṭṭhabbam.

8. Puna brāhmaṇo tameva abhivādanādīkammam bhagavati apassanto “ayam imaṃ lokajetthakammam vineti vinaseti, atha vā yasmā etaṃ sāmīcikammam na karoti tasmā ayam vinetabbo niggaṇhitabbo”ti maññamāno

bhagavantam **venayikoti** āha. Tatrāyaṃ padattho – vinayātīti vinayo, vināsetīti vuttaṃ hoti. Vinayo eva **venayiko**, vinayaṃ vā arahatīti **venayiko**, niggahaṃ arahatīti vuttaṃ hoti. Bhagavā pana, yasmā rāgādīnaṃ vinayāya vūpasamāya dhammaṃ deseti, tasmā venayiko hoti. Ayameva cettha padattho – vinayāya dhammaṃ desetīti venayiko. Vicitrā hi taddhitavutti! Svāyaṃ taṃ venayikabhāvaṃ attani sampassamāno aparampi pariyāyaṃ anujānāti.

9. Puna brāhmaṇo yasmā abhivādanādīni sāmīcikammāni karontā vayovuḍḍhe tosentī hāsenti, akarontā pana tāpentī vihesenti domanassaṃ nesaṃ uppādentī, bhagavā ca tāni na karoti; tasmā “ayaṃ vayovuḍḍhe tapatī”ti maññamāno sappurisācāravirahitattā vā “kapaṇapuriso aya”nti maññamāno bhagavantam **tapassīti** āha. Tatrāyaṃ padattho – tapatīti tapo, roseti vihesetīti vuttaṃ hoti, sāmīcikammākaraṇassetam nāmaṃ. Tapo assa atthīti **tapassī**. Dutiye atthavikappe byañjanāni avicāretvā loke kapaṇapuriso “tapassī”ti vuccati. Bhagavā pana ye akusalā dhammā lokaṃ tapanato tapanīyāti vuccanti, tesam pahīnattā yasmā tapassīti saṅkhyam gato, tasmā taṃ tapassitam attani sampassamāno aparampi pariyāyaṃ anujānāti. Tatrāyaṃ padattho – tapantīti tapā, akusaladhammānametaṃ adhivacanaṃ. Vuttampi hetam – “idha tappati pecca tappatī”ti. Tathā te tape assī nirassi pahāsī viddhamsesīti tapassī.

10. Puna brāhmaṇo taṃ abhivādanādīkammaṃ devalokagabbhasampattiyā devalokapaṭisandhipaṭilābhāya samvattatīti maññamāno bhagavati cassa abhāvaṃ disvā bhagavantam **apagabbhoti** āha. Kodhavasena vā bhagavato mātukucchimiṃ paṭisandhiggahaṇe dosaṃ dassentopi evamāha. Tatrāyaṃ padattho – gabbhato apagatoti **apagabbho**, abhabbo devalokūpapattim pāpuṇitunti adhippāyo. Hīno vā gabbho assāti apagabbho, devalokagabbhaparibāhirattā āyatim hīnagabbhapaṭilābhābhāgīti, hīno vāssa mātukucchimiṃ gabbhavāso ahoṣīti adhippāyo. Bhagavato pana yasmā āyatim gabbhaseyyā apagatā, tasmā so taṃ apagabbhataṃ attani sampassamāno aparampi pariyāyaṃ anujānāti. Tatra ca **yassa kho brāhmaṇa āyatim gabbhaseyyā punabbhavābhiniḍḍatti pahīnāti** etesaṃ padānaṃ evamattho daṭṭhabbo – brāhmaṇa, yassa puggalassa anāgate gabbhaseyyā, punabbhave ca abhiniḍḍatti anuttarena maggena vihatakarāṇattā pahīnāti. Gabbhaseyyaggahaṇena cettha jalābujayoni gahitā. Punabbhavābhiniḍḍattiggahaṇena itarā tissopi.

Apica gabbhassa seyyā **gabbhaseyyā**, punabbhavo eva abhiniḍḍatti **punabbhavābhiniḍḍattīti** evamettha attho daṭṭhabbo. Yathā ca viññāṇaṭṭhīti vuttepi na viññāṇato aññā ṭhīti atthi, evamidhāpi na gabbhato aññā seyyāti veditabbā. Abhiniḍḍatti ca nāma yasmā punabbhavabhūtāpi apunabbhavabhūtāpi atthi, idha ca punabbhavabhūtā adhippetā. Tasmā vuttaṃ – “punabbhavo eva abhiniḍḍatti punabbhavābhiniḍḍattī”ti.

11. Evaṃ āgatakālato paṭṭhāya arasarūpatādīhi aṭṭhahi akkosavatthūhi akkosantampi brāhmaṇam bhagavā dhammissaro dhammarājā dhammassāmī tathāgato anukampāya sītaleneva cakkhunā olokento yaṃ dhammadhātum paṭivijjhītvā desanāvīlāsappatto hoti, tassā dhammadhātuyā suppaṭividdhattā vīgatavalāhake antalikkhe samabbhuggato puṇṇacando viya saradakāle sūriyo viya ca brāhmaṇassa hadayandhakāram vidhamanto tāniyeva akkosavatthūni tena tena pariyāyena aññathā dassetvā, punapi attano karuṇāvīpphāram aṭṭhahi lokadhammehi akampiyabhāvena paṭiladdham, tādiguṇalakkhaṇam pathavīsamacittatam akuppadhammatañca pakāsento “ayaṃ brāhmaṇo kevalam palitasirakhaṇḍadantavalittacatādīhi attano vuḍḍhabhāvaṃ sañjānāti, no ca kho jānāti attānaṃ jātiyā anugataṃ jarāya anusaṭam byādhiṇā abhihūtam maraṇena abbhātaṃ vaṭṭakhaṇubhūtam ajja maritvā puna sveva uttānasayanadārakabhāvagamaniyaṃ. Mahantena kho pana ussāhena mama santikaṃ āgato, tadassa āgamaṃ sāthakam hotū”ti cintetvā imasmim loke attano appaṭisamaṃ purejātabhāvaṃ dassento **seyathāpi brāhmaṇāti**ādīnā nayena brāhmaṇassa dhammadesanaṃ vaḍḍhesi.

Tattha **seyathāti** opammatthe nipāto; **pīti** sambhāvanatthe; ubhayenāpi yathā nāma brāhmaṇāti dasseti. **Kukkuṭiyā aṇḍāni aṭṭha vā dasa vā dvādasa vāti** ettha pana kiñcāpi kukkuṭiyā vuttappakārato ūnādhikānīpi aṇḍāni honti, atha kho vacanasiliṭṭhatāya evaṃ vuttanti veditabbam. Evañhi loke siliṭṭhavacanaṃ hoti. **Tānassūti** tāni assu, bhaveyyunti vuttaṃ hoti. **Kukkuṭiyā sammā adhisayitānīti** tāya janettiyā kukkuṭiyā pakkhe pasāretvā tesam upari sayantiyā sammā adhisayitāni. **Sammā pariseditānīti** kālena kālam utum gaṇhāpentiyā suṭṭhu samantato seditāni, usmīkatānīti vuttaṃ hoti. **Sammā paribhāvitānīti** kālena kālam suṭṭhu samantato bhāvitāni, kukkuṭagandham gāhāpitānīti vuttaṃ hoti.

Idāni yasmā tāya kukkuṭiyā evaṃ tīhi pakārehi tāni aṇḍāni paripāliyamānāni na pūṭīni honti. Yopi nesaṃ allasineho so pariyādānaṃ gacchati. Kapālam tanukaṃ hoti, pādanakhasikhā ca mukhatuṇḍakañca kharaṃ hoti, kukkuṭapotakā paripākam gacchanti, kapālassa tanukattā bahiddhā āloko anto paññāyati. Atha te kukkuṭapotakā “ciraṃ vata mayaṃ saṅkuṭīthathapādā sambādhe sayimha, ayañca bahi āloko dīssati, ettha dāni no sukhavihāro bhavissati”ti nikkhamitukāmā hutvā kapālam pādena paharanti, gīvaṃ pasārenti. Tato taṃ kapālam dvedhā bhijjati,

kukkuṭapotaḱā pakkhe vidhunantā taṅkhaṅānurūpaṃ viravantā nikkhamanti. Evaṃ nikkhamantānaṅca nesam yo paṭhamataram nikkhamati so ‘jeṭṭho’ti vuccati. Tasmā bhagavā tāya upamāya attano jeṭṭhakabhāvaṃ sādhetukāmo brāhmaṇaṃ pucchi – “**yo nu kho tesam kukkuṭacchāpakānaṃ...pe... kinti svassa vacanīyo**”ti. Tattha **kukkuṭacchāpakānaṃ** kukkuṭapotaḱānaṃ. **Kinti svassa vacanīyoti** so kinti vacanīyo assa, kinti vattabbo bhaveyya jeṭṭho vā kaniṭṭho vāti. Sesam uttānatthameva.

Tato brāhmaṇo āha – “**jeṭṭhotissa bho gotama vacanīyo**”ti. Bho, gotama, so **jeṭṭho** iti assa vacanīyo. Kasmāti ce? So hi nesam jeṭṭho, tasmā so nesam vuḍḍhataroti attho. Athassa bhagavā opammaṃ sampaṭipādentō āha – “**evameva kho ahaṃ brāhmaṇā**”tiādi. Yathā so kukkuṭacchāpakō jeṭṭhoti saṅkhyam gacchati; evam ahampi avijjāgatāya pajāya. Avijjāgatāyāti **avijjā** vuccati aññānaṃ, tattha gatāya. **Pajāyāti** sattādhivacanametam. Tasmā ettha avijjāṅḍakosassa anto pavitṭhesu sattesūti evam attho daṭṭhabbo. **Aṅḍabhūtāyāti** aṅḍe bhūtāya jātāya saṅjātāya. Yathā hi aṅḍe nibbattā ekacce sattā aṅḍabhūtāti vuccanti; evamayaṃ sabbāpi pajā avijjāṅḍakose nibbattattā aṅḍabhūtāti vuccati. **Pariyonaddhāyāti** tena avijjāṅḍakosena samantato onaddhāya baddhāya veṭhitāya. **Avijjāṅḍakosam padāletvāti** tam avijjāmayam aṅḍakosam bhindivā. **Ekova loketi** sakalepi lokasannivāse ahameva eko adutiyo. **Anuttaram sammāsambodhiṃ abhisambuddhoti** anuttaranti uttaravirahitam sabbasetṭham. **Sammāsambodhinti** sammā sāmāṅca bodhiṃ; atha vā pasattham sundaraṅca bodhiṃ; bodhīti rukkhopi maggopi sabbāññutaññānampi nibbānampi vuccati. “Bodhirukkhamūle paṭhamābhisambuddho”ti (mahāva. 1; udā. 1) ca “antarā ca gayam antarā ca bodhi”nti (mahāva. 11; ma. ni. 1.285) ca āgataṭṭhānesu hi rukkho bodhīti vuccati. “Bodhi vuccati catūsu maggesu nāṇa”nti (cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddeśa 121) āgataṭṭhāne maggo. “Pappoti bodhiṃ varabhūrimedhaso”ti (dī. ni. 3.217) āgataṭṭhāne sabbāññutaññānaṃ. “Patvāna bodhiṃ amatam asaṅkhata”nti āgataṭṭhāne nibbānaṃ. Idha pana bhagavato arahattamaggañānaṃ adhippetam. Sabbāññutaññānantipi vadanti. Aññesaṃ arahattamaggo anuttarā bodhi hoti, na hotīti? Na hoti. Kasmā? Asabbaguṇadāyakattā. Tesāñhi kassaci arahattamaggo arahattaphalameva deti, kassaci tisso vijjā, kassaci cha abhiññā, kassaci catasso paṭisambhidā, kassaci sāvakapāramiññaṃ. Paccekabuddhānampi paccekabodhiññaṃeva deti. Buddhānaṃ pana sabbaguṇasampattim deti, abhiseko viya rañño sabbalokissariyabhāvaṃ. Tasmā aññassa kassacipi anuttarā bodhi na hotīti. **Abhisambuddhoti** abhāññasiṃ paṭivijjhim; pattomhi adhigatomhīti vuttam hoti.

Idāni yadetaṃ bhagavatā “**evameva kho ahaṃ brāhmaṇā**”ti ādinā nayena vuttam opammasampaṭipādanam, tam evamatthena saddhiṃ saṃsandivā veditabbaṃ. Yathā hi tassā kukkuṭiyā attano aṅḍesu adhisayanādītividhakiriyākaraṇam; evam bodhipallaṅke nisinnassa bodhisattabhūtassa bhagavato attano cittasantāne aniccaṃ dukkham anattāti tividhānupassanākaraṇam. Kukkuṭiyā tividhakiriyāsampādanena aṅḍānaṃ apūtibhāvo viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena vipassanāññāssa aparihāni. Kukkuṭiyā tividhakiriyākaraṇena aṅḍānaṃ allasinehapariyādānaṃ viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena bhavattayānugatanikantisinehapariyādānaṃ. Kukkuṭiyā tividhakiriyākaraṇena aṅḍakapālānaṃ tanubhāvo viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena avijjāṅḍakosassa tanubhāvo. Kukkuṭiyā tividhakiriyākaraṇena kukkuṭacchāpakassa pādanakhasikhātūṅḍakānaṃ thaddhakharabhāvo viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena vipassanāññāssa tikkhakharavippasannasūrabhāvo. Kukkuṭiyā tividhakiriyākaraṇena kukkuṭacchāpakassa paripākakālo viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena vipassanāññāssa paripākakālo vaḍḍhitakālo gabbhaggahaṅakālo veditabbo.

Tato kukkuṭiyā tividhakiriyākaraṇena kukkuṭacchāpakassa pādanakhasikhāya vā mukhatūṅḍakena vā aṅḍakosam padāletvā pakkhe papphotetvā sotthinā abhinibbidakālo viya bodhisattabhūtassa bhagavato tividhānupassanāsampādanena vipassanāññānaṃ gabbham gaṅhāpetvā anupubbādhigatena arahattamaggena avijjāṅḍakosam padāletvā abhiññāpakke papphotetvā sotthinā sakalabuddhaguṇasacchikatakālo veditabboti.

Svāham brāhmaṇa jeṭṭho seṭṭho lokassāti so ahaṃ brāhmaṇa yathā tesam kukkuṭapotaḱānaṃ paṭhamataram aṅḍakosam padāletvā abhinibbhido kukkuṭapotaḱo jeṭṭho hoti; evam avijjāgatāya pajāya tam avijjāṅḍakosam padāletvā paṭhamataram ariyāya jātiyā jātattā jeṭṭho vuḍḍhataroti saṅkhyam gato. Sabbaguṇehi pana appaṭisamattā seṭṭhoti.

Evaṃ bhagavā attano anuttaram jeṭṭhaseṭṭhabhāvaṃ brāhmaṇassa pakāsetvā idāni yāya paṭipadāya tam adhigato tam paṭipadam pubbabhāgato pabhuti dassetum “**āraddham kho pana me brāhmaṇā**”tiādimāha. Imam vā bhagavato anuttaram jeṭṭhaseṭṭhabhāvaṃ sutvā brāhmaṇassa cittamevamuppannam – “kāya nu kho paṭipadāya imam patto”ti. Tassa cittamaññāya “imāyāham paṭipadāya imam anuttaram jeṭṭhaseṭṭhabhāvaṃ patto”ti dassento evamāha. Tattha **āraddham kho pana me brāhmaṇa vīriyam ahosīti** brāhmaṇa, na mayā ayam anuttaro jeṭṭhaseṭṭhabhāvo kusītena muṭṭhassatinā sāraddhakāyena vikkhittacittena adhigato, apica kho tadadhigamāya

āraddhaṃ kho pana me vīriyaṃ ahoṣi, bodhimaṇḍe nisinnena mayā caturaṅgasamannāgataṃ vīriyaṃ āraddhaṃ ahoṣi, paggaḥitaṃ asithilappavattitanti vuttaṃ hoti. Āraddhattāyeva ca me taṃ **asallīnaṃ** ahoṣi. Na kevalaṅca vīriyameva, satipi me ārammaṇābhimukhībhāvena **upaṭṭhitā** ahoṣi. Upaṭṭhitattāyeva ca **asammuttā**. **Passaddho kāyo asāraddho** kāyacittapassaddhivasena kāyopi me passaddho ahoṣi. Tattha yasmā nāmakāye passaddhe rūpakāyopi passaddhoyeva hoti, tasmā nāmakāyo rūpakāyoti avisesetvāva passaddho kāyoti vuttaṃ. **Asāraddho** so ca kho passaddhattāyeva asāraddho, vigatadaratho vuttaṃ hoti. **Samāhitaṃ cittaṃ ekagganti** cittampi me sammā āhitaṃ suṭṭhu ṭhapitaṃ appitaṃ viya ahoṣi; samāhitattā eva ca ekaggaṃ acalaṃ nipphandaṇṭi. Ettāvata jhānassa pubbhāgapaṭipadā kathitā hoti.

Paṭhamajjhānakathā

Idāni imāya paṭipadāya adhigataṃ paṭhamajjhānaṃ ādiṃ katvā vijjattayapariyosānaṃ viṣesaṃ dassento “**so kho aha**”nti ādimāha. Tattha **vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehī**tiādīnaṃ kiñcāpi “tattha katame kāmā? Chando kāmo, rāgo kāmo, chandaṅgo kāmo; saṅkappo kāmo, rāgo kāmo, saṅkapparaṅgo kāmo – ime vuccanti kāmā. Tattha katame akusalā dhammā? Kāmacchando...pe... vicikicchā – ime vuccanti akusalā dhammā. Iti imehi ca kāmehi imehi ca akusalehi dhammehi vivitto hoti pavivitto, tena vuccati – ‘vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehī’”tiādīna (vibha. 564) nayena vibhaṅgeyeva attho vutto. Tathāpi aṭṭhakathānaṃ vinā na suṭṭhu pākaṭoti aṭṭhakathānaṃ namā pakāsayissāma.

Seyyathidaṃ – **vivicceva kāmehi**ti kāmehi viviccitvā vinā hutvā apasakketvā. Yo paṇāyameṭtha evakāro, so niyamattho veditabbo. Yasmā ca niyamattho, tasmā tasmiṃ paṭhamajjhānaṃ upasampajja viharāṇasamāyeva avijjamānānampi kāmānaṃ tassa paṭhamajjhānassa paṭipakkhabhāvaṃ kāmapariccāgeneva cassa adhigamaṃ dīpeti. Kathaṃ? “Vivicceva kāmehi”ti evaṅhi niyame kariyamāne idaṃ paññāyati. Nūnimassa jhānassa kāmā paṭipakkhabhūta, yesu sati idaṃ na pavattati, andhakāre sati padīpo viya, tesam pariccāgeneva cassa adhigamo hoti, orimatīrapariccāgena pārimatīrasseva, tasmā niyamaṃ karotīti.

Tattha siyā – “kasmā panesa pubbapadeyeva vutto na uttarapade, kiṃ akusalehi dhammehi aviviccāpi jhānaṃ upasampajja vihareyyā”ti? Na kho panetaṃ evaṃ daṭṭhabbaṃ. Tannissaraṇato hi pubbapadeeva esa vutto. Kāmadhātusamatikkamanato hi kāmarāgapaṭipakkhato ca idaṃ jhānaṃ kāmānameva nissaraṇaṃ. Yathāha – “kāmānameṭaṃ nissaraṇaṃ, yadidaṃ nekkhamma”nti (itivu. 72). Uttaraṇapadepi pana yathā “idheva, bhikkhave, paṭhamo samaṇo, idha dutiyo samaṇo”ti (ma. ni. 1.139) ettha evakāro ānetvā vuccati, evaṃ vattabbo. Na hi sakkā ito aññehipi nīvaraṇasaṅkhātehi akusalehi dhammehi avivicca jhānaṃ upasampajja viharitum. Tasmā “vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehī”ti evaṃ padadvayepi esa daṭṭhabbo. Padadvayepi ca kiñcāpi “viviccā”ti iminā sādhaṇavacanaṇa tadaṅgavivekādayo kāyavivekādayo ca sabbepi vivekā saṅgahaṃ gacchanti. Tathāpi kāyaviveko, cittaviveko, vikkhambhanavivekotī tayo eva idha daṭṭhabbā. “Kāmehi”ti iminā pana padena ye ca niddese “katame vatthukāmā manāpiyā rūpā”tiādīnā (mahāni. 1; vibha. 964) nayena vatthukāmā vuttā, ye ca tattheva vibhaṅge ca “chando kāmo”tiādīnā (mahāni. 1) nayena kilesakāmā vuttā, te sabbepi saṅgahitā icceva daṭṭhabbā. Evaṅhi sati “vivicceva kāmehi”ti vatthukāmehipi viviccevatī attho yujjati. Tena kāyaviveko vutto hoti.

Vivicca akusalehi dhammehīti kilesakāmehi sabbākusalehi dhammehi vā viviccāti attho yujjati. Tena cittaviveko vutto hoti. Purimena cettha vatthukāmehi vivekavacanaṇoyeva kāmasukhapariccāgo, dutiyena kilesakāmehi vivekavacanaṇato nekkhammasukhapariggaho vibhāvito hoti. Evaṃ vatthukāmakilesakāmaṇavivekavacanaṇoyeva ca etesaṃ paṭhamena saṃkilesavattuppahānaṃ, dutiyena saṃkilesappahānaṃ; paṭhamena lolabhāvassa hetupariccāgo, dutiyena bālabhāvassa; paṭhamena ca payogasuddhi, dutiyena āsayapanaṃ vibhāvitaṃ hotīti viññātabbaṃ. Esa tāva nayo “kāmehi”ti ettha vuttakāmesu vatthukāmapakkhe.

Kilesakāmapakkhe pana chandoti ca rāgoti ca evamādīhi anekabhedo kāmacchandoyeva kāmoti adhippeto. So ca akusalapariyāpannopi samāno, “tattha katamo kāmacchando kāmo”tiādīnā nayena vibhaṅge jhānapaṭipakkhato viṣum vutto. Kilesakāmattā vā purimapade vutto, akusalapariyāpannattā dutiyapade. Anekabhedo cassa kāmatoti avatvā kāmehi vuttaṃ. Aññesampi ca dhammānaṃ akusalabhāve vijjamāne “tattha katame akusalā dhammā kāmacchando”tiādīnā nayena vibhaṅge (vibha. 564) uparijhānaṅgapaṇṇāpakaṭipakkhabhāvadassanaṇo nīvaraṇāneva vuttāni. Nīvaraṇāni hi jhānaṅgapaṇṇāni, tesam jhānaṅgāneva paṭipakkhāni, viddhaṃsakānti vuttaṃ hoti. Tathā hi “samādhi kāmacchandassa paṭipakkho, pīti byāpādassa, vitakko thinamiddhassa, sukhaṃ uddhaccakukkuccassa, vicāro vicikicchāyā”ti **peṭake** vuttaṃ.

Evameṭtha “vivicceva kāmehi”ti iminā kāmacchandassa vikkhambhanaviveko vutto hoti. “Vivicca akusalehi

dhammehī’ ti iminā pañcannampi nīvaraṇānaṃ. Aggahitaggahaṇena pana paṭhamena kāmaccchandassa, dutiyena sesanīvaraṇānaṃ. Tathā paṭhamena tīsu akusalamūlesu pañcakāmaguṇabhedavisayassa lobhassa, dutiyena āghātavatthubhedādivisayānaṃ dosamohānaṃ. Oghādīsu vā dhammesu paṭhamena kāmogha-kāmayoga-kāmāsava-kāmupādāna-abhiijhākāyagantha-kāmarāga-saṃyojanānaṃ, dutiyena avasesaogha-yogāsava-upādāna-gantha-saṃyojanānaṃ. Paṭhamena ca taṇhāya taṃsampayuttakānañca, dutiyena avijjāya taṃsampayuttakānañca. Apica paṭhamena lobhasampayuttaatṭhacittuppādānaṃ, dutiyena sesānaṃ catunnaṃ akusalacittuppādānaṃ vikkhambhanaviveko vutto hotīti veditabbo. Ayaṃ tāva “vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehī’ ti ettha atthappakāsānā.

Ettāvata ca paṭhamassa jhānassa pahānaṅgaṃ dassetvā idāni sampayogaṅgaṃ dassento **savitakkaṃ savicāranti**tiādīmāha. Tattha vitakkanaṃ vitakko, ūhananti vuttaṃ hoti. Svāyaṃ ārammaṇe cittassa abhiniropanalakkhaṇo, āhananapariyāhananaraso. Tathā hi “tena yogāvacaro ārammaṇaṃ vitakkāhataṃ vitakkapariyāhataṃ karotī’ ti vuccati. Ārammaṇe cittassa ānayanapaccupaṭṭhāno. Vicaraṇaṃ vicāro, anusañcaraṇanti vuttaṃ hoti. Svāyaṃ ārammaṇānumajjanalakkhaṇo, tattha sahaṃjātānuyojanaraso, cittassa anuppabandhanapaccupaṭṭhāno. Santepi ca nesaṃ katthaci avippayoge oḷārikaṭṭhena ghaṇṭābhīghātasaddo viya cetaso paṭhamābhiniṇipāto vitakko, sukhumaṭṭhena anuravo viya anuppabandho vicāro. Vipphāravā cettha vitakko paripphandanabhāvo cittassa, ākāse uppatitukāmassa pakkhino pakkhavikkhepo viya padumābhimukhapāto viya ca gandhānubandhacetaso bhamarassa. Santavutti vicāro nātiparipphandanabhāvo cittassa, ākāse uppatitassa pakkhino pakkhappasāraṇaṃ viya paribbhamanaṃ viya ca padumābhimukhapatitassa bhamarassa padumassa uparibhāge. So pana nesaṃ vireso paṭhama-dutiyajjhānesu pākaṭo hoti. Iti iminā ca vitakkena iminā ca vicārena saha vattati rukkho viya pupphena ca phalena cāti idaṃ jhānaṃ “savitakkaṃ savicāra’ nti vuccati. Vibhaṅge pana “iminā ca vitakkena iminā ca vicārena upeto hoti samupeto’ tiādīnā (vibha. 565) nayena puggalādhiṭṭhānā desanā katā. Attho pana tatrāpi evameva daṭṭhabbo.

Vivekajanti ettha vivitti viveko, nīvaraṇavigamoti attho. Vivittoti vā viveko, nīvaraṇavivitto jhānasampayuttadhammarāsīti attho. Tasmā vivekā, tasmim vā viveke jātanti vivekajaṃ. **Pītisukhanti** ettha pinayatīti pīti, sā sampiyāyanalakkhaṇā kāyacittapīnanarasā, pharaṇarasā vā, odagyaṇapaccupaṭṭhānā. Sukhanaṃ sukhaṃ, suṭṭhu vā khādati khanati ca kāyacittābādhananti sukhaṃ, taṃ sātālakkhaṇaṃ, sampayuttakānaṃ upabrūhanarasam, anuggahapaccupaṭṭhānaṃ. Satipi ca nesaṃ katthaci avippayoge itṭhārammaṇapaṭilābhatuṭṭhi pīti, paṭiladdharasānubhavanaṃ sukhaṃ. Yattha pīti tattha sukhaṃ, yattha sukhaṃ tattha na niyamato pīti. Saṅkhārakkhandhasaṅgahitā pīti, vedanākkhandhasaṅgahitaṃ sukhaṃ. Kantārakhinnassa vanantodakadassanasavanesu viya pīti, vanacchāyappavesanaudakaparibhogesu viya sukhaṃ. Tasmim tasmim samaye pākaṭabhāvato cetam vuttanti veditabbaṃ. Ayañca pīti, idañca sukhaṃ, assa jhānassa, asmim vā jhāne atthīti idaṃ jhānaṃ “pītisukha’ nti vuccati.

Atha vā pīti ca sukhañca pītisukhaṃ, dhammavinayādayo viya. Vivekajaṃ pītisukhamassa jhānassa, asmim vā jhāne atthīti evampi vivekajaṃpītisukhaṃ. Yatheva hi jhānaṃ, evaṃ pītisukhaṃ pettha vivekajameva hoti, tañcassa atthīti tasmā ekapadeneva “vivekajaṃ pītisukha’ ntipi vattum yujjati. Vibhaṅge pana “idaṃ sukhaṃ imāya pītiyā sahaṅgata’ ntiādīnā (vibha. 567) nayenetam vuttaṃ. Attho pana tatrāpi evameva daṭṭhabbo.

Paṭhamanti gaṇanānupubbatā paṭhamaṃ, idaṃ paṭhamaṃ samāpajjatītipi paṭhamaṃ. Paccanīkadhamme jhāpetīti **jhānaṃ**, iminā yogino jhāyantītipi jhānaṃ, paccanīkadhamme ḍahanti gocaraṃ vā cintenti attho. Sayam vā taṃ jhāyati upanijjhāyatīti jhānaṃ, teneva upanijjhāyanalakkhaṇanti vuccati. Tadetam ārammaṇūpanijjhānaṃ, lakkhaṇūpanijjhānanti duvidham hoti. Tattha **ārammaṇūpanijjhānanti** saha upacārena aṭṭha samāpattiyo vuccanti. Kasmā? Kasinādiārammaṇūpanijjhāyanato. **Lakkhaṇūpanijjhānanti** vipassanāmaggaḥāni vuccanti. Kasmā? Lakkhaṇūpanijjhāyanato. Ettha hi vipassanā aniccalakkhaṇādīni upanijjhāyati, vipassanāya upanijjhāyanakiccaṃ pana maggena sijjhatīti maggo lakkhaṇūpanijjhānanti vuccati. Phalaṃ pana nirodhassa tathalakkhaṇaṃ upanijjhāyatīti lakkhaṇūpanijjhānanti vuccati. Imasmim panatthe ārammaṇūpanijjhānameva jhānanti adhippetam.

Ettāha – “katamaṃ pana taṃ jhānaṃ nāma, yaṃ savitakkaṃ savicāraṃ...pe... pītisukhanti evaṃ apadesaṃ arahatī’ ti? Vuccate – yathā sadhano saparijanotiādīsu ṭhapetvā dhanañca parijanañca añño apadesāraho hoti, evaṃ ṭhapetvā vitakkādīdhamme aññaṃ apadesārahaṃ natthi. Yathā pana sarathā sapatti senāti vutte senaṅgesuyeva senāsammuti, evamidha pañcasu aṅgesuyeva jhānasammuti veditabbā. Katamesu pañcasu? Vitakko, vicāro, pīti, sukhaṃ, cित्तेkaggatāti etesu. Etāneva hissa “savitakkaṃ savicāra’ ntiādīnā nayena aṅgabhāvena vuttāni. Avuttattā ekaggatā aṅgaṃ na hotīti ce tañca na. Kasmā? Vuttattā eva. Sāpi hi vibhaṅge “jhānanti vitakko vicāro pīti sukhaṃ cittassekaggatā’ ti evaṃ vuttāyeva. Tasmā yathā savitakkaṃ savicāranti, evaṃ sacittsekaggatanti idha avuttepi iminā vibhaṅgavacanena cित्तेkaggatāpi aṅgamevāti veditabbā. Yena hi adhippāyena bhagavatā uddeso kato, so eva tena

vibhaṅgepi pakāsitoti.

Upasampajjāti upagantvā, pāpuṇitvāti vuttaṃ hoti. Upasampādayitvā vā, nipphādetvāti vuttaṃ hoti. Vibhaṅge pana “upasampajjāti paṭhamassa jhānassa lābho paṭilābho patti sampatti phusanā samphusanā sacchikiriyā upasampadā”ti vuttaṃ. Tassāpi evamevattho veditabbo. **Vihāsinti** bodhimaṅḍe nisajjasankhātena iriyāpathavihārena itivuttappakārajhānasamaṅgī hutvā attabhāvassa iriyaṃ vuttiṃ pālanāṃ yapaṇaṃ yāpanaṃ cāraṃ vihāraṃ abhinipphādesinti attho. Vuttañhetamaṃ vibhaṅge – “viharatīti iriyati vattati pāleti yapeti yāpeti carati viharati, tena vuccati viharatī”ti (vibha. 512).

Kiṃ pana katvā bhagavā imaṃ jhānaṃ upasampajja vihāsīti? Kammatṭhānaṃ bhāvetvā. Kataraṃ? Ānāpānassatikammatṭhānaṃ. Aññena tadatthikena kiṃ kātābanti? Aññenapi etaṃ vā kammatṭhānaṃ pathavikasinādīnaṃ vā aññataraṃ bhāvetabbaṃ. Tesamaṃ bhāvanānayo visuddhimagge (visuddhi. 1.55) vuttanayeneva veditabbo. Idha pana vuccamāne atibhāriyaṃ vinayanidānaṃ hoti, tasmā pāliyaṃ atthappakāsanamattameva karomāti.

Paṭhamajjhānakathā niṭṭhitā.

Dutiyajjhānakathā

Vitakkavicārānaṃ vūpasamāti vitakkassa ca vicārassa cāti imesaṃ dvinnaṃ vūpasamā samatikkamā; dutiyajjhānakkaṇe apātubhāvāti vuttaṃ hoti. Tattha kiñcāpi dutiyajjhāne sabbepi paṭhamajjhānadhammā na santi, aññeyeva hi paṭhamajjhāne phassādayo, aññe idha; oḷārikassa pana oḷārikassa āngassa samatikkamā paṭhamajjhānato paresamaṃ dutiyajjhānādīnaṃ adhigamo hotīti dīpanatthamaṃ “vitakkavicārānaṃ vūpasamā”ti evaṃ vuttanti veditabbaṃ. **Ajjhattanti** idha niyakajjhattamadhippetamaṃ. Vibhaṅge pana “ajjhattaṃ paccatta”nti (vibha. 573) ettakameva vuttaṃ. Yasmā pana niyakajjhattaṃ adhippetamaṃ, tasmā attani jātaṃ attano santāne nibbattanti ayamettha attho.

Sampasādananti sampasādanaṃ vuccati saddhā. Sampasādanayogato jhānampi sampasādanaṃ, nīlavaṇṇayogato nīlavatthamaṃ viya. Yasmā vā taṃ jhānaṃ sampasādanasamannāgatattā vitakkavicārakkhobhavūpasamanena ceto sampasādayati, tasmāpi sampasādananti vuttaṃ. Imasmiṃca atthavikappe sampasādanaṃ cetasoti evamaṃ padasambandho veditabbo. Purimasmiṃ pana atthavikappe cetasoti etaṃ ekodibhāvena saddhiṃ yojetabbaṃ. Tatrāyaṃ atthayojanā – eko udetīti **ekodi**, vitakkavicārehi anajjhārūḷhattā aggo seṭṭho hutvā udetīti attho. Seṭṭhopi hi loke ekoti vuccati. Vitakkavicāravirahato vā eko asahāyo hutvātipi vuttuṃ vaṭṭati. Atha vā sampayuttadhamme udāyatīti udi, uṭṭhāpetīti attho. Seṭṭhatṭhena eko ca so udi cāti ekodi, samādhissetamaṃ adhivacanaṃ. Iti imaṃ ekodiṃ bhāveti vaḍḍhayatīti idaṃ dutiyajjhānaṃ **ekodibhāvaṃ**. So panāyaṃ ekodi yasmā cetaso, na sattassa na jīvassa, tasmā etaṃ **cetaso ekodibhāvanti** vuttaṃ.

Nanu cāyaṃ saddhā paṭhamajjhānepi atthi, ayañca ekodināmako samādhi; atha kasmā idameva sampasādanaṃ “cetaso ekodibhāvañcā”ti vuttanti? Vuccate – aduñhi paṭhamajjhānaṃ vitakkavicārakkhobhena vīcitarāṅgasamākulamiva jalaṃ na suppasannaṃ hoti, tasmā satiyāpi saddhāya sampasādananti na vuttaṃ. Na suppasannattāyeva cettha samādhipi na suṭṭhu pākaṭo, tasmā ekodibhāvanti na vuttaṃ. Imasmiṃ pana jhāne vitakkavicārāpalibodhābhāvena laddhokāsā balavatī saddhā, balavasaddhāsahāyappaṭilābheneva ca samādhipi pākaṭo; tasmā idameva evamaṃ vuttanti veditabbaṃ. Vibhaṅge pana “sampasādananti yā saddhā saddahanā okappaṇā abhippasādo, cetaso ekodibhāvanti yā cittassa ṭhīti...pe... sammāsamādhī”ti ettakameva vuttaṃ. Evamaṃ vuttana panetena saddhiṃ ayaṃ atthavaṇṇanā yathā na virujjhati aññadatthu saṃsandati ceva sameti ca evamaṃ veditabbā.

Avitakkaṃ avicāranti bhāvanāya pahīnattā etasmiṃ etassa vā vitakko natthīti avitakkaṃ. Imināva nayena avicāraṃ. Vibhaṅgepi (vibha. 576) vuttaṃ “iti ayañca vitakko ayañca vicāro santā honti samitā vūpasantā atthaṅgatā abbatthaṅgatā appitā byappitā sositā visositā byantīkatā, tena vuccati avitakkaṃ avicāra”nti.

Etthāha – nanu ca “vitakkavicārānaṃ vūpasamāti imināpi ayamattho siddho, atha kasmā puna vuttaṃ avitakkaṃ avicāra”nti? Vuccate – evametaṃ siddho vāyamattho, na panetaṃ tadatthadīpakaṃ; nanu avocumha – “oḷārikassa pana oḷārikassa āngassa samatikkamā paṭhamajjhānato paresamaṃ dutiyajjhānādīnaṃ adhigamo hotīti dīpanatthamaṃ vitakkavicārānaṃ vūpasamāti evamaṃ vutta”nti.

Apica vitakkavicārānaṃ vūpasamā idaṃ sampasādanaṃ, na kilesakālusiyassa. Vitakkavicārānañca vūpasamā ekodibhāvaṃ na upacārajjhānamiva nīvaraṇappahānā, na paṭhamajjhānamiva ca āṅgapātubhāvāti evamaṃ

sampasādanaekodibhāvānaṃ hetuparidīpakamidaṃ vacanaṃ. Tathā vitakkavicārānaṃ vūpasamā idaṃ avitakkaavicāraṃ, na tatiyacatutthajjhānāni viya cakkhuvīññānādīni viya ca abhāvāti evaṃ avitakkaavicārābhāvassa hetuparidīpakaṇca, na vitakkavicārābhāvamattaparidīpakaṃ. Vitakkavicārābhāvamattaparidīpakameva pana “avitakkaṃ avicāra”nti idaṃ vacanaṃ, tasmā purimaṃ vatvāpi puna vattabbamevāti.

Samādhijanti paṭhamajjhānasamādhito sampayuttasamādhito vā jātanti attho. Tattha kiñcāpi paṭhamampi sampayuttasamādhito jātaṃ, atha kho ayameva “samādhī”ti vattabbataṃ arahati vitakkavicārakkhobhavirahena ativiya acalattā suppasannattā ca. Tasmā imassa vaṇṇabhaṇanattaṃ idameva “samādhija”nti vuttaṃ. **Pītisukhanti** idaṃ vuttanayameva.

Dutiyaṃ gaṇanānupubbato dutiyaṃ, idaṃ dutiyaṃ samāpajjatītipi dutiyaṃ. **Jhānanti** ettha pana yathā paṭhamajjhānaṃ vitakkādīhi pañcaṅgikaṃ hoti, evamidaṃ sampasādādīhi “caturaṅgika”nti veditabbaṃ. Yathāha – “jhānanti sampasādo, pīti, sukhaṃ, cittassekaggatā”ti (vibha. 580). Pariyāyoyeva ceso. Sampasādanaṃ pana ṭhapetvā nippariyāyena tivaṅgikamevetamaṃ hoti. Yathāha – “katamaṃ tasmim samaye tivaṅgikaṃ jhānaṃ hoti? Pīti, sukhaṃ, cittassekaggatā”ti (dha. sa. 161). Sesamaṃ vuttanayamevāti.

Dutiyaṃjjhānakathā niṭṭhitā.

Tatiyaṃjjhānakathā

Pītiyā ca virāgāti ettha vuttatthāyeva pīti. **Virāgoti** tassā jigucchanaṃ vā samatikkamo vā. Ubhinnamantarā “ca” saddo sampiṇḍanatto, so hi vūpasamaṃ vā sampiṇḍeti vitakkavicārāvūpasamaṃ vā. Tattha yadā vūpasameva sampiṇḍeti, tadā pītiyā virāgā ca, kiñca bhīyo vūpasamā cāti evaṃ yojanā veditabbā. Imissā ca yojanāyaṃ virāgo jigucchanatto hoti. Tasmā pītiyā jigucchanaṃ ca vūpasamā cāti ayamatto daṭṭhabbo. Yadā pana vitakkavicārāvūpasamaṃ sampiṇḍeti, tadā pītiyā ca virāgā, kiñca bhīyo vitakkavicārānaṃca vūpasamāti evaṃ yojanā veditabbā. Imissā ca yojanāyaṃ virāgo samatikkamanatto hoti. Tasmā pītiyā ca samatikkamā, vitakkavicārānaṃca vūpasamāti ayamatto daṭṭhabbo.

Kāmañcete vitakkavicārā dutiyaṃjjhāneyeva vūpasantā imassa pana jhānassa maggaparidīpanattaṃ vaṇṇabhaṇanattañcetaṃ vuttaṃ. “Vitakkavicārānaṃ vūpasamā”ti hi vutte idaṃ paññāyati – “nūna vitakkavicārāvūpasamo maggo imassa jhānassā”ti. Yathā ca tatiye ariyamagge appahīnānampi sakkāyaditṭhādīnaṃ “pañcannaṃ orambhāgiyānaṃ saṃyojanānaṃ pahānā”ti (ma. ni. 2.132) evaṃ pahānaṃ vuccamānaṃ vaṇṇabhaṇanaṃ hoti tadadhigamāya ussukānaṃ ussāhajanakaṃ; evamevaṃ idha avūpasantānampi vitakkavicārānaṃ vūpasamo vuccamāno vaṇṇabhaṇanaṃ hoti. Tenāyamattho vutto – “pītiyā ca samatikkamā, vitakkavicārānaṃca vūpasamā”ti.

Upekkhako ca vihāsinti ettha upapattito ikkhatīti upekkhā, samaṃ passati, apakkhapatitāva hutvā passatīti attho. Tāya visadāya vipulāya thāmagatāya samannāgatattā tatiyaṃjjhānasamaṅgī “upekkhako”ti vuccati. Upekkhā pana dasavidhā hoti – chaḷaṅgupekkhā, brahmavīhārupekkhā, bojjaṅgupekkhā, vīriyupekkhā, saṅkhārupekkhā, vedanupekkhā, vipassanupekkhā, tatramajjhātupekkhā, jhānupekkhā, pārisuddhupekkhāti. Evamayaṃ dasavidhāpi tattha tattha āgatanayato bhūmipuggalacittārammaṇato, khandhasaṅgaha-ekakkhaṇakusalattikasāṅkhepavasena ca **aṭṭhasāliniyā** dhammasaṅgahaṭṭhakathāya vuttanayeneva veditabbā. Idha pana vuccamānā vinayanidānaṃ atibhāriyaṃ karotīti na vuttā. Lakkhaṇādīto pana idha adhippetupekkhā majjhattalakkhaṇā, anābhogarasā, abyāpārapaccupaṭṭhānā, pītivirāgapadaṭṭhānāti.

Etthāha – nanu cāyaṃ atthato tatramajjhātupekkhāva hoti, sā ca paṭhamadutiyaṃjjhānesupi atthi, tasmā tatrāpi “upekkhako ca vihāsi”nti evamayaṃ vattabbā siyā, sā kasmā na vuttatī? Aparibyattakiccato. Aparibyattañhi tassā tattha kiccaṃ, vitakkādīhi abhibhūtattā. Idha paṇāyaṃ vitakkavicārāpītīhi anabhibhūtattā ukkhittasirā viya hutvā paribyattakiccā jātā, tasmā vuttatī.

Niṭṭhitā “upekkhako ca vihāsi”nti etassa sabbaso atthavaṇṇanā.

Idāni sato ca sampajānoti ettha saratīti **sato**, sampajānātīti **sampajāno**. Puggalena sati ca sampajāññaṃca vuttaṃ. Tattha saraṇalakkhaṇā sati, asammussanarasā, ārakkhapaccupaṭṭhānā; asammohalakkhaṇaṃ sampajāññaṃ, tīraṇarasamaṃ, pavicayapaccupaṭṭhānaṃ. Tattha kiñcāpi idaṃ satisampajāññaṃ purimajjhānesupi atthi, muṭṭhassatissa hi asampajānassa upacārajjhānamattampi na sampajjati, pageva appanā; oḷārikattā pana tesamaṃ jhānaṃca bhūmiyaṃ viya purisassa cittassa gati sukhā hoti, abyattaṃ tattha satisampajāññaṃkiccaṃ. Oḷārikaṅgappahānena pana

sukhumattā imassa jhānassa purisassa khuradhārāyaṃ viya satisampajaññakiccapariggahitāyeva cittassa gati icchitabbāti idheva vuttaṃ. Kiñca bhiiyo? Yathāpi dhenupago vaccho dhenuto apanīto arakkhiyamāno punadeva dhenuṃ upagacchati; evamidam tatiyajjhānasukhaṃ pīto apanītampi satisampajaññarakkhena arakkhiyamānaṃ punadeva pītiṃ upagaccheyya pītisampayuttameva siyā. Sukhe vāpi sattā rajjanti, idañca atimadhuraṃ sukhaṃ, tato paraṃ sukhābhāvā. Satisampajaññānubhāvena panettha sukhe asārajanā hoti, no aññathāti imampi atthavisesaṃ dassetuṃ idam idheva vuttanti veditabbam.

Idāni **sukhañca kāyena paṭisaṃvedesinti** ettha kiñcāpi tatiyajjhānasamaṅgino sukhappaṭisaṃvedanābhogo natthi, evaṃ santepi yasmā tassa nāmakāyena sampayuttaṃ sukhaṃ, yaṃ vā taṃ nāmakāyasampayuttaṃ sukhaṃ, taṃsamuttāhanenassa yasmā atipaṇītena rūpena rūpakāyo phuṭo, yassa phuṭattā jhānā vuttāhitopi sukhaṃ paṭisaṃvedeyya, tasmā etamatthaṃ dassento “sukhañca kāyena paṭisaṃvedesi”nti āha.

Idāni **yaṃ taṃ ariyā ācikkhanti upekkhako satimā sukhavīhārīti** ettha yaṃjhānāhetu yaṃjhānakāraṇā taṃ tatiyajjhānasamaṅgīpuggalaṃ buddhādayo ariyā ācikkhanti desenti paññapenti paṭṭhapenti vivaranti vibhajanti uttānīkaronti pakāsenti, pasamsantīti adhippāyo. Kinti? “Upekkhako satimā sukhavīhārī”ti. Taṃ tatiyaṃ jhānaṃ upasampajja vihāsinti evamettha yojanā veditabbā.

Kasmā pana taṃ te evaṃ pasamsantīti? Pasamsārahato. Ayañhi yasmā atimadhurasukhe sukhapāramippattee tatiyajjhāne upekkhako, na tattha sukhābhisaṅgena ākaḍḍhīyati, yathā ca pīti na uppajjati; evaṃ upaṭṭhitassatīyā satimā. Yasmā ca ariyakantaṃ ariyajanasevitameva ca asaṃkiliṭṭhaṃ sukhaṃ nāmakāyena paṭisaṃvedeti, tasmā pasamsāraho. Iti pasamsārahato naṃ ariyā te evaṃ pasamsāhetubhūte guṇe pakāsenti “upekkhako satimā sukhavīhārī”ti evaṃ pasamsantīti veditabbam.

Tatiyanti gaṇanānupubbato tatiyaṃ. Idam tatiyaṃ samāpajjati tatiyaṃ. **Jhānanti** ettha ca yathā dutiyaṃ sampasādādīhi caturaṅgikaṃ; evamidam upekkhādīhi pañcaṅgikaṃ. Yathāha – ‘jhānanti upekkhā sati sampajaññaṃ sukhaṃ cittassa ekaggatā’ti (vibha. 591). Pariyāyoyeva ceso. Upekkhāsatisampajaññāni pana ṭhapetvā nippariyāyena duvaṅgikamevetam hoti. Yathāha – ‘katamaṃ tasmīṃ samaye duvaṅgikaṃ jhānaṃ hoti? Sukhaṃ, cittassekaggatā’ti (dha. sa. 163). Sesam vuttanayamevāti.

Tatiyajjhānakathā niṭṭhitā.

Catutthajjhānakathā

Sukhassa ca pahānā dukkhassa ca pahānāti kāyikasukhassa ca kāyikadukkhassa ca pahānā. **Pubbevāti** tañca kho pubbeva, na catutthajjhānakkhaṇe. **Somanassadomanassānaṃ atthaṅgamāti** cetasikasukhassa ca cetasikadukkhassa cāti imesampi dvinnam pubbeva atthaṅgamā pahānā icceva vuttaṃ hoti. Kadā pana nesam pahānaṃ hoti? Catunnam jhānaṃ upacārakkhaṇe. Somanassañhi catutthajjhānassa upacārakkhaṇeyeva pahīyati, dukkhadomanassasukhāni paṭhamadutiyaṭīyānaṃ upacārakkhaṇesu. Evametesam pahānakkamena avuttānaṃ, indriyavibhaṅge pana indriyānaṃ uddesakkameneva idhāpi vuttānaṃ sukhadukkhassomanassa domanassānaṃ pahānaṃ veditabbam.

Yadi panetāni tassa tassa jhānassupacārakkhaṇeyeva pahīyanti, atha kasmā “kattha cuppannam dukkhindriyaṃ aparisesam nirujjhati? Idha, bhikkhave, bhikkhu vivicceva kāmehi...pe... paṭhamajjhānaṃ upasampajja viharati, etthuppannam dukkhindriyaṃ aparisesam nirujjhati. Kattha cuppannam domanassindriyaṃ... sukhindriyaṃ... somanassindriyaṃ aparisesam nirujjhati? Idha, bhikkhave, bhikkhu sukhasa ca pahānā...pe... catutthajjhānaṃ upasampajja viharati, etthuppannam somanassindriyaṃ aparisesam nirujjhati”ti (saṃ. ni. 5.510) evaṃ jhānesveva nirodho vuttoti? Atisayanirodhattā. Atisayanirodho hi nesam paṭhamajjhānādīsu, na nirodhoyeva; nirodhoyeva pana upacārakkhaṇe, nātisayanirodho. Tathā hi nānāvajjane paṭhamajjhānūpacāre niruddhassāpi dukkhindriyassa ḍaṃsamakasādisamphassena vā visamāsanupatāpena vā siyā uppatti, na tveva antoappanāyaṃ. Upacāre vā niruddhampetaṃ na suṭṭhu niruddham hoti; paṭipakkhena avihatattā. Antoappanāyaṃ pana pītipharaṇena sabbo kāyo sukhokkanto hoti. Sukhokkantakāyassa ca suṭṭhu niruddham hoti dukkhindriyaṃ; paṭipakkhena vihatattā. Nānāvajjane eva ca dutiyajjhānūpacāre pahīnassa domanassindriyassa yasmā etaṃ vitakkavicārapaccayepi kāyakilamathe cittupaghāte ca satī uppajjati, vitakkavicārabhāve neva uppajjati. Yattha pana uppajjati tattha vitakkavicārabhāve. Appahīnā eva ca dutiyajjhānūpacāre vitakkavicārāti tatthassa siyā uppatti; appahīnapaccayattā. Na tveva dutiyajjhāne; pahīnapaccayattā. Tathā tatiyajjhānūpacāre pahīnassāpi sukhindriyassa pītisamuttāhanapaṇītarūpaphuṭakāyassa siyā uppatti, na tveva tatiyajjhāne. Tatiyajjhāne hi sukhasa paccayabhūtā pīti sabbaso niruddhāti. Tathā catutthajjhānūpacāre pahīnassāpi somanassindriyassa āsannattā, appanāpattāya

upekkhāya abhāvena sammā anatikkantattā ca siyā uppatti, na tveva catutthajjhāne. Tasmā eva ca “etthuppannaṃ dukkhindriyaṃ aparisesaṃ nirujjhatī”ti tatha tatha aparisesaggahaṇaṃ katanti.

Etthāha – “athevaṃ tassa tassa jhānassūpacāre pahīnāpi etā vedanā idha kasmā samāharī”ti? Sukhaggahaṇatthaṃ. Yā hi ayaṃ “adukkhamasukhā”nti ettha adukkhamasukhā vedanā vuttā, sā sukhumā atidubbiññeyyā na sakkā sukheṇa gahetuṃ. Tasmā yathā nāma duṭṭhassa yathā vā tathā vā upasaṅkamtīvā gahetuṃ asakkuṇeyyassa goṇassa gahaṇatthaṃ gopo ekasmiṃ vaje sabbe gāvo samāharati, athekekaṃ nīharanto paṭipāṭiyā āgataṃ “ayaṃ so, gaṇhatha na”nti tampi gāhāpayati; evameva bhagavā sukhaggahaṇatthaṃ sabbā etā samāhari. Evañhi samāhaṭā etā dassetvā “yaṃ neva sukhaṃ na dukkhaṃ na somanassaṃ na domanassaṃ, ayaṃ adukkhamasukhā vedanā”ti sakkā hoti eṣā gāhayituṃ.

Apica adukkhamasukhāya cetovimuttiyā paccayadassanattañcāpi etā vuttāti veditabbā. Sukhappahānādayo hi tassā paccayā. Yathāha – “cattāro kho, āvuso, paccayā adukkhamasukhāya cetovimuttiyā samāpattiyā. Idhāvuso, bhikkhu, sukhasa ca pahānā...pe... catutthajjhānaṃ upasampajja viharati. Ime kho, āvuso, cattāro paccayā adukkhamasukhāya cetovimuttiyā samāpattiyā”ti (ma. ni. 1.458). Yathā vā aññattha pahīnāpi sakkāyaditthiādayo tatiyamaḅḅassa vaṇṇabhaṇanattaṃ tatha pahīnāti vuttā; evaṃ vaṇṇabhaṇanattampetassa jhānassetā idha vuttātipi veditabbā. Paccayaghātena vā ettha rāgadosānaṃ atidūrabhāvaṃ dassetumpetā vuttāti veditabbā. Etāsu hi sukhaṃ somanassassa paccayo, somanassaṃ rāgassa, dukkhaṃ domanassassa, domanassaṃ dosassa. Sukhādighātena ca te sappaccayā rāgadosā hatāti atidūre hontīti.

Adukkhamasukhanti dukkhābhāvena adukkhaṃ, sukhābhāvena asukhaṃ. Etenettha dukkhasukhaṭipakkhabhūtaṃ tatiyavedanaṃ dīpeti, na dukkhasukhābhāvamattaṃ. Tatiyavedanā nāma – adukkhamasukhā, upekkhātipi vuccati. Sā itthāniṭṭhaviparītānubhavanalakkhaṇā, majjhatarasā, avibhūtapaccupaṭṭhānā, sukhanirodhapadaṭṭhānāti veditabbā. **Upekkhāsatiṭṭhānti** upekkhāya janītasatiṭṭhānti. Imasmiñhi jhāne supariṭṭhānti sati. Yā ca tassā satiyā pariṭṭhānti, sā upekkhāya katā na aññena; tasmā etaṃ upekkhāsatiṭṭhānti vuccati. **Vibhaṅgepi** vuttaṃ – “ayaṃ sati imāya upekkhāya visadā hoti pariṭṭhānti pariṭṭhānti, tena vuccati – ‘upekkhāsatiṭṭhānti’”nti (vibha. 597). Yāya ca upekkhāya ettha satiyā pariṭṭhānti hoti, sā atthato tatramajjhataṭṭhānti veditabbā. Na kevalañcettha tāya satiyeva pariṭṭhānti, apica kho sabbepi sampayuttadhammā; satisīsenā pana desanā vuttā.

Tatha kiñcāpi ayaṃ upekkhā heṭṭhāpi tīsu jhānesu vijjati, yathā pana divā sūriyappabhābhāvā sommabhāvena ca attano upakāraṭṭhānti vā sabhāgāya rattiyā alābhā divā vijjānānti candalekhā aparīṭṭhānti hoti aparīṭṭhānti; evamayampi tatramajjhataṭṭhānti vitakkavicārādīpaccanīkadhammatejābhāvā sabhāgāya ca upekkhāvedanānti alābhā vijjānānti paṭhamādījjhānabhedesu aparīṭṭhānti hoti. Tassā ca aparīṭṭhānti divā aparīṭṭhānti candalekhāya pabhā viya sahaṅgānti satīdayo aparīṭṭhānti hontī; tasmā tesu ekampi “upekkhāsatiṭṭhānti”nti na vuttaṃ. Idha pana vitakkādīpaccanīkadhammatejābhāvābhāvā sabhāgāya ca upekkhāvedanānti paṭilābhā ayaṃ tatramajjhataṭṭhānti atīviya pariṭṭhānti, tassā pariṭṭhānti pariṭṭhānti candalekhāya pabhā viya sahaṅgānti satīdayo pariṭṭhānti hontī pariṭṭhānti, tasmā idameva upekkhāsatiṭṭhānti vuttanti veditabbā.

Catutthanti gaṇanānupubbato catutthaṃ. Idaṃ catutthaṃ samāpajjatiṭṭhānti catutthaṃ. **Jhānanti** ettha yathā tatiyaṃ upekkhānti pañcaṅgikaṃ; evamidaṃ upekkhānti tivaṅgikaṃ. Yathāha – “jhānanti upekkhā, sati cittassekaggatā”ti. Pariyāyo eva ceso. Ṭhāpetvā pana satīṃ upekkhānti kaggatameva gahetvā nippariyāyena duvaṅgikamevetā hoti. Yathāha – “katamaṃ tasmīṃ samaye duvaṅgikaṃ jhānaṃ hoti? Upekkhā, cittassekaggatā”ti (dha. sa. 165). Sesāṃ vuttanayamevāti.

Catutthajjhānakathā niṭṭhānti.

Pubbenivāsakathā

12. Iti imāni cattāri jhānāni kesañci cīttekaggatattāni hontī, kesañci vipassanāpādaṅkāni, kesañci abhiññāpādaṅkāni, kesañci nirodhapādaṅkāni, kesañci bhavokkamanattāni. Tatha khīṇāsavānaṃ cīttekaggatattāni hontī, te hi samāpajjivā “ekaggacīttā sukhaṃ divasaṃ viharissāmā”ti iccevaṃ kaṣiṇaparīkammaṃ katvā aṭṭha samāpattiyo nibbattenti. Sekkhaputhujjanānaṃ “samāpattito vuttāyā samāhitena cītena vipassissāmā”ti nibbattentānaṃ vipassanāpādaṅkāni hontī. Ye pana aṭṭha samāpattiyo nibbattetvā abhiññāpādaṅkānaṃ jhānaṃ samāpajjivā samāpattito vuttāyā “ekopi hutvā bahudhā hotī”ti vuttanayā abhiññāyo patthentā nibbattenti, tesāṃ abhiññāpādaṅkāni hontī. Ye pana aṭṭha samāpattiyo nibbattetvā “nirodhasamāpattīṃ samāpajjivā sattāhaṃ acittakā

hutvā diṭṭheva dhamme nirodhaṃ nibbānaṃ patvā sukhaṃ viharissāmā”ti nibbattenti, tesam nirodhapādakāni honti. Ye pana aṭṭha samāpattiyo nibbattetvā “aparihīnajjhānā hutvā brahmaloke uppajjissāmā”ti nibbattenti, tesam bhavokkamanatthāni honti.

Bhagavatā panidaṃ catutthajjhānaṃ bodhirukkhamūle nibbattitaṃ, taṃ tassa vipassanāpādakañceva ahoṣi abhiññāpādakañca nirodhapādakañca sabbakiccasādhakañca sabbalokiyalokuttaragaṇādayakanti vedītabbaṃ. Yesañca guṇānaṃ dāyakaṃ ahoṣi, tesam ekadesaṃ dassento “**so evaṃ samāhite citte**”tiādimāha.

Tattha **soti** so ahaṃ. **Evanti** catutthajjhānakkamanidassanametam. Iminā kamena catutthajjhānaṃ paṭilabhitvāti vuttaṃ hoti. **Samāhite**ti iminā catutthajjhānasamādhinā samāhite. **Parisuddheti**ādisu pana upekkhāsatiṃpārisuddhibhāvena **parisuddhe**. Parisuddhattāyeva **pariyodāte**, pabhassareti vuttaṃ hoti. Sukhādīnaṃ paccayānaṃ ghātena viharaṅgādiṅgaṇatā **anaṅgaṇe**. Anaṅgaṇatāyeva ca **vigatūpakkilese**; aṅgaṇena hi cittaṃ upakkilissati. Subhāvitattā **mudubhūte**, vasībhāvappatteti vuttaṃ hoti. Vase vattamānañhi cittaṃ mudūti vuccati. Muduttāyeva ca **kammaniye**, kammakkhame kammayoggeti vuttaṃ hoti. Mudu hi cittaṃ kammaniyaṃ hoti sudhantamiva suvaṇṇaṃ, tadubhayampi ca subhāvitattā eva. Yathāha – “nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekadhammampi samanupassāmi, yaṃ evaṃ bhāvitaṃ bahulīkataṃ mudu ca hoti kammaniyañca, yathayidaṃ, bhikkhave, citta”nti (a. ni. 1.22).

Etesu parisuddhabhāvādīsū thitattā **ṭhite**. Thitattāyeva **āneñjappatte**, acale niriñjaneti vuttaṃ hoti. Mudukammaññabhāvena vā attano vase thitattā ṭhite, saddhādīhi pariggahitattā āneñjappatte. Saddhāpariggahitañhi cittaṃ assaddhiyena na iñjati, vīriyapariggahitaṃ kosajjena na iñjati, satipariggahitaṃ pamādena na iñjati, samādhipariggahitaṃ uddhaccena na iñjati, paññāpariggahitaṃ avijjāya na iñjati, obhāsagataṃ kilesandhakārena na iñjati. Imehi chahi dhammehi pariggahitaṃ āneñjappattaṃ cittaṃ hoti. Evaṃ aṭṭhaṅgasamannāgataṃ cittaṃ abhinīhārakkhamaṃ hoti abhiññāsacchikaraṇīyānaṃ dhammānaṃ abhiññāsacchikiriyāya.

Aparo nayo – catutthajjhānasamādhinā samāhite. Nīvaraṇadūrībhāvena parisuddhe. Vitakkādisamatikkamena pariyodāte. Jhānapaṭilābhapaccayānaṃ pāpakānaṃ icchāvacarānaṃ abhāvena anaṅgaṇe. Abhijjhādīnaṃ cittūpakkilesānaṃ vigamena vigatūpakkilese. Ubhayampi cetam **anaṅgaṇavattasuttānusārena** (ma. ni. 1.57 ādayo) vedītabbaṃ. Vasippattiyā mudubhūte. Iddhipādabhāvūpagamena kammaniye. Bhāvanāpāripūriyā pañītabhāvūpagamena **ṭhite āneñjappatte**. Yathā āneñjappattaṃ hoti; evaṃ ṭhiteti attho. Evampi aṭṭhaṅgasamannāgataṃ cittaṃ abhinīhārakkhamaṃ hoti abhiññāsacchikaraṇīyānaṃ dhammānaṃ abhiññāsacchikiriyāya, pādakaṃ padaṭṭhānabhūtanti attho.

Pubbenivāsānussatiñāṇāyāti evaṃ abhiññāpādake jāte etasmiṃ citte pubbenivāsānussatimhi yaṃ ñāṇaṃ tadatthāya. Tattha **pubbenivāsoti** pubbe atītajātīsū nivuttakkhandhā. Nivuttahāti ajjhāvuttā anubhūtā attano santāne uppajjivā niruddhā nivuttadhammā vā nivuttā, gocaranivāsena nivuttā, attano viññāṇena viññātā paricchinā, paraviññānaviññātāpi vā chinnavaṭṭakānussaraṇādīsū. **Pubbenivāsānussatīti** yāya satiyā pubbenivāsaṃ anussarati, sā pubbenivāsānussatī. **Ñāṇanti** tāya satiyā sampayuttañāṇaṃ. Evamimassa pubbenivāsānussatiñāṇassa atthāya pubbenivāsānussatiñāṇāya etassa ñāṇassa adhigamāya pattiyāti vuttaṃ hoti. **Abhininnāmesinti** abhinīhariṃ.

Soti so ahaṃ. **Anekavihitanti** anekavidhaṃ, anekehi vā pakārehi pavattitaṃ samvāṇṇitanti attho. **Pubbenivāsanti** samanantarātītaṃ bhavaṃ ādiṃ katvā tattha tattha nivuttasantānaṃ. **Anussarāmīti** “ekampi jātiṃ dvepi jātiyo”ti evaṃ jātipaṭipāṭiyā anugantvā anugantvā sarāmi, anudeva vā sarāmi, citte abhininnāmitamatte eva sarāmīti dasseti. Pūritapāramīnañhi mahāpurisānaṃ parikkammakaraṇaṃ natthi, tena te cittaṃ abhininnāmetvāva saranti. Ādikammikakulaputtā pana parikkammaṃ katvāva saranti, tasmā tesam vasena parikkammaṃ vattabbaṃ siyā. Taṃ pana vuccamānaṃ atibhāriyaṃ vinayanidānaṃ karoti, tasmā taṃ na vadāma. Atthikehi pana **visuddhimagge** (visuddhi. 2.402 ādayo) vuttanayeneva gahetabbaṃ. Idha pana pālīmeva vaṇṇayissāma.

Seyyathidanti āradhappakāradassanatthe nipāto. Teneva yvāyaṃ pubbenivāso āradhho, tassa pakārapabbhedaṃ dassento **ekampi jāti**tiādimāha. Tattha **ekampi jāti**ti ekampi paṭisandhimūlaṃ cutipariyosānaṃ ekabhavapariyāpanaṃ khandhasantānaṃ. Esa nayo **dvepi jātiyoti**ādisu. **Anekepi samvattakappeti**ādisu pana parihāyamāno kappo samvattakappo, vaḍḍhamāno vivaṭṭakappoti vedītabbo. Tattha ca samvattena samvattatthāyī gahito hoti tammūlakattā. Vivaṭṭena ca vivaṭṭatthāyī. Evañhi sati yāni tāni “cattārimāni, bhikkhave, kappassa asaṅkhyeyyāni. Katamāni cattāri? Samvattō samvattatthāyī, vivaṭṭō vivaṭṭatthāyī”ti vuttāni tāni sabbāni pariggahitāni honti.

Tattha tayo saṃvaṭṭā – tejosamvaṭṭo, āposamvaṭṭo, vāyosamvaṭṭoti. Tisso saṃvaṭṭasīmā – ābhassarā, subhakiṇhā, vepapphalāti. Yadā kappo tejena saṃvaṭṭati, ābhassarato heṭṭhā agginā ḍayhati. Yadā udakena saṃvaṭṭati, subhakiṇhato heṭṭhā udakena vilīyati. Yadā vātena saṃvaṭṭati, vepapphalato heṭṭhā vātena viddhamsiyati. Vitthārato pana sadāpi ekaṃ buddhakkhettaṃ vinassati.

Buddhakkhettaṃ nāma tividhaṃ hoti – jātikkhettaṃ, āṇākkhettaṃ, visayakkhettaṃ. Tattha jātikkhettaṃ dasasahassacakkavāḷapariyantam hoti, yaṃ tathāgatassa paṭisandhiādīsu kampaṭi. Āṇākkhettaṃ koṭṭisatasahassacakkavāḷapariyantam hoti. Yattha ratanaparittam, khandhaparittam, dhajaggaparittam, āṭānāṭiyaparittam, moraparittanti imesaṃ parittānaṃ ānubhāvo pavattati. Visayakkhettaṃ pana anantaṃ aparimānaṃ, “yaṃ yāvata vā pana ākaṅkheyyā”ti (a. ni. 3.81) vuttaṃ yattha yaṃ yaṃ ākaṅkhati taṃ taṃ anussarati. Evametesu tīsu buddhakkhettesu ekaṃ āṇākkhettaṃ vinassati. Tasmīṃ pana vinassante jātikkhettampi vinaṭṭhameva hoti; vinassantaṃ ekaṭova vinassati, saṅghahantampi ekaṭova saṅghahati. Tassa vināso ca saṅghahanaṃ **visuddhimagge** (visuddhi. 2.404) vuttaṃ. Atthikehi tato gahettabbāṃ.

Ye panete saṃvaṭṭavivaṭṭā vuttā, etesu bhagavā bodhimaṇḍe sammāsambodhiṃ abhisambujjhanatthāya nisinnā anekepi saṃvaṭṭakappe anekepi vivaṭṭakappe anekepi saṃvaṭṭavivaṭṭakappe sari. Kathaṃ? “**Amutrāsi**”ntiādinaṃ nayena. Tattha **amutrāsinti** amumhi saṃvaṭṭakappe ahaṃ amumhi bhava vā yoniyā vā gatiyā vā viññāṇaṭṭhitiyā vā sattāvāse vā sattanikāye vā ahoṣiṃ. **Evamṇāmoti** vessantaro vā jotipālo vā. **Evamgottoti** bhaggavo vā gotamo vā. **Evamvaṇṇoti** odāto vā sāmo vā. **Evamāhāroti** sālīmaṃsodanāhāro vā pavattaphalabhojano vā. **Evamsukhadukkhappaṭisaṃvedīti** anekappakārena kāyikacetasiṅgānaṃ sāmisanirāmisādippabhedānaṃ vā sukhadukkhānaṃ paṭisaṃvedī. **Evamāyupariyantoti** evaṃ vassasataparamāyupariyanto vā caturāsītīkappasahassaparamāyupariyanto vā.

So tato cuto amutra udapādinti so ahaṃ tato bhavato yonito gatito viññāṇaṭṭhitito sattāvāsato sattanikāyato vā cuto, puna amukasmīṃ nāma bhava yoniyā gatiyā viññāṇaṭṭhitiyā sattāvāse sattanikāye vā udapādiṃ. **Tatrāpāsinti** atha tatrāpi bhava yoniyā gatiyā viññāṇaṭṭhitiyā sattāvāse sattanikāye vā puna ahoṣiṃ. Evamṇāmotiādi vuttanayameva.

Atha vā yasmā **amutrāsinti** idaṃ anupubbena ārohanassa yāvadicchakaṃ saraṇaṃ. **So tato cutoti** paṭinivattantassa paccavekkhaṇaṃ. Tasmā **idhūpapannoti** imissā idhūpapattiyā anantaraṃ amutra udapādinti tusitabhavanaṃ sandhāyāhāti veditabbāṃ. **Tatrāpāsīṃ evamṇāmoti** tatrāpi tusitabhavane setaketu nāma devaputto ahoṣiṃ. **Evamgottoti** tāhi devatāhi saddhiṃ ekagotto. **Evamvaṇṇoti** suvaṇṇavaṇṇo. **Evamāhāroti** dibbasudhāhāro. **Evamsukhadukkhappaṭisaṃvedīti** evaṃ dibbasukhappaṭisaṃvedī. Dukkhaṃ pana saṅkhāradukkhamaṭṭameva. **Evamāyupariyantoti** evaṃ sattapaññāsavassakoṭṭisaṭṭhivassasatasahassāyupariyanto. **So tato cutoti** so ahaṃ tato tusitabhavanato cuto. **Idhūpapannoti** idha mahāmāyāya deviyā kucchimhi nibbato.

Itīti evaṃ. **Sākāraṃ sauddesanti** nāmagottavasena sauddesaṃ, vaṇṇādivasena sākāraṃ. Nāmagottavasena hi satto “datto, tisso, gotamo”ti uddisiyati; vaṇṇādīhi odāto, sāmoti nānattato paññāyati; tasmā nāmagottaṃ uddeso, itare ākāra. Kiṃ pana buddhāyeva pubbenivāsaṃ sarantīti? Vuccate – na buddhāyeva, paccekabuddha-buddhasāvaka-titthiyāpi, no ca kho avisesena. Titthiyā hi cattālīsaṃyeva kappe saranti, na tato paraṃ. Kasmā? Dubbalapaññatā. Tesaṃhi nāmarūparicchedavirahato dubbalā paññā hoti. Sāvakesu pana asītīmahāsāvaka kappasatasahassaṃ saranti; dve aggasāvaka ekamasāṅkheyyaṃ satasahassaṃ. Paccekabuddhā dve asaṅkheyyāni satasahassaṃ. Ettako hi tesāṃ abhinīhāro. Buddhānaṃ pana paricchedo natthi, yāva icchanti tāva saranti. Titthiyā ca khandhapaṭipāṭimeva saranti. Paṭipāṭiṃ muñcitvā cutipaṭisandhivasena saritūṃ na sakkonti. Tesaṃhi andhānaṃ viya icchitappadesokkamaṇaṃ natthi. Sāvaka ubhayathāpi saranti; tathā paccekabuddhā. Buddhā pana khandhapaṭipāṭiyāpi cutipaṭisandhivasenāpi sīhokkantavasenāpi anekāsu kappakoṭṭisu heṭṭhā vā upari vā yaṃ yaṃ ṭhānaṃ ākaṅkanti, taṃ sabbaṃ sarantiyeva.

Ayaṃ kho me brāhmaṇātiādīsu meti mayā. **Vijjāti** viditakaraṇaṭṭhena vijjā. Kiṃ viditaṃ karoti? Pubbenivāsaṃ. **Avijjāti** tasseva pubbenivāsassa aviditakaraṇaṭṭhena tappaṭicchādakamo vuccati. **Tamoti** sveva moho tappaṭicchādakaṭṭhena “tamo”ti vuccati. **Ālokoti** sāyevavijjā obhāsakaraṇaṭṭhena “āloko”ti vuccati. Ettha ca vijjā adhigatāti ayaṃ attho, sesaṃ pasamsāvacaṇaṃ. Yojanā panettha – ayaṃ kho me vijjā adhigatā, tassa me adhigatavijjassa avijjā vihatā, vinaṭṭhāti attho. Kasmā? Yasmā vijjā uppannā. Esa nayo itarasmimipi padadvaye.

Yathā tanti ettha **yathāti** opammatthe. **Tanti** nipāto. Satiyā avippavāsena **appamattassa**. Vīriyāṭāpena **ātāpino**. Kāye ca jīvite ca anapekkhatāya **pahitattassa**, pesitacittassāti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti – yathā appamattassa ātāpino pahitattassa viharato avijjā vihaññeyya vijjā uppajjeyya, tamo vihaññeyya āloko uppajjeyya;

evameva mama avijjā vihatā vijjā uppannā, tamo vihatō āloko uppanno. Etassa me padhānānuoyogassa anurūpameva phalaṃ laddhanti.

Ayaṃ kho me brāhmaṇa paṭhamā abhinibbhidā ahoṣi kukkuṭacchāpakasseva aṇḍakosamhāti ayaṃ kho mama brāhmaṇa pubbenivāsānussatiñāṇamukhatuṇḍakena pubbe nivutthakkhandhapaticchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā paṭhamā abhinibbhidā paṭhamā nikkhanti paṭhamā ariyājāti ahoṣi, kukkuṭacchāpakasseva mukhatuṇḍakena vā pādanakhasikhāya vā aṇḍakosaṃ padāletvā tamhā aṇḍakosamhā abhinibbhidā nikkhanti kukkuṭānikāye paccājātīti.

Pubbenivāsakathā niṭṭhitā.

Dibbacakkhuñāṇakathā

13. So evaṃ...pe... cutūpapātañāyāti cutiyā ca upapāte ca ñāṇāya; yena ñāṇena sattānaṃ cuti ca upapāto ca ñāyati, tadatthanti vuttaṃ hoti. **Cittaṃ abhininnāmesinti** parikkammacittaṃ nīhariṃ. **So dibbena...pe... passāmīti** ettha pana pūritapāramīnaṃ mahāsattānaṃ parikkammakaraṇaṃ natthi. Te hi citte abhininnāmitamatte eva dibbena cakkhunā satte passanti, ādikammikakulaputtā pana parikkammaṃ katvā. Tasmā tesam vasena parikkammaṃ vattabbaṃ siyā. Taṃ pana vuccamānaṃ atibhāriyaṃ vinayanidānaṃ karoti; tasmā taṃ na vadāma. Atthikehi pana **visuddhimagge** (visuddhi. 2.411) vuttanayena gahetabbaṃ. Idha pana pāḷimeva vaṇṇayissāma.

Soti so ahaṃ. **Dibbenāti**ādīsu dibbasadisattā **dibbaṃ**. Devatānañhi sucaritakammaṇibbattaṃ pīttasemharuhirādīhi apalibuddhaṃ upakkilesavinimuttatāya dūrepi āramaṇasampaticchanasamatthaṃ dibbaṃ pasādacakkhu hoti. Idañcāpi vīriyabhāvanābalanibbattaṃ ñāṇacakkhu tādisamevāti dibbasadisattā dibbaṃ, dibbavīhārasena paṭiladdhattā attanā ca dibbavīhārasannissittatāpi dibbaṃ, ālokapariggahena mahājutikattāpi dibbaṃ, tirokuṭṭādīgatarūpadassanena mahāgatikattāpi dibbaṃ. Taṃ sabbaṃ saddasatthānūsārena vedītabbaṃ. Dassanattāna **cakkhu**. Cakkhukiccarāṇena cakkhumivātipi cakkhu. Cutūpapādadassanena diṭṭhivisuddhihetuttā **visuddhaṃ**. Yo hi cutimattameva passati na upapātaṃ, so ucchedadiṭṭhiṃ gaṇhāti. Yo upapātamattameva passati na cutiṃ, so navasattapātubhāvadiṭṭhiṃ gaṇhāti. Yo pana tadubhayaṃ passati, so yasmā duvidhampi taṃ diṭṭhigataṃ ativattati, tasmāssa taṃ dassanaṃ diṭṭhivisuddhihetu hoti. Tadubhayañca bhagavā addasa. Tenetaṃ vuttaṃ – “cutūpapādadassanena diṭṭhivisuddhihetuttā visuddha”nti.

Ekādasapakkilesavirahato vā visuddhaṃ. Bhagavato hi ekādasapakkilesavirahitaṃ dibbacakkhu. Yathāha – “so kho ahaṃ, anuruddha, ‘vicikicchā cittaṃ upakkilesa’ti iti viditvā vicikicchā cittaṃ upakkilesaṃ pajahiṃ. Amanasikāro...pe... thinamidhaṃ... chambhitattaṃ... uppilaṃ... duṭṭhullaṃ... accāraddhavīriyaṃ... atilīnavīriyaṃ... abhijappā... nānattasaññā... ‘atiniṃjhāyitattaṃ rūpānaṃ cittaṃ upakkilesa’ti iti viditvā atiniṃjhāyitattaṃ rūpānaṃ cittaṃ upakkilesaṃ pajahiṃ. So kho ahaṃ, anuruddha, appamatto ātāpi pahitatto viharanto obhāsañhi kho sañjānāmi, na ca rūpāni passāmi. Rūpāni hi kho passāmi, na ca obhāsaṃ sañjānāmi”ti (ma. ni. 3.242-243) evamādi. Tadevaṃ ekādasapakkilesavirahato visuddhaṃ.

Manussūpacāraṃ atikkamitvā rūpadassanena **atikkantamānusakaṃ**; mānusakaṃ vā maṃsacakkhuṃ atikkantattā atikkantamānusakanti vedītabbaṃ. Tena dibbena cakkhunā visuddhena atikkantamānusakena.

Satte passāmīti manussamaṃsacakkhunā viya satte passāmi dakkhāmi olokemi. **Cavamāne upapajjamāneti** ettha cutikkhaṇe vā upapattikkhaṇe vā dibbacakkhunā daṭṭhuṃ na sakkā, ye pana āsannacutikā idāni cavissanti te **cavamānā**. Ye ca gahitapaṭisandhikā sampatinibbattā vā, te **upapajjamānāti** adhippetā. Te evarūpe cavamāne upapajjamāne ca passāmīti dasseti. **Hīneti** mohanissandayuttattā hīnānaṃ jātikulabhogādīnaṃ vasena hīḷite ohīḷite uññāte avaññāte. **Pañītetī** amohanissandayuttattā tabbiparīte. **Suvaṇṇeti** adosanissandayuttattā iṭṭhakantamanāpavaṇṇayutte. **Dubbaṇṇeti** dosanissandayuttattā anīṭṭhākantaamanāpavaṇṇayutte; abhirūpe virūpetipi attho. **Sugateti** sugatigate, alobhanissandayuttattā vā aḍḍhe mahaddhane. **Duggateti** duggatigate, lobhanissandayuttattā vā dalidde appannaṇāne. **Yathākammūpageti** yaṃ yaṃ kammaṃ upacitaṃ tena tena upagate. Tattha purimehi “cavamāne”tiādīhi dibbacakkhukiccaṃ vuttaṃ; iminā pana padena yathākammūpagaññakiccaṃ.

Tassa ca ñāṇassa ayamuppattikkamo – so heṭṭhā nirayābhimukhaṃ ālokaṃ vaḍḍhetvā nerayikasatte passati mahantaṃ dukkhamanubhavamāne, taṃ dassanaṃ dibbacakkhukiccameva. So evaṃ manasi karoti – “kinnu kho kammaṃ katvā ime sattā etaṃ dukkhamanubhavantī”ti? Athassa “idaṃ nāma katvā”ti taṃ kammāramaṇaṃ

ñāṇaṃ uppajjati. Tathā upari devalokābhimukhaṃ ālokaṃ vaḍḍhetvā nandanavana-missakavana-phārusakavanādīsu satte passati mahāsampattiṃ anubhavamāne. Tampi dassanaṃ dibbacakkhukiccameva. So evaṃ manasi karoti – “kinnu kho kammaṃ katvā ime sattā etaṃ sampattiṃ anubhavanti”ti? Athassa “idaṃ nāma katvā”ti taṃkammāraṃṃṃñāṇaṃ uppajjati. Idaṃ yathākammūpagaññāṇaṃ nāma. Imassa visuṃ parikammaṃ nāma natthi. Yathā cimassa, evaṃ anāgataṃsaññāṇassapi. Dibbacakkhupāḍakāneva hi imāni dibbacakkhunā saheva ijjhanti.

Kāyaduccaritenātiādīsu duṭṭhu caritaṃ duṭṭhaṃ vā caritaṃ kilesapūṭikattāti duccharitaṃ; kāyena duccharitaṃ, kāyato vā uppannaṃ duccharitanti **kāyaduccaritaṃ**. Evaṃ vacīmanoduccaritanīpi daṭṭhabbāni. **Samannāgatāti** samaṅgībhūtā. **Ariyānaṃ upavādakāti** buddha-paccekabuddha-buddhasāvakaṇaṃ ariyānaṃ antamaso gihisotāpannānampi anattakāmā hutvā antimavattunā vā guṇaparidhaṃsanena vā upavādakā; akkosakā, garahakāti vuttaṃ hoti. Tattha “natthi imesaṃ samaṇadhammo, assamaṇā ete”ti vadanto antimavattunā upavadati. “Natthi imesaṃ jhānaṃ vā vimokkha vā maggo vā phalaṃ vā”ti vadanto guṇaparidhaṃsanena upavadatīti veditabbo. So ca jānaṃ vā upavadeyya ajānaṃ vā, ubhayathāpi ariyūpavādoḥ hoti. Bhāriyaṃ kammaṃ saggāvaraṇaṃ maggāvaraṇaṃ, satekicchaṃ pana hoti. Tassa ca āvibhāvattaṃ idaṃ vatthumudāharanti –

“Aññatarasmiṃ kira gāme eko thero ca daharabhikkhu ca piṇḍāya caranti. Te paṭhamaghareyeva uḷūkamattaṃ uṇhayāguṃ labhiṃsu. Therassa ca kucchivāto atthi. So cintesi – ‘ayaṃ yāgu mayhaṃ sappāyā, yāva na sītālā hoti tāva naṃ pivāmi’ti. So manussehi ummāratthāya āhaṭe dārukkhandhe nisīditvā taṃ pivi. Itaro taṃ jjuguchi – ‘aticchāto vatāyaṃ mahallako amhākaṃ lajjitabbaṃ akāsī’ti. Thero gāme caritvā vihāraṃ gantvā daharabhikkhuṃ āha – ‘atthi te, āvuso, imasmiṃ sāsane patiṭṭhā’ti? ‘Āma, bhante, sotāpanno aha’nti. ‘Tena hāvuso, uparimaggatthāya vāyāmaṃ mā akāsi, khīṇāsavo tayā upavādito’ti. So taṃ khamāpesi. Tenassa taṃ pākatikaṃ ahoṣi’”. Tasmā yo aññopi ariyaṃ upavadati, tena gantvā sace attanā vuḍḍhataro hoti, “ahaṃ āyasmantaṃ idañcīdaṇca avacaṃ, taṃ me khamāhī”ti khamāpetabbo. Sace navakataro hoti, vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjaliṃ paggahetvā “ahaṃ bhante tumhe idañcīdaṇca avacaṃ, taṃ me khamathā”ti khamāpetabbo. Sace so nakkhamati disāpakkanto vā hoti, ye tasmīṃ vihāre bhikkhū vasanti tesāṃ santikaṃ gantvā sace attanā vuḍḍhataro hoti ṭhitakeneva, sace navakataro ukkuṭikaṃ nisīditvā añjaliṃ paggahetvā “ahaṃ, bhante, asukaṃ nāma āyasmantaṃ idañcīdaṇca avacaṃ, khamatu me so āyasmā”ti evaṃ vadantena khamāpetabbo. Sace so parinibbuto hoti, parinibbutamañcaṭṭhānaṃ gantvā yāva sivathikaṃ gantvāpi khamāpetabbo. Evaṃ kate saggāvaraṇaṃ maggāvaraṇaṃ na hoti, pākatikameva hoti.

Micchādīṭṭhikāti viparītadassanā. **Micchādīṭṭhikammasamādānāti** micchādīṭṭhivasena samādinnānānāvidhakammā, ye ca micchādīṭṭhimūlakesu kāyakammādīsu aññepi samādapenti. Tattha vacīduccaritaggaṇeṇeva ariyūpavāde, manoduccaritaggaṇeṇa ca micchādīṭṭhiyā saṅgahitāyapi imesaṃ dvinnāṃ puna vacanaṃ mahāsāvajjabhāvadassanattanti veditabbaṃ. Mahāsāvajjo hi ariyūpavādo ānantariyasadiṣo. Yathāha – “seyyathāpi, sārīputta, bhikkhu sīlasampanno samādhisampanno paññāsampanno dīṭṭheva dhamme aññaṃ ārādheyya; evaṃsāmpadamidaṃ, sārīputta, vadāmi taṃ vācaṃ appahāya taṃ cittaṃ appahāya taṃ dīṭṭhiṃ appaṭinissajjitvā yathābhataṃ nikkhitto, evaṃ niraye”ti (ma. ni. 1.149).

Micchādīṭṭhito ca mahāsāvajjatarāṃ nāma aññaṃ natthi. Yathāha – “nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekadhammampi samanupassāmi, evaṃ mahāsāvajjatarāṃ, yathayidaṃ, micchādīṭṭhi. Micchādīṭṭhiparamāni, bhikkhave, vajjānti”ti (a. ni. 1.310).

Kāyassa bhedāti upādinnakkhandhāpariccāgā. **Paraṃ maraṇāti** tadanantaraṃ abhinibbattakkhandhaggaṇe. Athavā kāyassa bhedāti jīvitindriyassupacchedā. Paraṃ maraṇāti cuticittato uddhaṃ. **Apāyanti** evamādi sabbāṃ nirayavevacanaṃ. Nirayo hi saggamokkhatubhūtā puññasammataṃ ayā apētattā, sukhānaṃ vā āyassa abhāvā apāyo. Dukkassa gati paṭisaraṇanti **duggati**; dosabahulatāya vā duṭṭhena kammunā nibbattā gatīti duggati. Vivasā nipatanti ettha dukkaṭākāriṇoti **vinipāto**; vinassantā vā ettha nipatanti sambhijjamānaṅgapaccāṅgāti vinipāto. Natthi ettha assādasāññito ayoti **nirayo**.

Atha vā apāyaggaṇeṇa tiracchānāyonim dīpeti. Tiracchānāyoni hi apāyo, sugatiyā apētattā; na duggati, mahesakkhānaṃ nāgarājādīnaṃ sambhavato. Duggatiggaṇeṇa pettivisayaṃ dīpeti. So hi apāyo ceva duggati ca sugatito apētattā, dukkassa ca gatibhūtattā; na tu vinipāto asurasadiṣaṃ avinipatitattā. Petamahiddhikānañhi vimānānīpi nibbattanti. Vinipātaggaṇeṇa asurakāyaṃ dīpeti. So hi yathāvuttentathena apāyo ceva duggati ca sabbasamussayehi ca vinipatitattā vinipātoti vuccati. Nirayaggaṇeṇa avīci-ādiānekappakāraṃ nirayameva dīpeti. **Upapannāti** upagatā, tattha abhinibbattāti adhippāyo. Vuttavipariyāyena sukkapakko veditabbo.

Ayaṃ pana viseso – ettha sugatiggahaṇena manussagatipi saṅgayhati. Saggaggahaṇena devagatiyeva. Tattha sundarā gatīti **sugati**. Rūpādivisayehi suṭṭhu aggoti **saggo**. So sabbopi lujjanapalujjanaṭṭhena **lokoti** ayaṃ vacanatto. **Vijjāti** dibbacakkhuñṇavijjā. **Avijjāti** sattānaṃ cutipaṭisandhipaṭicchādikā avijjā. Sesam vuttanayameva. Ayameva hettha viseso – yathā pubbenivāsakathāyaṃ “pubbenivāsānussatiñṇanamukhatuṇḍakena pubbenivutthakkhandhapaacchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā”ti vuttaṃ; evamidha “cutūpapātañṇanamukhatuṇḍakena cutūpapātaṭicchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā”ti vattabbanti.

Dibbacakkhuñṇakathā niṭṭhitā.

Āsavakkhayañṇakathā

14. So evaṃ samāhite citteti idha vipassanāpādakaṃ catutthajjhānacittaṃ veditabbaṃ. **Āsavānaṃ khayañṇāyāti** arahattamaggañṇaṭṭhāya. Arahattamaggo hi āsavavināsanato āsavānaṃ khayoti vuccati. Tatra cetam ñānaṃ tappariyāpannattāti. **Cittaṃ abhininnāmesinti** vipassanācittaṃ abhinīharim. **So idaṃ dukkhanti** evamādisu “ettaṃ dukkhaṃ, na ito bhīyo”ti sabbampi dukkhasaccaṃ sarasalakkaṇapaṭivedhena yathābhūtaṃ abhañṇāsim jāniṃ paṭivijjhim. Tassa ca dukkhassa nibbattikaṃ taṇhaṃ “ayaṃ dukkhasamudayo”ti, tadubhayampi yaṃ tṭhānaṃ patvā nirujjhati taṃ tesam appavattiṃ nibbānaṃ “ayaṃ dukkhanirodho”ti, tassa ca sampāpakaṃ ariyamaggaṃ “ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā”ti sarasalakkaṇapaṭivedhena yathābhūtaṃ abhañṇāsim jāniṃ paṭivijjhinti evamattho veditabbo.

Evaṃ sarūpato saccāni dassetvā idāni kilesavasena pariyāyato dassento “ime āsavā”tiādimāha. **Tassa me evaṃ jānato evaṃ passatoti** tassa mayhaṃ evaṃ jānantassa evaṃ passantassa saha vipassanāya koṭippattaṃ maggaṃ katheti. **Kāmāsavāti** kāmāsavato. **Vimuccitthāti** iminā phalakkhaṇaṃ dasseti. Maggakkhaṇe hi cittaṃ vimuccati, phalakkhaṇe vimuttaṃ hoti. **Vimuttasmiṃ vimuttamiti** ñāṇanti iminā paccavekkhaṇañṇaṃ dasseti. **Khīṇā jāti**tiādihi tassa bhūmiṃ. Tena hi ñāṇena bhagavā paccavekkhanto “khīṇā jāti”tiādiṇi abhañṇāsim. Katamā pana bhagavato jāti khīṇā, kathaṇca naṃ abhañṇāsi? Vuccate – na tāvassa atītā jāti khīṇā, pubbeva khīṇattā; na anāgatā, anāgate vāyāmbhāvato; na paccuppannā, vijjamānattā. Yā pana maggassa bhāvitattā uppajjeyya ekacatupaṇcavokārabhavesu ekacatupaṇcakkhandhappabhedā jāti, sā maggassa bhāvitattā anuppādadhammatam āpajjanena khīṇā; taṃ so maggabhāvanāya pahīnakilese paccavekkhitvā “kilesābhāve vijjamānampi kammaṃ āyatim appaṭisandhikaṃ hoti”ti jānanto abhañṇāsim.

Vusitanti vutthaṃ parivutthaṃ, kataṃ caritaṃ niṭṭhitanti attho. **Brahmacariyanti** maggabrahmacariyaṃ, puthujjanakalyāṇakena hi saddhiṃ satta sekkhā brahmacariyavāsaṃ vasanti nāma, khīṇāsavo vutthavāso. Tasmā bhagavā attano brahmacariyavāsaṃ paccavekkhanto “vusitaṃ brahmacariya”nti abhañṇāsim. **Kataṃ karaṇiyanti** catūsu saccesu catūhi maggehi pariñṇāpahānasacchikiriyābhāvanābhisamayavasena soḷasavidhampi kiccaṃ niṭṭhāpitanti attho. Puthujjanakalyāṇakādayo hi etaṃ kiccaṃ karonti, khīṇāsavo katakaraṇīyo. Tasmā bhagavā attano karaṇīyaṃ paccavekkhanto “kataṃ karaṇīya”nti abhañṇāsim. **Nāparaṃ itthattāyāti** idāni puna itthabhāvāya evaṃ soḷasakiccabhāvāya kilesakkhayaṃ vā maggabhāvanākiccaṃ me natthīti abhañṇāsim.

Idāni evaṃ paccavekkhaṇañṇapariggahitaṃ taṃ āsavānaṃ khayañṇādhigamaṃ brāhmaṇassa dassento **ayaṃ kho me brāhmaṇāti**tiādimāha. Tattha **vijjāti** arahattamaggañṇavijjā. **Avijjāti** catusaccapaṭicchādikā avijjā. Sesam vuttanayameva. Ayaṃ pana viseso – **ayaṃ kho me brāhmaṇa tatiyā abhinibbhidā ahoṣīti** ettha ayaṃ kho mama brāhmaṇa āsavānaṃ khayañṇanamukhatuṇḍakena catusaccapaṭicchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā tatiyā abhinibbhidā tatiyā nikkhanti tatiyā ariyajāti ahoṣi, kukkuṭacchāpakasseva mukhatuṇḍakena vā pādanakhasikhāya vā aṇḍakosaṃ padāletvā tamhā aṇḍakosamhā abhinibbhidā nikkhanti kukkuṭanikāye paccājātīti.

Ettāvatā kiṃ dassetīti? So hi brāhmaṇa kukkuṭacchāpako aṇḍakosaṃ

Padāletvā tato nikkhamanto sakimeva jāyati, ahaṃ pana pubbe-nivutthakkhandhapaṭicchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ bhinditvā paṭhamaṃ tāva pubbenivāsānussatiñṇavijjāya jāto, tato sattānaṃ cutipaṭisandhipaṭicchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā dutiyaṃ dibbacakkhuñṇavijjāya jāto, puna catusaccapaṭicchādakaṃ avijjaṇḍakosaṃ padāletvā tatiyaṃ āsavānaṃ khayañṇavijjāya jāto; evaṃ tīhi vijjāhi tikkhattuṃ jāto. Sā ca me jāti ariyā supārisuddhāti idaṃ dassesi. Evaṃ dassento ca pubbenivāsāñṇena atītamsāñṇaṃ, dibbacakkhunā paccuppannānāgatamsāñṇaṃ, āsavakkhayaṃ sakalalokiyalokuttaraguṇanti evaṃ tīhi vijjāhi sabbepi sabbañṇugūṇe pakāsetvā attano ariyāya jātiyā jeṭṭhasetṭhabhāvaṃ brāhmaṇassa dassesīti.

Āsavakkhayaññakathā niṭṭhitā.

Desanānumodanakathā

15. Evaṃ vutte verañjo brāhmaṇoti evaṃ bhagavatā lokānukampakena brāhmaṇaṃ anukampamānena vinigūhitabbepi attano ariyāya jātiyā jeṭṭhaseṭṭhabhāve vijjattayapakāsikāya dhammadesanāya vutte pītivipphāraparipuṇṇagattacitto verañjo brāhmaṇo taṃ bhagavato ariyāya jātiyā jeṭṭhaseṭṭhabhāvaṃ viditvā “īdisaṃ nāmāhaṃ sabbalokajeṭṭhaseṭṭhaṃ sabbaguṇasamannāgataṃ sabbaññuṃ ‘aññesaṃ abhivādanādikammaṃ na karotī’ti avacaṃ – ‘dhīratthu vatare aññāṇa’”nti attānaṃ garahitvā “ayaṃ dāni loke ariyāya jātiyā purejātaṭṭhena jeṭṭho, sabbaguṇehi appaṭisamaṭṭhena seṭṭho”ti niṭṭhaṃ gantvā bhagavantaṃ etadavoca – “**jeṭṭho bhavaṃ gotamo seṭṭho bhavaṃ gotamo**”ti. Evañca pana vatvā puna taṃ bhagavato dhammadesanaṃ abbhanumodamāno “**abhikkantaṃ, bho gotama, abhikkantaṃ, bho gotama**”tiādīmāha.

Tatthāyaṃ abhikkantasaddo khayasundarābhirūpaabbhanumodanesu dissati. “Abhikkantā, bhante, ratti; nikkhanto paṭhamo yāmo, ciranisinno bhikkhusaṅho”tiādīsu (a. ni. 8.20) hi khaye dissati. “Ayaṃ me puggalo khamati, imesaṃ catunnaṃ puggalānaṃ abhikkantataro ca pañītataro cā”tiādīsu (a. ni. 4.100) sundare.

“Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalaṃ;
Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti. –

Ādīsu (vi. va. 857) abhirūpe. “Abhikkantaṃ, bhante”tiādīsu (dī. ni. 1.250) abbhanumodane. Idhāpi abbhanumodaneyeva. Yasmā ca abbhanumodane, tasmā “sādhu sādhu, bho gotama”ti vuttaṃ hoṭīti veditabbaṃ.

“Bhaye kodhe pasamsāyaṃ, turite kotūhalacchare;
Hāse soke pasāde ca, kare āmeḍitaṃ budho”ti.

Iminā ca lakkhaṇena idha pasādavasena pasamsāvasena cāyaṃ dvikkhattuṃ vuttoti veditabbo.

Atha vā **abhikkantanti** atiiṭṭhaṃ atimanāpaṃ atisundaranti vuttaṃ hoti. Tattha ekena abhikkantasaddena desanaṃ thometi, ekena attano pasādaṃ. Ayañhi ettha adhippāyo – “abhikkantaṃ, bho gotama, yadidaṃ bhoto gotamassa dhammadesanā, abhikkantaṃ yadidaṃ bhoto gotamassa dhammadesanaṃ āgamma mama pasādo”ti. Bhagavatoyeva vā vacanaṃ dve dve atthe sandhāya thometi – bhoto gotamassa vacanaṃ abhikkantaṃ dosanāsanato abhikkantaṃ guṇadhigamanato, tathā saddhājananato paññājananato, sātthato sabyañjanato, uttānapadato gambhīratthato, kaṇṇasukhato hadayaṅgamato, anattukkaṃsanato aparavambhanato, karuṇāsīlatato paññāvadātato, apātharamaṇīyato vimaddakkhamato, suyyamānasukhato vīmaṃsiyamānahitatoti evamādihi yojetabbaṃ.

Tato parampi catūhi upamāhi desanaṃyeva thometi. Tattha **nikkujjitanti** adhomukhaṭṭhapitaṃ, heṭṭhāmukhajātaṃ vā. **Ukkujjeyyāti** uparimukhaṃ kareyya. **Paṭicchannanti** tiṇapaṇṇādipaṭicchāditaṃ. **Vivareyyāti** ugghāteyya. **Mūlhassāti** disāmūlhassa. **Maggam ācikkheyyāti** hatthe gahetvā esa maggoti vadeyya. **Andhakāreti** kāḷapakkhacātuddasī aḍḍharatta-ghanavanasaṅḍa-meghapatalehi caturāṅge tamasi. Ayaṃ tāva anuttānapadatto. Ayaṃ pana adhippāyayojanā – yathā koci nikkujjitaṃ ukkujjeyya, evaṃ saddhammavimukhaṃ asaddhamme patiṭṭhitaṃ maṃ asaddhammā vuṭṭhāpentena; yathā paṭicchannaṃ vivareyya, evaṃ kassapassa bhagavato sāsananataradhānā pabhuti micchādīṭṭhigahanapaṭicchannaṃ sāsanaṃ vivarantena; yathā mūlhassa maggam ācikkheyya, evaṃ kummaggamicchāmaggaṭṭipannassa me saggamokkhamaggaṃ ācikkhantena; yathā andhakāre telapajjotaṃ dhāreyya, evaṃ mohandhakāre nimuggassa me buddhādiratanattayarūpāni apassato tappaṭicchādakamohandhakāraviddhaṃsakadesanāpajjotaṃ dhārentena, mayhaṃ bhotā gotamena etehi pariyāyehi pakāsītattā anekapariyāyena dhammo pakāsītoti.

Desanānumodanakathā niṭṭhitā.

Pasannākārakathā

Evaṃ desanaṃ thometvā imāya desanāya ratanattaye pasannacitto pasannākāraṃ karonto “**esāha**”ntiādīmāha. Tattha **esāhanti** eso ahaṃ. **Bhavantam gotamaṃ saraṇam gacchāmi**ti bhavantam gotamaṃ saraṇanti gacchāmi; bhavaṃ me gotamo saraṇam, parāyaṇam, aghassa tātā, hitassa ca vidhātāti iminā adhippāyena bhavantam gotamaṃ gacchāmi bhajāmi sevāmi payirupāsāmi, evaṃ vā jānāmi bujjhāmi. Yesāhi dhātūnaṃ gatiattho, buddhipi tesam

attho; tasmā “gacchāmī”ti imassa jānāmi bujjhāmīti ayampi attho vutto. **Dhammañca bhikkhusaṅghañcāti** ettha pana adhigatamagge sacchikatanirodhe yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjamāne ca catūsu apāyesu apatamāne dhāretūti **dhammo**; so atthato ariyamaggo ceva nibbānañca. Vuttaṃ hetam – “yāvatā, bhikkhave, dhammā saṅkhatā, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo tesam aggamakkhāyatī”ti (a. ni. 4.34) vitthāro. Na kevalaṅca ariyamaggo ceva nibbānañca, api ca kho ariyaphalehi saddhiṃ pariyattidhammopi. Vuttampi hetam **chattamāṇavakavimāne** –

“Rāgavirāgamanejamasokaṃ, dhammamasāṅkhatamappaṭikūlam;
Madhuramimaṃ paguṇaṃ suvibhattaṃ, dhammamimaṃ saraṇatthamupehī”ti. (vi. va. 887);

Ettha hi **rāgavirāgoti** maggo kathito. **Anejasokanti** phalaṃ. **Dhammamasāṅkhatanti** nibbānaṃ. **Appaṭikūlam madhuramimaṃ paguṇaṃ suvibhattanti** piṭakattayena vibhattā sabbadhammakhandhāti. **Diṭṭhisīlasaṅghātena** saṃhatoti **saṅgho**, so atthato aṭṭhaariyapuggalasamūho. Vuttañhetam tasmīnyeva **vimāne** –

“Yattha ca dinnamahapphalaṃ, catūsu sucīsu purisayugesu;
Aṭṭha ca puggaladhammasā te, saṅghamimaṃ saraṇatthamupehī”ti. (vi. va. 888);

Bhikkhūnaṃ saṅgho **bhikkhusaṅgho**. Ettāvatā ca brāhmaṇo tīni saraṇagamanāni paṭivedesi.

Pasannākārakathā niṭṭhitā.

Saraṇagamanakathā

Idāni tesveva tīsu saraṇagamanesu kosallatthaṃ saraṇaṃ, saraṇagamanam, yo saraṇaṃ gacchati,

Saraṇagamanappabhedo, saraṇagamanaphalaṃ, saṃkilesa, bhedoti ayaṃ vidhi vedi tabbo. So pana idha vuccamāno atibhāriyaṃ vinayanidānaṃ karotīti na vutto. Atthikehi pana papañcasūdaniyaṃ vā majjhimaṭṭhakathāyaṃ **bhayabheravasuttavaṇṇanato** (ma. ni. aṭṭha. 1.56) sumaṅgalavilāsiniyaṃ vā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ (dī. ni. aṭṭha. 1.250) **saraṇavaṇṇanato** gahetabboti.

Saraṇagamanakathā niṭṭhitā.

Upāsakappaṭivedanākathā

Upāsakaṃ maṃ bhavaṃ gotamo dhāretūti maṃ bhavaṃ gotamo “upāsako aya”nti evaṃ dhāretūti attho. Upāsakavidhikosallatthaṃ panettha ko upāsako, kasmā upāsakoti vuccati, kimassa sīlaṃ, ko ājīvo, kā vipatti, kā sampattīti idaṃ pakiṇṇakaṃ veditabbaṃ. Taṃ atibhāriyakaraṇato idha na vibhattaṃ, atthikehi pana **papañcasūdaniyaṃ majjhimaṭṭhakathāyaṃ** (ma. ni. aṭṭha. 1.56) vuttanayeneva veditabbaṃ. **Ajjaṭṭaggeti** ettha ayaṃ aggasaddo ādikoṭikoṭṭhāsaseṭṭhesu dissati. “Ajjaṭṭagge, samma dovārika, āvarāmi dvāraṃ nigaṇṭhānaṃ nigaṇṭhīna”ntiādīsu (ma. ni. 2.70) hi ādimhi dissati. “Teneva aṅgulaggena taṃ aṅgulaggaṃ parāmaseyya (kathā. 441), ucchaggaṃ veḷagga”ntiādīsu koṭiyaṃ. “Ambilaggaṃ vā madhuraggaṃ vā tittakaggaṃ vā (saṃ. ni. 5.374) anujānāmi, bhikkhave, viharaggena vā pariveṇaggena vā bhājetu”ntiādīsu (cūḷava. 318) koṭṭhāse. “Yāvatā, bhikkhave, sattā apadā vā dvīpadā vā...pe... tathāgato tesam aggamakkhāyatī”tiādīsu (a. ni. 4.34) seṭṭhe. Idha panāyaṃ ādimhi daṭṭhabbo. Tasmā **ajjaṭṭaggeti** ajjaṭṭaṃ ādim katvāti evamettha attho veditabbo. **Ajjaṭṭanti** ajjaṭṭabhāvanti vuttaṃ hoti. **Ajjaṭṭagge** icceva vā pāṭho, dakāro padasandhikaro, ajja aggaṃ katvāti vuttaṃ hoti. **Pāṇupetanti** pāṇehi upetaṃ, yāva me jīvitaṃ pavattati, tāva upetaṃ anaññasatthukaṃ tīhi saraṇagamanehi saraṇagataṃ maṃ bhavaṃ gotamo dhāretu jānātu, ahañhi sacepi me tikhīṇena asinā sīsaṃ chindeyyuṃ, neva buddhaṃ “na buddho”ti vā, dhammaṃ “na dhammo”ti vā, saṅghaṃ “na saṅgho”ti vā vadeyyanti. Ettha ca brāhmaṇo pāṇupetaṃ saraṇagatanti puna saraṇagamanam vadanto attasanniyyātanaṃ pakāsetīti veditabbo.

Evaṃ attānaṃ niyyātetvā bhagavantaṃ sapaṇisaṃ upaṭṭhātukāmo āha – “**adhivāsetu ca me bhavaṃ gotamo verañjāyaṃ vassāvāsaṃ saddhiṃ bhikkhusaṅghena**”ti. Kiṃ vuttaṃ hoti – upāsakañca maṃ bhavaṃ gotamo dhāretu, adhvāsetu ca me verañjāyaṃ vassāvāsaṃ, tayo māse verañjaṃ upanissāya mama anuggahatthaṃ vāsaṃ sampaṭicchātūti. **Adhvāsesi bhagavā tuṇhībhāvenāti** athassa vacanaṃ sutvā bhagavā kāyaṅgaṃ vā vācaṅgaṃ vā acopetvā abbhantareyeva khantīṃ cāretvā tuṇhībhāvena adhvāsesi; brāhmaṇassa anuggahatthaṃ manasāva sampaṭicchīti vuttaṃ hoti.

Atha kho verañjo brāhmaṇo bhagavato adhvāsanam veditvā atha verañjo brāhmaṇo sace me samaṇo gotamo nādhivāseyya, kāyena vā vācāya vā paṭikkhipeyya. Yasmā pana appaṭikkhipitvā abbhantare khantiṃ dhāresi, tasmā me manasāva adhvāsesīti evaṃ ākārasallakkhaṇakusalatāya bhagavato adhvāsanam veditvā, attano nisinnāsanato vuṭṭhāya catūsu disāsu bhagavantam sakkaccaṃ vanditvā tikkhattuṃ padakkhiṇam katvā āgatakālato pabhuti jātimahallakabrāhmaṇānam abhivādanādīni na karotīti vīgarahitvāpi idāni viññātabuddhagūṇo kāyena vācāya manasā ca anekakkhattuṃ vandantopi atittoyeva hutvā dasanakhasamodhānasamujjalam añjalim paggayha sīrasmiṃ patiṭṭhāpetvā yāva dassanavisayo tāva paṭimukhoyeva apakkamitvā dassanavisayam vijahanaṭṭhāne vanditvā pakkāmi.

Upāsakattapaṭivedanākathā niṭṭhitā.

Dubbhikkhakatthā

16. Tena kho pana samayena verañjā dubbhikkhā hotīti yasmim samaye verañjena brāhmaṇena bhagavā verañjam upanissāya vassāvāsam yācīto, tena samayena verañjā dubbhikkhā hoti. **Dubbhikkhā**ti dullabhabhikkhā; sā pana dullabhabhikkhatā yattha manussā assaddhā honti appasannā, tattha susassakālepi atisamagghēpi pubbaṇṇāparaṇṇe hoti. Verañjāyam pana yasmā na tathā ahosi, apica kho dusassatāya chātakadosena ahosi tasmā tamattham dassento **dvīhitikā**tiādīmāha. Tattha **dvīhitikā**ti dvidhā pavattaṭṭhitikā. Īhitam nāma iriyā dvidhā pavattā – cittairiyā, cittaṭṭhā. “Ettha lacchāma nu kho kiñci bhikkhamānā na lacchāmā”ti, “jīvitum vā sakkhissāma nu kho no”ti ayametha adhippāyo.

Atha vā **dvīhitikā**ti dujjīvikā, īhitam īhā iriyānam pavattanam jīvantiādīni padāni ekatthāni. Tasmā dukkhena īhitam ettha pavattatīti dvīhitikāti ayametha padattho. **Setaṭṭhikā**ti setakāni aṭṭhīni etthāti setaṭṭhikā. Divasampi yācītvā kiñci aladdhā matānam kapaṇamanussānam ahicchattakavaṇṇehi aṭṭhīni tatra tatra parikiṇṇāti vuttam hoti. **Setaṭṭhikā**tipi pātho. Tassattho – setā aṭṭi etthāti setaṭṭhikā. Aṭṭīti āturatā byādhi rogo. Tattha ca sassānam gabbhaggahaṇakāle setakarogena upahatameva pacchinnakhīram aggahitatanḍulam paṇḍarapaṇḍaram sālīsāsam vā yavagodhūmasāsam vā nikkhamati, tasmā “setaṭṭhikā”ti vuccati.

Vappakāle suṭṭhu abhisankharitvāpi vuttasassam tattha salākā eva sampajjatīti **salākāvuttā**; salākāya vā tattha jīvitam pavattentīti **salākāvuttā**. Kim vuttam hoti? Tattha kira dhaññavikkayakānam santikam kayakesu gatesu dubbalamanusse abhibhavitvā balavamanussāva dhaññam kiṇitvā gacchanti. Dubbalamanussā alabhamānā mahāsaddam karonti. Dhaññavikkayakā “sabbesam saṅgaham karissāmā”ti dhaññakaraṇaṭṭhāne dhaññamāpakam nisīdāpetvā ekapasse vaṇṇajjhakkham nisīdāpesum. Dhaññatthikā vaṇṇajjhakkhassa santikam gacchanti. So āgatapaṭipāṭiyā mūlam gahetvā “itthannāmassa ettakam dātabba”nti salākam likhitvā deti, te tam gahetvā dhaññamāpakassa santikam gantvā dinnapaṭipāṭiyā dhaññam gaṇhanti. Evaṃ salākāya tattha jīvitam pavattentīti salākāvuttā.

Na sukarā uñchena paggahena yāpetunti paggahena yo uñcho, tena yāpetum na sukarā. Pattam gahetvā yam ariyā uñcham karonti, bhikkhācariyam caranti, tena uñchena yāpetum na sukarāti vuttam hoti. Tadā kira tattha sattaṭṭhagāme piṇḍāya caritvā ekadivāsampi yāpanamattam na labhanti.

Tena kho pana samayena uttarāpathakā assavañijjā...pe... assosi kho bhagavā udukkhalasaddanti – tenāti yasmim samaye bhagavā verañjam upanissāya vassāvāsam upagato tena samayena. Uttarāpathavāsikā uttarāpathato vā āgatattā evaṃ laddhavohārā assavañijjā uttarāpathe assānam uṭṭhānaṭṭhāne pañca assasatāni gahetvā diguṇam tiguṇam lābham patthayamānā desantaram gacchantā tehi attano vikkāyikabhaṇḍabhūtehi pañcamattehi assasatehi verañjam vassāvāsam upagatā honti. Kasmā? Na hi sakkā tasmim dese vassike cattāro māse addhānam paṭipajjitum. Upagacchantā ca bahinagare udakena anajjhottharaṇīye ṭhāne attano ca vāsāgārāni assānañca mandiram kārapetvā vatiyā parikkhipimsu. Tāni tesam vasanaṭṭhānāni “assamaṇḍalikāyo”ti paññāyimsu. Tenāha – **“tehi assamaṇḍalikāsu bhikkhūnam patthapatthapulakam paññattam hoti”**ti. **Patthapatthapulakanti** ekamekassa bhikkhuno patthapatthapamānam pulakam. Pattho nāma nālimattam hoti, ekassa purisassa alam yāpanāya. Vuttampi hetam – “patthodano nālamayam duvinna”nti (jā. 2.21.192). Pulakam nāma nitthusam katvā ussedetvā gahitayavatanḍulā vuccanti. Yadi hi sathusā honti, paṇakā vijjhanti, addhānakkhamā na honti. Tasmā te vāñijjā addhānakkhamam katvā yavatanḍulamādāya addhānam paṭipajjanti “yattha assānam khādanīyam tiṇam dullabham bhavissati, tathetam assabhattam bhavissati”ti.

Kasmā pana tehi tam bhikkhūnam paññattanti? Vuccate – “na hi te dakkhiṇāpathamanussā viya assaddhā appasannā, te pana saddhā passannā buddhamāmakā, dhammāmakā, saṅghamāmakā; te pubbaṇhasamayam

kenacideva karanīyena nagaram pavisantā dve tayo divase addasaṃsu sattaṭṭha bhikkhū sunivatthe supārute iriyāpathasampanne sakalampi nagaram piṇḍāya caritvā kiñci alabhamāne. Divāna nesam etadahosi – “ayyā imam nagaram upanissāya vassam upagatā; chātakañca vattati, na ca kiñci labhanti, ativiya kilamanti. Mayañcamha āgantukā, na sakkoma nesam devasikam yāguñca bhatañca paṭiyādetum. Amhākam pana assā sāyañca pāto ca dvikkhattum bhattam labhanti. Yamnūna mayam ekamekassa assassa pātārāsabhattato ekamekassa bhikkhuno patthapatthapulakam dadeyyāma. Evaṃ ayyā ca na kilamissanti, assā ca yāpessanti”ti. Te bhikkhūnam santikam gantvā etamattham ārocetvā “bhante, tumhe patthapatthapulakam paṭiggahetvā yaṃ vā taṃ vā katvā paribhuñjathā”ti yācivā devasikam patthapatthapulakam paññapesum. Tena vuttaṃ – “tehi assamaṇḍalikāsu bhikkhūnam patthapatthapulakam paññattaṃ hoti”ti.

Paññattanti niccabhattasañkhepena ṭhapitam. Idāni **bhikkhū pubbaṇhasamayam nivāsetvā**tiādīsu **pubbaṇhasamayanti** divasassa pubbhāgasamayam, pubbaṇhasamayeti attho. Pubbaṇhe vā samayam pubbaṇhasamayam, pubbaṇhe ekam khaṇanti vuttaṃ hoti. Evaṃ accantasamyoge upayogavacanam labbhati. **Nivāsetvā**ti paridahitvā, vihāranivāsanaparivattanavasenetam veditabbaṃ. Na hi te tato pubbe anivatthā ahesum. **Pattacīvaramādāyā**ti pattam hatthehi cīvaram kāyena ādiyitvā sampaṭicchādetvā, dhāretvāti attho. Yena vā tena vā hi pakārena gaṇhantā ādāyaicceva vuccanti, yathā “samādāyeva pakkamatī”ti (dī. ni. 1.21). **Piṇḍam alabhamānā**ti sakalampi verañjam caritvā tiṭṭhatu piṇḍo, antamaso “aticchathā”ti vācampi alabhamānā.

Patthapatthapulakam āramam āharitvāti gatagataṭṭhāne laddham ekamekam patthapatthapulakam gahetvā āramam netvā. **Udukkhale koṭṭetvā koṭṭetvā paribhuñjanti**ti therānam koci kappiyakārako natthi, yo nesam tam gahetvā yāgum vā bhattam vā paccēya. Sāmapi pacanam samaṇasāruppaṃ na hoti na ca vaṭṭati. Te evam no sallahukavuttitā ca bhavissati, sāmapākparimocanañcāti aṭṭha aṭṭha janā vā dasa dasa janā vā ekato hutvā udukkhale koṭṭetvā koṭṭetvā sakam sakam paṭivīsam udakena temetvā paribhuñjanti. Evaṃ paribhuñjitvā apposukkā samaṇadhammam karonti. Bhagavato pana te assavāñijā patthapulakañca denti, tadupiyañca sappimadhusakkaram. Tam āyasmā ānando āharitvā silāyam pisati. Puññavatā paṇḍitapurisena kataṃ manāpameva hoti. Atha nam pisitvā sappiādīhi sammā yojetvā bhagavato upanāmesi. Athettha devatā dibbojam pakkhipanti. Tam bhagavā paribhuñjati. Paribhuñjitvā phalasaṃpattiyā kālam atināmeti. Na tato paṭṭhāya piṇḍāya carati.

Kiṃ panānandatthero tadā bhagavato upaṭṭhāko hotīti? Hoti, no ca kho upaṭṭhākaṭṭhānam laddhā. Bhagavato hi paṭhamabodhiyam vīsativassantare nibaddhupaṭṭhāko nāma natthi. Kadāci nāgasamālatthero bhagavantam upaṭṭhāsi, kadāci nāgitatthero, kadāci meghiyatthero, kadāci upavānatthero, kadāci sāgatatthero, kadāci sunakkhatto licchaviputto. Te attano ruciyā upaṭṭhahitvā yadā icchanti tadā pakkamanti. Ānandatthero tesu upaṭṭhahantesu apposukko hoti, pakkantesu sayameva vattapaṭipattim karoti. Bhagavāpi kiñcāpi me nātisettḥo upaṭṭhākaṭṭhānam na tāva labhati, atha kho evarūpesu ṭhānesu ayameva patirūpoti adhvāsesi. Tena vuttaṃ – “āyasmā panānando patthapulakam silāyam pisitvā bhagavato upanāmesi, tam bhagavā paribhuñjati”ti.

Nanu ca manussā dubbhikkhakāle ativiya ussāhajātā puññāni karonti, attanā abhuñjitvāpi bhikkhūnam dāttabbam maññanti. Te tadā kasmā kaṭacchubhikkhampi na adaṃsu? Ayañca verañjo brāhmaṇo mahatā ussāhena bhagavantam vassāvāsam yāci, so kasmā bhagavato atthibhāvampi na jānātīti? Vuccate – mārāvattānāya. Verañjañhi brāhmaṇam bhagavato santikā pakkantamattameva sakalañca nagaram samantā ca yojanamattam yattha sakkā purebhattam piṇḍāya caritvā paccāgantum, tam sabbam māro āvaṭṭetvā mohetvā sabbesam asallakkhaṇabhāvam katvā pakkāmi. Tasmā na koci antamaso sāmīcikkammampi kattabbam maññittha.

Kiṃ pana bhagavāpi mārāvattānam ajānitvāva tattha vassam upagatoti? No ajānitvā. Atha kasmā campā-sāvattī-rājagahādīnam aññatarasmim na upagatoti? Tiṭṭhantu campā-sāvattī-rājagahādīni, saccepi bhagavā tasmim samvacchare uttarakurum vā tidasapuram vā gantvā vassam upagaccheyya, tampi māro āvaṭṭeyya. So kira tam samvaccharam ativiya āghātena pariyuṭṭhitacitto ahoṣi. Idha pana bhagavā imam atirekakāraṇam addasa – “assavāñijā bhikkhūnam saṅgham karissantī”ti. Tasmā verañjāyameva vassam upagacchi.

Kiṃ pana māro vāñijake āvaṭṭetum na sakkotīti? No na sakkoti, te pana āvaṭṭitapariyosāne āgamimsu. Paṭinivattitvā kasmā na āvaṭṭetīti? Avisahatāya. Na hi so tathāgatassa abhihaṭṭabhikkhāya nibaddhadānassa appitavattassa antarāyam kātum visahati. Catunnañhi na sakkā antarāyo kātum. Katamesam catunnam? Tathāgatassa abhihaṭṭabhikkhāsankhepena vā nibaddhadānassa appitavattasankhepena vā pariccattānam catunnam paccayānam na sakkā kenaci antarāyo kātum. Buddhānam jīvitassa na sakkā kenaci antarāyo kātum. Asītiyā anubyañjanānam byāmapabhāya vā na sakkā kenaci antarāyo kātum. Candimasūriyadevabrahmānampi hi pabhā tathāgatassa anubyañjanabyāmapabhāppadesam patvā vihatānubhāvā honti. Buddhānam sabbaññutaññānessa na sakkā kenaci antarāyo kātuntī imesam catunnam na sakkā kenaci antarāyo kātum. Tasmā mārena akatantarāyam bhikkham

bhagavā sasāvakaṅgho tadā paribhuñjatīti veditabbo.

Evam paribhuñjanto ca ekadivasam **assosi kho bhagavā udukkhalasaddanti** bhagavā patthapathapulakam kottentānam bhikkhūnam musalasaṅghaṭṭajanitam udukkhalasaddam suṇi. Tato param **jānantāpi tathāgatāti** evamādi yaṃ parato “kinu kho so, ānanda, udukkhalasaddo”ti pucchi, tassa parihāradassanattam vuttam. Tatrāyam saṅkhepavaṇṇanā – tathāgatā nāma jānantāpi sace tādisaṃ pucchākāraṇam hoti, pucchanti. Sace pana tādisaṃ pucchākāraṇam natthi, jānantāpi na pucchanti. Yasmā pana buddhānam ajānanam nāma natthi, tasmā ajānantāpīti na vuttam. **Kālam viditvā pucchantīti** sace tassā pucchāya so kālo hoti, evam taṃ kālam viditvā pucchanti; sace na hoti, evampi kālam viditvāva na pucchanti. Evam pucchantāpi ca atthasaṃhitam tathāgatā pucchanti, yaṃ atthanissitam kāraṇanissitam, tadeva pucchanti, no anattasaṃhitam. Kasmā? Yasmā anattasaṃhite setughāto tathāgatānam. **Setu** vuccati maggo, maggeneva tādissassa vacanassa **ghāto**, samucchodoti vuttam hoti.

Idāni **atthasaṃhitanti** ettha yaṃ atthasannissitam vacanam tathāgatā pucchanti, taṃ dassento **“dvihākārehi”**ti ādimāha. Tattha **ākārehi**ti kāraṇehi. **Dhammam vā desessāmāti** aṭṭhuppattiyuttam suttam vā pubbacaritakāraṇayuttam jātakam vā kathayissāma. **Sāvakanam vā sikkhāpadam paññapessāmāti** sāvakanam vā taya pucchāya vītikkamam pākaṭam katvā garukam vā lahukam vā sikkhāpadam paññapessāma āṇam ṭhapessāmāti.

Atha kho bhagavā...pe... etamattham ārocesīti ettha natthi kiñci vattabbam. Pubbe vuttameva hi bhikkhūnam patthapathapulakapaṭilābham sallahukavuttitam sāmāpākaparimocanañca ārocento etamattham ārocesīti vuccati. **“Sādhu sādhu, ānanda”**ti idaṃ pana bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ sampahaṃsento āha. Sādhukāraṇam pana datvā dvīsū ākāresu ekaṃ gahetvā dhammam desento āha – **“tumhehi, ānanda, sappurisehi vijitam, pacchimā janatā sālīmaṃsodanam atimaññissati”**ti. Tatrāyamadhippāyo – tumhehi, ānanda, sappurisehi evam dubbhikkhe dullabhapiṇḍe imāya sallahukavuttitāya iminā ca sallekkena vijitam. Kiṃ vijitanti? Dubbhikkham vijitam, lobho vijito, icchācāro vijito. Katham? **“Ayaṃ verañjā dubbhikkhā, samantato pana anantarā gāmanigamā phalabhāranamitasassā subhikkhā sulabhapiṇḍā. Evam santepi bhagavā idheva amhe niggaṇhitvā vasati”**ti ekabhikkhussapi cintā vā viḅhāto vā natthi. Evam tāva dubbhikkham vijitam abhibhūtam attano vase vattitam.

Katham lobho vijito? **“Ayaṃ verañjā dubbhikkhā, samantato pana anantarā gāmanigamā phalabhāranamitasassā subhikkhā sulabhapiṇḍā. Handa mayaṃ tattha gantvā paribhuñjissāmā”**ti lobhasena ekabhikkhunāpi ratticchedo vā **“pacchimikāya tattha vassam upagacchāmā”**ti vassacchedo vā na kato. Evam lobho vijito.

Katham icchācāro vijito? **Ayaṃ verañjā dubbhikkhā, ime ca manussā amhe dve tayo māse vasantepi na kismiñci maññanti. Yaṃnūna mayaṃ guṇavāṇijjam katvā “asuko bhikkhu paṭhamassa jhānassa lābhī...pe... asuko chaḷabhiññoti evam manussānam aññamaññam pakasetvā kucchim paṭijaggitvā pacchā sīlam adhiṭṭhaheyyāmā”**ti ekabhikkhunāpi evarūpā icchā na uppādītā. Evam icchācāro vijito abhibhūto attano vase vattitoti.

Anāgate pana pacchimā janatā vihāre nisinnā appakasireneva labhitvāpi **“kiṃ idaṃ uttaṇḍulam atikilinnam aloṇam atiloṇam anambilaṃ accambilaṃ, ko iminā attho”**ti ādinā nayena sālīmaṃsodanam atimaññissati, oññātam avaññātam karissati. Atha vā janapado nāma na sabbakālam dubbhikkho hoti. Ekadā dubbhikkho hoti, ekadā subhikkho hoti. Svāyam yadā subhikkho bhavissati, tadā tumhākam sappurisānam imāya paṭipattiyā pasannā manussā bhikkhūnam yāgukhajjakādippabhedena anekappakāram sālīvikatim maṃsodanañca dātabbam maññissanti. Taṃ tumhe nissāya uppannam sakkāram tumhākam sabrahmacārīsaṅkhātā pacchimā janatā tumhākam antare nisīditvā anubhavamānāva atimaññissati, tappaccayaṃ mānañca omānañca karissati. Katham? Kasmā ettakam pakkam, kiṃ tumhākam bhājanāni natthi, yattha attano santakam pakkhipitvā ṭhapeyyāthāti.

Dubbhikkhakathā niṭṭhitā.

Mahāmogallānassasīhanādakathā

17. Atha kho āyasmā mahāmogallānotiādīsū āyasmāti piyavacanametam, garugārasappattissādhivacanametam. **Mahāmogallānoti** mahā ca so guṇamahantatāya moggallāno ca gottenāti mahāmogallāno. **Etadvocāti** etam avoca. Idāni vattabbam **“etarahi bhante”**tiādivacanam dasseti. Kasmā avoca? Thero kira pabbajitvā sattame divase sāvakaṇāmiññāssa matthakam patto, sathārāpi mahiddhikatāya etadagge ṭhapito. So taṃ attano mahiddhikatam nissāya cintesi – **“ayaṃ verañjā dubbhikkhā, bhikkhū ca kilamanti, yaṃnūnāham pathaviṃ parivattetvā bhikkhū pappākojam bhojeyya”**nti. Athassa etadahosi – **“sace panāham**

bhagavato santike viharanto bhagavantam ayācitvā evam kareyyam, na metam assa patirūpam; yugaggāho viya bhagavatā saddhim kato bhaveyyā’nti. Tasmā yācitukāmo āgantvā bhagavantam etadavoca.

Heṭṭhimatalam sampannanti pathaviyā kira heṭṭhimatale pathavimaṇḍo pathavojo pathavi-pappaṭako atthi, tam sandhāya vadati. Tattha **sampannanti** madhuram, sādurasanti attho. Yatheva hi “tatrassa rukkho sampannaphalo ca upapannaphalo cā”ti (ma. ni. 2.48) ettha madhuraphaloti attho; evamidhāpi sampannanti madhuram sādurasanti veditabbam. Seyyathāpi **khuddamadhūm anīlakanti** idam panassa madhuratāya opammanidassanatham vuttam. **Khuddamadhūnti** khuddakamakkhikāhi katamadhu. **Anīlakanti** nimmakkhikam nimmakkhikaṇḍakam parisuddham. Etam kira madhu sabbamadhūhi aggañca seṭṭhañca surasañca ojavantañca. Tenāha – “seyyathāpi khuddamadhūm anīlakam evamassāda”nti.

Sādhāham, bhanteti sādhu aham, bhante. Ettha **sādhūti** āyācanavacanametam. Pathaviparivattanam āyācanto hi thero bhagavantam evamāha. **Parivatteyyanti** ukkujeyyam, heṭṭhimatalam uparimam kareyyam. Kasmā? Evañhi kate sukkena bhikkhū pappaṭakojam pathavimaṇḍam paribhuñjissanti. Atha bhagavā ananuññātukāmo pi theram sīhanādam nadāpetum pucchi – “**ye pana te, moggallāna, pathavinissitā pāṇā te katham karissasī**”ti. Ye pathavinissitā gāmanigamādīsu pāṇā, te pathaviyā parivattiyamānāya ākāse sañṭhātum asakkonte katham karissasi, kattha ṭhapesasīti? Atha thero bhagavatā etadagge ṭhapitabhāvānurūpam attano iddhānubhāvam pakāsento “**ekāham, bhante**”tiādīmāha. Tassattho – ekam aham bhante hattham yathā ayam mahāpathavī evam abhinimminissāmi, pathavisadisam karissāmi. Evam katvā ye pathavinissitā pāṇā te ekasmiṃ hatthatale ṭhite pāṇe tato dutiyahatthatale saṅkāmento viya tattha saṅkāmessāmīti.

Athassa bhagavā āyācanam paṭikkhipanto “**alam moggallānā**”tiādīmāha. Tattha **alanti** paṭikkhepavacanam. **Vipallāsampi sattā paṭilabheyyanti** viparīttaggāhampi sattā sampāpuṇeyyūm. Katham? Ayam nu kho pathavī, udāhu na ayanti. Atha vā amhākam nu kho ayam gāmo, udāhu aññesa”nti. Evam nigamajanapadakhettārāmādīsu. Na vā esa vipallāso, acinteyyo hi iddhimato iddhivisayo. Evam pana vipallāsam paṭilabheyyūm – idam dubbhikkham nāma na idāniyeva hoti, anāgatepi bhavissati. Tadā bhikkhū tādisam iddhimantam sabrahmacāriṃ kuto labhissanti? Te sotāpanna-sakadāgāmi-anāgāmi-sukkhavipassaka-jhānalābhi-paṭisambhidāppattakhīṇāsavāpi samānā iddhibalābhāvā parakulāni piṇḍāya upasaṅkamissanti. Tatra manussānam evam bhavissati – “buddhakāle bhikkhū sikkhāsu paripūrakārino ahesum. Te guṇe nibbattetvā dubbhikkhakāle pathaviṃ parivattetvā pappaṭakojam paribhuñjimsu. Idāni pana sikkhāya paripūrakārino natthi. Yadi siyūm, tatheva kareyyūm. Na amhākam yaṃ kiñci pakkam vā āmam vā khādītum dadeyyu”nti. Evam tesuyeva ariyapuggalesu “natthi ariyapuggalā”ti imam vipallāsam paṭilabheyyūm. Vipallāsavasena ca ariye garahantā upavadantā apāyupagā bhaveyyūm. Tasmā **mā te rucci pathaviṃ parivattetunti**.

Atha thero imam yācanam alabhamāno aññam yācanto “**sādhu, bhante**”tiādīmāha. Tampissa bhagavā paṭikkhipanto “**alam moggallānā**”tiādīmāha. Tattha kiñcāpi na vuttam “vipallāsampi sattā paṭilabheyyu”nti, atha kho pubbe vuttanayeneva gahetabbam; atthopi cassa vuttasadisameva veditabbo. Yadi pana bhagavā anujāneyya, thero kiṃ kareyyāti? Mahāsamuddam ekena padavītiḥārena atikkamitabbam mātikāmatam adhiṭṭhahitvā naḷerupucimandato uttarakuruabhimukham maggam nīharitvā uttarakuruṃ gamanāgamanasampanne ṭhāne katvā dasseyya, yathā bhikkhū gocaragāmaṃ viya yathāsukham piṇḍāya pavisitvā nikkhameyyunti.

Niṭṭhitā mahāmoggallānassa sīhanādakathā.

Vinayapaññattiyācanakathāvaṇṇanā

18. Idāni āyasmā upāli vinayapaññattiyā mūlato pabhuti nidānam dassetuṃ sārīputtattherassa sikkhāpadapaṭisamyuttam vitakkuppādam dassento “**atha kho āyasmato sārīputtassā**”tiādīmāha. Tattha **rahogatassāti** rahasi gatassa. **Paṭisallīnassāti** sallīnassa ekībhāvam gatassa. **Katamesānanti** atītesu vipassādīsu buddhesu katamesam. Ciram assa ṭhiti, cirā vā assa ṭhītīti **ciraṭṭhitikam**. Sesamettha uttānapadatthameva.

Kiṃ pana thero imam attano parivitakkam sayam vinicchinitum na sakkotīti? Vuccate – sakkoti ca na sakkoti ca. Ayañhi imesam nāma buddhānam sāsānam na ciraṭṭhitikam ahosi, imesam ciraṭṭhitikanti ettakam sakkoti vinicchinitum. Iminā pana kāraṇena na ciraṭṭhitikam ahosi, iminā ciraṭṭhitikanti etam na sakkoti. Mahāpadumatthero panāha – “etampi soḷasavidhāya paññāya matthakam pattassa aggasāvākassa na bhāriyam, sammāsambuddhena pana saddhim ekaṭṭhāne vasantassa sayam vinicchayakaraṇam tulam chaḍḍetvā hatthena tulanasadisam hotīti bhagavantamyeva upasaṅkamitvā pucchi”ti. Athassa bhagavā tam vissajjento “**bhagavato ca sārīputta vipassissā**”tiādīmāha. Tam uttānatthameva.

19. Puna thero kāraṇaṃ pucchanto **ko nu kho, bhante, hetūtiādīmāha**. Tattha **ko nu kho bhanteti** kāraṇapucchā, tassa katamo nu kho bhanteti attho. **Hetu paccayoti** ubhayametaṃ kāraṇādhivacanāṃ; kāraṇaṃhi yasmā tena tassa phalaṃ hinoti pavattati, tasmā hetūti vuccati. Yasmā taṃ paṭicca eti pavattati, tasmā paccayoti vuccati. Evaṃ atthato ekampi vohāravasena ca vacanasiliṭṭhatāya ca tatra tatra etaṃ ubhayampi vuccati. Sesamettha uttānatthameva.

Idāni taṃ hetuṅca paccayaṅca dassetuṃ **“bhagavā ca sārīputta vipassī”**tiādīmāha. Tattha **kilāsuno ahesunti** na ālasiyakilāsuno, na hi buddhānaṃ ālasiyaṃ vā osannavīriyatā vā atthi. Buddhā hi ekassa vā dvinnaṃ vā sakalacakkavāḷassa vā dhammaṃ desentā samakeneva ussāhena dhammaṃ desenti, na parisāya appabhāvaṃ disvā osannavīriyā honti, nāpi mahantabhāvaṃ disvā ussannavīriyā. Yathā hi sīho migarājā sattannaṃ divasānaṃ accayena gocarāya pakkanto khuddake vā mahante vā pāṇe ekasadiseneva vegena dhāvati. Taṃ kissa hetu? “Mā me javo parihāyī”ti. Evaṃ buddhā appakāya vā mahatiyā vā parisāya samakeneva ussāhena dhammaṃ desenti. Taṃ kissa hetu? “Mā no dhammagarutā parihāyī”ti. Dhammagaruno hi buddhā dhammagāravāti.

Yathā pana amhākaṃ bhagavā mahāsamuddaṃ pūrayamāno viya vitthārena dhammaṃ desesi, evaṃ te na desesuṃ. Kasmā? Sattānaṃ apparajakkhatāya. Tesu kira kāle dīghāyukā sattā apparajakkhā ahesuṃ. Te catusaccapaṭisaṃyuttaṃ ekagāthampi sutvā dhammaṃ abhisamenti, tasmā na vitthārena dhammaṃ desesuṃ. Teneva kāraṇena **appakaṅca nesam ahoṣi suttaṃ...pe... vedallanti**. Tattha sutādīnaṃ nānattaṃ **paṭhamasaṅgītiyaṇṇāyamaṃ** vuttameva.

Apaññattaṃ sāvakaṇaṃ sikkhāpadanti sāvakaṇaṃ niddosatāya dosānurūpato paññapetabbaṃ sattāpattikkhandhasena āṇāsikkhāpadaṃ apaññattaṃ. **Anuddiṭṭhaṃ pātimokkanti** anvaddhamāsaṃ āṇāpātimokkhaṃ anuddiṭṭhaṃ ahoṣi. Ovādapātimokkhameva te uddisiṃsu; tampi ca no anvaddhamāsaṃ. Tathā hi vipassī bhagavā channaṃ channaṃ vassānaṃ sakim sakim ovādapātimokkhaṃ uddisi; taṅca kho sāmāmyeva. Sāvakaṃ panassa attano attano vasanaṭṭhānesu na uddisiṃsu. Sakalajambudīpe ekasmiṃmyeva ṭhāne bandhumatiyā rājadhāniyā kheme migadāye vipassissa bhagavato vasanaṭṭhāne sabbopi bhikkhusaṅgho uposathaṃ akāsi. Taṅca kho saṅghuposathameva; na gaṇuposathaṃ, na puggaluposathaṃ, na pārisuddhiuposathaṃ, na adhiṭṭhānuposathaṃ.

Tadā kira jambudīpe caturāsītivihārasahassāni honti. Ekamekasmim vihāre abbokiṇṇāni dasapi vīsati pi bhikkhusahassāni vasanti, bhiyyopi vasanti. Uposathārocikā devatā tattha tattha gantvā ārocenti – “mārisā, ekaṃ vassaṃ atikkantaṃ, dve tīṇi cattāri pañca vassāni atikkantāni, idaṃ chaṭṭhaṃ vassaṃ, āgāminiyā puṇṇamāsiyā buddhadassanaṭṭhaṃ uposathakaraṇaṭṭhaṅca gantabbaṃ! Sampatto vo sannipātakālo”ti. Tato sānubhāvā bhikkhū attano attano ānubhāvena gacchanti, itare devatānubhāvena. Kathaṃ? Te kira bhikkhū pācīnasamuddante vā pacchimauttaradakkhiṇasamuddante vā ṭhītā gamiyavattaṃ pūretvā pattacīvaramādāya “gacchāmā”ti cittaṃ uppādentī; saha cittuppādā uposathaggaṃ gatāva honti. Te vipassim sammāsambuddhaṃ abhivādetvā nisīdanti. Bhagavāpi sannisināya parisāya imaṃ **ovādapātimokkhaṃ** uddisati.

“Khantī paramaṃ tapo titikkhā;
Nibbānaṃ paramaṃ vadanti buddhā;
Na hi pabbajito parūpaghātī;
Na samaṇo hoti paraṃ viheṭṭhayanto.

“Sabbapāpassa akaraṇaṃ, kusalassa upasampadā;
Sacittapariyodapanaṃ, etaṃ buddhāna sāsanaṃ.

“Anupavādo anupaghāto, pātimokkhe ca saṃvaro;
Mattaññutā ca bhattasmim, pantaṅca sayanāsaṇaṃ;
Adhicitte ca āyogo, etaṃ buddhāna sāsana”nti. (dī. ni. 2.90; dha. pa. 183-185);

Eteneva upāyena itaresampi buddhānaṃ pātimokkhuddeso veditabbo. Sabbabuddhānaṃhi imā tissova ovādapātimokkhagāthāyo honti. Tā dīghāyukabuddhānaṃ yāva sāsanaṃpariyantā uddesamāgacchanti; appāyukabuddhānaṃ paṭhamabodhiyaṃmyeva. Sikkhāpadapaññattikālatō pana pabhuti āṇāpātimokkhameva uddisiyati. Taṅca kho bhikkhū eva uddisanti, na buddhā. Tasmā amhākampi bhagavā paṭhamabodhiyaṃ vīsativassamattameva idaṃ ovādapātimokkhaṃ uddisi. Athekadivasaṃ pubbārāme migāramātupāsāde nisinnō bhikkhū āmantesi – “na dānāhaṃ, bhikkhave, ito paraṃ uposathaṃ karissāmi pātimokkhaṃ uddisissāmi, tumheva dāni bhikkhave ito paraṃ uposathaṃ kareyyātha, pātimokkhaṃ uddiseyyātha. Aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso yaṃ tathāgato aparisuddhāya parisāya uposathaṃ kareyya, pātimokkhaṃ uddiseyyā”ti (cūḷava. 386). Tato paṭṭhāya

bhikkhū āṇāpātimokkhaṃ uddisanti. Idaṃ āṇāpātimokkhaṃ tesam anuddiṭṭhaṃ ahoṣi. Tena vuttaṃ – “anuddiṭṭhaṃ pātimokkha”nti.

Tesam buddhānanti tesam vipassādīnaṃ tiṇṇaṃ buddhānaṃ. **Antaradhānenāti** khandhantaradhānena; parinibbānenāti vuttaṃ hoti. **Buddhānubuddhānanti** ye tesam buddhānaṃ anubuddhā sammukhasāvaka tesaṅca khandhantaradhānena. **Ye te pacchimā sāvakā**ti ye tesam sammukhasāvakaṇaṃ santike pabbajitā pacchimā sāvakā. **Nānānāmāti** “buddharakkhito, dhammarakkhito”tiādi nānavasena vividhanāmā. **Nānāgottāti** “gotamo, moggallāno”tiādi gottavasena vividhagottā. **Nānājaccāti** “khattiyo, brāhmaṇo”tiādi jātivaseṇa nānājaccā. **Nānākulā pabbajitāti** khattiyakulādivase neva uccaṇcauḷāruḷārabhogādikulavasena vā vividhakulā nikkhama pabbajitā.

Te taṃ brahmacariyanti te pacchimā sāvakā yasmā ekaṇāmā ekagottā ekajātikā ekakulā pabbajitā “amhākaṃ sāsaṇaṃ tanti paveṇī”ti attano bhāraṃ katvā brahmacariyaṃ rakkhanti, ciraṃ pariyattidhammaṃ pariharanti. Ime ca tādisā na honti. Tasmā aññamaññaṃ viheṭṭhā vilomaṃ gaṇhantā “asuko thero jānissati, asuko thero jānissati”ti sithilaṃ karontā taṃ brahmacariyaṃ khippaññeva antaradhāpesuṃ, saṅgahaṃ āropetvā na rakkhiṃsu. **Seyyathāpīti** tassatthassa opammaṇidassanaṃ. **Vikiratīti** vikkhipati. **Vidhamatīti** ṭhānantaraṃ neti. **Viddhamsetīti** ṭhitaṭṭhānato apaneti. **Yathā taṃ suttena asaṅgahitattāti** yathā suttena asaṅgahitattā aganthitattā abaddhattā evaṃ vikirati yathā suttena asaṅgahitāni vikiriyaṃ, evaṃ vikiratīti vuttaṃ hoti. **Evameva khoti** opammaṇasampāpādanāṃ. **Antaradhāpesunti** vaggasaṅgaha-paṇṇāsaṅgahādīhi asaṅgahantā yaṃ yaṃ attano rucati, taṃ tadeva gahetvā sesaṃ vināsesuṃ adassanaṃ nayiṃsu.

Akilāsuno ca te bhagavanto ahesuṃ sāvake cetasā ceto paricca ovaḍitunti apica sārīputta te buddhā attano cetasā sāvakānaṃ ceto paricca paricchinditvā ovaḍituṃ akilāsuno ahesuṃ, paracittaṃ ṇatvā anusāsaṇiṃ na bhāriyato na papañcato addasaṃsu. **Bhūtapubbaṃ sārīputtāti**ādi tesam akilāsubhāvappakāsanatthaṃ vuttaṃ. **Bhīṃsanaketi** bhayānake bhayaṇanake. **Evaṃ vitakkethāti** nekkhammavitakkādayo tayo vitakke vitakketha. **Mā evaṃ vitakkayitthāti** kāmavitakkādayo tayo akusalavitakke mā vitakkayittha. **Evaṃ manasi karothāti** “aniccaṃ dukkhamanattā asubha”nti manasi karotha. **Mā evaṃ manasā katthāti** “niccaṃ sukhaṃ attā subha”nti mā manasi akarittha. **Idaṃ pajahathāti** akusalaṃ pajahatha. **Idaṃ upasampajja viharathāti** kusalaṃ upasampajja paṭilabhivā nipphādetvā viharatha.

Anupādāya āsavehi cittāni vimuccīṃsūti aggahetvā vimuccīṃsu. Tesaṅhi cittāni yehi āsavehi vimuccīṃsu, na te tāni gahetvā vimuccīṃsu. Anuppādanīrodhena pana nirujjhamānā aggahetvā vimuccīṃsu. Tena vuttaṃ – “anupādāya āsavehi cittāni vimuccīṃsū”ti. Sabbepi te arahattaṃ patvā sūriyasmisamphuṭṭhamiva padumavanaṃ vikasitacittā ahesuṃ. **Tatra sudaṃ sārīputta bhīṃsanakassa vanasaṅḍassa bhīṃsanakatasmim hotīti tatrāti** purimavacanāpekkhaṃ; **sudanti** padapūraṇamatte nipāto; **sārīputtāti** ālapanāṃ. Ayaṃ panettha atthayojanā – **tatrāti** yaṃ vuttaṃ “aññatarasmim bhīṃsanake vanasaṅḍe”ti, tatra yo so bhīṃsanakoti vanasaṅḍo vutto, tassa bhīṃsanakassa vanasaṅḍassa bhīṃsanakatasmim hoti, bhīṃsanakiriyaṃ hotīti attho. Kiṃ hoti? Idaṃ hoti – yo koci avītarāgo...pe... lomāni haṃsantīti.

Atha vā **tatrāti** sāmīatthe bhummaṃ. **Suiti** nipāto; “kiṃ su nāma te bhonto samaṇabrāhmaṇā”tiādīsu (ma. ni. 1.469) viya. Idanti adhippetamatthaṃ paccakkhaṃ viya katvā dassanavacanaṃ. Suidanti **sudaṃ**, sandhivasena ikāralopo veditabbo. “Cakkhundriyaṃ, itthindriyaṃ, anaññātaññassāmīndriyaṃ (vibha. 219), “kiṃ sūdhā vitta”ntiādīsu (saṃ. ni. 1.73, 246; su. ni. 183) viya. Ayaṃ panettha atthayojanā – tassa sārīputta bhīṃsanakassa vanasaṅḍassa bhīṃsanakatasmim idaṃsu hoti. **Bhīṃsanakatasminti** bhīṃsanakabhāveti attho. Ekassa takāraṣa lopo daṭṭhabbo. Bhīṃsanakattasmintiyeva vā pāṭho. “Bhīṃsanakatāya” iti vā vattabbe līṅgavipallāso kato. Nimittatthe cetam bhumavacanaṃ, tasmā evaṃ sambandho veditabbo – bhīṃsanakabhāve idaṃsu hoti, bhīṃsanakabhāvanimittaṃ bhīṃsanakabhāvaḥetu bhīṃsanakabhāvapaccayā idaṃsu hoti. **Yo koci avītarāgo taṃ vanasaṅḍaṃ pavisati, yebhuyena lomāni haṃsantīti** bahutarāni lomāni haṃsanti uddhaṃ mukhāni sūcisadisāni kaṇṭakasadisāni ca hutvā ṭiṭṭhanti, appāni na haṃsanti. Bahutarānaṃ vā sattānaṃ haṃsanti. Appakānaṃ atisūrapurisānaṃ na haṃsanti.

Idāni **ayaṃ kho, sārīputta, hetūti**ādi nigamaṇaṃ. Yañcetha antarantarā na vuttaṃ, taṃ uttānatthameva. Tasmā pālīkkameneva veditabbaṃ. Yaṃ pana vuttaṃ **na ciraṭṭhitikaṃ ahoṣīti**, taṃ purisayugavasena vuttanti veditabbaṃ. Vassagaṇānāya hi vipassissa bhagavato asītivassasahassāni āyu, sammukhasāvakaṇampissa tattakameva. Evamassa yvāyaṃ sabbapacchimako sāvako, tena saha ghaṭetvā satasahassaṃ saṭṭhimattāni ca vassasahassāni brahmacariyaṃ aṭṭhāsī. Purisayugavasena pana yugaparamparāya āgantvā dveveva purisayugāni aṭṭhāsī. Tasmā na ciraṭṭhitikanti vuttaṃ. Sikhissa pana bhagavato sattativassasahassāni āyu.

Sammukhasāvākānampissa tattakameva. Vessabhussa bhagavato saṭṭhivassasahassāni āyu. Sammukhasāvākānampissa tattakameva. Evaṃ tesampi ye sabbapacchimakā sāvakā tehi saha ghaṭetvā satasahassato uddham cattālīsamattāni vīsativassāni ca vassasahassāni brahmacariyaṃ aṭṭhāsi. Purisayugavasena pana yugaparamparāya āgantvā dve dveveva purisayugāni aṭṭhāsi. Tasmā na ciratṭhitikanti vuttam.

20. Evaṃ āyasmā sārīputto tiṇṇaṃ buddhānaṃ brahmacariyassa na ciratṭhitikāraṇaṃ sutvā itaresaṃ tiṇṇaṃ brahmacariyassa ciratṭhitikāraṇaṃ sotukāmo puna bhagavantaṃ “**ko pana bhante hetū**”ti ādinā nayena pucchi. Bhagavāpissa byākāsi. Taṃ sabbam vuttapaṭipakkhavasena veditabbaṃ. Ciratṭhitikabhāvepi cettha tesam buddhānaṃ āyuparimāṇatopi purisayugatopi ubhayathā ciratṭhitikatā veditabbā. Kakusandhassa hi bhagavato cattālīsavassasahassāni āyu, koṇāgamanassa bhagavato tiṃsavassasahassāni, kassapassa bhagavato vīsativassasahassāni; sammukhasāvākānampi nesaṃ tattakameva. Bahūni ca nesaṃ sāvakayugāni paramparāya brahmacariyaṃ pavattesaṃ. Evaṃ tesam āyuparimāṇatopi sāvakayugatopi ubhayathā brahmacariyaṃ ciratṭhitikam ahoṣi.

Amhākaṃ pana bhagavato kassapassa bhagavato upaḍḍhāyukappamaṇe dasavassasahassāyukakāle uppajjitabbaṃ siyā. Taṃ asambhuṇantaṃ pañcavassasahassāyukakāle, ekavassasahassāyukakāle, pañcavassasatāyukakālepi vā uppajjitabbaṃ siyā. Yasmā panassa buddhattakāraṇe dhamme esantassa pariyesantassa ṇāṇaṃ paripācentassa gabbhaṃ gaṇhāpentassa vassasatāyukakāle ṇāṇaṃ paripākamaṃgamaṃ. Tasmā atiparittāyukakāle uppanno. Tenassa sāvakaparamparāvasena ciratṭhitikampi brahmacariyaṃ āyuparimāṇavasena vassagaṇanāya naciratṭhitikamevāti vattum vaṭṭati.

21. **Atha kho āyasmā sārīputtoti ko anusandhi?** Evaṃ tiṇṇaṃ buddhānaṃ brahmacariyassa ciratṭhitikāraṇaṃ sutvā sikkhāpadapaññattiyeva ciratṭhitikabhāvaḥetūti niṭṭhaṃ gantvā bhagavato brahmacariyassa ciratṭhitikabhāvaṃ icchanta āyasmā sārīputto bhagavantaṃ sikkhāpadapaññattim yāci. Tassa yācanavidhidassanattametaṃ vuttam – **atha kho āyasmā sārīputto utthāyāsanaṃ ...pe... ciratṭhitikanti**. Tattha **addhaniyanti** addhānakkhamam; dīghakālikanti vuttam hoti. Sesam uttānatthameva.

Athassa bhagavā “na tāvāyaṃ sikkhāpadapaññattikālo”ti pakāsento “**āgamehi tvam sārīputtā**”tiādimāha. Tattha **āgamehi tvanti** tiṭṭha tāva tvam; adhivāsehi tāva tvanti vuttam hoti. Ādaratthavasenevettha dvikkhattum vuttam. Etena bhagavā sikkhāpadapaññattiyā sāvakānaṃ visayabhāvaṃ paṭikkhipitvā “buddhavisayova sikkhāpadapaññattī”ti āvikaronto “**tathāgato vā**”tiādimāha. Ettha ca **tatthāti** sikkhāpadapaññattiyācanāpekkham bhummavacanaṃ. Tatrāyaṃ yojanā – yaṃ vuttam “sikkhāpadaṃ paññapeyyā”ti, tattha tassā sikkhāpadapaññattiyā tathāgatoyeva kālam jānissatīti. Evaṃ vatvā akālam tāva dassetuṃ “**na tāva sārīputtā**”tiādimāha.

Tattha āsavā tiṭṭhanti etesūti **āsavaṭṭhāniyā**. Yesu diṭṭhadhammikasamparāyikā dukkhāsavā kilesāsavā ca parūpavādavippaṭṭisāravadhabandhanādayo ceva apāyadukkhavisesabhūtā ca āsavā tiṭṭhantiyeva, yasmā nesaṃ te kāraṇaṃ hontīti attho. Te āsavaṭṭhāniyā vītikkamadhammā yāva na saṅge pātubhavanti, na tāva satthā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapetīti ayamettha yojanā. Yadi hi paññapeyya, parūpavādā parūpārambhā garahadosā na parimucceyya.

Katham? Paññapentena hi “yo pana bhikkhu methunaṃ dhammaṃ paṭiseveyyā”tiādi sabbam paññapetabbaṃ bhaveyya. Adisvāva vītikkamadosaṃ imaṃ paññattim ṇatvā pare evaṃ upavādañca upārambhañca garaḥaṇca pavatteyyum – “kathañhi nāma samaṇo gotamo bhikkhusaṅgho me anvāyiko vacanakaroti ettāvata sikkhāpadehi paliveṭṭhessati, pārājikaṃ paññapessati? Nanu ime kulaputtā mahantaṃ bhogakkhandhaṃ mahantañca ṇātiparivaṭṭam hatthagatāni ca rajjānīpi pahāya pabbajitā, ghāsaṅghādanaparamatāya santuṭṭhā, sikkhāya tibbagāravā, kāye ca jīvite ca nirapekkhā viharanti. Tesu nāma ko lokāmisabhūtaṃ methunaṃ vā paṭisevissati, parabhaṇḍam vā harissati, parassa vā iṭṭham kantaṃ atimadhuraṃ jīvitaṃ upacchindissati, abhūtaguṇakathāya vā jīvitaṃ kappessati! Nanu pārājike apaññattepi pabbajjāsānkhepenetam pākaṭam kata”nti. Tathāgatassa ca thāmañca balañca sattā na jāneyyūm. Paññattampi sikkhāpadaṃ kuppeyya, na yathāthāne tiṭṭheyya. Seyyathāpi nāma akusalo vejjo kañci anuppannagaṇḍam purisaṃ pakkosāpetvā “ehi bho purisa, imasmim te sarīrappadesa mahāgaṇḍo uppajjitvā anayabyasanaṃ pāpessati, paṭikacceva naṃ tikicchāpehī”ti vatvā “sādhācariya, tvamyeveva naṃ tikicchassū”ti vutto tassa arogaṃ sarīrappadesaṃ phāletvā lohitaṃ nīharitvā ālepanabandhanadhovanādīhi taṃ padesaṃ sañchaviṃ katvā taṃ purisaṃ vadeyya – “mahārogo te mayā tikicchito, dehi me deyyadhamma”nti. So taṃ “kimayaṃ bālavejjo vadati? Kataro kira me iminā rogo tikicchito? Nanu me ayaṃ dukkhañca janeti, lohittakkhayañca maṃ pāpetī”ti evaṃ upavadeyya ceva upārambheyya ca garaheyya ca, na cassa guṇaṃ jāneyya. Evameva yadi anuppanne vītikkamadose satthā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapeyya, parūpavādādīhi ca na parimucceyya, na cassa thāmaṃ vā balaṃ vā sattā jāneyyūm, paññattampi sikkhāpadaṃ kuppeyya, na yathāthāne

tiṭṭheyya. Tasmā vuttaṃ – “**na tāva sārīputta satthā sāvakānaṃ...pe... pātubhavanti**”ti.

Evaṃ akālaṃ dassetvā puna kālaṃ dassetuṃ “**yato ca kho sārīputtā**”tiādimāha. Tattha **yato**ti yadā; yasmim̄ kāleti vuttaṃ hoti. Sesam̄ vuttānusārenea veditabbaṃ. Ayaṃ vā hettha saṅkhepattho – yasmim̄ samaye “āsavaṭṭhānīyā dhammā”ti saṅkhyam̄ gatā vītikkamadosā saṅghe pātubhavanti, tadā satthā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapeti, uddisati pātimokkhaṃ. Kasmā? Tesam̄yeva “āsavaṭṭhānīyā dhammā”ti saṅkhyam̄ gatānaṃ vītikkamadosānaṃ paṭighātāya. Evaṃ paññapento yathā nāma kusalo vejjo uppannaṃ gaṇḍaṃ phālanalepanabandhanadhovanādīhi ticicchanto rogaṃ vūpasametvā saṅchaviṃ katvā na tveva upavādādiraho hoti, sake ca ācariyake viditānubhāvo hutvā sakkāraṃ pāpuṇāti; evaṃ na ca upavādādiraho hoti, sake ca sabbaññuvisaye viditānubhāvo hutvā sakkāraṃ pāpuṇāti. Tañcassa sikkhāpadaṃ akuppaṃ hoti, yathāṭhāne tiṭṭhatīti.

Evaṃ āsavaṭṭhānīyānaṃ dhammānaṃ anuppattiṃ sikkhāpadapaññattiyā akālaṃ uppattiñca kālanti vatvā idāni tesam̄ dhammānaṃ anuppattikālañca uppattikālañca dassetuṃ “**na tāva sārīputta idhekacce**”tiādimāha. Tattha uttānatthāni padāni pālīvaseneva veditabbāni. Ayaṃ pana anuttānapadavaṇṇanā – rattiyo jānanti **rattaññū**, attano pabbajitadivasato paṭṭhāya bahukā rattiyo jānanti, cirapabbajitāti vuttaṃ hoti. Rattaññūhi mahattaṃ **rattaññumahattaṃ**; cirapabbajitehi mahantabhāvanti attho. Tatra rattaññumahattaṃ patte saṅghe upasenaṃ vaṅgantaputtaṃ ārabha sikkhāpadaṃ paññattanti veditabbaṃ. So hāyasmā ūnadasavasse bhikkhū upasampādentē disvā ekavasso saddhivihārikaṃ upasampādesi. Atha bhagavā sikkhāpadaṃ paññapesi – “na, bhikkhave, ūnadasavassena upasampādetabbo. Yo upasampādeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 75). Evaṃ paññatte sikkhāpade puna bhikkhū “dasavassāmaṃ dasavassāmaṃ”ti bālā abyattā upasampādenti. Atha bhagavā aparampi sikkhāpadaṃ paññapesi – “na, bhikkhave, bālena abyattena upasampādetabbo. Yo upasampādeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, byattena bhikkhunā paṭibalena dasavassena vā atīrekadasavassena vā upasampādetu”nti (mahāva. 76) rattaññumahattaṃ pattakāle dve sikkhāpadāni paññattāni.

Vepullamahattanti vipulabhāvena mahattaṃ. Saṅgho hi yāva na theranavamajjhimānaṃ vasena vepullamahattaṃ patto hoti, tāva senāsānāni pahonti. Sāsane ekacce āsavaṭṭhānīyā dhammā na uppajjanti. Vepullamahattaṃ pana patte te uppajjanti. Atha satthā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapeti. Tattha vepullamahattaṃ patte saṅghe paññattasikkhāpadāni “yo pana bhikkhu anupasaṃpannaṃ uttari dirattatirattaṃ sahaseyyam̄ kappeyya, pācittiyam̄” (pāci. 51); “yā pana bhikkhunī anuvassaṃ vuṭṭhāpeyya, pācittiyam̄” (pāci. 1171); “yā pana bhikkhunī ekam̄ vassaṃ dve vuṭṭhāpeyya, pācittiya”nti (pāci. 1175) iminā nayena veditabbāni.

Lābhaggamahattanti lābhassa aggamahattaṃ; yo lābhassa aggo uttamo mahantabhāvo, taṃ patto hotīti attho. Lābhena vā aggamahattampi, lābhena seṭṭhattañca mahantattañca pattoti attho. Saṅgho hi yāva na lābhaggamahattaṃ patto hoti, tāva na lābham̄ paṭicca āsavaṭṭhānīyā dhammā uppajjanti. Patte pana uppajjanti, atha satthā sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññapeti – “yo pana bhikkhu acelakassa vā paribbājakassa vā paribbājikāya vā sahatthā khādanīyam̄ vā bhojanīyam̄ vā dadeyya, pācittiya”nti (pāci. 270). Idañhi lābhaggamahattaṃ patte saṅghe sikkhāpadaṃ paññattaṃ.

Bāhusaccamahattanti bāhusaccassa mahantabhāvaṃ. Saṅgho hi yāva na bāhusaccamahattaṃ patto hoti, tāva na āsavaṭṭhānīyā dhammā uppajjanti. Bāhusaccamahattaṃ patte pana yasmā ekampi nikāyam̄, dvepi...pe... pañcapi nikāye uggahetvā ayoniso ummujjamānā puggalā rasena rasaṃ saṃsanditvā uddhammaṃ ubbinayam̄ satthusāsaṇaṃ dīpenti. Atha satthā “yo pana bhikkhu evaṃ vadeyya – tathāham̄ bhagavatā dhammaṃ desitaṃ ājānāmi...pe... samaṇuddesopi ce evaṃ vadeyyā”tiādinā (pāci. 418) nayena sikkhāpadaṃ paññapetīti.

Evaṃ bhagavā āsavaṭṭhānīyānaṃ dhammānaṃ anuppattikālañca uppattikālañca dassetvā tasmim̄ samaye sabbasopi tesam̄ abhāvaṃ dassento “**nirabbudo hi sārīputtā**”tiādimāha. Tattha **nirabbudoti** abbudavirahito; abbudā vuccanti corā, niccoroti attho. Corāti ca imasmim̄ atthe dussīlāva adhippetā. Te hi assamañāva hutvā samaṇapaṭiññatāya paresam̄ paccaye corenti. Tasmā nirabbudoti niccoro, niddussīloti vuttaṃ hoti. **Nirādinavoti** nirupaddavo nirupasaggo; dussīlādīnavarahitoyevāti vuttaṃ hoti. **Apagatakālakoti** kālakā vuccanti dussīlayeva; te hi suvaṇṇavaṇṇāpi samānā kālakadhammayogā kālakātveva veditabbā. Tesam̄ abhāvā apagatakālakoti. Apahatakālakotipi pāṭho. **Suddhoti** apagatakālakattāyeva suddho pariyodāto pabhassaro. **Sāre patiṭṭhitoti** sāro vuccanti sīla-samādhi-paññāvimutti-vimuttiññadassanagaṇā, tasmim̄ sāre patiṭṭhitattā sāre patiṭṭhito.

Evaṃ sāre patiṭṭhitabhāvaṃ vatvā puna so cassa sāre patiṭṭhitabhāvo evaṃ veditabboti dassento **imesaṅhi sārīputtāti** ādimāha. Tatrāyam̄ saṅkhepavaṇṇanā – yānimāni verañjāyam̄ vassāvāsaṃ upagatāni pañca bhikkhusatāni, imesaṃ yo guṇavasena pacchimako sabbaparittagaṇo bhikkhu, so sotāpanno. **Sotāpannoti** sotam̄ āpanno; sototi ca maggasetam̄ adhivacanaṃ. Sotāpannoti tena samannāgatassa puggalassa. Yathāha –

“Soto sototi hidam, sārīputta, vuccati; katamo nu kho, sārīputta, sototi? Ayameva hi, bhante, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, seyyathidam – sammādiṭṭhi...pe... sammāsamādhī”ti. “Sotāpanno sotāpannoti hidam, sārīputta, vuccati; katamo nu kho, sārīputta, sotāpanno”ti? “Yo hi, bhante, iminā ariyena aṭṭhaṅgikena maggena samannāgato, ayam vuccati – sotāpanno. Soyamāyasmā evaṃnāmo evaṃgotto”ti (saṃ. ni. 5.1001). Idha pana maggena phalassa nāmaṃ dinnam. Tasmā phalaṭṭho “sotāpanno”ti vedītabbo.

Avinipātadhammoti vinipātetīti vinipāto; nāssa vinipāto dhammoti avinipātadhammo, na attānaṃ apāyesu vinipātanāsabhāvoti vuttaṃ hoti. Kasmā? Ye dhammā apāyagamanīyā, tesam parikkhayā. Vinipātanam vā vinipāto, nāssa vinipāto dhammoti avinipātadhammo, apāyesu vinipātanāsabhāvo assa natthīti vuttaṃ hoti. Sammattaniyāmena maggena niyatattā **niyato**. Sambodhi param ayanam parā gati assāti **sambodhiparāyaṇo**. Upari maggattayam avassam sampāpakoti attho. Kasmā? Paṭiladdhapaṭhammagattāti.

Vinayapaññattiyācanakathā niṭṭhitā.

Buddhāciṅṇakathā

22. Evaṃ dhammasenāpatiṃ saññāpetvā verañjāyam taṃ vassāvāsam vītināmetvā vutthavasso mahāpavāraṇāya pavāretvā **atha kho bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ āmantesi**. **Āmantesi**ti ālapi abhāsi sambodhesi. Kinti? **Āciṅṇam kho panetanti** evamādi. **Āciṅṇanti** caritam vattaṃ anudhammatā. Taṃ kho panetaṃ āciṅṇam duvidham hoti – buddhāciṅṇam, sāvākāciṅṇanti. Katamaṃ buddhāciṅṇam? Idam tāva ekaṃ – yehi nimantitā vassam vasanti, na te anapaloketvā anāpucchitvā janapadacārikaṃ pakkamanti. Sāvakā pana apaloketvā vā anapaloketvā vā yathāsukham pakkamanti.

Aparampi buddhāciṅṇam – vutthavassā pavāretvā janasaṅghatthāya janapadacārikaṃ pakkamantiyeva. Janapadacārikaṃ carantā ca mahāmaṇḍalaṃ majjhimaṇḍalaṃ antimamaṇḍalanti imesam tiṇṇam maṇḍalānaṃ aññatarasmiṃ maṇḍale caranti. Tattha mahāmaṇḍalaṃ navayojanasatikam, majjhimaṇḍalaṃ chayojanasatikam, antimamaṇḍalaṃ tiyojanasatikam. Yadā mahāmaṇḍale cārikaṃ caritukāmā honti, tadā mahāpavāraṇāya pavāretvā pāṭipadadivase mahābhikkhusaṅghaparivārā nikkhamitvā gāmanigamādīsu mahājanaṃ āmisapaṭiggahena anuggaṇhantā dhammādānena cassa vivaṭṭupanissitam kusalam vaḍḍhentā navahi māsehi janapadacārikaṃ pariyosāpentī. Sace pana antovasse bhikkhūnaṃ samathavipassanā taruṇā honti, mahāpavāraṇāya appavāretvā pavāraṇāsaṅghaṃ datvā kattikapuṇṇamāyam pavāretvā māgasirassa paṭhamadivase mahābhikkhusaṅghaparivārā nikkhamitvā vuttanayeneva majjhimaṇḍale aṭṭhahi māsehi cārikaṃ pariyosāpentī. Sace pana nesam vutthavassānaṃ aparipākandriyā veneyyasattā honti, tesam indriyaparipākaṃ āgamentā māgasiramāsampi tattheva vasitvā phussamāsassa paṭhamadivase mahābhikkhusaṅghaparivārā nikkhamitvā vuttanayeneva antimamaṇḍale sattahi māsehi cārikaṃ pariyosāpentī. Tesu ca maṇḍalesu yatha kathaci vicarantāpi te te satte kilesehi viyojantā sotāpattiphalādīhi payojantā veneyyavaseneva nānāvaṇṇāni pupphāni ocinantā viya caranti.

Aparampi buddhānaṃ āciṅṇam – devasikaṃ paccūsamaye santaṃ sukham nibbānārammaṇam katvā phalasaṃpattisamāpajjanaṃ, phalasaṃpattiyā vuṭṭhahitvā devasikaṃ mahākaruṇāsamāpattiyā samāpajjanaṃ, tato vuṭṭhahitvā dasasahassacakkavāḷe bodhaneyyasattasamavalokanaṃ.

Aparampi buddhānaṃ āciṅṇam – āgantukehi saddhiṃ paṭhamataram paṭisanthārakaraṇam, aṭṭhuppattivasena dhammadesanā, otiṇṇe dose sikkhāpadapaññāpananti idam buddhāciṅṇam.

Katamaṃ sāvākāciṅṇam? Buddhassa bhagavato kāle dvikkhattuṃ sannipāto pure vassūpanāyikāya ca kammaṭṭhānaggahaṇattham, vutthavassānañca adhigataguṇārocanaṭṭham upari kammaṭṭhānaggahaṇatthañca. Idam sāvākāciṅṇam. Idha pana buddhāciṅṇam dassento āha – “**āciṅṇam kho panetaṃ, ānanda, tathāgatāna**”nti.

Āyāmāti āgaccha yāma. **Apalokessāmāti** cārikaṃ caraṇatthāya āpucchissāma. **Evanti** sampaṭicchanaṭṭhe nipāto. **Bhanteti** gārāvadhivacanametam; satthuno paṭivacanadānantipi vaṭṭati. **Bhagavato paccassosīti** bhagavato vacanaṃ paṭiassosi, abhimukho hutvā suṇi sampaṭicchī. Evanti iminā vacanena paṭiggahesīti vuttaṃ hoti.

Atha kho bhagavā nivāsetvāti idha pubbaṅhasamayanti vā sāyanhasamayanti vā na vuttaṃ. Evaṃ santepi bhagavā katabhattakicco majjhanhikaṃ vītināmetvā āyasmantaṃ ānandaṃ pacchāsamaṇam katvā nagaradvārato paṭṭhāya nagaravīthiyo suvaṇṇarasapiñjarāhi raṃsīhi samujjotayamāno yena verañjassa brāhmaṇassa nivesanaṃ tenupasaṅkami. Gharadvāre ṭhitamattameva cassa bhagavantaṃ disvā pariṇāso ārocesi. Brāhmaṇo satim paṭilabhitvā samvegaṭāto sahasā vuṭṭhāya mahārahaṃ āsanaṃ paññāpetvā bhagavantaṃ paccuggamma “ito, bhagavā,

upasaṅkamatū”ti āha. Bhagavā upasaṅkamtivā paññatte āsane nisīdi. Atha kho verañjo brāhmaṇo bhagavantam upanīṣīditukāmo attanā tñitapadesato yena bhagavā tenupasaṅkami. Ito param uttānatthameva.

Yaṃ pana brāhmaṇo āha – “**apica yo deyyadhammo, so na dinno**”ti. Tatrāyamadhippāyo – mayā nimantitānaṃ vassaṃvutthānaṃ tumhākaṃ temāsaṃ divase divase pāto yāgukhajjakaṃ, majjhanhike khādanīyabhojanīyaṃ, sāyanhe anekavidha pānavikati gandhapupphādīhi pūjāsakkāroti evamādiko yo deyyadhammo dātabbo assa, so na dinnoti. **Taṅca kho no asantanti** ettha pana liṅgavipallāso vedītabbo. So ca kho deyyadhammo amhākaṃ no asantoti ayañhettha attho. Atha vā yaṃ dānavatthum mayam tumhākaṃ dadeyyāma, taṅca kho no asantanti evamettha attho vedītabbo.

Nopi adātukamyatāti adātukāmatāpi no natthi, yathā pahūtavittūpakaraṇānaṃ maccharīnaṃ. **Taṃ kutettha labbhā bahukiccā gharāvāsāti** tatrāyaṃ yojanā – yasmā bahukiccā gharāvāsā, tasmā ettha santepi deyyadhamme dātukamyatāya ca taṃ kuto labbhā kuto taṃ sakkā laddhum, yaṃ mayam tumhākaṃ deyyadhammaṃ dadeyyāmāti gharāvāsaṃ garahanto āha. So kira mārena āvaṭṭitabhāvaṃ na jānāti, “gharāvāsapalibodhena me satisammoso jāto”ti maññi, tasmā evamāha. Apica – **taṃ kutettha labbhāti** imasmim temāsabbhantare yamahaṃ tumhākaṃ dadeyyam, taṃ kuto labbhā? Bahukiccā hi gharāvāsāti evamettha yojanā vedītabbā.

Atha brāhmaṇo “yaṃnūnāhaṃ yaṃ me tīhi māsehi dātabbaṃ siyā, taṃ sabbaṃ ekadivaseneva dadeyya”nti cintetvā **adhivāsetu me bhavaṃ gotamoti**ādīmāha. Tattha **svātanāyāti** yaṃ me tumhesu sakkāraṃ karoto sve bhavissati puññañceva pītipāmojjañca, tadatthāya. Atha tathāgato “sace ahaṃ nādhivāseyyam, ‘ayaṃ temāsaṃ kiñci aladdhā kupito maññe, tena me yāciyamāno ekabhattampi na paṭiggaṇhāti, natthi imasmim adhvāsanakhanti, asabbaññū aya’nti evaṃ brāhmaṇo ca verañjāvāsino ca garahitvā bahum apuññaṃ pasaveyyum, taṃ tesam mā ahoṣī”ti tesam anukampāya **adhivāsesi bhagavā tuṅhībhāvena**.

Adhvāsetvā ca atha kho bhagavā verañjaṃ brāhmaṇam “alam gharāvāsapalibodhacintāyā”ti saññāpetvā taṅkhaṇānurūpāya dhammiyā kathāya diṭṭhadhammikasaṃparāyikaṃ atthaṃ sandassetvā kusale dhamme samādapetvā gaṇhāpetvā tattha ca naṃ samuttejetvā saussāhaṃ katvā tāya saussāhatāya aññehi ca vijjamaṇaguṇehi sampahaṃsetvā dhammaratanavassaṃ vassetvā uṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi. Pakkante ca pana bhagavati verañjo brāhmaṇo puttadāraṃ āmantesi – “mayam, bhāne, bhagavantam temāsaṃ nimantetvā ekadivasam ekabhattampi nādama. Handa, dāni tathā dānaṃ paṭiyādetha yathā temāsikopi deyyadhammo sve ekadivaseneva dātum sakkā hoti”ti. Tato pañītam dānaṃ paṭiyādāpetvā yaṃ divasaṃ bhagavā nimantito, tassā rattiyā accayena āsanatthānaṃ alaṅkārapetvā mahārahāni āsanāni paññāpetvā gandhadhūmavāsakusumavicitraṃ mahāpūjam sajjetvā bhagavato kālam ārocāpesi. Tena vuttam – “**atha kho verañjo brāhmaṇo tassā rattiyā accayena...pe... niṭṭhitam bhatta**”nti.

23. Bhagavā bhikkhusaṅghaparivuto tattha agamāsi. Tena vuttam – “**atha kho bhagavā...pe... nisīdi saddhim bhikkhusaṅghena**”ti. **Atha kho verañjo brāhmaṇo buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghanti buddhappamukhanti** buddhapaṇīyakaṃ; buddham saṅghattheraṃ katvā nisinnanti vuttam hoti. **Pañītenāti** uttamena. **Sahatthāti** sahatthena. **Santappetvāti** suṭṭhu tappetvā, paripuṇṇam suhitam yāvadatthaṃ katvā. **Sampavāretvāti** suṭṭhu pavāretvā ‘ala’nti hatthasaññāya mukhasaññāya vacībhedena ca paṭikkhipāpetvā. **Bhuttāvinti** bhuttavantaṃ. **Onītapattapāṇinti** pattato onītapāṇim; apanītahatthanti vuttam hoti. **Ticivarena acchādesīti** ticivaraṃ bhagavato adāsi. Idam pana vohāravacanamatthaṃ hoti “ticivarena acchādesī”ti, tasmīca ticivare ekameko sātako sahasam agghati. Iti brāhmaṇo bhagavato tisahasagghanakaṃ ticivaramadāsi uttamaṃ kāsikavatthasadisam. **Ekamekañca bhikkhum ekamekena dussayugenāti** ekamekena dussayugaḷena. Tatra ekasātako pañcasatāni agghati. Evaṃ pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ pañcasatasahasagghanakāni dussāni adāsi. Brāhmaṇo ettakampi datvā atuṭṭho puna sattaṭṭhasahasagghanake anekarattakambale ca paṭṭuṇṇapattapaṭe ca phāletvā phāletvā āyogaṃsabaddhakakāyabandhanaparissāvanādīnaṃ atthāya adāsi. Satapākasahasapākānañca bhesajjatelānaṃ tumbāni pūretvā ekamekassa bhikkhuno abbhañjanatthāya sahasagghanakaṃ telamadāsi. Kiṃ bahunā, catūsu paccayesu na koci parikkhāro samaṇaparibhogo adinno nāma ahoṣi. Pāliyaṃ pana cīvaramattameva vuttam.

Evaṃ mahāyāgaṃ yajitvā saputtadāraṃ vanditvā nisinnaṃ atha kho bhagavā verañjaṃ brāhmaṇam temāsaṃ mārāvattānena dhammasavanāmatarasaparibhogaparihīnaṃ ekadivaseneva dhammāmatavassaṃ vassetvā puripuṇṇasaṅkappaṃ kurumāno **dhammiyā kathāya sandassetvā...pe... uṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi**. Brāhmaṇopi saputtadāro bhagavantañca bhikkhusaṅghaṃ vanditvā “punapi, bhante, amhākaṃ anuggahaṃ kareyyāthā”ti evamādīni vadanto anubandhitvā assūni pavattayamāno nivattī.

Atha kho bhagavā verañjāyaṃ yathābhirantaṃ viharitvāti yathājjhāsayāṃ yathārucitaṃ vāsaṃ vasitvā verañjāya nikkhamitvā mahāmaṇḍale cārikāya caraṇakāle gantabbaṃ buddhavīthi pahāya dubbhikkhadosena kilantaṃ bhikkhusaṅghaṃ ujunāva maggena gahetvā gantukāmo soreyyādīni anupagamma payāgapatiṭṭhānaṃ gantvā tattha gaṅgaṃ nadiṃ uttaritvā yena bārāṇasī tadavasari. Tena avasari tadavasari. Tatrāpi yathājjhāsayāṃ viharitvā vesāliṃ agamāsi. Tena vuttaṃ – “anupagamma soreyyaṃ...pe... vesāliyaṃ viharati mahāvane kūṭāgārasālāya**”nti.**

Buddhāciṇṇakathā niṭṭhitā.

Samantapāsādikāya vinayasaṃvaṇṇanāya

Verañjakaṇḍavaṇṇanā niṭṭhitā.

Tatridaṃ samantapāsādikāya samantapāsādikattasmiṃ –

Ācariyaparamparato, nidānavatthuppabhedadīpanato;
Parasamayavivajjanato, sakasamayavisuddhito ceva.

Byañjanaparisodhanato, padatthato pāḷiyojanakkamato;
Sikkhāpadanicchayato, vibhaṅganayabhedadassanato.

Sampassataṃ na dissati, kiñci apāsādikaṃ yato ettha;
Viññūnamayaṃ tasmā, samantapāsādikatveva.

Samvaṇṇanā pavattā, vinayassa vineyyadamanakusalena;
Vuttassa lokanāthena, lokamanukampamānenāti.

Verañjakaṇḍavaṇṇanā niṭṭhitā.

1. Pārājikakaṇḍaṃ

1. Paṭhamapārājikaṃ

Sudinnabhāṇavāraṇṇanā

24. Ito paraṃ **tena kho pana samayena vesāliyā avidūre**tiādi yebhuyyena uttānatthaṃ. Tasmā anupadavaṇṇanaṃ pahāya yattha yattha vattabbaṃ atthi, taṃ tadeva vaṇṇayissāma. **Kalandagāmoti** kalandakā vuccanti kāḷakā, tesam vasena laddhanāmo gāmo. **Kalandaputtoti** gāmasena laddhanāmassa rājasammatassa cattālīsakoṭivibhavassa kalandaseṭṭhino putto. Yasmā pana tasmiṃ gāme aññepi kalandanāmakā manussā atthi, tasmā kalandaputtoti vatvā puna seṭṭhiputtoti vuttaṃ. **Sambahulehīti** bahukehi. **Sahāyakehīti** sukhadukkhāni saha āyanti upagacchantīti sahāyā, sahāyā eva sahāyakā, tehi sahāyakehi. **Saddhinti** ekato. **Kenacideva karaṇīyenāti** kenacideva bhaṇḍappayojanauddhārasāraṇādīnā kiccena; kattikanakkhattakīḷāciccenāti pi vadanti. Bhagavā hi kattikajuṇhapakkhe vesāliṃ sampāpuṇi. Kattikanakkhattakīḷā cettha uḷārā hoti. Tadattaṃ gatoti veditabbo.

Addasa khoti kathaṃ addasa? So kira nagarato bhuttaṭṭarāsaṃ suddhuttarāsaṅgaṃ mālāgandhavilepanatthaṃ buddhadassanattaṃ dhammasavanatthañca nikkhamantaṃ mahājanaṃ disvā “kva gacchathā”ti pucchi. “Buddhadassanattaṃ dhammasavanatthañcā”ti. Tena hi “ahampi gacchāmi”ti gantvā catubbidhāya parisāya parivutaṃ brahmassarena dhammaṃ desentaṃ bhagavantaṃ addasa. Tena vuttaṃ – “**addasa kho...pe... desenta**”nti. **Disvānassāti** disvāna assa. **Etadahosīti** pubbe katapuññatāya codiyamānassa bhabbakulaputtassa etaṃ ahoṣi. Kiṃ ahoṣi? Yaṃnūnāhampi dhammaṃ **suṇeyyanti**. Tattha **yannūnāti** parivittakkadassanametam. Evaṃ kirassa parivittakko uppanno “yamayaṃ parisā ekaggacittā dhammaṃ suṇāti, aho vatāhampi taṃ suṇeyya”nti.

Atha kho sudinno kalandaputto yena sā parisāti idha kasmā “yena bhagavā”ti avatvā “yena sā parisā”ti vuttanti ce. Bhagavantañhi parivāretvā uḷāruḷārajanā mahatī parisā nisinnā, tatra na sakkā iminā pacchā āgatena bhagavantaṃ upasaṅkamitvā nisīdituṃ. Parisāya pana ekasmiṃ padese sakkāti so taṃ parisāmyeva upasaṅkamanto.

Tena vuttaṃ – “atha kho sudinno kalandaputto yena sā parisā”ti. **Ekamantaṃ nisinnassa kho sudinnassa kalandaputtassa etadahosī** na nisinnamattasseva ahoṣi, atha kho bhagavato sittayūpasamhitaṃ thokaṃ dhammakathaṃ sutvā; taṃ panassa yasmā ekamantaṃ nisinnasseva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “ekamantaṃ nisinnassa kho sudinnassa kalandaputtassa etadahosī”ti. Kiṃ ahoṣī? **Yathā yathā khotiādi**.

Tatrāyaṃ saṅkhepakathā – ahaṃ kho yena yena ākārena bhagavatā dhammaṃ desitaṃ ājānāmi, tena tena me upaparikkhato evaṃ hoti yadetaṃ sittayabrahmacariyaṃ ekampi divasaṃ akhaṇḍaṃ katvā carimakacittaṃ pāpetabbatāya ekantaparipuṇṇaṃ caritabbaṃ, ekadivasampi ca kilesamalena amalīnaṃ katvā carimakacittaṃ pāpetabbatāya ekantaparissuddhaṃ. Saṅkhalikhitaṃ likhitasāṅkhasadisaṃ dhotasāṅkhasappaṭibhāgaṃ caritabbaṃ. Idaṃ na sukaraṃ agāraṃ ajjhāvasatā agāramajjhe vasantena ekantaparipuṇṇaṃ...pe... caritum. Yaṃnūnāhaṃ kese ca massuṇca ohāretvā kasāyarasapītātāya kāsāyāni brahmacariyaṃ carantānaṃ anucchavikāni vatthāni acchādetvā paridahitvā agārasmā nikkhamitvā anagāriyaṃ pabbajeyyanti. Ettha ca yasmā agārassa hitaṃ kasivāṇijjādikammaṃ agāriyanti vuccati, taṅca pabbajjāya natthi; tasmā pabbajjā “anagāriyā”ti nātābbā. Taṃ anagāriyaṃ pabbajjaṃ. **Pabbajeyyanti** paribbajeyyaṃ.

25. Aciravuṭṭhitāya parisāya yena bhagavā tenupasaṅkamīti sudinno avuṭṭhitāya parisāya na bhagavantaṃ pabbajjaṃ yāci. Kasmā? Tatrassa bahū nātisālohitā mittāmaccā santi, te “tvam mātāpitūnaṃ ekaputtako, na labbhā tayā pabbajitu”nti bāhāyampi gahetvā ākaḍḍheyyum, tato pabbajjāya antarāyo bhavissati”ti saheva parisāya uṭṭhahitvā thokaṃ gantvā puna kenaci sarīrakiccalesena nivattitvā bhagavantaṃ upasaṅkamma pabbajjaṃ yāci. Tena vuttaṃ – “**atha kho sudinno kalandaputto aciravuṭṭhitāya parisāya...pe... pabbājetu maṃ bhagavā**”ti.

Bhagavā pana yasmā rāhulakumārassa pabbajitato pabhuti mātāpitūhi ananuññātaṃ puttaṃ na pabbājeti, tasmā naṃ pucchi – “**anuññātosī pana tvam sudinna mātāpitūhi...pe... pabbajjāyā**”ti.

26. Ito paraṃ pāṭhānusāreneva gantvā **taṃ karaṇīyaṃ tūretvāti** ettha evamattho veditaḥ – dhuranikkhepeveva taṃ karaṇīyaṃ niṭṭhāpetvāti; na hi pabbajjāya tibbacchandassa bhaṇḍappayojanauddhārasāraṇādīsu vā nakkhattakīlāyaṃ vā cittaṃ namati. **Amma tātāti** ettha pana **ammāti** mātaraṃ ālapati; **tātāti** pitaraṃ. **Tvam khosīti** tvam kho asi. **Ekaputtakoti** ekova puttako; añño te jeṭṭho vā kaniṭṭho vā natthi. Ettha ca “ekaputto”ti vattabbe anukampāvasena “ekaputtako”ti vuttaṃ. **Piyoti** pītijananako. **Manāpoti** manavaḍḍhanako. **Sukhedhitoti** sukkena edhito; sukhasaṃvaḍḍhitoti attho. **Sukhaparihatoti** sukkena parihato; jātakālato pabhuti dhātūhi aṅkato aṅkaṃ haritvā dhāriyamāno assakarathakādīhi bālakīlanakehi kīlamāno sādurasabhojanaṃ bhōjijamāno sukkena parihato.

Na tvam, tāta sudinna, kiñci dukkhassa jānāsīti tvam tāta sudinna kiñci appamattakampi kalabhāgaṃ dukkhassa na jānāsī; atha vā kiñci dukkhena nānubhosīti attho. Karaṇatthe sāmivacanaṃ, anubhavanatthe ca jānanā; atha vā kiñci dukkhaṃ nassarasīti attho. Upayogatthe sāmivacanaṃ, saraṇatthe ca jānanā. Vikappadvayepi purimapadassa uttarapadena samānavibhattilopo daṭṭhabbo. Taṃ sabbaṃ saddasatthānusārena nātābbaṃ. **Maraṇenapi mayaṃ te akāmakā vinā bhavissāmāti** sacepi tava amhesu jīvamānesu maraṇaṃ bhavēyya, tena te maraṇenapi mayaṃ akāmakā anicchakā na attano ruciyā, vinā bhavissāma; tayā viyogaṃ vā pāpuṇissāmāti attho. **Kiṃ pana mayaṃ tanti** evaṃ sante kiṃ pana kiṃ nāma taṃ kāraṇaṃ yena mayaṃ taṃ jīvantaṃ anujānissāma; atha vā kiṃ pana mayaṃ tanti kena pana kāraṇena mayaṃ taṃ jīvantaṃ anujānissāmāti evamettha attho daṭṭhabbo.

27. Tatthevāti yattha naṃ ṭhitaṃ mātāpitāro nānujāniṃsu, tattheva ṭhāne. **Anantarahitāyāti** kenaci attharaṇena anattatāya.

28. Paricārehīti gandhabbanaṭaṇāṭakādīni paccupaṭṭhāpetvā tattha sahāyakehi saddhiṃ yathāsukhaṃ indriyāni cārehi sañcārehi; ito cito ca upanehīti vuttaṃ hoti. Atha vā paricārehīti gandhabbanaṭaṇāṭakādīni paccupaṭṭhāpetvā tattha sahāyakehi saddhiṃ laḷa, upalaḷa, rama, kīlassūtipi vuttaṃ hoti. **Kāme paribhuñjantoti** attano puttadārehi saddhiṃ bhoge bhuñjanto. **Puññāni karontoti** buddhaṅca dhammaṅca saṅghaṅca ārabba dānappadānādīni sugatimaggasodhakāni kusalakammāni karonto. **Tuṅhī ahoṣīti** kathānuppabandhavicchedanattaṃ nirālāpasallāpo ahoṣi. Athassa mātāpitāro tikkhattuṃ vatvā paṭivacanaṃ alabhamānā sahāyake pakkosāpetvā “esa vo sahāyako pabbajitukāmo, nivāretha na”nti āhaṃsu. Tepi taṃ upasaṅkamitvā tikkhattuṃ avocum, tesampi tuṅhī ahoṣi. Tena vuttaṃ – “**atha kho sudinnassa kalandaputtassa sahāyakā...pe... tuṅhī ahoṣī**”ti.

29. Athassa sahāyakānaṃ etadahosī – “sace ayaṃ pabbajjaṃ alabhamāno marissati na koci guṇo bhavissati. Pabbajitaṃ pana naṃ mātāpitāropi kālena kālaṃ passissanti. Mayampi passissāma. Pabbajjāpi ca nāmesā bhāriyā, divase divase mattikāpattaṃ gahetvā piṇḍāya caritabbaṃ. Ekaseyyaṃ ekabhantaṃ brahmacariyaṃ atidukkaraṃ.

Ayañca sukhumālo nāgarikajātiyo, so taṃ carituṃ asakkonto puna idheva āgamissati. Handassa mātāpitaro anujānāpessāmā”ti. Te tathā akamsu. Mātāpitaropi naṃ anujāniṃsu. Tena vuttaṃ – **“atha kho sudinnassa kalandaputtassa sahāyakā yena sudinnassa kalandaputtassa mātāpitaro...pe... anuññātosī mātāpitūhi agārasmā anagāriyaṃ pabbajjāyā”**ti.

30. Haṭṭhoti tuṭṭho. Udaggoti pītivasena abbhunnatakāyacitto. Katipāhanti katipayāni divasāni. Balaṃ gāhetvāti sappāyabhojanāni bhuñjanto, ucchādananhāpanādīhi ca kāyaṃ pariharanto, kāyabalaṃ janetvā mātāpitaro vanditvā assumukhaṃ nītiparivaṭṭaṃ pahāya yena bhagavā tenupasaṅkami...pe... pabbājetu maṃ bhante bhagavāti. Bhagavā samīpe ṭhitāṃ aññataraṃ piṇḍacārikaṃ bhikkhuṃ āmantesi – **“tena hi bhikkhu sudinnaṃ pabbājehi ceva upasampādehi cā”**ti. “Sādhu, bhante”ti kho so bhikkhu bhagavato paṭissuṇitvā sudinnaṃ kalandaputtaṃ jinadattiyaṃ saddhivihārikaṃ laddhā pabbājesi ceva upasampādesi ca. Tena vuttaṃ – **“alattha kho sudinno kalandaputto bhagavato santike pabbajjaṃ, alattha upasampada”**nti.

Ettha pana ṭhatvā sabbaaṭṭhakathāsu pabbajjā ca upasampadā ca kathitā. Mayaṃ pana yathāṭṭhitapāḷivaseneva **khandhake** kathayissāma. Na kevalañcetaṃ, aññampi yaṃ khandhake vā parivāre vā kathetabbaṃ aṭṭhakathācariyehi **vibhāṅgekathitaṃ**, taṃ sabbaṃ tatha tatheva kathayissāma. Evañhi kathiyamāne pāḷikkameneva vaṇṇanā katā hoti. Tato tena tena vinicchayena atthikānaṃ pāḷikkameneva imaṃ vinayasamvaṇṇanaṃ oloketvā so so vinicchayo suviññeyyo bhavissatīti.

Acirūpasampannoti aciraṃ upasampanno hutvā; upasampadato nacirakāleyevāti vuttaṃ hoti. **Evarūpeti** evaṃvidhe evaṃjāti. **Dhutaguṇeti** kilesaniddhunanake guṇe. **Samādāya vattatīti** samādiyitvā gaṇhitvā vattati carati viharati. **Āraññiko hotīti** gāmantasenāsanāṃ paṭikkhipitvā āraññikadhutaṅgavasena araññāvāsiko hoti. **Piṇḍapātīkoti** atirekalābhapaṭikkhepena cuddasa bhattāni paṭikkhipitvā piṇḍapātīkadhutaṅgavasena piṇḍapātīkoti hoti. **Paṃsukūlikoti** gahapaticīvaraṃ paṭikkhipitvā paṃsukūlikadhutaṅgavasena paṃsukūlikoti hoti. **Sapadānacārikoti** loluppacāraṃ paṭikkhipitvā sapadānacārikadhutaṅgavasena sapadānacārikoti; gharapaṭipāṭiyā bhikkhāya pavasi. **Vajjigāmantī** vajjīnaṃ gāmaṃ vajjīsu vā gāmaṃ.

Aḍḍhā mahaddhanātiādīsu upabhogaṃ paribhogūpakaraṇamahantatāya **aḍḍhā**; ye hi tesāṃ upabhogā yāni ca upabhogūpakaraṇāni, tāni mahantāni bahulāni sārakāntī vuttaṃ hoti. Nidhetvā ṭhapitadhamamahantatāya **mahaddhanā. Mahābhogāti** divasaparibbayasaṅkhātābhogamahantatāya mahābhogā. Aññehi upabhogehi jātarūparajatasseva pahūtātāya **pahūtājatarūparajātā**. Alankārabhūtassa vittūpakaraṇassa pītipāmojjakaraṇassa pahūtātāya **pahūtāvittūpakaraṇā**. Vohāravasena parivattentassa dhanadhaññassa pahūtātāya **pahūtadhadhaññā**ti veditabbā.

Senāsanaṃ saṃsāmetvāti senāsanaṃ paṭisāmetvā; yathā na vinassati tathā naṃ suṭṭhu ṭhapetvāti attho. **Saṭṭhimatte thālipāketi** gaṇanaparicchedato saṭṭhithālipāke. Ekameko cettha thālipāko dasannaṃ bhikkhūnaṃ bhattaṃ gaṇhāti. Taṃ sabbampi channaṃ bhikkhusatānaṃ bhattaṃ hoti. **Bhattābhihāraṃ abhiharīmsūti** ettha abhiharīyatīti **abhihāro**. Kiṃ abhiharīyati? **Bhattaṃ**. Bhattameva abhihāro **bhattābhihāro**, taṃ bhattābhihāraṃ. **Abhiharīmsūti** abhimukhā hariṃsu. Tassa santikaṃ gahetvā āgamaṃsūti attho. Etassa kiṃ pamāṇanti? Saṭṭhi thālipākā. Tena vuttaṃ – **“saṭṭhimatte thālipāke bhattābhihāraṃ abhiharīmsū”**ti. **Bhikkhūnaṃ vissajjetvāti** sayāṃ ukkaṭṭhapīṇḍapātīkattā sapadānacāraṃ caritukāmo bhikkhūnaṃ paribhogatthāya pariccejitvā datvā. Ayaṃ hi āyasmā “bhikkhū ca lābhaṃ lacchanti ahañca piṇḍakena na kilamissāmī”ti etadatthameva āgato. Tasmā attano āgamanānurūpaṃ karonto bhikkhūnaṃ vissajjetvā sayāṃ piṇḍāya pāvisi.

31. Nātidāsīti nātākānaṃ dāsī. **Ābhidosikanti** pārivāsikaṃ ekarattātikantaṃ pūtibhūtaṃ. Tatrāyaṃ padattho – pūtibhāvadosena abhibhūtoti abhidoso, abhidosova ābhidosiko, ekarattātikantassa vā nāmasaññā esā, yadidaṃ ābhidosikoti, taṃ ābhidosikaṃ. **Kummāsanti** yavakummāsaṃ. **Chaḍḍetukāmā hotīti** yasmā antamaso dāsakammakarānampi gorūpānampi aparibhogāraho, tasmā taṃ kacavaraṃ viya bahi chaḍḍetukāmā hoti. **Sacetanti** sace etaṃ. **Bhaginīti** ariyavohārena nātidāsīṃ ālapati. **Chaḍḍanīyadhamanti** chaḍḍetabbasabhāvaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – “bhagini, etaṃ sace bahi chaḍḍanīyadhammaṃ nissatṭhapariggahaṃ, taṃ idha me patte ākirā”ti.

Kiṃ pana evaṃ vattaṃ labbhati, viññatti vā payuttavācā vā na hotīti? Na hoti. Kasmā? Nissatṭhapariggahattā. Yañhi chaḍḍanīyadhammaṃ nissatṭhapariggahaṃ, yattha sāmikā anālayā honti, taṃ sabbaṃ “detha āharatha idha ākirathā”ti vattaṃ vaṭṭati. Tathā hi aggaariyavaṃsiko āyasmā raṭṭhapālopi “chaḍḍanīyadhammaṃ kummāsaṃ idha me patte ākirā”ti (ma. ni. 2.299) avaca. Tasmā yaṃ evarūpaṃ chaḍḍanīyadhammaṃ aññaṃ vā apariggahitaṃ vanamūlaphalabhesajjādikaṃ taṃ sabbaṃ yathāsukhaṃ āharāpetvā paribhuñjitabbaṃ, na kukkucāyitabbaṃ.

Hatthānanti bhikkhāggahaṇattham pattaṃ upanāmayato maṇibandhato pabhuti dvinnampi hatthānaṃ. **Pādānanti** nivāsanantato paṭṭhāya dvinnampi pādānaṃ. **Sarassāti** “sacetam bhagini”ti vācam nicchārayato sarassa ca. **Nimittam aggahesīti** gihikāle sallakkhitapubbaṃ ākāraṃ aggahesi sañjāni sallakkhesi. Sudinno hi bhagavato dvādasame vasse pabbajito vīsatime vasse nātikulaṃ piṇḍāya pavittḥo sayam pabbajjāya atthavassiko hutvā; tena naṃ sā nātidāsī disvāva na sañjāni, nimittam pana aggahesīti.

Sudinnassa mātaram etadavocāti atigarunā pabbajjūpagatena sāmiputtana saddhim “tvam nu kho me, bhante, ayyo sudinno”tiādivacanaṃ vattum avisahantī vegena gharam pavisitvā sudinnassa mātaram etaṃ avoca. **Yaggheti** ārocanatthe nipāto. **Sace je saccanti** ettha jeta ālapane nipāto. Evañhi tasmim dese dāsijanaṃ ālapanti, tasmā “tvam, bhodi dāsi, sace saccam bhaṇasī”ti evamettha attho daṭṭhabbo.

32. Aññataram kuṭṭamūlanti tasmim kira dese dānapatīnaṃ gharesu sālā honti, āsanāni cettha paññattāni honti, upaṭṭhāpitaṃ udakakañjiyaṃ; tatha pabbajitā piṇḍāya caritvā nisīditvā bhuñjanti. Sace icchanti, dānapatīnampi santakam gaṇhanti. Tasmā tampi aññatarassa kulassa īdisāya sālāya aññataram kuṭṭamūlanti veditabbaṃ. Na hi pabbajitā kapaṇamanussā viya asāruppe thāne nisīditvā bhuñjantīti.

Atthi nāma tātāti ettha atthīti vijjamānatthe; **nāmāti** pucchanatthe maññanatthe ca nipāto. Idañhi vuttaṃ hoti – “atthi nu kho, tāta sudinna, amhākaṃ dhanam, na mayaṃ niddhanāti vattabbā, yesam no tvam īdise thāne nisīditvā ābhidosikaṃ kummāsaṃ paribhuñjissasi”; tathā “atthi nu kho, tāta sudinna, amhākaṃ jīvitaṃ, na mayaṃ matāti vattabbā, yesam no tvam īdise thāne nisīditvā ābhidosikaṃ kummāsaṃ paribhuñjissasi”; tathā “atthi maññe, tāta sudinna, tava abbhantare sāsanaṃ nissāya paṭiladdho samaṇaguṇo, yaṃ tvam subhojanarasasaṃvaḍḍhitopi imaṃ jigucchaneyyaṃ ābhidosikaṃ kummāsaṃ amatamiva nibbikāro paribhuñjissasi”ti.

So pana gahapati dukkhābhitunnatāya etamattham paripuṇṇam katvā vattumasakkonto “atthi nāma, tāta sudinna, ābhidosikaṃ kummāsaṃ paribhuñjissasi”ti ettakameva avoca. Akkharacintakā panettha imaṃ lakkhaṇam vadanti – anokappanāmarisanatthavasena etaṃ atthināmasadde upapade “paribhuñjissasi”ti anāgatavacanaṃ kataṃ. Tassāyamattho – atthi nāma...pe... paribhuñjissasi, idaṃ paccakkhampi ahaṃ na saddahāmi na marisayāmīti. **Tatāyaṃ ābhidosikoti** tato tava gehato ayaṃ ābhidosiko kummāso laddhoti attho. Tatoyantipi pātho. Tadāyantipi paṭhanti, tam na sundaram. **Yena sakapitu nivesananti** yena sakassa pitu attano pitu nivesananti attho; thero pitari pemeneva subbaco hutvā agamāsī. **Adhivāsesīti** thero ukkaṭṭhapiṇḍapātikopi samāno “sace ekabhattampi na gahessāmi, ativiya nesam domanassaṃ bhavissati”ti nātinam anukampāya adhivāsesi.

33. Opuñjāpetvāti upalimpāpetvā. **Ekam hiraññassāti** ettha hiraññanti kahāpaṇo veditabbo. **Purisoti** nātidīgho nātirasso majjhimappamaṇo veditabbo. **Tirokaraṇiyanti** karaṇatthe bhummaṃ; sānipākārena parikkhipitvāti attho. Atha vā tiro karonti etenāti tirokaraṇiyaṃ, tam parikkhipitvā; samantato katvāti attho. **Tena hīti** yasmā ajja sudinno āgamissati tena kāraṇena. **Hi** iti padapūraṇamatte nipāto. **Tenāti** ayampi vā uyyojanatthe nipātoyeva.

34. Pubbaṇhasamayanti ettha kiñcāpi pāliyaṃ kālārocanaṃ na vuttaṃ, atha kho ārociteyeva kāle agamāsīti veditabbo. **Idam te tātāti** dve puñje dassento āha. **Mātūti** janettiyā. **Mattikanti** mātito āgataṃ; idaṃ te mātāmahiya mātu imaṃ geham āgacchantiyā dinnadhananti attho. **Itthikāya itthidhananti** hīlento āha. **Itthikāya** nāma itthiparibhogānaṃyeva nhānacūṇṇādīnaṃ atthāya laddham dhanam kittakam bhavēya. Tassāpi tāva parimāṇam passa. Atha vā idaṃ te tāta sudinna mātu dhanam, tañca kho mattikam, na mayā dinnam, tava mātuyeva santakanti vuttaṃ hoti. Tam panetaṃ na kasiyā na vañijjāya sambhūtam, apica kho itthikāya itthidhanaṃ. Yam itthikāya nātikulato sāmikakulam gacchantiyā laddhabbam nhānacūṇṇādīnaṃ atthāya itthidhanaṃ, tam tāva ettakanti evamettha attho daṭṭhabbo.

Aññaṃ pettikaṃ aññaṃ pitāmahanti yaṃ pana te pitu ca pitāmahānañca santakam, tam aññaṃyeva. Nihitañca payuttañca ativiya bahu; ettha ca **pitāmahanti** taddhitalopaṃ katvā veditabbaṃ. Petāmahanti vā pātho. **Labbhā tāta sudinna hīnāyāvattitvāti** tāta, sudinna, uttamaṃ ariyaddhajaṃ pabbajitaliṅgaṃ pahāya hīnāya gihibhāvāya āvattitvā labbhā bhogā bhuñjituṃ, nālabbhā bhuñjituṃ, na tvam rājabhīto pabbajito, na iñāyikehi palibuddho hutvāti. **Tāta na ussahāmīti** ettha pana **tātāti** vacanaṃ gehasitapemena āha, na samaṇatejena. **Na ussahāmīti** na sakkomi. **Na visahāmīti** nappahomi, na samatthomhi.

“**Vadeyyāma kho tam gahapati**”ti idaṃ pana vacanaṃ samaṇatejenāha. **Nātikaḍḍheyyāsīti** yaṃ te mayi pemaṃ patitthitaṃ, tam kodhavasena na atikaḍḍheyyāsī; sace na kujjheyyāsīti vuttaṃ hoti. Tato seṭṭhi “putto me

saṅgahaṃ maññe kattukāmo”ti udaggacitto āha – “vadehi tāta sudinnā”ti. **Tena hīti** uyyojanathe vibhattipatirūpako nipāto. **Tatonidānanti** taṃnidānaṃ taṃhetukanti paccattavacanassa to-ādeso veditabbo; samāse cassa lopābhāvo. **Bhayaṃ vāti** “kinti me bhoge neva rājāno hareyyu”ntiādinā nayena vuttaṃ rājādibhayaṃ; cittutrāsoti attho. **Chambhitattanti** rājūhi vā corehi vā “dhanaṃ dehī”ti kammakāraṇaṃ kāriyamānassa kāyiñjanaṃ kāyakampo hadayamaṃsacalanāṃ. **Lomahaṃsoti** uppanne bhaye lomānaṃ haṃsanaṃ uddhaggabhāvo. **Ārakkhoti** anto ca bahi ca rattiñca divā ca ārakkhaṇaṃ.

35. Tena hi vadhūti seṭṭhi gahapati dhanaṃ dassetvā puttaṃ attanā gihibhāvattāya palobhetuṃ asakkonto “mātugāmasadisamaṃ dāni purisānaṃ bandhanaṃ natthī”ti maññitvā tassa purāṇadutiyaṃ āmantesi – “tena hi vadhū”ti. **Purāṇadutiyaṃ** purāṇaṃ dutiyaṃ pubbe gihikāle dutiyaṃ, gehasitasukhupabhogasaṃhāyikaṃ bhūtapubbabhariyanti attho. **Tena hīti** yena kāraṇena mātugāmasadisamaṃ bandhanaṃ natthi. **Pādesu gahetvāti** pāde gahetvā; upayogathe bhummavacanaṃ, pādesu vā taṃ gahetvā. “**Kīdisā nāma tā ayyaputta accharāyo**”ti kasmā evamāha? Tadā kira sambahule khattiyakumārepi brāhmaṇakumārepi seṭṭhiputtepi mahāsampattiyo pahāya pabbajante disvā pabbajjāguṇaṃ ajānantā kathaṃ samuṭṭhāpentī – “kasmā ete pabbajanti”ti. Athaññe vadanti – “devaccharānaṃ devanāṭakānaṃ kāraṇā”ti. Sā kathā vitthārikā ahoṣi. Taṃ gahetvā ayaṃ evamāhāti. Thero taṃ paṭikkhipanto na kho ahaṃ bhaginīti āha. **Samudācaratīti** voharati vadeti. **Tattheva mucchitā papatāti** naṃ bhaginivādena samudācarantaṃ disvā “anathiko dāni mayā ayaṃ yo maṃ pajāpatiṃ samānaṃ attanā saddhiṃ ekamātukucchiyā sayitadārikaṃ viya maññatī”ti samuppannalavasokā hutvā tasmīyeva padese mucchitā papatā; patitāti attho.

Mā no viheṭṭhayitthāti mā amhe dhanaṃ dassetvā mātugāmañca uyyojetvā viheṭṭhayittha; vihesā hesā pabbajitānanti. **Tena hi tāta sudinna bījakampi dehīti** ettha **tena hīti** abhiratiyaṃ uyyojeti. Sace tvaṃ abhirato brahmacariyaṃ carasi, caritvā ākāse nisīditvā parinibbāyitā hohi, amhākaṃ pana kulavaṃsabījakaṃ ekaṃ puttaṃ dehi. **Mā no aputtakaṃ sāpateyyaṃ licchavayo atiharāpesunti** mayañhi licchavīnaṃ gaṇarājūnaṃ rajje vasāma, te te pituno accayena imaṃ sāpateyyaṃ evaṃ mahantaṃ amhākaṃ vibhavaṃ aputtakaṃ kuladhanarakkhakena puttana virahitaṃ attano rājantepuraṃ atiharāpeyyunti, taṃ te mā atiharāpesuṃ, mā atiharāpentūti.

Etaṃ kho me, amma, sakkā kātunti kasmā evamāha? So kira cintesi – “etesamaṃ sāpateyyassa ahameva sāmī, añño natthi. Te maṃ sāpateyyarakkhaṇattāya niccaṃ anubandhissanti; tenāhaṃ na lacchāmi apposukko samaṇadhammaṃ kātuṃ, puttakaṃ pana labhitvā oramissanti, tato ahaṃ yathāsukhaṃ samaṇadhammaṃ karissāmī”ti imaṃ nayaṃ passanto evamāhāti.

36. Pupphanti utukāle uppannalohitassa nāmaṃ. Mātugāmassa hi utukāle gabbhapatiṭṭhānaṭṭhāne lohitavaṇṇā piḷakā saṅghahitvā satta divasāni vaḍḍhitvā bhijjanti, tato lohitaṃ paggharati, tassetamaṃ nāmaṃ “puppha”nti. Taṃ pana yāva balavaṃ hoti bahu paggharati, tāva dinnāpi paṭisandhi na tiṭṭhati, doseneva saddhiṃ paggharati; dose pana paggharite suddhe vatthumhi dinnā paṭisandhi khippaṃ patiṭṭhāti. **Pupphamaṃsā uppajjīti** pupphaṃ assā uppajjī; akāralopena sandhi **purāṇadutiyaṃ kāya bāhayaṃ gahetvāti** purāṇadutiyaṃ kāya yā bāhā, tatra naṃ gahetvāti attho.

Apaññatte sikkhāpadeti paṭhamapārājikasikkhāpade aṭṭhapite. Bhagavato kira paṭhamabodhiyaṃ vīsati vassāni bhikkhū cittaṃ ārādhayaṃsu, na evarūpaṃ ajjhācāramakaṃsu. Taṃ sandhāyeva idaṃ suttaṃ māha – “ārādhayaṃsu vata me, bhikkhave, bhikkhū ekaṃ samayaṃ citta”nti (ma. ni. 1.225). Atha bhagavā ajjhācāraṃ apassanto pārājikaṃ vā saṅghādisesaṃ vā na paññapesi. Tasmīṃ tasmīṃ pana vatthusmiṃ avasese pañca khuddakāpattikkhandhe eva paññapesi. Tena vuttaṃ – “apaññatte sikkhāpade”ti.

Anādīnavadassoti yaṃ bhagavā idāni sikkhāpadaṃ paññapento ādīnavaṃ dassessati, taṃ apassanto anavajjasaññī hutvā. Sace hi “ayaṃ idaṃ na karaṇīyanti vā mūlacchejjāya vā saṃvattatī”ti jāneyya, saddhāpabbajito kulaputto tatonidānaṃ jīvītakkaṃ paṇuṇantopi na kareyya. Ettha pana ādīnavaṃ apassanto niddosasaññī ahoṣi. Tena vuttaṃ – “anādīnavadasso”ti. **Purāṇadutiyaṃ kāyāti** bhummavacanaṃ. **Abhiviññāpesīti** pavattesi; pavattanāpi hi kāyaviññāticopanato “viññāpanā”ti vuccati. Tikkhattvaṃ abhiviññāpanaṃ cesa gabbhasaṅghānasanniṭṭhānatthamakāsīti veditabbo.

Sā tena gabbhaṃ gaṇhīti sā ca teneva ajjhācārena gabbhaṃ gaṇhi, na aññathā. Kiṃ pana aññathāpi gabbhaggahaṇaṃ hotīti? Hoti. Kathaṃ? Kāyasamaṃsaggena, coḷaggahaṇena, asucipānena, nābhiparāmasanena, rūpadassanena, saddena, gandhena. Itthiyo hi ekaccā utusamaye chandarāgarattā purisānaṃ hatthaggaṃha-veṇiggāha-aṅgapaccaṅgaparāmasanaṃ sādīyantiyopi gabbhaṃ gaṇhanti. Evaṃ kāyasamaṃsaggena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Udāyittherassa pana purāṇadutiyaikā bhikkhunī taṃ asuciṃ ekadesaṃ mukhena aggahesi, ekadesaṃ coḷakeneva saddhiṃ aṅgajāte pakkhipi. Sā tena gabbhaṃ gaṇhi. Evaṃ coḷaggahaṇena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Migasiṅgatāpasassa mātā migī utusamaye tāpasassa passāvatthānaṃ āgantvā sasambhavaṃ passāvaṃ pivi. Sā tena gabbhaṃ gaṇhitvā migasiṅgaṃ vijāyi. Evaṃ asucipānena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Sāmassa pana bodhisattassa mātāpitūnaṃ cakkhuparihāniṃ ṇatvā sakko puttaṃ dātukāmo dukūlapaṇḍitaṃ āha – “vaṭṭati tumhākaṃ methunadhammo”’ti? “Anatthikā mayaṃ etena, isipabbajjaṃ pabbajitāmhā”’ti. “Tena hi imissā utusamaye aṅguṭṭhena nābhiṃ parāmaseyyāthā”’ti. So tathā akāsi. Sā tena gabbhaṃ gaṇhitvā sāmaṃ tāpasadāraṃ vijāyi. Evaṃ nābhiparāmasanena gabbhaggahaṇaṃ hoti. Eteneva nayena maṇḍabyassa ca caṇḍapajjotassa ca vatthu veditabbaṃ.

Kathaṃ rūpadassanena hoti? Idhekaccā itthī utusamaye purisasamsaggaṃ alabhamānā chandarāgavasena antogehagatāva purisaṃ upaniṅghāyati rājorodhā viya, sā tena gabbhaṃ gaṇhāti. Evaṃ rūpadassanena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Balākāsu pana puriso nāma natthi, tā utusamaye meghasaddaṃ sutvā gabbhaṃ gaṇhanti. Kukkuṭiyopi kadāci ekassa kukkuṭassa saddaṃ sutvā bahukāpi gabbhaṃ gaṇhanti. Tathā gāvī usabhassa. Evaṃ saddena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Gāvī eva ca kadāci usabthagandhena gabbhaṃ gaṇhanti. Evaṃ gandhena gabbhaggahaṇaṃ hoti.

Idha panāyaṃ ajjhācārena gabbhaṃ gaṇhi. Yaṃ sandhāya vuttaṃ – “mātāpitāro ca sannipatitā honti, mātā ca utunī hoti, gandhabbo ca paccupaṭṭhito hoti, evaṃ tiṇṇaṃ sannipatā gabbhassāvakkanti hoti”’ti (ma. ni. 1.408).

Bhummā devā saddamanussāvesunti yasmā natthi loke raho nāma pāpakammaṃ pakubbato. Sabbapaṭhamaṃ hissa taṃ pāpaṃ attanā jānāti, tato ārakkhadavatā, athaññāpi paracittaviduniyo devatā. Tasmāssa paracittavidū sakalavanasaṅganissitā bhummā devā taṃ ajjhācāraṃ disvā saddaṃ anussāvesuṃ. Yathā aññepi devā suṇanti, tathā nicchāresuṃ. Kinti? **Nirabbudo vata, bho...pe... ādīnavo uppādītoti.** Tassattho verañjakaṇḍe vuttanayeneva veditabbo.

Bhummānaṃ devānaṃ saddaṃ sutvā cātumahārājikāti ettha pana bhummānaṃ devānaṃ saddaṃ ākāsaṭṭhadevatā assosuṃ; ākāsaṭṭhānaṃ cātumahārājikāti ayamanukkamo veditabbo. **Brahmakāyīkāti** asaññasatte ca arūpāvacare ca ṭhapetvā sabbepi brahmāno assosuṃ; sutvā ca saddamanussāvesunti veditabbo. **Itiha tena khaṇenāti** evaṃ tena sudinnassa ajjhācāraṃ gaṇhena. **Tena muhuttanāti** ajjhācāramuhutteneva. **Yāva brahmalokāti** yāva akaniṭṭhabrahmalokā. **Abbhuggacchīti** abhiuggacchi abbhutṭhāsi ekakoḷāhalamaḥosīti.

Puttaṃ vijāyīti suvaṇṇabimbasaḍisaṃ pacchimabhavikasattaṃ janesi. **Bījakoti nāmamakāmsūti** na aññaṃ nāmaṃ kātumadaṃsu, “bījakampi dehi”’ti mātāmahiyā vuttabhāvassa pākaṭattā “bījako tvevassa nāmaṃ hoti”’ti “bījako”’ti nāmamakāmsu. Puttassa pana nāmavaseneva ca mātāpitūnaṃpissa nāmamakāmsu. **Te aparena samayenāti** bījakañca bījakamātarañca sandhāya vuttaṃ. Bījakassa kira sattaṭṭhavassakāle tassa mātā bhikkhunīsu so ca bhikkhūsu pabbajitvā kalyāṇamitte upanissāya arahatte patiṭṭhahiṃsu. Tena vuttaṃ – “**ubho agārasmā anagāriyaṃ pabbajitvā arahattaṃ sacchākaṃsū**”’ti.

37. Evaṃ mātāputtānaṃ pabbajjā saphalā ahoṣi. Pitā pana vippaṭṭisārābhībūto vihāsi. Tena vuttaṃ – “**atha kho āyasmato sudinnassaahudeva kukkucca**”’ntiādi. Tattha **ahudevāti** ahu eva, dakāro padasandhikaro. Ahoṣiyevāti attho. **Kukkuccanti** ajjhācārahetuko pacchānutāpo. Vippaṭṭisārotipi tasseva nāmaṃ. So hi viññūhi akattabbatāya kucchitakiriyaḥāvato kukkuccaṃ. Kataṃ ajjhācāraṃ nivattetuṃ asamattatāya taṃ paṭicca virūpaṃ saraṇabhāvato vippaṭṭisāroti vuccati. **Alābhā vata meti** mayhaṃ vata alābhā; ye jhānādīnaṃ guṇānaṃ alābhā nāma, te mayhaṃ, na aññassāti adhippāyo. **Na vata me lābhāti** yepi me paṭiladdhā pabbajjasaraṇagamanasikkhāsamādānaguṇā, tepi neva mayhaṃ lābhā ajjhācāramalīnattā. **Dulladdhaṃ vata meti** idaṃ sāsaṇaṃ laddhampi me dulladdhaṃ. **Na vata me suladdhanti** yathā aññesaṃ kulaputtānaṃ, evaṃ na vata me suladdhaṃ. Kasmā? Yamahaṃ evaṃ svākkhātedhamavinaye...pe... brahmacariyaṃ caritunti. **Brahmacariyanti** sikkhattayaṃsaṅgahitaṃ maggabrahmacariyaṃ. **Kiso ahoṣīti** khādītuṃ vā bhuñjītuṃ vā asakkonto tanuko ahoṣi appamaṃsalohito. **Uppaṇḍuppaṇḍukajātoti** sañjātuppaṇḍuppaṇḍukabhāvo paṇḍupalāsappaṭibhāgo. **Dhamanisanthatagattoti** pariyaḍinnamaṃsalohitattā sirājāleneva santharitagatto. **Antomanoti** anusocanavasena

abbhantareyeva ʒitacitto. Hadayavatthum nissāya pavattanavasena pana sabbepe antomanāyeva. **Līnamanoti** uddese paripucchāya kammaṭṭhāne adhisīle adhicitte adhipaññāya vattaṭṭhānāya ca nikkhattadhuro avipphāriko aññadatthu kosajjavaseneva līno saṅkucito mano assāti līnamano. **Dukkhīti** cetodukkhena dukkhī. **Dummanoti** dosena duṭṭhamano, virūpamano vā domanassābhībhūtatāya. **Pajjhāyīti** vipphaṭṭhārasena vahacchinno viya gadrabho taṃ taṃ cintayī.

38. Sahāyakā bhikkhūti taṃ evaṃbhūtaṃ gaṇasaṅgaṇikāpapañcena vītināmentaṃ disvā yassa vissāsikā kathāphāsukā bhikkhū te naṃ etadavocum. **Piṇḍriyoti** pasādapaṭiṭṭhānokāsassa sampuṇṇattā paripuṇṇacakkhuādiindriyo. **So dāni tvanti** ettha **dānīti** nipāto, so pana tvanti vuttaṃ hoti. **Kaccino tvanti** kacci nu tvaṃ. **Anabhiratoti** ukkaṇṭhito; gihibhāvaṃ patthayamānoti attho. Tasmā tameva anabhiratiṃ paṭikkhipanto āha – “na kho ahaṃ, āvuso, anabhirato”ti. Adhikusalānaṃ pana dhammānaṃ bhāvanāya abhiratova ahanti. **Atthi me pāpakammaṃ katanti** mayā kataṃ ekaṃ pāpakammaṃ atthi upalabbhati saṃvijjati, niccakālaṃ abhimukhaṃ viya me tiṭṭhati. Atha naṃ pakāsento “**purāṇadutiyaikāyā**”tiādīmāha.

Alaṅhi te, āvuso sudinna, kukkucāyāti āvuso sudinna, tuyhetāṃ pāpakammaṃ alaṃ samatthaṃ kukkucāya; paṭibalaṃ kukkucāya upādetunti vuttaṃ hoti. **Yaṃ tvanti** ādimhi yena pāpena tvaṃ na sakkhissasi brahmacariyaṃ caritum, taṃ te pāpaṃ alaṃ kukkucāyāti evaṃ sambandho vedītabbo. Atha naṃ anusāsantā “**nanu āvuso bhagavatā**”tiādīmāhaṃsu. Tattha **nanūti** anumatiṅgahaṇatthe nipāto. **Anekapariyāyenāti** anekakāraṇena. **Virāgāyāti** virāgaṭṭhāya. **No sarāgāyāti** no rāgena rajjanatthāya. Bhagavatā hi “imaṃ me dhammaṃ sutvā sattā sabbabhavabhogesu virajjissanti, no rajjissanti” etadatthāya dhammo desitoti adhippāyo. Esa nayo sabbapadesu. Idaṃ panettha pariyaṃvacanamattaṃ. **Viṣaṃyogāyāti** kilesehi viṣaṃyujjanatthāya. **No saṃyogāyāti** na saṃyujjanatthāya. **Anupādānāyāti** aggahaṇatthāya. **No saupādānāyāti** na saṅgahaṇatthāya.

Tattha nāma tvanti tasmīṃ nāma tvaṃ. **Sarāgāya cetessasīti** saha rāgena vattamānāya methunadhammāya cetessasi kappessasi pakappessasi; etadatthaṃ vāyamissasīti attho. Esa nayo sabbattha. Puna rāgavirāgādīni nava padāni nibbattitalokuttaranibbānameva sandhāya vuttāni. Tasmā rāgavirāgāyāti vā madanimmadānāyāti vā vuttepi “nibbānatthāyā”ti evameva attho daṭṭhabbo. Nibbānaṅhi yasmā taṃ āgamma ārabha paṭicca rāgo virajjati na hoti, tasmā **rāgavirāgoti** vuccati. Yasmā pana taṃ āgamma mānamada-purīsamadādayo madā nimmadā amadā honti vinassanti, tasmā **madanimmadananti** vuccati. Yasmā ca taṃ āgamma sabbāpi kāmapipāsā vinayaṃ abbatthaṃ yāti, tasmā **pipāsavinayoti** vuccati. Yasmā pana taṃ āgamma pañca kāmaguṇālayā samugghātaṃ gacchanti, tasmā **ālayasamugghātoti** vuccati. Yasmā ca taṃ āgamma tebhūmakavattaṃ upacchijjati, tasmā **vaṭṭupacchedoti** vuccati. Yasmā pana taṃ āgamma sabbaso taṅhā khayāṃ gacchati virajjati nirujjhati ca, tasmā **taṅhakkhayo virāgo nirodhoti** vuccati. Yasmā panetaṃ catasso yoniyo, pañca gatiyo, satta viññāṇaṭṭhitiyo, nava ca sattāvāse, aparāparabhāvāya vinanato ābandhanato saṃsibbanato vānanti laddhavohārāya taṅhāya nikkhantaṃ nissaṭṭaṃ viṣaṃyuttaṃ, tasmā nibbānanti vuccatīti.

Kāmānaṃ pahānaṃ akkhātanti vatthukāmānaṃ, kilesakāmānaṃca pahānaṃ vuttaṃ. **Kāmasaññānaṃ pariññāti** sabbāsampi kāmasaññānaṃ nītatīraṇapahānavasena tivīdhā pariññā akkhātā. **Kāmapipāsānanti** kāmesu pātabyatānaṃ kāme vā pātumicchānaṃ. **Kāmavitakkānanti** kāmupasañhitānaṃvitakkānaṃ. **Kāmapariṭāhānanti** pañcakāmaguṇikarāgavasena uppannapariṭāhānaṃ antodāhānaṃ. Imesu pañcasu ʒhānesu kilesakkhayakaro lokuttaramaggova kathito. Sabbapaṭhamesu pana tīsu ʒhānesu lokiyalokuttaramissako maggo kathitoti vedītabbo.

Netāṃ āvusoti na etaṃ āvuso, tava pāpakammaṃ appasannānaṃca pasādāya evarūpānaṃ pasādattāya na hoti. **Atha khvetanti** atha kho etaṃ. Atha kho tantipi pāṭho. **Aññathattāyāti** pasādaññathābhāvāya vipphaṭṭhārasāya hoti. Ye maggena anāgatasaddhā, tesāṃ vipphaṭṭhārasāṃ karoti – “īdisēpi nāma dhammavināye mayāṃ pasannā, yathevaṃ dupphaṭṭhānaṃ bhikkhū”ti. Ye pana maggenāgatasaddhā, tesāṃ sineru viya vātehi acalo pasādo īdisēhi vatthūhi ito vā dāruṇatarehi. Tena vuttaṃ – “ekaccānaṃ aññathattāyā”ti.

39. Bhagavato etamatthaṃ ārocesunti bhagavato etaṃ atthaṃ ācikkhiṃsu paṭivedayaṃsu. Ārocayamānā ca neva piyakamyatāya na bhedapurekkhātāya, na tassāyasmato avaṇṇapakāsanatthāya, na kalīsāsanāropanatthāya, nāpi “idaṃ sutvā bhagavā imassa sāsane paṭiṭṭhaṃ na dassati, nikkadḍhāpessati na”nti maññamānā ārocesum. Atha kho “imaṃ sāsane uppannaṃ abbudaṃ nītvā bhagavā sikkhāpadaṃ paññāpessati, velaṃ mariyādaṃ ānaṃ ʒhapessatī”ti ārocesum.

Etasmīṃ nidāne etasmīṃ pakaraṇeti ettha sudinnassa ajjhācāravītikkamo sikkhāpadapaññattiyā kāraṇattā nidānaṃceva pakaraṇaṃcāti vuttoti vedītabbo. Kāraṇaṅhi yasmā nideti attano phalaṃ “gaṇhātha na”nti dassentaṃ

viya appeti, pakaroti ca naṃ kattum ārabhati, karotiyeva vā; tasmā nidānañceva pakaraṇañcāti vuccati.

Vigarahi buddho bhagavāti buddho bhagavā vigarahi nindi; yathā taṃ vaṇṇavaṇṇārahānaṃ vaṇṇaṇca avaṇṇaṇca bhaṇantesu aggapuggalo. Na hi bhagavato sīlavītikkamakamaṃ puggalaṃ disvā “ayaṃ jātiyā vā gottena vā kolaputtiyena vā ganthena vā dhutaṅgena vā ñāto yasassī īdisaṃ puggalaṃ rakkhitum vaṭṭati”ti cittaṃ uppajjati, nāpi pesalaṃ guṇavantaṃ disvā tassa guṇaṃ paṭicchādetum cittaṃ uppajjati. Atha kho garahitabbaṃ garahati eva, pasaṃsitabbaṇca pasaṃsati eva, ayaṇca garahitabbo; tasmā taṃ tādīlakkhāṇe ṭhito avikampamānena cittena vigarahi buddho bhagavā “ananucchavika”ntiādīhi vacanehi.

Tatthāyaṃ atthavaṇṇanā – yadidaṃ tayā, moghapurisa, tucchamanussa kammaṃ kataṃ, taṃ samaṇakaraṇānaṃ dhammānaṃ maggaphalanibbānasāsanānaṃ vā **na anucchavikaṃ**, tesam chaviṃ chāyaṃ sundarabhāvaṃ na anveti nānugacchati, atha kho ārakāva tehi dhammehi. Ananucchavikattā eva ca **anulomikaṃ**, tesam na anulometi; atha kho vilomaṃ paccanīkabhāve ṭhitaṃ. Anulomikattā eva ca **appatirūpaṃ**, patirūpaṃ sadisaṃ paṭibhāgaṃ na hoti, atha kho asadisaṃ appaṭibhāgameva. Appatirūpattā eva ca **assāmaṇakaṃ**, samaṇānaṃ kammaṃ na hoti. Assāmaṇakattā **akappiyaṃ**. Yañhi samaṇakammaṃ na hoti, taṃ tesam na kappati. Akappiyattā **akaraṇiyaṃ**. Na hi samaṇā yaṃ na kappati, taṃ karonti. Tañcetaṃ tayā kataṃ, tasmā ananucchavikaṃ te, moghapurisa, kataṃ...pe... akaraṇiyanti. **Kathañhi nāmāti** kena nāma kāraṇena, kiṃ nāma kāraṇaṃ passantoti vuttaṃ hoti. Tato kāraṇābhāvaṃ dassento parato “**nanu mayā moghapurisa**”tiādīmāha. Taṃ sabbaṃ vuttatthameva.

Idāni yasmā yaṃ tena pāpakammaṃ kataṃ, taṃ vipaccamānaṃ ativiya dukkhavipākaṃ hoti, tasmāssa taṃ vipākaṃ dassetuṃ katāparādhaṃ viya puttaṃ anukampakā mātāpitaro dayālukena cittena sudinnaṃ paribhāsanto “**varaṃ te moghapurisa**”tiādīmāha. Tattha āsu sīghaṃ etassa visaṃ āgacchatīti āsīviso. Ghoraṃ caṇḍamassa visanti ghoraviso, tassa **āsīvisassa ghoravisassa**. “Pakkhitta”nti etassa “vara”nti iminā sambandho. Īdisassa āsīvisassa ghoravisassa mukhe āngajātaṃ varaṃ pakkhittaṃ; sace pakkhittaṃ bhaveyya, varaṃ siyā; sundaraṃ sādhu suṭṭhu siyāti attho. **Na tvevāti** na tu eva varaṃ na sundarameva na sādhumeva na suṭṭhumeva. Esa nayo sabbattha. **Kaṇhasappassāti** kālasappassa. **Āṅgārakāsuyāti** āṅgārapuṇṇakūpe, āṅgārarāsīmihi vā. **Ādittāyāti** padittāya gahitaaggivaṇṇāya. **Sampajjalitāyāti** samantato pajjalitāya acciyo muccantiyā. **Sajotibhūtāyāti** sappabhāya. Samantato uṭṭhitāhi jālāhi ekappabhāsamudayaabhūtāyāti vuttaṃ hoti.

Taṃ kissa hetūti yaṃ mayā vuttaṃ “vara”nti taṃ kissa hetu, katarena kāraṇenāti ce? **Maraṇaṃ vā nigaccheyyāti** yo tattha āngajātaṃ pakkhipeyya, so maraṇaṃ vā nigaccheyya maraṇamattaṃ vā dukkhaṃ. **Itonidānaṇca kho...pe... upapajjeyyāti** yaṃ idaṃ mātugāmassa āngajāte āngajātapakkhipanaṃ, itonidānaṃ tassa kārako puggalo nirayaṃ upapajjeyya; evaṃ kammaṃ mahāsāvajjataṃ passanto taṃ garaṇi, na tassa dukkhāgamaṃ icchamāno. **Tattha nāma tvanti** tasmīṃ nāma evarūpe kamme evaṃ mahāsāvajje samānepi tvaṃ. **Yaṃ tvanti** ettha yanti hīlanatthe nipāto. **Tvanti** taṃ-saddassa vevacanaṃ; dvīhipi yaṃ vā taṃ vā hīlitamavaññātanti vuttaṃ hoti. **Asaddhammanti** asataṃ nīcajanānaṃ dhammaṃ; tehi sevītābanti attho. **Gāmadhammanti** gāmānaṃ dhammaṃ; gāmaṃvāsīkamanussānaṃ dhammanti vuttaṃ hoti. **Vasalahammanti** pāpadhamme vasanti paggharantīti vasalā, tesam vasalānaṃ hīnapurisaṇaṃ dhammaṃ, vasalaṃ vā kilesapaggharaṇakaṃ dhammaṃ. **Duṭṭhullanti** duṭṭhu ca kilesadūsitam thūlaṇca asukhamaṃ, anipuṇanti vuttaṃ hoti. **Odakantikanti** udakakiccaṃ antikaṃ avasānaṃ assāti odakantiko, taṃ odakantikaṃ. **Rahassanti** rahobhavaṃ, paṭicchanne okāse uppajjanakaṃ. Ayañhi dhammo jigucchaniyattā na sakkā āvi aññesaṃ dassanavisaye kātum, tena vuttaṃ – “rahassa”nti. **Dvayaṃdvayasamāpattinti** dvīhi dvīhi samāpajjitabbaṃ, dvayaṃ dvayaṃ samāpattintipi pāṭho. Dayaṃ dayaṃ samāpattintipi paṭhanti, taṃ na sundaraṃ. **Samāpajjissasīti** etaṃ “tattha nāma tva”nti ettha vuttanāmasaddena yojetabbaṃ “samāpajjissasi nāmā”ti.

Bahūnaṃ kho...pe... ādikattā pubbaṅgamoti sāsanaṃ sandhāya vadati. Imasmīṃ sāsane tvaṃ bahūnaṃ puggalānaṃ akusalānaṃ dhammānaṃ ādikattā, sabbapaṭhamaṃ karaṇato; pubbaṅgamo sabbapaṭhamaṃ etaṃ maggaṃ paṭipannattā; dvāraṃdado, upāyadassakoti vuttaṃ hoti. Imañhi lesaṃ laddhā tava anusikkhamānā bahū puggalā nānappakārake makkaṭṭiyā methunapaṭisevanādike akusaladhamme karissanti ayamettha adhippāyo.

Anekapariyāyenāti imehi “ananucchavika”ntiādīnā nayena vuttehi, bahūhi kāraṇehi. **Dubbharatāya...pe... kosajjassa avaṇṇaṃ bhāsivāti** dubbharatādīnaṃ vatthubhūtassa asaṃvarassa avaṇṇaṃ nindaṃ garaṇaṃ bhāsivāti attho. Yasmā hi asaṃvare ṭhitassa puggalassa attā dubbharatañceva dupposataṇca āpajjati, tasmā asaṃvaro “**dubbharatā, dupposatā**”ti ca vuccati. Yasmā pana asaṃvare ṭhitassa attā catūsu paccayesu mahicchataṃ sineruppamāñepi ca paccaye laddhā asantuṭṭhitaṃ āpajjati, tasmā asaṃvaro “**mahicchatā, asantuṭṭhitā**”ti ca vuccati. Yasmā ca asaṃvare ṭhitassa attā gaṇasaṅgaṇikāya ceva kilesasaṅgaṇikāya ca saṃvattati, kosajjānugato ca hoti aṭṭhakusītavattthupāripūriyā saṃvattati, tasmā asaṃvaro “**saṅgaṇikā, ceva kosajjāñca**”ti vuccati.

Subharatāya...pe... vīriyārambhassa vaṇṇaṃ bhāsivāti subharatādīnaṃ vatthubhūtaṃ saṃvarassa vaṇṇaṃ bhāsivāti attho. Yasmā hi asaṃvaraṃ pahāya saṃvare t̥hitassa attā subharo hoti suposo, catūsu ca paccayesu appicchatam nittanhabhāvaṃ āpajjati, ekamekasmīṇa paccaye yathālābha-yathābala-yathāsārūppavasena tippabhedāya santuṭṭhiyā saṃvattati, tasmā saṃvaro “**subharatā ceva suposatā ca appiccho ca santuṭṭho cā**”ti vuccati.

Yasmā pana asaṃvaraṃ pahāya saṃvare t̥hitassa attā kilesasallekhanatāya ceva niddhunatanāya ca saṃvattati, tasmā saṃvaro “**sallekho ca dhuto cā**”ti vuccati.

Yasmā ca asaṃvaraṃ pahāya saṃvare t̥hitassa attā kāyavācānaṃ appāsādikaṃ appasādanīyaṃ asantaṃ asārūppaṃ kāyavacīduccaritaṃ cittassa appāsādikaṃ appasādanīyaṃ asantaṃ asārūppaṃ akusalavitakkattayaṇca anupagamma tabbiparītassa kāyavacīsucaritassa ceva kusalavitakkattayassa ca pāsādikassa pasādanīyassa santassa sārūppassa pāripūriyā saṃvattati, tasmā saṃvaro “pāsādiko”ti vuccati.

Yasmā pana asaṃvaraṃ pahāya saṃvare t̥hitassa attā sabbakilesāpacayabhūtāya, vivaṭṭāya, aṭṭhavīriyārambhavatthupāripūriyā ca saṃvattati, tasmā saṃvaro “**apacayo ceva vīriyārambho cā**”ti vuccatīti.

Bhikkhūnaṃ tadanucchavikaṃ tadanulomikaṃ tattha sannipatitānaṃ bhikkhūnaṃ yaṃ idāni sikkhāpadaṃ paññāpessati, tassa anucchavikaṇceva anulomikaṇca. Yo vā ayaṃ subharatādīhi saṃvaro vutto, tassa anucchavikaṇceva anulomikaṇca saṃvarappahānapaṭisaṃyuttaṃ asuttantavinibaddhaṃ pāḷiviniimuttaṃ okkantikadhammadesanaṃ katvāti attho. Bhagavā kira īdisesu t̥hānesu pañcavaṇṇakusumamālaṃ karonto viya, ratanadāmaṃ sajjento viya, ca ye paṭikkhipanādhippāyā asaṃvarābhīratā te samparāyikena vaṭṭabhayena tajjento anekappakāraṃ ādīnaṃ dassento, ye sikkhākāmā saṃvare t̥hitā te appekacce arahatte patiṭṭhapento appekacce anāgāmi-sakadāgāmi-sotāpattiphalesu upanissayavīrahitepi saggamagge patiṭṭhapento dīghanikāyappamaṇampi majjhimanikāyappamaṇampi dhammadesanaṃ karoti. Taṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ – “bhikkhūnaṃ tadanucchavikaṃ tadanulomikaṃ dhammiṃ kathaṃ katvā”ti.

Tena hīti tena sudinnassa ajjhācārena kāraṇabhūtena. **Sikkhāpadanti** ettha sikkhitabbāti sikkhā, pajjate imināti padaṃ, sikkhāya padaṃ sikkhāpadaṃ; sikkhāya adhigamupāyoti attho. Atha vā mūlaṃ nissayo patiṭṭhāti vuttaṃ hoti. Methunaviratīyā methunasamvarassetam adhivacanaṃ. Methunasamvaro hi tadaññesaṃ sikkhāsāṅkhātānaṃ sīlavipassanājhānamaggadhammānaṃ vuttatthavasena padattā idha “sikkhāpada”nti adhippeto. Ayaṇca attho sikkhāpadavibhaṅge vuttanayeneva veditabbo. Apica tassatthassa dīpakaṃ vacanaṃ “sikkhāpada”nti veditabbaṃ. Vuttampi cetam – “sikkhāpadanti yo tattha nāmakāyo padakāyo niruttikāyo byañjanakāyo”ti. Atha vā yathā “anabhijjhā dhammapada”nti vutte anabhijjhā eko dhammakotṭhāsoti attho hoti, evamidhāpi “sikkhāpada”nti sikkhākotṭhāso sikkhāya eko padesotipi attho veditabbo.

Dasa atthavase paṭiccāti dasa kāraṇavase sikkhāpadapaññattihetu adhigamanīye hitaviseṣe paṭicca āgamma ārabha, dasannaṃ hitaviseṣānaṃ nipphattiṃ sampassamānoti vuttaṃ hoti. Idāni te dasa atthavase dassento “**saṅghasutṭhūṭāyā**”tiādīmāha. Tattha **saṅghasutṭhūṭā** nāma saṅghassa sutṭhubhāvo, “sutṭhu devā”ti āgataṭṭhāne viya “sutṭhu, bhante”ti vacanasampañcchanabhāvo. Yo ca tathāgatassa vacanaṃ sampañcchati, tassa taṃ dīgharattaṃ hitāya sukhāya hoti, tasmā saṅghassa “sutṭhu, bhante”ti mama vacanasampañcchanatthaṃ paññāpessāmi, asaṃpañcchane ādīnaṃ sampañcchane ca ānisaṃsaṃ dassetvā, na balakkārena abhibhavivāti etamatthaṃ āvikaronto āha – “saṅghasutṭhūṭāyā”ti. **Saṅghaphāsutāyāti** saṅghassa phāsubhāvāya; saḥajvītāya sukhavīhāratthāyāti attho.

Dummaṅkūnaṃ puggalānaṃ niggahāyāti dummaṅkū nāma dussīlapuggalā; ye maṅkutaṃ āpādiyamānāpi dukkhena āpajjanti, vītikkaṃ karontā vā katvā vā na lajjanti, tesam niggahatthāya; te hi sikkhāpade asati “kiṃ tumhehi diṭṭhaṃ, kiṃ sutam – kiṃ amhehi katam; katarasmiṃ vatthusmiṃ katamaṃ āpattiṃ āropetvā amhe niggāṇhathā”ti saṅghaṃ viheṭhessanti, sikkhāpade pana sati te saṅgho sikkhāpadaṃ dassetvā dhammena vinayena satthusāsanena niggahessati. Tena vuttaṃ – “dummaṅkūnaṃ puggalānaṃ niggahāyā”ti.

Pesalānaṃ bhikkhūnaṃ phāsuvihārāyāti pesalānaṃ piyasīlānaṃ bhikkhūnaṃ phāsuvihārattāya. Piyasīlā hi bhikkhū kattabbākattabbaṃ sāvajjānavajjaṃ velaṃ mariyādaṃ ajānantā sikkhattayapāripūriyā ghaṭamānā kilamanti, sandiṭṭhamānā ubbālā honti. Kattabbākattabbaṃ pana sāvajjānavajjaṃ velaṃ mariyādaṃ ṇatvā sikkhattayapāripūriyā ghaṭamānā na kilamanti, sandiṭṭhamānā na ubbālā honti. Tena nesam sikkhāpadapaññāpanā phāsuvihārāya saṃvattati. Yo vā dummaṅkūnaṃ puggalānaṃ niggaho, sveva etesaṃ phāsuvihāro. Dussīlapuggale nissāya hi uposatho na tiṭṭhati, pavāraṇā na tiṭṭhati, saṅghakammāni nappavattanti, sāmaggī na hoti, bhikkhū

anekaggā uddesaparipecchākammaṭṭhānādīni anuyuñjituṃ na sakkonti. Dussīlesu pana niggahitesu sabbopi ayaṃ upaddavo na hoti. Tato pesalā bhikkhū phāsu viharanti. Evaṃ “pesalānaṃ bhikkhūnaṃ phāsu viharāyā”ti ettha dvidhā attho veditabbo.

Diṭṭhadhammikānaṃ āsavānaṃ saṃvarāyāti diṭṭhadhammikā āsavā nāma asaṃvare ṭhitena tasmiññeva attabhāve pattabbā pāṇippahāra-daṇḍappahāra-hatthaccheda-pādaccheda-akitti-ayasavipparādayo dukkhavisesā. Iti imesaṃ diṭṭhadhammikānaṃ āsavānaṃ saṃvarāya pidhānāya āgamanamaggathakanāyāti attho.

Samparāyikānaṃ āsavānaṃ paṭighātāyāti samparāyikā āsavā nāma asaṃvare ṭhitena katapāpakammamūlakā samparāye narakādīsu pattabbā dukkhavisesā, tesam paṭighātattāya paṭippassambhanattāya vūpasamattāyāti vuttaṃ hoti.

Appasannānaṃ pasādāyāti sikkhāpadapaññattiyā hi sati sikkhāpadapaññattiṃ ñatvā vā yathāpaññattaṃ paṭipajjamāne bhikkhū disvā vā yepi appasannā paṇḍitamanussā, te “yāni vata loke mahājanassa rajjana-dussana-muyhanaṭṭhānāni, tehi ime samaṇā sakyaputtiyā ārakā viratā viharanti, dukkaraṃ vata karonti, bhāriyaṃ vata karontī”ti pasādaṃ āpajjanti, vinayapiṭake potthakaṃ disvā micchādiṭṭhika-tivedī brāhmaṇo viya. Tena vuttaṃ – “appasannānaṃ pasādāyā”ti.

Pasannānaṃ bhiiyobhāvāyāti yepi sāsane pasannā kulaputtā tepi sikkhāpadapaññattiṃ ñatvā yathāpaññattaṃ paṭipajjamāne bhikkhū vā disvā “aho ayyā dukkarakārino, ye yāvajīvaṃ ekabhattaṃ brahmacariyaṃ vinayasamvaram anupālentī”ti bhiiyo bhiiyo pasīdanti. Tena vuttaṃ – “pasannānaṃ bhiiyobhāvāyā”ti.

Saddhammaṭṭhiyāti tividho saddhammo – pariattisaddhammo, paṭipattisaddhammo, adhigamasaddhammoti. Tattha piṭakattayasāṅgahitaṃ sabbampi buddhavacanaṃ “pariyattisaddhammo” nāma. Terasa dhutaguṇā, cuddasa khandhakavattāni, dveasīti mahāvattāni, sīlasamādhivipassanāti ayaṃ “paṭipattisaddhammo” nāma. Cattāro ariyamaggā cattāri ca sāmāññaphalāni nibbānañcāti ayaṃ “adhigamasaddhammo” nāma. So sabbopi yasmā sikkhāpadapaññattiyā sati bhikkhū sikkhāpadañca tassa vibhaṅgañca tadatthajotanattaṃ aññañca buddhavacanaṃ pariyāpuṇanti, yathāpaññattañca paṭipajjamānā paṭipattiṃ pūretvā paṭipattiyā adhigantabbaṃ lokuttaradhammaṃ adhigacchanti, tasmā sikkhāpadapaññattiyā ciraṭṭhitiko hoti. Tena vuttaṃ – “saddhammaṭṭhiyā”ti.

Vinayānuggahāyāti sikkhāpadapaññattiyā hi sati saṃvaravinayo ca pahānavinayo ca samathavinayo ca paññattivinayo cāti catubbidhopi vinayo anuggahito hoti upatthambhito sūpatthambhito. Tena vuttaṃ – “vinayānuggahāyā”ti.

Sabbāneva cetāni padāni “sikkhāpadaṃ paññapessāmī”ti iminā vacanena saddhiṃ yojetabbāni. Tatrāyaṃ paṭhamapacchimapadayojanā – “saṅghasutṭhūṭāya sikkhāpadaṃ paññapessāmi, vinayānuggahāya sikkhāpadaṃ paññapessāmī”ti.

Api cettha yaṃ saṅghasutṭhu taṃ saṅghaphāsu, yaṃ saṅghaphāsu taṃ dummaṅkūnaṃ puggalānaṃ niggahāyāti evaṃ saṅkhalikanayaṃ; yaṃ saṅghasutṭhu taṃ saṅghaphāsu, yaṃ saṅghasutṭhu taṃ dummaṅkūnaṃ puggalānaṃ niggahāyāti evaṃ ekekapadamūlikaṃ dasakkhattuṃ yojanaṃ katvā yaṃ vuttaṃ **parivāre** (pari. 334) –

“Atthasataṃ dhammasataṃ, dve ca niruttisatāni;
Cattāri ñāṇasatāni, atthavase pakaraṇe”ti.

Taṃ sabbaṃ veditabbaṃ. Taṃ panetaṃ yasmā parivāreyeva āvi bhavissati, tasmā idha na vaṇṇitanti.

Evaṃ sikkhāpadapaññattiyā ānisaṃsaṃ dassetvā tasmim sikkhāpade bhikkhūhi kattabbakiccaṃ dīpento “**evañca pana, bhikkhave, imaṃ sikkhāpadaṃ uddiseyyātha**”ti āha. Kiṃ vuttaṃ hoti? Bhikkhave, imaṃ pana mayā iti sandassitānisaṃsaṃ sikkhāpadaṃ evaṃ pātīmokkhuddese uddiseyyātha ca pariyāpuṇeyyātha ca dhāreyyātha ca aññesañca vāceyyāthāti. Atirekānayanattho hi ettha ca saddo, tenāyamattho āñito hotīti.

Idāni yaṃ vuttaṃ “imaṃ sikkhāpada”nti taṃ dassento “**yo pana bhikkhu methunaṃ dhammaṃ paṭiseveyya, pārājiko hoti asaṃvāso**”ti āha. Evaṃ mūlacchejjavasena daḷhaṃ katvā paṭhamapārājike paññatte aparampi anupaññattattāya makkaṭivattu upadādi. Tassuppattidīpanatthametam vuttaṃ – **evañcidaṃ bhagavatā**

bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ hotīti. Tassattho – bhagavatā bhikkhūnaṃ idaṃ sikkhāpadaṃ evaṃ paññattaṃ hoti ca, idañca aññaṃ vatthu udapādīti.

Paṭhamapaññattikathā niṭṭhitā.

Sudinnabhāṇavāraṃ niṭṭhitaṃ.

Makkaṭṭivatthukathā

40. Idāni yaṃ taṃ aññaṃ vatthu uppannaṃ, taṃ dassetuṃ “**tena kho pana samayenā**”tiādimāha. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā – **makkaṭṭiṃ āmisenā**ti mahāvane bhikkhūnaṃ khantimettādiguṇānubhāvena nirāsaṅkacittā bahū migamorakukkuṭamakkaṭṭādayo tiracchānā padhānāgāraṭṭhānesu vicaranti. Tatra ekaṃ makkaṭṭiṃ āmisenā yāgubhattakhajjakādīnā upalāpetvā, saṅgaṇhitvāti vuttaṃ hoti. **Tassāti** bhumavacanaṃ. **Paṭisevatīti** pacurapaṭisevano hoti; pacurathe hi vattamānavacanaṃ. **So bhikkhūti** so methunadhammapaṭisevanako bhikkhu. **Senāsanacārikaṃ āhiṇḍantāti** te bhikkhū āgantukā buddhadassanāya āgatā pātova āgantukabhattāni labhitvā katabhattakiccā bhikkhūnaṃ nivāsanaṭṭhānāni passissāmāti vicariṃsu. Tena vuttaṃ – “**senāsanacārikaṃ āhiṇḍantā**”ti. **Yena te bhikkhū tenupasaṅkamīti** tiracchānagatā nāma ekabhikkhunā saddhiṃ vissāsaṃ katvā aññesupi tādisaññeva cittaṃ uppādentī. Tasmā sā makkaṭṭi yena te bhikkhū tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā ca attano vissāsikabhikkhusseva tesampi taṃ vikāraṃ dassesi.

Cheppanti naṅguṭṭhaṃ. **Oḍḍīti** abhimukhaṃ ṭhapesi. **Nimittampi akāsīti** yena niyāmena yāya kiriyāya methunādhippāyaṃ te jānanti taṃ akāsīti attho. **So bhikkhūti** yassāyaṃ vihāro. **Ekamantaṃ niliyiṃsūti** ekasmiṃ okāse paṭicchannā acchiṃsu.

41. **Saccaṃ, āvusoti** sahoḍḍhaggahito coro viya paccakkhaṃ disvā coditattā “kiṃ vā mayā kata”ntiādinī vattuṃ asakkonto “saccaṃ, āvuso”ti āha. **Nanu, āvuso, tatheva taṃ hotīti** āvuso yathā manussitthiyā, nanu tiracchānagatitthiyāpi taṃ sikkhāpadaṃ tatheva hoti. Manussitthiyāpi hi dassanampi gahaṇampi āmasanampi phusanampi ghaṭṭanampi duṭṭhullameva. Tiracchānagatitthiyāpi taṃ sabbaṃ duṭṭhullameva. Ko ettha viseso? Alesaṭṭhāne tvam lesaṃ oḍḍesīti.

42. **Antamaso tiracchānagatāyapi pārājiko hoti asaṃvāsoti** tiracchānagatāyapi methunaṃ dhammaṃ paṭisevitvā pārājiko yeva hotīti daḷhataṃ sikkhāpadamakāsi. Duvidhañhi sikkhāpadaṃ – lokavajjaṃ, paṇṇattivajjaṃ. Tattha yassa sacittakapakkhe cittaṃ akusalameva hoti, taṃ lokavajjaṃ nāma. Sesam paṇṇattivajjaṃ. Tattha lokavajje anupaññatti uppajjamānā rundhantī dvāraṃ pidahantī sotam pacchindamānā gāḷhataṃ karontī uppajjati, **aññatra adhimānā, aññatra supinantāti** ayaṃ pana vītikkamābhāvā abbohārikattā ca vuttā. Paṇṇattivajje akate vītikkame uppajjamānā sithilaṃ karontī mocentī dvāraṃ dadamānā aparāparampi anāpattiṃ kurumānā uppajjati, gaṇabhojanaparamparabhojanādīsu anupaññattiyo viya. “**Antamaso taṅkhaṇikāyapi**”ti evarūpā pana kate vītikkame uppannattā paññattigatikāva hoti. Idaṃ pana paṭhamasikkhāpadaṃ yasmā lokavajjaṃ, na paṇṇattivajjaṃ; tasmā ayamanupaññatti rundhantī dvāraṃ pidahantī sotam pacchindamānā gāḷhataṃ karontī uppajji.

Evaṃ dvepi vatthūni sampiṇḍetvā mūlacchejjasena daḷhataṃ katvā paṭhamapārājike paññatte aparampi anupaññattatthāya vajjiputtakavatthu udapādi. Tassuppattidassanattametaṃ vuttaṃ – “evañcidaṃ bhagavatā bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ hoti”ti. Tassattho – bhagavatā bhikkhūnaṃ idaṃ sikkhāpadaṃ evaṃ paññattaṃ hoti ca idañca aññaṃ vatthu udapādīti.

Makkaṭṭivatthukathā niṭṭhitā.

Santhatabhāṇavāro

Vajjiputtakavatthuvaṇṇanā

43-44. Idāni yaṃ taṃ aññaṃ vatthu uppannaṃ, taṃ dassetuṃ “**tena kho pana samayenā**”tiādimāha. Tatrāpi ayamanuttānapadavaṇṇanā – **vesālikāti** vesālivāsino. **Vajjiputtakāti** vajjiraṭṭhe vesāliyaṃ kulānaṃ puttā. Sāsane kira yo yo upaddavo ādīnavo abbudamuppajji, sabbaṃ taṃ vajjiputtake nissāya. Tathā hi devadattopi vajjiputtake pakkhe labhitvā saṅghaṃ bhindī. Vajjiputtakā eva ca vassasatapariniḅbute bhagavatī uddhammaṃ

ubbinayaṃ satthusāsanaṃ dīpesuṃ. Imepi tesam̐ yeva ekacce evaṃ paññattepi sikkhāpade yāvadatthaṃ bhujjimsu...pe... methunaṃ dhammaṃ paṭisevimsūti.

Ñātibyasanenapīti ettha asanaṃ byasanaṃ vikkhepo viddhamsanaṃ vināsoti sabbametaṃ ekatthaṃ. Ñātīnaṃ byasanaṃ **ñātibyasaṇaṃ**, tena ñātibyasanena, rājadaṇḍabyādhiramaṇavippavāsanimittena ñātivināsenāti attho. Esa nayo dutiyapadepi. Tatiyapade pana ārogyavināsako rogo eva **rogabyasanaṃ**. So hi ārogyaṃ byasati vikkhipati vināsetīti byasanaṃ. Rogova byasanaṃ rogabyasanaṃ, tena rogabyasana. **Phuṭṭhāti** adhipannā abhibhūtā samannāgatāti attho.

Na mayaṃ, bhante ānanda, buddhagarahinoti bhante ānanda, mayaṃ na buddhaṃ garahāma, na buddhassa dosaṃ dema. Na dhammagarahino, na saṅghagarahino. **Attagarahino** mayanti attānameva mayaṃ garahāma, attano dosaṃ dema. **Alakkhikāti** nissirikā. **Appapuññāti** parittapuññā. **Vipassakā kusalanāṃ dhammānanti** ye aṭṭhatimsārammaṇesu vibhattā kusalā dhammā, tesam̐ vipassakā; tato tato ārammaṇato vuṭṭhāya teva dhamme vipassamānāti attho. **Pubbarattāpararattanti** rattiyaṃ pubbaṃ pubbarattaṃ, rattiyaṃ aparaṃ apararattaṃ, paṭhamayāmañca pacchimayāmañcāti vuttaṃ hoti. **Bodhipakkhikānanti** bodhissa pakkhe bhavānaṃ, arahattamaggañāssa upakārakānanti attho. **Bhāvanānuyoganti** vaḍḍhanānuyogaṃ. **Anuyuttā vihareyyāmāti** gihipalibodhaṃ āvāsapalibodhañca pahāya vivittesu senāsanesu yuttapayuttā anaññakiccā vihareyyāma.

Evamāvusoti thero etesaṃ āsayaṃ ajānanto idaṃ nesaṃ mahāgajjitaṃ sutvā “sace ime īdisā bhavissanti, sādhu”ti maññamāno “evamāvuso”ti sampaṭicchī. **Aṭṭhānametaṃ anavakāsoti** ubhayampetaṃ kāraṇapaṭikkhepavacanaṃ. Kāraṇaṇhi yasmā tattha tadāyattavuttibhāvena phalaṃ tiṭṭhati. Yasmā cassa taṃ okāso hoti tadāyattavuttibhāvena, tasmā “ṭhānañca avakāso cā”ti vuccati, taṃ paṭikkhipanto āha – “aṭṭhānametaṃ, ānanda, anavakāso”ti. Etaṃ ṭhānaṃ vā okāso vā natthi. **Yaṃ tathāgatoti** yena tathāgato vajjīnaṃ vā...pe... samūhaneyya, taṃ kāraṇaṃ natthīti attho. Yadi hi bhagavā etesaṃ “labheyyāma upasampada”nti yācantānaṃ upasampadaṃ dadeyya, evaṃ sante “pārājiko hoti asaṃvāso”ti paññattaṃ samūhaneyya. Yasmā panetaṃ na samūhanati, tasmā “aṭṭhānameta”ntiādimāha.

So āgato na upasampādetabboti “yadi hi evaṃ āgato upasampadaṃ labheyya, sāsane agāravo bhavēyya. Sāmaṇerabhūmiyaṃ pana ṭhito sagāravo ca bhavissati, attatthañca karissatī”ti ñatvā anukampamāno bhagavā āha – “so āgato na upasampādetabbo”ti. **So āgato upasampādetabboti** evaṃ āgato bhikkhubhāve ṭhatvā avipannasīlatāya sāsane sagāravo bhavissati, so sati upanissaye nacirasseva uttamattaṃ pāpuṇissatīti ñatvā upasampādetabboti āha.

Evaṃ methunaṃ dhammaṃ paṭisevitvā āgatesu anupasampādetabbañca upasampādetabbañca dassetvā tīṇipi vatthūni samodhānetvā paripuṇṇaṃ katvā sikkhāpadaṃ paññāpetukāmo “evañca pana, bhikkhave, imaṃ sikkhāpadaṃ uddiseyyāthā”ti vatvā “yo pana bhikkhu...pe... asaṃvāso”ti paripuṇṇaṃ sikkhāpadaṃ paññāpesi.

Vajjiputtakavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

Catubbidhavinayakathā

45. Idānissa atthaṃ vibhajanto “**yo panāti, yo yādiso**”tiādimāha. Tasmim̐ pana sikkhāpade ca sikkhāpadavibhaṅge ca sakale ca vinayavinicchaye kosallaṃ patthayantena **catubbidho vinayo** jānitabbo –

Catubbidhañhi vinayaṃ, mahātherā mahiddhikā;
Nīharitvā pakāsesuṃ, dhammasaṅgāhakaṃ purā.

Katamaṃ catubbidhaṃ? Suttaṃ, suttānulomaṃ, ācariyavādaṃ, attanomatinti. Yaṃ sandhāya vuttaṃ – “āhaccapadena rasena ācariyavaṃsena adhippāyā”ti, ettha hi **āhaccapadanti** suttaṃ adhippetam̐, **rasoti** suttānulomaṃ, **ācariyavaṃsoti** ācariyavādo, **adhippāyoti** attanomati.

Tattha **suttaṃ**nāma sakale vinayaṇṭike pāḷi.

Suttānulomaṃ nāma cattāro mahāpadesā; ye bhagavatā evaṃ vuttā – “yaṃ, bhikkhave, mayā ‘idaṃ na kappatī’ti appaṭikkhittaṃ, taṃ ce akappiyaṃ anulometi; kappiyaṃ paṭibhāti, taṃ vo na kappatī. Yaṃ, bhikkhave, mayā ‘idaṃ na kappatī’ti appaṭikkhittaṃ, taṃ ce kappiyaṃ anulometi; akappiyaṃ paṭibhāti, taṃ vo kappatī. Yaṃ,

bhikkhave, mayā ‘idaṃ kappatī’ti ananuññātaṃ, taṃ ce akappiyaṃ anulometi, kappiyaṃ paṭibāhati; taṃ vo na kappati. Yaṃ, bhikkhave, mayā ‘idaṃ kappatī’ti ananuññātaṃ, taṃ ce kappiyaṃ anulometi, akappiyaṃ paṭibāhati; taṃ vo kappatī’ti (mahāva. 305).

Ācariyavādo nāma dhammasaṅgāhakehi pañcahi arahantasatehi ṭhapitā pāḷivinimuttā okkantavinicchayappavattā aṭṭhakathātanti.

Attanomati nāma sutta-suttānuloma-ācariyavāde muñcivā anumānena attano anubuddhiyā nayaggāhena upaṭṭhitākāraḥkathanāṃ.

Apica suttantābhiddhammavinayaṭṭhakathāsu āgato sabbopi theravādo “attanomati” nāma. Taṃ pana attanomatiṃ gahetvā kathentena na daḷhaggāhaṃ gahetvā voharitabbaṃ. Kāraṇaṃ sallakkhetvā atthena pāḷiṃ, pāḷiyā ca atthaṃ saṃsanditvā kathetabbaṃ. Attanomati ācariyavāde otāretabbā. Sace tattha otarati ceva sameti ca, gahetabbā. Sace neva otarati na sameti, na gahetabbā. Ayañhi attanomati nāma sabbadubbalā. Attanomati ācariyavādo balavataro.

Ācariyavādopi suttānulome otāretabbo. Tattha otaranto samentoyeva gahetabbo, itaro na gahetabbo. Ācariyavādato hi suttānulomaṃ balavataṃ.

Suttānulomampi sutte otāretabbaṃ. Tattha otarantaṃ samentameva gahetabbaṃ, itaraṃ na gahetabbaṃ. Suttānulomato hi suttameva balavataṃ. Suttañhi appaṭivattiyaṃ kāraḥkasaṅghasadiṣaṃ buddhānaṃ ṭhitakālasadiṣaṃ. Tasmā yadā dve bhikkhū sākacchanti, sakavādī suttaṃ gahetvā katheti, paravādī suttānulomaṃ. Tehi aññamaññaṃ khepaṃ vā garaḥaṃ vā akatvā suttānulomaṃ sutte otāretabbaṃ. Sace otarati sameti, gahetabbaṃ. No ce, na gahetabbaṃ; suttasmiṃyeva ṭhātabbaṃ. Athāyaṃ suttaṃ gahetvā katheti, paro ācariyavādaṃ. Tehipi aññamaññaṃ khepaṃ vā garaḥaṃ vā akatvā ācariyavādo sutte otāretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo. Anotaranto asamento ca gārayhācariyavādo na gahetabbo; suttasmiṃyeva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ suttaṃ gahetvā katheti, paro attanomatiṃ. Tehipi aññamaññaṃ khepaṃ vā garaḥaṃ vā akatvā attanomati sutte otāretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā. No ce, na gahetabbā. Suttasmiṃ yeva ṭhātabbaṃ.

Atha panāyaṃ suttānulomaṃ gahetvā katheti, paro suttaṃ. Suttaṃ suttānulome otāretabbaṃ. Sace otarati sameti, tisso saṅgītiyo ārūḷhaṃ pāḷiāgataṃ paññāyati, gahetabbaṃ. No ce tathā paññāyati na otarati na sameti, bāhirakasuttaṃ vā hoti siloko vā aññaṃ vā gārayhasuttaṃ guḷhavessantaraguḷhavinayavedallādīnaṃ aññatarato āgataṃ, na gahetabbaṃ. Suttānulomasmiṃyeva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ suttānulomaṃ gahetvā katheti, paro ācariyavādaṃ. Ācariyavādo suttānulome otāretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo. No ce, na gahetabbo. Suttānulomeyeva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ suttānulomaṃ gahetvā katheti, paro attanomatiṃ. Attanomati suttānulome otāretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā. No ce, na gahetabbā. Suttānulomeyeva ṭhātabbaṃ.

Atha panāyaṃ ācariyavādaṃ gahetvā katheti, paro suttaṃ. Suttaṃ ācariyavāde otāretabbaṃ. Sace otarati sameti, gahetabbaṃ. Itaraṃ gārayhasuttaṃ na gahetabbaṃ. Ācariyavādeyeva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ ācariyavādaṃ gahetvā katheti, paro suttānulomaṃ. Suttānulomaṃ ācariyavāde otāretabbaṃ. Otaraṃtaṃ samentameva gahetabbaṃ, itaraṃ na gahetabbaṃ. Ācariyavādeyeva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ ācariyavādaṃ gahetvā katheti, paro attanomatiṃ. Attanomati ācariyavāde otāretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā. No ce, na gahetabbā. Ācariyavādeyeva ṭhātabbaṃ.

Atha panāyaṃ attanomatiṃ gahetvā katheti, paro suttaṃ. Suttaṃ attanomatiyaṃ otāretabbaṃ. Sace otarati sameti, gahetabbaṃ. Itaraṃ gārayhasuttaṃ na gahetabbaṃ. Attanomatiyameva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ attanomatiṃ gahetvā katheti, paro suttānulomaṃ. Suttānulomaṃ attanomatiyaṃ otāretabbaṃ. Otaraṃtaṃ samentameva gahetabbaṃ, itaraṃ na gahetabbaṃ. Attanomatiyameva ṭhātabbaṃ.

Athāyaṃ attanomatīṃ gahetvā katheti, paro ācariyavādaṃ. Ācariyavādo attanomatīyaṃ otāretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo; itaro gārayhācariyavādo na gahetabbo. Attanomatīyameva thātabbaṃ. Attano gahaṇameva baliyaṃ kātabbaṃ. Sabbatthānesu ca khepo vā garahā vā na kātabbāti.

Atha panāyaṃ “kappiya”nti gahetvā katheti, paro “akappiya”nti. Sutte ca suttānulome ca otāretabbo. Sace kappiyaṃ hoti, kappiye thātabbaṃ. Sace akappiyaṃ, akappiye thātabbaṃ.

Athāyaṃ tassa kappiyabhāvasādhakaṃ suttato bahūṃ kāraṇaṇca vinicchayaṇca dasseti, paro kāraṇaṃ na vindati. Kappiyeva thātabbaṃ. Atha paro tassa akappiyabhāvasādhakaṃ suttato bahūṃ kāraṇaṇca vinicchayaṇca dasseti, anena attano gahaṇanti katvā dalhaṃ ādāya na thātabbaṃ. “Sādhū”ti sampaticchitvā akappiyeva thātabbaṃ. Atha dvinnampi kāraṇacchāyā dissati, paṭikkhittabhāvoyeva sādhu, akappiye thātabbaṃ. Vinayaṇhi patvā kappiyākappiyavicāraṇamāgamma rundhitabbaṃ, gālhaṃ kattabbaṃ, sotam pacchinditabbaṃ, garukabhāveveva thātabbaṃ.

Atha panāyaṃ “akappiya”nti gahetvā katheti, paro “kappiya”nti. Sutte ca suttānulome ca otāretabbo. Sace kappiyaṃ hoti, kappiye thātabbaṃ. Sace akappiyaṃ, akappiye thātabbaṃ.

Athāyaṃ bahūhi suttavinicchayaṇkāraṇehi akappiyabhāvaṃ dasseti, paro kāraṇaṃ na vindati, akappiye thātabbaṃ. Atha paro bahūhi suttavinicchayaṇkāraṇehi kappiyabhāvaṃ dasseti, ayaṃ kāraṇaṃ na vindati, kappiye thātabbaṃ. Atha dvinnampi kāraṇacchāyā dissati, attano gahaṇaṃ na vissajjetabbo. Yathā cāyaṃ kappiyākappiye akappiyākappiye ca vinicchayo vutto; evaṃ anāpattiāpattivāde āpattānāpattivāde ca, lahukagarukāpattivāde garukalahukāpattivāde cāpi vinicchayo veditabbo. Nāmamattaṃyeva hi ettha nānaṃ, yojanānaye nānaṃ natthi, tasmā na vitthāritaṃ.

Evaṃ kappiyākappiyādivinicchaye uppanne yo sutta-suttānulomaācariyavādaattanomatīsu atirekakāraṇaṃ labhati, tassa vāde thātabbaṃ. Sabbaso pana kāraṇaṃ vinicchayaṃ alabhantena suttam na jahitabbaṃ, suttasmiṃyeva thātabbanti. Evaṃ tasmīṃ sikkhāpade ca sikkhāpadavibhaṅge ca sakale ca vinayavinicchaye kosallaṃ patthayantena ayaṃ catubbidho vinayo jānitabbo.

Imaṇca pana catubbidham vinayaṃ ṇatvāpi vinayadharena puggalena tilakkhaṇasamannāgatena bhavitabbaṃ. **Tīṇi** hi **vinayadharassa lakkhaṇāni** icchitabbāni. Katamāni tīṇi? “Suttaṇcassa svāgataṃ hoti suppvatti suvinicchitaṃ suttato anubyañjanato”ti idamekaṃ lakkhaṇaṃ. “Vinaye kho pana thito hoti asaṃhīro”ti idaṃ dutiyaṃ. “Ācariyaparamparā kho panassa sugghatā hoti sumanasikatā sūpadhāritā”ti idaṃ tatiyaṃ.

Tattha **suttam** nāma sakalaṃ vinayaṇṭakam. Taṇcassa **svāgataṃ hotīti** suṭṭhu āgataṃ. **Suppvattīti** suṭṭhu pavattaṃ paḷaṇaṃ vācuggataṃ suvinicchitaṃ. **Suttato anubyañjanatoti** pālito ca paripucchato ca aṭṭhakathāto ca suvinicchitaṃ hoti, kaṅkhachedaṃ katvā ugghataṃ.

Vinaye kho pana thito hotīti vinaye lajjībhāvena patitthito hoti. Alajjī hi bahussutopi samāno lābhagarutāya tantīṃ visaṃvādetvā uddhammaṃ ubbinayaṃ satthusāsaṇaṃ dīpetvā sāsane mahantaṃ upaddavaṃ karoti. Saṅghabhedampi saṅgharājīmpī uppādeti. Lajjī pana kukkucako sikkhākāmo jīvitahetupi tantīṃ avisaṃvādetvā dhammaṃ eva vinayameva ca dīpeti, satthusāsaṇaṃ garuṃ katvā thapeti. Tathā hi pubbe mahātherā tikkhattuṃ vācaṃ nicchāresuṃ – “**anāgate lajjī rakkhissati, lajjī rakkhissati, lajjī rakkhissati**”ti. Evaṃ yo lajjī, so vinayaṃ avijahanto avokkamanto lajjībhāvena vinaye thito hoti suppatitthitoti. **Asaṃhīroti** saṃhīro nāma yo pālīyaṃ vā aṭṭhakathāyaṃ vā heṭṭhato vā uparito vā padapaṭipāṭiyā vā pucchīyamāno vitthunati vipphandati santiṭṭhituṃ na sakkoti; yaṃ yaṃ parena vuccati taṃ taṃ anujānāti; sakavādaṃ chaḍḍetvā paravādaṃ gaṇhāti. Yo pana pālīyaṃ vā aṭṭhakathāya vā heṭṭhupariyena vā padapaṭipāṭiyā vā pucchīyamāno na vitthunati na vipphandati, ekekalomaṃ saṇḍāsena gaṇhanto viya “evaṃ mayaṃ vadāma; evaṃ no ācariyā vadanti”ti vissajjeti; yamhi pālī ca pālīvinicchayo ca suvaṇṇabhājane pakkhittasīhasā viya parikkhayaṃ pariyādānaṃ agacchanto titthati, ayaṃ vuccati “asaṃhīro”ti.

Ācariyaparamparā kho panassa sugghatā hotīti theraparamparā vaṃsaparamparā cassa suu gahitā hoti. **Sumanasikatāti** suṭṭhu manasikatā; āvajjitamatte ujjalitapadīpo viya hoti. **Sūpadhāritāti** suṭṭhu upadhāritā pubbāparānusandhito atthato kāraṇato ca upadhāritā; attano matīṃ pahāya ācariyasuddhiyā vattā hoti “mayhaṃ ācariyo asukācariyassa santike uggaṇhi, so asukassā”ti evaṃ sabbaṃ ācariyaparamparaṃ theravādaṅgaṃ āharitvā yāva upālīthero sammāsambuddhassa santike uggaṇhīti pāpetvā thapeti. Tatopi āharitvā upālīthero sammāsambuddhassa santike uggaṇhi, dāsakatthero attano upajjhāyassa upālītherassa, soṇakatthero attano

upajjhāyassa dāsakattherassa, siggavatthero attano upajjhāyassa soṇakattherassa, moggaliputtatissatthero attano upajjhāyassa siggavattherassa caṇḍavajjittherassa cāti. Evaṃ sabbaṃ ācariyaparamparaṃ theravādaṅgaṃ āharitvā attano ācariyaṃ pāpetvā ṭhpeti. Evaṃ uggahitā hi ācariyaparamparā suggahitā hoti. Evaṃ asakkontena pana avassaṃ dve tayo parivaṭṭā uggahetabbā. Sabbapacchimena hi nayena yathā ācariyo ca ācariyācariyo ca pālīṅca paripucchaṅca vadanti, tathā ñātum vaṭṭati.

Imehi ca pana tīhi lakkhaṅehi samannāgatena vinayadharena vatthuvinicchayatthaṃ sannipatite saṅghe otiṅṅe vatthusmiṃ codakena ca cuditakena ca vutte vattabbe sahasā avinicchinitvāva **cha ṭhānāni** oloketabbāni. Katamāni cha? Vatthu oloketabbaṃ, mātikā oloketabbā, padabhājanīyaṃ oloketabbaṃ, tikaparicchedo oloketabbo, antarāpatti oloketabbā, anāpatti oloketabbāti.

Vatthum oloketopi hi “tiṅṅena vā paṇṇena vā paṭicchādetvā āgantabbaṃ, na tveva naggena āgantabbaṃ; yo āgaccheyya, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 517) evaṃ ekaccaṃ āpattiṃ passati. So taṃ suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Mātikaṃ oloketopi “sampajānamusāvāde pācittiya”ntiadinā (pāci. 2) nayena pañcannaṃ āpattīnaṃ aññataraṃ āpattiṃ passati, so taṃ suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Padabhājanīyaṃ oloketopi “akkhayite sarīre methunaṃ dhammaṃ paṭisevati, āpatti pārājikassa. Yebhuyyena khayite sarīre methunaṃ dhammaṃ paṭisevati, āpatti thullaccayassā”tiadinā (pārā. 59 ādayo, atthato samānaṃ) nayena sattannaṃ āpattīnaṃ aññataraṃ āpattiṃ passati, so padabhājanīyato suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Tikaparicchedaṃ oloketopi tikasaṅghādisesaṃ vā tikapācittiyaṃ vā tikadukkaṭaṃ vā aññataraṃ vā āpattiṃ tikaparicchede passati, so tato suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Antarāpattiṃ oloketopi “paṭilātaṃ ukkhipati, āpatti dukkaṭassā”ti (pāci. 355) evaṃ yā sikkhāpadantaresu antarāpatti hoti taṃ passati, so taṃ suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Anāpattiṃ oloketopi “anāpatti bhikkhu asādiyantassa, attheyyacittassa, na maraṇādhippāyassa, anullapanādhippāyassa, na mocanādhippāyassa, asaṅcicca, assatiyā, ajānantassā”ti (pārā. 72 ādayo) evaṃ tasmim tasmim sikkhāpade niddiṭṭhaṃ anāpattiṃ passati, so taṃ suttaṃ ānetvā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamessati.

Yo hi bhikkhu catubbidhavinayakovido tilakkhaṇasampanno imāni cha ṭhānāni oloketvā adhikaraṇaṃ vūpasamessati, tassa vinicchayo appaṭivattiyo, buddhena sayam nisīditvā vinicchitasadiso hoti. Taṃ cevaṃ vinicchayakusalaṃ bhikkhuṃ koci katasikkhāpadavītikkamo bhikkhu upasaṅkamitvā attano kukkucçaṃ puccheyya; tena sādhukaṃ sallakkhetvā sace anāpatti hoti, “anāpatti”ti vattabbaṃ. Sace pana āpatti hoti, “āpatti”ti vattabbaṃ. Sā desanāgāminī ce, “desanāgāminī”ti vattabbaṃ. Vuṭṭhānagāminī ce, “vuṭṭhānagāminī”ti vattabbaṃ. Athassa pārājikacchāyā dissati, “pārājikāpatti”ti na tāva vattabbaṃ. Kasmā? Methunadhammavītikkamo hi uttarimanussadhammavītikkamo ca oḷāriko. Adinnādānamanussaviggahavītikkamā pana sukhumā cittalahukā. Te sukhumeneva āpajjati, sukhumena rakkhati, tasmā visesena taṃvatthukaṃ kukkucçaṃ pucchiyamāno “āpatti”ti avatvā sacassa ācariyo dharati, tato tena so bhikkhu “amhākaṃ ācariyaṃ pucchā”ti pesetabbo. Sace so puna āgantvā “tumhākaṃ ācariyo suttaṃ nayato oloketvā ‘satekiccho’ti maṃ āhā”ti vadati, tato anena so “sādhu suṭṭhu yaṃ ācariyo bhaṇati taṃ karohī”ti vattabbo. Atha panassa ācariyo natthi, saddhiṃ uggahitatthero pana atthi, tassa santikaṃ pesetabbo – “amhehi saha uggahitatthero gaṇapāmokkho, taṃ gantvā pucchā”ti. Tenāpi “satekiccho”ti vinicchite “sādhu suṭṭhu tassa vacanaṃ karohī”ti vattabbo. Atha saddhiṃ uggahitattheropi natthi, antevāsiko paṇḍito atthi, tassa santikaṃ pesetabbo – “asukadaharaṃ gantvā pucchā”ti. Tenāpi “satekiccho”ti vinicchite “sādhu suṭṭhu tassa vacanaṃ karohī”ti vattabbo. Atha daharassāpi pārājikacchāyāva upaṭṭhāti, tenāpi “pārājikosī”ti na vattabbo. Dullabho hi buddhuppādo, tato dullabhatarā pabbajjā ca upasampadā ca. Evaṃ pana vattabbo – “vivittaṃ okāsaṃ sammajjitvā divāvihāraṃ nisīditvā sīlāni sodhetvā dvattiṃsākāraṃ tāva manasi karohī”ti. Sace tassa arogaṃ sīlaṃ kammaṭṭhānaṃ ghaṭayati, saṅkhārā pākaṭā hutvā upaṭṭhahanti, upacārappanāpattamaṃ viya cittaṃ ekaggaṃ hoti, divasaṃ atikkantampi na jānāti. So divasātikkaṃ upaṭṭhānaṃ āgato evaṃ vattabbo – “kīdisā te cittappavatti”ti. Ārocitāya cittappavattiyā vattabbo – “pabbajjā nāma cittavisuddhatthāya, appamatto samaṇadhammaṃ karohī”ti.

Yassa pana sīlaṃ bhinnaṃ hoti, tassa kammaṭṭhānaṃ na ghaṭayati, patodābhitunnaṃ viya cittaṃ vikampati, vipaṭisāragginā ḍayhāti, tattapāsāṇe nisinna viya taṅkhaṇaññeva vuṭṭhāti. So āgato “kā te cittappavatti”ti

pucchitabbo. Ārocitāya cittappavattiyā “natthi loke raho nāma pāpakammaṃ pakubbato. Sabbapaṭhamañhi pāpaṃ karonto attanā jānāti, athassa ārakkhadevatā paracittavidū samaṇabrāhmaṇā aññā ca devatā jānanti, tvaṃyeva dāni tava sotthiṃ pariyesāhi”ti vattabbo.

Niṭṭhitā catubbidhavinayakathā

Vinayadharassa ca lakkhaṇādikathā.

Bhikkhupadabhājanīyaṇṇanā

Idāni sikkhāpadavibhaṅgassa atthaṃ vaṇṇayissāma. Yaṃ vuttaṃ **yo panāti yo yādisoti**ādi. Ettha **yo panāti** vibhajitabbapadaṃ; **yo yādisoti**ādi tassa vibhajanapadāni. Ettha ca yasmā **panāti** nipātamattaṃ; **yoti** atthapadaṃ; tañca aniyamena puggalaṃ dīpeti, tasmā tassa atthaṃ dassento aniyamena puggaladīpaṃ yo saddameva āha. Tasmā ettha evamattho vedītabbo – **yo panāti** yo yokocīti vuttaṃ hoti. Yasmā pana yo yokoci nāma, so avassaṃ līṅga-yutta-jāti-nāma-gotta-sīla-vihāra-gocaravayesu ekenākārena paññāyati, tasmā taṃ tathā nīpetuṃ taṃ pabbhaṃ pakāseto “**yādiso**”tiādimāha. Tattha **yādisoti** līṅgavasena yādiso vā tādiso vā hotu; dīgho vā rasso vā kāḷo vā odāto vā maṅguracchavi vā kiso vā thūlo vāti attho. **Yathāyuttoti** yogavasena yena vā tena vā yutto hotu; navakamayutto vā uddesayutto vā vāsadhurayutto vāti attho. **Yathājaccoti** jātivasena yaṃjacco vā taṃjacco vā hotu; khattiyō vā brāhmaṇo vā vesso vā suddo vāti attho. **Yathānāmoti** nāmasasena yathānāmo vā tathānāmo vā hotu; buddharakkhito vā dhammarakkhito vā saṅgharakkhito vāti attho. **Yathāgottoti** gottavasena yathāgotto vā tathāgotto vā yena vā tena vā gottena hotu; kaccāyano vā vāsīṭṭho vā kosiyo vāti attho. **Yathāsīloti** sīlesu yathāsīlo vā tathāsīlo vā hotu; navakammasīlo vā uddesasīlo vā vāsadhurasīlo vāti attho. **Yathāvihārīti** vihāresupi yathāvihārī vā tathāvihārī vā hotu; navakammavihārī vā uddesavihārī vā vāsadhuravihārī vāti attho. **Yathāgocaroti** gocaresupi yathāgocarō vā tathāgocarō vā hotu; navakammagocarō vā uddesagocarō vā vāsadhuragocarō vāti attho. **Thero vāti** ādisu vayoṃvuddhādisu yo vā so vā hotu; paripuṇṇadasavassatāya thero vā ūnapañcavassatāya navo vā atirekapañcavassatāya majjhimo vāti attho. Atha kho sabbova imasmiṃ atthe eso vuccati “yo panā”ti.

Bhikkhuniddese bhikkhatīti **bhikkhako**; labhanto vā alabhanto vā ariyāya yācanāya yācatīti attho. Buddhādīhi ajjhupagataṃ bhikkhācariyaṃ ajjhupagatatā **bhikkhācariyaṃ ajjhupagato** nāma. Yo hi koci appaṃ vā mahantaṃ vā bhogakkhandhaṃ pahāya agārasmā anagāriyaṃ pabbajito, so kasigorakkhādīhi jīvikakappaṇaṃ hitvā līṅgasampañcchaneneva **bhikkhācariyaṃ ajjhupagatoti bhikkhu**. Parapaṭibaddhajīvikattā vā vihāramajjhe kājabhattaṃ bhuñjamānopi **bhikkhācariyaṃ ajjhupagatoti bhikkhu**; piṇḍiyālopabhojanaṃ nissāya pabbajjāya ussāhajātattā vā **bhikkhācariyaṃ ajjhupagatoti bhikkhu**. Agghaphassavaṇṇabhedena bhinnaṃ paṭaṃ dhāretīti **bhinnapaṭadharo**. Tattha satthakacchedanena agghabhedo vedītabbo. Sahassagghanakopi hi paṭo satthakena khaṇḍākhāṇḍikaṃ chinno bhinnaggho hoti. Purimagghato upaḍḍhampi na agghati. Suttasamāsibbanena phassabhedo vedītabbo. Sukhasamphassopi hi paṭo suttehi samāsibbito bhinnaphasso hoti. Kharasamphassataṃ pāpuṇāti. Sūcimalādīhi vaṇṇabhedo vedītabbo. Suparisuddhopi hi paṭo sūcikkammato paṭṭhāya sūcimalena, hatthasedamalajallikāhi, avasāne rajanakappakaraṇehi ca bhinnavaṇṇo hoti; pakativaṇṇaṃ vijahati. Evaṃ tīhākārehi bhinnapaṭadharāṇato **bhinnapaṭadharoti bhikkhu**. Gihivatthavisabhāgānaṃ vā kāsāvānaṃ dhāraṇamatteneva **bhinnapaṭadharoti bhikkhu**.

Samaññāyāti paññattiyā vohārenāti attho. Samaññāya eva hi ekacco “bhikkhū”ti paññāyati. Tathā hi nimantanādīmhi bhikkhūsu gaṇiyamānesu sāmaṇerepi gahetvā “sataṃ bhikkhū sahasaṃ bhikkhū”ti vadanti. **Paṭiññāyāti** attano paṭijānanena paṭiññāyapi hi ekacco “bhikkhū”ti paññāyati. Tassa “ko etthāti? Ahaṃ, āvuso, bhikkhū”ti (a. ni. 10.96) evamādisu sambhavo daṭṭhabbo. Ayaṃ pana ānandattherena vuttā dhammikā paṭiññā. Rattibhāge pana dussīlāpi paṭipathaṃ āgacchantā “ko etthā”ti vutte adhammikāya paṭiññāya abhūtāya “mayam bhikkhū”ti vadanti.

Ehi bhikkhūti ehi bhikkhu nāma bhagavato “ehi bhikkhū”ti vacanamattena bhikkhubhāvaṃ ehibhikkhūpasampadaṃ patto. Bhagavā hi ehibhikkhubhāvāya upanissayasampannaṃ puggalaṃ disvā rattapaṃsukūlantarato suvaṇṇavaṇṇaṃ dakkhiṇahatthaṃ nīharitvā brahmaghosaṃ nicchārento “ehi, bhikkhu, cara brahmacariyaṃ sammā dukkhassa antakiriyaṃ”ti vadati. Tassa saheva bhagavato vacanena gihiliṅgaṃ antaradhāyati, pabbajjā ca upasampadā ca ruhati. Bhaṇḍu kāsāyavasano hoti. Ekaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā ekaṃ aṃse ṭhapetvā vāmaṃsakūṭe āsattanīluppavāṇṇamattikāpatto –

“Ticīvaraṇca patto ca, vāsi sūci ca bandhanaṃ;

Parissāvanena aṭṭhete, yuttayogassa bhikkhuno’’ti.

Evaṃ vuttehi aṭṭhahi parikkhārehi sarīre paṭimukkehiyeva saṭṭhivassikatthero viya iriyāpathasampanno buddhācariyako buddhupajjhāyako sammāsambuddhaṃ vandamānoyeva tiṭṭhati. Bhagavā hi paṭhamabodhiyaṃ ekasmiṃ kāle ehibhikkhūpasampadāya eva upasampādeti. Evaṃ upasampannāni ca sahasupari ekacattālīsuttarāni tīṇi bhikkhusatāni ahesuṃ; seyyathidaṃ – pañca pañcavaggiyattherā, yaso kulaputto, tassa parivārā catupañṇāsa sahāyakā, tiṃsa bhaddavaggiyā, sahasapurāṇajaṭilā, saddhiṃ dvīhi aggasāvakehi aḍḍhateyyasatā paribbājakā, eko aṅgulimālattheroti. Vuttañhetam **aṭṭhakathāyaṃ** –

‘‘Tīṇi satam sahasaṇca, cattālīsam punāpare;
Eko ca thero sappañño, sabbe te ehibhikkhukā’’ti.

Na kevalaṇca ete eva, aññepi bahū santi. Seyyathidaṃ – tisataparivāro selo brāhmaṇo, sahasaparivāro mahākappino, dasasahasā kapilavattuvāsino kulaputtā, soḷasahasā pārāyanikabrāhmaṇāti evamādayo. Te pana vinayapiṭake pāḷiyaṃ na niddiṭṭhattā na vuttā. Ime tattha niddiṭṭhattā vuttāti.

‘‘Sattavīsa sahasāni, tīṇiyeva satāni ca;
Etepi sabbe saṅkhātā, sabbe te ehibhikkhukā’’ti.

Tīhi saraṇagamanehi upasampannoti ‘‘buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmī’’tiādinā nayena tikkhattuṃ vācaṃ bhinditvā vuttehi tīhi saraṇagamanehi upasampanno. Ayañhi upasampadā nāma aṭṭhavidhā – ehibhikkhūpasampadā, saraṇagamanūpasampadā, ovādapatiḅggaṇūpasampadā, pañhabyākaraṇūpasampadā, garudhammapatiḅggaṇūpasampadā, dūtenūpasampadā, aṭṭhavācīkūpasampadā, ñatticatutthakammūpasampadāti. Tattha ehibhikkhūpasampadā, saraṇagamanūpasampadā ca vuttā eva.

Ovādapatiḅggaṇūpasampadā nāma ‘‘tasmātiha te, kassapa, evaṃ sikkhitabbaṃ – ‘tibbaṃ me hirottappaṃ paccupaṭṭhitaṃ bhavissati thesuvavesu majjhimesu cā’’ti. Evañhi te, kassapa, sikkhitabbaṃ. Tasmātiha te, kassapa, evaṃ sikkhitabbaṃ – ‘yaṃ kiñci dhammaṃ sossāmi kusalūpasamhitam, sabbaṃ taṃ aṭṭhiṃ katvā manasi katvā sabbacetasā samannāharitvā ohitasoto dhammaṃ sossāmī’’ti. Evaṃ hi te, kassapa, sikkhitabbaṃ. Tasmātiha te, kassapa, evaṃ sikkhitabbaṃ – ‘sātasahagatā ca me kāyagatāsati na vijahissatī’’ti. Evañhi te, kassapa, sikkhitabba’’nti (saṃ. ni. 2.154) iminā ovādapatiḅggaṇena mahākassapattherassa anuññātaupasampadā.

Pañhabyākaraṇūpasampadā nāma sopākassa anuññātaupasampadā. Bhagavā kira pubbārāme anucānkamantaṃ sopākasāmaṇeraṃ ‘‘uddhumātakasaññā’’ti vā, sopāka, ‘rūpasaññā’’ti vā ime dhammā nānatthā nānābyañjanā, udāhu ekatthā, byañjanaeva nāna’’nti dasa asubhanissite pañhe pucchi. So te byākāsi. Bhagavā tassa sādhuḅkāraṃ datvā ‘‘kativassosi tvaṃ, sopākā’’ti pucchi. ‘‘Sattavassohaṃ, bhagavā’’ti. ‘‘Sopāka, tvaṃ mama sabbaññūtaññāṇena saddhiṃ saṃsanditvā pañhe byākāsi’’ti āradhacitto upasampadaṃ anujāni. Ayaṃ pañhabyākaraṇūpasampadā.

Garudhammapatiḅggaṇūpasampadā nāma mahāpajāpatiyā aṭṭhagarudhammassa paṭiḅggaṇena anuññātaupasampadā.

Dūtenūpasampadā nāma aḍḍhakāsiyā gaṇikāya anuññātaupasampadā.

Aṭṭhavācīkūpasampadā nāma bhikkhuniyā bhikkhunisaṅghato ñatticatutthena bhikkhusaṅghato ñatticatutthenāti imehi dvīhi kammehi upasampadā.

Ñatticatutthakammūpasampadā nāma bhikkhūnaṃ etarahi upasampadā. Imāsu aṭṭhasu upasampadāsu ‘‘yā sā, bhikkhave, mayā tīhi saraṇagamanehi upasampadā anuññātā, taṃ ajjatagge paṭikkhipāmi. Anujānāmi, bhikkhave, ñatticatutthena kammehi upasampādetu’’nti (mahāva. 69) evaṃ anuññātāya imāya upasampadāya upasampannoti vuttam hoti.

Bhadroti apāpako. Kalyāṇaputhujjanādayo hi yāva arahā, tāva bhadrāna sīlena samādhinā paññāya vimuttiyā vimuttiñāḅadassanena ca samannāgatattā ‘‘bhadro bhikkhū’’ti saṅkhyāṃ gacchanti. **Sāroti** tehiyeva sīlasārādhi samannāgatattā nīlasamannāgamena nīlo paṭo viya ‘‘sāro bhikkhū’’ti veditabbo. Vigataḅkilesapheggubhāvato vā khīṇāsavova ‘‘sāro’’ti veditabbo. **Sekhoti** puthujjanakalyāṇakena saddhiṃ satta ariyā tisso sikkhā sikkhantī sekhā. Tesu yo koci ‘‘sekho bhikkhū’’ti veditabbo. Na sikkhatī **asekho**. Sekkhadhamme atikkamma aggaphale ṭhito, tato

uttari sikkhitabbābhāvato khīṇāsavo “asekho”ti vuccati. **Samaggena saṅghenāti** sabbantimena pariyāyena pañcavaggakaraṇīye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, tesam āgatattā chandārahānaṃ chandassa āhaṭattā, sammukhībhūtānaṃ appaṭikkosanato ekasmiṃ kamme samaggabhāvaṃ upagatena. **Ñatticatutthenāti** tīhi anussāvanāhi ekāya ca ñattiyā kātabbena. **Kammenāti** dhammikenā vinayakammena. **Akuppenāti** vatthu-ñatti-anussāvana-sīmā-parisasampattisampannattā akopetabbataṃ appaṭikkositabbataṃ upagatena. **Ṭhānārahena** kāraṇārahena satthusāsānārahena. **Upasampanno** nāma uparibhāvaṃ samāpanno, pattoti attho. Bhikkhubhāvo hi uparibhāvo, tañcesa yathāvuttena kammena samāpannattā “upasampanno”ti vuccati. Ettha ca ñatticatutthakammaṃ ekameva āgataṃ. Imasmiṃ pana ṭhāne ṭhatvā cattāri saṅghakammāni nīharitvā vitthārato kathetabbānīti sabbaaṭṭhakathāsu vuttaṃ. Tāni ca “apalokanakammaṃ ñattikammaṃ ñattidutiyakammaṃ ñatticatutthakamma”nti paṭipāṭiyā ṭhapetvā vitthārena khandhakato parivārāvasāne kammavibhaṅgato ca pāḷiṃ āharitvā kathitāni. Tāni mayam **parivārāvasāne kammavibhaṅge**veva vaṇṇayissāma. Evañhi sati paṭhamapārājikavaṇṇanā ca na bhāriyā bhavissati; yathāṭṭhitāya ca pāḷiyā vaṇṇanā suviññeyyā bhavissati. Tāni ca ṭhānāni asuññāni bhavissanti; tasmā anupadavaṇṇanameva karoma.

Tatrāti tesu “bhikkhako”tiādinā nayena vuttetu bhikkhūsu. **Yvāyaṃ bhikkhūti** yo ayaṃ bhikkhu. **Samaggena saṅghena...pe... upasampannoti** aṭṭhasu upasampadāsu ñatticatuttheneva kammena upasampanno. **Ayaṃ imasmiṃ atthe adhippeto bhikkhūti** ayaṃ imasmiṃ “methunaṃ dhammaṃ paṭisevitvā pārājiko hoti”ti atthe “bhikkhū”ti adhippeto. Itare pana “bhikkhako”ti ādayo atthuddhārasena vuttā. Tesu ca “bhikkhako”ti ādayo niruttivasena vuttā, “samaññāya bhikkhu, paṭiññāya bhikkhū”ti ime dve abhilāpavasena vuttā, “ehi bhikkhū”ti buddhena upajjhāyena paṭiladdhaupasampadāvasena vutto. Saraṇagamanabhikkhu anuppannāya kammavācāya upasampadāvasena vutto, “bhadro”tiādayo guṇavasena vuttāti veditabbā.

Bhikkhupadabhājanīyaṃ niṭṭhitam.

Sikkhāsājīvapadabhājanīyavaṇṇanā

Idāni “**bhikkhūna**”nti idaṃ padaṃ visesatthābhāvato avibhajitvāya yaṃ sikkhañca sājīvañca samāpannattā bhikkhūnaṃ sikkhāsājīvasamāpanno hoti, taṃ dassento **sikkhāti**ādimāha. Tattha sikkhitabbāti **sikkhā**. **Tissoti** gaṇanaparicchedo. **Adhisīlasikkhāti** adhikaṃ uttamaṃ sīlanti adhisīlam; adhisīlañca taṃ sikkhitabbato sikkhā cāti adhisīlasikkhā. Esa nayo adhicitta-adhipaññāsikkhāsu.

Katamaṃ panettha sīlam, katamaṃ adhisīlam, katamaṃ cittaṃ, katamaṃ adhicittaṃ, katamā paññā, katamā adhipaññāti? Vuccate – pañcaṅgadasaṅgasīlam tāva sīlameva. Tañhi buddhe uppannepi anuppannepi loke pavattati. Uppanne buddhe tasmiṃ sīle buddhāpi sāvakāpi mahājanaṃ samādapenti. Anupanne buddhe paccekabuddhā ca kammavādino ca dhammikā samaṇabrāhmaṇā cakkavattī ca mahārājāno mahābodhisattā ca samādapenti. Sāmappi paṇḍitā samaṇabrāhmaṇā samādiyanti. Te taṃ kusalaṃ dhammaṃ paripūretvā devesu ca manussesu ca sampattiṃ anubhonti. Pātimokkhasaṃvarasīlam pana “adhisīla”nti vuccati, tañhi sūriyo viya pajjotānaṃ sineru viya pabbatānaṃ sabbalokiyasīlānaṃ adhikañceva uttamañca, buddhuppādeyeva ca pavattati, na vinā buddhuppādā. Na hi taṃ paññattiṃ uddharitvā añño satto ṭhapetuṃ sakkoti, buddhāyeva pana sabbaso kāyavacīdvāraajjhācārasotaṃ chinditvā tassa tassa vītikkamassa anucchavikaṃ taṃ sīlasaṃvaraṃ paññapenti. Pātimokkhasaṃvaratopi ca maggaphalasampayuttameva sīlam adhisīlam, taṃ pana idha anadhippetam. Na hi taṃ samāpanno bhikkhu methunaṃ dhammaṃ paṭisevati.

Kāmāvacarāni pana aṭṭha kusalacittāni, lokiyaatṭhasamāpatticittāni ca ekajjhaṃ katvā cittamevāti veditabbāni. Buddhuppādānuppāde cassa pavattī, samādapanam samādānañca sīle vuttanayeneva veditabbam. Vipassanāpādakaṃ aṭṭhasamāpatticittaṃ pana “adhicitta”nti vuccati. Tañhi adhisīlam viya sīlānaṃ sabbalokiyacittānaṃ adhikañceva uttamañca, buddhuppādeyeva ca hoti, na vinā buddhuppādā. Tatopi ca maggaphalacittameva adhicittaṃ, taṃ pana idha anadhippetam. Na hi taṃ samāpanno bhikkhu methunaṃ dhammaṃ paṭisevati.

“Atthi dinnam, atthi yittha”nti (dha. sa. 1371; vibha. 793; ma. ni. 3.92) -ādinayappavattaṃ pana kammassakataññaṃ paññā, sā hi buddhe uppannepi anuppannepi loke pavattati. Uppanne buddhe tassā paññāya buddhāpi buddhasāvakāpi mahājanaṃ samādapenti. Anupanne buddhe paccekabuddhā ca kammavādino ca dhammikā samaṇabrāhmaṇā cakkavattī ca mahārājāno mahābodhisattā ca samādapenti. Sāmappi paṇḍitā sattā samādiyanti. Tathā hi añkuro dasavassasahassāni mahādānaṃ adāsī. Velāmo, vessantaro, aññe ca bahū paṇḍitamanussā mahādānāni adamsu. Te taṃ kusalaṃ dhammaṃ paripūretvā devesu ca manussesu ca sampattiṃ anubhaviṃsu. Tilakkhaṇākāraparicchedakaṃ pana vipassanāññaṃ “adhipaññā”nti vuccati. Sā hi adhisīla-

adhicittāni viya sīlacittānaṃ sabbalokiyapaññānaṃ adhikā ceva uttamā ca, na ca vinā buddhuppādā loke pavattati. Tatopi ca maggaphalapaññāva adhipaññā, sā pana idha anadhippetā. Na hi taṃ samāpanno bhikkhu methunaṃ dhammaṃ paṭisevatīti.

Tatrāti tāsū tīsu sikkhāsū. **Yāyaṃ adhisīlasikkhāti** yā ayaṃ pātimokkhasīlasāṅkhātā adhisīlasikkhā. **Etaṃ sājīvaṃ nāmāti** etaṃ sabbampi bhagavatā vinaye ṭhapitaṃ sikkhāpadaṃ, yasmā ettha nānādesajātigottādībhedabhinnā bhikkhū saha jīvanti ekajīvikā sabhāga jīvikā sabhāgavuttino honti, tasmā “sājīva”nti vuccati. **Tasmim sikkhatīti** taṃ sikkhāpadaṃ cittassa adhikaraṇaṃ katvā “yathāsikkhāpadaṃ nu kho sikkhāmi na sikkhāmi”ti cittena olokeno sikkhati. Na kevalañcāyametasmim sājīvasāṅkhāte sikkhāpadeyeva sikkhati, sikkhāyapi sikkhati, “etaṃ sājīvaṃ nāmā”ti imassa pana anantarassa padassa vasena “tasmim sikkhatī”ti vuttaṃ. Kiñcāpi taṃ evaṃ vuttaṃ, atha kho ayamettha attho daṭṭhabbo – tassā ca sikkhāya sikkhaṃ paripūrento sikkhati, tasmīṃca sikkhāpade avītikkamanto sikkhatīti. **Tena vuccati sājīvasamāpannoti** idampi anantarassa sājīvapadasseva vasena vuttaṃ. Yasmā pana so sikkhampi samāpanno, tasmā sikkhāsamāpannotipi atthato veditabbo. Evañhi sati “sikkhāsājīvasamāpanno”ti etassa padassa padabhājanampi paripuṇṇaṃ hoti.

Sikkhāsājīvapadabhājanīyaṃ niṭṭhitaṃ.

Sikkhāpaccakkhānavibhaṅgavaṇṇanā

Sikkhaṃ appaccakkhāya dubbalyaṃ anāvikatvāti sikkhañca appaṭikkhipitvā dubbalabhāvañca appakāsetvā. Yasmā ca dubbalye āvikatepi sikkhā appaccakkhātāva hoti, sikkhāya pana paccakkhātāya dubbalyaṃ āvikatameva hoti. Tasmā “dubbalyaṃ anāvikatvā”ti iminā padena na koci visesattho labbhati. Yathā pana “dirattatirattaṃ sahasēyaṃ kappeyyā”ti vutte dirattavacanena na koci visesattho labbhati, kevalaṃ lokavohāravasena byañjanasiliṭṭhatāya mukhārūḷhatāya etaṃ vuttaṃ. Evamidampi vohāravasena byañjanasiliṭṭhatāya mukhārūḷhatāya vuttanti veditabbaṃ.

Yasmā vā bhagavā sātthaṃ sabyañjanaṃ dhammaṃ deseti, tasmā “sikkhaṃ appaccakkhāyā”ti iminā atthaṃ sampādetvā “dubbalyaṃ anāvikatvā”ti iminā byañjanaṃ sampādeti. Parivārapadavirahitañhi ekameva atthapadaṃ vuccamānaṃ parivāravirahito rājā viya, vatthālañkāravirahito viya ca puriso na sobhati; parivārakena pana atthānulomena sahāyapadena saddhiṃ taṃ sobhatīti.

Yasmā vā sikkhāpaccakkhānassa ekaccaṃ dubbalyāvikammaṃ attho hoti, tasmā taṃ sandhāya “sikkhaṃ appaccakkhāyā”tipadassa atthaṃ vivaranto “dubbalyaṃ anāvikatvā”ti āha.

Tattha siyā yasmā na sabbam dubbalyāvikammaṃ sikkhāpaccakkhānaṃ, tasmā “dubbalyaṃ anāvikatvā”ti paṭhamaṃ vatvā tassa atthaniyamanatthaṃ “sikkhaṃ appaccakkhāyā”ti vattabanti, tañca na; kasmā? Atthānukkamābhāvato. “Sikkhāsājīvasamāpanno”ti hi vuttattā yaṃ sikkhaṃ samāpanno, taṃ appaccakkhāyāti vuccamāno anukkameneva attho vutto hoti, na aññathā. Tasmā idameva paṭhamaṃ vuttanti.

Apica anupaṭipāṭiyāpi ettha attho veditabbo. Kathaṃ? “Sikkhāsājīvasamāpanno”ti ettha yaṃ sikkhaṃ samāpanno taṃ appaccakkhāya yañca sājīvaṃ samāpanno tattha dubbalyaṃ anāvikatvāti.

Idāni sikkhāpaccakkhānadubbalyāvikammānaṃ visesāvisesaṃ sikkhāpaccakkhānalakkhaṇaṃca dassento “**atthi bhikkhave**”tiādīmāha. Tattha **atthi bhikkhave**tiādīni dve mātīkāpadāni; tāni vibhajanto “**kathañca bhikkhave**”tiādīmāha. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā – **kathanti** kena ākārena. **Dubbalyāvikammañcāti** dubbalyassa āvikammañca. **Idhāti** imasmim sāsane. **Ukkaṇṭhitoti** anabhiratīyā imasmim sāsane kicchajīvikappatto. Atha vā ajja yāmi, sve yāmi, ito yāmi, ettha yāmīti uddhaṃ kaṇṭhaṃ katvā viharamāno, vikkhitto anekaggoti vuttaṃ hoti. **Anabhiratoti** sāsane abhirativirahito.

Sāmaññā cavitukāmoti samaṇabhāvato apagantukāmo. **Bhikkhubhāvanti** bhikkhubhāvena. Karaṇatthe upayogavacanāṃ. “Kaṇṭhe āsattena aṭṭīyeyyā”tiādīsū (pārā. 162) pana yathālakkaṇaṃ karaṇavacaneneva vuttaṃ. **Aṭṭīyamānoti** aṭṭaṃ pīlitaṃ dukkhitam viya attānaṃ ācaramāno; tena vā bhikkhubhāvena aṭṭo kariyamāno pīliyamānoti attho. **Harāyamānoti** lajjamāno. **Jigucchamānoti** asuciṃ viya taṃ jigucchanto. **Gihibhāvaṃ patthayamānoti**tiādīni uttānatthāniyeva. **Yaṃnūnāhaṃ buddhaṃ paccakkheyanti** ettha **yaṃnūnāti** parivittakkadassane nipāto. Idaṃ vuttaṃ hoti – “sacāhaṃ buddhaṃ paccakkheyyaṃ, sādhu vata me siyā”ti. **Vadati viññāpetīti** imamatthaṃ etehi vā aññehi vā byañjanehi vacībhedaṃ katvā vadati ceva, yassa ca vadati, taṃ

viññāpeti jānāpeti. **Evampīti** uparimatthasampiṇḍanatto pikāro. Evampi dubbalyāvikammañceva hoti sikkhā ca appaccakkhātā, aññathāpi.

Idāni taṃ aññathāpi dubbalyāvikammaṃ sikkhāya ca appaccakkhānaṃ dassento “**atha vā panā**”tiādīmāha. Taṃ sabbaṃ atthato uttānameva. Padato panettha ādīto paṭṭhāya “buddhaṃ paccakkheyyaṃ, dhammaṃ, saṅghaṃ, sikkhaṃ, vinayaṃ, pātimokkhaṃ, uddesaṃ, upajjhāyaṃ, ācariyaṃ, saddhivihārikaṃ, antevāsikaṃ, samānupajjhāyakaṃ, samānācariyakaṃ, sabrahmacāriṃ paccakkheyya”nti imāni cuddasa padāni paccakkhānākārena vuttāni.

Gihī assantiādīni “gihī, upāsako, ārāmiko, sāmaṇero, titthiyo, titthiyasāvako, assamaṇo, asakyaputtiyo assa”nti imāni aṭṭha padāni “assa”nti iminā bhāvavikappākārena vuttāni. Evaṃ “yaṃnūnāha”nti iminā paṭisaṃyuttāni dvāvīsati padāni.

46. Yathā ca etāni, evaṃ “yadi panāhaṃ, apāhaṃ, handāhaṃ, hoti me”ti imesu ekamekena paṭisaṃyuttāni dvāvīsati sabbāneva satañca dasa ca padāni honti.

47. Tato paraṃ saritabbavatthudassananayena pavattāni “mātaraṃ sarāmī”tiādīni sattarasa padāni. Tattha **khattanti** sālikhettādīṃ. **Vatthunti** tiṇapaṇṇasākaphalāphalāsamuṭṭhānaṭṭhānaṃ. **Sippanti** kumbhakārapesakārasippādikaṃ.

48. Tato paraṃ sakiñcanasapalibodhabhāvadassanavasena pavattāni “mātā me atthi, sā mayā posetabbā”tiādīni nava padāni.

49. Tato paraṃ sanissayasappaṭiṭṭhabhāvadassanavasena pavattāni “mātā me atthi, sā maṃ possessatī”tiādīni soḷasa padāni.

50. Tato paraṃ ekabhattaekaseyyabrahmacariyānaṃ dukkarabhāvadassanavasena pavattāni “dukkara”ntiādīni aṭṭha padāni.

Tattha **dukkaranti** ekabhattādīnaṃ karaṇe dukkarataṃ dasseti. **Na sukaranti** sukarabhāvaṃ paṭikkhipati. Evaṃ **duccaraṃ na sucaraṃ** ti ettha. **Na ussahāmīti** tattha ussāhābhāvaṃ asakkuṇeyyatāṃ dasseti. **Na visahāmīti** asayhataṃ dasseti. **Na ramāmīti** ratiyā abhāvaṃ dasseti. **Nābhiramāmīti** abhiratiyā abhāvaṃ dasseti. Evaṃ imāni ca paññāsa, purimāni ca dasuttarasatanti saṭṭhisataṃ padāni dubbalyāvikammavāre vuttānti veditabbāni.

51. Sikkhāpaccakkhānavārepi “kathañca bhikkhave”ti ādi sabbaṃ atthato uttānameva. Padato panetthāpi “buddhaṃ paccakkhāmi, dhammaṃ, saṅghaṃ, sikkhaṃ, vinayaṃ, pātimokkhaṃ, uddesaṃ, upajjhāyaṃ, ācariyaṃ, saddhivihārikaṃ, antevāsikaṃ, samānupajjhāyakaṃ, samānācariyakaṃ, sabrahmacāriṃ paccakkhāmi”ti imāni cuddasa padāni sikkhāpaccakkhānavacanasambandhena pavattāni. Sabbapadesu ca “vadati viññāpeti”ti vacanassa ayamatto – vacībhedaṃ katvā vadati, yassa ca vadati taṃ teneva vacībhedena “ayaṃ sāsanaṃ jahitukāmo sāsanaṃ muccitukāmo bhikkhubhāvaṃ cajitukāmo imaṃ vākyabhedaṃ karotī”ti viññāpeti sāveti jānāpeti.

Sace panāyaṃ “buddhaṃ paccakkhāmī”ti vattukāmo padapaccābhaṭṭhaṃ katvā “paccakkhāmi buddha”nti vā vadeyya. Milakkhabhāsāsu vā aññatarabhāsāya tamatthaṃ vadeyya. “Buddhaṃ paccakkhāmī”ti vattukāmo uppaṭipāṭiyā “dhammaṃ paccakkhāmī”ti vā “sabrahmacāriṃ paccakkhāmī”ti vā vadeyya, seyyathāpi uttarimanussadhammavibhaṅge “paṭhamaṃ jhānaṃ samāpajjāmī”ti vattukāmo “dutiyaṃ jhāna”nti vadati, sace yassa vadati so “ayaṃ bhikkhubhāvaṃ cajitukāmo etamatthaṃ vadati”ti ettakamattampi jānāti, viraddhaṃ nāma natthi; khattameva otiṇṇaṃ, paccakkhātāva hoti sikkhā. Sakkattā vā brahmattā vā cutasatto viya cutova hoti sāsana.

Sace pana “buddhaṃ paccakkhi”nti vā, “buddhaṃ paccakkhissāmī”ti vā, “buddhaṃ paccakkheyya”nti vāti atītānāgataparikkappavacanēhi vadati, dūtaṃ vā pahīnāti, sāsanaṃ vā peseti, akkharaṃ vā chindati, hatthamuddāya vā tamatthaṃ āroceti, appaccakkhātā hoti sikkhā. Uttarimanussadhammārocanaṃ pana hatthamuddāyapi sīsaṃ eti. Sikkhāpaccakkhānaṃ manussajātikasattassa santike cittasampayuttaṃ vacībhedaṃ karontasseva sīsaṃ eti. Vacībhedaṃ katvā viññāpentopi ca yadi “ayameva jānātū”ti ekaṃ niyamevā āroceti, tañca soyeva jānāti, paccakkhātā hoti sikkhā. Atha so na jānāti, añño samīpe ṭhito jānāti, appaccakkhātā hoti sikkhā. Atha dvinnāṃ ṭhitatṭhāne dvinnampi niyamevā “etesāṃ ārocemi”ti vadati, tesu ekasmiṃ jānantepi dvīsu jānantepi paccakkhātāva hoti sikkhā. Evaṃ sambahulesupi veditabbāṃ.

Sace pana anabhiratiyā pīlito sabhāge bhikkhū parisankamāno “yo koci jānātū”ti uccasaddaṃ karonto “buddhaṃ paccakkhāmī”ti vadati, tañca avidūre thito navakammiko vā añño vā samayaññū puriso sutvā “ukkaṇṭhito ayaṃ samaṇo gihibhāvaṃ pattheti, sāsanato cuto”ti jānāti, paccakkhātāva hoti sikkhā. Taṅkhaṇaṇṇeva pana apubbaṃ acarimaṃ dujjānaṃ, sace āvajjanasamaye jānāti; yathā pakatiyā loke manussā vacanaṃ sutvā jānanti, paccakkhātā hoti sikkhā. Atha aparabhāge “kiṃ iminā vutta”nti kaṅkhanto cirena jānāti, appaccakkhātā hoti sikkhā. Idañhi sikkhāpaccakkhānaṃ upari abhūtārocanaḍḍhullavācā-attakāmaduṭṭhadosaḍḍhā-rocanaḍḍhāpadāni ca ekaparicchedāni. Āvajjanasamaye ñāte eva sīsaṃ enti, “kiṃ ayaṃ bhaṇatī”ti kaṅkhātā cirena ñāte sīsaṃ na enti. Yathā cāyaṃ “buddhaṃ paccakkhāmī”ti pade vinicchaye vutto; evaṃ sabbapadesu vedītabbo.

Yasmā ca yadā sikkhā paccakkhātā hoti, tadā “yaṃnūnāhaṃ buddhaṃ paccakkheyya”ntiādīni avadatāpi dubbalyaṃ āvikatameva hoti; tasmā sabbesaṃ padānaṃ avasāne vuttaṃ – “**evampi, bhikkhave, dubbalyāvikammañceva hoti sikkhā ca paccakkhātā**”ti.

Tato paraṃ **gihīti maṃ dhārehīti** ettha sacepi “gihī bhavissāmī”ti vā “gihī homī”ti vā “gihī jātomhī”ti vā “gihimhī”ti vā vadati, appaccakkhātā hoti sikkhā. Sace pana “ajja paṭṭhāya gihīti maṃ dhārehī”ti vā “jānāhī”ti vā “sañjānāhī”ti vā “manasi karohī”ti vā vadati, ariyakena vā vadati milakkhakena vā; evametasmim atthe vutte yassa vadati, sace so jānāti, paccakkhātā hoti sikkhā. Esa nayo sesesupi “upāsako”tiādīsu sattasu padesu. Evaṃ imāni ca aṭṭha, purimāni ca cuddasāti dvāvīsati padāni honti.

52. Ito paraṃ purimāneva cuddasa padāni “alaṃ me, kinu me, na mamattho, sumuttāha”nti imehi catūhi yojetvā vuttāni chappaññāsa honti. Tattha **alanti** hotu, pariyattanti attho. **Kimnu meti** kiṃ mayhaṃ kiccaṃ, kiṃ karaṇīyaṃ, kiṃ sādhetabbanti attho. **Na mamattho**ti natthi mama attho. **Sumuttāhanti** sumutto ahaṃ. Sesamettha vuttanayameva. Evaṃ imāni ca chappaññāsa purimāni ca dvāvīsati aṭṭhasattati padāni sarūpeneva vuttāni.

53. Yasmā pana tesam vevacanehipi sikkhāpaccakkhānaṃ hoti, tasmā “**yāni vā panaññānipī**”tiādīmāha. Tattha **yāni vā panaññānipīti** pāliyaṃ “buddha”ntiādīni āgatapadāni thapetvā yāni aññāni atthi. **Buddhavevacanāni vāti** buddhassa vā pariyāyanāmāni...pe... asakyaputtīyassa vā. Tattha vaṇṇapaṭṭhāne āgataṃ nāmasahassaṃ upāligāthāsu (ma. ni. 2.76) nāmasataṃ aññāni ca guṇato labbhamānāni nāmāni “buddhavevacanāni”ti vedītabbāni. Sabbānipi dhammassa nāmāni dhammavevacanāni vedītabbāni. Esa nayo sabbattha.

Ayaṃ panettha yojanā – **buddhaṃ paccakkhāmīti** na vevavacanena paccakkhānaṃ yathārutameva. “Sammāsambuddhaṃ paccakkhāmi, anantabuddhiṃ, anomabuddhiṃ, bodhipaññānaṃ, dhīraṃ, vigatamohaṃ, pabhinnakhīlaṃ, vijitavijayaṃ paccakkhāmī”ti evamādivvavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ.

Dhammaṃ paccakkhāmīti na vevacaneva paccakkhānaṃ, yathārutameva. “Svākkhātāṃ dhammaṃ paccakkhāmi, sandīṭṭhikaṃ, akālikaṃ, ehipassikaṃ, opaneyyikaṃ, paccattaṃ vedītabbaṃ viññūhi dhammaṃ paccakkhāmi. Asaṅkhataṃ dhammaṃ paccakkhāmi; virāgaṃ, nirodhaṃ, amataṃ dhammaṃ paccakkhāmi, dīghanikāyaṃ paccakkhāmi, brahmajālaṃ majjhimanikāyaṃ, mūlapariyāyaṃ, saṃyuttanikāyaṃ, oghataraṇaṃ, aṅguttaranikāyaṃ, cittaṃpariyādānaṃ, khuddakanikāyaṃ, jātaṃ, abhidhammaṃ, kusalaṃ dhammaṃ, akusalaṃ dhammaṃ, abyākataṃ dhammaṃ, satipaṭṭhānaṃ, sammappadhānaṃ, iddhipādaṃ, indriyaṃ, balaṃ, bojjhaṅgaṃ, maggaṃ, phalaṃ, nibbānaṃ paccakkhāmī”ti caturāsītīdhammakhandhasahassesu ekadhammakhandhasapi nāmaṃ dhammavevacanameva. Evaṃ dhammavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Saṅghaṃ paccakkhāmīti na vevacaneva paccakkhānaṃ. “Suppaṭīpannaṃ saṅghaṃ paccakkhāmi, ujuppaṭīpannaṃ, ñāyappaṭīpannaṃ, sāmīcippaṭīpannaṃ saṅghaṃ, catupurisayugaṃ saṅghaṃ, aṭṭhapurisapuggalaṃ saṅghaṃ, āhuneyyaṃ saṅghaṃ, pāhuneyyaṃ, dakkhiṇeyyaṃ, añjalikaraṇīyaṃ, anuttaraṃ puññakkhettaṃ saṅghaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ saṅghavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Sikkhaṃ paccakkhāmīti na vevacaneva paccakkhānaṃ. “Bhikkhusikkhaṃ paccakkhāmi, bhikkhunīsikkhaṃ, adhisīlasikkhaṃ, adhicitasikkhaṃ, adhipaññāsikkhaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ sikkhāvevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Vinayaṃ paccakkhāmīti na vevacaneva paccakkhānaṃ. “Bhikkhuvīnayaṃ paccakkhāmi, bhikkhunīvīnayaṃ, paṭhamāṃ pārājikaṃ, dutiyaṃ tatiyaṃ catutthaṃ pārājikaṃ, saṅghādisesaṃ, thullaccayaṃ, pācittiyaṃ, pāṭidesanīyaṃ, dukkaṭaṃ, dubbhāsitaṃ paccakkhāmī”ti evamādivīnayavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Pātimokkhaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Bhikkhupātimokkhaṃ bhikkhunīpātimokkhaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ pātimokkhavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Uddesaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Bhikkhupātimokkhuddesaṃ, bhikkhunīpātimokkhuddesaṃ, paṭhamaṃ pātimokkhuddesaṃ, dutiyaṃ tatiyaṃ catutthaṃ pañcamaṃ pātimokkhuddesaṃ, sammāsambuddhuddesaṃ, anantabuddhiuddesaṃ, anomabuddhiuddesaṃ, bodhipaññānuddesaṃ, dhīruddesaṃ, vigatamohuddesaṃ, pabhinnakhīluddesaṃ, vijitavijayuddesaṃ paccakkhāmī”ti evamādiuddesavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Upajjhāyaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Yo maṃ pabbājesi, yo maṃ upasampādesi, yassa mūlenāhaṃ pabbajito, yassa mūlenāhaṃ upasampanno, yassamūlikā mayhaṃ pabbajjā, yassamūlikā mayhaṃ upasampadā tāhaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ upajjhāyavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Ācariyaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Yo maṃ pabbājesi, yo maṃ anussāvesi, yāhaṃ nissāya vasāmi, yāhaṃ uddisāpemi, yāhaṃ paripucchāmi, yo maṃ uddisati, yo maṃ paripucchāpeti tāhaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ ācariyavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Saddhivihārikaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Yāhaṃ pabbājesiṃ, yāhaṃ upasampādesiṃ, mayhaṃ mūlena yo pabbajito, mayhaṃ mūlena yo upasampanno, mayhammūlikā yassa pabbajjā, mayhaṃ mūlikā yassa upasampadā tāhaṃ paccakkhāmī”ti evaṃ saddhivihārikavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Antevāsikaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Yāhaṃ pabbājesiṃ, yāhaṃ anussāvesiṃ, yo maṃ nissāya vasati, yo maṃ uddisāpeti, yo maṃ paripucchati, yassāhaṃ uddisāmi, yāhaṃ paripucchāpemi taṃ paccakkhāmī”ti evaṃ antevāsikavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Samānupajjhāyakaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Mayhaṃ upajjhāyo yaṃ pabbājesi, yaṃ upasampādesi, yo tassa mūlena pabbajito, yo tassa mūlena upasampanno, yassa tammūlikā pabbajjā, yassa tammūlikā upasampadā taṃ paccakkhāmī”ti evaṃ samānupajjhāyakavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Samānācariyakaṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Mayhaṃ ācariyo yaṃ pabbājesi, yaṃ anussāvesi, yo taṃ nissāya vasati, yo taṃ uddisāpeti paripucchati, yassa me ācariyo uddisati, yaṃ paripucchāpeti taṃ paccakkhāmī”ti evaṃ samānācariyakavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Sabrahmacāriṃ paccakkhāmīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Yenāhaṃ saddhiṃ adhiṣṭhaṃ sikkhāmi, adhiccitaṃ adhipaññaṃ sikkhāmi taṃ paccakkhāmī”ti evaṃ sabrahmacārivevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Gihīti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Āgārikoti maṃ dhārehi, kassako, vāñijo, gorakkho, okallako, moḷibaddho, kāmaguṇikoti maṃ dhārehī”ti evaṃ gihivevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Upāsakoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Dvevāciko upāsakoti maṃ dhārehi, tevāciko upāsako, buddhaṃ saraṇagamaniko, dhammaṃ saṅghaṃ saraṇagamaniko, pañcasikkhāpadiko dasasikkhāpadiko upāsakoti maṃ dhārehī”ti evaṃ upāsakavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Ārāmikoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Kappiyakārakoti maṃ dhārehi, veyyāvaccakaro, appaharitaṅkāro, yāgubhājako, phalabhājako, khajjakabhājakoti maṃ dhārehī”ti evaṃ ārāmikavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Sāmaṇeroti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Kumārakoti maṃ dhārehi, cellako, ceṭako, moḷigallo, samaṇuddeso”ti maṃ dhārehī”ti evaṃ sāmaṇeravevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Titthiyoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Nigaṇṭhoti maṃ dhārehi, ājīvako, tāpaso, paribbājako, paṇḍaraṅgoti maṃ dhārehī”ti evaṃ titthiyavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Titthiyasāvakoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Nigaṇṭhasāvakoti maṃ dhārehi” ājīvaka tāpasa paribbājaka paṇḍaraṅgasāvakoti maṃ dhārehīti evaṃ titthiyasāvakavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Assamaṇoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Dussīloti maṃ dhārehi, pāpadhammo, asucisaṅkassarasamācāro, paṭicchannakammanto, assamaṇo samaṇapaṭiṇṇo, abrahmacārī brahmacāripaṭiṇṇo, antopūti, avassuto, kasambujāto, koṇṭho’ti maṃ dhārehī”’ti evaṃ assamaṇavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Asakyaputtiyoti maṃ dhārehīti na vevacanena paccakkhānaṃ. “Na sammāsambuddhaputtoti maṃ dhārehi, na anantabuddhiputto, na anomabuddhiputto, na bodhipaṇṇāputto, na dhīraputto, na vīgatamohaputto, na pabhinnakhīlaputto, na vijitavijayaputtoti maṃ dhārehī”’ti evamādiasakyaputtiyavevacanena sikkhāpaccakkhānaṃ hoti.

Tehi ākārehi tehi liṅgehi tehi nimittehiti tehi “buddhavevacanāni vā”’tiādīnā nayena vuttehi buddhādīnaṃ vevacanehi. Vevacanāni hi sikkhāpaccakkhānaṃ kāraṇattā **ākārāni**, buddhādīnaṃ saṅghānadīpanattā sikkhāpaccakkhānaṃ saṅghānatattā eva vā **liṅgāni**, sikkhāpaccakkhānaṃ saṅghānanahetuto manussānaṃ tilakādīni viya **nimittāni**ti vuccanti. **Evaṃ kho bhikkhave**ti ito paraṃ aññassa sikkhāpaccakkhānakāraṇassa abhāvato niyamento āha. Ayañhettha attho, evameva dubbalyāvikkammañceva hoti sikkhāpaccakkhānaṃ, na ito paraṃ kāraṇamatthīti.

54. Evaṃ sikkhāpaccakkhānalakkhaṇaṃ dassetvā appaccakkhāne asammohatthaṃ tasseva ca sikkhāpaccakkhānalakkhaṇassa puggalādivasena vipattidassanattaṃ “**kathaṇca, bhikkhave, appaccakkhātā**”’tiādīmāha. Tattha **yehi ākārehi**tiādī vuttanayameva. **Ummattakoti** yakkhummatto vā pittummattako vā yo koci viparītasāṇṇo, so sace paccakkhāti, appaccakkhātā hoti sikkhā. **Ummattakassāti** tādissasveva ummattakassa; tādissassa hi santike sace pakatatto sikkhaṃ paccakkhāti, ummattako na jānāti, appaccakkhātāva hoti sikkhā. **Khittacittoti** yakkhummatto vuccati. Purimapade pana ummattakasāmaññena vuttaṃ “yakkhummatto vā pittummattako vā”’ti. Ubhinnampi viseso anāpattivāre āvi bhavissati. Evaṃ khittacitto sikkhaṃ paccakkhāti, appaccakkhātāva hoti. Tassa santike paccakkhātāpi tamhi ajānante appaccakkhātāva hoti.

Vedanāṭṭoti balavatiyā dukkhavedanāya phuṭṭho mucchāpareto; tena vilapantena paccakkhātāpi appaccakkhātāva hoti. Tassa santike paccakkhātāpi tamhi ajānante appaccakkhātā hoti.

Devatāya santiketī bhummadevatāya ādiṃ katvā yāva akaniṭṭhadevatāya santike paccakkhātāpi appaccakkhātāva hoti. **Tiracchānagatassāti** nāgamāṇavakassa vā supaṇṇamāṇavakassa vā kinnara-hatthimakkāṭādīnaṃ vā yassa kassaci santike paccakkhātāpi appaccakkhātāva hoti. Tatra ummattakādīnaṃ santike ajānanabhāvena appaccakkhātāti āha. Devatāya santike atikhippaṃ jānanabhāvena. Devatā nāma mahāpaṇṇā tihetukapaṭisandhikā atikhippaṃ jānanti, cittaṇca nāmetaṃ lahuparivattaṃ. Tasmā cittalahukassa puggalassa cittavaseneva “mā atikhippaṃ vināso aho”’ti devatāya santike sikkhāpaccakkhānaṃ paṭikkhipi.

Manussesu pana niyamo natthi. Yassa kassaci sabhāgassa vā visabhāgassa vā gahaṭṭhassa vā pabbajitassa vā viññussa santike paccakkhātā paccakkhātāva hoti. Sace pana so na jānāti, appaccakkhātāva hotīti etamatthaṃ dassento “**ariyakenā**”’tiādīmāha. Tattha **ariyakam** nāma ariyavohāro, māgadhabhāsā. **Milakkhakaṃ** nāma yo koci anariyako andhadamiḷādī. **So ca na paṭivijānātī**ti bhāsantare vā anabhiññatāya, buddhasamaye vā akovidatāya “idaṃ nāma atthaṃ esa bhaṇatī”’ti nappaṭivijānāti. **Davāyāti** sahasā aññānaṃ bhaṇitukāmo sahasā “buddhaṃ paccakkhāmī”’ti bhaṇati. **Ravāyāti** ravābhaññena, “aññānaṃ bhaṇissāmī”’ti aññānaṃ bhaṇanto. Purimena ko visesoti ce? Purimaṃ paṇḍitassāpi sahasāvasena aññābhaṇanaṃ. Idaṃ pana mandattā momūhattā apakataññuttā pakkhalantassa “aññānaṃ bhaṇissāmī”’ti aññābhaṇanaṃ.

Asāvetukāmo sāvetīti imassa sikkhāpadassa pālīṃ vāceti paripucchati uggaṇhāti sajjhāyaṃ karoti vaṇṇeti, ayaṃ vuccati “asāvetukāmo sāvetī”’ti. **Sāvetukāmo na sāvetī**ti dubbalabhāvaṃ āvikatvā sikkhaṃ paccakkhanto vacībhedaṃ na karoti, ayaṃ vuccati “sāvetukāmo na sāvetī”’ti. **Aviññussa sāvetī**ti mahallakassa vā potthakarūpasadisassa, garumedhassa vā samaye akovidassa, gāmadārakānaṃ vā aviññutaṃ pattānaṃ sāveti. **Viññussa na sāvetī**ti paṇḍitassa ñātumaṃ samatthassa na sāveti. **Sabbaso vā panāti** “buddhaṃ paccakkhāmī”’tiādīsu yena yena pariyaṇena sikkhā paccakkhātā hoti, tato ekampi vacībhedaṃ katvā na sāveti. **Evaṃ khoti** appaccakkhānalakkhaṇaṃ niyamehi. Ayaṃ hettha attho – “evameva sikkhā appaccakkhātā hoti, na aññena kāraṇā”’ti.

Sikkhāpaccakkhānavibhaṅgaṃ niṭṭhitaṃ.

Mūlapaṇṇattivaṇṇanā

55. Idāni “**methunaṃ dhammaṃ paṭiseveyyā**”tiādīnaṃ atthadassanattamaṃ “**methunadhammo nāmā**”tiādīmāha. **Tattha methunadhammo nāmā**ti idaṃ niddisitabbassa methunadhammassa uddesapadaṃ. **Asaddhammoti** asataṃ nīcajanānaṃ dhammo. **Gāmadhammoti** gāmaṃvāsīnaṃ sevanadhammo. **Vasaladhammoti** vasalānaṃ dhammo; kilesavassanato vā sayameva vasalo dhammoti vasaladhammo. **Duṭṭhullanti** duṭṭhuñca kilesehi duṭṭhattā, thūlañca anipuṇabhāvato duṭṭhullaṃ. Ito paṭṭhāya ca tīsu padesu “yo so”ti idaṃ parivattetvā “yaṃ ta”nti katvā yojetabbaṃ – “yaṃ taṃ duṭṭhullaṃ, yaṃ taṃ odakantikaṃ, yaṃ taṃ rahassa”nti. Ettha ca yasmā tassa kammaṃ parivārabhūtaṃ dassanampi gahaṇampi āmasanampi phusanampi ghaṭṭanampi duṭṭhullaṃ, tasmāpi taṃ kammaṃ duṭṭhullaṃ. Yaṃ taṃ duṭṭhullaṃ so methunadhammo. Udaṃ assa ante suddhatthaṃ ādīyatīti udakantaṃ, udakantameva odakantikaṃ; yaṃ taṃ odakantikaṃ, so methunadhammo. Raho paṭicchanne okāse kattabattāya rahassaṃ. Yaṃ taṃ rahassaṃ, so methunadhammoti evaṃ yojanā veditabbā.

Dvayena dvayena samāpajjitabbato **dvayaṃdvayasamāpatti**. Tattha yojanā – “yā sā dvayaṃdvayasamāpatti so methunadhammo nāmā”ti. Idha pana taṃ sabbaṃ ekajjhaṃ nigamento āha “**eso methunadhammo nāmā**”ti. Kiṃ kāraṇā vuccati methunadhammoti? Ubhinnaṃ rattānaṃ sārattānaṃ avassutānaṃ pariyuṭṭhitānaṃ ubhinnaṃ sadisānaṃ dhammoti, taṃ kāraṇā vuccati methunadhammoti.

Paṭisevati nāmāti idaṃ “paṭiseveyyā”ti ettha yenākārena paṭiseveyyāti vuccati, tassākāressa dassanattamaṃ mātikāpadaṃ. **Yo nittena nimittantiādīsu** yo bhikkhu itthiyā nimittena attano nimittaṃ, itthiyā aṅgajātena attano aṅgajātaṃ sabbantimena pamāṇena ekatilabījamatampi vātena asamphuṭṭhe allokāse paveseti, eso paṭisevati nāma; ettakena sīlabhedamaṃ pāpuṇāti, pārājiko hoti.

Ettha ca itthinimutte cattāri passāni, vemajjhañcāti pañca ṭhānāni labbhanti. Purisanimutte cattāri passāni, majjhaṃ, uparicāti cha. Tasmā itthinimutte heṭṭhā pavesentopi pārājiko hoti. Uparito pavesentopi, ubhoḥi passehi pavesentopi cattāri ṭhānāni muñcivā majjhena pavesentopi pārājiko hoti. Purisanimittaṃ pana heṭṭhābhāgena chupantaṃ pavesentopi pārājiko hoti. Uparibhāgena chupantaṃ pavesentopi, ubhoḥi passehi chupantaṃ pavesentopi, majjheneva chupantaṃ pavesentopi samañchitaṅgulimaṃ viya majjhimapabbapiṭṭhiyā saṅkocetvā uparibhāgena chupantaṃ pavesentopi pārājiko hoti. Tattha tulādaṇḍasadiṣaṃ pavesentassāpi cattāri passāni, majjhañcāti pañca ṭhānāni; saṅkocetvā pavesentassāpi cattāri passāni, uparibhāgamajjhañcāti pañca ṭhānāni – evaṃ sabbānīpi purisanimutte dasa ṭhānāni honti.

Nimutte jātaṃ anaṭṭhakāyappasādaṃ cammakhīlaṃ vā piḷakaṃ vā paveseti, āpatti pārājikassa. Naṭṭhakāyappasādaṃ matacammaṃ vā sukkhapiḷakaṃ vā paveseti, āpatti dukkaṭassa. Methunassādena lomaṃ vā aṅguli-aṅguṭṭhabījādīni vā pavesentassāpi dukkaṭameva. Ayañca methunakathā nāma yasmā duṭṭhullā kathā asabbhikathā, tasmā etaṃ vā aññaṃ vā vinaye īdisaṃ ṭhānaṃ kathentena paṭikkūlamanasikārañca samaṇasaññañca hirottappañca paccupaṭṭhapetvā sammāsambuddhe gāraṃ uppadetvā asamakāruṇikassa lokanāthassa karuṇāguṇaṃ āvajjetvā kathetabbaṃ. So hi nāma bhagavā sabbaso kāmehi vinivattamānasopi sattānuḍḍayā lokānukampāya sattesu kāruṇītaṃ paṭicca sikkhāpadapaññaṇāpanathāya īdisaṃ kathaṃ kathesi. “Aho satthu karuṇāguṇo”ti evaṃ lokanāthassa karuṇāguṇaṃ āvajjetvā kathetabbaṃ.

Apica yadi bhagavā sabbākārena īdisaṃ kathaṃ na katheyya, ko jāneyya “ettakesu

ṭhānesu pārājikaṃ, ettakesu thullaccayaṃ, ettakesu dukkaṭa”nti. Tasmā suṇantenapi kathentenapi bījakena mukhaṃ apidhāya dantavidamaṣakaṃ hasamānena na nisīditabbaṃ. “Sammāsambuddhenāpi īdisaṃ kathita”nti paccavekkhitvā gabbhitena hirottappasampannena sathupaṭibhāgena hutvā kathetabbanti.

Mūlapaññattaṃ niṭṭhitaṃ.

Anupaññattivāre – **antamasoti** sabbantimena paricchena. **Tiracchānagatāyapīti** paṭisandhivasena tiracchānesu gatāyapi. **Pageva manussitthiyāti** paṭhamataraṃ manussajātikāya itthiyā. Pārājikavatthubhūta eva cettha tiracchānagatitthī tiracchānagatāti gahetabbā, na sabbā. Tatrāyaṃ paricchedo –

Apadānaṃ ahi macchā, dvipadānañca kukkuṭi;
Catuppadānaṃ majjārī, vatthu pārājikassimāti.

Tattha ahiggahaṇena sabbāpi ajagaragonasādibhedā dīghajāti saṅgahitā. Tasmā dīghajātīsu yattha tiṇṇaṃ maggānaṃ aññatarasmiṃ sakkā tilaphalamattampi pavesetuṃ, sā pārājikavatthu. Avasesā dukkaṭavatthūti veditabbā. Macchaggahaṇena sabbāpi macchakacchapamaṇḍūkādibhedā odakajāti saṅgahitā. Tatrāpi dīghajātiyaṃ

vuttanayeneva pārājikavatthu ca dukkaṭavattu ca veditabbaṃ. Ayaṃ pana viseso – pataṅgamukhamaṇḍūkā nāma honti tesam mukhasaṅghānaṃ mahantaṃ, chiddaṃ appakaṃ, tattha pavesanaṃ nappahoti; mukhasaṅghānaṃ pana vaṇasankhepaṃ gacchati, tasmā taṃ thullaccayavattūti veditabbaṃ. Kukkuṭiggahaṇena sabbāpi kākakapotādibhedā pakkhijāti saṅgahitā. Tatrāpi vuttanayeneva pārājikavatthu ca dukkaṭavattu ca veditabbaṃ. Majjāriggahaṇena sabbāpi rukkhasunakha-muṅgusa-godhādibhedā catuppadaḷḷāti saṅgahitā. Tatrāpi vuttanayeneva pārājikavatthu ca dukkaṭavattu ca veditabbaṃ.

Pārājikoti parājito, parājayam āpanno. Ayaṃhi pārājikasaddo sikkhāpadāpattipuggalesu vattati. Tattha “aṭṭhānametaṃ, ānanda, anavakāso yaṃ tathāgato vajjīnaṃ vā vajjiputtakānaṃ vā kāraṇā sāvakānaṃ pārājikaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ samūhaneyyā”ti (pārā. 43) evaṃ sikkhāpade vattamāno veditabbo. “Āpattiṃ tvam, bhikkhu, āpanno pārājika”nti (pārā. 67) evaṃ āpattiyam. “Na mayaṃ pārājikā, yo avahaṭo so pārājiko”ti (pārā. 155) evaṃ puggale vattamāno veditabbo. “Pārājikenā dhammena anuddhamseyyā”tiādīsu (pārā. 384) pana dhamme vattatīti vadanti. Yasmā pana tattha dhammoti katthaci āpatti, katthaci sikkhāpadameva adhippetam, tasmā so viṣuṃ na vattabbo. Tattha sikkhāpadaṃ yo taṃ atikkamati, taṃ parājeti, tasmā “pārājika”nti vuccati. Āpatti pana yo naṃ ajjhāpajjati, taṃ parājeti, tasmā “pārājikā”ti vuccati. Puggalo yasmā parājito parājayamāpanno, tasmā “pārājiko”ti vuccati. Etameva hi atthaṃ sandhāya **parivārepi** –

“Pārājikanti yaṃ vuttaṃ, taṃ suṇohi yathātathaṃ;
Cuto paraddho bhaṭṭho ca, saddhammā hi niraṅkato;
Saṃvāsopi tahiṃ natthi, tenetaṃ itī vuccatī”ti vuttaṃ. (pari. 339);

Ayaṃhettha attho – “taṃ sikkhāpadaṃ vītikkamanto āpattiṃca āpanno puggalo cuto hotīti sabbam yojetabbaṃ. **Tena vuccatīti** yena kāraṇena assamaṇo hoti asakyaputtiyo paribhaṭṭho chinno parājito sāsanato, tena vuccati. Kinti? “Pārājiko hotī”ti.

Saha vasanti etthāti **saṃvāso**, taṃ dassetuṃ “**saṃvāso nāmā**”ti vatvā “**ekakamma**”ntiādīmāha. Tatrāyaṃ saddhiṃ yojanāya vaṇṇanā – catubbidhampi saṅghakammaṃ sīmāparicchinnēhi pakatattehi bhikkhūhi ekato kattabbattā **ekakammaṃ nāma**. Tathā pañcavidhōpi pātimokkhuddeso ekato uddisitabbattā **ekuddeso nāma**. Paññattaṃ pana sikkhāpadaṃ sabbehipi lajjipuggalehi samaṃ sikkhitabbabhāvato **samasikkhatā nāma**. Ettha yasmā sabbepi lajjino etesu kammādīsu saha vasanti, na ekopi tato bahiddhā sandissati, tasmā tāni sabbānīpi gahetvā “**eso saṃvāso nāmā**”ti āha. So ca vuttappakāro saṃvāso tena puggalena saddhiṃ natthi, tena kāraṇena so pārājiko puggalo asaṃvāsoti vuccatīti.

56. Evaṃ uddiṭṭhasikkhāpadaṃ padānukkamena vibhajivā idāni yaṃ taṃ “paṭiseveyyā”ti ettha yenākārena paṭiseveyyāti vuccati, tassākārassa dassanattaṃ “paṭisevati nāmā”ti idaṃ mātikāpadaṃ ṭhapetvā “**nimittena nimittaṃ aṅgajātena aṅgajāta**”nti vuttaṃ. Tattha yasmā na kevalaṃ itthiyā eva nimittaṃ pārājikavatthu, na ca manussitthiyā eva, suvaṇṇarajatādīmayānaṃca itthīnampi nimittaṃ vatthumeva na hoti; tasmā yaṃ yaṃ vatthu hoti, taṃ taṃ dassetuṃ “tisso itthiyo”tiādīnā nayena yesaṃ nimittāni vatthūni honti, te satte vatvā “manussitthiyā tayo magge”tiādīnā nayena tāni vatthūni āha.

Tattha tisso itthiyo, tayo ubhatobyañjanakā, tayo paṇḍakā, tayo purisāti pārājikavatthūnaṃ nimittānaṃ nissayā dvādasa sattā honti. Tesu itthipurisā pākāṭā eva. Paṇḍakaubhatobyañjanakabhedo **pabbajjākhandaḥkavaṇṇanāyaṃ** pākāṭo bhavissati.

Manussitthiyā tayo magge methunaṃ dhammaṃ paṭisevantassāti ettha ca manussitthiyā tīsu maggesūti attho veditabbo. Evaṃ sabbattha. Sabbe eva cete manussitthiyā tayo maggā, amanussitthiyā tayo, tiracchānagatitthiyā tayoti nava; manussaubhatobyañjanakādīnaṃ nava; manussapaṇḍakādīnaṃ dve dve katvā cha; tathā manussapurisādīnanti samatiṃsa maggā honti. Etesu nimittasaṅkhātesu yattha katthaci attano aṅgajātam tilaphalamattampi pavesetvā methunaṃ dhammaṃ paṭisevanto pārājikaṃ āpajjati.

Paṭhamacatukkakathāvaṇṇanā

57. Āpajjanto pana yasmā sevanacitteneva āpajjati, na vinā tena; tasmā taṃ lakkhaṇaṃ dassento bhagavā “**bhikkhussa sevanacittaṃ upaṭṭhite**”tiādīmāha. Tattha **bhikkhussāti** methunasevanakassa bhikkhussa. **Sevanacittaṃ upaṭṭhiteti** bhummatthe paccattavacanaṃ, sevanacitte paccupaṭṭhiteti attho. **Vaccamaggaṃ aṅgajātam pavesentassāti** yena maggena vaccaṃ nikkhamati taṃ maggaṃ attano aṅgajātam purisanimittaṃ

tilaphalamattampi pavesentassa. **Āpatti pārājikassāti** āpatti pārājikā assa hotīti attho. Atha vā **āpattīti** āpajjanam hoti. **Pārājikassāti** pārājikadhammassa. Esa nayo sabbattha.

58. Evaṃ sevanacitteneva pavesentassa āpattim dassetvā idāni yasmā taṃ pavesanam nāma na kevalaṃ attūpakkameneva, parūpakkamenāpi hoti. Tatrāpi ca sādīyantasēva āpatti paṭisevanacittasamaṅgissa, na itarassa. Tasmā ye saddhāpabbajitā kulaputtā sammāpaṭipannakā parūpakkamena pavesanepi sati na sādīyanti, tesam rakkhaṇattham **“bhikkhupaccatthikā manussitthi”**ntiādimāha.

Tattha paṭipakkham atthayanti icchantīti **paccatthikā**, bhikkhū eva paccatthikā **bhikkhupaccatthikā**; visabhāgānaṃ veribhikkhūnametaṃ adhivacanam. **Manussitthim bhikkhussa santike ānetvā**ti issāpakatā taṃ bhikkhuṃ nāsetukāmā āmisena vā upalāpetvā mittasanthavavasena vā **“idaṃ amhākaṃ kiccaṃ karohī”**ti vatvā kañci manussitthim rattibhāge tassa bhikkhussa vasanokāsam ānetvā. **Vaccamaggena aṅgajātam abhinisidentī**ti taṃ bhikkhuṃ hatthapādasāsādīsu suggahitaṃ nipparipphandaṃ gahetvā itthiyā vaccamaggena tassa bhikkhuno aṅgajātam abhinisidentī; sampayojentīti attho.

So cetiādīsu so ce bhikkhu vaccamaggabbhantaram attano aṅgajātassa pavesanam sādīyati adhvāseti tasmim khaṇe sevanacittam upaṭṭhāpeti. Paviṭṭham sādīyati adhvāseti, paviṭṭhakāle sevanacittam upaṭṭhāpeti. Thītam sādīyati adhvāseti, thānappattakāle sukkavissatṭhisamaye sevanacittam upaṭṭhāpeti. Uddharaṇam sādīyati adhvāseti, nīharaṇakāle paṭisevanacittam upaṭṭhāpeti. Evaṃ catūsu thānesu sādīyanto **“mama verisamaṇehi idaṃ kata”**nti vattum na labhati, pārājikāpattimeva āpajjati. Yathā ca imāni cattāri sādīyanto āpajjati; evaṃ purimaṃ ekaṃ asādīyitvā tīṇi sādīyantopi, dve asādīyitvā dve sādīyantopi, tīṇi asādīyitvā ekaṃ sādīyantopi āpajjatiyeva. Sabbaso pana asādīyanto āsīvisamukham viya aṅgārakāsum viya ca paviṭṭham aṅgajātam maññamāno nāpajjati. Tena vuttam – **“pavesanam na sādīyati...pe... uddharaṇam na sādīyati, anāpattī”**ti. Imañhi evarūpaṃ āraddhavipassakam kāye ca jīvite ca anapekkham ekādasahi aggīhi sampajjalitāni ca sabbāyatanāni ukkhittāsike viya ca vadhake pañca kāmagaṇe passantam puggalam rakkhanto bhagavā paccatthikānañcassa manorathavighātam karonto imaṃ **“pavesanam na sādīyati”**tiādikaṃ catukkam nīharitvā thapesīti.

Paṭhamacatukkakathā niṭṭhitā.

Ekūnasattatidvisatacatukkakathā

59-60. Evaṃ paṭhamacatukkaṃ dassetvā idāni yasmā bhikkhupaccatthikā itthim ānetvā na kevalaṃ vaccamaggeneva abhinisidentī, atha kho passāvamaggenapi mukhenapi. Itthim ānetvāpi ca keci jāgarantiṃ ānenti, keci suttaṃ, keci mattaṃ, keci ummattaṃ, keci pamattaṃ aññavihitam vikkhittacittanti attho. Keci mataṃ akkhāyitaṃ, soṇasiṅgālādīhi akkhāyitanimittanti attho. Keci mataṃ yebhuyyena akkhāyitaṃ, yebhuyyena akkhāyitā nāma yassā nimitte vaccamagge passāvamagge mukhe vā bahutaro okāso akkhāyito hoti. Keci mataṃ yebhuyyena khāyitaṃ, yebhuyyena khāyitā nāma yassā vaccamaggādike nimitte bahuṃ khāyitaṃ hoti, appaṃ akkhāyitaṃ. Na kevalaṅca manussitthimeva ānenti, atha kho amanussitthimpi tiracchānagatitthimpi. Na kevalaṅca vuttappakāram itthimeva, ubhatobyañjanakampi paṇḍakampi purisampi ānenti. Tasmā tesam vasena aññānīpi catukkāni dassento **“bhikkhupaccatthikā manussitthim jāgaranti”**ntiādimāha.

Tattha pāḷiyā asammohattham vuttacatukkāni evaṃ saṅkhyāto veditabbāni – manussitthiyā tiṇṇam maggānam vasena tīṇi suddhikacatukkāni, tīṇi jāgarantīcatukkāni, tīṇi suttacatukkāni, tīṇi mattacatukkāni, tīṇi ummattacatukkāni, tīṇi pamattacatukkāni, tīṇi mataakkhāyitacatukkāni, tīṇi yebhuyyena akkhāyitacatukkāni, tīṇi yebhuyyena khāyitacatukkāni sattavīsati catukkāni. Tathā amanussitthiyā; tathā tiracchānagatitthiyāti itthivāre ekāsīti catukkāni. Yathā ca itthivāre evaṃ ubhatobyañjanakavāre. Paṇḍakapurisavāresu pana dvinnaṃ maggānam vasena catupaṇṇāsa catupaṇṇāsa honti. Evaṃ sabbānīpi dvesatāni, sattati ca catukkāni honti, tāni uttānatthāniyeva.

Sabbavāresu panettha **“mataṃ yebhuyyena akkhāyitaṃ khāyita”**nti etasmim thāne ayaṃ vinicchayo – tambapaṇṇidīpe kira dve vinayadharā samānācariyakā therā ahesum – upatissatthero ca, phussadevatthero ca. Te mahābhaye uppane vinayapīṭakam pariharantā rakkhimsu. Tesu upatissatthero byattataro. Tassāpi dve antevāsikā ahesum – mahāpadumatthero ca mahāsumatthero ca. Tesu mahāsumatthero nakkhattum vinayapīṭakam assosi, mahāpadumatthero tena saddhim navakkhattum, visuṅca ekakova navakkhattuntī aṭṭhārasakkhattum assosi; ayameva tesu byattataro. Tesu mahāsumatthero navakkhattum vinayapīṭakam sutvā ācariyam muñcitvā aparagaṅgam agamāsi. Tato mahāpadumatthero āha – **“sūro vata, re, esa vinayadharo yo dharamānakamyeva ācariyam muñcitvā aññattha vasitabbaṃ maññati. Nanu ācariye dharamāne vinayapīṭakaṅca aṭṭhakathā ca anekakkhattum gahetvāpi na vissajjetabbaṃ, niccakālam sotabbaṃ, anusaṃvaccharam sajjhāyitabba”**nti.

Evam vinayagarukānaṃ bhikkhūnaṃ kāle ekadivasam upatissatthero mahāpadumattherappamukhānaṃ pañcannaṃ antevāsikasatānaṃ paṭhamapārājikasikkhāpade imaṃ padesaṃ vaṇṇento nisinno hoti. Taṃ antevāsikā pucchimsu – “bhante, yebhuyyena akkhāyite pārājikaṃ, yebhuyyena khāyite thullaccayaṃ, upaḍḍhakkhāyite kena bhavitabba”nti? Thero āha – “āvuso, buddhā nāma pārājikaṃ paññapentā na sāvasesaṃ katvā paññapenti, anavasesaṃyeva katvā sabbam pariyaḍḍiyitvā sotaṃ chinditvā pārājikavatthusmiṃ pārājikameva paññapenti. Idañhi sikkhāpadaṃ lokavajjaṃ, na paṇṇativajjaṃ. Tasmā yadi upaḍḍhakkhāyite pārājikaṃ bhaveyya, paññapeyya sammāsambuddho. Pārājikacchāyā panettha na dissati, thullaccayameva dissati”ti.

Apica matasarīre pārājikaṃ paññapento bhagavā yebhuyyena akkhāyite ṭhapesi “tato paraṃ pārājikaṃ natthī”ti dassetuṃ. Thullaccayaṃ paññapento yebhuyyena khāyite ṭhapesi “tato paraṃ thullaccayaṃ natthī”ti dassetuntipi veditabbaṃ. Khāyitākhāyitañca nāmetaṃ matasarīrasmiṃyeva veditabbaṃ, na jīvamāne. Jīvamāne hi nakhapitṭhippamāṇepi chavimamse vā nhārumhi vā sati pārājikameva hoti. Yadi pi nimittaṃ sabbaso khāyitaṃ chavicammaṃ natthi, nimittasaṅghānaṃ paññāyati, pavesanaṃ jāyati, pārājikameva. Nimittasaṅghānaṃ pana anavasesetvā sabbasmiṃ nimitte chinditvā samantato tacchetvā uppāṭite vaṇasaṅkhepavasena thullaccayaṃ. Nimittato patitāya maṃsapesiyā upakkamantassa dukkaṭaṃ. Matasarīre pana yadi pi sabbam sarīraṃ khāyitaṃ hoti, yadi pi akkhāyitaṃ, tayo pana maggā akkhāyitā, tesu upakkamantassa pārājikaṃ. Yebhuyyena akkhāyite pārājikameva. Upaḍḍhakkhāyite ca yebhuyyena khāyite ca thullaccayaṃ.

Manussānaṃ jīvamānakasarīre akkhināsakaṇṇacchiddavatthikosesu satthakādīhi katavaṇe vā methunarāgena tilaphalamattampi aṅgajātaṃ pavesentassa thullaccayameva. Avasesasarīre upakacchakādīsu dukkaṭaṃ. Mate allasarīre pārājikakkhette pārājikaṃ, thullaccayakkhette thullaccayaṃ, dukkaṭakkhette dukkaṭaṃ. Yādā pana sarīraṃ uddhumātakaṃ hoti kuthitaṃ nīlamakkhikasamākiṇṇaṃ kimikulasamākulaṃ navahi vaṇamukhehi paggaḷitapubbakūṇapabhāvena upagantumpi asakkuṇeyyaṃ, tadā pārājikavatthuñca thullaccayavatthuñca vijahati; tādisse sarīre yattha katthaci upakkamato dukkaṭameva. Tiracchānagatānaṃ hatthi-assa-goṇa-gadrabha-oṭṭhamahimsādīnaṃ nāsāya thullaccayaṃ. Vatthikose thullaccayameva. Sabbesampi tiracchānagatānaṃ akkhikaṇṇavaṇesu dukkaṭaṃ, avasesasarīrepi dukkaṭameva. Matānaṃ allasarīre pārājikakkhette pārājikaṃ, thullaccayakkhette thullaccayaṃ, dukkaṭakkhette dukkaṭaṃ.

Kuthitakuṇape pana pubbe vuttanayeneva sabbattha dukkaṭaṃ. Kāyasaṃsaggarāgena vā methunarāgena vā jīvamānakapurisassa vatthikosam appavesento nimittena nimittaṃ chupati, dukkaṭaṃ. Methunarāgena itthiyā appavesento nimittena nimittaṃ chupati, thullaccayaṃ. Mahāaṭṭhakathāyaṃ pana “itthinimittaṃ methunarāgena mukhena chupati thullaccaya”nti vuttaṃ. Cammakhandhake “chabbaggiyā bhikkhū aciravatiyā nadiyā gāvīnaṃ tarantīnaṃ visāṇesupi gaṇhanti, kaṇṇesupi gaṇhanti, gīvāyapi gaṇhanti, cheppāyapi gaṇhanti, piṭṭhimpī abhiruhanti, rattacittāpi aṅgajātaṃ chupantī”ti (mahāva. 252) imissā aṭṭhuppattiyā avisesena vuttaṃ – “na ca, bhikkhave, rattacittena aṅgajātaṃ chupitabbaṃ, yo chupeyya, āpatti thullaccayassā”ti (mahāva. 252). Taṃ sabbampi saṃsanditvā yathā na virujjhanti tathā gahetabbaṃ. Kathaṅca na virujjhanti? Yaṃ tāva mahāaṭṭhakathāyaṃ vuttaṃ “methunarāgena mukhena chupati”ti. Tatra kira nimittamukhaṃ mukhanti adhippetam. “Methunarāgenā”ti ca vuttattāpi ayameva tattha adhippāyoti veditabbo. Na hi itthinimitte pakatimukhena methunupakkamo hoti. Khandhakepi ye piṭṭhiṃ abhiruhantā methunarāgena aṅgajātena aṅgajātaṃ chupimsu, te sandhāya thullaccayaṃ vuttanti veditabbaṃ. Itarathā hi dukkaṭaṃ siyā. Keci panāhu “khandhakepi mukheneva chupanaṃ sandhāya oḷārikattā kammaṃ thullaccayaṃ vuttaṃ. Aṭṭhakathāyampi taṃ sandhāyabhāsitaṃ gahetvāva methunarāgena mukhena chupati thullaccayanti vutta”nti. Tasmā suṭṭhu sallakkhetvā ubhosu vinicchayesu yo yuttataro so gahetabbo. Vinayaññū pana purimaṃ pasamsanti. Kāyasaṃsaggarāgena pana pakatimukhena vā nimittamukhena vā itthinimittaṃ chupantassa saṅghādiseso. Tiracchānagatitthiyā passāvamaggaṃ nimittamukhena chupantassa vuttanayeneva thullaccayaṃ. Kāyasaṃsaggarāgena dukkaṭanti.

Ekūnasattatidvisatacatukkakathā niṭṭhitā.

Santhatacatukkabhedakathā

61-62. Evam bhagavā paṭipannakassa bhikkhuno rakkhaṇatthaṃ sattatidvisatacatukkāni nīharitvā “idāni ye anāgate pāpabhikkhū ‘santhataṃ imaṃ na kiñci upādinnaṃ upādinnaṃ phusati, ko ettha doso’ti sañcicca lesaṃ oḍḍessanti, tesam sāsane patitṭhā eva na bhavissati”ti disvā tesu sattatidvisatacatukkesu ekamekaṃ catukkaṃ catūhi santhatādibhedehi bhinditvā dassento **bhikkhupaccatthikā manussitthiṃ bhikkhusa santike ānetvā vaccamaggena passāvamaggena mukhena aṅgajātaṃ abhinisīdenti santhatāya asanthatassātiādīmāha.**

Tattha **santhatāya asanthatassātiādīsu** santhatāya itthiyā vaccamaggena passāvamaggena mukhena

asanthatassa bhikkhussa aṅgaḷātaṃ abhinisīdentīti iminā nayena yojanā veditabbā. Tattha **santhatā** nāma yassa tīsu maggesu yo koci maggo paliveṭhetvā vā anto vā pavesetvā yena kenaci vatthena vā paṇṇena vā vākapāṭṭena vā cammena vā tipusīsādīnaṃ paṭṭena vā paṭicchanno. **Santhato** nāma yassa aṅgaḷātaṃ tesameva vatthādīnaṃ yena kenaci paṭicchannaṃ. Tattha upādinnakena vā anupādinnakaṃ ghaṭṭiyatu, anupādinnakena vā upādinnakaṃ, anupādinnakena vā anupādinnakaṃ, upādinnakena vā upādinnakaṃ, sace yattake pavīṭṭhe pārājikaṃ hotīti vuttaṃ, tattakaṃ pavisati, sabbattha sādiyantassa pārājikkakhetto pārājikaṃ; thullaccayakkhetto thullaccayaṃ, dukkaṭakkhetto dukkaṭameva hoti. Sace itthinimittaṃ khāṇuṃ katvā santhataṃ, khāṇuṃ ghaṭṭentassa dukkaṭaṃ. Sace purisanimittaṃ khāṇuṃ katvā santhataṃ, khāṇuṃ pavesentassa dukkaṭaṃ. Sace ubhayaṃ khāṇuṃ katvā santhataṃ, khāṇunā khāṇuṃ ghaṭṭentassa dukkaṭaṃ. Sace itthinimitte veḷunaḷapabbādīnaṃ kiñci pakkhittaṃ, tassa heṭṭhābhāgaṃ cepi phusanto tilaphalamattaṃ paveseti, pārājikaṃ. Uparibhāgaṃ cepi ubhosu passesu ekapassaṃ cepi phusanto paveseti, pārājikaṃ. Cattāripi passāni aphasanto pavesetvā tassa talaṃ cepi phusati, pārājikaṃ. Yadi pana passesu vā tale vā aphasanto ākāsagatameva katvā pavesetvā nīharati, dukkaṭaṃ. Bahiddhā khāṇuke phusati dukkaṭameva. Yathā ca itthinimitte vuttaṃ, evaṃ sabbattha lakkhaṇaṃ veditabbanti.

Santhatacatukkabhedakathā niṭṭhitā.

Bhikkhupaccatthikacatukkabhedavaṇṇanā

63-64. Evaṃ santhatacatukkabhedam vatvā idāni yasmā na kevalaṃ manussitthiādike bhikkhussa eva santike ānenti. Atha kho bhikkhumpi tāsam santike ānenti, tasmā tappabhedam dassento “**bhikkhupaccatthikā bhikkhuṃ manussitthiyā santike**”ti ādinā nayena sabbāni tāni catukkāni punapi nīharitvā dassesi. Tesu vinicchayo vuttanayeneva veditabboti.

Bhikkhupaccatthikavasena catukkabhedavaṇṇanā niṭṭhitā.

Rājapaccatthikādicatukkabhedakathā

65. Yasmā pana na bhikkhupaccatthikā eva evaṃ karonti, rājapaccatthikādayopi karonti. Tasmā tampi pabhedam dassento “**rājapaccatthikā**”tiādīmāha. Tattha rājāno eva paccatthikā **rājapaccatthikā**. Te ca sayam ānentāpi aññehi añāpentāpi ānentiyevāti veditabbā. Corā eva paccatthikā **corapaccatthikā**. **Dhuttāti** methunupasamhitakhiḍḍāpasutā nāgarikakerāṭṭiyapurisā, itthidhuttasurādhattādayo vā; dhuttā eva paccatthikā **dhuttapaccatthikā**. Gandhanti hadayaṃ vuccati, taṃ uppāṭentīti uppalaḅandhā, uppalaḅandhā eva paccatthikā **uppalaḅandhapaccatthikā**. Ete kira na kasivaṇṇijjādīhi jīvanti, panthaghātagāmaghātādīni katvā puttadāraṃ posenti. Te kammasiddhiṃ patthayamānā devatānaṃ āyācetvā tāsam balikammattaṃ manussānaṃ hadayaṃ uppāṭenti. Sabbakāle ca manussā dullabhā. Bhikkhū pana araṇṇe viharantā sulabhā honti. Te sīlavantaṃ bhikkhuṃ gahetvā “sīlavato vadho nāma bhāriyo hotī”ti maññamānā tassa sīlavināsanattaṃ manussitthiādike vā ānenti; taṃ vā tattha nenti. Ayamettha viṣeso. Sesam vuttanayeneva veditabbaṃ. Bhikkhupaccatthikavāre vuttanayeneva ca imesu catūsūpi vāresu catukkāni veditabbāni. Pāḷiyaṃ pana samkhittena vuttāni.

Sabbākārena catukkabhedakathā niṭṭhitā.

Āpattānāpattivāraṇṇanā

66. Idāni yaṃ vuttaṃ “manussitthiyā tayo magge methunaṃ dhammaṃ paṭisevantassā”tiādi, ettha asammohattaṃ “**maggena magga**”tiādīmāha. Tattha **maggena magganti** itthiyā tīsu maggesu aññātarena maggena attano aṅgaḷātaṃ paveseti atha vā sambhinnesu dvīsu maggesu passāvamaggena vaccamaggaṃ vaccamaggena vā passāvamaggaṃ paveseti. **Maggena amagganti** passāvādimaggena pavesetvā tassa sāmantaṃ vaṇena nīharati. **Amaggena magganti** maggasāmantaṃ vaṇena pavesetvā maggena nīharati. **Amaggena amagganti** dvīsu sambhinnavāsesu ekena vaṇena pavesetvā dutiyena nīharati. Imassa suttassa anulomavasena sabbattha vaṇasaṅkhepe thullaccayaṃ veditabbaṃ.

Idāni yaṃ parato vakkhati “anāpatti ajānantassa asādiyantassā”ti, tattha asammohattaṃ “**bhikkhu suttabhikkhumhi**”tiādīmāha. Tatrāyaṃ adhippāyo – yo paṭibuddho sādiyati so “suttamhi mayi eso vipaṭipajji, nāhaṃ jānāmi”ti na muccati. **Ubho nāsetabbāti** cettha dvepi liṅganāsanena nāsetabbā. Tatra dūsakassa paṭiññākaraṇaṃ natthi, dūsito pucchitvā paṭiññāya nāsetabbo. Sace na sādiyati, na nāsetabbo. Esa nayo sāmāṇavārepi.

Evaṃ tattha tattha taṃ taṃ āpattiṇca anāpattiṇca dassetvā idāni anāpattimeva dassento “**anāpatti ajānantassā**”tiādīmāha. Tattha **ajānanto** nāma yo mahāniddaṃ okkanto parena kataṃ upakkamampi na jānāti vesāliyaṃ mahāvane divāvihāragato bhikkhu viya. Evarūpassa anāpatti. Vuttampi cetam – “nāhaṃ bhagavā jānāmī’ti; ‘anāpatti, bhikkhu, ajānantassā’”ti (pārā. 75). **Asādiyanto** nāma yo jānitvāpi na sādiyati, tattheva sahasā vuṭṭhitabhikkhu viya. Vuttampi cetam – “nāhaṃ bhagavā sādiyi’nti. ‘Anāpatti, bhikkhu, asādiyantassā’”ti.

Ummattako nāma pittummattako. Duvidhañhi pittaṃ – baddhapittaṃ, abaddhapittaṇcāti. Tattha abaddhapittaṃ lohitaṃ viya sabbaṅgataṃ, tamhi kupite sattānaṃ kaṇḍukacchusarīrakampādīni honti. Tāni bhesajjakiriyāya vūpasamanti. Baddhapittaṃ pana pittakosake ṭhitaṃ. Tamhi kupite sattā ummattakā honti vipallatthasaññā hirottappaṃ chaḍḍetvā asārūpācāraṃ caranti. Lahukagarukāni sikkhāpadāni maddantāpi na jānanti. Bhesajjakiriyāyapi atekicchā honti. Evarūpassa ummattakassa anāpatti.

Khittacitto nāma vissaṭṭhacitto yakkhummattako vuccati. Yakkhā kira bheravāni vā ārammaṇāni dassetvā mukhena hatthaṃ pavesetvā hadayarūpaṃ vā maddantā satte vikkhittacitte vipallatthasaññe karonti. Evarūpassa khittacittassa anāpatti. Tesam pana ubhinnaṃ ayaṃ viseso – pittummattako niccaveva ummattako hoti, pakatisaññaṃ na labhati. Yakkhummattako antarantarā pakatisaññaṃ paṭilabhatīti. Idha pana pittummattako vā hotu yakkhummattako vā, yo sabbaso muṭṭhassati kiñci na jānāti, aggimpī suvaṇṇampi gūthampi candanampi ekasadisam maddantova vicarati, evarūpassa anāpatti. Antarantarā saññaṃ paṭilabhitvā ṇatvā karontassa pana āpattiyeva.

Vedanāṭṭo nāma yo adhimattāya dukkhavedanāya āturo kiñci na jānāti, evarūpassa anāpatti.

Ādikammiko nāma yo tasmiṃ tasmiṃ kamme ādibhūto. Idha pana sudinnatthero ādikammiko, tassa anāpatti. Avasesānaṃ makkaṭṭisamaṇavajjiputtakādīnaṃ āpattiyevāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pakiṇṇakakathā

Imasmiṃ pana sikkhāpade kosallatthaṃ idaṃ **pakiṇṇakaṃ** veditabbaṃ –

“Samuṭṭhānaṇca kiriyā, atho saññā sacittakaṃ;
Lokavajjaṇca kammaṇca, kusalaṃ vedanāya cā”ti.

Tattha “**samuṭṭhāna**”nti sabbasaṅgāhakavasena cha sikkhāpadasamuṭṭhānāni. Tāni **parivāre** āvi bhavissanti. Samāsato pana sikkhāpadaṃ nāma – atthi chasamuṭṭhānaṃ, atthi catusamuṭṭhānaṃ, atthi tisamuṭṭhānaṃ, atthi kathinasamuṭṭhānaṃ, atthi eḷakalomasamuṭṭhānaṃ, atthi dhuranikkhepādisamuṭṭhānanti.

Tatrāpi kiñci kiriyato samuṭṭhāti, kiñci akiriyato samuṭṭhāti, kiñci kiriyākiriyato samuṭṭhāti, kiñci siyā kiriyato, siyā akiriyato samuṭṭhāti, kiñci siyā kiriyato siyā kiriyākiriyato samuṭṭhāti.

Tatrāpi atthi saññāvimokkhaṃ, atthi nosaññāvimokkhaṃ. Tattha yaṃ cittaṅgaṃ labhatiyeva, taṃ saññāvimokkhaṃ; itaraṃ nosaññāvimokkhaṃ.

Puna atthi sacittakaṃ, atthi acittakaṃ. Yaṃ saheva cittena āpajjati, taṃ sacittakaṃ; yaṃ vināpi cittena āpajjati, taṃ acittakaṃ. Taṃ sabbampi lokavajjaṃ paṇṇattivajjanti duvidhaṃ. Tesam lakkhaṇaṃ vuttameva.

Kammakusalavedanāvasenāpi cettha atthi sikkhāpadaṃ kāyakammaṃ, atthi vacīkammaṃ. Tattha yaṃ kāyadvārikaṃ, taṃ kāyakammaṃ; yaṃ vacīdvārikaṃ, taṃ vacīkammanti veditabbaṃ. Atthi pana sikkhāpadaṃ kusalaṃ, atthi akusalaṃ, atthi abyākataṃ. Dvattiṃseva hi āpattisamauṭṭhāpakacittāni – atṭha kāmāvacarakusalāni, dvādasa akusalāni, dasa kāmāvacarakiriyacittāni, kusalato ca kiriyato ca dve abhiññācittānīti. Tesu yaṃ kusalacittena āpajjati, taṃ kusalaṃ; itarehi itaraṃ. Atthi ca sikkhāpadaṃ tivedanaṃ, atthi dvivedanaṃ, atthi ekavedanaṃ. Tattha yaṃ āpajjanto tīsu vedanāsu aññataravedanāsamaṅgī hutvā āpajjati, taṃ tivedanaṃ; yaṃ āpajjanto sukhasamaṅgī vā upekkhāsamaṅgī vā āpajjati, taṃ dvivedanaṃ; yaṃ āpajjanto dukkhavedanāsamaṅgīyeva āpajjati, taṃ ekavedananti veditabbaṃ. Evaṃ –

“Samuṭṭhānaṇca kiriyā, atho saññā sacittakaṃ;

Lokavajjañca kammañca, kusalaṃ vedanāya cā’’ti.

Imaṃ pakiṇṇakaṃ viditvā tesu samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ samuṭṭhānato ekasamuṭṭhānaṃ. Aṅgavasena dukasamuṭṭhānaṃ, kāyacittato samuṭṭhāti. Kiriyaṣamuṭṭhānañca karontoyeva hi etaṃ āpajjati. Methunapaṭisaṃyuttāya kāmasaññāya abhāvena mucchanato saññāvimokkhaṃ. “Anāpatti ājānantassa asādiyantassā’’ti hi vuttaṃ. Methunacitteneva naṃ āpajjati, na vinā cittenāti sacittakaṃ. Rāgavaseneva āpajjitabbato lokavajjaṃ. Kāyadvārenea samuṭṭhānato kāyakammaṃ. Cittaṃ panettha aṅgamattaṃ hoti, na tassa vasena kammabhāvo labbhati. Lobhacittena āpajjitabbato akusalacittaṃ. Sukhasamaṅgī vā upekkhāsamaṅgī vā taṃ āpajjatīti dvivedananti vedittabbaṃ. Sabbañcetaṃ āpattiyaṃ yujjati. Sikkhāpadaṣṣena pana **sabbaaṭṭhakathāsudena** ārūḥā, tasmā evaṃ vuttaṃ.

Pakiṇṇakakathā niṭṭhitā.

Vinītavatthuvaṇṇanā

Makkaṭi vajjiputtā ca...pe... vuḍḍhapabbajito migoti idaṃ kiṃ? Imā vinītavatthūnaṃ bhagavatā sayāṃ vinicchitānaṃ tesāṃ tesāṃ vatthūnaṃ uddānagāthā nāma. Tāni vatthūni “sukhaṃ vinayadharā uggaṇhissanti’’ti dhammasaṅgāhakattherehi ṭhapitāni. Vatthugāthā pana dharamāneyeva bhagavati upālitttherena ṭhapitā “iminā lakkhaṇena āyatīṃ vinayadharā vinayaṃ vinicchinitanti’’ti. Tasmā ettha vuttalakkhaṇaṃ sādhuṃkaṃ sallakkhetvā paṭhamasikkhāpadaṃ vinicchinitabbaṃ. Dutiyādīnañca vinītavatthūsu vuttalakkhaṇena dutiyādīni. Vinītavatthūni hi sippikānaṃ paṭicchannakarūpāni viya vinayadharānaṃ paṭicchannakavatthūni hontīti.

67. Tattha purimāni dve vatthūni anupaññattiyāmyeva vuttatthāni. Tatiye vatthumhi **gihiliṅgenāti** gihivesena odātavattho hutvā. Catutthe natthi kiñci vattabbaṃ. Tato paresu sattasu vatthūsu **kusacīra**nti kuse ganthetvā katacīraṃ. **Vākacīraṃ** nāma tāpasānaṃ vakkalaṃ. **Phalakacīraṃ** nāma phalakaṣaṅgānāni phalakāni sabbittvā katacīraṃ. **Kesakambaloti** kesehi tante vāyitvā katakambalo. **Vālakambaloti** camaravālehi vāyitvā katakambalo. **Ulūkapakkhikanti** ulūkasakuṇassa pakkhehi katanivāsanaṃ. **Ajinakkhipanti** salomaṃ sakhuraṃ ajjanamigacammaṃ. Dvādasame vatthumhi **sārattoti** kāyasaṃsaggarāgena sāratto; taṃ rāgaṃ ṇatvā bhagavā “**āpatti saṅghādisesassā**’’ti āha.

68. Terasame vatthumhi **uppalavaṇṇāti** sā therī sāvatthiyaṃ seṭṭhidhītā satasahassakappe abhinīhārasampannā. Tassā pakatiyāpi atidassanīyā nīluppalavaṇṇā kāyacchavi, abhantare pana kilesasantāpassa abhāvena ativiya virocāti. Sā tāyeva vaṇṇapokkharatāya “uppalavaṇṇā’’ti nāmaṃ labhi. **Paṭibaddhacittoti** gihikālato paṭṭhāya rattacitto; so kira tassā nītidārako hoti. **Atha khoti** anantaratthe nipāto; mañcake nisinnānantaramevāti vuttaṃ hoti. Divā bāhirato āgantvā dvāraṃ pidhāya nisinnānañhi paṭhamaṃ andhakāraṃ hoti. So yāvassā taṃ andhakāraṃ na nassati, tāvadeva evamakāsīti attho. **Dūsesīti** padhaṃsesi. Therī pana anavajjā attano samaṇasaññāṃ paccupaṭṭhapetvā asādiyantī nisīdi asaddhammādhippāyena parāmaṭṭhā aggikkhandha-silāthambha-khadirasārakhāṇukā viya. Sopi attano manorathaṃ pūretvā gato. Tassā theriyā dassanapathaṃ vijahantasseva ayaṃ mahāpathavī sinerupabbataṃ dhāretuṃ samatthāpi taṃ pāpapurisaṃ byāmamattakaḷevaram dhāretuṃ asakkontī viya bhijjivā vivaramadāsi. So taṅkhaṇaṇīeva avcījālānaṃ indhanabhāvaṃ agamāsi. Bhagavā taṃ sutvā “anāpatti, bhikkhave, asādiyantiyā’’ti vatvā therim sandhāya **dhammapade** imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Vāri pokkharapatteva, āraggeriva sāsapo;

Yo na limpāti kāmesu, tamahaṃ brūmi brāhmaṇa’’nti. (dha. pa. 401);

69. Cuddasame vatthumhi **itthiliṅgaṃ pātubhūta**nti rattibhāge niddaṃ okkantassa purisaṅgānaṃ massudāṭṭhikādi sabbaṃ antaraitaṃ itthisaṅgānaṃ uppannaṃ. **Tameva upajjhaṃ tameva upasampadanti** pubbe gahitupaṭṭhāyameva pubbe kataupasampadameva anujānāmi. Puna upajjhā na gahetabbā; upasampadā na kātabbāti attho. **Tāniyeva vassānti** bhikkhuupasampadato pabhuti yāva vassagaṇanā, taṃyeva vassagaṇanaṃ anujānāmi. Na ito paṭṭhāya vassagaṇanā kātabbāti attho. **Bhikkhunīhi saṅgamitunti** bhikkhunīhi saddhiṃ saṅgamituṃ saṅgantūṃ samaṅgī bhavitūṃ anujānānti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti – appatirūpaṃ dānissā bhikkhūnaṃ majjhe vasitūṃ, bhikkhunupassayaṃ gantvā bhikkhunīhi saddhiṃ vasatūti. **Yā āpattiyo bhikkhūnaṃ bhikkhunīhi sādharmaṇāti** yā desanāgāminiyo vā vuṭṭhānagāminiyo vā āpattiyo bhikkhūnaṃ bhikkhunīhi saddhiṃ sādharmaṇā. **Tā āpattiyo bhikkhunīnaṃ santike vuṭṭhātunti** tā sabbāpi bhikkhunīhi kātabbaṃ vinayakammaṃ katvā bhikkhunīnaṃ santike vuṭṭhātūṃ anujānānti attho. **Tāhi āpattihi anāpatti**ti yā pana bhikkhūnaṃ bhikkhunīhi asādharmaṇā sukkavissaṭṭhi-ādikā āpattiyo, tāhi anāpatti. Liṅgaparivattanena tā āpattiyo vuṭṭhitāva honti. Puna pakatiliṅge uppannepi tāhi

āpattīhi tassa anāpattiyevāti ayam tāvetha pāḷivinicchayo.

Ayam pana **pāḷimutto okkantikavinicchayo** – imesu tāva dvīsu līngesu purisalingaṃ uttamaṃ, itthilingaṃ hīnaṃ; tasmā purisalingaṃ balavaakusalena antaradhāyati. Itthilingaṃ dubbalakusalena paṭiṭṭhāti. Itthilingaṃ pana antaradhāyantaṃ dubbalaakusalena antaradhāyati. Purisalingaṃ balavakusalena paṭiṭṭhāti. Evaṃ ubhayampi akusalena antaradhāyati, kusalena paṭilabbhati.

Tattha sace dvinnaṃ bhikkhūnaṃ ekato sajjhāyaṃ vā dhammasākacchaṃ vā katvā ekāgāre nipajjitvā niddaṃ okkantānaṃ ekassa itthilingaṃ pātubhavati, ubhinnaṃ sahaseyyāpatti hoti. So ce paṭibujjhivā attano taṃ vipakāraṃ disvā dukkhī dummano rattibhāgeyeva itarassa āroceyya, tena samassāsetabbo – “hotu, mā cintayittha. Vaṭṭasseveso doso. Sammāsambuddhena dvāraṃ dinnaṃ, bhikkhu vā hotu bhikkhunī vā, anāvaṭṭa dhammo avārito saggamaggo”ti. Samassāsetvā ca evaṃ vattabbaṃ – “tumhehi bhikkhunupassayaṃ gantaṃ vaṭṭati. Atthi vo kāci sandiṭṭhā bhikkhuniyo”ti. Sacassā honti tādisā bhikkhuniyo atthīti, no ce honti natthīti vatvā so bhikkhu vattabbo – “mama saṅgahaṃ karoṭha; idāni maṃ paṭhamaṃ bhikkhunupassayaṃ nethā”ti. Tena bhikkhunā taṃ gahetvā tassā vā sandiṭṭhānaṃ attano vā sandiṭṭhānaṃ bhikkhunīnaṃ santikaṃ gantabbaṃ. Gacchantena ca na ekakena gantabbaṃ. Catūhi pañcahi bhikkhūhi saddhiṃ jotikañca kattaradaṇḍaṇca gahetvā saṃvidhanaṃ parimocetvā “mayam asukaṃ nāma ṭhānaṃ gacchāmā”ti gantabbaṃ. Sace bahigāme dūre vihāro hoti, antarāmagge gāmantara-nadīpāra-rattivippavāsa-gaṇaohīyanāpattīhi anāpatti. Bhikkhunupassayaṃ gantvā tā bhikkhuniyo vattabbā – “asukaṃ nāma bhikkhuṃ jānāthā”ti? “Āma, ayyā”ti. “Tassa itthilingaṃ pātubhūtaṃ, saṅgahaṃ dānissa karoṭhā”ti. Tā ce “sādhu, ayyā, idāni mayampi sajjhāyissāma, dhammaṃ sossāma, gacchatha tumhe”ti vatvā saṅgahaṃ karonti, ārādhikā ca honti saṅgāhikā lajjiniyo, tā kopetvā aññattha na gantabbaṃ. Gacchati ce, gāmantara-nadīpāra-rattivippavāsa-gaṇaohīyanāpattīhi na muccati. Sace pana lajjiniyo honti, na saṅgāhikāyo; aññattha gantaṃ labbhati. Sacepi alajjiniyo honti, saṅgahaṃ pana karonti; tāpi pariccajitvā aññattha gantaṃ labbhati. Sace lajjiniyo ca saṅgāhikā ca, nātikā na honti, āsannaḡame pana aññā nātikāyo honti paṭijagganikā, tāsampi santikaṃ gantaṃ vaṭṭatīti vadanti. Gantvā sace bhikkhubhāvepi nissayaṇaṇnaṃ, patirūpāya bhikkhuniyā santike nissayo gahetabbo. Mātikā vā vinayo vā uggahito suggahito, puna uggāṇhanakāraṇaṃ natthi. Sace bhikkhubhāve parisāvacaṃ, tassa santikeyeva upasampannā sūpasampannā. Aññassa santike nissayo gahetabbo. Pubbe taṃ nissāya vasantehipi aññassa santikeyeva nissayo gahetabbo. Paripuṇṇavassasāmaṇerenāpi aññassa santikeyeva upajjhā gahetabbā.

Yaṃ panassa bhikkhubhāve adhiṭṭhitaṃ ticīvaraṇca patto ca, taṃ adhiṭṭhānaṃ vijahati, puna adhiṭṭhātabbaṃ. Saṅkaccikā ca udakasāṭikā ca gahetabbā. Yaṃ atirekacīvaraṃ vā atirekapatto vā vinayakammaṃ katvā ṭhapito hoti, taṃ sabbampi vinayakammaṃ vijahati, puna kātabbaṃ. Paṭiggahitelaṃmadhuphāṇitādīnipi paṭiggahaṇaṃ vijahanti. Sace paṭiggahaṇato sattame divase līngaṃ parivattati, puna paṭiggahetvā sattāhaṃ vaṭṭati. Yaṃ pana bhikkhukāle aññassa bhikkhuno santakaṃ paṭiggahitaṃ, taṃ paṭiggahaṇaṃ na vijahati. Yaṃ ubhinnaṃ sādharmaṇaṃ avibhajitvā ṭhapitaṃ, taṃ pakatatto rakkhati. Yaṃ pana vibhattaṃ etasseva santakaṃ, taṃ paṭiggahaṇaṃ vijahati. Vuttampi cetaṃ **parivāre** –

“Telaṃ madhuṃ phāṇitañcāpi sappiṃ;
Sāmaṃ gahetvāna nikkhipeyya;
Avīvatte sattāhe;
Sati paccaye paribhuñjantassa āpatti;
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 480);

Idaṇhi līngaparivattanaṃ sandhāya vuttaṃ. Paṭiggahaṇaṃ nāma līngaparivattanena, kālaṃkiriyāya, sikkhāpaccakkhānena, hīnāyāvattanena, anupasampannassa dānena, anapekkhavissajjanena, acchinditvā gahaṇena ca vijahati. Tasmā sacepi harītakakhaṇḍampi paṭiggahetvā ṭhapitamatthi, sabbamassa paṭiggahaṇaṃ vijahati. Bhikkhuvihāre pana yaṃkiñcissā santakaṃ paṭiggahetvā vā appaṭiggahetvā vā ṭhapitaṃ, sabbassa sāva issarā, āharāpetvā gahetabbaṃ. Yaṃ panettha thāvaram tassā santakaṃ senāsanaṃ vā uparopakā vā, te yassicchati tassa dātabbā. Terasasu sammūtisu yā bhikkhukāle laddhā sammuti, sabbā sā paṭippassambhati. Purimikāya senāsanaḡgāho paṭippassambhati. Sace pacchimikāya senāsane gahite līngaṃ parivattati, bhikkhunisaṅgho cassā uppannaṃ lābhaṃ dātukāmo hoti, apaloketvā dātabbo. Sace bhikkhunīhi sādharmaṇāya paṭicchannāya āpattiyā parivasantassa līngaṃ parivattati, pakkhamānattameva dātabbaṃ. Sace mānattaṃ carantassa parivattati, puna pakkhamānattameva dātabbaṃ. Sace ciṇṇamānattassa parivattati, bhikkhunīhi abbhānakammaṃ kātabbaṃ. Sace akusalavipāke parikkhīṇe pakkhamānattakāle punadeva līngaṃ parivattati, chārattaṃ mānattameva dātabbaṃ. Sace ciṇṇe pakkhamānatte parivattati, bhikkhūhi abbhānakammaṃ kātabbanti.

Anantare bhikkhuniyā līngaparivattanavattumhi idha vuttanayeneva sabbo vinicchayo veditabbo. Ayam pana

viseso – sacepi bhikkhunīkāle āpannā sañcarittāpatti paṭicchannā hoti, parivāsadānaṃ natthi, chārattaṃ mānattameva dātabbaṃ. Sace pakkhamānattaṃ carantiyā liṅgaṃ parivattati, na tenattho, chārattaṃ mānattameva dātabbaṃ. Sace ciñṇamānattāya parivattati, puna mānattaṃ adatvā bhikkhūhi abbhetaṃ. Atha bhikkhūhi mānatte adinne puna liṅgaṃ parivattati, bhikkhunīhi pakkhamānattameva dātabbaṃ. Atha chārattaṃ mānattaṃ carantassa puna parivattati, pakkhamānattameva dātabbaṃ. Ciñṇamānattassa pana liṅgaparivatte jāte bhikkhunīhi abbhānakammaṃ kātappaṃ. Puna parivatte ca liṅge bhikkhunibhāve ṭhitāyapi yā āpattiyo pubbe paṭippassaddhā, tā suppaṭippassaddhā evāti.

70. Ito parāni “**mātuyā methunaṃ dhamma**”ntiādīni cattāri vatthūni uttānatthāniyeva.

71. Mudupiṭṭhikavatthumhi so kira bhikkhu naṭapubbako. Tassa sippakosallatthaṃ parikammakatā piṭṭhi mudukā ahosi. Tasmā evaṃ kātuṃ asakkhi.

Lambīvatthumhi tassa bhikkhussa aṅgajātaṃ dīghaṃ hoti lambati, tasmā lambīti vutto.

Ito parāni dve vaṇavatthūni uttānāneva. Lepacittavatthumhi **lepacittaṃ** nāma cittaṃ kammarūpaṃ.

Dāruddhālikavatthumhi **dāruddhālikā** nāma kaṭṭharūpaṃ. Yathā ca imesu dvīsū evaṃ aññesupi dantarūpa-potthakarūpa-loharūpādīsū anupādinnakesu itthirūpesu nimitte methunarāgena upakkamantassa asuci muccatu vā mā vā, dukkaṭameva. Kāyasaṃsaggarāgena upakkamantassāpi tatheva dukkaṭaṃ. Mocanarāgena pana upakkamantassa mutte saṅghādiseso, amutte thullaccayanti.

72. Sundaravatthumhi ayaṃ **sundaro** nāma rājagahe kuladārako saddhāya pabbajito; attabhāvassa abhirūpatāya “sundaro”ti nāmaṃ labhi. Taṃ rathikāya gacchantam disvā samuppannachandarāgā sā itthi imaṃ vippakāraṃ akāsi. Thero pana anāgāmī. Tasmā so na sādiyi. Aññesaṃ pana avisayo eso.

Ito paresu catūsū vatthūsū te bhikkhū jaḷā dummedhā mātugāmassa vacanaṃ gahetvā tathā katvā pacchā kukkucāyimsu.

73. Akkhāyitādīni tīṇi vatthūni uttānatthāneva. Dvīsū chinnaśsavatthūsū ayaṃ vinicchayo – vaṭṭakate mukhe vivaṭe aṅgajātaṃ pavesento sace heṭṭhā vā upari vā ubhayapassehi vā chupantaṃ paveseti, pārājikaṃ. Catūhipi passehi achupantaṃ pavesetvā abbhantare tālukaṃ chupati, pārājikameva. Cattāri passāni tālukaṇca achupanto ākāsagatameva katvā paveseti ca nīharati ca, dukkaṭaṃ. Yadi pana dantā suphusitā, antomukhe okāso natthi, dantā ca bahi oṭṭhamasena paṭicchannā, tattha vātena asamphuṭṭhaṃ allokāsaṃ tilaphalamattampi pavesentassa pārājikameva. Uppāṭite pana oṭṭhamasē dantesuyeva upakkamantassa thullaccayaṃ. Yopi danto bahi nikkhamitvā tiṭṭhati, na sakkā oṭṭhehi pidahituṃ. Tattha upakkamante pi bahi nikkhantajivhāya upakkamante pi thullaccayameva. Jīvamānakaśarīre pi bahi nikkhantajivhāya thullaccayameva. Yadi pana bahijivhāya paliveṭṭhetvā antomukhaṃ paveseti, pārājikameva. Uparigīvāya chinnaśsavassāpi adbhohāgena aṅgajātaṃ pavesetvā tālukaṃ chupantassa pārājikameva.

Aṭṭhikavatthumhi susānaṃ gacchantassāpi dukkaṭaṃ. Aṭṭhikāni saṅkaḍḍhantassāpi, nimitte methunarāgena upakkamantassāpi, kāyasaṃsaggarāgena upakkamantassāpi, mucchatu vā mā vā, dukkaṭameva. Mocanarāgena pana upakkamantassa mucchante saṅghādiseso, amucchante thullaccayameva.

Nāgīvatthumhi nāgamāṇavikā vā hotu kinnarādīnaṃ vā aññatarā, sabbattha pārājikaṃ.

Yakkhīvatthumhi sabbāpi devatā yakkhīyeva.

Petīvatthumhi nijjhāmatāṇhikādīpetiyo allīyitumpi na sakkā. Vimānapeṭiyo pana atthi; yāsaṃ kāḷapakkhe akusalaṃ vipaccati, juṅhapakkhe devatā viya sampattiṃ anubhonti. Evarūpāya peṭiyā vā yakkhiyā vā sace dassana-gahaṇa-āmasana-phusana-ghaṭṭanāni paññāyanti, pārājikaṃ. Athāpi dassanaṃ natthi, itarāni paññāyanti, pārājikameva. Atha dassanagahaṇāni na paññāyanti, āmasanaphusanaghaṭṭanehi paññāyamānehi taṃ puggalaṃ visaññaṃ katvā attano manorathaṃ pūretvā gacchati, ayaṃ avisayo nāma. Tasmā ettha avisayattā anāpatti. Paṇḍakavatthu pakaṭameva.

Upahatindriyavatthumhi **upahatindriyoti** upahatakāyappasādo khāṇukaṇṭakamiva sukhaṃ vā dukkhaṃ vā na

vedayati. Avedayantassāpi sevanacittavasena āpatti.

Chupitamattavatthusmiṃ yo “methunaṃ dhammaṃ paṭisevissāmī”ti mātugāmaṃ gaṇhitvā methune virajjitvā vipaṭṭisārī hoti, dukkaṭamevassa hoti. Methunadhammassa hi pubbapayogā hatthagghādayo yāva sīsaṃ na pāpuṇāti, tāva dukkaṭe tiṭṭhanti. Sīse patte pārājikaṃ hoti. Paṭhamapārājikassa hi dukkaṭameva sāmantaṃ. Itaresaṃ tiṇṇaṃ thullaccayaṃ. Ayaṃ pana bhikkhu methunadhamme virajjitvā kāyasamsaggaṃ sādīyīti veditabbo. Tenāha bhagavā – “āpatti saṅghādisesassā”ti.

74. Bhaddiyavatthusmiṃ **bhaddiyaṃ** nāma taṃ nagaraṃ. Jātiyāvanaṃ nāma jātipupphagumbānaṃ ussannatāya evaṃ laddhanāmaṃ; taṃ tassa nagarassa upacāre vanaṃ hoti. So tattha nipanno tena vātupatthambhena mahāniddaṃ okkami. Ekarasaṃ bhavaṅgameva vattati. **Kilinnaṃ passitvā**ti asucikiliṭṭhaṃ passitvā.

75. Ito parāni sādīyanapaṭisaṃyuttāni cattāri vatthūni, ajānanavatthu cāti pañca uttānatthāneva.

76. Dvīsu asādīyanavatthūsu **sahasā vuṭṭhāsīti** āsīvisena daṭṭho viya agginā daḍḍho viya ca turitaṃ vuṭṭhāsī. **Akkamitvā pavattesīti** appamatto bhikkhu āraddhavipassako upaṭṭhitassati khippaṃ vuṭṭhahantova akkamitvā bhūmiyaṃ vaṭṭento parivaṭṭento viheṭṭento pātesi. Puthujjanakalyāṇakena hi evarūpesu ṭhānesu cittaṃ rakkhitabbaṃ. Ayañca tesāṃ aññataro saṅgāmasāyodho bhikkhu.

77. Dvāraṃ vivarivā nipannavatthumhi **divā paṭisallīyantena**ti divā nipajjantena. **Dvāraṃ saṃvaritvā paṭisallīyitunti** dvāraṃ pidahivā nipajjitum. Ettha ca kiñcāpi pāliyaṃ “ayaṃ nāma āpatti”ti na vuttā. Vivarivā nipannadosena pana uppanne vatthusmiṃ “anujānāmi, bhikkhave, divā paṭisallīyanta dvāraṃ saṃvaritvā paṭisallīyitu”nti vuttatā asāṃvaritvā paṭisallīyantassa dukkaṭaṃ vuttaṃ. Bhagavato hi adhippāyaṃ ṇatvā upālittherādīhi aṭṭhakathā ṭhapitā. “Atthāpatti divā āpajjati no ratti”nti (pari. 323) imināpi cetāṃ siddhaṃ.

Kīdisaṃ pana dvāraṃ saṃvaritabbaṃ, kīdisaṃ na saṃvaritabbaṃ?

Rukkhapadaraveḷupadarakilañjapaṇṇādīnaṃ yena kenaci kavāṭaṃ katvā heṭṭhā udukkhale upari uttarapāsake ca pavesetvā kataṃ parivattakadvārameva saṃvaritabbaṃ. Aññaṃ gorūpānaṃ vajesu viya rukkhāsūcikaṇṭakadvāraṃ, gāmathakanakaṃ cakkalakayuttadvāraṃ, phalakesu vā kiṭṭikāsu vā dve tīṇi cakkalakāni yojetvā kataṃ saṃsaraṇakiṭṭikadvāraṃ, āpaṇesu viya kataṃ ugghāṇakiṭṭikadvāraṃ, dvīsu tīsu ṭhānesu veṇusalākā gopphetvā paṇṇakuṭīsu kataṃ salākahatthakadvāraṃ, dussasānidvāranti evarūpaṃ dvāraṃ na saṃvaritabbaṃ. Pattahatthassa kavāṭappaṇāmane pana ekaṃ dussasānidvārameva anāpattikaraṃ, avasesāni paṇāmentassa āpatti. Divā paṭisallīyantassa pana parivattakadvārameva āpattikaraṃ, sesāni saṃvaritvā vā asāṃvaritvā vā nipannassa āpatti natthi. Saṃvaritvā pana nipajjitabbaṃ, etaṃ vattaṃ.

Parivattakadvāraṃ pana kittakena saṃvutaṃ hoti? Sūcighaṭṭikādīsū dinnāsu saṃvutameva hoti. Apica kho sūcimattepi dinne vaṭṭati. Ghaṭṭikamattepi dinne vaṭṭati. Dvārabāhaṃ phusitvā pihitamattepi vaṭṭati. Īsakaṃ aphasitepi vaṭṭati. Sabbantimena vidhinā yāvata sīsaṃ nappavisati tāvatā aphasitepi vaṭṭatīti. Sace bahūnaṃ vaḷaṇṇanaṭṭhānaṃ hoti, bhikkhuṃ vā sāmaṇeraṃ vā “dvāraṃ, āvuso, jaggāhī”ti vatvāpi nipajjitum vaṭṭati. Atha bhikkhū cīvarakammaṃ vā aññaṃ vā kiñci karontā nisinnā honti, “ete dvāraṃ jaggissanti”ti ābhogaṃ katvāpi nipajjitum vaṭṭati. **Kurundaṭṭhakathāyaṃ** pana “upāsakampi āpucchitvā vā, ‘esa jaggissati’ti ābhogaṃ katvā vā nipajjitum vaṭṭati. Kevalaṃ bhikkhunim vā mātugāmaṃ vā āpucchitum na vaṭṭati”ti vuttaṃ. Atha dvārassa udukkhalaṃ vā uttarapāsako vā bhinno vā hoti aṭṭhapito vā, saṃvaritum na sakkoti, navakammaṭṭhaṃ vā pana iṭṭhakaṃ puṇḍo vā mattikādīnaṃ vā rāsi antodvāre kato hoti, aṭṭhaṃ vā bandhanti, yathā saṃvaritum na sakkoti; evarūpe antarāye satī asāṃvaritvāpi nipajjitum vaṭṭati. Yadi pana kavāṭaṃ natthi, laddhakappameva. Upari sayantena nissenim āropetvā nipajjitabbaṃ. Sace nissenimatthake thakanakaṃ hoti, thaketvāpi nipajjitabbaṃ. Gabbhe nipajjantena gabbhadvāraṃ vā pamukhadvāraṃ vā yaṃkiñci saṃvaritvā nipajjitum vaṭṭati. Sace ekakuṭṭake gehe dvīsu passesu dvārāni katvā vaḷaṇṇanti, dvepi dvārāni jaggitabbāni.

Tibhūmakepi pāsāde dvāraṃ jaggitabbameva. Sace bhikkhācārā paṭikkamma lohapāsādasadisāṃ pāsādaṃ bahū bhikkhū divāvihāratthaṃ pavisanti, saṅghattherena dvārapālassa “dvāraṃ jaggāhī”ti vatvā vā “dvārajagganaṃ etassa bhāro”ti ābhogaṃ katvā vā pavisitvā nipajjitabbaṃ. Yāva saṅghanavakena evameva kattabbaṃ. Pure pavisantānaṃ “dvārajagganaṃ nāma pacchimānaṃ bhāro”ti evaṃ ābhogaṃ kātumpi vaṭṭati. Anāpucchā vā ābhogaṃ vā akatvā antogabbhe vā asāṃvutadvāre bahi vā nipajjantānaṃ āpatti. Gabbhe vā bahi vā nipajjanakālepi “dvārajagganaṃ nāma mahādvāre dvārapālassa bhāro”ti ābhogaṃ katvā nipajjitum vaṭṭatiyeva. Lohapāsādādīsū ākāsatale nipajjantenaṃ dvāraṃ saṃvaritabbameva.

Ayañhettha sañkhepo – idaṃ divāpaṭisaṅgāyaṃ yena kenaci parikkhitte sadvārabandhe tñhāne kathitaṃ. Tasmā abbhokāse vā rukkhamūle vā maṇḍape vā yattha katthaci sadvārabandhe nipajjantena dvāraṃ saṃvaritvāva nipajjitabbaṃ. Sace mahāpariveṇaṃ hoti, mahābodhiyaṅgaṇalohapāsādaṅgaṇasadisamaṃ bahūnaṃ osaraṇaṭṭhānaṃ, yattha dvāraṃ saṃvutampi saṃvutaṭṭhāne na tiṭṭhati, dvāraṃ alabhantā pākāraṃ āruhitvāpi vicaranti, tattha saṃvaraṇakiccaṃ natthi. Rattiṃ dvāraṃ vivaritvā nipanno aruṇe uggate uṭṭhahati, anāpatti. Sace pabujjhivā puna supati, āpatti. Yo pana “aruṇe uggate vuṭṭhahissāmī”ti paricchinditvāva dvāraṃ asaṃvaritvā rattiṃ nipajjati, yathāparicchidameva ca na vuṭṭhāti, tassa āpattiyeva. **Mahāpaccariyaṃ** pana “evaṃ nipajjanto anādariyadukkaṭāpi na muccatī”ti vuttaṃ.

Yo pana bahudeva rattiṃ jaggitvā addhānaṃ vā gantvā divā kilantarūpo mañce nisinno pāde bhūmito amocetvāva niddāvasena nipajjati, tassa anāpatti. Sace okkantaniddo ajānantopi pāde mañcakaṃ āropeti, āpattiyeva. Nisīditvā apassāya supantassa anāpatti. Yopi ca “niddaṃ vinodessāmī”ti caṅkamanto patitvā sahasāva vuṭṭhāti, tassāpi anāpatti. Yo pana patitvā tattheva sayati, na vuṭṭhāti, tassa āpatti.

Ko muccati, ko na muccatīti? **Mahāpaccariyaṃ** tāva “ekabhaṅgena nipannakoyeva muccati. Pāde pana bhūmito mocetvā nipanno yakkhagahitakopi visaññībhūtopi na muccatī”ti vuttaṃ. **Kurundaṭṭhakathāyaṃ** pana “bandhitvā nipajjāpitova muccatī”ti vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “yo caṅkamanto muccitvā patito tattheva supati, tassāpi avisayattā āpatti na dissati. Ācariyā pana evaṃ na kathayanti. Tasmā āpattiyevāti **mahāpadumattherena** vuttaṃ. Dve pana janā āpattito muccantiyeva, yo ca yakkhagahitako, yo ca bandhitvā nipajjāpito”ti.

78. Bhārukacchakavatthumhi **anāpatti supinantenā**ti yasmā supinante avisayattā evaṃ hoti, tasmā upālithero bhagavatā avinicchitapubbampi imaṃ vatthum nayaggāhena vinicchini. Bhagavāpi ca sutvā “sukathitaṃ, bhikkhave, upālinā; apade padaṃ karonto viya, ākāse padaṃ dassento viya upāli imaṃ pañhaṃ kathesi”ti vatvā therāṃ etadagge tñhapesi – “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakānaṃ bhikkhūnaṃ vinayadharānaṃ yadidaṃ upālī”ti (a. ni. 1.219, 228). Ito parāni supabbādīni vatthūni uttānatthāneva.

80. Bhikkhunīsampayojanādīsu te licchavikumārakā khiḍḍāpasutā attano anācārena evaṃ akaṃsu. Tato paṭṭhāya ca licchavīnaṃ vināso eva udapādi.

82. Vuḍḍhapabbajitavatthumhi **dassanaṃ agamāsī**ti anukampāya “taṃ dakkhissāmī”ti gehaṃ agamāsī. Athassa sā attano ca dārakānañca nānappakārehi anāthabhāvaṃ saṃvaṇṇesi. Anapekkhañca naṃ ñatvā kupitā “ehi vibbhamāhi”ti balakkārena aggahesi. So attānaṃ mocetuṃ paṭikkamanto jarādubbalatāya uttāno paripati. Tato sā attano maṇaṃ akāsi. So pana bhikkhu anāgāmī samucchinnakāmarāgo tasmā na sādīyīti.

83. Migapotakavatthu uttānatthamevāti.

Vinītavatthu niṭṭhitaṃ.

Samantapāsādikāya vinayasaṃvaṇṇanāya

Paṭhamapārājikavaṇṇanā niṭṭhitā.

Tatridaṃ samantapāsādikāya samantapāsādikkattasmim –

Ācariyaparamparato, nidānavatthupphadedāpanato;
Parasamayavivajjanato, sakasamayavisuddhito ceva.

Byañjanaparisoḍhanato, padatthato pāḷiyojanakkamato;
Sikkhāpadanicchayato, vibhaṅganayabhedadassanato.

Sampassataṃ na dissati, kiñci apāsādikaṃ yato ettha;
Viññūnamayaṃ tasmā, samantapāsādikātveva.

Saṃvaṇṇanā pavattā, vinayassa vineyyadamanakusalena;
Vuttassa lokanāthena, lokamanukampamānenāti.

Paṭhamapārājikavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Dutiyapārājikaṃ

Dutiyamaṃ adutiyena, yaṃ jinena pakāsitaṃ;
Pārājikaṃ tassa dāni, patto saṃvaṇṇanākkamo.

Yasmā tasmā suviññeyyaṃ, yaṃ pubbe ca pakāsitaṃ;
Taṃ sabbaṃ vajjayitvāna, hoti saṃvaṇṇanā ayaṃ.

Dhaniyavatthuvaṇṇanā

84. Tena samayena buddho bhagavā rājagahe viharati gijjhakūṭe pabbateti tattha rājagaheti evaṃnāmake nagare, tañhi mandhātu-mahāgovindādīhi pariggahitattā “rājagaha”nti vuccati. Aññepettha pakāre vaṇṇayanti. Kiṃ tehi! Nāmametaṃ tassa nagarassa. Taṃ panetaṃ buddhakāle ca cakkavattikāle ca nagaraṃ hoti. Sesakāle suññaṃ hoti yakkhpariggahitaṃ, tesamaṃ vasantavanaṃ hutvā tiṭṭhati. Evaṃ gocaragāmaṃ dassetvā nivāsanaṭṭhānamāha – **gijjhakūṭe pabbateti**. So ca gijjhā tassa kūṭesu vasiṃsu, gijjhasadisāni vā tassa kūṭāni; tasmā **gijjhakūṭoti** vuccatīti vedītabbo.

Sambahulāti vinayapariyāyena tayo jaṇā sambahulāti vuccanti, tato paraṃ saṅgho. Suttantapariyāyena tayo tayo eva, tato paṭṭhāya sambahulā. Idha pana te suttantapariyāyena sambahulāti vedītabbā. **Sandiṭṭhā**ti nātivissāsikā na daḷhamittā; tattha tattha saṅgama dīṭṭhattā hi te sandiṭṭhāti vuccanti. **Sambhattā**ti ativissāsikā daḷhamittā; te hi suṭṭhu bhattā bhajamānā ekasambhogaparibhogāti katvā “sambhattā”ti vuccanti. **Isigilipasse**ti isigili nāma pabbato, tassa passe. Pubbe kira pañcasatamattā paccakabuddhā kāsikosalādīsū janapadesu piṇḍāya caritvā pacchābhattaṃ tasmaṃ pabbate sannipatitvā samāpattiyā vītināmenti. Manussā te pavisanteva passantī na nikkhamante. Tato āhaṃsu – “ayaṃ pabbato ime isayo gilati”ti. Tadupādāya tassa “isigili”tveva samañña udapādi, tassa passe pabbatapāde.

Tiṇakuṭiyo karitvāti tiṇacchadanā sadvārabandhā kuṭiyo katvā. Vassaṃ upagacchantena hi nālakaṭṭapadaṃ paṭipannenāpi pañcamaṃ chadanānaṃ aññatarena channeyeva sadvārabandhe senāsane upagantabbaṃ. Vuttañhetamaṃ – “na, bhikkhave, asenāsānikena vassaṃ upagantabbaṃ. Yo upagaccheyya, āpatti dukkaṭṭassā”ti (mahāva. 204). Tasmā vassakāle sace senāsanaṃ labhati, iccetaṃ kusalaṃ; no ce labhati, hatthakammaṃ pariyesitvāpi kātabbaṃ. Hatthakammaṃ alabhanta sāmampi kātabbaṃ. Na tveva asenāsānikena vassaṃ upagantabbaṃ. Ayamanudhammatā. Tasmā te bhikkhū tiṇakuṭiyo karitvā rattiṭṭhānadivāṭṭhānādīni paricchinditvā katikavattāni ca khandhakavattāni ca adhiṭṭhāya tīsu sikkhāsu sikkhamānā vassaṃ upagacchiṃsu.

Āyasmāpi dhaniyoti na kevalamaṃ te therāva imassa sikkhāpadassa ādikammiko āyasmā dhaniyopi. **Kumbhakāraputto**ti kumbhakārassa putto; tassa hi nāmaṃ dhaniyo, pitā kumbhakāro, tena vuttaṃ – “dhaniyo kumbhakāraputto”ti. **Vassaṃ upagacchīti** tehi therehi saddhiṃ ekaṭṭhāneyeva tiṇakuṭikaṃ karitvā vassaṃ upagacchi. **Vassaṃvutthā**ti purimikāya upagatā mahāpavāraṇāya pavāritā pāṭipadadivasato paṭṭhāya “vutthavassā”ti vuccanti. Evaṃ vassaṃvutthā hutvā.

Tiṇakuṭiyo bhinditvāti na daṇḍamuggarādīhi cuṇṇavicuṇṇamaṃ katvā, vattasīsena pana tiṇaṅca dāruvalli-ādīni ca oropetvāti attho. Yena hi vihārapaccante kuṭi katā hoti, tena sace āvāsikā bhikkhū honti, te āpucchitabbā. “Sace imaṃ kuṭiṃ paṭijaggitvā koci vasitumaṃ ussahati, tassa dethā”ti vatvā pakkamitabbaṃ. Yena araṇṇe vā katā hoti, paṭijagganakaṃ vā na labhati, tena “aññesampi paribhogaṃ bhavissati”ti paṭisāmetvā gantabbaṃ. Te pana bhikkhū araṇṇe kuṭiyo katvā paṭijagganakaṃ alabhanta tiṇaṅca kaṭṭhaṅca paṭisāmetvā saṅgopetvāti attho. Yathā ca ṭhapitaṃ taṃ upacikāhi na khajjati, anovassakaṅca hoti, tathā ṭhapetvā “idaṃ ṭhānaṃ āgantvā vasitukāmānaṃ sabrahmacārīnaṃ upakārāya bhavissati”ti gamiyavattaṃ pūretvā.

Janapadacārikaṃ pakkamiṃsūti attano attano cittānukūlaṃ janapadaṃ agamaṃsu. **Āyasmā pana dhaniyo kumbhakāraputto** tattheva vassaṃ vasītiādi uttānatthameva. **Yāvataṭṭiyakanti** yāvataṭṭiyavāraṃ. **Anavayoti** anuvayo, sandhivasena ukāralopo. Anu anu avayo, yaṃ yaṃ kumbhakārehi kattabbaṃ nāma atthi, sabbattha anūno paripuṇṇasippoti attho. **Saketi** attano santake. **Ācariyaketi** ācariyakamme. **Kumbhakārakammeti** kumbhakārānaṃ kamme; kumbhakārehi kattabakammeti attho. Etena sakaṃ ācariyakaṃ sarūpato dassitaṃ hoti. **Pariyodātasippoti** parisuddhasippo. Anavayattepi sati aññehi asadisippoti vuttaṃ hoti.

Sabbamattikāmayanti piṭṭhasaṅghātakavātasūciḥaṭṭikavātapānakavātamattaṃ ṭhapetvā avasesaṃ bhittichadaniṭṭhakathambhādibhedaṃ sabbam gehasambhāraṃ mattikāmayameva katvāti attho. **Tiṇaṅca kaṭṭhaṅca gomayaṅca saṅkaḍḍhitvā taṃ kuṭikaṃ pacīti** taṃ sabbamattikāmayam katvā pāṇikāya ghaṃsitvā sukkhāpetvā telatambamattikāya parimajjivā anto ca bahi ca tiṇādīhi pūretvā yathā pakkā supakkā hoti, evaṃ paci. Evaṃ pakkā ca pana sā ahoṣi kuṭikā. **Abhirūpāti** surūpā. **Pāsādikāti** pasādaṅjanikā. **Lohitikāti** lohitavaṇṇā. **Kiṅkaṇikasaddoti** kiṅkaṇikajālassa saddo. Yathā kira nānāratanehi katassa kiṅkaṇikajālassa saddo hoti, evaṃ tassā kuṭikāya vātapānantarikādīhi pavīṭṭhena vātena samāhatāya saddo ahoṣi. Etenassā anto ca bahi ca supakkabhāvo dassito hoti. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “kiṅkaṇikā”ti kaṃsabhājanam, tasmā yathā abhihatassa kaṃsabhājanassa saddo, evamassā vātapahatāya saddo ahoṣi”ti vuttaṃ.

85. Kiṃ etaṃ, bhikkhave ettha jānantova bhagavā kathāsamuttāpanatthaṃ pucchi. **Bhagavato etamatthaṃ ārocesunti** sabbamattikāmayāya kuṭikāya karaṇabhāvaṃ ādito paṭṭhāya bhagavato ārocesuṃ. **Kathaṅhi nāma so, bhikkhave...pe... kuṭikaṃ karissatīti** idaṃ atītatthe anāgatavacanaṃ; akāsīti vuttaṃ hoti. Tassa lakkhaṇaṃ saddasatthato pariyesitabbaṃ. **Na hi nāma, bhikkhave, tassa moghapurisassa pāṇesu anuddayā anukampā aviheṣā bhavissatīti** ettha **anuddayāti** anurakkhaṇā; etena mettāpubbabhāgaṃ dasseti. **Anukampāti** paradukkheṇa cittakampanā. **Aviheṣāti** avihiṃsanā; etehi karuṇāpubbabhāgaṃ dasseti. Idaṃ vuttaṃ hoti – “bhikkhave, tassa moghapurisassa pathavīkhaṇanacikkhallamaddanaaggidānesu bahū khuddānukhuddake pāṇe byābādhentassa vināsentassa tesu pāṇesu mettākaruṇānaṃ pubbabhāgamattāpi anuddayā anukampā aviheṣā na hi nāma bhavissati appamattakāpi nāma na bhavissatī”ti. **Mā pacchimā janatā pāṇesu pātabyataṃ āpajjīti** pacchimo janasamūho pāṇesu pātabyabhāvaṃ mā āpajjī. “Buddhakālepi bhikkhūhi evaṃ kataṃ, īdisesu ṭhānesu pāṇātipātaṃ karontānaṃ natthi doso”ti maññitvā imassa diṭṭhānugatiṃ āpajjamānā pacchimā janatā mā pāṇesu pātabye ghaṃsitabbe evaṃ maññīti vuttaṃ hoti.

Evaṃ dhaniyaṃ garahitvā **na ca, bhikkhave, sabbamattikāmayā kuṭikā kātabbāti** āyatim tādīsāya kuṭikāya karaṇaṃ paṭikkhipi; paṭikkhipitvā ca “yo kareyya āpatti dukkaṭassā”ti sabbamattikāmayakuṭikākarāṇe āpattim ṭhapesi. Tasmā yopi pathavīkhaṇanādīnā pāṇesu pātabyataṃ anāpajjanto tādīsaṃ kuṭikaṃ karoti, sopi dukkaṭaṃ āpajjati. Pathavīkhaṇanādīhi pana pāṇesu pātabyataṃ āpajjanto yaṃ yaṃ vatthuṃ vītikkamati, tattha tattha vuttameva āpattim āpajjati. Dhaniyattherassa ādikammikattā anāpatti. Sesānaṃ sikkhāpadaṃ atikkamitvā karontānampi kataṃ labhitvā tattha vasantānampi dukkaṭameva. Dabbasambhāramissakā pana yathā vā tathā vā missā hotu, vaṭṭati. Suddhamattikāmayā vā na vaṭṭati. Sāpi iṭṭhakāhi giṅjakāvasathasaṅkhepena katā vaṭṭati. **Evaṃ bhanteti kho...pe... taṃ kuṭiṃ bhindīmsūti** bhagavato vacanaṃ sampañicchitvā kaṭṭhehi ca pāsāṇehi ca taṃ kuṭikaṃ vikirantā bhindīmsu.

Atha kho āyasmā dhaniyotiādīmhi ayaṃ saṅkhepattho – dhaniyo ekapasse divāvihāraṃ nisinno tena saddena āgantvā te bhikkhū “kissa me tumhe, āvuso, kuṭiṃ bhindathā”ti pucchitvā “bhagavā bhedāpetī”ti sutvā subbacatāya sampañicchi.

Kasmā pana bhagavā iminā atimahantena ussāhena attano vasanatthaṃ kataṃ kuṭikaṃ bhedāpesi, nanu etassettha vayakammampi atthīti? Kiṅcāpi atthi, atha kho naṃ bhagavā akappiyāti bhindāpesi, titthiyadhajoti bhindāpesi. Ayamettha vinicchayo. Aṭṭhakathāyaṃ pana aññānīpi kāraṇāni vuttāni – sattānuddayāya, pattacīvaraguttathāya, senāsanaabāhullapaasedhanāyātiādīni. Tasmā idānīpi yo bhikkhu bahussuto vinayaññū aññaṃ bhikkhuṃ akappiyaṃ parikkhāraṃ gahetvā vicarantaṃ disvā taṃ chindāpeyya vā bhindāpeyya vā anupavajjo, so neva codetabbo na sāretabbo; na taṃ labbhā vattuṃ “mama parikkhāro tayā nāsito, taṃ me dehi”ti.

Pālimuttakavinicchayo

Tatrāyaṃ pālimuttako **kappiyākappiyaparikkhāravinicchayo** – keci tālapanṇacchattaṃ anto vā bahi vā pañcavaṇṇena suttana sabbantā vaṇṇamaṭṭhaṃ karonti, taṃ na vaṭṭati. Ekavaṇṇena pana nīlena vā pītakena vā yena kenaci suttana anto vā bahi vā sabbituṃ chattadaṇḍaggāhakaṃ salākapañjaraṃ vā vinandhituṃ vaṭṭati. Taṅca kho thirakaraṇatthaṃ, na vaṇṇamaṭṭhatthāya. Chattapaṇṇakesu makaradantakaṃ vā aḍḍhacandakaṃ vā chindituṃ na vaṭṭati. Chattadaṇḍe gehathambhesu viya ghaṭako vā vālarūpakaṃ vā na vaṭṭati. Sacepi sabbattha āraggena lekḥā dinnā hoti, sāpi na vaṭṭati. Ghaṭakampi vālarūpampi bhinditvā dhāretabbaṃ. Lekḥāpi ghaṃsitvā vā apanetabbā, suttakena vā daṇḍo veṭhetabbo. Daṇḍabunde pana ahicchattakasaṅṭhānaṃ vaṭṭati. Vātapahārena acalanatthaṃ chattamaṇḍalikaṃ rajjukehi gāhetvā daṇḍe bandhanti, tasmim bandhanaṭṭhāne valayamiva ukkiritvā lekhaṃ ṭhapenti, sā vaṭṭati.

Cīvaramaṇḍanatthāya nānāsuttakehi satapadīsadisam sabbantā āgantukapaṭṭaṃ ṭhapenti, aññaṃpi yaṃkiñci

sūcikkammavikāraṃ karonti, paṭṭamukhe vā pariyante vā veṇiṃ vā saṅkhalikaṃ vā, evamādi sabbam na vaṭṭati, pakatisūcikkammameva vaṭṭati. Gaṇṭhikapattakaṅca pāsakapattakaṅca aṭṭhakoṇampi soḷasakoṇampi karonti, tattha agghiyagayamuggarādīni dassenti, kakkatakkhīni ukkiranti, sabbam na vaṭṭati, catukoṇameva vaṭṭati. Koṇasuttapiḷakā ca cīvare ratte duviñṇeyyarūpā vaṭṭanti. Kaṅṅikapiṭṭhakhaliādīsu cīvaram pakkhipitum na vaṭṭati. Cīvarakammakāle pana hatthamalasūcimalādīnaṃ dhovanattham kiliṭṭhakāle ca dhovanattham vaṭṭati. Gandham vā lākham vā telam vā rajane pakkhipitum na vaṭṭati.

Cīvaram rajitvā saṅkhena vā maṇinā vā yena kenaci na ghaṭṭetabbam. Bhūmiyam jāṇukāni nihantvā hatthehi gahetvā doṇiyampi na ghaṃsitabbam. Doṇiyam vā phalake vā ṭhapetvā ante gāhāpetvā hatthehi paharitam pana vaṭṭati; tampi muṭṭhinā na kātabbam. Porāṇakattherā pana doṇiyampi na ṭhapesum. Eko gahetvā tiṭṭhati; aparo hatthe katvā hatthena paharati. Cīvarassa kaṅṅasuttakaṃ na vaṭṭati, rajitakāle chinditabbam. Yam pana “anujānāmi, bhikkhave, kaṅṅasuttaka”nti (mahāva. 344) evaṃ anuññātam, tam anuvāte pāsakaṃ katvā bandhitabbam rajanakāle lagganattāya. Gaṇṭhikepi sobhākarānattham lekhā vā piḷakā vā na vaṭṭati, nāsetvā paribhuñjitabbam.

Patte vā thālake vā āraggena lekham karonti, anto vā bahi vā na vaṭṭati. Pattam bhamam āropetvā majjitvā pacanti – “maṇivaṇṇam karissāmā”ti, na vaṭṭati; telavaṇṇo pana vaṭṭati. Pattamaṇḍale bhittikammaṃ na vaṭṭati, makaradantakaṃ pana vaṭṭati.

Dhamakaraṇachattakassa upari vā heṭṭhā vā dhamakaraṇakucchiyam vā lekhā na vaṭṭati, chattamukhavaṭṭiyam panassa lekhā vaṭṭati.

Kāyabandhanassa sobhanattham tahiṃ tahiṃ diguṇam suttaṃ koṭṭenti, kakkataccchīni uṭṭhappenti, na vaṭṭati. Ubhosu pana antesu dasāmukhassa thirabhāvāya diguṇam koṭṭetum vaṭṭati. Dasāmukhe pana ghaṭakaṃ vā makaramukham vā deḍḍubhasīsam vā yaṃkiñci vikārarūpaṃ kātum na vaṭṭati. Tattha tattha acchīni dassetvā mālākammalatākammādīni vā katvā koṭṭitakāyabandhanampi na vaṭṭati. Ujukameva pana macchakaṇṭakaṃ vā khajjuripattakaṃ vā maṭṭhapattikaṃ vā katvā koṭṭitum vaṭṭati. Kāyabandhanassa dasā ekā vaṭṭati, dve tīṇi cattāripi vaṭṭanti; tato paraṃ na vaṭṭanti. Rajjukakāyabandhanam ekameva vaṭṭati. Pāmaṅgasanṭhānam pana ekampi na vaṭṭati. Dasā pana pāmaṅgasanṭhānāpi vaṭṭati. Bahurajjuka ekato katvā ekena nirantaram veṭhetvā kataṃ bahurajjukanti na vattabam, tam vaṭṭati.

Kāyabandhanavidhe aṭṭhamaṅgalādikaṃ yaṃkiñci vikārarūpaṃ na vaṭṭati, paricchedalekhāmatam vaṭṭati. Vidhakassa ubhosu antesu thirakaraṇattāya ghaṭakaṃ karonti, ayampi vaṭṭati.

Añjaniyam itthipurisacatuppadasakuṇarūpaṃ vā mālākamma-latākammamakaradantaka-gomuttakaadḍhacandakādibhedam vā vikārarūpaṃ na vaṭṭati. Ghaṃsitvā vā chinditvā vā yathā vā na paññāyati, tathā suttana veṭhetvā vaḷaṅgetabbā. Ujukameva pana caturamsā vā aṭṭhamsā vā soḷasamsā vā añjanī vaṭṭati. Heṭṭhato pissā dve vā tisso vā vaṭṭalekhāyo vaṭṭanti. Gīvāyampissā pidhānakabandhanattham ekā vaṭṭalekhā vaṭṭati.

Añjanisālākāyapi vaṇṇamatṭhakammaṃ na vaṭṭati. Añjanitthavikāyampi yaṃkiñci nānāvaṇṇena suttana vaṇṇamatṭhakammaṃ na vaṭṭati. Eseva nayo kuñcīkākosakepi. Kuñcīkāya vaṇṇamatṭhakammaṃ na vaṭṭati, tathā sipāṭīkāyam. Ekavaṇṇasuttana panettha yena kenaci sibbitum vaṭṭati.

Āraṇṭakepi vaṭṭamaṇikaṃ vā añṇam vā vaṇṇamatṭham na vaṭṭati. Gīvāyam pana paricchedalekhā vaṭṭati. Pipphalikepi maṇikaṃ vā piḷakaṃ vā yaṃkiñci uṭṭhappetum na vaṭṭati. Daṇḍake pana paricchedalekhā vaṭṭati. Nakhacchedanam valitakaṃyeva karonti, tasmā tam vaṭṭati. Uttarāraṇiyam vā adharāraṇiyam vā araṇidhanuke vā uparipellanadaṇḍake vā mālākammādikaṃ yaṃkiñci vaṇṇamatṭham na vaṭṭati, pellanadaṇḍakassa pana vemajjhe maṇḍalam hoti, tattha paricchedalekhāmatam vaṭṭati. Sūcisaṇḍāsam karonti, yena sūciṃ ḍaṃsāpetvā ghaṃsanti, tattha makaramukhādikaṃ yaṃkiñci vaṇṇamatṭham na vaṭṭati, sūciḍaṃsanattham pana mukhamattam hoti, tam vaṭṭati.

Dantakaṭṭhacchedanavāsiyampi yaṃkiñci vaṇṇamatṭham na vaṭṭati, ujukameva kappiyalohena ubhosu vā passesu caturamsam vā aṭṭhamsam vā bandhitum vaṭṭati. Kattaradaṇḍepi yaṃkiñci vaṇṇamatṭham na vaṭṭati, heṭṭhā ekā vā dve vā vaṭṭalekhā upari ahicchattakamakulaṃmatāṅca vaṭṭati.

Telabhājanesu visāṇe vā nāḷiyam vā alābuke vā āmaṇḍasārake vā ṭhapetvā itthirūpaṃ purisarūpaṅca avasesam sabbampi vaṇṇamatṭhakammaṃ vaṭṭati.

Mañcapīthe bhisibimbohane bhūmattharaṇe pādapuñchane caṅkamanabhisīyā sammūñjaniyaṃ kacavarachadḍanake rajanadoṅikāya pāṇiyauḷunke pāṇiyaghaṭe pādakathalikāya phalakapīṭhake valayādhārake daṇḍādhārakepattapidhāne tālavaṇṭe vījaneti – etesu sabbaṃ mālākammādivaṇṇamaṭṭhakammaṃ vaṭṭati. Senāsane pana dvārakavāṭavātapānakavāṭādīsu sabbaratanamayampi vaṇṇamaṭṭhakammaṃ vaṭṭati.

Senāsane kiñci paṭisedhetabbaṃ natthi, aññatra viruddhasenāsana. Viruddhasenānaṃ nāma aññesaṃ sīmāya rājavallabhehi katasenānaṃ vuccati, tasmā ye tādisaṃ senānaṃ karonti, te vattabbā – “mā amhākaṃ sīmāya senānaṃ karothā”ti. Anādiyivā karontiyeva, punapi vattabbā – “mā evaṃ akattha, mā amhākaṃ uposathapavāraṇaṇaṃ antarāyamaṭṭha, mā sāmaggim bhindittha, tumhākaṃ senānaṃ katampi kataṭṭhāne na ṭhassatī”ti. Sace balakkārena karontiyeva, yadā tesam lajjiparisā ussannā hoti, sakkā ca hoti laddhuṃ dhammiko vinicchayo, tadā tesam pesetabbaṃ – “tumhākaṃ āvāsaṃ harathā”ti. Sace yāva tatiyaṃ pesite haranti, sādhu; no ce haranti, ṭhapetvā bodhiñca cetiyañca avasesasenānaṇi bhinditabbāni, no ca kho aparibhogaṃ karontehi, paṭipāṭiyā pana chadana-gopānaṣī-iṭṭhakādīni apantevā tesam pesetabbaṃ – “tumhākaṃ dabbasambhāre harathā”ti. Sace haranti, sādhu; no ce haranti, atha tesu dabbasambhāresu himavassavātātapādīhi pūtibhūtesu vā corehi vā haṭesu agginā vā daḍḍhesu sīmasāmikā bhikkhū anupavajjā, na labbhā codetuṃ “tumhehi amhākaṃ dabbasambhārā nāsītā”ti vā “tumhākaṃ gīvā”ti vā. Yaṃ pana sīmasāmikehi bhikkhūhi kataṃ, taṃ sukatameva hotīti.

Pāḷimuttakavinicchayo niṭṭhito.

86. Evaṃ bhinnāya pana kuṭikāya dhanīyassa parivattakkañca puna kuṭikaraṇatthāya ussāhañca dassetuṃ “**atha kho āyasmato**”tiādi vuttaṃ. Tattha **dāruḡahe gaṇakoti** rañño dārubhaṇḍāgāre dārugopako. **Devagahadārūnī** devena gahitadārūni. Rājapaṭiggahitabhūtāni dārūnī attho. **Nagaraṇaṭṭisaṅkhārikānī** nagarassa ṇaṭṭisaṅkhārūpakaraṇāni. **Āpadatthāya nikkhittānī** aggidāhena vā purāṇabhāvena vā paṭirājūparundhanādinā vā gopuraṭṭalakarājantepurahatthisālādīnaṃ vipattī āpadāti vuccati. Tadatthaṃ nikkhittānī vuttaṃ hoti. **Khaṇḍākhaṇḍikaṃ chedāpetvāti** attano kuṭiyā pamāṇaṃ sallakkhetvā kiñci agge kiñci majjhe kiñci mūle khaṇḍākhaṇḍaṃ karonto chedāpesi.

87. **Vassakāro**ti tassa brāhmaṇassa nāmaṃ. **Magadhamahāmattoti** magadharaṭṭhe mahāmatto, mahatiyā issariyamattāya samannāgato, magadharañño vā mahāmatto; mahāamaccoti vuttaṃ hoti. **Anusaññāyamānoti** tattha tattha gantvā paccavekkhamāno. **Bhaṇeti** issarānaṃ nīcaṭṭhānikapurisālapanaṃ. **Bandhaṃ āṇāpesīti** brāhmaṇo pakatiyāpi tasmim issāpakatova. So rañño “āṇāpehi”ti vacanaṃ sutvā yasmā “pakkosāpehi”ti rañño na vuttaṃ, tasmā “naṃ hatthesu ca pādesu ca bandhaṃ katvā āṇāpessāmī”ti bandhaṃ āṇāpesi. **Addasa kho āyasmā dhanīyoti** kathaṃ addasa? So kira attanā lesena dārūnaṃ haṭabhāvaṃ ṇatvā “nissamsayaṃ esa dārūnaṃ kāraṇā rājakulato vadhaṃ vā bandhaṃ vā pāpuṇissati, tadā naṃ ahameva mocessāmī”ti niccakālaṃ tassa pavattim suṇantoyeva vicarati. Tasmā takhaṇaṇṇeva gantvā addasa. Tena vuttaṃ – “addasa kho āyasmā dhanīyo”ti. **Dārūnaṃ kiccāti** dārūnaṃ kāraṇā. **Purāhaṃ haññāmīti** ahaṃ purā haññāmi; yāva ahaṃ na haññāmi, tāva tvam eyyāsīti attho.

88. **Īṅha, bhante, sarāpehīti** ettha **īṅhāti** codanatthe nipāto. **Paṭhamābhisittoti** abhisitto hutvā paṭhamam. **Evarūpiṃ vācaṃ bhāsītāti** “dinnaññeva samaṇabrāhmaṇānaṃ tiṇakaṭṭhodakaṃ paribhuñjantū”ti imaṃ evarūpiṃ vācaṃ abhisitto hutvā paṭhamameva yaṃ tvam abhāsi, taṃ sayameva bhāsivā idāni sarasi, na sarasīti vuttaṃ hoti. Rājāno kira abhisittamattāyeva dhammabherim carāpentī – “dinnaññeva samaṇabrāhmaṇānaṃ tiṇakaṭṭhodakaṃ paribhuñjantū”ti taṃ sandhāya esa vadati. **Tesaṃ mayā sandhāya bhāsītanti** tesam appamattakepi kukkucāyantānaṃ samitabāhitapāpānaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ tiṇakaṭṭhodakaharaṇaṃ sandhāya mayā etaṃ bhāsitaṃ; na tumhādisānanti adhippāyo. **Taṅca kho araṇṇe apariggahitanti** taṅca tiṇakaṭṭhodakaṃ yaṃ araṇṇe apariggahitaṃ hoti; etaṃ sandhāya mayā bhāsītanti dīpeti.

Lomena tvam muttosīti ettha lomamiva lomaṃ, kiṃ pana taṃ? Pabbajjāḷiṅgaṃ. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yathā nāma dhuttā “maṃsaṃ khādissāmā”ti mahagghalomaṃ eḷakaṃ gaṇheyyuṃ. Tameṇaṃ añño viññūpuriso disvā “imassa eḷakassa maṃsaṃ kahāpaṇamattaṃ agghati. Lomāni pana lomavāre lomavāre aneke kahāpaṇe agghantī”ti dve alomake eḷake datvā gaṇheyya. Evaṃ so eḷako viññūpurisamāgama lomana mucceyya. Evameva tvam imassa kammassa katattā vadhabandhanāraho. Yasmā pana arahaddhajo sabbhi avajjharūpo, tvañca sāsane pabbajitattā yaṃ pabbajjāḷiṅgabhūtaṃ arahaddhajaṃ dhāresi. Tasmā tvam iminā pabbajjāḷiṅgalomena eḷako viya viññūpurisamāgama muttosīti.

Manussā ujjhāyantīti rañño parisati bhāsamānassa sammukhā ca parammukhā ca sutvā tattha tattha manussā ujjhāyanti, avajjhāyanti, avajānantā taṃ jhāyanti oloketi lāmakato vā cintentīti attho. **Khiyyantīti** tassa avaṇṇaṃ

kathenti pakāsenti. **Vipācentīti** vitthārikaṃ karonti, sabbattha pattharanti; ayañca attho saddasatthānusārena veditabbo. Ayaṃ panettha yojanā – “alajjino ime samaṇā sakyaputtīyā”tiādīni cintentā ujjhāyanti. “Natthi imesaṃ sāmāñña”ntiādīni bhaṇantā khiyyanti. “Apagatā ime sāmāñña”tiādīni tattha tattha vitthārentā vipācentīti. Etena nayena imesaṃ padānaṃ ito parampi tattha tattha āgatapadānurūpena yojanā veditabbā. **Brahmacārinoti** seṭṭhacāriṇo. **Sāmāññanti** samaṇabhāvo. **Brahmaññanti** seṭṭhabhāvo. Sesam uttānatthameva.

Raṇṇo dārūnītiādīmhi “adinnaṃ ādiyissatī”ti ayaṃ ujjhāyanattho. Yaṃ panetaṃ adinnaṃ ādiyi, taṃ dassetaṃ “raṇṇo dārūnī”ti vuttaṃ. Iti vacanabhede asammuyhantehi attho veditabbo. **Purāṇavohāriko mahāmattoti** bhikkhubhāvato purāṇe gihikāle vinicchayavohāre niyuttattā “vohāriko”ti saṅkhaṃ gato mahāmacco.

Atha kho bhagavā taṃ bhikkhuṃ etadavocāti bhagavā sāmāmyeva lokavohāraṃpi jānāti, atītabuddhānaṃ paññattampi jānāti – “pubbepi buddhā ettakena pārājikaṃ paññapenti, ettakena thullaccayaṃ, ettakena dukkaṭa”nti. Evaṃ santepi sace aññehi lokavohāravīññūhi saddhiṃ asaṃsanditvā pādamaṭṭena pārājikaṃ paññapeyya, tenassa siyuṃ vattāro “sīlasaṃvaro nāma ekabhikkhussapi appameyyo asaṅkhyeyyo mahāpathavī-samudda-ākāsāni viya ativittihīṇo, kathañhi nāma bhagavā pādamaṭṭakena nāsesī”ti! Tato tathāgatassa ṇāṇabalaṃ ajānantā sikkhāpadaṃ kopeyyuṃ, paññattampi sikkhāpadaṃ yathāṭṭhāne na tiṭṭheyya. Lokavohāravīññūhi pana saddhiṃ saṃsanditvā paññatte so upavādo na hoti. Aññadatthu evaṃ vattāro hontī – “imehi nāma agārikāpi pādamaṭṭena coraṃ hanantipi bandhantipi pabbājentipi. Kasmā bhagavā pabbajitaṃ na nāsesati; yena parasantakaṃ tiṇasalākamaṭṭampi na gahetabba”nti! Tathāgatassa ca ṇāṇabalaṃ jānissanti. Paññattampi ca sikkhāpadaṃ akuppaṃ bhavissati, yathāṭṭhāne ṭhassati. Tasmā lokavohāravīññūhi saddhiṃ saṃsanditvā paññapetukāmo sabbāvantaṃ paraṃ anuvilokento **atha kho bhagavā avidūre nisinnaṃ disvā taṃ bhikkhuṃ etadavoca “kittakena kho bhikkhu rājā māgadho seniyo bimbisāro coraṃ gahetvā hanatī vā bandhati vā pabbājeti vā”**ti.

Tattha **māgadhoti** magadhānaṃ issaro. **Seniyoti** senāya sampanno. **Bimbisāroti** tassa nāmaṃ. **Pabbājeti vāti** raṭṭhato nikkhāmeti. Sesamettha uttānatthameva. **Pañcamāsako pādoti** tadā rājagahe vīsatiṃsako kahāpaṇo hoti, tasmā pañcamāsako pādo. Etena lakkhaṇena sabbajanapadesu kahāpaṇassa catuttho bhāgo “pādo”ti veditabbo. So ca kho porāṇassa nīlakahāpaṇassa vasena, na itaresaṃ rudradāmakādīnaṃ. Tena hi pādēna atītabuddhāpi pārājikaṃ paññapesuṃ, anāgatāpi paññapessanti. Sabbabuddhānañhi pārājikavatthumhi vā pārājike vā nānattaṃ natthi. Imāneva cattāri pārājikavatthūni. Imāneva cattāri pārājikāni. Ito ūnaṃ vā atirekaṃ vā natthi. Tasmā bhagavāpi dhaniyaṃ vīgarahitvā pādēna dutiyapārājikaṃ paññapento “**yo pana bhikkhu adinnaṃ theyyasaṅkhātā**”ntiādīmāha.

Evaṃ mūlacchejjasena daḷhaṃ katvā dutiyapārājike paññatte aparampi anupaññattatthāya rajakabhaṇḍikavatthu udapādi, tassuppattidīpanatthameṭaṃ vuttaṃ – “**evañcidam bhagavatā bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ hotī**”ti. Tassattho ca anupaññattisambandho ca **paṭhamapārājikavaṇṇanāyaṃ** vuttanayeneva veditabbo. Yathā ca idha, evaṃ ito paresu sabbasikkhāpadesu. Yaṃ yaṃ pubbe vuttaṃ, taṃ taṃ sabbam vajjetvā uparūpari apubbameva vaṇṇayissāma. Yadi hi yaṃ yaṃ vuttanayaṃ, taṃ taṃ punapi vaṇṇayissāma, kadā vaṇṇanāya antaṃ gamissāma! Tasmā yaṃ yaṃ pubbe vuttaṃ, taṃ taṃ sabbam sādhuṃ upasallakkhetvā tattha tattha attho ca yojanā ca veditabbā. Apubbaṃ pana yaṃkiñci anuttānattham, taṃ sabbam mayameva vaṇṇayissāma.

Dhaniyavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

90. Rajakattharaṇaṃ gantvāti rajakatitthaṃ gantvā; tañhi yasmā tattha rajakā vatthāni attharanti, tasmā rajakattharaṇanti vuccati. **Rajakabhaṇḍikanti** rajakānaṃ bhaṇḍikaṃ; rajakā sāyanhasamaye nagaraṃ pavisantā bahūni vatthāni ekekaṃ bhaṇḍikaṃ bandhanti. Tato ekaṃ bhaṇḍikaṃ tesam pamādena apassantānaṃ avaharitvā thenetvāti attho.

Padabhājanīyavaṇṇanā

92. Gāmo nāmāti evamādi “gāmā vā araññā vā”ti ettha vuttassa gāmassa ca araññassa ca pabhedadassanattaṃ vuttaṃ. Tattha yasmīṃ gāme ekā eva kuṭi, ekaṃ geḥaṃ seyyathāpi malayajanapade; ayaṃ ekakuṭiko gāmo nāma. Etena nayena aparepi veditabbā. **Amanusso nāma** yo sabbaso vā manussānaṃ abhāvena yakkhapariggahabhūto; yato vā manussā kenaci kāraṇena punapi āgantukāmā eva apakkantā. **Parikkhitto nāma** iṭṭhakapākāraṃ ādiṃ katvā antamaso kaṇṭakasākhāhipi parikkhitto. **Gonisādiniviṭṭho nāma** vīthisannivesādivasena

anivisitvā yathā gāvo tattha tattha dve tayo nisīdanti, evaṃ tattha tattha dve tīṇi gharāni katvā nivitt̃ho. **Satthoti** jaṅghasatthasakaṭasatthādīsu yo koci. Imasmiṅca sikkhāpade nigamopi nagarampi gāmaggaṇeṇeva gahitanti veditabbaṃ.

Gāmūpacārotiādi araṅṅaparicchedadassanattaṃ vuttaṃ. **Indakhīle ʘhitassāti** yassa gāmassa anurādhapurasseva dve indakhīlā, tassa abhantariṃ indakhīle ʘhitassa; tassa hi bāhiro indakhīlo ābhidhammikanayena araṅṅasaṅkhepaṃ gacchati. Yassa pana eko, tassa gāmadvārabāhānaṃ vemajjhe ʘhitassa. Yatrāpi hi indakhīlo natthi, tatra gāmadvārabāhānaṃ vemajjheveva “indakhīlo”ti vuccati. Tena vuttaṃ – “gāmadvārabāhānaṃ vemajjhe ʘhitassā”ti. **Majjhimassāti** thāmamajjhimassa, no pamāṇamajjhimassa, neva appathāmassa, na mahāthāmassa; majjhimathāmassāti vuttaṃ hoti. **Leḍḍupātoti** yathā mātugāmo kāke uḍḍapento ujukameva hatthaṃ ukkhipitvā leḍḍuṃ khipati, yathā ca udakukkhepe udakaṃ khipanti, evaṃ akhipitvā yathā taruṇamanussā attano balaṃ dassentā bāhaṃ pasāretvā leḍḍuṃ khipanti, evaṃ khittassa leḍḍussa patanaṭṭhānaṃ. Patito pana luṭhitvā yattha gacchati, taṃ na gahetabbaṃ.

Aparikkhittassa gāmassa gharūpacāre ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupātoti ettha pana nibbakosassa udakapātaṭṭhāne ʘhitassa majjhimassa purisassa suppapāto vā musalapāto vā **gharūpacāro** nāma. Tasmīṃ gharūpacāre ʘhitassa leḍḍupāto **gāmūpacāroti kurundaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. **Mahāpaccariyampi** tādisameva. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “gharaṃ nāma, gharūpacāro nāma, gāmo nāma, gāmūpacāro nāmā”ti mātikaṃ ʘhapetvā nibbakosassa udakapātaṭṭhānabhantaraṃ **gharaṃ** nāma. Yaṃ pana dvāre ʘhito mātugāmo bhājanadhovanaudakaṃ chaḍḍeti, tassa patanaṭṭhānaṅca mātugāmeṇeva antogehe ʘhitena pakatiyā bahi khittassa suppassa vā sammunjanīyā vā patanaṭṭhānaṅca, gharassa purato dvīsu koṇesu sambandhitvā majjhe rukkhasūcidvāraṃ ʘhapetvā gorūpānaṃ pavesananivāraṇattaṃ kataparikkhepo ca ayaṃ sabbopi **gharūpacāro** nāma. Tasmīṃ gharūpacāre ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupātabhantaraṃ gāmo nāma. Tato aṅṅassa leḍḍupātassa abhantaraṃ gāmūpacāro nāmāti vuttaṃ. Idamettha pamāṇaṃ. Yathā cettha, evaṃ sabbattha yo yo aṭṭhakathāvādo vā theravādo vā pacchā vuccati so pamāṇato daṭṭhabbo.

Yaṅcetamaṃ **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ, taṃ pāliyaṃ viruddhamiva dissati. Pāliyaṅhi – “gharūpacāre ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupāto”ti ettakameva vuttaṃ. Aṭṭhakathāyaṃ pana taṃ leḍḍupātaṃ gāmasaṅkhepaṃ katvā tato paraṃ gāmūpacāro vuttoti? Vuccate – saccameva pāliyaṃ vuttaṃ, adhippāyo panettha veditabbo. So ca aṭṭhakathācariyānameva vidīto. Tasmā yathā “gharūpacāre ʘhitassā”ti ettha gharūpacāralakkhaṇaṃ pāliyaṃ avuttampi aṭṭhakathāyaṃ vuttavasena gahitaṃ. Evaṃ sesampi gahetabbaṃ.

Tatrāyaṃ nayo – idha gāmo nāma duvidho hoti – parikkhitto ca aparikkhitto ca. Tatra parikkhittassa parikkhepoyeva paricchedo. Tasmā tassa visuṃ paricchedaṃ avatvā “gāmūpacāro nāma parikkhittassa gāmassa indakhīle ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupāto”ti pāliyaṃ vuttaṃ. Aparikkhittassa pana gāmassa gāmaparicchedo vattabbo. Tasmā tassa gāmaparicchedadassanattaṃ “aparikkhittassa gāmassa gharūpacāre ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupāto”ti vuttaṃ. Gāmaparicchede ca dassite gāmūpacāralakkhaṇaṃ pubbe vuttanayeneva sakkā nīṭunti puna “tattha ʘhitassa majjhimassa purisassa leḍḍupāto”ti na vuttaṃ. Yo pana gharūpacāre ʘhitassa leḍḍupātaṃyeva “gāmūpacāro”ti vadati, tassa gharūpacāro gāmoti āpajjati. Tato gharaṃ, gharūpacāro, gāmo, gāmūpacāroti esa vibhāgo saṅkarīyati. Asaṅkarato cettha vinicchayo veditabbo vikāle gāmapavesanādīsu. Tasmā pāliṅca aṭṭhakathānaṃ saṃsanditvā vuttanayenevettha gāmo ca gāmūpacāro ca veditabbo. Yopi ca gāmo pubbe mahā hutvā pacchā kulesu naṭṭhesu appako hoti, so gharūpacāro leḍḍupāteneva paricchinditabbo. Purimaparicchedo panassa parikkhittassāpi aparikkhittassāpi appamāṇamevāti.

Araṅṅaṃ nāma ʘhapetvā gāmaṅca gāmūpacāraṅcāti imaṃ yathāvuttalakkhaṇaṃ gāmaṅca gāmūpacāraṅca ʘhapetvā imasmiṃ adinnādānasikkhāpade avasesaṃ “araṅṅaṃ” nāmāti veditabbaṃ. Abhidhamme pana “araṅṅanti nikkhamitvā bahi indakhīlā sabbametaṃ araṅṅaṃ”nti (vibha. 529) vuttaṃ. Araṅṅakasikkhāpade “araṅṅakaṃ nāma senāsaṇaṃ pañcadhanusatikaṃ pacchimaṃ”nti (pārā. 654) vuttaṃ. Taṃ indakhīlato paṭṭhāya āropitena ācariyadhanunā pañcadhanusatappamāṇanti veditabbaṃ. Evaṃ bhagavatā “gāmā vā araṅṅā vā”ti etassa atthaṃ vibhajantena “gharaṃ, gharūpacāro, gāmo, gāmūpacāro araṅṅaṃ”nti pāpabhikkhūnaṃ lesokāsanisedhanattaṃ pañca koṭṭhāsā dassitā. Tasmā ghare vā gharūpacāre vā gāme vā gāmūpacāre vā araṅṅe vā pādaggghanakato paṭṭhāya sassāmikaṃ bhaṇḍaṃ avaharantassa pārājīkamevāti veditabbaṃ.

Idāni “adinnaṃ theyyasankhātamaṃ ādiyeyyā”tiādīnaṃ atthadassanattaṃ “**adinnaṃ nāmā**”tiādīmāha. Tattha **adinnanti** dantaponasikkhāpade attano santakampi appaṭiggahitakaṃ kappiyaṃ ajjhoharaṅīyaṃ vuccati. Idha pana yaṃkiṅci parapariggahitaṃ sassāmikaṃ bhaṇḍaṃ, tadetaṃ tehi sāmikehi kāyena vā vācāya vā na dinnanti adinnaṃ. Attano hatthato vā yathāṭṭhitatṭhānato vā na nissatṭhanti **anissatṭhaṃ**. Yathāṭṭhāne ʘhitampi anapekkhatāya na

pariccattanti **apariccattam**. Ārakkhasamvidhānena rakkhitattā **rakkhitam**. Mañjūsādīsu pakkhipitvā gopitattā **gopitam**. “Mama ida”nti tañhāmamattena mamāyitattā **mamāyitam**. Tāhi apariccāgarakkhaṇagopanāhi tehi bhaṇḍasāmikehi parehi pariggahitanti **parapariggahitam**. Etaṃ adinnaṃ nāma.

Theyyasaṅkhātanti ettha **thenoti** coro, thenassa bhāvo **theyyam**; avaharaṇacittassetam adhivacanaṃ. “Saṅkhā, saṅkhāta”nti atthato ekaṃ; koṭṭhāsassetam adhivacanaṃ, “saññānidānā hi papañcasaṅkhā”tiādīsu (su. ni. 880) viya. Theyyañca taṃ saṅkhātañcāti **theyyasaṅkhātam**, theyyacittasaṅkhāto eko cittakoṭṭhāsoti attho. Karaṇatthe cetam paccattavacanaṃ, tasmā theyyasaṅkhātenāti atthato daṭṭhabbam. Yo ca theyyasaṅkhātena ādiyati, so yasmā theyyacitto hoti, tasmā byañjanaṃ anādiyitvā atthameva dassetam **theyyacitto avaharaṇacittoti** evamassa padabhājanaṃ vuttanti veditabbam.

Ādiyeyya , hareyya, avahareyya, iriyāpatham vikopeyya, ṭhānā cāveyya, saṅketam vītināmeyyāti ettha pana paṭhamapadaṃ abhiyogavasena vuttam, dutiyapadaṃ aññesaṃ bhaṇḍam harantassa gacchato vasena, tatiyapadaṃ upanikkhittabhaṇḍavasena, catuttham saviññāṇakavasena, pañcamaṃ thale nikkhittādivasena, chaṭṭham parikappavasena vā suṅkaghātavasena vā vuttanti veditabbam. Yojanā panettha ekabhaṇḍavasenapi nānābhaṇḍavasenapi hoti. Ekabhaṇḍavasena ca saviññāṇakeneva labbhati, nānābhaṇḍavasena saviññāṇakāvīññāṇakamissakena.

Tattha nānābhaṇḍavasena tāva evaṃ veditabbam – **ādiyeyyāti** ārāmaṃ abhiyuñjati, āpatti dukkaṭassa. Sāmikassa vimatiṃ uppādeti, āpatti thullaccayassa. Sāmiko “na mayham bhavissati”ti dhuraṃ nikkhipati, āpatti pārājikassa.

Hareyyāti aññassa bhaṇḍam haranto sīse bhāram theyyacitto āmasati, āpatti dukkaṭassa. Phandāpeti, āpatti thullaccayassa. Khandham oropeti, āpatti pārājikassa.

Avahareyyāti upanikkhittam bhaṇḍam “dehi me bhaṇḍa”nti vuccamāno “nāham gaṇhāmī”ti bhaṇati, āpatti dukkaṭassa. Sāmikassa vimatiṃ uppādeti, āpatti thullaccayassa. Sāmiko “na mayham dassati”ti dhuraṃ nikkhipati, āpatti pārājikassa.

Iriyāpatham vikopeyyāti “sahabhaṇḍahāraṃ nessāmī”ti paṭhamam pādam saṅkāmēti, āpatti thullaccayassa. Dutiyam pādam saṅkāmēti, āpatti pārājikassa.

Ṭhānā cāveyyāti thalaṭṭham bhaṇḍam theyyacitto āmasati, āpatti dukkaṭassa. Phandāpeti, āpatti thullaccayassa. Ṭhānā cāveti, āpatti pārājikassa.

Saṅketam vītināmeyyāti parikappitaṭṭhānaṃ paṭhamam pādam atikkāmēti, āpatti thullaccayassa. Dutiyam pādam atikkāmēti, āpatti pārājikassa. Atha vā paṭhamam pādam suṅkaghātam atikkāmēti, āpatti thullaccayassa. Dutiyam pādam atikkāmēti, āpatti pārājikassāti – ayamettha nānābhaṇḍavasena yojanā.

Ekabhaṇḍavasena pana sassāmikaṃ dāsam vā tiracchānaṃ vā yathāvuttena abhiyogādinā nayena ādiyati vā harati vā avaharati vā iriyāpatham vā vikopeti, ṭhānā vā cāveti, paricchedaṃ vā atikkāmēti – ayamettha ekabhaṇḍavasena yojanā.

Pañcavīsatiavahārakathā

Apica imāni cha padāni vaṇṇentena pañca pañcake samodhānetvā pañcavīsati avahārā dassetabbā. Evaṃ vaṇṇayatā hi idaṃ adinnādānapārājikaṃ suvaṇṇitaṃ hoti. Imasmiñca ṭhāne sabbaaṭṭhakathā ākulā luḷitā duviññeyyavinicchayā. Tathā hi sabbaaṭṭhakathāsu yāni tāni pāḷiyam “pañcahākārehi adinnaṃ ādiyantassa āpatti pārājikassa, parapariggahitañca hoti”tiādīnā nayena avahāraṅgāni vuttāni, tānipi gahetvā katthaci ekaṃ pañcakaṃ dassitam, katthaci “chahākārehi”ti āgatehi saddhiṃ dve pañcakāni dassitāni. Etāni ca pañcakāni na honti. Yattha hi ekekena padena avahāro sījhati, taṃ pañcakaṃ nāma vuccati. Ettha pana sabbehipi padehi ekoyeva avahāro. Yāni ca tattha labbhamañāniyeva pañcakāni dassitāni, tesampi na sabbesam attho pakāsito. Evamimasmiṃ ṭhāne sabbaaṭṭhakathā ākulā luḷitā duviññeyyavinicchayā. Tasmā **pañca pañcakesamodhānetvā** dassiyamānā ime **pañcavīsati avahārā** sādhuṃkaṃ sallakkhetabbā.

Pañca pañcakāni nāma – nānābhaṇḍapañcakaṃ, ekabhaṇḍapañcakaṃ, sāhatthikapañcakaṃ,

pubbapayogapañcakaṃ, theyyāvahārapañcakanti. Tattha nānābhaṇḍapañcakaṃ ekabhaṇḍapañcakaṃ “ādiyeyya, hareyya, avahareyya, iriyāpathaṃ vikopeyya, ṭhānā cāveyyā”ti imesaṃ padānaṃ vasena labbhanti. Tāni pubbe yojetvā dassitanayeneva vedītabbāni. Yaṃ panetaṃ “sañketaṃ vītināmeyyā”ti chaṭṭhaṃ padaṃ, taṃ parikappāvahāraṃ ca nissaggiyāvahāraṃ ca sādharmaṇaṃ. Tasmā taṃ tatiyapañcamesu pañcakesu labbhamānapadavasena yojetabbaṃ. Vuttaṃ nānābhaṇḍapañcakaṃ ekabhaṇḍapañcakaṃ.

Katamaṃ sāhatthikapañcakaṃ? Pañca avahārā – sāhatthiko, āṇattiko, nissaggiyo, atthasādhako, dhuranikkhepoti. Tattha **sāhatthiko** nāma parassa bhaṇḍaṃ sahatthā avaharati. **Āṇattiko** nāma “asukassa bhaṇḍaṃ **avaharā**”ti **aññaṃ āṇāpeti**. **Nissaggiyo** nāma antosunkaghāte ṭhito bahisunkaghātaṃ pāpeti, āpatti pārājikassāti, iminā ca saddhiṃ “sañketaṃ vītināmeyyā”ti idaṃ padayojanaṃ labhati. **Atthasādhako** nāma “asukamaṃ nāma bhaṇḍaṃ yadā sakkosi, tadā avaharā”ti āṇāpeti. Tattha sace paro anantarāyiko hutvā taṃ avaharati, āṇāpako āṇātikkhaneveva pārājiko hoti, avahārako pana avahaṭakāle. Ayaṃ atthasādhako. **Dhuranikkhepo** pana upanikkhittabhaṇḍavasena vedītabbo. Idaṃ sāhatthikapañcakaṃ.

Katamaṃ pubbapayogapañcakaṃ? Aparepi pañca avahārā – pubbapayogo, sahapayogo, saṃvidāvahāro, sañketakammaṃ, nimittakammanti. Tattha āṇattivasena **pubbapayogo** vedītabbo. Ṭhānā cāvanavasena **sahapayogo**. Itare pana tayo pālīyaṃ (pārā. 118-120) āgatanayeneva vedītabbāti. Idaṃ pubbapayogapañcakaṃ.

Katamaṃ theyyāvahārapañcakaṃ? Aparepi pañca avahārā – theyyāvahāro, pasayhāvahāro, parikappāvahāro, paṭicchannāvahāro, kusāvahāro. Te pañcapi “aññataro bhikkhu saṅghassa cīvare bhājjiyamāne theyyacitto kusaṃ sañkāmetvā cīvaraṃ aggahesi”ti (pārā. 138) etasmiṃ kusasañkāmanavatthusmiṃ vaṇṇayissāma. Idaṃ theyyāvahārapañcakaṃ. Evamimāni pañca pañcakāni samodhānetvā ime pañcavīsati avahārā vedītabbā.

Imesu ca pana pañcasu pañcakesu kusalena vinayadharena otiṇṇaṃ vatthūṃ sahasā avinicchinitvāva **pañca ṭhānāni** oloketabbāni. Yāni sandhāya porāṇā āhu –

“Vatthūṃ kālaṃ desaṃca, aggaṃ paribhogapañcamaṃ;
Tulayitvā pañca ṭhānāni, dhāreyyatthaṃ vicakkhaṇo”ti.

Tattha **vatthūnti** bhaṇḍaṃ; avahārakena hi “mayā idaṃ nāma avahaṭa”nti vuttepi āpattiṃ anāropetvāva taṃ bhaṇḍaṃ sassāmikaṃ vā assāmikaṃ vāti upaparikkhitabbaṃ. Sassāmikepi sāmikānaṃ sālāyabhāvo vā nirālayabhāvo vā upaparikkhitabbo. Sace tesāṃ sālāyakāle avahaṭaṃ, bhaṇḍaṃ agghāpetvā āpatti kātabbā. Sace nirālayakāle, na pārājikena kāretabbo. Bhaṇḍasāmikesu pana bhaṇḍaṃ āharāpentesu bhaṇḍaṃ dātābbaṃ. Ayamettha sāmīci.

Imassa panatthassa dīpanatthamidaṃ vatthu – bhātiyarājakāle kira mahācetiyaṃ pūjāya dakkhiṇadisato eko bhikkhu sattahatthaṃ paṇḍukāsāvaṃ aṃse karitvā cetiyaṅgaṇaṃ pāvīsi; taṅkhaṇameva ca rājāpi cetiyavandanatthaṃ āgato. Tattha ussāraṇāya vattamānāya mahājanasammaddo ahoṣi. Atha so bhikkhu janasammaddapīlito aṃsato patantaṃ kāsāvaṃ adisvāva nikkhanto; nikkhamitvā ca kāsāvaṃ apassanto “ko īdise janasammaddo kāsāvaṃ lacchati, na dāni taṃ mayha”nti dhuranikkhepaṃ katvā gato. Athaṅño bhikkhu pacchā āgacchanto taṃ kāsāvaṃ disvā theyyacittena gahetvā puna vippaṭṭisārī hutvā “assamaṇo dānimhi, vibbhamissāmī”ti citte uppannepi “vinayadhare pucchitvā ṇassāmī”ti cintesi.

Tena ca samayena cūlasumanatthero nāma sabbapariyattidharo vinayācariyaṃ pāmokkho mahāvihāre paṭivasati. So bhikkhu therāṃ upasaṅkamitvā vanditvā okāsaṃ kāretvā attano kukkucchaṃ pucchi. Thero tena bhāṭṭhe janakāye pacchā āgantvā gahitabhāvaṃ ṇatvā “atthi dāni ettha okāso”ti cintetvā āha – “sace kāsāvasāmikaṃ bhikkhuṃ āneyyāsi, sakkā bhavēyya tava paṭiṭṭhā kātu”nti. “Kathāhaṃ, bhante, taṃ dakkhissāmī”ti? “Tahiṃ tahiṃ gantvā olokehī”ti. So pañcapi mahāvihāre oloketvā neva addakkhi. Tato naṃ thero pucchi – “katarāya disāya bahū bhikkhū āgacchantī”ti? “Dakkhiṇadisāya, bhante”ti. “Tena hi kāsāvaṃ dīghato ca tiriyaṃca minitvā ṭhāpehi. Ṭhāpetvā dakkhiṇadisāya viharāpaṭipāṭiyā vicinitvā taṃ bhikkhuṃ ānehī”ti. So tathā katvā taṃ bhikkhuṃ disvā therassa santikaṃ ānesi. Thero pucchi – “tavedaṃ kāsāva”nti? “Āma, bhante”ti. “Kuiṃ te pātita”nti? So sabbāṃ ācikkhi. Thero pana tena kataṃ dhuranikkhepaṃ sutvā itaraṃ pucchi – “tayā idaṃ kuiṃ disvā gahita”nti? Sopi sabbāṃ ārocesi. Tato naṃ thero āha – “sace te suddhacittena gahitaṃ abhaviṣṣa, anāpattiyeva te assa. Theyyacittena pana gahitattā dukkaṭaṃ āpannosi. Taṃ desetvā anāpattiko hohi. Idaṃca kāsāvaṃ attano santakaṃ katvā etasseva bhikkhuno dehī”ti. So bhikkhu amateneva abhisitto paramassāsapatto ahoṣīti. Evaṃ vatthu oloketabbaṃ.

Kāloti avahārakālo. Tadeva hi bhaṇḍaṃ kadāci samagghaṃ hoti, kadāci mahagghaṃ. Tasmā taṃ bhaṇḍaṃ yasmim̄ kāle avahaṭaṃ, tasmim̄yeva kāle yo tassa aggho hoti, tena agghena āpatti kāretabbā. Evaṃ kālo oloketabbo.

Desoti avahāradeso. Tañhi bhaṇḍaṃ yasmim̄ dese avahaṭaṃ, tasmim̄yeva dese yo tassa aggho hoti, tena agghena āpatti kāretabbā. Bhaṇḍuṭṭhānadese hi bhaṇḍaṃ samagghaṃ hoti, aññattha mahagghaṃ.

Imassāpi ca atthassa dīpanatthamidaṃ vatthu – antarasamudde kira eko bhikkhu susaṅṭhānaṃ nāḷikeram̄ labhivā bhamaṃ āropetvā saṅkhathālakasadisam̄ manoramam̄ pānīyathālakam̄ katvā tattheva ṭhapetvā cetiyagirim̄ agamāsi. Athañño bhikkhu antarasamuddam̄ gantvā tasmim̄ vihāre paṭivasanto taṃ thālakam̄ disvā theyyacittena gahetvā cetiyagirimeva āgato. Tassa tattha yāguṃ pivantassa taṃ thālakam̄ disvā thālakasāmiko bhikkhu āha – “kuto te idaṃ laddha”nti? “Antarasamuddato me ānīta”nti. So taṃ “netam̄ tava santakam̄, theyyāya te gahita”nti saṅghamajjham̄ ākaḍḍhi. Tattha ca vinicchayaṃ alabhivā mahāvihāram̄ agamim̄su. Tattha bherim̄ paharāpetvā mahācetiyaṃ sannaṭṭam̄ katvā vinicchayaṃ ārabhim̄su. Vinayadharattherā avahāram̄ saññāpesuṃ.

Tasmīṅca sannipāte ābhidhammikagodattatthero nāma vinayakusalo hoti. So evamāha – “iminā idaṃ thālakam̄ kuhiṃ avahaṭa”nti? “Antarasamudde avahaṭa”nti. “Tatridam̄ kiṃ agghatī”ti? “Na kiñci agghati. Tatra hi nāḷikeram̄ bhindivā miñjam̄ khādīvā kapālam̄ chaḍḍenti, dāruattham̄ pana pharati”ti. “Imassa bhikkhuno ettha hatthakammaṃ kiṃ agghatī”ti? “Māsakam̄ vā ūnamāsakam̄ vā”ti. “Atthi pana katthaci sammāsambuddhena māsakena vā ūnamāsakena vā pārājikam̄ paññatta”nti. Evaṃ vutte “sādhu! Sādhu! Sukathitam̄ suvinicchita”nti ekasādhukāro ahoṣi. Tena ca samayena bhāṭiyarājāpi cetiyavandanattham̄ nagarato nikkhamanto taṃ saddam̄ sutvā “kiṃ ida”nti pucchitvā sabbam̄ paṭipāṭiyā sutvā nagare bherim̄ carāpesi – “mayi sante bhikkhūnampi bhikkhūnampi gihīnampi adhikaraṇam̄ ābhidhammikagodattattherena vinicchitam̄ suvinicchitam̄, tassa vinicchaye atitṭhamānam̄ rājānāya ṭhapemi”ti. Evaṃ deso oloketabbo.

Agghoti bhaṇḍaggho. Navabhaṇḍassa hi yo aggho hoti, so pacchā parihāyati; yathā navadhoto patto aṭṭha vā dasa vā agghati, so pacchā bhinno vā chiddo vā āṇigaṅṭhikāhato vā appaggho hoti tasmā na sabbadā bhaṇḍaṃ pakatiaggheneva kātabbanti. Evaṃ aggho oloketabbo.

Paribhogoti bhaṇḍaparibhogo. Paribhogenāpi hi vāsīdibhaṇḍassa aggho parihāyati. Tasmā evam̄ upaparikkhitabbaṃ, sace koci kassaci pādagghanakam̄ vāsim̄ harati, tatra vāsīsamiko pucchitabbo – “tayā ayaṃ vāsi kittakena kītā”ti? “Pādena, bhante”ti. “Kiṃ pana te kiṇitvāva ṭhapitā, udāhu taṃ vaḷañjesi”ti? Sace vadati “ekadivasam̄ me dantakaṭṭham̄ vā rajanachallim̄ vā pattapacanakadāruṃ vā chinnaṃ, ghaṃsitvā vā nisitā”ti. Athassā porāṇo aggho bhaṭṭhoti veditabbo. Yathā ca vāsīyā evam̄ añjanīyā vā añjanisalākāya vā kuñcikāya vā palālena vā thusehi vā iṭṭhakacuṇṇena vā ekavāram̄ ghaṃsitvā dhovanamattenāpi aggho bhassati. Tipumaṇḍalassa makaradantacchedanenāpi parimajjītamattenāpi, udakasāṭīkāya sakim̄ nivāsanapārupanenāpi paribhogasīsenā aṃse vā sīse vā ṭhapanamattenāpi, taṇḍulādīnam̄ papphoṭānenāpi tato ekaṃ vā dve vā apanayanenāpi, antamaso ekaṃ pāsāṇasakkharam̄ uddharitvā chaḍḍitamattenāpi, sappitelādīnam̄ bhājanantarapaavattānenāpi, antamaso tato makkhikam̄ vā kipillikam̄ vā uddharitvā chaḍḍitamattenāpi, guḷapiṇḍakassa madhurabhāvajānanattham̄ nakhena vijjhivā aṇumattam̄ gahitamattenāpi aggho bhassati. Tasmā yaṃkiñci pādagghanakam̄ vuttanayeneva sāmīkehi paribhogena ūnam̄ kataṃ hoti, na taṃ avahaṭo bhikkhu pārājikena kātabbo. Evaṃ paribhogo oloketabbo. Evaṃ imāni tulayitvā pañca thānāni dhāreyyattham̄ vicakkhaṇo, āpattim̄ vā anāpattim̄ vā garukam̄ vā lahukam̄ vā āpattim̄ yathāthāne ṭhapeyyāti.

Niṭṭhito “ādiyeyya...pe... saṅketam̄ vītināmeyyā”ti.

Imesam̄ padānam̄ vinicchayo.

Idāni yadidaṃ “yathārūpe adinnādāne”tiādīni vibhajantena “**yathārūpaṃ nāmā**”tiādī vuttaṃ. Tattha **yathārūpanti** yathājātikam̄. Taṃ pana yasmā pādato paṭṭhāya hoti, tasmā “**pādam̄ vā pādārahamaṃ vā atirekapādam̄ vā**”ti āha. Tattha pādena kahāpaṇassa catutthabhāgam̄ akappiyabhaṇḍameva dasseti. Pādārahena pādagghanakam̄ kappiyabhaṇḍam̄. Atirekapādena ubhayampi. Ettāvataṃ sabbākārena dutiyapārājikkappahonakavatthu dassitam̄ hoti.

Pathabyā rājāti sakalapathaviyā rājā dīpacakkavattī asokasadiṣo, yo vā panaññopi ekadīpe rājā, sīhaḷarājasadiṣo. **Padesarājāti** ekadīpassa padesissaro, bimbisāra-pasenadi-ādāyo viya. **Maṇḍalikā** nāma ye dīpapadesepi ekamekam̄ maṇḍalam̄ bhuñjanti. **Antarabhogikā** nāma dvinnam̄ rājūnam̄ antarā katipayagāmasāmikā. **Akkhadassāti** dhammavinicchānakā, te dhammasabhāyam̄ nisīditvā aparādhānurūpaṃ corānam̄

hatthapādacchejjādīṃ anusāsanti. Ye pana ṭhānantarappattā amaccā vā rājakumārā vā katāparādhā honti, te rañño ārocenti, garukaṃ ṭhānaṃ sayamaṃ na vinicchanti. **Mahāmatṭāti** ṭhānantarappattā mahāamaccā; tepi tattha tattha gāme vā nigame vā nisīditvā rājakiccaṃ karonti. **Ye vā panāti** aññepi ye rājakulanissitā vā sakissariyanissitā vā hutvā chejjabhejjaṃ anusāsanti, sabbepi te imasmiṃ atthe “rājāno”ti dasseti.

Haneyyunti potheyyuñceva chindeyyuñca. **Pabbājeyyunti** nīhareyyuṃ. **Corosīti** evamādīni ca vatvā paribhāseyyūṃ; tenevāha – “paribhāso eso”ti. **Purimaṃ upādāyāti** methunaṃ dhammaṃ paṭisevitvā pārājikaṃ āpattiṃ āpannaṃ puggalaṃ upādāya. Sesamaṃ pubbe vuttanayattā uttānapadatthattā ca pākaṭamevāti.

93. Evaṃ uddiṭṭhasikkhāpadaṃ padānukkamena vibhajivā idāni yaṃ taṃ ādiyeyyātiādīhi chahi padehi saṅkhepato ādānaṃ dassetvā saṅkhepatoeva “pādaṃ vā pādārahaṃ vā atirekapādaṃ vā”ti ādātābbaḥṇaṃ dassitaṃ, taṃ yattha yattha ṭhitaṃ, yathā yathā ādānaṃ gacchati, anāgate pāpabhikkhūnaṃ lesokāsanirundhanatthaṃ tathā tathā vitthārato dassetuṃ “bhūmaṭṭhaṃ thalaṭṭha”ntiādīnā nayena mātikaṃ ṭhapetvā “**bhūmaṭṭhaṃ nāma bhaṇḍaṃ bhūmiyaṃ nikkhattaṃ hotī**”tiādīnā nayena tassa vibhaṅgaṃ āha.

Pañcavīsatiavahārakathā niṭṭhitā.

Bhūmaṭṭhakathā

94. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanāya saddhiṃ vinicchayakathā. **Nikhātanti** bhūmiyaṃ khaṇivā ṭhapitaṃ. **Paṭicchannanti** paṃsuiṭṭhakādīhi paṭicchannaṃ. **Bhūmaṭṭhaṃ bhaṇḍaṃ...pe... gacchati vā, āpatti dukkaṭassāti** taṃ evaṃ nikhānivā vā paṭicchadetvā vā ṭhapitattā bhūmiyaṃ ṭhitaṃ bhaṇḍaṃ yo bhikkhu kenacideva upāyena ṇatvā “āharissāmī”ti theyyacitto hutvā rattibhāge uṭṭhāya gacchati, so bhaṇḍaṭṭhānaṃ appatvāpi sabbakāyavacīvikāresu dukkaṭaṃ āpajjati. Kathaṃ? So hi tassa āharaṇatthāya uṭṭhahanto yaṃ yaṃ aṅgapaccaṅgaṃ phandāpeti, sabbattha dukkaṭameva. Nivāsanapārūpanaṃ saṅṭhapeti, hatthavāre hatthavāre dukkaṭaṃ. “Mahantaṃ nidhānaṃ na sakkā ekena āharitūṃ, dutiyaṃ pariyesissāmī”ti kassaci sahāyassa santikaṃ gantukāmo dvāraṃ vivarati, padavāre ca hatthavāre ca dukkaṭaṃ. Dvārapidahane pana aññasmiṃ vā gamanassa anupakāre anāpatti. Tassa nipannokāsaṃ gantvā “itthannāmā”ti pakkosati, tamatthaṃ ārocetvā “ehi gacchāmā”ti vadati, vācāya vācāya dukkaṭaṃ. So tassa vacanena uṭṭhahati, tassāpi dukkaṭaṃ. Uṭṭhahitvā tassa santikaṃ gantukāmo nivāsanapārūpanaṃ saṅṭhapeti, dvāraṃ vivarivā tassa samīpaṃ gacchati, hatthavārapadavāresu sabbattha dukkaṭaṃ. So taṃ pucchati “asuko ca asuko ca kuhiṃ, asukañca asukañca pakkosāhi”ti, vācāya vācāya dukkaṭaṃ. Sabbe samāgate disvā “mayā asukasmīṃ nāma ṭhāne evarūpo nidhi upaladdho, gacchāma taṃ gahetvā puññāni ca karissāma, sukhañca jīvissāmā”ti vadati, vācāya vācāya dukkaṭameva.

Evaṃ laddhasahāyo kudālaṃ pariyesati. Sace panassa attano kudālo atthi, “taṃ āharissāmī”ti gacchanto ca gaṇhanto ca āharanto ca sabbattha hatthavārapadavāresu dukkaṭaṃ āpajjati. Sace natthi, aññaṃ bhikkhuṃ vā gahaṭṭhaṃ vā gantvā yāceti, yācanto ca sace “kudālaṃ me dehi, kudālena me attho, kiñci kātābbaṃ atthi, taṃ katvā paccāharissāmī”ti musā abhaṇanto yāceti, vācāya vācāya dukkaṭaṃ. Sace “mātikā sodhetabbā atthi, vihāre bhūmikammaṃ kātabbaṃ atthi”ti musāpi bhaṇati, yaṃ yaṃ vacanaṃ musā, tattha tattha pācittiyaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana saccepi alikepi dukkaṭameva vuttaṃ, taṃ pamādalikhanti veditabbaṃ. Na hi adinnādānassa pubbapayoge pācittiyatṭhāne dukkaṭaṃ nāma atthi. Sace pana kudālassa daṇḍo natthi, “daṇḍaṃ karissāmī”ti vāsiṃ vā pharasaṃ vā niseti, tadatthāya gacchati, gantvā sukkhakaṭṭhaṃ chindati tacchati ākoṭeti, sabbattha hatthavārapadavāresu dukkaṭaṃ. Allarukkhaṃ chindati, pācittiyaṃ. Tato paraṃ sabbapayogesu dukkaṭaṃ. **Saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** pana **mahāpaccariya**ñca tattha jātakakaṭṭhalatāchedanattaṃ vāsipharasaṃ pariyesantānampi dukkaṭaṃ vuttaṃ. Sace pana tesamaṃ evaṃ hoti “vāsipharasukudāle yācantā āsankitā bhavissāma, lohaṃ samuṭṭhāpetvā karomā”ti. Tato araññaṃ gantvā lohabījattaṃ pathaviṃ khaṇanti, akappiyapathaviṃ khaṇantānaṃ dukkaṭehi saddhiṃ pācittiyānīti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Yathā ca idha, evaṃ sabbattha pācittiyatṭhāne dukkaṭā na muccati. Kappiyapathaviṃ khaṇantānaṃ dukkaṭāniyeva. Bijaṃ pana gahetvā tato paraṃ sabbakiriyaṃ payoge payoge dukkaṭaṃ.

Piṭakapariyesanepi hatthavārapadavāresu vuttanayeneva dukkaṭaṃ. Musāvāde pācittiyaṃ. Piṭakaṃ kātukāmatāya vallicchedane pācittiyanti sabbamaṃ purimanayeneva veditabbaṃ. **Gacchati vā āpatti dukkaṭassāti** evaṃ pariyaṭṭhasahāyakudālapaṭāko nidhiṭṭhānaṃ gacchati, padavāre padavāre dukkaṭaṃ. Sace pana gacchanto “imaṃ nidhiṃ laddhā buddhapūjaṃ vā dhammapūjaṃ vā saṅghabhattaṃ vā karissāmī”ti kusalaṃ uppādeti, kusalacittena gamane anāpatti. Kasmā? “Theyyacitto dutiyaṃ vā...pe... gacchati vā, āpatti dukkaṭassā”ti vuttattā. Yathā ca idha, evaṃ sabbattha attheyyacittassa anāpatti. Maggato okkamma nidhānaṭṭhānaṃ gamanattāya maggaṃ karonto bhūtagāmaṃ chindati, pācittiyaṃ. Sukkhakaṭṭhaṃ chindati, dukkaṭaṃ.

Tatthajātakanti ciranihitāya kumbhiyā upari jātakam. **Kaṭṭham vā lataṃ vāti** na kevalam kaṭṭhalatameva, yaṃkiñci allam vā sukkham vā tiṇarukkhalatādīṃ chindantassa sahapayogattā dukkaṭameva hoti.

Aṭṭhavidham hetam **dukkatam** nāma imasmiṃ thāne samodhānetvā therehi dassitam – pubbapayogadukkaṭam, sahapayogadukkaṭam, anāmāsadukkaṭam, durupaciṇṇadukkaṭam, vinayadukkaṭam, ñādadukkaṭam, ñātidukkaṭam, paṭissavadukkaṭanti. Tattha “theyyacitto dutiyam vā kudālam vā piṭakam vā pariyesati gacchati vā, āpatti dukkaṭassā”ti idam **pubbapayogadukkaṭam** nāma. Ettha hi dukkaṭaṭṭhāne dukkaṭam, pācittiyatṭhāne pācittiyameva hoti. “Tatthajātakam kaṭṭham vā lataṃ vā chindati, āpatti dukkaṭassā”ti idam **sahapayogadukkaṭam** nāma. Ettha pana pācittiyavattu ca dukkaṭavattu ca dukkaṭaṭṭhāneyeva tiṭṭhati. Kasmā? Avahārassa sahapayogattāti. Yam pana dasavidham ratanam, sattavidham dhañṇam, sabbañca āvudhabhaṇḍādīṃ āmasantassa dukkaṭam vuttam, idam **anāmāsadukkaṭam** nāma. Yam kadalinaḷikerādīnam tatthajātakaphalāni āmasantassa dukkaṭam vuttam, idam **durupaciṇṇadukkaṭam** nāma. Yam pana piṇḍāya carantassa patte raje patite pattam appaṭiggahetvā adhovitvā vā tattha bhikkham gaṇhantassa dukkaṭam vuttam, idam **vinayadukkaṭam** nāma. “Sutvā na vadanti, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 419) idam **ñādadukkaṭam** nāma. Yam ekādasasu samanubhāsanāsu “ñātiyā dukkaṭa”nti (pārā. 414) vuttam, idam **ñātidukkaṭam** nāma. “Tassa, bhikkhave, bhikkhuno purimikā ca na paññāyati, paṭissave ca āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 207) idam **paṭissavadukkaṭam** nāma. Idam pana sahapayogadukkaṭam. Tena vuttam – “yaṃkiñci allam vā sukkham vā tiṇarukkhalatādīṃ chindantassa sahapayogattā dukkaṭameva hoti”ti.

Sace panassa tatthajātake tiṇarukkhalatādīṃhi chinnepi lajjidhammo okkamati, saṃvaro uppajjati, chedanapaccayā dukkaṭam desetvā muccati. Atha dhuranikkhepaṃ akatvā saussāhova paṃsum khaṇati, chedanadukkaṭam paṭippassambhati, khaṇanadukkaṭe patiṭṭhāti. Akappiyapathaviṃ khaṇantopi hi idha sahapayogattā dukkaṭameva āpajjati. Sace panassa sabbadisāsu khaṇitvā kumbhimūlam pattassāpi lajjidhammo okkamati, khaṇanapaccayā dukkaṭam desetvā muccati.

Byūhati vāti atha pana saussāhova paṃsum viyūhati, ekapasse rāsiṃ karoti, khaṇanadukkaṭam paṭippassambhati, viyūhanadukkaṭe patiṭṭhāti. Tañca paṃsum tattha tattha puñjam karonto payoge payoge dukkaṭam āpajjati. Sace pana rāsiṃ katvāpi dhuranikkhepaṃ karoti, lajjidhammam āpajjati, viyūhanadukkaṭam desetvā muccati. **Uddharati vāti** atha pana saussāhova paṃsum uddharitvā bahi pāpeti, viyūhanadukkaṭam paṭippassambhati, uddharaṇadukkaṭe patiṭṭhāti. Paṃsum pana kudālena vā hatthehi vā pacchiyā vā tahiṃ tahiṃ pātentō payoge payoge dukkaṭam āpajjati. Sace pana sabbam paṃsum niharitvā kumbhiṃ thalaṭṭham katvāpi lajjidhammam āpajjati, uddharaṇadukkaṭam desetvā muccati. Atha pana saussāhova kumbhiṃ āmasati, uddharaṇadukkaṭam paṭippassambhati, āmasanadukkaṭe patiṭṭhāti. Amasitvāpi ca lajjidhammam āpajjanto āmasanadukkaṭam desetvā muccati. Atha saussāhova kumbhiṃ phandāpeti, āmasanadukkaṭam paṭippassambhati, “phandāpeti, āpatti thullaccayassā”ti vuttathullaccaye patiṭṭhāti.

Tatrāyam dukkaṭathullaccayānam dvinnampi vacanatto – paṭhamam tāvettha duṭṭhu kataṃ satthārā vuttakiccaṃ virādhētva katanti dukkaṭam. Atha vā duṭṭham kataṃ, virūpā sā kiriyā bhikkhukiriyānam majjhe na sobhatīti evampi dukkaṭam. Vuttañcetam –

“Dukkaṭam iti yaṃ vuttam, tam suṇohi yathātatham;
Aparaddham viraddhañca, khalitam yañca dukkaṭam.

“Yam manusso kare pāpaṃ, āvi vā yadi vā raho;
Dukkaṭanti pavedenti, tenetaṃ iti vuccatī”ti. (pari. 339);

Itaram pana thūlattā, accayattā ca thullaccayam. “Samparāye ca duggati” (saṃ. ni. 1.49), “yam hoti kaṭukapphala”ntiādīsu (dha. pa. 66; netti. 91) viya cettha saṃyogabhāvo veditabbo. Ekassa santike desetabbesu hi accayesu tena samo thūlo accayo natthi. Tasmā vuttam “thūlattā accayattā ca thullaccaya”nti. Vuttañcetam –

“Thullaccayanti yaṃ vuttam, tam suṇohi yathātatham;
Ekassa mūle yo deseti, yo ca tam paṭiggaṇhati;
Accayo tena samo natthi, tenetaṃ iti vuccatī”ti. (pari. 339);

Phandāpentassa ca payoge payoge thullaccayam. Phandāpetvāpi ca lajjidhammam okkanto thullaccayam desetvā muccati. Sahapayogato paṭṭhāyeva cettha purimā purimā āpatti paṭippassambhati. Sahapayogam pana akatvā lajjidhammam okkantena yā pubbapayoge dukkaṭapācittiyā āpannā, sabbā tā desetabbā. Sahapayoge ca

tatthajātakacchedane bahukānīpi dukkaṭāni paṃsukhaṇaṇaṃ patvā paṭippassambhanti. Ekam khaṇanadukkaṭameva hoti. Khaṇane bahukānīpi viyūhanaṃ, viyūhane bahukānīpi uddharaṇaṃ, uddharaṇe bahukānīpi āmasanaṃ, āmasane bahukānīpi phandāpanaṃ patvā paṭippassambhanti. Paṃsukhaṇanādisu ca lajjidhamme uppanne bahukāpi āpattiyo hontu, ekameva desetvā muccatīti **kurundaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Purimāpattiapaṭippassaddhi ca nāmesā “ñattiyā dukkaṭaṃ, dvīhi kammavācāhi thullaccayā paṭippassambhanti”’ti (pārā. 414) evaṃ anusāvanāsuttasuyeva āgatā. Idha pana dutiyaparājike aṭṭhakathācariyappamāṇena gahetabbāti.

Ṭhānā cāveti, āpatti pārājikassāti yo pana phandāpetvāpi lajjidhammaṃ anokkamitvāva taṃ kumbhiṃ ṭhānato antamaso kesaggamattampi cāveti, pārājikameva āpajjati attho. Ṭhānā cāvanañcetta chahi ākārehi veditabbaṃ. Kathaṃ? Kumbhiṃ mukhavaṭṭiyaṃ gahetvā attano abhimukhaṃ ākaḍḍhanto iminā antena phuṭṭhokāsaṃ kesaggamattampi pārimantena atikkāmeti, pārājikaṃ. Tatheva gahetvā parato pellento pārimantena phuṭṭhokāsaṃ kesaggamattampi iminā antena atikkāmeti, pārājikaṃ. Vāmato vā dakkhiṇato vā apanāmento vāmantena phuṭṭhokāsaṃ kesaggamattampi dakkhiṇantena atikkāmeti, pārājikaṃ. Dakkhiṇantena vā phuṭṭhokāsaṃ kesaggamattampi vāmantena atikkāmeti, pārājikaṃ. Uddhaṃ ukkhipanto kesaggamattampi bhūmito moceti, pārājikaṃ. Khaṇitvā heṭṭhato osīdento bundena phuṭṭhokāsaṃ kesaggamattampi mukhavaṭṭiyā atikkāmeti, pārājikanti evaṃ ekaṭṭhāne ṭhitāya kumbhiyā. Yadi pana kumbhimukhavaṭṭiyā pāsaṃ katvā lohakhāṇuṃ vā khadirasārādikkhāṇuṃ vā pathaviyaṃ ākoṭetvā tattha saṅkhalikāya bandhitvā ṭhapenti, ekissā disāya ekāya saṅkhalikāya baddhāya dve ṭhānāni labbhanti, dvīsū tīsū catūsū disāsū catūhi saṅkhalikāhi baddhāya pañca ṭhānāni labbhanti.

Tattha ekakhāṇuke baddhakumbhiyā paṭhamaṃ khāṇukaṃ vā uddharati, saṅkhalikaṃ vā chindati, thullaccayaṃ. Tato kumbhiṃ yathāvuttanayena kesaggamattampi ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Atha paṭhamaṃ kumbhiṃ uddharati, thullaccayaṃ. Tato khāṇukaṃ kesaggamattampi ṭhānā cāveti, saṅkhalikaṃ vā chindati, pārājikaṃ. Etena upāyena dvīsū tīsū catūsū khāṇukesu baddhakumbhiyāpi pacchime ṭhānācāvane pārājikaṃ. Sesesu thullaccayaṃ veditabbaṃ.

Sace khāṇu natthi, saṅkhalikāya agge valayaṃ katvā tatthajātake mūle pavesitaṃ hoti, paṭhamaṃ kumbhiṃ uddharitvā pacchā mūlaṃ chetvā valayaṃ nīharati, pārājikaṃ. Atha mūlaṃ acchetvā valayaṃ ito cito ca sāreti, rakkhati. Sace pana mūlato anīharitvāpi hatthena gahetvā ākāsaṭaṃ karoti, pārājikaṃ. Ayamettha viseso. Sesam vuttanayameva.

Keci pana nimittatthāya kumbhimatthake nigrodharukkhdāni ropenti, mūlāni kumbhiṃ vinandhitvā ṭhitāni honti, “mūlāni chinditvā kumbhiṃ gahessāmi”’ti chindantassa payoge payoge dukkaṭaṃ. Chinditvā okāsaṃ katvā kumbhiṃ kesaggamattampi ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Mūlāni chindatova luṭhitvā kumbhī ninnatṭhānaṃ gatā, rakkhati tāva. Gataṭṭhānato uddharati, pārājikaṃ. Sace chinnesu mūlesu ekamūlamattena kumbhī tiṭṭhati, so ca taṃ “imasmiṃ mūle chinne patissati”’ti chindati, chinnamatte pārājikaṃ. Sace pana ekamūleneva pāse baddhasūkaro viya ṭhitā hoti, aññaṃ kiñci lagganaṃ natthi, tasmimpi mūle chinnamatte pārājikaṃ. Sace kumbhimatthake mahāpāsāno ṭhapito hoti, taṃ daṇḍena ukkhipitvā apānetukāmo kumbhimatthake jātarukkaṃ chindati, dukkaṭaṃ. Tassā samīpe jātaṃ chetvā āharati, atatthajātakattā taṃ chindato pācittiyaṃ.

Attano bhājananti sace pana kumbhiṃ uddharitum asakkonto kumbhigatabhaṇḍaggahaṇatthaṃ attano bhājanaṃ pavesetvā antokumbhiyaṃ pañcamāsakaṃ vā atirekapañcamāsakaṃ vā agghanakaṃ theyyacitto āmasati, āpatti dukkaṭassa. Paricchedo cettha pārājikaniyamanatthaṃ vutto. Theyyacittena pana ūnapañcamāsakampi āmasanto dukkaṭaṃ āpajjatiyeva.

Phandāpeti ettha yāva ekābaddhaṃ katvā attano bhājanaṃ paveseti, tāva phandāpeti vuccati. Api ca ito cito ca apabyūhantopi phandāpetiyeva, so thullaccayaṃ āpajjati. Yaddā pana ekābaddhabhāvo chinno, kumbhigataṃ kumbhiyameva, bhājanagatampi bhājaneyeva hoti, tadā attano bhājanagataṃ nāma hoti. Evaṃ katvā kumbhito anīhatepi ca bhājane pārājikaṃ āpajjati.

Muṭṭhiṃ vā chindatīti ettha yathā aṅgulantarehi nikkhantakahāpaṇā kumbhigate kahāpaṇe na samphusanti, evaṃ muṭṭhiṃ karonto muṭṭhiṃ chindati nāma; sopi pārājikaṃ āpajjati.

Suttārūḷhanti sutte ārūḷhaṃ; suttana āvutassāpi suttamayassāpi etaṃ adhivacanaṃ. Pāmaṅgādīnihi sovaṇṇamayānīpi honti rūpiyamayānīpi suttamayānīpi, muttāvalīdayopi ettheva saṅghaṃ gatā. **Veṭhananti** sisaveṭhanapaṭo vuccati. Etesu yaṃkiñci theyyacitto āmasati, dukkaṭaṃ. Phandāpeti, thullaccayaṃ. Pāmaṅgādīni koṭiyaṃ gahetvā ākāsaṭṭhaṃ akaronto uccāreti, thullaccayaṃ.

Ghaṃsanto nīharatīti ettha pana paripuṇṇāya kumbhiyā upari samatittikaṃ kumbhiṃ katvā ṭhapitaṃ vā ekaṃ koṭiṃ bunde ekaṃ koṭiṃ mukhavaṭṭiyaṃ katvā ṭhapitaṃ vā ghaṃsantassa nīharato thullaccayaṃ. Kumbhimukhā mocentassa pārājikaṃ. Yaṃ pana upadḍhakumbhiyaṃ vā rittakumbhiyaṃ vā ṭhapitaṃ, tassa attano phuṭṭhokāsova ṭhānaṃ, na sakalā kumbhī, tasmā taṃ ghaṃsantassāpi nīharato patiṭṭhitokāsato kesaggamate mutte pārājikameva. Kumbhiyā pana paripuṇṇāya vā ūnāya vā ujukameva uddharantassa heṭṭhimakoṭiyā patiṭṭhitokāsā muttamatteva pārājikaṃ. Antokumbhiyaṃ ṭhapitaṃ yaṃkiñci pārājikappahonakaṃ bhaṇḍaṃ sakalakumbhiyaṃ cārentassa, pāmaṅgādiṅca ghaṃsitvā nīharantassa yāva mukhavaṭṭiṃ nātikkamati, tāva thullaccayaṃmeva. Tassa hi sabbāpi kumbhī ṭhānanti **saṅkhepamahāpaccariyādīsu** vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “ṭhapitaṭṭhānameva ṭhānaṃ, na sakalā kumbhī. Tasmā yathāṭṭhitaṭṭhānato kesaggamattampi mocentassa pārājikamevā”ti vuttaṃ, taṃ pamāṇaṃ. Itaraṃ pana ākāsagataṃ akarontassa cīvaravaṃse ṭhapitacīvaraveṭṭhanakanayena vuttaṃ, taṃ na gahettabbaṃ. **Vinayavinicchaye hi āgate garuke ṭhātabbaṃ, esā vinayadhammatā.** Apica “attano bhājanagataṃ vā karoti, muṭṭhiṃ vā chindati”ti vacanato petaṃ veditabbaṃ. Yathā antokumbhiyaṃ ṭhitassa na sabbā kumbhī ṭhānanti.

Sappiādīsu yaṃkiñci pivato ekapayogena pītamatte pārājikanti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. **Mahāpaccariyādīsu** pana ayaṃ vibhāgo dassito – “mukhaṃ anapanetvā ākaḍḍhantassa pivato sace paragalagataṃ pādaṃ na agghati, mukhagatena saddhiṃ agghati, rakkhati tāva. Kaṇṭhena pana paricchinnakāleyeva pārājikaṃ hoti. Sacepi oṭṭhehi paricchindanto oṭṭhe pidahati, pārājikameva. Uppaladaṇḍaveḷunāḷinaḷanāḷiādīhi pivantassāpi sace paragalagatameva pādaṃ agghati, pārājikaṃ. Sace saha mukhagatena agghati, na tāva pārājikaṃ hoti. Uppaladaṇḍādigatena saddhiṃ ekābaddhabhāvaṃ kopetvā oṭṭhehi paricchinnamate pārājikaṃ. Sace uppaladaṇḍādigatena saddhiṃ agghati, uppaladaṇḍādīnaṃ bunde aṅgulyiāpi pihitamatte pārājikaṃ. Pādagghanake paragalam appaviṭṭhe uppaladaṇḍādīsu ca mukhe ca atirekapādārahampi ekābaddhaṃ hutvā tiṭṭhati, rakkhatiyevā”ti. Taṃ sabbampi yasmā “attano bhājanagataṃ vā karoti, muṭṭhiṃ vā chindati”ti imaṃ nayaṃ bhajati, tasmā sudassitameva. Esa tāva ekābaddhe nayo.

Sace pana hatthena vā pattena vā thālakādīnā vā kenaci bhājanena gahetvā pivati, yamhi payoge pādagghanakaṃ pūreti, tamhi gate pārājikaṃ. Atha mahagghaṃ hoti, sippikāyapi ekapayogeneva pādagghanakaṃ gahetuṃ sakkā hoti, ekuddhāreyeva pārājikaṃ. Bhājanaṃ pana nimujjāpetvā gaṇhantassa yāva ekābaddhaṃ hoti, tāva rakkhati. Mukhavaṭṭiparicchedenā vā uddhārena vā pārājikaṃ. Yadā pana sappiṃ vā telaṃ vā acchaṃ telasadisameva madhuphāṇitaṃ vā kumbhiṃ āviñchetvā attano bhājane paveseti, tadā tesam acchatāya ekābaddhatā natthīti pādagghanake mukhavaṭṭito gaḷitamatte pārājikaṃ.

Pacitvā ṭhapitaṃ pana madhuphāṇitaṃ silesa viya cikkaṇaṃ ākaḍḍhanavikaḍḍhanayoggaṃ hoti, uppanne kukkuce ekābaddhameva hutvā paṭinīharituṃ sakkoti, etaṃ mukhavaṭṭiyā nikkhamitvā bhājane pavitṭhampi bāhīrena saddhiṃ ekābaddhattā rakkhati, mukhavaṭṭito chinnamatte pana pārājikaṃ. Yopi theyyacittena parassa kumbhiyā pādagghanakaṃ sappiṃ vā telaṃ vā avassapivanakaṃ yaṃkiñci dukūlasāṭakaṃ vā cammakhaṇḍādīnaṃ vā aññataraṃ pakkhipati, hatthato muttamatte pārājikaṃ.

Rittakumbhiyā ‘idāni telaṃ ākirissanti’ti ṇatvā yaṃkiñci bhaṇḍaṃ theyyacitto pakkhipati, taṃ ce tattha tele ākiṅṅe pañcamāsakaagghanakaṃ pivati, pītamatte pārājikanti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Taṃ pana tattheva sukkhataḷāke sukkhamātikāya ujukaraṇavinicchayena virujjhati, avahāralakkhaṇaṅcetta na paññāyati, tasmā na gahettabbaṃ. **Mahāpaccariyādīsu** pana tassa uddhāre pārājikaṃ vuttaṃ, taṃ yuttaṃ.

Parassa rittakumbhiyā saṅgopanathāya bhaṇḍaṃ ṭhapetvā tattha tele ākiṅṅe “sace ayaṃ jānissati, maṃ palibujjhissati”ti bhīto pādagghanakaṃ telaṃ pītaṃ bhaṇḍaṃ theyyacittena uddharati, pārājikaṃ. Suddhacittena uddharati, pare āharāpente bhaṇḍadeyyaṃ. **Bhaṇḍadeyyaṃ** nāma yaṃ parassa naṭṭhaṃ, tassa mūlaṃ vā tadeva vā bhaṇḍaṃ dātabbanti attho. No ce deti, sāmikassa dhuranikkhepe pārājikaṃ. Sace parassa kumbhiyā añño sappiṃ vā telaṃ vā ākirati, tatra cāyaṃ theyyacittena telapivanakaṃ bhaṇḍaṃ pakkhipati, vuttanayeneva pārājikaṃ. Attano rittakumbhiyā parassa sappiṃ vā telaṃ vā ākīraṇabhāvaṃ ṇatvā theyyacittena bhaṇḍaṃ nikkhipati, pubbe vuttanayeneva uddhāre pārājikaṃ. Suddhacitto nikkhipitvā pacchā theyyacittena uddharati, pārājikameva. Suddhacittova uddharati, neva avahāro, na gīvā; **mahāpaccariyaṃ** pana anāpattimattameva vuttaṃ. “Kissa mama kumbhiyaṃ telaṃ ākirasi”ti kupito attano bhaṇḍaṃ uddharitvā chaḍḍeti, no bhaṇḍadeyya”nti **kurundiyaṃ** vuttaṃ. Theyyacittena mukhavaṭṭiyaṃ gahetvā kumbhiṃ āviñchati telaṃ gaḷetukāmo, pādagghanake gaḷite pārājikaṃ. Theyyacitteneva jajjaraṃ karoti “savitvā gamissati”ti pādagghanake savitvā gate pārājikaṃ. Theyyacitteneva chiddaṃ karoti omaṭṭhaṃ vā ummaṭṭhaṃ vā vemaṭṭhaṃ vā, idaṃ pana sammohaṭṭhānaṃ; tasmā suṭṭhu sallekhettabbaṃ. Ayañhettha vinicchayo – **omaṭṭhaṃ** nāma adhomukhachiddaṃ; **ummaṭṭhaṃ** nāma uddhaṃmukhachiddaṃ; **vemaṭṭhaṃ** nāma uḷunkasseva ujugatachiddaṃ. Tatra omaṭṭhassa bahi paṭṭhāya katassa abhantarantato pādagghanake tele gaḷite bahi anikkhantepi pārājikaṃ. Kasmā? Yasmā tato gaḷitamattameva

bahigataṃ nāma hoti, na kumbhigatasankhyaṃ labhati. Anto paṭṭhāya katassa bāhirantato pādagghanake gaḷite pārājikaṃ. Ummaṭṭhassa yathā tathā vā katassa bāhirantato pādagghanake gaḷite pārājikaṃ. Tañhi yāva bāhirantato na gaḷati, tāva kumbhigatameva hoti. “Vemaṭṭhassa ca kapālamajjhato gaḷitavasena kāretabbo”ti aṭṭhakathāsu vuttaṃ. Taṃ pana anto ca bahi ca paṭṭhāya majjhe ṭhapetvā katachidde taḷākassa ca mariyādabhedena sameti. Anto paṭṭhāya kate pana bāhirantena, bahi paṭṭhāya kate abbhantarantena kāretabboti idamettha yuttaṃ. Yo pana “vaṭṭivā gacchissatī”ti theyyacittena kumbhiyā ādhāraṃ vā upatthambhanaledḍḍuke vā apaneti, vaṭṭivā gatāya pārājikaṃ. Telākiraṇabhāvaṃ pana ñatvā rittakumbhiyā jajarabhāve vā chiddeṣu vā katesu pacchā nikkhantatelappamāṇena bhaṇḍadeyyaṃ hoti. **Aṭṭhakathā**su pana katthaci pārājikantipi likhitaṃ, taṃ pamādalikhitaṃ.

Paripuṇṇāya kumbhiyā upari kathalaṃ vā pāsāṇaṃ vā “pativā bhindissati, tato telaṃ paggharissatī”ti theyyacittena dubbandhaṃ vā karoti, duṭṭhapitaṃ vā ṭhapeti, avassapatanakaṃ tathā karontassa katamatte pārājikaṃ. Rittakumbhiyā upari karoti, taṃ pacchā puṇṇakāle pativā bhindati, bhaṇḍadeyyaṃ. Īdisesu hi ṭhānesu bhaṇḍassa natthikāle katapayogattā āditova pārājikaṃ na hoti. Bhaṇḍavināsadvārassa pana katattā bhaṇḍadeyyaṃ hoti. Āharāpentesu adadato sāmikāṇaṃ dhuranikkhepena pārājikaṃ.

Theyyacittena mātikaṃ ujukaṃ karoti “vaṭṭivā vā gamissati, velaṃ vā uttarāpessatī”ti; vaṭṭivā vā gacchatu, velaṃ vā uttaratu, ujukaraṇakāle pārājikaṃ. Īdisā hi payogā pubbapayogāvahāre saṅghaṃ gacchanti. Sikkhamātikāya ujukatāya pacchā udaye āgate vaṭṭivā vā gacchatu, velaṃ vā uttaratu, bhaṇḍadeyyaṃ. Kasmā? Ṭhānā cāvanapayogassa abhāvā. Tassa lakkhaṇaṃ nāvattṭhe āvi bhavissati.

Tattheva bhindati vātiādīsu **aṭṭhakathāyaṃ** tāva vuttaṃ – “**bhindati vāti** muggarena pothetvā bhindati. **Chaḍḍeti vāti** udakaṃ vā vālikaṃ vā ākirivā uttarāpeti. **Jhāpeti vāti** dārūni āharitvā jhāpeti. **Aparibhogaṃ vā karotīti** akhādītappaṃ vā apātabbaṃ vā karoti; uccāraṃ vā passāvaṃ vā visaṃ vā ucchiṭṭhaṃ vā kuṇapaṃ vā pātesi, **āpatti dukkaṭassatī** ṭhānācāvanassa natthitāya dukkaṭaṃ, buddhavisayo nāmeso. Kiñcāpi dukkaṭaṃ, āharāpente pana bhaṇḍadeyya”nti. Tattha purimadvayaṃ na sameti. Tañhi kumbhijajarakaraṇena ca mātikāujukaraṇena ca saddhiṃ ekalakkhaṇaṃ. Pacchimaṃ pana dvayaṃ ṭhānā acāventenāpi sakkā kātuṃ. Tasmā ettha evaṃ vinicchayaṃ vadanti – “aṭṭhakathāyaṃ kira ‘ṭhānā cāvanassa natthitāya dukkaṭa’nti idam pacchimadvayaṃ sandhāya vuttaṃ. Ṭhānā cāvanaṃ akarontoyeva hi theyyacittena vā vināsetukāmatāya vā jhāpeyyapi, aparibhogampi kareyya. Purimadvaye pana vuttanayena bhindantassa vā chaḍḍentassa vā ṭhānā cāvanaṃ atthi, tasmā tathā karontassa vināsetukāmatāya bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena pārājika”nti. Pāḷiyaṃ “dukkaṭa”nti vuttattā ayuttanti ce? Na; aññathā gahetabbatthato. Pāḷiyañhi theyyacittapakkhe “**bhindati vāti** udakena sambhindati, **chaḍḍeti vāti** tattha vamaṃ vā passāvaṃ vā chaḍḍetī”ti evameke vadanti.

Ayaṃ panettha sāro – vinītavatthumhi tiṇajjhāpako viya ṭhānā acāvetukāmoṃa kevalaṃ bhindati, bhinnattā pana telādīni nikkhamanti, yaṃ vā panettha patthinnaṃ, taṃ ekābaddhameva tiṭṭhati. Achaḍḍetukāmoṃeva ca kevalaṃ tattha udakavālikādīni ākirati, ākiṇṇattā pana telaṃ chaḍḍiyati. Tasmā vohārasena “**bhindati vā chaḍḍeti vā**”ti vuccatīti. Evametesam padānaṃ attho gahetabbo. Nāsetukāmatāpakkhe pana itarathāpi yujjati. Evañhi kathiyamāne pāḷi ca aṭṭhakathā ca pubbāparena saṃsanditvā kathitā honti. Ettāvataṃpi ca santosaṃ akatvā ācariye payirupāsivā vinicchayo veditabboti.

Bhūmaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Thalaṭṭhakathā

95. Thalaṭṭhe **thale nikkhittanti** bhūmitale vā pāsānatalapabbatatalādīsu vā yattha katthaci paṭicchanne vā appaṭicchanne vā ṭhapitaṃ thalaṭṭhanti veditabbaṃ. Taṃ sace rāsikataṃ hoti, antokumbhiyaṃ bhājanagatakaraṇamuṭṭhicchedanavinicchayena vinicchinitabbaṃ. Sace ekābaddhaṃ silesaniyyāsādi pakkamadhuphānitavinicchayena vinicchinitabbaṃ. Sace garukaṃ hoti bhārabaddhaṃ lohapiṇḍi-guḷapiṇḍi-telamadhughaṭādi vā, kumbhiyaṃ ṭhānācāvanavinicchayena vinicchinitabbaṃ. Saṅkhalikabaddhassa ca ṭhānabhedo sallakkhetabbo. Pattharivā ṭhapitaṃ pana pāvārattharaṇasātakādīṃ ujukaṃ gahetvā ākaḍḍhati, pārimante orimantena phuṭṭhokāsaṃ atikkante pārājikaṃ. Evaṃ sabbadisāsu sallakkhetabbaṃ. Veṭhetvā uddharati, kesagamattaṃ ākāsagataṃ karontassa pārājikaṃ. Sesam vuttanayamevāti.

Thalaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Ākāsaṭṭhakathā

96. Ākāsaṭṭhe morassa chahi ākārehi ṭhānaparicchedo veditabbo – purato mukhatuṇḍakena, pacchato kalāpaggena, ubhayapassesu pakkhapariyantehi, adho pādanakhasikhāya, uddham sikhaggenāti. Bhikkhu “sassāmikaṃ ākāsaṭṭham moraṃ gahessāmī”ti purato vā tiṭṭhati, hattham vā pasāreti, moro ākāseyeva pakkhe cāreti, vātam gāhāpetvā gamanaṃ upacchinditvā tiṭṭhati. Tassa bhikkhuno dukkaṭam. Tam aphantento hatthena āmasati, dukkaṭameva. Ṭhānā acāvento phandāpeti, thullaccayaṃ. Hatthena pana gahetvā vā aggahetvā vā mukhatuṇḍakena phuṭṭhokāsaṃ kalāpaggaṃ, kalāpaggena vā phuṭṭhokāsaṃ mukhatuṇḍakaṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Tathā vāmapakkhapariyantena phuṭṭhokāsaṃ dakkhiṇapakkhapariyantam, dakkhiṇapakkhapariyantena vā phuṭṭhokāsaṃ vāmapakkhapariyantam atikkāmeti, pārājikaṃ. Tathā pādanakhasikhāya phuṭṭhokāsaṃ sikhaggaṃ, sikhaggena vā phuṭṭhokāsaṃ pādanakhasikham atikkāmeti, pārājikaṃ.

Ākāsenā gacchanto moro sīsādīsu yasmim aṅge nilīyati, tam tassa ṭhānaṃ. Tasmā tam hatthe nilīnaṃ ito cito ca karontopi phandāpetiyeva, yadi pana itarena hatthena gahetvā ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Itaraṃ hattham upaneti, moro sayameva uḍḍetvā tattha nilīyati, anāpatti. Aṅge nilīnabhāvaṃ ṇatvā theyyacittena ekaṃ padavāraṃ gacchati, thullaccayaṃ. Dutiye pārājikaṃ.

Bhūmiyaṃ ṭhitamoro dvinnaṃ vā pādānaṃ kalāpassa ca vasena tīṇi ṭhānāni labhati. Tam ukkhipantassa yāva ekampi ṭhānaṃ pathaviṃ phusati, tāva thullaccayaṃ. Kesaggamattampi pathaviyā mocitamatte pārājikaṃ. Pañjare ṭhitam saha pañjarena uddharati, pārājikaṃ. Yadi pana pādaṃ na agghati, sabbattha agghavasena kātabbaṃ. Antovatthumhi carantaṃ moraṃ theyyacittena padasā bahivatthum nīharanto dvāraparicchedaṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Vaje ṭhitabalībaddassa hi vajo viya antovatthu tassa ṭhānaṃ. Hatthena pana gahetvā antovatthumimpi ākāsaṭṭham karontassa pārājikameva. Antogāme carantampi gāmaparikkhepaṃ atikkāmentassa pārājikaṃ. Sayameva nikkhamitvā gāmūpacāre vā vatthūpacāre vā carantaṃ pana theyyacitto kaṭṭhena vā kathalāya vā utrāsetvā aṭavimukhaṃ karoti, moro uḍḍetvā antogāme vā antovatthumhi vā chadanapiṭṭhe vā nilīyati, rakkhati. Sace pana aṭavimukhe uḍḍeti vā gacchati vā “aṭaviṃ pavesetvā gahessāmī”ti parikappe asati pathavito kesaggamattampi uḍḍitamatte vā dutiyapadavāre vā pārājikaṃ. Kasmā? Yasmā gāmato nikkhantassa ṭhitaṭṭhānameva ṭhānaṃ hoti. **Kapiṇjarādīsūpi** ayameva vinicchayo.

Sāṭakaṃ vāti vātavagukkhitaṃ pathavitale pattharivā ṭhapitamiva ākāsenā gacchantam khalibaddham sāṭakaṃ abhimukhāgataṃ hatthena ekasmim ante gaṇhāti, ito cito ca ṭhānaṃ avikopentoyeva gamanupacchede dukkaṭam. Ṭhānācāvanaṃ akaronto cāleti, phandāpane thullaccayaṃ. Ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Ṭhānaparicchedo cassa morasseva chahi ākārehi veditabbo.

Abaddhasāṭako pana ekasmim ante gahitamatteva dutiyenantena patitvā bhūmiyaṃ patiṭṭhāti, tassa dve ṭhānāni honti – hattho ceva bhūmi ca. Tam yathāgahitameva paṭhamam gahitokāsappadesato cāleti, thullaccayaṃ. Pacchā bhūmito dutiyahatthena vā pādēna vā ukkhipati, pārājikaṃ. Paṭhamam vā bhūmito uddharati, thullaccayaṃ. Pacchā gahitokāsappadesato cāveti, pārājikaṃ. Gahaṇam vā amuñcanto ujukameva hattham onāmetvā bhūmigataṃ katvā teneva hatthena ukkhipati, pārājikaṃ. **Veṭhanepi** ayameva vinicchayo.

Hiraṇṇam vā suvaṇṇam vā chijjamānanti manussānaṃ alaṅkarontānaṃ gīveyyakādipiḷandhanaṃ vā suvaṇṇasalākaṃ chindantānaṃ suvaṇṇakārānaṃ suvaṇṇakhaṇḍam vā chijjamānaṃ patati, tañce bhikkhu ākāsenā āgacchantam theyyacitto hatthena gaṇhāti, gahaṇameva ṭhānaṃ. Gahitappadesato hattham apaneti, pārājikaṃ. Cīvare patitaṃ hatthena ukkhipati, pārājikaṃ. Anuddharitvā yā yāti, dutiye padavāre pārājikaṃ. Patte patitepi eseva nayo. Sīse vā mukhe vā pāde vā patiṭṭhitaṃ hatthena gaṇhāti, pārājikaṃ. Aggahetvā yāti, dutiye padavāre pārājikaṃ. Yattha katthaci patati, tassa patitokāsava ṭhānaṃ, na sabbam aṅgapaccaṅgam pattacīvaraṃ vāti.

Ākāsaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Vehāsaṭṭhakathā

97. Vehāsaṭṭhe mañcapīṭhādīsū ṭhapitaṃ bhaṇḍam āmāsaṃ vā hotu anāmāsaṃ vā, theyyacittena āmasantassa dukkaṭam. Mañcapīṭhesu ṭhapitabhaṇḍesu panettha thalaṭṭhe vuttanayena vinicchayo veditabbo. Ayaṃ pana viseso – sace khaliyā baddhasāṭako mañce vā pīṭhe vā patthaṭo majjhena mañcatalaṃ na phusati, mañcapādeva phusati, tesam vasena ṭhānaṃ veditabbaṃ. Pādānaṃ upari phuṭṭhokāsameva hi atikkamitamattena tattha pārājikaṃ hoti. Saha mañcapīṭhehi harantassa pana mañcapīṭhapādānaṃ patiṭṭhitokāsavasena ṭhānaṃ veditabbaṃ.

Cīvaravaṃse vāti cīvaraṭhapanatthāya bandhitvā ṭhapite vaṃse vā kaṭṭhadanḍake vā. Tattha saṃharitvā pārato antam orato bhogaṃ katvā ṭhapitacīvarassa patiṭṭhitokāsena phuṭṭhokāsava ṭhānaṃ, na sabbo cīvaravaṃso. Tasmā

theyyacittena taṃ bhoge gahetvā ākaḍḍhantassa pārato vaṃse patiṭṭhitokāsaṃ orato cīvarena vaṃsassa phuṭṭhappadesaṃ atikkāmentassa ekadvaṅgulamattākaḍḍhaneneva pārājikaṃ. Ante gahetvā ākaḍḍhantassāpi eseva nayo. Tattheva pana cīvaravaṃse vāmato vā dakkhiṇato vā sārentassa vāmantena dakkhiṇantaṭṭhānaṃ dakkhiṇantena vā vāmantaṭṭhānaṃ atikkantamatte dasadvādaṅgulamattasāraṇeneva pārājikaṃ. Uddhaṃ ukkhipantassa kesaggamattukkhipanena pārājikaṃ. Cīvaravaṃsaṃ phusantaṃ vā ahusantaṃ vā rajjukena bandhitvā ṭhapitacīvaraṃ mocentassa thullaccayaṃ, mutte pārājikaṃ. Muttamattameva hi taṃ “ṭhānā cuta”nti saṅkhyāṃ gacchati. Vaṃse veṭhetvā ṭhapitaṃ nibbeṭhentassa thullaccayaṃ, nibbeṭhitamatte pārājikaṃ. Valayaṃ katvā ṭhapite valayaṃ chindati vā moceti vā ekaṃ vā vaṃsakoṭiṃ mocetvā nīharati, thullaccayaṃ. Chinnamatte muttamatte nīhaṭamatte ca pārājikaṃ. Tathā akatvāva cīvaravaṃse ito cito ca sāreti, rakkhati tāva. Valayassa hi sabbopi cīvaravaṃso ṭhānaṃ. Kasmā? Tattha saṃsaraṇadhammatāya. Yadā pana naṃ hatthena gahetvā ākāśagataṃ karoti, pārājikaṃ. Pasāretvā ṭhapitassa patiṭṭhitokāseṇa phuṭṭhokāsova ṭhānaṃ. Tattha saṃharitvā ṭhapite vuttanayena vinicchayo veditabbo. Yaṃ pana ekenantena bhūmiṃ phusitvā ṭhitaṃ hoti, tassa cīvaravaṃse ca bhūmiyaṅca patiṭṭhitokāsavaseṇa dve ṭhānāni. Tattha bhūmiyaṃ ekenantena patiṭṭhite abaddhasātake vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. Cīvararajjuyāpi ayameva vinicchayo.

Āṅkusake laggetvā ṭhapitabhaṇḍaṃ pana bhesajjaghaṭo vā bhesajjatthavikā vā sace bhittiṃ vā bhūmiṃ vā ahusitvā ṭhapitaṃ lagganaṃ ghaṃsantassa nīharato āṅkusakoṭito nikkhantamatte pārājikaṃ. Lagganaṃ baddhaṃ hoti, bundena ukkhipitvā ākāśagataṃ karontassa āṅkusakoṭito anikkhantepi pārājikaṃ. Bhittinissitaṃ hoti, paṭhamaṃ āṅkusakoṭito nīharati, thullaccayaṃ. Pacchā bhittiṃ moceti, pārājikaṃ. Paṭhamaṃ bhittiṃ mocetvā pacchā āṅkusato nīharantassāpi eseva nayo. Sace pana bhāriyaṃ bhaṇḍaṃ nīharitum asakkoṭo sayāṃ bhittinissitaṃ katvā āṅkusato nīharati, puna bhittiṃ amocetvāpi āṅkusato nīhaṭamatteyeva pārājikaṃ. Attanā kataṭṭhānaṃhi ṭhānaṃ na hoti. Bhūmiṃ phusitvā ṭhitassa pana dve eva ṭhānāni. Tattha vuttoyeva vinicchayo. Yaṃ pana sikkāya pakkhipitvā laggitaṃ hoti, taṃ sikkāto nīharantassāpi saha sikkāya āṅkusato nīharantassāpi pārājikaṃ. Bhittibhūmisannissitavasena cettha ṭhānabhedopi veditabbo.

Bhittikhīloti ujukaṃ katvā bhittiyaṃ ākoṭito vā tatthajātako eva vā; nāgadanto pana vaṅko ākoṭito eva. Tesu laggetvā ṭhapitaṃ āṅkusake vuttanayeneva vinicchinittabbaṃ. Dvīsu tīsu pana paṭipāṭiyā ṭhitesu āropetvā ṭhapitaṃ kuntaṃ vā bhindivālaṃ vā agge vā bunde vā gahetvā ākaḍḍhati, ekamekassa phuṭṭhokāsamatte atikkante pārājikaṃ. Phuṭṭhokāsamattameva hi tesam ṭhānaṃ hoti, na sabbe khīlā vā nāgadantā vā. Bhittiabhimukho ṭhatvā majjhe gahetvā ākaḍḍhati, orimantena phuṭṭhokāsaṃ pārimantena atikkantamatte pārājikaṃ. Parato pellentassāpi eseva nayo. Hatthena gahetvā ujukaṃ ukkhipanto kesaggamattampi ākāśagataṃ karoti, pārājikaṃ. Bhittiṃ nissāya ṭhapitaṃ bhittiṃ ghaṃsanto ākaḍḍhati, aggena phuṭṭhokāsaṃ bundaṃ, bundena vā phuṭṭhokāsaṃ aggaṃ atikkāmentassa pārājikaṃ. Bhittiabhimukho ṭhatvā ākaḍḍhanto ekenantena phuṭṭhokāsaṃ aparantaṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Ujukaṃ ukkhipanto kesaggamattaṃ ākāśagataṃ karoti, pārājikaṃ.

Rukkhe vā laggitanti tālarukkhādīsu āropetvā laggite āṅusakādīsu vuttanayena vinicchayo veditabbo. Tatthajātakaṃ pana tālapaṇḍiṃ cālentassa thullaccayaṃ. Yasmiṃ phale pārājikavatthu pūrati, tasmīṃ bandhanaṃ muttamatte pārājikaṃ. Piṇḍiṃ chindati, pārājikaṃ. Aggena paṇṇantaraṃ āropetvā ṭhapitā dve ṭhānāni labhati – ṭhapitaṭṭhānaṅca vaṇṭaṭṭhānaṅca; tattha vuttanayena vinicchayo veditabbo. Yo pana “chinnamattā patamānā saddaṃ kareyyā”ti bhayena sayāṃ aggena paṇṇantaraṃ āropetvā chindati, chinnamatte pārājikaṃ. Attanā kataṭṭhānaṃhi ṭhānaṃ na hoti. Etena upāyena sabbarukkhānaṃ pupphaphalesu vinicchayo veditabbo.

Pattādhārakepīti ettha rukkhādhārako vā hotu valayādhārako vā daṇḍādhārako vā yaṃkiñci pattaṭṭhapanakaṃ pacchikāpi hotu pattādhārako tveva saṅkhyāṃ gacchati. Tattha ṭhapitapattassa pattena phuṭṭhokāso eva ṭhānaṃ. Tattha rukkhādhārake pañcahākārehi ṭhānaparicchedo hoti. Tattha ṭhitaṃ pattaṃ mukhavaṭṭiyaṃ gahetvā catūsu disāsu yato kutoci kaḍḍhanto ekenantena phuṭṭhokāsaṃ aparantaṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Uddhaṃ kesaggamattaṃ ukkhipato pārājikaṃ. Sahādhārakena harantassāpi eseva nayoti.

Vehāsaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Udakaṭṭhakathā

98. Udakaṭṭhe – **udake nikkhittaṃ hotīti** rājabhayādibhītehi udakena avinassanadhammesu tambalohabhājanādīsu suppaṭicchannaṃ katvā pokkharāṇādīsu asandanake udake nikkhittaṃ. Tassa patiṭṭhitokāsoyeva ṭhānaṃ, na sabbam udakaṃ. **Gacchati vā āpatti dukkaṭassāti** agambhīre udake padasā gacchantassa padavāre padavāre dukkaṭaṃ. Gambhīre hatthehi vā pādehi vā payogaṃ karontassa hatthavārehi vā padavārehi vā payoge payoge dukkaṭaṃ. Eseva nayo kumbhigahaṇatthaṃ nimujjanummujjanesu. Sace pana antarā

kiñci udakasappaṃ vā vālamacchaṃ vā disvā bhīto palāyati, anāpatti. Āmasanādīsu bhūmigatāya kumbhiyā vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. Ayaṃ pana viseso – tattha bhūmiṃ khaṇitvā kaḍḍhati, idha kaddame osāreti. Evaṃ chahākārehi ṭhānaparicchedo hoti.

Uppalādīsu yasmiṃ pupphe vatthuṃ pūreti, tasmīṃ chinnamatte pārājikaṃ. Uppalajātikānañcetta yāva ekasmimpi passe vāko na chijjati, tāva rakkhati. Padumajātikānaṃ pana daṇḍe chinne abbhantare suttaṃ acchinnampi na rakkhati. Sāmikehi chinditvā ṭhapitāni uppalādīni honti, yaṃ vatthuṃ pūreti, tasmīṃ uddhaṭe pārājikaṃ. Hatthakabaddhāni honti, yasmiṃ hatthake vatthu pūراتi, tasmīṃ uddhaṭe pārājikaṃ. Bhārabaddhāni honti, taṃ bhāraṃ channaṃ ākārānaṃ yena kenaci ākārena ṭhānā cāventassa bhūmatṭhakumbhiyaṃ vuttanayena pārājikaṃ. Dīghanālāni uppalādīni honti, pupphesu vā nālesu vā veṇiṃ katvā udakapiṭṭhe rajjukesu tiṇāni santharitvā ṭhapenti vā bandhanti vā, tesam dīghato pupphaggena ca nālāntena ca tiriyaṃ pariyantehi heṭṭhā patiṭṭhitokāsena uddhaṃ upari ṭhitassa piṭṭhiyāti chahākārehi ṭhānā cāvanaparicchedo veditabbo.

Yopi udakapiṭṭhiyaṃ ṭhapitapupphakalāpaṃ udakaṃ cāletvā vīciṃ uṭṭhāpetvā kesaggamattampi yathāṭṭhitatṭhānato cāveti, pārājikaṃ. Atha pana parikappeti “ettha gataṃ gahessāmī”ti, rakkhati tāva; gataṭṭhāne pana uddharato pārājikaṃ. Udakato accuggatassa pupphassa sakalamudakaṃ ṭhānaṃ, taṃ uppāṭetvā ujukaṃ uddharantassa nālante kesaggamattaṃ udakato atikkante pārājikaṃ. Pupphe gahetvā apañāmetvā ākaḍḍhanto uppāṭeti, na udakaṃ ṭhānaṃ, uppāṭitamatte pārājikaṃ. Kalāpabaddhāni pupphāni udakaṭṭhāne vā rukkhe vā gacche vā bandhitvā ṭhapenti, bandhanaṃ amocetvā ito cito ca karontassa thullaccayaṃ, bandhane muttamatte pārājikaṃ. Paṭhamaṃ bandhanaṃ mocetvā pacchā harati, ettha chahākārehi ṭhānaparicchedoti idaṃ ubhayaṃ **mahāpaccariyādīsu** vuttaṃ. Paduminiyaṃ pupphāni saha paduminiyā gaṇhitukāmassa pupphanālehi ca pattanālehi ca phuṭṭhaudakavasena uddhañceva tiriyañca ṭhānaparicchedo veditabbo. Taṃ panassa paduminiṃ anuppāṭetvā pupphāni vā pattāni vā attano abhimukhaṃ ākaḍḍhantassa thullaccayaṃ. Uppāṭitamatte pārājikaṃ.

Pupphapattanāle ṭhānato acāvetvāpi paṭhamaṃ paduminiṃ uppāṭentassa thullaccayaṃ. Pacchā pupphapattanālesu ṭhānā cāvitesu pārājikaṃ. Uppāṭitāya paduminiyā pupphaṃ gaṇhanto pana bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabbo. Bahi ṭhapite rāsikakalāpabaddhabhārabaddhapupphepi eseve nayo. Bhisam vā muḷālaṃ vā yena vatthu pūراتi, taṃ uppāṭentassa pārājikaṃ. Kaddame phuṭṭhokāsavasena cettha ṭhānaṃ paricchinditabbaṃ. Tāni uppāṭentassa sukhumampi mūlaṃ acchinnam hoti, rakkhati tāva. Bhisapabbe jātaṃ pattaṃ vā pupphaṃ vā hoti, tampi rakkhatīti **mahāaṭṭhakathāyameva** vuttaṃ. Bhisagaṇṭhimhi pana kaṇṭako hoti yobbanappattānaṃ mukhapilakā viya, ayaṃ adīghattā na rakkhati. Sesam uppalādīsu vuttanayameva.

Macchakacchapānaṃ sassāmikānaṃ vāpiādīsu sakalamudakaṃ ṭhānaṃ. Tasmā yo paṭijagganaṭṭhāne sassāmikaṃ macchaṃ baḷisena vā jālena vā kumanena vā hatthena vā gaṇhāti, tassa yena macchena vatthu pūراتi, tasmīṃ kesaggamattampi udakato uddhaṭamatta pārājikaṃ. Koci maccho gayhamāno ito cito ca dhāvati, ākāsaṃ vā uppataṭi, tīre vā patati, ākāse vā ṭhitam tīre vā patitam gaṇhatopi pārājikameva. Kacchapampi bahi gocarattaṃ gataṃ gaṇhato eseve nayo. Udaṭṭhaṃ pana udakā mocayato pārājikaṃ.

Tesu tesu pana janapadesu sabbasādhāraṇassa mahātaḷākassa niddhamanatumbaṃ nissāya sabbasādhāraṇameva kunnadīsadisam udakavāhakaṃ khaṇanti. Tato khuddakamātikāyo nīharitvā mātikakoṭiyaṃ attano attano vaḷaṇjanatthāya āvāṭe khaṇanti. Tesam pana yadā udakena attho hoti, tadā āvāṭe khuddakamātikāyo udakavāhakañca sodhetvā niddhamanatumbaṃ ugghāṭenti. Tato udakena saddhiṃ macchā nikkhamitvā anupubbena āvāṭe patvā vasanti. Tattha taḷāke ca udakavāhakesu ca macche gaṇhante na vārenti. Khuddakāsu pana attano attano mātikāsu udakāvāṭesu ca pavīṭṭhamacche gaṇhituṃ na denti, vārenti; tattha yo taḷāke vā niddhamanatumba vā udakavāhake vā macche gaṇhāti, avahārena so na kāretabbo. Khuddakamātikāsu pana āvāṭesu vā pavīṭṭhaṃ gaṇhanto gahitassa agghavasena kāretabbo. Sace tato gayhamāno maccho ākāse vā uppataṭi, tīre vā patati, taṃ ākāsaṭṭhaṃ vā tīraṭṭhaṃ vā udakavinimuttaṃ gaṇhato avahāro natthi. Kasmā? Yasmā attano pariggahaṭṭhāne ṭhitasseva te sāmikā. Evarūpā hi tattha katikā. Kacchapepi eseve nayo.

Sace pana maccho gayhamāno āvāṭato khuddakamātikaṃ āruhati, tattha naṃ gaṇhatopi avahāroyeve. Khuddakamātikāto pana udakavāhakaṃ, tato ca taḷākaṃ ārūḷhaṃ gaṇhato avahāro natthi. Yo āvāṭato bhattasitthehi palobhetvā mātikaṃ āropetvā gaṇhāti, avahārova. Tato pana palobhetvā udakavāhakaṃ āropetvā gaṇhantassa avahāro natthi. Keci pana kutocideva sabbasādhāraṇaṭṭhānato macche ānetvā pacchimavatthubhāge udakāvāṭe khipitvā posetvā divase divase dve tīṇi uttaribhaṇṭatthāya mārenti. Evarūpaṃ macchaṃ udake vā ākāse vā tīre vā yattha katthaci ṭhitam gaṇhato avahāro eva. Kacchapepi eseve nayo.

Nidāghakāle pana nadiyā sote pacchinne katthaci ninnatṭhāne udakaṃ tiṭṭhati, tattha manussā macchānaṃ

vināsāya madanaphalavasādīni pakkhipitvā gacchanti, macchā tāni khādantā maritvā uttānā udake plavantā tiṭṭhanti. Yo tattha gantvā “yāva sāmikā nāgacchanti, tāvime macche gaṇhissāmī”ti gaṇhāti, agghavasena kāretabbo. Paṃsukūlasaññāya gaṇhato avahāro natthi, āharāpente pana bhaṇḍadeyyaṃ. Macchavisamaṃ pakkhipitvā gatamanussā bhājanāni āharitvā pūretvā gacchanti, yāva “punapi āgacchissāmā”ti sālāyā honti, tāva te sassāmikamacchāva. Yadā pana te “alam amhāka”nti nirālayā pakkamanti, tato paṭṭhāya theyyacittena gaṇhantassa dukkaṭaṃ. Paṃsukūlasaññissa anāpatti. Yathā ca macchakacchapesu, evaṃ sabbāyapi odakajātiyā vinicchayo veditabboti.

Udakaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Nāvaṭṭhakathā

99. Nāvaṭṭhe – paṭhamamaṃ tāva nāvaṃ dassento “**nāvā nāma yāya taratī**”ti āha. Tasmā idha antamaso rajanadoṅkikāpi veṇukalāpakopi “**nāvā**”tveva veditabbo. Sīmāsammannane pana dhuvanāvā anto khaṇitvā vā phalakehi bandhitvā vā katā sabbantimena paricchena tiṇṇamaṃ vāhanikā eva vaṭṭati. Idha pana ekassapi vāhanikā “nāvā” tveva vuccati. **Nāvāya nikkhattanti** yaṃkiñci indriyabaddhaṃ vā anindriyabaddhaṃ vā; tassa avahāralakkhaṇaṃ thalaṭṭhe vuttanayeneva veditabbaṃ. **Nāvaṃ avaharissāmī**tiādimhi ca dutiyapariyesanagamaṇāmasanaphandāpanāni vuttanayāneva. **Bandhanaṃ mocetī**ti ettha pana yā bandhane muttamatte ṭhānā na cavati, tassā bandhanaṃ yāva na muttaṃ hoti, tāva dukkaṭaṃ. Mutte pana thullaccayampi pārājikampi hoti, taṃ parato āvi bhavissati. Sesamaṃ vuttanayameva. Ayaṃ tāva pālivaṇṇanā.

Ayaṃ panettha **pālimuttakavinicchayo** – caṇḍasote bandhitvā ṭhapitanāvāya ekaṃ ṭhānaṃ bandhaneva, tasmimṃ muttamatte pārājikaṃ. Tattha yutti pubbe vuttā eva. Vippanaṭṭhā nāvā pana yaṃ yaṃ udakappadesamaṃ pharitvā ṭhitā hoti, svāssā ṭhānaṃ. Tasmā taṃ uddhaṃ vā uccārentassa, adho vā opilāpentassa, catūsu vā disāsu phuṭṭhokāsaṃ atikkāmentassa atikkantamatte pārājikaṃ. Niccale uduke abandhanaṃ attano dhammatāya ṭhitanāvaṃ purato vā pacchato vā vāmadakkhinapassato vā kaḍḍhantassa ekenantena phuṭṭhokāsaṃ aparena uduke patiṭṭhitantena atikkantamatte pārājikaṃ. Uddhaṃ kesaggamattaṃ udakato mocite adho nāvātālana phuṭṭhokāsaṃ mukhavaṭṭim atikkantamatte pārājikaṃ. Tīre bandhitvā niccale uduke ṭhapitanāvāya bandhanañca ṭhitokāso cāti dve ṭhānāni. Taṃ paṭhamamaṃ bandhanā moceti, thullaccayaṃ. Pacchā channaṃ ākārānaṃ aññatarena ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Paṭhamamaṃ ṭhānā cāvetvā pacchā bandhanamocanepi eseva nayo. Thale ussādetvā ukkujjivā ṭhapitanāvāya phuṭṭhokāsova ṭhānaṃ. Tassā pañcahākārehi ṭhānaparicchedo veditabbo.

Nikkujjivā ṭhapitanāvāya pana mukhavaṭṭiyā phuṭṭhokāsova ṭhānaṃ, tassāpi pañcahākārehi ṭhānaparicchedaṃ ṇatvā yato kutoci phuṭṭhokāsaṃ uddhañca kesaggamattaṃ atikkantamatte pārājikaṃ veditabbaṃ. Thale pana ussādetvā dvinnamaṃ dāruḡhaṭikānaṃ upari ṭhapitanāvāya dāruḡhaṭikānaṃ phuṭṭhokāsoveva ṭhānaṃ, tasmā tattha mañcapādamatthakesuyeva patthaṭabaddhasātake nāgadantesu ṭhapitabhindivāle ca vuttanayena vinicchayo veditabbo.

Yottabaddhāya pana nāvāya saṭṭhisattatibyāmappamānaṃ yottaṃ amocetvāva ākaḍḍhitvā

Pathavilaggaṃ katvā saha yottena thale ṭhapitāya nāvāya na phuṭṭhokāsamattameva ṭhānaṃ. Atha kho yottaḡoṭito paṭṭhāya yāva nāvāya pathaviyaṃ patiṭṭhitokāsaṃ pacchimanto tāva dīghato, tiriyaṃ pana nāvāya ca yottassa ca pathaviyaṃ patiṭṭhitapariyantappamānaṃ ṭhānanti veditabbaṃ. Taṃ dīghato vā tiriyato vā kaḍḍhantassa ekenantena phuṭṭhokāsaṃ aparena pathaviyaṃ patiṭṭhitantena atikkantamatte, uddhaṃ kesaggamattaṃ saha yottena pathavito mocite pārājikaṃ. Yo pana titthe ṭhitanāvaṃ āruhitvā theyyacitto arittena vā phiyena vā pājeti, pārājikaṃ. Sace pana chattaṃ vā paṇāmetvā cīvaraṃ vā pādehi akkamitvā hatthehi ukkhipitvā laṅkārasadisamaṃ katvā vātaṃ gaṇhāpeti, balavā ca vāto āgamma nāvaṃ harati, vāteneva sā haṭā hoti; puggalassa natthi avahāro. Payogo atthi, so pana ṭhānā cāvanapayogo na hoti. Yadi pana taṃ nāvaṃ evaṃ gacchantimṃ pakatigamaṇaṃ upacchinditvā aññaṃ disābhāgaṃ neti, pārājikaṃ. Sayameva yaṃkiñci gāmatitthaṃ sampattaṃ ṭhānā acāventova vikkiṇitvā gacchati, neva atthi avahāro. Bhaṇḍadeyyaṃ pana hotīti.

Nāvaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Yānaṭṭhakathā

100. Yānaṭṭhe – yānaṃ tāva dassento “**yānaṃ nāma vayha**”ntiādimāha. Tattha upari maṇḍapasadisamaṃ padaracchannaṃ sabbapaliḡuṇṭhimaṃ vā chādetvā kataṃ **vayhaṃ**. Ubhosu passesu suvaṇṇarajatādimayā

gopānasiyo datvā garuḷapakkhakanayena katā **sandamānikā**. **Ratho ca sakaṭaṇca** pākaṭameva. Tesu yattha katthaci saviññānakam vā aviññānakam vā rāsīdivasena ṭhapitam bhaṇḍam theyyacittena ṭhānā cāventassa nāvattṭhe ca thalaṭṭhe ca vuttanayeneva pārājikam veditabbam.

Ayam pana viseso – yānattham taṇḍulādibhaṇḍam piṭakena gaṇhato piṭake anukkhittepi piṭakam apaharivā taṇḍulādīnam ekābaddhabhāve vikopite pārājikam. Thalaṭṭhādīsipi ayam nayo labbhati. **Yānam avaharissāmī**tiādīmihi dutiyapariyesanādīni vuttanayāneva. **Ṭhānā cāvetī**ti ettha pana dukayuttassa yānassa dvinnam goṇānam aṭṭha pādā, dve ca cakkānīti dasa ṭhānāni. Tam theyyacittassa dhure nisīdītvā pājayato goṇānam pāduddhāre thullaccayam. Cakkānam pana pathaviyam patiṭṭhitappadesato kesaggamatte atikkante pārājikam. Sace pana goṇā “nāyam amhākam sāmiko”ti ṇatvā dhuram chaḍḍetvā ākaḍḍhantā tiṭṭhanti vā phandanti vā, rakkhati tāva. Goṇe puna ujukam paṭipādetvā dhuram āropetvā dalham yojetvā pācanena vijjhivā pājentassa vuttanayeneva tesam pāduddhāre thullaccayam. Cakkātikame pārājikam.

Sacepi sakaddame magge ekam cakkam kaddame laggam hoti, dutiyam cakkam goṇā parivattentā pavattenti, ekassa ṭhitattā na tāva avahāro hoti. Goṇe pana puna ujukam paṭipādetvā pājentassa ṭhitacakke kesaggamattam phuṭṭhokāsam atikkante pārājikam. Catuyuttakassa pana aṭṭhārasa ṭhānāni, aṭṭhayuttakassa catuttimsāti – etenupāyena yuttayānassa ṭhānabhedo veditabbo.

Yam pana ayuttakam dhure ekāya pacchato ca dvīhi upatthambhinīhi upatthambhetvā ṭhapitam, tassa tiṇṇam upatthambhinīnam cakkānaṇca vasena pañca ṭhānāni. Sace dhure upatthambhinī heṭṭhābhāge kappakatā hoti, cha ṭhānāni. Pacchato pana anupatthambhetvā dhure upatthambhitasseva upatthambhinīvasena tiṇi vā cattāri vā ṭhānāni. Dhurena phalakassa vā dārukassa vā upari ṭhapitassa tiṇi ṭhānāni. Tathā pathaviyam ṭhapitassa. Tam dhuramkaḍḍhitvā vā ukkhipitvā vā purato ca pacchato ca ṭhānā cāventassa thullaccayam. Cakkānam patiṭṭhitattāne kesaggamattam atikkante pārājikam. Cakkāni apānetvā dvīhi akkhasīsehi dārūnam upari ṭhapitassa dve ṭhānāni. Tam kaḍḍhanto vā ukkhipanto vā phuṭṭhokāsam atikkāmeti, pārājikam. Bhūmiyam ṭhapitassa dhurena ca catūhi ca akkhuddhīhi patiṭṭhitavasena pañca ṭhānāni. Tam dhure gahetvā kaḍḍhato uddhīnam pacchimantehi purimante atikkante pārājikam. Uddhīsu gahetvā kaḍḍhato uddhīnam purimantehi pacchimante atikkante pārājikam. Passe gahetvā kaḍḍhato uddhīnamyeva tiriyaṃ patiṭṭhitattānassa atikkamena pārājikam. Majjhe gahetvā ukkhipato kesaggamattam pathavito mutte pārājikam. Atha uddhikhāṇukā na hontī, samameva bāham katvā majjhe vijjhivā akkhasīsāni pavesitāni hontī, tam heṭṭhimatalassa samantā sabbam pathaviṃ phusitvā tiṭṭhati. Tattha catūsu disāsu uddhaṇca phuṭṭhatṭhānātikkamavasena pārājikam veditabbam. Bhūmiyam nābhīyā ṭhapitacakkassa ekameva ṭhānam, tassa pañcahākārehi paricchedo. Nemipassena ca nābhīyā ca phusitvā ṭhitassa dve ṭhānāni. Nemiyā uṭṭhitabhāgam pādena akkamitvā bhūmiyam phusāpetvā aresu vā nemiyā vā gahetvā ukkhipantassa attanā kataṭṭhānam ṭhānam na hoti, tasmā tasmīṃ ṭhitepi avasesaṭṭhāne atikkantamatte pārājikam.

Bhittim nissāya ṭhapitacakkassāpi dve ṭhānāni. Tattha paṭhamam bhittito mocentassa thullaccayam. Pacchā pathavito kesaggamattuddhāre pārājikam. Paṭhamam bhūmito mocentassa pana sace bhittiyam patiṭṭhitattānāna na kuppāti, eseva nayo. Atha aresu gahetvā heṭṭhā kaḍḍhantassa bhittim phusitvā ṭhitokāsassa uparimo anto heṭṭhimam atikkamati, pārājikam. Maggapaṭipanne yāne yānasāmiko kenacideva karaṇīyena orohitvā maggā okkanto hoti, athaṇṇo bhikkhu paṭipatham āgacchanto ārakkhasuññam passitvā, “yānam avaharissāmī”ti ārohati, tassa payogam vināyeva goṇā gahetvā pakkantā, avahāro natthi. Sesam nāvāyam vuttasadisanti.

Yānatthakathā niṭṭhitā.

Bhāraṭṭhakathā

101. Ito param bhāroyeva **bhāraṭṭham**. So sīsabhārādivasena catudhā dassito. Tattha sīsabhārādīsū asammohattham sīsādīnam paricchedo veditabbo. Tattha sīsassa tāva purimagale galavāṭako, piṭṭhigale kesaṇci kesante āvaṭṭo hoti, galasseva ubhosu passesu kesaṇci kesā oruyha jāyanti, ye kaṇṇacūlikāti vuccanti, tesam adbhōhgo cāti ayam heṭṭhimaparicchedo, tato upari sīsam. Etthantare ṭhitabhāro **sīsabhāro** nāma.

Ubhosu passesu kaṇṇacūlikāhi paṭṭhāya heṭṭhā, kapparehi paṭṭhāya upari, piṭṭhigalāvattato ca galavāṭakato ca paṭṭhāya heṭṭhā, piṭṭhivemajjhāvattato ca uraparicchedamajjhe hadayaāvāṭato ca paṭṭhāya upari khandho. Etthantare ṭhitabhāro **khandhabhāro** nāma.

Piṭṭhivemajjhāvattato pana hadayaāvāṭato ca paṭṭhāya heṭṭhā yāva pādanakhasikhā, ayam kaṭiparicchedo. Etthantare samantato sarīre ṭhitabhāro **kaṭibhāro** nāma.

Kapparato paṭṭhāya pana heṭṭhā yāva hatthanakhasikhā, ayaṃ olambakaparichedo. Etthantare ṭhitabhāro **olambako** nāma.

Idāni **sīse bhāranti**ādīsu ayaṃ apubbavinicchayo – yo bhikkhu “idaṃ gahetvā ettha yāhī”ti sāmikehi anāṇatto sayameva “mayhaṃ idaṃ nāma detha, ahaṃ vo bhaṇḍaṃ vahāmi”ti tesam bhaṇḍaṃ sīsena ādāya gacchanto theyyacittena taṃ bhaṇḍaṃ āmasati, dukkaṭaṃ. Yathāvuttasīsaparichedaṃ anatikkāmentova ito cito ca ghaṃsanto sāretipi paccāsāretipi, thullaccayaṃ. Khandhaṃ oropitamatte kiñcāpi sāmikānaṃ “vahaṭū”ti cittaṃ atthi, tehi pana anāṇattattā pārājikaṃ. Khandhaṃ pana anoropetvāpi sīsato kesaggamattaṃ mocentassa pārājikaṃ. Yamakabhārassa pana eko bhāro sīse paṭṭhāti, eko piṭṭhiyaṃ, tattha dvinnaṃ ṭhānānaṃ vasena vinicchayo veditabbo. Ayaṃ pana suddhasābhārādīnaṃyeva vasena desanā āradhā. Yo cāyaṃ sīsabhāre vutto, khandhabhārādīsipi ayameva vinicchayo.

Hatthe bhāranti ettha pana hatthena gahitattā olambako “hatthe bhāro”ti vutto.

So paṭhamāyeva bhūmito vā gahito hotu, suddhacittena sīsādīhi vā, “hatthe bhāro” tveva saṅkhyāṃ gacchati. Taṃ theyyacittena tādisaṃ gahanaṭṭhānaṃ disvā bhūmiyaṃ vā gacchādīsu vā nikkhipantassa hatthato muttamatte pārājikaṃ. **Bhūmito gaṇhātī**ti ettha pana tesam bhārānaṃ yaṃkiñci pātarāsādikāraṇā suddhacittena bhūmiyaṃ nikkhipitvā puna theyyacittena kesaggamattaṃ uddharantassa pārājikanti.

Bhāraṭṭhakathā niṭṭhitā.

Ārāmaṭṭhakathā

102. Ārāmaṭṭhepi – ārāmaṃ tāva dassento “**ārāmo nāma pupphārāmo phalārāmo**”ti āha. Tesu vassikādīnaṃ pupphanako **pupphārāmo**. Ambaphalādīnaṃ phalanako **phalārāmo**. Ārāme catūhi ṭhānehi nikkhittassa vinicchayo bhūmaṭṭhādīsu vuttanayo eva.

Tatthajātake pana **mūlanti** usīrahiriverādikaṃ yaṃkiñci mūlaṃ, taṃ uppāṭetvā vā uppāṭitaṃ vā gaṇhantassa yena mūlena vatthu pūراتi, tasmiṃ gahite pārājikaṃ. Kandopi mūleneva saṅgahito. Uppāṭentassa cettha appamattakepi acchinne thullaccayameva. Tattha vinicchayo bhise vuttanayeneva veditabbo. **Tacanti** bhesajjattāya vā rajanattāya vā upayogagamanūpagaṃ yaṃkiñci rukkhattacaṃ; taṃ uppāṭetvā vā uppāṭitaṃ vā gaṇhantassa mūle vuttanayena pārājikaṃ. **Pupphanti** vassikamallikādikaṃ yaṃkiñci pupphaṃ, taṃ ocinitvā vā ocinitaṃ vā gaṇhantassa uppalapadumesu vuttanayena pārājikaṃ. Pupphānampi hi vaṇṭaṃ vā bandhanaṃ vā acchinnaṃ rakkhati. Vaṇṭabbhantare pana kesañci sūcikaṃ hoti, sā na rakkhati. **Phalanti** ambaphalatalaphalādikaṃ yaṃkiñci, taṃ rukkhatō gaṇhantassa vinicchayo rukkhe laggitakathāyaṃ vutto. Apanetvā ṭhapitaṃ bhūmaṭṭhādīsaṅgahitameva.

Ārāmaṃ abhiyuñjatiti parasantakaṃ “mama santako aya”nti musā bhaṇitvā abhiyuñjati, adinnādānassa payogattā dukkaṭaṃ. **Sāmikassa vimatiṃ uppādetī**ti vinicchayakusalatāya balavanissitādibhāvena vā ārāmasāmikassa saṃsayāṃ janeti. Kathaṃ? Tañhi tathā vinicchayappasutaṃ disvā sāmiko cinteti – “sakkhissāmi nu kho ahaṃ imaṃ ārāmaṃ attano kātum, na sakkhissāmi nu kho”ti. Evaṃ tassa vimati uppajjamānā tena uppāditā hoti, tasmā thullaccayaṃ āpajjati.

Dhuraṃ nikkhipatiti yadā pana sāmiko “ayaṃ thaddho kakkhaḷo jīvitabrahmacariyantarāyampi me kareyya, alaṃ dāni mayhaṃ iminā ārāmenā”ti dhuraṃ nikkhipati, abhiyuñjako pārājikaṃ āpajjati. Sace sayampi katadhurānikkhepo hoti, atha ca pana sāmikena dhure nikkhittepi abhiyuñjako dhuraṃ anikkhipitvāva “imaṃ sutṭhu piḷetvā mama āṇāpavattiṃ dassetvā kiñcārapaṭṭisāvibhāve naṃ ṭhapetvā dassāmi”ti dātabbabhāve saussāho hoti, rakkhati tāva. Athāpi abhiyuñjako “acchinditvā na dāni naṃ imassa dassāmi”ti dhuraṃ nikkhipati, sāmiko pana na dhuraṃ nikkhipati, pakkhaṃ pariyesati, kālaṃ āgāmeti, “lajjiparisāṃ tāva labhāmi, pacchā jānissāmi”ti puna gahaṇeyeva saussāho hoti, rakkhatiyeva. Yadā pana sopi “na dassāmi”ti, sāmikopi “na lacchāmi”ti – evaṃ ubhopi dhuraṃ nikkhipanti, tadā abhiyuñjakassa pārājikaṃ. Atha pana abhiyuñjitvā vinicchayaṃ kurumāno aniṭṭhite vinicchaye sāmikenapi dhuranikkhepe akate attano assāmikabhāvaṃ jānantoyeva tato kiñci pupphaṃ vā phalaṃ vā gaṇhāti, bhaṇḍagghena kāretabbo.

Dhammaṃ carantoti bhikkhusaṅge vā rājakule vā vinicchayaṃ karonto. **Sāmikaṃ parājetī**ti vinicchayikānaṃ ukkocaṃ datvā kūṭasakkhiṃ otāretvā ārāmasāmikaṃ jinātīti attho. **Āpatti pārājikkassā**ti na

kevalaṃ tasseva, sañcicca tassa atthasādhane pavattānaṃ kūṭavinicchayikānampi kūṭasakkhīnampi sabbesaṃ pārājikaṃ. Ettha ca sāmikassa dhuranikkhepavaseneva parājayo veditabbo. Anikkhittadhuro hi aparājitova hoti. **Dhammaṃ caranto parajjatīti** sacepi dhammena vinayena satthusāsanena vinicchayassa pavattatā sayamaṃ parājayaṃ pāpuṇāti; evampi musāvādena sāmikānaṃ piḷākaraṇapaccayā thullaccayaṃ āpajjatīti.

Ārāmaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Vihāraṭṭhakathā

103. Vihāraṭṭhepi – catūhi ṭhānehi nikkhittaṃ vuttanayameva. Abhiyogepi cettha cātuddisaṃ saṅghaṃ uddissa bhikkhūnaṃ dinnāṃ vihāraṃ vā pariveṇaṃ vā āvāsaṃ vā mahantampi khuddakampi abhiyūñjato abhiyogo na ruhati. Acchinditvā gaṇhitumpi na sakkoti. Kasmā? Sabbesaṃ dhuranikkhepābhāvato. Na hettha sabbe cātuddisā bhikkhū dhuranikkhepaṃ karontīti. Dīghabhāṇakādibhedassa pana gaṇassa ekapuggalassa vā santakaṃ abhiyūñjitvā gaṇhanto sakkoti te dhuraṃ nikkhippetuṃ. Tasmā tattha ārāme vuttanayena vinicchayo veditabboti.

Vihāraṭṭhakathā niṭṭhitā.

Khettaṭṭhakathā

104. Khettaṭṭhepi – khettaṃ tāva dassento “**khettaṃ nāma yattha pubbaṇṇaṃ vā aparāṇṇaṃ vā jāyati**”ti āha. Tattha **pubbaṇṇanti** sāliādāni satta dhaññāni; **aparāṇṇanti** muggamāsādāni; ucchukhetādikampi ettheva saṅgahitaṃ. Idhāpi catūhi ṭhānehi nikkhittaṃ vuttanayameva. Tatthajātake pana sālisāsādāni nirumbhitvā vā ekamekaṃ hattheneva chinditvā vā asitena lāyitvā vā bahūni ekato uppāṭetvā vā gaṇhantassa yasmiṃ bīje vā sīse vā muṭṭhiyaṃ vā muggamāsādiphale vā vatthu pūrati, tasmim̄ bandhanā mocitamatte pārājikaṃ. Acchijjamaṇo pana daṇḍako vā vāko vā taco vā appamattakopi rakkhati.

Vīhināḷaṃ dīghampi hoti, yāva antonāḷato vīhisīsadaṇḍako na nikkhamati, tāva rakkhati. Kesaggamattampi nāḷato daṇḍakassa heṭṭhimatale nikkhante bhaṇḍagghena kāretabbo. Asitena lāyitvā gaṇhato pana muṭṭhigatesu heṭṭhā chinnesupi sace sīsāni jaṭitāni, rakkhanti tāva. Vijāṭetvā pana kesaggamattampi ukkhipato sace vatthu pūrati, pārājikaṃ. Sāmikehi pana lāyitvā ṭhapitaṃ sabhusaṃ vā abhusaṃ vā katvā gaṇhato yena vatthu pūrati, tasmim̄ gahite pārājikaṃ. Sace parikappeti “idaṃ madditvā papphoṭetvā sārāmeva gaṇhissāmī”ti rakkhati tāva. Maddanapapphoṭanesu ṭhānā cāventassāpi pārājikaṃ natthi, pacchā bhājanagate katamatte pārājikaṃ. Abhiyogo panettha vuttanayo eva.

Khīlasaṅkamanādīsū pathavī nāma anagghā. Tasmā sace ekeneva khīlena ito kesaggamattampi pathavippadesaṃ sāmikānaṃ passantānaṃ vā apassantānaṃ vā attano santakaṃ karoti, tasmim̄ khīle nāmaṃ chinditvā vā acchinditvā vā saṅkāmītamatte tassa ca, ye cassa ekacchandā, sabbesaṃ pārājikaṃ. Sace pana dvīhi khīlehi gahettabbaṃ hoti, paṭhame khīle thullaccayaṃ; dutiye pārājikaṃ. Sace tīhi gahettabbaṃ hoti, paṭhame dukkaṭaṃ, dutiye thullaccayaṃ, tatiye pārājikaṃ. Evaṃ bahukesupi avasāne dve ṭhapetvā purimehi dukkaṭaṃ, avasāne dvinnaṃ ekena thullaccayaṃ, itarena pārājikaṃ veditabbaṃ. Tañca kho sāmikānaṃ dhuranikkhepena. Evaṃ sabbattha.

Rajjuṃ vāti “mama santakaṃ ida”nti nīpetukāmo rajjuṃ vā pasāreti, yaṭṭhiṃ vā pāṭeti, dukkaṭaṃ. “Idāni dvīhi payogehi attano santakaṃ karissāmī”ti tesam̄ paṭhame thullaccayaṃ, dutiye pārājikaṃ.

Vatiṃ vāti parassa khettaṃ parikkhepavasena attano kātukāmo dārūni nikhaṇati, payoge payoge dukkaṭaṃ. Ekasmim̄ anāgate thullaccayaṃ, tasmim̄ āgate pārājikaṃ. Sace tattakena asakkonto sākhāparivāreneva attano kātuṃ sakkoti, sākhāpātanepi eseva nayo. Evaṃ yena yena parikkhipitvā attano kātuṃ sakkoti, tattha tattha paṭhamapayogehi dukkaṭaṃ. Avasāne dvinnaṃ ekena thullaccayaṃ, itarena pārājikaṃ veditabbaṃ.

Mariyādaṃ vāti parassa khettaṃ “mama ida”nti nīpetukāmo attano khettamariyādaṃ

Kedārapāḷiṃ yathā parassa khettaṃ atikkamati, evaṃ saṅkāmīti, paṃsumattikādīhi vā vaḍḍhetvā vitthataṃ karoti, akataṃ vā pana patiṭṭhāpeti, purimapayogehi dukkaṭaṃ. Dvinnaṃ pacchimānaṃ ekena thullaccayaṃ, itarena pārājikaṃ.

Khettaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Vatthuṭṭhakathā

105. Vatthuṭṭhepi – vatthuṃ tāva dassento **vatthu nāma “ārāmaṃvatthu vihāravatthū”**ti āha. Tattha bījaṃ vā uparopake vā aropetvāva kevalaṃ bhūmiṃ sodhetvā tiṇṇaṃ pākārānaṃ yena kenaci parikkhipitvā vā aparikkhipitvā vā pupphārāmādīnaṃ atthāya ṭhapito bhūmibhāgo ārāmaṃvatthu nāma. Eteneva nayena ekavihārapariveṇāāvāsānaṃ atthāya ṭhapito bhūmibhāgo vihāravatthu nāma. Yopi pubbe ārāmo ca vihāro ca hutvā pacchā vinassitvā bhūmimatto ṭhito, ārāmaṃvihāraṃ na karoti, sopi ārāmaṃvihāravatthusaṅgaheneva saṅgahito. Vinicchayo panettha khettaṭṭhe vuttasadiṣoyevāti.

Vatthuṭṭhakathā niṭṭhitā.

106. Gāmaṭṭhe yaṃ vattabbaṃ taṃ vuttameva.

Araññaṭṭhakathā

107. Araññaṭṭhe – araṇṇaṃ tāva dassento **“araṇṇaṃ nāma yaṃ manussānaṃ pariggahitaṃ hoti, taṃ araṇṇa”**nti āha. Tattha yasmā **araṇṇaṃ** nāma manussānaṃ pariggahitampi atthi, apariggahitampi; idha pana yaṃ pariggahitaṃ sārakkhaṃ, yato na vinā mūlena kaṭṭhalatādīni gahetuṃ labbhanti, taṃ adhippetāṃ. Tasmā “yaṃ manussānaṃ pariggahitaṃ hoti”ti vatvā puna “araṇṇa”nti vuttaṃ. Tena imamatthaṃ dasseti – “na pariggahitabhāvo araṇṇassa lakkhaṇaṃ. Yaṃ pana attano araṇṇalakkhaṇena araṇṇaṃ manussānaṃ pariggahitaṃ, taṃ imasmiṃ atthe araṇṇa”nti. Tattha vinicchayo ārāmaṭṭhādīsu vuttasadiṣo.

Tatthajātaṃ panettha ekasmimpi mahaggharukkhe chinnamate pārājikaṃ. **Lataṃ vā**ti ettha ca vettopi latāpi latā eva; tattha yo vetto vā latā vā dīghā hoti, mahārukkhe ca gacche ca vinivijjhivā vā veṭhetvā vā gatā, sā mūle chinnāpi avahāraṃ na janeti agge chinnāpi, yadā pana aggepi mūlepi chinnā hoti, tadā avahāraṃ janeti. Sace pana veṭhetvā ṭhitā hoti, veṭhetvā ṭhitā pana rukkhatō mocitamattā avahāraṃ janeti.

Tiṇṇaṃ vāti ettha tiṇṇaṃ vā hotu paṇṇaṃ vā, sabbaṃ tiṇṇaggaṇeṇeva gahitaṃ; taṃ gehacchadanādīnamatthāya parehi chinnaṃ vā attanā chinditvā vā gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Na kevalaṃ tiṇṇapaṇṇameva, añṇampi yaṃkiñci vākachalli ādi, yattha sāmikā sālayā, taṃ gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Tacchetvā ṭhapito addhagatopi rukkho na gahetabbo. Yo pana agge ca mūle ca chinno hoti, sākāpissa pūtikā jātā, challyopi galitā, “ayaṃ sāmikehi chaḍḍito”ti gahetuṃ vaṭṭati. Lakkhaṇacchinnassāpi yadā lakkhaṇaṃ challyā pariyanaddhaṃ hoti, tadā gahetuṃ vaṭṭati. Gehādīnaṃ atthāya rukkhe chinditvā yadā tāni katāni ajjhāvutthāni ca honti, dārūnipi araṇṇe vassena ca ātapena ca vinassanti, īdisānipi disvā “chaḍḍitāni”ti gahetuṃ vaṭṭati. Kasmā? Yasmā araṇṇasāmikā etesaṃ anissarā. Yehi araṇṇasāmikānaṃ deyyadhammaṃ datvā chinnāni, te eva issarā, tehi ca tāni chaḍḍitāni, nirālayā tattha jātāti.

Yopi bhikkhu paṭhamāyeva araṇṇapālānaṃ deyyadhammaṃ datvā araṇṇaṃ pavisitvā yathārucite rukkhe gāhāpeti, tassa tesāṃ ārakkhaṭṭhānaṃ agantvāpi yathārucitena maggena gantuṃ vaṭṭati. Athāpi pavisanto adatvā “nikkhamanto dassāmī”ti rukkhe gāhāpetvā nikkhamanto tesāṃ dātābbaṃ datvā gacchati, vaṭṭati eva. Athāpi ābhogaṃ katvā gacchati “dehī”ti vutte “dassāmī”ti, “dehī”ti vutte dātābbaṃ. Sace koci attano dhaṇaṃ datvā “bhikkhussa gantuṃ dethā”ti vadati, laddhakappameva, gantuṃ vaṭṭati. Sace pana koci issarājātiko dhaṇaṃ adatvā “bhikkhūnaṃ bhāgaṃ mā gaṇhathā”ti vāreti, araṇṇapālā ca “mayāṃ bhikkhūnaṃ tāpasānaṃ bhāgaṃ gaṇhantā kuto lacchāma, detha, bhante”ti vadanti, dātābbaṃ.

Yo pana araṇṇapālesu niddāyantesu vā kīlāpasutesu vā katthaci pakkantesu vā āgantvā “kuhiṃ araṇṇapālā”ti pakkosivāpi adisvā gacchati, bhaṇḍadeyyaṃ. Yopi ārakkhaṭṭhānaṃ patvā kammaṭṭhānādīni manasikaronto vā añṇavihito vā assatiyā atikkamati, bhaṇḍadeyyameva. Yassāpi taṃ ṭhānaṃ pattassa coro vā hatthī vā vālamigo vā mahāmegho vā vuṭṭhahati, so ca tamhā upaddavā muccitukamyatāya sahasā taṃ ṭhānaṃ atikkamati, rakkhati tāva, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. Idaṃ pana araṇṇe ārakkhaṭṭhānaṃ nāma suṅkaghātatoṃ garukataraṃ. Suṅkaghātassa hi paricchedaṃ anokkamitvā dūratova pariharanto dukkaṭameva āpajjati. Idaṃ pana theyyacittena pariharantassa ākāseṇa gacchatopi pārājikameva. Tasmā ettha appamattena bhavitābanti.

Araññaṭṭhakathā niṭṭhitā.

Udakakathā

108. Udake pana – **bhājanagatanti** udakadullabhakāle udakamaṇikādīsu bhājanesu saṅgopetvā ṭhapitaṃ; taṃ yasmim bhājane ṭhapitaṃ hoti, taṃ bhājanaṃ āviñchitvā vā chiddaṃ katvā vā tattha pokkharāṇītaḷakesu ca attano bhājanaṃ pavesetvā gaṇhantassa sappitelesu vuttanayena vinicchayo veditabbo.

Mariyādacchedane pana tattha jātakabhūtagāmena saddhimpī mariyādaṃ chindantassa adinnādānapayogattā dukkaṭaṃ. Tañca pana pahāre pahāre hoti. Antoṭhatvā bahimukho chindanto bahi antena kāretabbo. Bahi ṭhatvā antomukho chindanto antoantena kāretabbo. Anto ca bahi ca chinditvā majjhe ṭhapetvā taṃ chindanto majjhena kāretabbo. Mariyādaṃ dubbalaṃ katvā gāvo pakkosati, gāmadārakehi vā pakkosāpeti, tā āgantvā khurehi mariyādaṃ chindanti, teneva chinnā hoti. Mariyādaṃ dubbalaṃ katvā gāvo udake paveseti, gāmadārakehi vā pavesāpeti, tāhi uṭṭhāpitavīciyo mariyādaṃ bhinditvā gacchanti. Gāmadārake vā “udake kīḷathā”ti vadati, kīḷante vā utrāseti, tehi uṭṭhāpitavīciyopi mariyādaṃ chinditvā gacchanti. Antoudake jātarukkhaṃ chindati, aññena vā chindāpeti, tenapi patantena uṭṭhāpitavīciyo mariyādaṃ chinditvā gacchanti, teneva chinnā hoti. Mariyādaṃ dubbalaṃ katvā taḷākarakkhaṇaṭṭhāya taḷākato nibbanaudakaṃ vā niddhamanatumbaṃ vā pidahati, aññato gacchantam vā udakaṃ yathā ettha pavisati, evaṃ pāḷim vā bandhati, mātikaṃ vā ujukaṃ karoti, tassa uparibhāge ṭhitaṃ attano taḷakaṃ vā bhindati, ussannaṃ udakaṃ mariyādaṃ gahetvā gacchati, teneva chinnā hoti. Sabbattha nikkhantaudakagghānurūpena avahārena kāretabbo.

Niddhamanapanāḷim ugghāṭetvā nīharantassāpi eseva nayo. Sace pana tena mariyādāya dubbalāya katāya attano dhammatāya āgantvā vā anāṇattehi gāmadārakehi āropitā vā gāvīyo khurehi mariyādaṃ bhindanti, attanoyeva dhammatāya anāṇattehi vā gāmadārakehi udake pavesitā vīciyo uṭṭhāpentī, gāmadārakā vā sayameva pavisitvā kīḷantā uṭṭhāpentī antoudake vā rukkho aññena chijjamāno patitvā uṭṭhāpeti, uṭṭhāpitā vīciyo mariyādaṃ chindanti, sacepi mariyādaṃ dubbalaṃ katvā sukkhataḷākassa udakanibbanaṭṭhānaṃ vā udakaniddhamanatumbaṃ vā pidahati, aññato gamanamagge vā pāḷim bandhati, sukkhamātikaṃ vā ujukaṃ karoti, pacchā deve vuṭṭhe udakaṃ āgantvā mariyādaṃ bhindati, sabbattha bhaṇḍadeyyaṃ.

Yo pana nidāghe sukkhavāpiyā mariyādaṃ yāva talaṃ pāpetvā chindati, pacchā deve vuṭṭhe āgatāgataṃ udakaṃ palāyati, bhaṇḍadeyyaṃ. Yattakaṃ tappaccayā sassaṃ uppajjati, tato pādamaṭṭagghanakampi adento sāmikānaṃ dhuranikkhepena assamaṇo hoti.

Yaṃ pana sabbasādhāraṇaṃ taḷakaṃ hoti; taḷāke udakassa sabbepi manussā issarā. Heṭṭhato panassa sassāni karonti, sassapālanatthaṃ taḷākato mahāmātikā nikkhamitvā khettaṃmajjhena yāti, sāpi sadā sandanakāle sabbasādhāraṇā. Tato pana khuddakamātikā nīharitvā attano attano kedāresu udakaṃ pavesenti. Taṃ aññesaṃ gahetuṃ na denti. Nidāghasamayeva udake mandībhūte vārena udakaṃ denti, yo udakavāre sampatte na labhati, tassa sassāni milāyanti; tasmā aññesaṃ vāre añño gahetuṃ na labhati. Tattha yo bhikkhu paresaṃ khuddakamātikāto vā kedārato vā udakaṃ theyyacittena attano vā parassa vā mātikaṃ vā kedāraṃ vā paveseti, aṭavimukhaṃ vā vāheti, avahāro vassa hoti.

Yopi “cirena me udakavāro bhavissati, idañca sassaṃ milāyati”ti paresaṃ kedāre

Pavisantassa udakassa pavisanamaggaṃ pidahitvā attano kedāraṃ paveseti, avahāro eva. Sace pana taḷākato aniggate paresaṃ mātikāmukhaṃ asampatteva udake sukkhamātikaṃyeva yathā āgacchantam udakaṃ aññesaṃ kedāre appavisitvā attanoyeva kedāraṃ pavisati, evaṃ tattha tattha bandhati. Anikkhante baddhā subaddhā, nikkhante baddhā, bhaṇḍadeyyaṃ. Taḷakaṃ gantvā sayameva niddhamanapanāḷim ugghāṭetvā attano kedāraṃ pavesentassāpi natthi avahāro. Kasmā? Taḷakaṃ nissāya khettaṃ katattā. **Kurundiyā**dīsu pana “avahāro”ti vuttaṃ. Taṃ “vatthuṃ kālañca desañcā”ti iminā lakkhaṇena na sameti. Tasmā **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttameva yuttanti.

Udakakathā niṭṭhitā.

Dantaponakathā

109. Dantaponam āramāṭṭhakavinicchayena vinicchinitabbaṃ. Ayaṃ pana viseso – yo saṅghassa vetanabhato hutvā devasikaṃ vā pakkhamāsavārena vā dantaṭṭhaṃ āharati, so taṃ āharitvā chinditvāpi yāva bhikkhusaṅghaṃ na sampaṭicchāpeti, tāva tasseva hoti. Tasmā taṃ theyyacittena gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Tatthajātakam pana garubhaṇḍam, tampi bhikkhusaṅghena rakkhitagopitaṃ gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Eseva nayo

gaṇapuggalagihimanussasantakepi chinnake acchinnake ca. Tesam ārāmuyyānabhūmīsu jātaṃ sāmaṇerā vārena bhikkhusaṅghassa dantakaṭṭhaṃ āharantā ācariyupajjhāyānampi āharanti, taṃ yāva chinditvā saṅghaṃ na paṭicchāpentī, tāva sabbam tesameva hoti. Tasmā tampi theyyacittena gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Yādā pana te chinditvā saṅghassa paṭicchāpetvā dantakaṭṭhamāḷake nikkhipanti, ‘‘yathāsukhaṃ bhikkhusaṅgho paribhuñjatū’’ti; tato paṭṭhāya avahāro natthi, vattaṃ pana jānitabbaṃ. Yo hi devasikaṃ saṅghamajjhe osarati, tena divase divase ekameva dantakaṭṭhaṃ gahetabbaṃ. Yo pana devasikaṃ na osarati, padhānaghare vasitvā dhammasavane vā uposathagge vā dissati, tena pamāṇaṃ sallakkhetvā cattāri pañcadantakaṭṭhāni attano vasanaṭṭhāne ṭhapetvā khādītābāni. Tesu khīṇesu sace punapi dantakaṭṭhamāḷake bahūni hontiyeva, punapi āharitvā khādītābāni. Yadi pana pamāṇaṃ asallakkhetvā āharati, tesu akkhīṇesuyeva māḷake khīyanti, tato keci therā ‘‘yehi gahitāni, te paṭiāharantū’’ti vadeyyuṃ, keci ‘‘khādantu, puna sāmaṇerā āharissanti’’ti, tasmā vivādapariharaṇatthaṃ pamāṇaṃ sallakkhetabbaṃ. Gahaṇe pana doso natthi. Maggaṃ gacchantenāpi ekaṃ vā dve vā thavikāya pakkhipitvā gantabbanti.

Dantaponakathā niṭṭhitā.

Vanappatikathā

110. Vanassa patīti **vanappati**; vanajetṭhakarukkhassetaṃ adhivacanaṃ. Idha pana sabbopi manussehi pariggahitarukkho adhippeto ambalabujapanasādiko. Yattha vā pana maricavallīādīni āropenti, so chijjamāno sace ekāyapi challiyā vā vākena vā sakalikāya vā pheggunā vā sambaddhova hutvā bhūmiyaṃ patati, rakkhati tāva.

Yo pana chinnopi vallīhi vā sāmantarukkhasākāhīhi vā sambaddho sandhāritattā ujukameva tiṭṭhati, patanto vā bhūmiṃ na pāpuṇāti, natthi tattha parihāro, avahāro eva hoti. Yopi kakacena chinno acchinno viya hutvā tattheva tiṭṭhati, tasmimpī eseva nayo.

Yo pana rukkhaṃ dubbalaṃ katvā pacchā cāletvā pāpeti, aññena vā cālāpeti; aññaṃ vāssa santike rukkhaṃ chinditvā ajjhottharati, parena vā ajjhottharāpeti; makkaṭe vā paripātetvā tattha āropeti, aññena vā āropāpeti; vagguliyō vā tattha āropeti, parena vā āropāpeti; tā taṃ rukkhaṃ pāpeti, tasseva avahāro.

Sace pana tena rukkhe dubbale kate añño anāṇatto eva taṃ cāletvā pāpeti,

Rukkheṇa vā ajjhottharati, attano dhammatāya makkaṭā vā vagguliyō vā ārohanti, paro vā anāṇatto āropeti, sayam vā esa vātamukhaṃ sodheti, balavavāto āgantvā rukkhaṃ pāpeti; sabbattha bhaṇḍadeyyam. Vātamukhasodhanaṃ panettha asampatte vāte sukkhamātikāya ujukaraṇādīhi sameti, no aññathā. Rukkhaṃ āvijjhivā satthēna vā ākoṭeti, aggim vā deti, maṇḍukakaṇṭakaṃ vā visam vā ākoṭeti, yena so marati, sabbattha bhaṇḍadeyyamevāti.

Vanappatikathā niṭṭhitā.

Haraṇakakathā

111. Haraṇake – aññassa haraṇakaṃ bhaṇḍaṃ theyyacitto āmasatīti paraṃ sīsabhārādīhi bhaṇḍaṃ ādāya gacchantam disvā ‘‘etaṃ harissāmi’’ti vegena gantvā āmasati, ettāvātā assa dukkaṭaṃ. **Phandāpetīti** ākaḍḍhanavikaḍḍhanaṃ karoti, sāmiko na muṇcati, tenassa thullaccayaṃ. **Ṭhānā cāvetīti** ākaḍḍhitvā sāmikassa hatthato moceti, tenassa pārājikaṃ. Sace pana taṃ bhaṇḍasāmiko uṭṭhahitvā pothetvā puna taṃ bhaṇḍaṃ mocāpetvā gaṇheyya, bhikkhu paṭhamaggahaṇeneva pārājiko. Sīsato vā kaṇṇato vā gīvato vā hatthato vā alankāraṃ chinditvā vā mocetvā vā gaṇhantassa sīsādīhi mocitamatte pārājikaṃ. Hatthe pana valayaṃ vā kaṭakaṃ vā anīharitvā aggabāhaṃ ghaṃsantova aparāparaṃ vā sāreti, ākāsagataṃ vā karoti, rakkhati tāva. Rukkhamūlacivaravaṃsesu valayamiva na pārājikaṃ janeti. Kasmā? Saviññāṇakattā. Saviññāṇakakoṭṭhāsagatañhi yāva tato na nīhaṭaṃ, tāva tattheva hoti. Eseva nayo aṅgulimuddikapādakaṭakakaṭupagapilandhanesu.

Yo pana parassa nivatthasāṭakaṃ acchindati, paro ca salajjitāya sahasā na muṇcati, ekenantena coro kaḍḍhati, ekenantena paro, rakkhati tāva. Parassa hatthato muttamatte pārājikaṃ. Athāpi taṃ kaḍḍhantassa chijjitvā ekadeso hatthagato hoti, so ca pādaṃ agghati pārājikameva. **Sahabhaṇḍahāraṇakanti** ‘‘sahabhaṇḍahāraṇakaṃ bhaṇḍaṃ nessāmi’’ti cintetvā ‘‘ito yāhi’’ti bhaṇḍahāraṇakaṃ tajjeti, so bhīto corena adhippetadisābhimukho hutvā ekaṃ pādaṃ saṅkāmeti, corassa thullaccayaṃ; dutiye pārājikaṃ. **Pātāpetīti** athāpi coro bhaṇḍahāraṇakassa hatthe āvudhaṃ disvā

sāsaṅko hutvā pātāpetvā gahetukāmo ekamantaṃ paṭikkamma santajjtvā pātāpeti, parassa hatthato muttamatte pārājikaṃ.

Pātāpeti, āpatti dukkaṭassātiādi pana parikappavasena vuttaṃ. Yo hi bhaṇḍaṃ pātāpetvā “yaṃ mama ruccati, taṃ gahessāmī”ti parikappetvā pātāpeti, tassa pātāpane ca āmasane ca dukkaṭaṃ, phandāpane thullaccayaṃ. Pādagghanakassa ṭhānā cāvane pārājikaṃ. Taṃ pacchā paṭipātiyamānassa muñcatopi natthiyeva samaṇabhāvo. Yopi bhaṇḍahāraḥkaṃ atikkamantaṃ disvā anubandhanto “tiṭṭha, tiṭṭha, bhaṇḍaṃ pātehi”ti vatvā pātāpeti, tassāpi tena hatthato muttamatte pārājikaṃ.

Yo pana “tiṭṭha tiṭṭhā”ti vadati, “pātehi”ti na vadati; itaro ca taṃ oloketvā “sace esa maṃ pāpuṇeyya, ghāteyyāpi ma” nti sālāyova hutvā taṃ bhaṇḍaṃ gahanatṭhāne pakkhipitvā “puna nivattitvā gahessāmī”ti pakkamati, pātanapaccayā pārājikaṃ natthi. Āgantvā pana theyyacittena gaṇhato uddhāre pārājikaṃ. Atha panassa evaṃ hoti – “mayā pātāpenteneva idaṃ mama santakaṃ kata”nti tato naṃ sakasaññāya gaṇhāti; gahaṇe rakkhati, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. “Dehi”ti vutte adentassa sāmikānaṃ dhuranikkhepe pārājikaṃ. “So imaṃ chaḍḍetvā gato, anajjhāvutthakaṃ dāni ida”nti paṃsukūlasaññāya gaṇhatopi eseva nayo. Atha pana sāmiko “tiṭṭha tiṭṭhā”ti vuttamatteneva oloketto taṃ disvā “na dāni idaṃ mayha”nti dhuranikkhepaṃ katvā nirālayo chaḍḍetvā palāyati, taṃ theyyacittena gaṇhato uddhāre dukkaṭaṃ. Āharāpente dātappaṃ, adentassa pārājikaṃ. Kasmā? Tassa payogena chaḍḍitattāti **mahāatṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Aññesu pana vicāraṇā eva natthi. Purimanayeneva sakasaññāya vā paṃsukūlasaññāya vā gaṇhantepi ayameva vinicchayoti.

Haraṇakakathā niṭṭhitā.

Upanidhikathā

112. Upanidhimhi – nāhaṃ gaṇhāmīti sampajānamusāvādepi adinnādānassa payogattā dukkaṭaṃ. “Kiṃ tumhe bhaṇatha? Nevidaṃ mayhaṃ anurūpaṃ, na tumhāka”ntiādīni vadantassāpi dukkaṭameva. “Raho mayā etassa hatthe ṭhapitaṃ, na añño koci jānāti, ‘dassati nu kho me no’”ti sāmiko vimatiṃ uppādeti, bhikkhussa thullaccayaṃ. Tassa pharusādibhāvaṃ disvā sāmiko “na mayhaṃ dassatī”ti dhuraṃ nikkhipati, tatra sacāyaṃ bhikkhu “kilamtvā naṃ dassāmī”ti dāne saussāho, rakkhati tāva. Sacepi so dāne nirussāho, bhaṇḍassāmiko pana gahaṇe saussāho, rakkhateva. Yadi pana so dāne nirussāho bhaṇḍassāmikopi “na mayhaṃ dassatī”ti dhuraṃ nikkhipati, evaṃ ubhinnaṃ dhuranikkhepena bhikkhuno pārājikaṃ. Yadi mukhena “dassāmī”ti vadati, cittena pana adātukāmo, evampi sāmikassa dhuranikkhepe pārājikaṃ. Taṃ pana upanidhi nāma saṅgopanattāya attano hatthe parehi ṭhapitabhaṇḍaṃ, aguttadesato ṭhānā cāvetvā guttatṭhāne ṭhapanattāya harato anāpatti. Theyyacittenapi ṭhānā cāventassa avahāro natthi. Kasmā? Attano hatthe nikkhittattā, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. Theyyacittena paribhuñjatopi eseva nayo. Tāvākālikaggahaṇepi tatheva. **Dhammaṃ carantotiādi** vuttanayameva. Ayaṃ tāva **pāliyaṇṇanā**.

Pālimuttakavinicchayo panettha pattacatukkādivasena evaṃ vutto – eko kira bhikkhu parassa mahagghe patte lobhaṃ uppādetvā taṃ haritukāmo ṭhapitattṭhānamassa suṭṭhu sallakkhetvā attanopi pattaṃ tasseva santike ṭhapesi. So paccūsasamaye āgantvā dhammaṃ vācāpetvā niddāyamānaṃ mahātheramāha – “vandāmi, bhante”ti. “Ko eso”ti? “Ahaṃ, bhante, āgantukabhikkhu, kālassevamhi gantukāmo, asukasmīṇca me ṭhāne īdisena nāma aṃsabbaddhakena īdisāya pattatthavikāya patto ṭhapito. Sādhāhaṃ, bhante, taṃ labheyya”nti thero pavisitvā taṃ gaṇhi. Uddhāreyeva corassa pārājikaṃ. Sace āgantvā “kosi tvam avelāya āgato”ti vutto bhīto palāyati, pārājikaṃ patvāva palāyati. Therassa pana suddhacittattā anāpatti. Thero “taṃ gaṇhissāmī”ti aññaṃ gaṇhi, eseva nayo. Ayaṃ pana aññaṃ tādīsameva gaṇhante yujjati, manussaviggāhe ānattasadisavattusmiṃ viya. **Kurundiyaṃ** pana “padavārena kāretabbo”ti vuttaṃ, taṃ atādīsameva gaṇhante yujjati.

Taṃ maññaṃāno attano pattaṃ gaṇhitvā adāsi, corassa sāmikena dinnattā pārājikaṃ natthi, asuddhacittena pana gahitattā dukkaṭaṃ. Taṃ maññaṃāno corasseva pattaṃ gaṇhitvā adāsi, idhāpi corassa attano santakattā pārājikaṃ natthi, asuddhacittena pana gahitattā dukkaṭameva. Sabbattha therassa anāpatti.

Aparo “pattaṃ coressāmī”ti tatheva niddāyamānaṃ theram vandi. “Ko aya”nti ca vutte ‘ahaṃ, bhante, gilānabhikkhu, ekaṃ tāva me pattaṃ detha, gāmadvāraṃ gantvā bhesajjaṃ āharissāmī”ti. Thero “idha gilāno natthi, coro ayaṃ bhavissatī”ti sallakkhetvā “imaṃ haratū”ti attano veribhikkhussa pattaṃ nīharitvā adāsi, dvinnampi uddhāreyeva pārājikaṃ. “Veribhikkhussa patto”ti saññāya aññaṃ pattaṃ uddharantepi eseva nayo. Sace pana “verissāya”nti saññāya corasseva pattaṃ uddharitvā deti, vuttanayeneva therassa pārājikaṃ, corassa dukkaṭaṃ. Atha “verissāya”nti maññaṃāno attano pattaṃ deti, vuttanayeneva ubhinnaṃpi dukkaṭaṃ.

Eko mahāthero upaṭṭhākaṃ daharabhikkhuṃ “pattacīvaraṃ gaṇha, asukaṃ nāma gāmaṃ gantvā piṇḍāya carissāmā”ti āha. Daharo gahetvā therassa pacchato pacchato gacchanto theyyacittaṃ uppādetvā sace sīse bhāraṃ khandhe karoti, pārājikaṃ natthi. Kasmā? Aṇattiyā gahitattā. Sace pana maggato okkamma aṭaviṃ pavisati, padavārena kāretabbo. Atha nivattitvā vihārābhikumho palāyitvā vihāraṃ pavisitvā gacchati, upacārātikkaṃ pārājikaṃ. Athāpi mahātherassa nivāsanaparivattanaṭṭhānato gāmābhikumho palāyati, gāmūpacārātikkaṃ pārājikaṃ. Yadi pana ubhopi piṇḍāya caritvā bhujitvā vā gahetvā vā nikkhamanti, thero ca punapi taṃ vadati – “pattacīvaraṃ gaṇha, vihāraṃ gamissāmā”ti. Tatra ce so purimanayeneva theyyacittena sīse bhāraṃ khandhe karoti, rakkhati tāva. Aṭaviṃ pavisati, padavārena kāretabbo. Nivattitvā gāmābhikumho eva palāyati, gāmūpacārātikkaṃ pārājikaṃ. Purato vihārābhikumho palāyitvā vihāre aṭṭhatvā anisiditvā avūpasanteneva theyyacittena gacchati, upacārātikkaṃ pārājikaṃ. Yo pana anāṇatto gaṇhāti, tassa sīse bhāraṃ khandhe karaṇādisupi pārājikaṃ. Sesam purimasadisameva.

Yo pana “asukaṃ nāma vihāraṃ gantvā cīvaraṃ dhovitvā rajitvā vā ehī”ti vutto “sādhū”ti gahetvā gacchati, tassapi antarāmagge theyyacittaṃ uppādetvā sīse bhāraṃ khandhe karaṇādisu pārājikaṃ natthi. Maggā okkamane padavārena kāretabbo. Taṃ vihāraṃ gantvā tattheva vasanto theyyacittena paribhujanto jīrāpeti, corā vā tassa taṃ haranti, avahāro natthi, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. Tato nikkhamitvā āgacchatopi eseva nayo.

Yo pana anāṇatto therena nimitte vā kate sayameva vā kiliṭṭhaṃ sallakkhetvā “detha, bhante, cīvaraṃ; asukaṃ nāma gāmaṃ gantvā rajitvā āharissāmī”ti gahetvā gacchati; tassa antarāmagge theyyacittaṃ uppādetvā sīse bhāraṃ khandhe karaṇādisu pārājikaṃ. Kasmā? Anāṇattiyā gahitattā. Maggā okkamatoṇi paṇinivattitvā tameva vihāraṃ āgantvā vihārasīmaṃ atikkamatopi vuttanayeneva pārājikaṃ. Tattha gantvā rajitvā paccāgacchatopi theyyacitte uppanne eseva nayo. Sace pana yattha gato, tattha vā antarāmagge vihāre vā tameva vihāraṃ paccāgantvā tassa ekapasse vā upacārasīmaṃ anatikkamitvā vasanto theyyacittena paribhujanto jīrāpeti, corā vā tassa taṃ haranti, yathā vā tathā vā nassati, bhaṇḍadeyyaṃ. Upacārasīmaṃ atikkamato pana pārājikaṃ.

Yo pana therena nimitte kayiramāne “detha, bhante, ahaṃ rajitvā āharissāmī”ti vatvā “kattha gantvā, bhante, rajāmī”ti pucchati. Thero ca naṃ “yattha icchasi, tattha gantvā rajāhī”ti vadati, ayaṃ “vissatṭhadūto” nāma. Theyyacittena palāyantopi na avahārena kāretabbo. Theyyacittena pana palāyantopi paribhogena vā aññathā vā nāsayatopi bhaṇḍadeyyameva hoti. Bhikkhu bhikkhusa hatthe kiñci parikkhāraṃ paṇṇati – “asukavihāre asukabhikkhusa dehī”ti, tassa theyyacitte uppanne sabbaṭṭhānesu “asukaṃ nāma vihāraṃ gantvā cīvaraṃ dhovitvā rajitvā vā ehī”ti ettha vuttasadiṣo vinicchayo.

Aparo bhikkhuṃ paṇṇitukāmo nimittaṃ karoti – “ko nu kho gahetvā gamissatī”ti, tatra ce eko – “detha, bhante, ahaṃ gahetvā gamissāmī”ti gahetvā gacchati, tassa theyyacitte uppanne sabbaṭṭhānesu “detha, bhante, cīvaraṃ, asukaṃ nāma gāmaṃ gantvā rajitvā āharissāmī”ti ettha vuttasadiṣo vinicchayo. Therena cīvarathāya vatthaṃ labhitvā upaṭṭhākakule ṭhapitaṃ hoti. Athassa antevāsiko vatthaṃ haritukāmo tatra gantvā “taṃ kira vatthaṃ dethā”ti therena pesito viya vadati; tassa vacanaṃ saddahitvā upāsakena ṭhapitaṃ upāsikā vā, upāsikāya ṭhapitaṃ upāsako vā añño vā, koci nīharitvā deti, uddhāreyevassa pārājikaṃ. Sace pana therassa upaṭṭhākehi “īmaṃ therassa dassāmā”ti attano vatthaṃ ṭhapitaṃ hoti. Athassa antevāsiko taṃ haritukāmo tattha gantvā “therassa kira vatthaṃ dātukāmattha, taṃ dethā”ti vadati. Te cassa saddahitvā “mayāṃ, bhante, bhojetvā dassāmāti ṭhapayimha, handa gaṇhāhī”ti denti. Sāmikeyhi dinnattā pārājikaṃ natthi, asuddhacittena pana gahitattā dukkaṭaṃ, bhaṇḍadeyyaṃca hoti.

Bhikkhu bhikkhusa vatvā gāmaṃ gacchati, “itthannāmo mama vassāvāsikaṃ dassati, taṃ gahetvā ṭhapeyyāsī”ti. “Sādhū”ti so bhikkhu tena dinnaṃ mahagghasāṭakaṃ attanā laddhena appagghasāṭakena saddhim ṭhapetvā tena āgatena attano mahagghasāṭakassa laddhabhāvaṃ ṇatvā vā añatvā vā “dehi me vassāvāsika”nti vutto “tava thūlasāṭako laddho, mayhaṃ pana sāṭako mahaggho, dvepi asukasmim nāma okāse ṭhapitā, pavisitvā gaṇhāhī”ti vadati. Tena pavisitvā thūlasāṭake gahite itarassa itaraṃ gaṇhato uddhāre pārājikaṃ. Athāpi tassa sāṭake attano nāmaṃ attano ca sāṭake tassa nāmaṃ likhitvā “gaccha nāmaṃ vācetvā gaṇhāhī”ti vadati, tatrāpi eseva nayo. Yo pana attanā ca tena ca laddhasāṭake ekato ṭhapetvā taṃ evaṃ vadati – “tayā ca mayā ca laddhasāṭakā dvepi antogabbhe ṭhapitā, gaccha yaṃ icchasi, taṃ vicinitvā gaṇhāhī”ti. So ca lajjāya āvāsikena laddhaṃ thūlasāṭakameva gaṇheyya, tatrāvāsikassa vicinitvā gahitāvasesaṃ itaraṃ gaṇhato anāpatti. Āgantuko bhikkhu āvāsikānaṃ cīvarakammaṃ karontānaṃ samīpe pattacīvaraṃ ṭhapetvā “ete saṅgopessantī”ti maññamāno nhāyituṃ vā aññatra vā gacchati. Sace naṃ āvāsikā saṅgopenti, iccetaṃ kusalaṃ. No ce, natṭhe gīvā na hoti. Sacepi so “īdaṃ, bhante, ṭhapethā”ti vatvā gacchati, itare ca sakiccappasutattā na jānanti, eseva nayo. Athāpi te “īdaṃ, bhante, ṭhapethā”ti vuttā “mayāṃ byāvaṭā”ti paṭikkhipanti, itaro ca “avassaṃ ṭhapessantī”ti anādiyitvā gacchati, eseva nayo. Sace pana tena yācitā vā ayācitā vā “mayāṃ ṭhapessāma, tvaṃ gacchā”ti vadanti; taṃ saṅgopitabbaṃ. No ce saṅgopenti,

naṭṭhe gīvā. Kasmā? Sampaṭicchitattā.

Yo bhikkhu bhaṇḍāgāriko hutvā paccūsasamaye eva bhikkhūnaṃ pattacīvarāni heṭṭhāpāsādaṃ oropetvā dvāraṃ apidahitvā tesampi anārocetvāva dūre bhikkhācāraṃ gacchati; tāni ce corā haranti, tasseva gīvā. Yo pana bhikkhūhi “oropetha, bhante, pattacīvarāni; kālo salākaggahaṇassā”ti vutto “samāgatathā”ti pucchitvā “āma, samāgatamhā”ti vutte pattacīvarāni nīharitvā nikkhipitvā bhaṇḍāgāradvāraṃ bandhitvā “tumhe pattacīvarāni gahetvā heṭṭhāpāsādadvāraṃ paṭijaggitvā gaccheyyāthā”ti vatvā gacchati. Tatra ceko alasajātiko bhikkhu bhikkhūsu gatesu pacchā akkhīni puñchanto uṭṭhahitvā udakaṭṭhānaṃ mukhadhovanatthaṃ gacchati, taṃ khaṇaṃ disvā corā tassa pattacīvaraṃ haranti, suhaṭaṃ. Bhaṇḍāgārikassa gīvā na hoti.

Sacepi koci bhaṇḍāgārikassa anārocetvāva bhaṇḍāgāre attano parikkhāraṃ ṭhapeti, tasmimpi naṭṭhe bhaṇḍāgārikassa gīvā na hoti. Sace pana bhaṇḍāgāriko taṃ disvā “aṭṭhāne ṭhapita”nti gahetvā ṭhapeti, naṭṭhe tassa gīvā. Sacepi ṭhapitabhikkhūna “mayā, bhante, īdiso nāma parikkhāro ṭhapito, upadhāreyyāthā”ti vutto “sādhū”ti sampaṭicchati, dunnikkhittaṃ vā maññaṃaṇo aññaṃsmiṃ ṭhāne ṭhapeti, tasseva gīvā. “Nāhaṃ jānāmi”ti paṭikkhipantassa pana natthi gīvā. Yopi tassa passantasseva ṭhapeti, bhaṇḍāgārikaṇca na sampaṭicchāpeti, naṭṭhaṃ sunaṭṭhameva. Sace taṃ bhaṇḍāgāriko aññaṭṭa ṭhapeti, naṭṭhe gīvā. Sace bhaṇḍāgāraṃ suguttaṃ, sabbo saṅghassa ca cetiyassa ca parikkhāro tattheva ṭhapīyati, bhaṇḍāgāriko ca bālo abyatto dvāraṃ vivaritvā dhammakathaṃ vā sotuṃ, aññaṃ vā kiñci kātuṃ katthaci gacchati, taṃ khaṇaṃ disvā yattakaṃ corā haranti, sabbaṃ tassa gīvā. Bhaṇḍāgārato nikkhamitvā bahi caṅkamaṇtassa vā dvāraṃ vivaritvā sarīraṃ utuṃ gāhāpentassa vā tattheva samaṇadhammānuयोगena nisinnassa vā tattheva nisīditvā kenaci kammena byāvaṭṭassa vā uccārapassāvapīlitassāpi tato tattheva upacāre vijjamāne bahi gacchato vā aññaṇa vā kenaci ākārena pamattassa sato dvāraṃ vivaritvā vā vivaṭṭameva pavisitvā vā sandhiṃ chinditvā vā yattakaṃ tassa pamādapaccayā corā haranti, sabbaṃ tasseva gīvā. Uṇhasamaye pana vātapānaṃ vivaritvā nipajjituṃ vaṭṭatīti vadanti. Uccārapīlitassa pana tasmim upacāre asati aññaṭṭha gacchantassa gilānapakkhe ṭhitattā avisayo; tasmā gīvā na hoti.

Yo pana anto uṇhapīlito dvāraṃ suguttaṃ katvā bahi nikkhamati, corā ca naṃ gahetvā “dvāraṃ vivarā”ti vadanti, yāva tatiyaṃ na vivaritabbāṃ. Yadi pana te corā “sace na vivarasi, taṇca māressāma, dvāraṇca bhinditvā parikkhāraṃ harissāmā”ti pharasuādīni ukkhipanti. “Mayi ca mate saṅghassa ca senāsane vinaṭṭhe guṇo natthi”ti vivarituṃ vaṭṭati. Idhāpi avisayatā gīvā natthīti vadanti. Sace koci āgantuko kuñcikaṃ vā deti, dvāraṃ vā vivarati, yattakaṃ corā haranti, sabbaṃ tassa gīvā. Saṅghena bhaṇḍāgāraguttatthāya sūciyantakaṇca kuñcikumuddikā ca yojetvā dinnā hoti, bhaṇḍāgāriko ghaṭikamattaṃ datvā nipajjati, corā vivaritvā parikkhāraṃ haranti, tasseva gīvā. Sūciyantakaṇca kuñcikumuddikaṇca yojetvā nipannaṃ panetaṃ sace corā āgantvā “vivarā”ti vadanti, tattha purimanayeneva paṭipajjitabbāṃ. Evaṃ guttaṃ katvā nipanne pana sace bhittim vā chadanaṃ vā bhinditvā umaṅgena vā pavisitvā haranti, na tassa gīvā. Sace bhaṇḍāgāre aññepi therā vasanti, vivaṭṭe dvāre attano attano parikkhāraṃ gahetvā gacchanti, bhaṇḍāgāriko tesu gatesu dvāraṃ na jaggati, sace tattha kiñci avaharīyati, bhaṇḍāgārikassa issaratāya bhaṇḍāgārikasseva gīvā. Therehi pana sahāyehi bhavitabbāṃ. Ayaṃ tattha sāmīci.

Yadi bhaṇḍāgāriko “tumhe bahi ṭhatvāva tumhākaṃ parikkhāraṃ gaṇhatha, mā pavisitthā”ti vadati, tesaṇca eko lolamahāthero sāmaṇerehi ceva upaṭṭhākehi ca saddhiṃ bhaṇḍāgāraṃ pavisitvā nisīdati ceva nipajjati ca, yattakaṃ bhaṇḍaṃ nassati, sabbaṃ tassa gīvā. Bhaṇḍāgārikena pana avasesattherehi ca sahāyehi bhavitabbāṃ. Atha bhaṇḍāgārikova lolasāmaṇere ca upaṭṭhāke ca gahetvā bhaṇḍāgāre nisīdati ceva nipajjati ca, yaṃ tattha nassati, sabbaṃ tasseva gīvā. Tasmā bhaṇḍāgārikeneva tattha vasitabbāṃ. Avasesehi appeva rukkhamaṇe vasitabbāṃ, na ca bhaṇḍāgāreti.

Ye pana attano attano sabhāgabhikkhūnaṃ vasanagabbhesu parikkhāraṃ ṭhapenti, parikkhāre naṭṭhe yehi ṭhapito, tesamyeva gīvā. Itarehi pana sahāyehi bhavitabbāṃ. Yadi pana saṅgho bhaṇḍāgārikassa vihāreyeva yāgubhattaṃ dāpeti, so ca bhikkhācāratthāya gāmaṃ gacchati, naṭṭhaṃ tasseva gīvā. Bhikkhācāraṃ pavisantehi atirekacīvararakkhaṇatthāya ṭhapitavihāravārikassāpi yāgubhattaṃ vā nivāpaṃ vā labhamānasseva bhikkhācāraṃ gacchato yaṃ tattha nassati, sabbaṃ gīvā. Na kevalaṇca ettakameva, bhaṇḍāgārikassa viya yaṃ tassa pamādapaccayā nassati, sabbaṃ gīvā.

Sace vihāro mahā hoti, aññaṃ padesaṃ rakkhituṃ gacchantassa aññaṃsmiṃ padese nikkhittaṃ haranti, avisayatā gīvā na hoti. Idise pana vihāre vemajjhe sabbesaṃ osaraṇaṭṭhāne parikkhāre ṭhapetvā nisīditabbāṃ. Vihāravārikā vā dve tayo ṭhapetabbā. Sace tesam appamattānaṃ ito cito ca rakkhatamyeva kiñci nassati, gīvā na hoti. Vihāravārike bandhitvā haritabhaṇḍampi corānaṃ paṭipathaṃ gatesu aññaṇa maggena haritabhaṇḍampi na tesam gīvā. Sace vihāravārikānaṃ vihāre dātabbāṃ yāgubhattaṃ vā nivāpo vā na hoti, tehi pattabbalābhato atirekā dve tisso yāgusalākā, tesam pahonakabhattasalākā ca ṭhapetuṃ vaṭṭati. Nibaddhaṃ katvā pana na ṭhapetabbā,

manussā hi vippaṭṭisārino honti, “vihāravārikāyeva amhākaṃ bhattaṃ bhuñjantī”ti. Tasmā parivattetvā ṭhapetabbā. Sace tesam sabbhāgā salākabhattāni āharitvā denti, iccetaṃ kusalaṃ; no ce denti, vāraṃ gāhāpetvā nīharāpetabbāni. Sace vihāravāriko dve tisso yāgusalākā, cattāri pañca salākabhattāni ca labhamānova bhikkhācāraṃ gacchati, bhaṇḍāgārikassa viya sabbam naṭṭham gīvā hoti. Sace saṅghassa vihārapālānaṃ dātabbam bhattaṃ vā nivāpo vā natthi, bhikkhū vihāravāraṃ gahetvā attano attano nissitake jaggenti, sampattavāraṃ aggahetuṃ na labhanti, yathā aññe bhikkhū karonti, tatheva kātabbam. Bhikkhūhi pana asahāyakassa vā attadutiyassa vā yassa sabbhāgo bhikkhu bhattaṃ ānetvā dātā natthi, evarūpassa vāro na pāpetabbo.

Yampi pākavattatthāya vihāre ṭhapenti, tam gahetvā upajīvantaṃ ṭhātabbam. Yo tam na upajīvati, so vāraṃ na gāhāpetabbo. Phalāphalattāyapi vihāre bhikkhum ṭhapenti, jaggitvā gopetvā phalavārena bhājetvā khādanti. Yo tāni khādanti, tena ṭhātabbam. Anupajīvanto na gāhāpetabbo. Senāsanamañcapīṭṭhapaccattharaṇarakkhaṇatthāyapi ṭhapenti, āvāse vasantaṃ ṭhātabbam. Abbhokāsiko pana rukkhamūliko vā na gāhāpetabbo.

Eko navako hoti, bahussuto pana bahūnaṃ dhammaṃ vāceti, paripucchaṃ deti, pāḷiṃ vaṇṇeti, dhammakathaṃ katheti, saṅghassa bhāraṃ nittharati, ayam lābham paribhuñjantopi āvāse vasantopi vāraṃ na gāhetabbo. “**Purisaviseso nāma nātabbo**”ti vadanti.

Uposathāgārapaṭimāgharajaggakassa pana diguṇaṃ yāgubhattaṃ devasikaṃ taṇḍulanāḷi samvacchare ticīvaraṃ, dasavīsagghanakaṃ kappiyabhaṇḍāṇca dātabbam. Sace pana tassa tam labhamānasseva pamādena tattha kiñci nassati, sabbam gīvā. Bandhitvā balakkārena acchinnaṃ pana na gīvā. Tattha cetiyassa vā saṅghassa vā santakena cetiyassa santakaṃ rakkhāpetuṃ vaṭṭati. Cetiyassa santakena saṅghassa santakaṃ rakkhāpetuṃ na vaṭṭati. Yam pana cetiyassa santakena saddhiṃ saṅghassa santakaṃ ṭhapitaṃ hoti, tam cetiyasantake rakkhāpīte rakkhitameva hotīti evam vaṭṭati. Pakkhavārena uposathāgārādīni rakkhatopi pamādavasena naṭṭham gīvāyevāti.

Upanidhikathā niṭṭhitā.

Suṅkaghātakathā

113. Suṅkaṃ tato hanantīti **suṅkaghātaṃ**; suṅkaṭṭhānassetaṃ adhivacanaṃ. Tañhi yasmā tato suṅkārahaṃ bhaṇḍaṃ suṅkaṃ adatvā nīharantā rañño suṅkaṃ hananti vināsenti, tasmā suṅkaghātanti vuttaṃ. **Tatra pavisitvā** tatra pabbatakhāṇḍādīsu raññā paricchedaṃ katvā ṭhapite suṅkaṭṭhāne pavisitvā. **Rājaggaṃ bhaṇḍanti** rājārahaṃ bhaṇḍaṃ; yato rañño pañcamāsakaṃ vā atirekapañcamāsakaṃ vā agghanakaṃ suṅkaṃ dātabbam hoti, tam bhaṇḍanti attho. Rājakantipi pāṭho, ayamevattho. **Theyyacittoti** “ito rañño suṅkaṃ na dassāmī”ti theyyacittaṃ uppādetvā tam bhaṇḍaṃ āmasati, dukkaṭaṃ. Ṭhapitaṭṭhānato gahetvā thavikāya vā pakkhipati, paṭicchannaṭṭhāne vā ūrunā saddhiṃ bandhati, thullaccayaṃ. Suṅkaṭṭhānena paricchinnatā ṭhānācāvanaṃ na hoti. Suṅkaṭṭhānaparicchedaṃ dutiyaṃ pādaṃ atikkāmeti, pārājikaṃ.

Bahisuṅkaghātaṃ pātetīti rājapurisānaṃ aññavihitabhāvaṃ passitvā anto ṭhitova bahi patanattāya khipati. Tañce avassaṃ patanakaṃ, hatthato muttamatte pārājikaṃ. Tañce rukkhe vā khāṇumhi vā paṭihataṃ balavavātavegukkhitam vā hutvā puna antoyeva patati, rakkhati. Puna gaṇhitvā khipati, pubbe vuttanayeneva pārājikaṃ. Bhūmiyaṃ patitvā vaṭṭantaṃ puna anto pavisati, pārājikameva. **Kurundīsankhepaṭṭhakathāsu** pana “sace bahi patitaṃ ṭhatvā vaṭṭantaṃ pavisati, pārājikaṃ. Sace atīṭṭhamāmyeva vaṭṭitvā pavisati rakkhati”ti vuttaṃ.

Anto ṭhatvā hatthena vā pādena vā yaṭṭhiyā vā vaṭṭeti, aññena vā vaṭṭāpeti, sace aṭṭhatvā vaṭṭamānaṃ gataṃ, pārājikaṃ. Anto ṭhatvā bahi gacchantaṃ rakkhati, “vaṭṭitvā gamissatī”ti vā “añño naṃ vaṭṭessatī”ti vā anto ṭhapitaṃ pacchā sayam vā vaṭṭamānaṃ aññena vā vaṭṭitaṃ bahi gacchati, rakkhatiyeva. Suddhacittena ṭhapite pana tathā gacchante vattabbameva natthi. Dve puṭake ekābaddhe katvā suṅkaṭṭhānasīmantare ṭhapeti, kiñcāpi bahipuṭake suṅkaṃ pādaṃ agghati, tena saddhiṃ ekābaddhatāya pana anto puṭako rakkhati. Sace pana parivattetvā abhantariyaṃ bahi ṭhapeti, pārājikaṃ. Kājepe ekabaddhaṃ katvā ṭhapite eseva nayo. Sace pana abandhitvā kājakotiyaṃ ṭhapitamattameva hoti, pārājikaṃ.

Gacchante yāne vā assapiṭṭhiādīsu vā ṭhapeti “bahi nīharissatī”ti nīhaṭepe avahāro natthi, bhaṇḍadeyyampi na hoti. Kasmā? “Atra pavitṭhassa suṅkaṃ gaṇhantū”ti vuttatā idaṅca suṅkaṭṭhānassa bahi ṭhitaṃ, na ca tena nītaṃ, tasmā neva bhaṇḍadeyyaṃ na pārājikaṃ.

Ṭhitayānādīsu ṭhapite vinā tassa payogaṃ gatesu theyyacittepe sati nevatthi avahāro. Yadi pana ṭhapetvā

yānādīni pājento atikkāmeti, hatthisuttādīsu vā kataparicayattā purato thatvā ‘‘ehi, re’’ti pakkosati, sīmātikame pārājikaṃ. Eḷakalomasikkhāpade imasmiṃ thāne aññaṃ harāpeti, anāpatti, idha pārājikaṃ. Tatra aññassa yāne vā bhaṇḍe vā ajānantassa pakkhipitvā tiyojanaṃ atikkāmeti, nissaggiyāni hontīti pācittiyaṃ. Idha anāpatti.

Suñkaṭṭhāne suñkaṃ datvāva gantuṃ vaṭṭati. Eko ābhogaṃ katvā gacchati ‘‘sace ‘suñkaṃ dehī’’ti vakkhanti, dassāmi; no ce vakkhanti, gamissāmi’’ti. Taṃ disvā eko suñkiko ‘‘eso bhikkhu gacchati, gaṇhatha naṃ suñka’’nti vadati, aparo ‘‘kuto pabbajitassa suñkaṃ, gacchatū’’ti vadati, laddhakappaṃ hoti, gantabbaṃ. ‘‘Bhikkhūnaṃ suñkaṃ adatvā gantuṃ na vaṭṭati, gaṇha upāsakā’’ti vutte pana ‘‘bhikkhussa suñkaṃ gaṇhantehi pattacīvaraṃ gahettabbaṃ bhavissati, kiṃ tena, gacchatū’’ti vuttepi laddhakappameva. Sacepi suñkikā niddāyanti vā, jūtaṃ vā kīḷanti, yattha katthaci vā gatā, ayañca ‘‘kuhiṃ suñkikā’’ti pakkosivāpi na passati, laddhakappameva. Sacepi suñkaṭṭhānaṃ patvā aññavihito, kiñci cintento vā sajjhāyanto vā manasikāraṃ anuyuñjanto vā corahatthisihabyagghādīhi sahasā vuṭṭhāya samanubaddho vā, mahāmeghaṃ uṭṭhitāṃ disvā purato sālaṃ pavisitukāmo vā hutvā taṃ thānaṃ atikkamati, laddhakappameva.

Suñkaṃ pariharatīti ettha upacāraṃ okkamitvā kiñcāpi pariharati, avahāro yevāti

Kurundaṭṭhakathāyaṃ vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana ‘‘pariharantaṃ rājapurisā viheṭhenti’’ti kevalaṃ ādīnaṃ dassetvā upacāraṃ okkamitvā pariharato dukkaṭaṃ, anokkamitvā pariharato anāpatti’’ti vuttaṃ. Idaṃ pālīyā sameti. Ettha dvīhi leḍḍupātehi upacāro paricchinditabboti.

Sunkaghātakathā niṭṭhitā.

Pāṇakathā

114. Ito parasmiṃ ekaṃsena avahārapahonakapāṇaṃ dassento ‘‘**manussapāṇo**’’ti āha. Tampi bhujissaṃ harantassa avahāro natthi. Yopi bhujisso mātara vā pīara vā āṭhapito hoti, attanā vā attano upari katvā paññāsaṃ vā saṭṭhiṃ vā aggahesi, tampi harantassa avahāro natthi; dhanāṃ pana gataṭṭhāne vaḍḍhati. Antojātaka-dhanakkīta-karamarānītapabhedāṃ pana dāsāmyeva harantassa avahāro hoti. Tameva hi sandhāya idaṃ vuttaṃ – ‘‘pāṇo nāma manussapāṇo vuccati’’ti. Ettha ca gehadāsīyā kucchimhi dāsassa jāto antojātako, dhanena kīto dhanakkīto, paradēsato paharivā ānetvā dāsabyaṃ upagamito karamarānītoti veditabbo. Evarūpaṃ pāṇaṃ ‘‘harissāmi’’ti āmasati, dukkaṭaṃ. Hatthe vā pāde vā gahetvā ukkhipanto phandāpeti, thullaccayaṃ. Ukkhipitvā palāyitukāmo kesaggamattampi thitaṭṭhānato atikkāmeti, pārājikaṃ. Kesesu vā hatthesu vā gahetvā kaḍḍhati, padavārena kāretabbo.

Padasā nessāmīti tajjento vā paharanto vā ‘‘ito gacchāhi’’ti vadati, tena vuttadisābhāgaṃ gacchantassa dutiyapadavārena pārājikaṃ. Yepi tena saddhiṃ ekacchanda honti, sabbesaṃ ekakkhaṇe pārājikaṃ. Bhikkhu dāsaṃ disvā sukhadukkaṃ pucchitvā vā apucchitvā vā ‘‘gaccha, palāyitvā sukhaṃ jīvā’’ti vadati, so ce palāyati, dutiyapadavāre pārājikaṃ. Taṃ attano samīpaṃ āgataṃ añño ‘‘palāyā’’ti vadati, sace bhikkhusataṃ paṭipāṭiyā attano samīpamāgataṃ vadati, sabbesaṃ pārājikaṃ. Yo pana vegasā palāyantāmyeva ‘‘palāyā, yāva taṃ sāmikā na gaṇhanti’’ti bhaṇati, anāpatti pārājikassa. Sace pana saṅikaṃ gacchantāṃ bhaṇati, so ca tassa vacanena sīghaṃ gacchati, pārājikaṃ. Palāyitvā aññaṃ gāmaṃ vā desaṃ vā gataṃ disvā tatopi palāpentassa pārājikameva.

Adinnādānaṃ nāma pariyāyena muccati. Yo hi evaṃ vadati – ‘‘tvaṃ idha kiṃ karosi,

Kiṃ te palāyituṃ na vaṭṭatīti vā, kiṃ katthaci gantvā sukhaṃ jīvituṃ na vaṭṭatīti vā, dāsadāsīyo palāyitvā amukaṃ nāma padesaṃ gantvā sukhaṃ jīvanti’’ti vā, so ca tassa vacanaṃ sutvā palāyati, avahāro natthi. Yopi ‘‘mayaṃ amukaṃ nāma padesaṃ gacchāma, tatrāgatā sukhaṃ jīvanti, amhehi ca saddhiṃ gacchantānaṃ antarāmaggepi pātheyyādīhi kilamatho natthi’’ti vatvā sukhaṃ attanā saddhiṃ āgacchantāṃ gahetvā gacchati maggagamanavasena, na theyyacittena; nevatti avahāro. Antarāmagge ca coresu uṭṭhitesu ‘‘are! Corā uṭṭhitā, vegena palāyā, ehi yāhi’’ti vadantassāpi corantarāya mocanathāya vuttattā avahāraṃ na vadantīti.

Pāṇakathā niṭṭhitā.

Apadakathā

Apadesu **ahi** nāma sassāmiko ahituṇḍikādīhi gahitasappo; yaṃ kīlāpentā

Aḍḍhampi pādampi kahāpaṇampi labhanti, muñcantāpi hiraññaṃ vā suvaṇṇaṃ vā gahetvāva muñcanti. Te kassaci bhikkhuno nisinnokāsaṃ gantvā sappakaraṇaṃ ṭhapetvā niddāyanti vā, katthaci vā gacchanti, tatra ce so bhikkhu theyyacittena taṃ karaṇaṃ āmasati, dukkaṭaṃ. Phandāpeti, thullaccayaṃ. Ṭhānā cāveti, pārājikaṃ. Sace pana karaṇakaṃ ugghāṭetvā sappam gīvāya gaṇhāti, dukkaṭaṃ. Uddharati, thullaccayaṃ. Ujukaṃ katvā uddharantassa karaṇadatalato sappassa naṅguṭṭhe kesaggamate mutte pārājikaṃ. Ghaṃsitvā kaḍḍhantassa naṅguṭṭhe mukhavaṭṭito muttamatte pārājikaṃ. Karaṇamukhaṃ īsakaṃ vivarivā pahāraṃ vā datvā “ehi, re”ti nāmena pakkositvā nikkhāmeti, pārājikaṃ. Tatheva vivarivā maṇḍukasaddaṃ vā mūsikasaddaṃ vā lājāvikiraṇaṃ vā katvā nāmena pakkosati, accharaṃ vā paharati, evaṃ nikkhantepi pārājikaṃ. Mukhaṃ avivaritvāpi evaṃ kate chāto sappo sīsena karaṇapuṭaṃ āhacca okāsaṃ katvā palāyati, pārājikameva. Sace pana mukhe vivarite sayameva sappo nikkhamitvā palāyati, bhaṇḍadeyyaṃ. Athāpi mukhaṃ vivarivā vā avivaritvā vā kevalaṃ maṇḍukamūsikasaddaṃ lājāvikiraṇameva ca karoti, na nāmaṃ gahetvā pakkosati, na accharaṃ vā paharati, sappo ca chātattā “maṇḍūkādīni khāḍissāmī”ti nikkhamitvā palāyati, bhaṇḍadeyyameva. Maccho kevalaṃ idha apadaggahaṇena āgato. Yaṃ panettha vattabbaṃ, taṃ udakaṭṭhe vuttamevāti.

Apadakathā niṭṭhitā.

Dvipadakathā

115. Dvipadesu – ye avaharituṃ sakkā, te dassento “**manussā pakkhajātā**”ti āha. Devatā pana avaharituṃ na sakkā. Pakkhā jātā etesanti **pakkhajātā**. Te lomapakkhā cammapakkhā aṭṭhipakkhāti tividhā. Tattha morakukkuṭādayo lomapakkhā, vagguliādayo cammapakkhā, bhamarādayo aṭṭhipakkhāti veditabbā. Te sabbepi manussā ca pakkhajātā ca kevalaṃ idha dvipadaggahaṇena āgatā. Yaṃ panettha vattabbaṃ, taṃ ākāsaṭṭhe ca paṇe ca vuttanayamevāti.

Dvipadakathā niṭṭhitā.

Catuppadakathā

116. Catuppadesu – **pasukāti** pāliyaṃ āgatāvasesā sabbā catuppadajātīti veditabbā. Hatthiādayo pākaṭāyeva. Tattha theyyacittena hatthiṃ āmasantassa dukkaṭaṃ, phandāpentassa thullaccayaṃ. Yo pana mahābalo balamadena taruṇaṃ bhīnkacchāpaṃ nābhimūle sīsena uccāretvā gaṇhanto cattāro pāde, soṇḍaṃ ca bhūmito kesaggamattampi moceti, pārājikaṃ. Hatthī pana koci hatthisālāyaṃ bandhitvā ṭhapito hoti, koci abaddhova tiṭṭhati, koci antovatthumhi tiṭṭhati, koci rājaṅgaṇe tiṭṭhati, tattha hatthisālāyaṃ gīvāya bandhitvā ṭhapitassa gīvābandhanañca cattāro ca pādāti pañca ṭhānāni honti. Gīvāya ca ekasmiñca pāde ayasaṅkhalikāya baddhassa cha ṭhānāni. Gīvāya ca dvīsū ca pādesu baddhassa satta ṭhānāni. Tesam vasena phandāpanaṭhānācāvanāni veditabbāni. Abaddhassa sakalā hatthisālā ṭhānaṃ. Tato atikkamane, pārājikaṃ. Antovatthumhi ṭhitassa sakalaṃ antovatthumeva ṭhānaṃ. Tassa vatthudvārātikkamane pārājikaṃ. Rājaṅgaṇe ṭhitassa sakalanagaraṃ ṭhānaṃ. Tassa nagaradvārātikkamane pārājikaṃ. Bahinagare ṭhitassa ṭhitatṭhānameva ṭhānaṃ. Taṃ haranto padavārena kāretabbo. Nipannassa ekameva ṭhānaṃ. Taṃ theyyacittena utṭhāpentassa utṭhitamatte pārājikaṃ. Assepi ayameva vinicchayo. Sace pana so catūsū pādesu baddho hoti, aṭṭha ṭhānāni veditabbāni. Esa nayo oṭṭhepi.

Goṇopi koci gehe bandhitvā ṭhapito hoti. Koci abaddhova tiṭṭhati, koci pana vaje bandhitvā ṭhapito hoti, koci abaddhova tiṭṭhati. Tattha gehe bandhitvā ṭhapitassa cattāro pādā, bandhanañcāti pañca ṭhānāni; abaddhassa sakalaṃ gehaṃ. Vajepi baddhassa pañca ṭhānāni. Abaddhassa sakalo vajo. Taṃ vajadvāraṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Vajaṃ bhinditvā haranto khaṇḍadvāraṃ atikkāmeti, pārājikaṃ. Dvāraṃ vā vivarivā vajaṃ vā bhinditvā bahi ṭhito nāmena pakkositvā nikkhāmeti, pārājikaṃ. Sākhābhaṅgaṃ dassetvā pakkosantassāpi eseva nayo. Dvāraṃ avivaritvā vajaṃ abhinditvā sākhābhaṅgaṃ cāletvā pakkosati, goṇo chātātāya vajaṃ laṅghetvā nikkhamati, pārājikameva. Sace pana dvāre vivarite vaje vā bhinne sayameva nikkhamati, bhaṇḍadeyyaṃ. Dvāraṃ vivarivā vā avivaritvā vā vajampi bhinditvā vā abhinditvā vā kevalaṃ sākhābhaṅgaṃ cāleti, na pakkosati, goṇo chātātāya padasā vā laṅghetvā vā nikkhamati, bhaṇḍadeyyameva. Eko majjhe gāme baddho ṭhito, eko nipanno. Ṭhitagoṇassa pañca ṭhānāni honti, nipannassa dve ṭhānāni; tesam vasena phandāpanaṭhānācāvanāni veditabbāni.

Yo pana nipannaṃ anuṭṭhāpetvā tattheva ghātetī, bhaṇḍadeyyaṃ. Suparikkhitte pana dvārayutte gāme ṭhitagoṇassa sakalagāmo ṭhānaṃ. Aparikkhitte ṭhitassa vā carantassa vā pādehi akkantaṭṭhānameva ṭhānaṃ gadrabhapasukāsūpi ayameva vinicchayoti.

Catuppadakathā niṭṭhitā.

Bahuppadakathā

117. Bahuppadesu – sace ekāya satapadiyā vatthu pūrati, taṃ padasā nentassa navanavuti thullaccayāni, ekaṃ pārājikaṃ. Sesam vuttanayamevāti.

Bahuppadakathā niṭṭhitā.

Ocarakakathā

118. Ocaratīti **ocarako**, tattha tattha anto anupavisatīti vuttaṃ hoti. **Ocaritvā**ti sallakkhetvā, upadhāretvāti attho. **Ācikkhatī**ti parakulesu vā vihārādīsu vā duṭṭhapitaṃ asaṃvihitārakkhaṃ bhaṇḍaṃ aññassa corakammaṃ kātuṃ paṭibalassa āroceti. **Āpatti ubhinnaṃ pārājikassā**ti avassaṃ hāriye bhaṇḍe ocarakassa āṇattikkhaṇe itarassa ṭhānācāvaneti evaṃ āpatti ubhinnaṃ pārājikassa. Yo pana “puriso gehe natthi, bhaṇḍaṃ asukasmīṃ nāma padese ṭhapitaṃ asaṃvihitārakkhaṃ, dvāraṃ asaṃvutaṃ, gatamatteneva sakkā harituṃ, natthi nāma koci purisakārūpajīvī, yo taṃ gantvā hareyyā”tiādīnā nayena pariyaṃyakathaṃ karoti, tañca sutvā añño “ahaṃ dāni harissāmī”ti gantvā harati, tassa ṭhānācāvane pārājikaṃ, itarassa pana anāpatti. Pariyaṃyena hi adinnādānato muccatīti.

Ocarakakathā niṭṭhitā.

Oṇirakkhakathā

Oṇiṃ rakkhatīti **oṇirakkho**. Yo parena attano vasanaṭṭhāne ābhaṭaṃ bhaṇḍaṃ “idaṃ

Tāva, bhante, muhuttaṃ oloketha, yāva ahaṃ idaṃ nāma kiccaṃ katvā āgacchāmī”ti vutto rakkhati, tassetam adhivacanaṃ. Tenevāha – “**oṇirakkho nāma āhaṭaṃ bhaṇḍaṃ gopento**”ti. Tattha oṇirakkho yebhuyyena bandhitvā laggetvā ṭhapitabhaṇḍaṃ amocetvāva heṭṭhā pasibbakaṃ vā puṭakaṃ vā chinditvā kiñcimattaṃ gahetvā sibbanādīṃ puna pākatiṃ karoti, “evaṃ gaṇhissāmī”ti āmasanādīni karontassa anurupā āpattiyo veditabbāti.

Oṇirakkhakathā niṭṭhitā.

Samvidāvahārahakathā

Samvidhāya avahāro **saṃvidāvahāro**; aññamaññasaññattiyā katāvahāroṭi vuttaṃ hoti. **Samvidahitvā**ti ekacchandatāya ekajjhāsayatāya sammantayitvāti attho. Tatrāyaṃ vinicchayo – sambahulā bhikkhū “asukaṃ nāma gehaṃ gantvā, chadanaṃ vā bhinditvā, sandhiṃ vā chinditvā bhaṇḍaṃ harissāmā”ti saṃvidahitvā gacchanti. Tesu eko bhaṇḍaṃ avaharati. Tassuddhāre sabbesaṃ pārājikaṃ. **Parivārepi** cetam vuttaṃ –

“Caturō janā saṃvidhāya, garubhaṇḍaṃ avāharuṃ;
Tayo pārājikā, eko na pārājiko;
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 479);

Tassāyaṃ attho – cattāro janā ācariyantevāsikā chamāsakaṃ garubhaṇḍaṃ āharitukāmā jātā. Tattha ācariyo “tvaṃ ekaṃ māsakaṃ hara, tvaṃ ekaṃ, tvaṃ ekaṃ, ahaṃ tayo harissāmī”ti āha. Antevāsikesu pana paṭhamo “tumhe, bhante, tayo haratha, tvaṃ ekaṃ hara, tvaṃ ekaṃ, ahaṃ ekaṃ harissāmī”ti āha. Itarepi dve evameva āhamsu. Tattha antevāsikesu ekamekassa ekeko māsako sāhatthiko hoti, tena nesaṃ dukkaṭāpattiyo; pañca āṇattikā, tehi tiṇṇampi pārājikaṃ. Ācariyassa pana tayo sāhatthikā, tehissa thullaccayaṃ. Tayo āṇattikā, tehipi thullaccayameva. Imasmiñhi adinnādānasikkhāpade sāhatthikaṃ vā āṇattikassa, āṇattikaṃ vā sāhatthikassa aṅgaṃ na hoti. Sāhatthikaṃ pana sāhatthikeneva kāretabbaṃ, āṇattikaṃ āṇattikeneva. Tena vuttaṃ – “caturō janā saṃvidhāya...pe... pañhā mesā kusalehi cintitā”ti.

Apica saṃvidāvahāre asammohatthaṃ “ekabhaṇḍaṃ ekaṭṭhānaṃ, ekabhaṇḍaṃ nānāṭṭhānaṃ; nānābhaṇḍaṃ ekaṭṭhānaṃ, nānābhaṇḍaṃ nānāṭṭhānaṃ”nti idampi catukkaṃ atthato sallakkhetabbaṃ. Tattha **ekabhaṇḍaṃ ekaṭṭhānanti** ekakulassa āpaṇaphalake pañcamāsakaṃ bhaṇḍaṃ duṭṭhapitaṃ disvā sambahulā bhikkhū ekaṃ āṇāpentī “gacchetam āharā”ti, tassuddhāre sabbesaṃ pārājikaṃ. **Ekabhaṇḍaṃ nānāṭṭhānanti** ekakulassa pañcasu

āpaṇaphalakesu ekekaṃsakaṃ duṭṭhapitaṃ disvā sambahulā ekaṃ āṇāpentī “gacchete āharā”ti, pañcamassa māsakassa uddhāre sabbesaṃ pārājikaṃ. **Nānābhaṇḍaṃ ekaṭṭhānanti** bahūnaṃ santakaṃ pañcamāsakaṃ vā atirekapañcamāsakaṃ vā agghanakaṃ bhaṇḍaṃ ekasmiṃ ṭhāne duṭṭhapitaṃ disvā sambahulā ekaṃ āṇāpentī “gacchetaṃ āharā”ti, tassuddhāre sabbesaṃ pārājikaṃ. **Nānābhaṇḍaṃ nānāṭhānanti** pañcannaṃ kulānaṃ pañcasu āpaṇaphalakesu ekekaṃsakaṃ duṭṭhapitaṃ disvā sambahulā ekaṃ āṇāpentī “gacchete āharā”ti, pañcamassa māsakassa uddhāre sabbesaṃ pārājikanti.

Samvidāvahāarakathā niṭṭhitā.

Saṅketakammakathā

119. Saṅketakammanti saññānanakammaṃ; kālaparicchedavasena saññāṇakaraṇanti attho. Ettha ca “purebhattaṃ avaharā”ti vutte ajja vā purebhattaṃ avaharatu, sve vā, anāgate vā samvacchare, natthi visaṅketo; ubhinnampi ocarake vuttanayeneva pārājikaṃ. Sace pana “ajja purebhattaṃ avaharā”ti vutte sve purebhattaṃ avaharati, “ajjā”ti niyāmitaṃ taṃ saṅketaṃ atikkamma pacchā avahaṭaṃ hoti. Sace “sve purebhattaṃ avaharā”ti vutte ajja purebhattaṃ avaharati, “sve”ti niyāmitaṃ taṃ saṅketaṃ appatvā pure avahaṭaṃ hoti; evaṃ avaharantassa avahārasseva pārājikaṃ, mūlaṭṭhassa anāpatti. “Sve purebhatta”nti vutte tadaheva vā sve pacchābhattaṃ vā harantopi taṃ saṅketaṃ pure ca pacchā ca haratīti veditabbo. Esa nayo pacchābhattarattindivesupi. Purimayāma-majjhimayāma-pacchimayāma-kāḷajūṇha-māsa-utu-samvaccharādivasenāpi cettha saṅketavisāṅketatā veditabbā. “Purebhattaṃ harā”ti vutte “purebhattameva harissāmi”ti vāyamantassa pacchābhattaṃ hoti; ettha kathanti? **Mahāsumatthero** tāva āha – “purebhattapayogova eso, tasmā mūlaṭṭho na muccatī”ti. **Mahāpadumatthero** panāha – “kālaparicchedaṃ atikkantattā visaṅketaṃ, tasmā mūlaṭṭho muccatī”ti.

Saṅketakammakathā niṭṭhitā.

Nimittakammakathā

120. Nimittakammanti saññūppādanatthaṃ kassaci nimittassa karaṇaṃ, taṃ “**akkhiṃ vā nikaḥissāmi**”tiadinā nayena tidhā vuttaṃ. Aññampi panettha hatthalaṅghana-pāṇippahāraṅguliphoṭana-gīvunnāmana-ukkāsānādiṇekappakāraṃ saṅgahetabbaṃ. Sesamettha saṅketakamme vuttanayamevāti.

Nimittakammakathā niṭṭhitā.

Āṇattikathā

121. Idāni etesveva saṅketakammanimittakammesu asammohatthaṃ “**bhikkhu bhikkhuṃ āṇāpeti**”tiadināha. Tattha **so taṃ maññamāno tantī** so avahārako yaṃ āṇāpakena nimittasaññaṃ katvā vuttaṃ, taṃ etanti maññamāno tameva avaharati, ubhinnaṃ pārājikaṃ. **So taṃ maññamāno aññanti** yaṃ avaharātī vuttaṃ, taṃ etanti maññamāno aññaṃ tasmimyeva ṭhāne ṭhapitaṃ avaharati, mūlaṭṭhassa anāpatti. **Aññaṃ maññamāno tantī** āṇāpakena nimittasaññaṃ katvā vuttabhāṇḍaṃ appagghaṃ, idaṃ aññaṃ tasseva samīpe ṭhapitaṃ sārābhaṇḍanti evaṃ aññaṃ maññamāno tameva avaharati, ubhinnampi pārājikaṃ. **Aññaṃ maññamāno aññanti** purimanayeneva idaṃ aññaṃ tasseva samīpe ṭhapitaṃ sārābhaṇḍanti maññati, tañce aññaṃ eva hoti, tasseva pārājikaṃ.

Itthannāmassa pāvādātiādīsu eko ācariyo tayo buddharakkhita-dhammarakkhita-saṅgharakkhitanāmakā antevāsikā daṭṭhabbā. Tattha **bhikkhu bhikkhuṃ āṇāpeti**ti ācariyo kiñci bhaṇḍaṃ katthaci sallakkhetvā tassa haraṇatthāya buddharakkhitaṃ āṇāpeti. **Itthannāmassa pāvādāti** gaccha tvaṃ, buddharakkhita, etamatthaṃ dhammarakkhitassa pāvada. **Itthannāmo itthannāmassa pāvadatūti** dhammarakkhitopi saṅgharakkhitassa pāvadatu. **Itthannāmo itthannāmaṃ bhaṇḍaṃ avaharatūti** evaṃ tayā āṇattena dhammarakkhitena āṇatto saṅgharakkhito itthannāmaṃ bhaṇḍaṃ avaharatu, so hi amhesu vīrajātiko paṭibalo imasmiṃ kammeti. **Āpatti dukkaṭassāti** evaṃ āṇāpentassa ācariyassa tāva dukkaṭaṃ. Sace pana sā āṇatti yathādhippayaṃ gacchati, yaṃ parato thullaccayaṃ vuttaṃ, āṇattikkhaṇe tadeva hoti. Atha taṃ bhaṇḍaṃ avassaṃ hāriyaṃ hoti, yaṃ parato “sabbesaṃ āpatti pārājikkassā”ti vuttaṃ, tato imassa taṅkhaṇeyeva pārājikaṃ hotīti ayaṃ yutti sabbattha veditabbā.

So itarassa ārocetīti buddharakkhito dhammarakkhitassa, dhammarakkhito ca saṅgharakkhitassa “amhākaṃ ācariyo evaṃ vadati – itthannāmaṃ kira bhaṇḍaṃ avahara, tvaṃ kira amhesu ca vīrapuriso”ti āroceti, evaṃ

tesampi dukkaṭaṃ. **Avahārako paṭiggaṇhātī** “sādhu harissāmī”ti saṅgharakkhito sampañcchati. **Mūlaṭṭhassa āpatti thullaccayassā**ti saṅgharakkhitena paṭiggahitamatte ācariyassa thullaccayaṃ, mahājano hi tena pāpe niyojīti. **So taṃ bhaṇḍanti** so ce saṅgharakkhito taṃ bhaṇḍaṃ avaharati, sabbesaṃ catunnampi janānaṃ pārājikaṃ. Na kevalaṇca catunnaṃ, etena upāyena visanġetaṃ akatvā paramparāya āṇāpentaṃ samaṇasataṃ samaṇasahassaṃ vā hotu, sabbesaṃ pārājikameva.

Dutiyavāre – **so aññaṃ āṇāpetī**ti so ācariyena āṇatto buddharakkhito dhammarakkhitaṃ adisvā vā avattukāmo vā hutvā saṅgharakkhitameva upasaṅkamitvā “amhākaṃ ācariyo evamāha – ‘itthannāmaṃ kira bhaṇḍaṃ avaharā’”ti āṇāpeti. **Āpatti dukkaṭassā**ti āṇattiyā tāva buddharakkhitassa dukkaṭaṃ. **Paṭiggaṇhātī, āpatti dukkaṭassā**ti saṅgharakkhitena sampañcchite mūlaṭṭhasseva dukkaṭanti veditabbaṃ. Sace pana so taṃ bhaṇḍaṃ avaharati, āṇāpakassa ca buddharakkhitassa, avahārakassa ca saṅgharakkhitassāti ubhinnaṃ pārājikaṃ. Mūlaṭṭhassa pana ācariyassa visanġetattā pārājikena anāpatti. Dhammarakkhitassa ajānanatāya sabbena sabbaṃ anāpatti. Buddharakkhito pana dvinnaṃ sotthibhāvaṃ katvā attanā naṭṭho.

Ito paresu catūsu āṇattivāresu paṭhame tāva **so gantvā puna paccāgacchatī**ti bhaṇḍaṭṭhānaṃ gantvā anto ca bahi ca ārakkhaṃ disvā avaharitaṃ asakkonto āgacchati. **Yadā sakkosi, tadā**ti kiṃ ajjeva avahaṭaṃ hoti? Gaccha yadā sakkosi tadā naṃ avaharāti. **Āpatti dukkaṭassā**ti evaṃ puna āṇattiyāpi dukkaṭameva hoti. Sace pana taṃ bhaṇḍaṃ avassaṃ hāriyaṃ hoti, atthasādhaġacetanā nāma maggānantaraphalasadisā, tasmā ayaṃ āṇattikkhaṇeyeva pārājiko. Sacepi avahārako saṭṭhivassātikkaṃena taṃ bhaṇḍaṃ avaharati, āṇāpako ca antarāyeva kālaṃ vā karoti, hīnāya vā āvattati; assamaṇova hutvā kālaṃ vā karissati, hīnāya vā āvattissati, avahārakassa pana avahārakkhaṇeyeva pārājikaṃ.

Dutiyavāre – yasmā taṃ saṅkaṃ vā bhaṇanto tassa vā badhiratāya “mā avaharī”ti

Etaṃ vacanaṃ na sāveti, tasmā mūlaṭṭho na mutto. Tatiyavāre – pana sāvitattā mutto. Catutthavāre – tena ca sāvitattā, itarena ca “sādhu”ti sampañcchitvā oratattā ubhopi muttāti.

Āṇattikathā niṭṭhitā.

Āpattibhedam

122. Idāni tattha tattha ṭhānā cāvanavasena vuttassa adinnādānassa aṅgaṃ vatthubhedena ca āpattibhedam dassento “**pañcahi ākārehi**”tiādīmāha. Tattha **pañcahi ākārehi**ti pañcahi kāraṇehi; pañcahi aṅgehīti vuttaṃ hoti. Tatrāyaṃ saṅkhepattho – adinnaṃ ādiyantassa “**parapariggahitaṇca hoti**”tiādīnā nayena vuttehi pañcahākārehi pārājikaṃ hoti, na tato ūnehīti. Tatrime pañca ākāre – parapariggahitaṃ, parapariggahitasaññitā, parikkhārassa garukabhāvo, theyyacittaṃ, ṭhānācāvananti. Ito parehi pana dvīhi vārehi lahuke parikkhāre vatthubhedena thullaccayaṇca dukkaṭaṇca dassitaṃ.

125. “**Chahākārehi**”tiādīnā nayena vuttavārattaye pana na sakasaññitā, na vissāsaggāhitā, na tāvakālikatā, parikkhārassa garukabhāvo, theyyacittaṃ, ṭhānācāvananti evaṃ cha ākāre veditabbā. Vatthubhedena panetthāpi paṭhamavāre pārājikaṃ. Dutiyatatiyesu thullaccayaḍukkaṭāni vuttāni. Tato paresu pana tīsu vāresu vijjamaṇepi vatthubhede vatthussa parehi apariggahitattā dukkaṭameva vuttaṃ. Tatra yadetaṃ “**na ca parapariggahita**”nti vuttaṃ, taṃ anajjhāvutthakaṃ vā hotu chaḍḍitaṃ chinnaṃ mūlakam assāmikavatthu, attano santakaṃ vā, ubhayampi “na ca parapariggahita”ntveva saṅkhyam gacchati. Yasmā panettha parapariggahitasaññā ca atthi, theyyacittena ca gahitaṃ, tasmā anāpatti na vuttāti.

Āpattibhedam niṭṭhitaṃ.

Anāpattibhedam

131. Evaṃ vatthivasena ca cittavasena ca āpattibhedam dassetvā idāni anāpattibhedam dassento “**anāpatti sasaññissā**”tiādīmāha. Tattha **sasaññissā**ti sakasaññissa, “mayhaṃ santakaṃ idaṃ bhaṇḍa”nti evaṃ sasaññissa parabhaṇḍampi gaṇhato gahaṇe anāpatti, gahitaṃ pana puna dātabbaṃ. Sace sāmikehi “dehī”ti vutto na deti, tesam dhuranikkhepe pārājikaṃ.

Vissāsaggāheti vissāsaggahaṇepi anāpatti. Vissāsaggāhalakkhaṇam pana iminā suttena jānitabbaṃ –

“anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatassa vissāsaṃ gahetuṃ – sandiṭṭho ca hoti, sambhatto ca, ālapito ca, jīvati ca, gahite ca attamano”ti (mahāva. 356). Tattha **sandiṭṭhoti** diṭṭhamattakamitto, **sambhattoti** dalhamitto, **ālapitoti** “mama santakaṃ yaṃ icchasi, taṃ gaṇheyyāsi, āpucchivā gahaṇe kāraṇaṃ natthī”ti vutto. **Jīvatīti** anuṭṭhānaseyyāya sayitopi yāva jīvitindriyupacchedaṃ na pāpuṇāti. **Gahite ca attamanoti** gahite tuṭṭhacitto hoti, evarūpassa santakaṃ “gahite me attamano bhavissati”ti jānantena gahetuṃ vaṭṭati. Anavasesapariyādānavasena cetāni pañcaṅgāni vuttāni. Vissāsaggāho pana tīhi aṅgehi ruhati – sandiṭṭho, jīvati, gahite attamano; sambhatto, jīvati, gahite attamano; ālapito, jīvati, gahite attamanoti.

Yo pana na jīvati, na ca gahite attamano hoti; tassa santakaṃ vissāsaggāhena gahitampi puna dātabbaṃ. Dadamānena ca matakadhaṇaṃ tāva ye tassa dhane issarā gahaṭṭhā vā pabbajitā vā, tesam dātabbaṃ. Anattamanassa santakaṃ tasseva dātabbaṃ. Yo pana paṭhamāmyeva “suṭṭhu kataṃ tayā mama santakaṃ gaṇhantena”ti vacībhedenā vā cittuppādamattena vā anumoditvā pacchā kenaci kāraṇena kupito, paccāharāpetuṃ na labhati. Yopi adātukāmo cittaṇa pana adhvāseti, na kiñci vadati, sopi puna paccāharāpetuṃ na labhati. Yo pana “mayā tumhākaṃ santakaṃ gahitaṃ vā paribhuttaṃ vā”ti vutte “gahitaṃ vā hotu paribhuttaṃ vā, mayā pana taṃ kenacideva karaṇīyena ṭhapitaṃ, pākātikaṃ kātuṃ vaṭṭati”ti vadati. Ayaṃ paccāharāpetuṃ labhati.

Tāvakāliketi “paṭidassāmi paṭikarissāmī”ti evaṃ gaṇhantassa tāvakālikepi gahaṇe anāpatti. Gahitaṃ pana sace bhaṇḍasāmiko puggalo vā gaṇo vā “tuyhevetam hotū”ti anujānāti, iccetaṃ kusalaṃ. No ce anujānāti, āharāpente dātabbaṃ. Saṅghasantakaṃ pana paṭidātumeva vaṭṭati.

Petapariggaheti ettha pana pettivisaye upapannāpi kālaṃ katvā tasmimyeva attabhāve nibbattāpi cātumahārājikādayo devāpi sabbe “petā” tveva saṅkhyam gata, tesam pariggahe anāpatti. Sacepi hi sakko devarājā āpaṇaṃ pasāretvā nisinno hoti, dibbacakkhuko ca bhikkhu taṃ ṇatvā attano cīvaratthāya satahassagghanakampi sātakaṃ tassa “mā gaṇha, mā gaṇhā”ti vadantassāpi gahetvā gacchati, vaṭṭati. Devatā pana uddissa balikammaṃ karontehi rukkhādīsū laggitasāṭake vattabbameva natthi.

Tiracchānagatapariggaheti tiracchānagatānampi pariggahe anāpatti. Sacepi hi nāgarājā vā supaṇṇamāṇavako vā manussarūpena āpaṇaṃ pasāreti, tato cassa santakaṃ koci bhikkhu purimanayeneva gahetvā gacchati, vaṭṭati. Sīho vā byaggho vā migamahimsādayo vadhitvā khādanto jighacchāpīṭito āditova na vāretabbo. Anattampī hi kareyya. Yadi pana thoke khāyite vāretuṃ sakkoti, vāretvā gahetuṃ vaṭṭati. Senādayopi āmisam gahetvā gacchante pātāpetvā gaṇhituṃ vaṭṭati.

Pamsukūlasaṅgissāti assāmikaṃ “idaṃ pamsukūla”nti evaṃsaṅgissāpi gahaṇe anāpatti. Sace pana taṃ sassāmikaṃ hoti, āharāpente dātabbaṃ. **Ummattakassāti** pubbe vuttappakārassa ummattakassāpi anāpatti. **Ādikammikassāti** idha dhaniyo ādikammiko, tassa anāpatti. Avasesānaṃ pana rajakabhaṇḍikādicorānaṃ chabbaggiyādānaṃ āpattiyevāti.

Anāpattibhedam niṭṭhitam.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pakiṇṇakakathā

Samuṭṭhānaṅca kiriyā, atho saṅgā sacittakaṃ;
Lokavajjaṅca kammaṅca, kusalaṃ vedanāya cāti.

Imasmim pana pakiṇṇake idaṃ sikkhāpadaṃ tisamuṭṭhānaṃ – sāhatthikaṃ kāyato ca cittato ca samuṭṭhāti, āṇattikaṃ vācato ca cittato ca samuṭṭhāti, sāhatthikāṇattikaṃ kāyato ca vācato ca cittato ca samuṭṭhāti. Kiriyāsamuṭṭhānaṅca, karontoyeva hi etaṃ āpajjati na akaronto. “Adinnaṃ ādiyāmi”ti saṅgāya abhāvena muccanato saṅgāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittaṃ, tuṭṭho vā bhīto vā majjhato vā taṃ āpajjati tivedananti sabbaṃ paṭhamasikkhāpade vuttanayeneva vedittabbaṃ.

Pakiṇṇakakathā niṭṭhitā.

Vinitavattuvaṇṇanā

132. Vinītavatthukathāsu chabbaggiyavatthu anupaññattiyam vuttameva.

Dutiyavatthumhi – cittaṃ nāma puthujjanānaṃ rāgādivasena pakatiṃ vijahitvā dhāvati sandhāvati vidhāvati. Sace bhagavā kāyavacīdvārabhedam vināpi cittuppādamattena āpattiṃ paññapeyya, ko sakkuṇeyya anāpattikam attānaṃ kātuṃ! Tenāha – “**anāpatti bhikkhu cittuppāde**”ti. Cittavasikena pana na bhavitabbaṃ, paṭisaṅkhānabalena cittaṃ nivāretabbamevāti.

133-4. Āmasana-phandāpana-ṭhānācāvanavatthūni uttānatthāneva. Tato parāni ca **theyyacitto bhūmito aggahesīti** vatthupariyosānāni.

135. Niruttipathavatthusmiṃ 1.329 **ādiyīti** gaṇhi, “corosi tva”nti parāmasi. Itaro pana “kena avahaṭa”nti vutte “mayā avahaṭa”nti pucchāsabhāgena paṭiññaṃ adāsi. Yadi hi itarena “kena gahitaṃ, kena apanītaṃ, kena ṭhapita”nti vuttaṃ abhavissa, atha ayampi “mayā gahitaṃ, apanītaṃ, ṭhapita”nti vā vadeyya. Mukhaṃ nāma bhūñjanatthāya ca kathanatthāya ca kataṃ, theyyacittaṃ pana vinā avahāro natthi. Tenāha bhagavā – “**anāpatti bhikkhu niruttipathe**”ti. Vohāravacanamatte anāpattīti attho. Tato paraṃ veṭhanavatthu pariyoṣānaṃ sabbaṃ uttānatthameva.

137. Abhinnaśarīravatthusmiṃ **adhivatthoti** sātākataṇhāya tasmimyeva sarīre nibbato. **Anādiyantoti** tassa vacanaṃ agaṇhanto, ādaraṃ vā akaronto. **Taṃ sarīraṃ utṭhahitvā**ti peto attano ānubhāvena taṃ sarīraṃ utṭhāpesi. Tena vuttaṃ – “taṃ sarīraṃ utṭhahitvā”ti. **Dvāraṃ thakesīti** bhikkhussa susānasamīpeyyeva vihāro, tasmā bhīrukajātiko bhikkhu khippameva tattha pavisitvā dvāraṃ thakesi. **Tattheva paripatīti** dvāre thakite peto sātāke nirālayo hutvā taṃ sarīraṃ pahāya yathākammaṃ gato, tasmā taṃ sarīraṃ tattheva paripati, patitanti vuttaṃ hoti.

Abhinne sarīreti abbhūṇhe allasārīre paṃsukūlaṃ na gahetabbaṃ, gaṇhantassa evarūpā upaddavā honti, dukkaṭaṇca āpajjati. Bhinne pana gahetuṃ vaṭṭati. Kittāvataṃ pana bhinnaṃ hoti? Kāka-kulala-sona-singālādīhi mukhatuṇḍakena vā dāṭhāya vā īsakaṃ phālitaṃ mattenāpi. Yassa pana patato ghaṃsanena chavimattaṃ chinnaṃ hoti, cammaṃ acchinnam, etaṃ abhinnameva; camme pana chinne bhinnaṃ. Yassāpi sajīvakāleyeva pabhinnā gaṇḍakuṭṭhapiḷakā vā vaṇo vā hoti, idampi bhinnaṃ. Tatiyadivasato pabhuti uddhumātākādibhāvena kuṇapabhāvaṃ upagatampi bhinnameva. Sabbena sabbaṃ pana abhinnepi susānagopakehi vā aññehi vā manussehi gāhāpetuṃ vaṭṭati. No ce aññaṃ labhati, satthakena vā kenaci vā vaṇaṃ katvā gahetabbaṃ. Visabhāgasārīre pana satim upaṭṭhāpetvā samaṇasaññaṃ uppādetvā sīse vā hatthapādapiṭṭhiyaṃ vā vaṇaṃ katvā gahetuṃ vaṭṭati.

Kusasaṅkāmanavatthukathā

138. Tadanantare vatthusmiṃ **kusaṃ saṅkāmetvā cīvaraṃ aggahesīti** pubbe “ādiyeyyā”ti imassa padassa atthavaṇṇanāyaṃ nāmamattena dassitesu theyyāvahāra-pasayhāvahāra-parikappāvahārapaacchannāvahāra-kusāvahāresu kusāvahārena avaharīti attho.

Imesaṃ pana avahārānaṃ evaṃ nānattaṃ veditabbaṃ – yo hi koci sassāmikam bhaṇḍaṃ rattibhāge vā divasabhāge vā sandhicchedādīni katvā adissamāno avaharati, kūṭamānakūṭakahāpaṇādīhi vā vañcetvā gaṇhāti, tassevaṃ gaṇhato avahāro “**theyyāvahāro**”ti veditabbo.

Yo pana pare pasayha balasā abhibhuyya, atha vā pana santajjetvā bhayaṃ dassetvā tesam santakam gaṇhāti, panthaghāta-gāmaghātādīni karontā dāmarikacorā viya kodhavasena paragaravilopaṃ karontā attano pattabalito ca adhikam balakkārena gaṇhantā rāja-rājamahāmattādayo viya; tassevaṃ gaṇhato avahāro “**pasayhāvahāro**”ti veditabbo.

Parikappetvā gaṇhato pana avahāro “**parikappāvahāro**”ti vuccati, so bhaṇḍaparikappa-okāsaparikappavasena duvidho. Tatrāyaṃ **bhaṇḍaparikappo** – idhekacco sātakatthiko antogabbhaṃ pavisitvā “sace sātako bhavissati, gaṇhissāmi; sace suttaṃ, na gaṇhissāmi”ti parikappetvā andhakāre pasibbakaṃ gaṇhāti, sātako ce tatra hoti, uddhāreyeva pārājikam. Suttaṃ ce hoti, rakkhati. Bahi nīharitvā muñcitvā “sutta”nti ñatvā puna āharitvā yathāthāne ṭhāpeti, rakkhatiyeva. “Sutta”nti ñatvāpi “yaṃ laddhaṃ, taṃ gahetabba”nti gacchati, padavārena kāretabbo. Bhūmiyaṃ ṭhāpetvā gaṇhāti, uddhāre pārājikam. “Coro, coro”ti sāmikehi pariyoṭṭhito chaḍḍetvā palāyati, rakkhati. Sāmikā taṃ disvā gaṇhanti, iccetaṃ kusalaṃ. Añño ce koci gaṇhāti, bhaṇḍadeyyam. Atha nivattesu sāmikesu sayameva taṃ disvā “pagevetaṃ mayā nīhaṭaṃ, mama dāni santaka”nti gaṇhāti, rakkhati; bhaṇḍadeyyam pana hoti. “Sace suttaṃ bhavissati, gaṇhissāmi; sace sātako, na gaṇhissāmi. Sace sappi bhavissati,

gaṇhissāmi; sace telam, na gaṇhissāmi”tiadinā nayena parikappetvā gaṇhantassāpi eseva nayo.

Mahāpaccariyādisu pana “sāṭakatthikopi sāṭakapasibbakameva gahetvā nikkhanto bahi ṭhatvā muñcivā ‘sāṭako aya’nti disvā gacchanto paduddhārenea kāretabbo”ti vuttam. Ettha pana “sace sāṭako bhavissati, gaṇhissāmi”ti parikappitattā parikappo dissati, disvā haṭṭattā parikappāvahāro na dissati. **Mahāaṭṭhakathāyam** pana yaṃ parikappitaṃ taṃ adīṭṭhaṃ parikappitabhāve ṭhitāmyeva uddharantassa avahāro vutto, tasmā tattha parikappāvahāro dissati. “Taṃ maññamāno taṃ avaharī”ti pāḷiyā ca sametīti. Tattha yvāyaṃ “sace sāṭako bhavissati, gaṇhissāmi”tiadinā nayena pavatto parikappo, yaṃ “bhaṇḍaparikappo” nāma.

Okāsaparikappo pana evaṃ veditabbo – idhekacco lolabhikkhu parapariveṇaṃ vā kulagharaṃ vā araññe kammantasālaṃ vā pavisitvā tattha kathāsallāpena nisinno kiñci lobhaneyyaṃ parikkhāraṃ oloketi, olokeno ca pana disvā dvārapamukhaheṭṭhāpāsādapariveṇadvāraḥkoṭṭhakarukkhamulādivasena paricchedaṃ katvā “sace maṃ etthantare passissanti, daṭṭhukāmatāya gahetvā vicaranto viya etesaṃyeva dassāmi; no ce passissanti, harissāmi”ti parikappeti. Tassa taṃ ādāya parikappitaparicchedaṃ atikkantamatte pārājikaṃ. Sace upacārasīmaṃ parikappeti, tadabhimukhova gacchanto kammaṭṭhānādīni manasi karonto vā aññavīhito vā asatiyā upacārasīmaṃ atikkamati, bhaṇḍadeyyaṃ. Athāpissa taṃ ṭhānaṃ pattassa coro vā hatthī vā vālamigo vā mahāmegho vā vuṭṭhahati, so ca tamhā upaddavā muccitukamyatāya sahasā taṃ ṭhānaṃ atikkamati, bhaṇḍadeyyameva. Keci panettha “yasmā mūleva theyyacittena gahitaṃ, tasmā na rakkhati, avahāro yevā”ti vadanti. Ayaṃ tāva **mahāaṭṭhakathā**nayo. **Mahāpaccariyaṃ** pana “sacepi so antoparicchede hatthiṃ vā assaṃ vā abhiruhitvā taṃ neva pājeti, na pājāpeti; paricchede atikkantepi pārājikaṃ natthi, bhaṇḍadeyyamevā”ti vuttam. Tatra yvāyaṃ “sace maṃ etthantare passissanti, daṭṭhukāmatāya gahetvā vicaranto viya etesaṃyeva dassāmi”ti pavatto parikappo, yaṃ “okāsaparikappo” nāma.

Evamimesaṃ dvinnampi parikappānaṃ vasena parikappetvā gaṇhato avahāro “parikappāvahāro”ti veditabbo.

Paṭicchādetvā pana avaharaṇaṃ **paṭicchannāvahāro**. So evaṃ veditabbo – yo bhikkhu manussānaṃ uyyānādīsu kīḷantānaṃ vā pavisantānaṃ vā omuñcivā ṭhapiṭaṃ alaṅkārabhaṇḍaṃ disvā “sace onamitvā gahessāmi, ‘kiṃ samaṇo gaṇhātī’ti maṃ jānitvā viheṭṭheyyu”nti paṃsunā vā paṇṇena vā paṭicchādeti – “pacchā gaṇhissāmi”ti, tassa ettāvata uddhāro natthīti na tāva avahāro hoti. Yādā pana te manussā antogāmaṃ pavisitukāmā taṃ bhaṇḍakaṃ vicināntāpi apassitvā “idāni andhakāro, sve jānissāmi”ti sālāyā eva gatā honti. Athassa taṃ uddharato uddhāre pārājikaṃ. “Paṭicchannakāleyeva taṃ mama santaka”nti sakasaññāya vā “gatā dāni te, chaḍḍitabhaṇḍaṃ ida”nti paṃsukūlasaññāya vā gaṇhantassa pana bhaṇḍadeyyaṃ. Tesu dutiyadvase āgantvā vicinivā adisvā dhuraniikkhepaṃ katvā gatesupi gahitaṃ bhaṇḍadeyyameva. Kasmā? Yasmā tassa payogena tehi na diṭṭhaṃ, yo pana tathārūpaṃ bhaṇḍaṃ disvā yathāṭṭhāne ṭhitāmyeva appaṭicchādetvā theyyacitto pādena akkamitvā kaddame vā vālikāya vā paveseti, tassa pavesitamatteyeva pārājikaṃ.

Kusaṃ saṅkāmavā pana avaharaṇaṃ “**kusāvahāro**”ti vuccati. Sopi evaṃ veditabbo – yo bhikkhu kusaṃ pātetvā cīvare bhājjiyamāne attano koṭṭhāsassa samīpe ṭhitaṃ appagghataraṃ vā mahagghataraṃ vā samasamaṃ vā agghena parassa koṭṭhāsaṃ haritukāmo attano koṭṭhāse patitaṃ kusadaṇḍakaṃ parassa koṭṭhāse pātetukāmo uddharati, rakkhati tāva. Parassa koṭṭhāse pāteṭi, rakkhateva. Yādā pana tasmīṃ patite parassa koṭṭhāsato parassa kusadaṇḍakaṃ uddharati, uddhaṭamatte pārājiko hoti. Sace paṭhamataraṃ parakoṭṭhāsato kusadaṇḍakaṃ uddharati attano koṭṭhāse pātetukāmatāya uddhāre rakkhati, pātane rakkhati. Attano koṭṭhāsato pana attano kusadaṇḍakaṃ uddharati, uddhāre yeva rakkhati. Taṃ uddharitvā parakoṭṭhāse pātentassa hatthato muttamatte pārājikaṃ.

Sace pana dvīsupi koṭṭhāsesu patitadaṇḍake adassanaṃ gameti, tato avasesabhikkhūsu gatesu itaro “‘mayhaṃ, bhante, daṇḍako na paññāyatī’ti. ‘Mayhampi, āvuso, na paññāyatī’ti. ‘Katamo pana, bhante, mayhaṃ bhāgo’ti? ‘Ayaṃ tuyhaṃ bhāgo’”ti attano bhāgaṃ dasseti, tasmīṃ vivaditvā vā avivaditvā vā taṃ gaṇhitvā gate itaro tassa bhāgaṃ uddharati, uddhāre pārājikaṃ. Sacepi tena “ahaṃ mama bhāgaṃ tuyhaṃ na demi, tvaṃ pana attano bhāgaṃ ṇatvā gaṇhā”ti vutte “nāyaṃ mamā”ti jānantopi tasseva bhāgaṃ gaṇhātī, uddhāre pārājikaṃ. Sace pana itaro “ayaṃ tuyhaṃ bhāgo, ayaṃ mayhaṃ bhāgoti kiṃ iminā vivādenā”ti cintevā “mayhaṃ vā patto hotu, tumhākaṃ vā, yo varabhāgo taṃ tumhe gaṇhathā”ti vadati, dinnakaṃ nāma gahitaṃ hoti, natthettha avahāro. Sacepi so vivādabhīruko bhikkhu “yaṃ tuyhaṃ ruccati, taṃ gaṇhā”ti vutto attano pattaṃ varabhāgaṃ ṭhapetvā lāmakāmyeva gahetvā gacchati, tato itarassa vicinivāsesaṃ gaṇhantassāpi avahāro natthevāti.

Aṭṭhakathāsupana vuttam – “imasmīṃ ṭhāne kusasaṅkāmanavasena cīvarabhājanīyameva ekaṃ āgataṃ, catunnampi pana paccayānaṃ uppattiṇca bhājanīyaṇca nīharitvā dassetabba”nti evaṇca vatvā **cīvarakkhandhake** “paṭiggaṇhātu me, bhante, bhagavā sīveyyakaṃ dussayugaṃ; bhikkhusaṅghassa ca

gahapaticīvaram anujānātū”ti (mahāva. 337) idaṃ jīvakaṅkavattum ādiṃ katvā **uppannacīvarakathā**, senāsanakkhandhake “tena kho pana samayena rājagahaṃ dubbhikkhaṃ hoti, manussā na sakkonti saṅghabhataṃ kātum, icchanti uddesabhataṃ nimantanaṃ salākabhataṃ pakkhikaṃ uposathikaṃ paṭipadikaṃ kātu”nti (cūlava. 325) idaṃ sutamādiṃ katvā **piṇḍapātākathā**, senāsanakkhandhakeyeva “tena kho pana samayena sattarasavaggiyā bhikkhū aññataram paccantimaṃ mahāvihāraṃ paṭisaṅkharonti – ‘idha mayaṃ vassaṃ vasissāmā’ti. Addasaṃsu kho chabbaggiyā bhikkhū sattarasavaggiye bhikkhū vihāraṃ paṭisaṅkharonte”ti (cūlava. 316) idaṃ chabbaggiyavattum ādiṃ katvā **āgatasenāsanakathā**, tadavasāne ca **sappiādibhesajjakathā** vitthārena kathitā. Mayaṃ pana taṃ sabbaṃ āgatāgataṭṭhāneyeva kathayissāma; evaṃ kathane kāraṇaṃ pubbe vuttameva.

Kusasānkāmanavattukathā niṭṭhitā.

139. Ito paraṃ jantāgharavattu uttānatthameva.

140. Pañcasu vighāsavattūsu te bhikkhū anupasampanna kappiyaṃ kārapetvā paribhuñjimsu. Vighāsaṃ pana gaṇhantena khādītāvasesaṃ chaḍḍitaṃ gahetabbaṃ. Yadi sakkoti khādante chaḍḍāpetvā gaṇhitum, etampi vaṭṭati. Attaguttatthāya pana parānuddayatāya ca na gahetabbaṃ.

141. Odanakhādanīyapūvaucchutimbarūsakabhājanīyavattūsu **aparassa bhāgaṃ dehīti** asantaṃ puggalaṃ āha. **Amūlakam aggahesīti** sāmikesu dentesu evaṃ aggahesi. **Anāpatti bhikkhu pārājikassāti** sāmikehi dinnam aggahesi; tenassa anāpatti vuttā. **Āpatti sampajānamusāvāde pācittiyassāti** yo panānena sampajānamusāvādo vutto, tasmiṃ pācittiyam āha; parato tekaṭulayāguvattumhi viya. Gahaṇe pana ayaṃ vinicchayo – saṅghassa santakaṃ sammatena vā āṇattehi vā ārāmikādīhi diyyamānaṃ, gihīnañca santakaṃ sāmikena vā āṇattena vā diyyamānaṃ “aparassa bhāgaṃ dehī”ti vatvā gaṇhato bhaṇḍadeyyaṃ. Aññena diyyamānaṃ gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Asammattena vā anāṇattena vā diyyamāne “aparampi bhāgaṃ dehī”ti vatvā vā kūṭavassāni gaṇetvā vā gaṇhanto pattacatukke viya tassuddhāreyeva bhaṇḍagghena kāretabbo. Itarehi diyyamānaṃ evaṃ gaṇhato bhaṇḍadeyyaṃ. Sāmikena pana “imassa dehī”ti dāpitaṃ vā sayam dinnam vā sudinnanti ayametta **sabbaatṭhakathā** vinicchayato sāro.

142-3. Odaniyagharādivattūsu – **odaniyagharam** nāma vikkāyikabhattapacanagharam. **Sūnagharam** nāma vikkāyikamaṃsapacanagharam. **Pūvagharam** nāma vikkāyikahajjakapacanagharam. Sesametta, parikkhāravattūsu ca pākāṭameva.

144. Pīṭhavattusmiṃ – so bhikkhu parikappetvā “etaṃ ṭhānaṃ sampattaṃ gaṇhissāmī”ti saṅkāmesi. Tenassa saṅkāmane avahāro natthi. Saṅkāmetvā pana parikappitokāsato gahaṇe pārājikaṃ vuttaṃ. Evaṃ haranto ca yadi pīṭhake theyyacittaṃ natthi, thavikaṃ agghāpetvā kāretabbo. Atha pīṭhakepi atthi, ubho agghāpetvā kāretabboti. Bhisīdāni tīṇi vatthūni pākāṭameva.

146. Vissāsaggāhādīsu tīsu vatthūsu gahaṇe anāpatti, āharāpentesu bhaṇḍadeyyaṃ. Piṇḍāya pavitṭhassa paṭiviso antoupacārasīmāyaṃ ṭhitasseva gahetum vaṭṭati. Yadi pana dāyakā “bahiupacāraṭṭhānampi bhante, bhāgaṃ gaṇhatha, āgantvā paribhuñjissanti”ti vadanti, evaṃ antogāmaṭṭhānampi gahetum vaṭṭati. Sesametta uttānatthameva.

148-9. Sattasu ambacorakādivattūsu paṃsukūlasaññāya gahaṇe anāpatti, āharāpentesu bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena paribhoge pārājikaṃ. Tatrāyaṃ vinicchayo – sāmikāpi sālayā, corāpi sālayā, paṃsukūlasaññāya khādantassa bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena gaṇhato uddhāreyeva avahāro, bhaṇḍam agghāpetvā kāretabbo. Sāmikā sālayā, corā nirālayā, eseva nayo. Sāmikā nirālayā, corā sālayā; “puna gaṇhissāmā”ti kismiñcīdeva gahanaṭṭhāne khipitvā gatā, eseva nayo. Ubhopi nirālayā, paṃsukūlasaññāya khādato anāpatti, theyyacittena dukkaṭam.

Saṅghassa ambādīsu pana saṅghārāme jātaṃ vā hotu, ānetvā dinnam vā pañcamāsakaṃ vā atirekapañcamāsakaṃ vā agghanakaṃ avaharantassa pārājikaṃ. Paccante corupaddavena gāmesu vuṭṭahantesu bhikkhūpi vihāre chaḍḍetvā “puna āvasante janapade āgamissāmā”ti saussāhāva gacchanti. Bhikkhū tādisam vihāraṃ patvā ambapakkādīni “chaḍḍitakāni”ti paṃsukūlasaññāya paribhuñjanti, anāpatti; theyyacittena paribhuñjato avahāro hoti, bhaṇḍam agghāpetvā kāretabbo.

Mahāpaccariyam pana **saṅkhepaṭṭhakathāyañca** avisesena vuttaṃ – “chaḍḍitavihāre pana phalāphalaṃ theyyacittena paribhuñjato pārājikaṃ. Kasmā? Āgatānāgatānaṃ santakattā”ti. Gaṇasantake pana puggalike ca

saussāhamattameva pamāṇaṃ. Sace pana tato ambapakkādiṃ kulasaṅgahaṇatthāya deti, kuladūsakadukkaṭaṃ. Theyyacittena dento agghena kāretabbo. Saṅghikepi eseve nayo. Senāsanatthāya niyamitaṃ kulasaṅgahaṇatthāya dadato dukkaṭaṃ, issaravatāya thullaccayaṃ, theyyacittena pārājikaṃ. No ce vatthu pahoti, agghena kāretabbo. Bahi upacārasīmāya nisīdītvā issaravatāya paribhuñjato gīvā. Ghaṇṭiṃ paharivā kālaṃ ghoṣetvā “mayhaṃ pāpuṇātī”ti khādītaṃ sukhādītaṃ. Ghaṇṭiṃ apaharivā kālameva ghoṣetvā, ghaṇṭimeva paharivā kālaṃ aghoṣetvā, ghaṇṭimpi apaharivā kālampi aghoṣetvā aññesaṃ natthibhāvaṃ ñatvā “mayhaṃ pāpuṇātī”ti khādītampi sukhādītameva. Pupphārāmaṃvatthudvayaṃ pākaṭameva.

150. Vuttavādakavatthuttaye **vutto vajjemī**ti tayā vutto hutvā “tava vacanena vadāmi”ti attho. **Anāpatti bhikkhu pārājikassāti** sāmikehi dinnatā anāpatti. **Na ca, bhikkhave, “vutto vajjemī”ti vattabboti** “ahaṃ tayā vutto hutvā tava vacanena vadāmi”ti evaṃ añño bhikkhu aññena bhikkhunā na vattabboti attho. Paricchedaṃ pana katvā “itthannāmaṃ tava vacanena gaṇhissāmi”ti vattuṃ vaṭṭati. **Vutto vajjehī**ti mayā vutto hutvā mama vacanena vadehīti attho. Sesam vuttanayameva. Imesupi ca dvīsu vatthūsu paricchedaṃ katvā vattuṃ vaṭṭati. Ettāvata hi upārambhā mutto hotīti.

151-2. Maṇivatthuttayassa majjhime vatthusmiṃ – **nāhaṃ akallakoti** nāhaṃ gilānoti attho. Sesam pākaṭameva.

153. Sūkaravatthudvaye – kiñcāpi paṭhamassa bhikkhuno chātājhattaṃ disvā kāruṇṇena mocitattā anāpatti. Sāmikesu pana asampaṭicchantesu bhaṇḍadeyyaṃ, tāva mahanto vā matasūkarō āharitvā dātabbo, tadagghanakaṃ vā bhaṇḍaṃ. Sace pāsasāmike kuhiñcīpi na passati, pāsasāmantā tadagghanakaṃ sātakaṃ vā kāsāvaṃ vā thālakaṃ vā yathā te āgatā passanti, īdise thāne thapetvāva gantabbaṃ, theyyacittena pana mocentassa pārājikameva. Ettha ca koci sūkarō pāsam pādena kaḍḍhitvā chinnamatte pāse thānācāvanadhammena thānena thito hoti caṇḍasote baddhanāvā viya. Koci attano dhammatāya thito, koci nipanno, koci kūṭapāsena baddho hoti. **Kūṭapāso** nāma yassa ante dhanukaṃ vā aṅkusako vā añño vā koci daṇḍako baddho hoti, yo tattha tattha rukkhādīsu laggitvā sūkarassa gamanaṃ nivāreti. Tatra pāsam kaḍḍhitvā thitassa ekameva thānaṃ pāsabandhanaṃ, so hi pāse muttamatte vā chinnamatte vā palāyati. Attano dhammatāya thitassa bandhanañca cattāro ca pādāti pañca thānāni. Nipannassa bandhanañca sayanañcāti dve thānāni. Kūṭapāsabaddhassa yattha yattha gacchati, taṃ tadeva thānaṃ. Tasmā taṃ tato tato mocentā dasapi vīsati pi satampi bhikkhū pārājikaṃ āpajjanti. Tattha tattha āgataṃ disvā ekameva dāsam palāpento viya.

Purimānaṃ pana tiṇṇaṃ catuppadakathāyaṃ vuttanayena phandāpanaṭhānācāvanāni veditabbāni. Sunakhadaṭṭhaṃ sūkaraṃ vissajjāpentassāpi kāruṇṇādhīppāyena bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena pārājikaṃ. Pāsaṭṭhānaṃ pana sunakhasamīpaṃ vā asampattaṃ paṭipathaṃ gantvā paṭhamameva palāpentassa avahāro natthi. Yopi baddhasūkarassa ghāsañca pānīyañca datvā balaṃ gāhāpetvā ukkuṭṭhiṃ karoti – “utrasto palāyissati”ti; so ce palāyati, pārājikaṃ. Pāsam dubbalaṃ katvā ukkuṭṭhisaddena palāpentassāpi eseve nayo.

Yo pana ghāsañca pānīyañca datvā gacchati, “balaṃ gahetvā palāyissati”ti; so ce palāyati, bhaṇḍadeyyaṃ. Pāsam dubbalaṃ katvā gacchantassāpi eseve nayo. Pāsasantike satthaṃ vā aggim vā thapeti “chinne vā daḍḍhe vā palāyissati”ti. Sūkarō pāsam cāleno chinne vā daḍḍhe vā palāyati, bhaṇḍadeyyameva. Pāsam yaṭṭhiyā saha pāpeti, pacchā sūkarō taṃ maddanto gacchati, bhaṇḍadeyyaṃ. Sūkarō adūhalapāsāñehi akkanto hoti, taṃ palāpetukāmassa adūhalaṃ kāruṇṇena ukkhipato bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena pārājikaṃ. Sace ukkhittamatte agantvā pacchā gacchati, bhaṇḍadeyyameva. Ukkhipitvā thapitaṃ adūhalaṃ pāpeti, pacchā sūkarō taṃ maddanto gacchati, bhaṇḍadeyyaṃ. Opāte patitasūkarampi kāruṇṇena uddharato bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena pārājikaṃ. Opātaṃ pūretvā nāseti, pacchā sūkarō taṃ maddanto gacchati, bhaṇḍadeyyaṃ. Sūle viddhaṃ kāruṇṇena uddharati, bhaṇḍadeyyaṃ, theyyacittena pārājikaṃ. Sūlam uddharitvā chaḍḍeti, bhaṇḍadeyyaṃ.

Vihārabhūmiyaṃ pana pāse vā adūhalaṃ vā oḍḍentā vāretabbā – “migarūpānaṃ paṭisaraṇaṭṭhānametaṃ, mā idha evaṃ karoṭhā”ti. Sace “harāpetha, bhante”ti vadanti, harāpetuṃ vaṭṭati. Atha sayam haranti, sundarameva. Atha neva haranti, na harituṃ denti, rakkhaṃ yācitvā harāpetuṃ vaṭṭati. Manussā sassarakkhaṇakāle khettesu pāse ca adūhalapāsāñādīni ca karonti – “maṃsam khādantā sassāni rakkhissāma”ti. Vītivatte sassakāle tesu anālayesu pakkantesu tattha baddhaṃ vā patitaṃ vā mocetuṃ vaṭṭati.

Migavatthudvayepi sūkaravatthūsu vuttasadisoyeva vinicchayo.

Macchavatthudvayepi eseve nayo. Ayaṃ pana viseso – kumīnamukhaṃ vivarivā vā pacchāpuṭakaṃ muñcivā vā passena chiddaṃ katvā vā kumīnato macche pothetvā palāpentassa pārājikaṃ. Bhattasitthāni dassetvā

evaṃ palāpentassāpi pārājikaṃ. Saha kumīnena uddharatopi pārājikaṃ. Kevalaṃ kumīnamukhaṃ vivarati, pacchāpuṭakaṃ muñcati, chiddaṃ vā karoti, macchā pana attano dhammatāya palāyanti, bhaṇḍadeyyaṃ. Evaṃ katvā bhattasitthāni dasseti, macchā gocarathāya nikkhamitvā palāyanti, bhaṇḍadeyyameva. Mukhaṃ avivaritvā pacchāpuṭakaṃ amuñcitvā passena chiddaṃ akatvā kevalaṃ bhattasitthāni dasseti, macchā pana chātājhattā sīsena paharitvā okāsaṃ katvā gocarathāya nikkhamitvā palāyanti, bhaṇḍadeyyameva. Tucchakumīnassa mukhaṃ vā vivarati, pacchāpuṭakaṃ vā muñcati, chiddaṃ vā karoti, āgatāgatā macchā dvāraṃ pattā puṭakachiddehi palāyanti, bhaṇḍadeyyameva. Tucchakumīnaṃ gahetvā gumbe khipati, bhaṇḍadeyyamevāti. Yāne bhaṇḍaṃ piṭṭhe thavikāya sadisaṃ.

Mamsapēsivatthumhi – sace ākāse gaṇhāti, gahitaṭṭhānameva ṭhānaṃ. Taṃ chahākārehi paricchinditvā ṭhānācāvanaṃ veditabbaṃ. Sesametha dārugopālakarajakasāṭakavatthūsu ca ambacorakādivatthūsu vuttanayena vinicchinitabbaṃ.

155. Kumbhivatthusmiṃ – yo sappitelādīni apādagghanakāni gahetvā “na puna evaṃ karissāmī”ti saṃvare ṭhatvā dutiyadivasādīsupi puna citte uppanne evameva dhuranikkhepaṃ katvā paribhuñjanto sabbampi taṃ paribhuñjati, nevatti pārājikaṃ. Dukkaṭaṃ vā thullaccayaṃ vā āpajjati, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. Ayampi bhikkhu evamevamakāsi. Tena vuttaṃ – “anāpatti bhikkhu pārājikassā”ti. Dhuranikkhepaṃ pana akatvā “divase divase paribhuñjissāmī”ti thokaṃ thokampi paribhuñjato yasmim divase pādagghanakaṃ pūrati, tasmim pārājikaṃ.

Samvidāvahāravatthūni samvidāvahāre, muṭṭhivatthūni odaniyagharādivatthūsu dve vighāsavatthūni ambacorakādivatthūsu vuttavinicchayanayena veditabbāni. Dve tiṇavatthūni uttānatthāneva.

156. Ambabhājāpanādivatthūsu te bhikkhū ekaṃ gāmakāvāsaṃ paricchinnabhikkhukaṃ agamaṃsu. Tattha bhikkhū phalāphalaṃ paribhuñjamānāpi tesu āgatesu “therānaṃ phalāni dethā”ti kappiyakārake na avocaṃ. Atha te bhikkhū “kiṃ saṅghikaṃ amhākaṃ na pāpuṇāti”ti ghaṇṭiṃ paharitvā bhājāpetvā tesampi vassaggena bhāgaṃ datvā attanāpi paribhuñjiṃsu. Tena nesaṃ bhagavā “**anāpatti, bhikkhave, paribhogatthāya**”ti āha. Tasmā idānipi yattha āvāsikā āgantukānaṃ na denti, phalavāre ca sampatte aññesaṃ atthibhāvaṃ disvā corikāya attanāva khādanti, tattha āgantukehi ghaṇṭiṃ paharitvā bhājetvā paribhuñjituṃ vaṭṭati.

Yattha pana āvāsikā rukkhe rakkhitvā phalavāre sampatte bhājetvā khādanti, catūsu paccayesu sammā upanenti, anissarā tattha āgantukā. Yepi rukkha cīvaratthāya niyametvā dinnā, tesupi āgantukā anissarā. Eseva nayo sesapaccayatthāya niyametvā dinnesupi.

Ye pana tathā aniyamitā, āvāsikā ca te rakkhitvā gopetvā corikāya paribhuñjanti, na tesu āvāsikānaṃ katikāya ṭhātābbaṃ. Ye phalaparibhogatthāya dinnā, āvāsikāpi ne rakkhitvā gopetvā sammā upanenti, tesuyeva tesāṃ katikāya ṭhātābbaṃ. **Mahāpaccariyaṃ** pana vuttaṃ – “catunnaṃ paccayānaṃ niyametvā dinnāṃ theyyacittena paribhuñjanto bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabbo. Paribhogavaseneva taṃ bhājetvā paribhuñjantassa bhaṇḍadeyyaṃ. Yaṃ panettha senāsanatthāya niyamitaṃ, taṃ paribhogavaseneva bhājetvā paribhuñjantassa thullaccayañca bhaṇḍadeyyañca”ti.

Odissa cīvaratthāya dinnāṃ cīvareyeva upanetabbaṃ. Sace dubbhikkhaṃ hoti, bhikkhū piṇḍapātena kilamanti, cīvaraṃ pana sulabhaṃ, saṅghasutṭhūtāya apalokanakammaṃ katvā piṇḍapātepi upanetuṃ vaṭṭati. Senāsanena gilānapaccayena vā kilamantesu saṅghasutṭhūtāya apalokanakammaṃ katvā tadatthāyapi upanetuṃ vaṭṭati. Odissa piṇḍapātattāya gilānapaccayatthāya ca dinnepi eseva nayo. Odissa senāsanatthāya dinnāṃ pana garubhaṇḍaṃ hoti, taṃ rakkhitvā gopetvā tadatthameva upanetabbaṃ. Sace pana dubbhikkhaṃ hoti, bhikkhū piṇḍapātena na yāpenti. Ettha rājarogacorabhayādīhi aññattha gacchantānaṃ vihārā palujjanti, tālanāḷikerādike vināsenti, senāsanapaccayaṃ pana nissāya yāpetuṃ sakkā hoti. Evarūpe kāle senāsanāṃ vissajjetvāpi senāsanajagganatthāya paribhogo bhagavatā anuññāto. Tasmā ekaṃ vā dve vā varasenāsanāni ṭhapetvā itarāni lāmakakoṭiyā piṇḍapātattāya vissajjetuṃ vaṭṭati. Mūlavatthucchedaṃ pana katvā na upanetabbaṃ.

Yo pana ārāmo catuppaccayatthāya niyametvā dinno, tattha apalokanakammaṃ na kātabbaṃ. Yena pana paccayena ūnaṃ, tadatthaṃ upanetuṃ vaṭṭati. Ārāmo jaggitabbo, vetanaṃ datvāpi jaggāpetuṃ vaṭṭati. Ye pana vetanaṃ labhitvā ārāmeyyeva gehaṃ katvā vasantā rakkhanti, te ce āgatānaṃ bhikkhūnaṃ nāḷikerāṃ vā tālapakkaṃ vā denti, yaṃ tesāṃ saṅghena anuññātaṃ hoti – “divase divase ettakaṃ nāma khādathā”ti tadeva te dātuṃ labhanti; tato uttari tesāṃ dadantānampi gahetuṃ na vaṭṭati.

Yo pana ārāmaṃ keṇiyā gahetvā saṅghassa catuppaccayatthāya kappiyabhaṇḍameva deti, ayaṃ bahukampi

dātuṃ labhati. Cetiyaṃ padīpatthāya vā khaṇḍaphullapaṭisaṅkharāṇatthāya vā dinno ārāṃopi paṭijaggitabbo; vetanaṃ datvāpi jaggāpetabbo. Vetanañca panettha cetiyasantakampi saṅghasantakampi dātuṃ vaṭṭati. Etampi ārāmaṃ vetanena tattheva vasitvā rakkhantānañca keṇiyā gahetvā kappiyabhaṇḍadāyakañca tattha jātakaphaladānaṃ vuttanayeneva veditabbanti.

Ambapālakādivatthūsu – **anāpatti, bhikkhave, gopakassa dāneti** ettha kataraṃ pana gopakadānaṃ vaṭṭati, kataraṃ na vaṭṭatīti? **Mahāsumatthero** tāva āha – ‘yaṃ gopakassa paricchinditvā dinnaṃ hoti – ‘ettakaṃ divase divase gaṇhā’ti tadeva vaṭṭati; tato uttari na vaṭṭatī’ti. **Mahāpadumatthero** panāha – ‘kiṃ gopakānaṃ paṇṇaṃ āropetvā nimittasaññaṃ vā katvā dinnaṃ atthi, etesaṃ hatthe vissaṭṭhakassa ete issarā, tasmā yaṃ te denti taṃ bahukampi vaṭṭatī’ti. **Kurundaṭṭhakathāyaṃ** pana vuttaṃ – ‘manussānaṃ ārāmaṃ vā aññaṃ vā phalāphalaṃ dāraḥ rakkhanti, tehi dinnaṃ vaṭṭati. Āharāpetvā pana na gahetabbaṃ. Saṅghike pana cetiyasantake ca keṇiyā gahetvā rakkhantasseva dānaṃ vaṭṭati. Vetanena rakkhantassa attano bhāgamattaṃ vaṭṭatī’ti. **Mahāpaccariyaṃ** pana ‘yaṃ gihīnaṃ ārāmarakkhakā bhikkhūnaṃ denti, etaṃ vaṭṭati. Bhikkhusaṅghassa pana ārāmagopakā yaṃ attano bhatiyā khaṇḍetvā denti, etaṃ vaṭṭati. Yopi upaḍḍhārāmaṃ vā kecideva rukkhe vā bhatim labhitvā rakkhati, tassāpi attano pattarukkhatoyeva dātuṃ vaṭṭati. Keṇiyā gahetvā rakkhantassa pana sabbampi vaṭṭatī’ti vuttaṃ. Etaṃ pana sabbam byañjanato nānaṃ, atthato ekameva; tasmā adhippāyaṃ ñatvā gahetabbaṃ.

Dāruvatthumhi – **tāvakāliko ahaṃ bhagavāti** tāvakālikacitto ahaṃ bhagavāti vattukāmena vuttaṃ, tāvakālikacittoti ‘puna āharitvā dassāmi’ti evaṃcitto ahanti vuttaṃ hoti. Bhagavā **“tāvakālike anāpatti”**ti āha.

Ayaṃ panettha **pālimuttakavinicchayo** – sace saṅgho saṅghikaṃ kammaṃ kāreti uposathāgāraṃ vā bhojanasālaṃ vā, tato āpucchitvā tāvakālikaṃ haritabbaṃ. Yo pana saṅghiko dabbasambhāro agutto deve vassante temeti, ātapena sukkhati, taṃ sabbampi āharitvā attano āvāse kātuṃ vaṭṭati. Saṅgho āharāpento aññena vā dabbasambhārena mūlena vā saññāpetabbo. Na sakkā ce hoti saññāpetuṃ, ‘saṅghikena, bhante, kataṃ saṅghikaparibhogena vaḷaṅjathā’ti vattabbaṃ. Senāsanassa pana ayameva bhikkhu issaro. Sacepi pāsānatthambho vā rukkhatthambho vā kavāṭaṃ vā vātapānaṃ vā nappahoti, saṅghikaṃ tāvakālikaṃ āharitvā pākatiḥ kātuṃ vaṭṭati. Esa nayo aññesupi dabbasambhāresūti.

Udakavatthusim – yadā udakaṃ dullabhaṃ hoti, yojanatopi adḍhayaoyanatopi āharīyati, evarūpe pariggahitauḍake avahāro. Yatopi āharimato vā pokkharāṇīdīsū ṭhitato vā kevalaṃ yāgubhattaṃ sampādentī, pānīyaparibhogañca karontī, na aññaṃ mahāparibhogaṃ, tampi theyyacittena gaṇhato avahāro. Yato pana ekaṃ vā dve vā ghaṭe gahetvā āsanaṃ dhovituṃ, bodhirukkhe siñcituṃ udakapūjaṃ kātuṃ, rajanaṃ pacituṃ labbhati, tattha saṅghassa katikavaseneva paṭipajjitabbaṃ. Atirekaṃ gaṇhanto, mattikādīni vā theyyacittena pakkhipanto bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabbo.

Sace āvāsikā katikavattaṃ daḷhaṃ karontī, aññesaṃ bhaṇḍakaṃ dhovituṃ vā rajituṃ vā na denti, attanā pana aññesaṃ apassantānaṃ gahetvā sabbaṃ karontī, tesam katikāya na ṭhātābbaṃ. Yattakaṃ te dhovanti, tattakaṃ dhovitaḥ. Sace saṅghassa dve tisso pokkharāṇīyo vā udakoṇḍīyo vā honti, katikā ca katā ‘ettha nhāyitabbaṃ, ito pānīyaṃ gahetabbaṃ, idha sabbaparibhogo kātabbo’ti. Katikavatteneva sabbaṃ kātabbaṃ. Yattha katikā natthi, tattha sabbaparibhogo vaṭṭatīti.

Mattikāvatthusim – yattha mattikā dullabhā hoti, nānappakārā vā vaṇṇamattikā āharitvā ṭhapitā, tattha thokāpi pañcamāsakaṃ agghati, tasmā pārājikaṃ. Saṅghike pana kamme cetiyakamme ca niṭṭhite saṅghaṃ āpucchitvā vā tāvakālikaṃ vā gahetuṃ vaṭṭati. Sudhāyapi cittaḥkammavaṇṇesupi eseva nayo.

Ṭiṇavatthūsu – jhāpitatiṇe ṭhānācāvanassa abhāvā dukkaṭaṃ, bhaṇḍadeyyaṃ pana hoti. Saṅgho ṭiṇavatthum jaggitvā saṅghikaṃ āvāsaṃ chādeti, puna kadāci jaggituṃ na sakkoti, athañño eko bhikkhu vattasīsena jaggati, saṅghassevetaṃ. No ce jaggati, saṅgheneko bhikkhu vattabbo ‘jaggitvā dehi’ti. So ce bhāgaṃ icchati, bhāgaṃ datvāpi jaggāpetabbaṃ. Sace bhāgaṃ vadḍheti, dātābameva. Vadḍhetiyeva, ‘gaccha jaggitvā sabbaṃ gahetvā attano santakaṃ senāsaṃ chādehi’ti vattabbo. Kasmā? Naṭṭhe attho natthi. Dadantehi pana savatthukaṃ na dātābbaṃ, garubhaṇḍaṃ hoti; ṭiṇamattaṃ pana dātābbaṃ. Tasmim ce jaggitvā attano senāsaṃ chādente puna saṅgho jaggituṃ pahoti, ‘tvam mā jaggi, saṅgho jaggissati’ti vattabboti.

Mañcādīni satta vatthūni pākāṭāneva. Pāliyaṃ pana anāgatampi pāsānatthambhaṃ vā rukkhatthambhaṃ vā aññaṃ vā kiñci pādagghanakaṃ harantassa pārājikameva. Padhānagarādīsū chaḍḍitapatitānaṃ pariveṇādīnaṃ kuṭṭampi pākāraṃpi bhinditvā iṭṭhakādīni avaharantassāpi eseva nayo. Kasmā? Saṅghikaṃ nāma kadāci ajjhāvasanti, kadāci na ajjhāvasanti. Paccante corabhayena janapade vuṭṭahante chaḍḍitavīhārādīsū kiñci

parikkhāraṃ harantassāpi eseva nayo. Ye pana tato tāvakālikam haranti, puna āvasitesu ca vihāresu bhikkhū āharāpentī, dāttabbam. Sacepi tato āharitvā senāsanam kataṃ hoti, taṃ vā tadagghanakam vā dāttabbameva. “Puna āvasissāmā”ti ālayam acchinditvā vuṭṭhitesu janapadesu gaṇasantakam vā puggalikam vā gahitam hoti; te ce anujānanti, paṭikamma kiccaṃ natthi. Saṅghikam pana garubhaṇḍam, tasmā paṭikammaṃ kattabbameva.

157. Vihāraparibhogavatthu uttānatthameva.

Anujānāmi, bhikkhave, tāvakālikam haritunti ettha yo bhikkhu saṅghikam mañcam vā pīṭham vā tāvakālikam haritvā attano phāsukaṭṭhāne ekampi dvepi māse saṅghikaparibhogena paribhuñjati, āgatāgatānam vuḍḍhatarānam deti, nappaṭibāhati, tassa tasmim natṭhepi jinṇepi corāvahaṭepi gīvā na hoti. Vasiṭvā pana gacchantena yathāṭṭhāne ṭhapetabbam. Yo pana puggalikaparibhogena paribhuñjati, āgatāgatānam vuḍḍhatarānam na deti, tasmim natṭhe tassa gīvā hoti. Aññaṃ pana āvāsam haritvā paribhuñjantena sace tattha vuḍḍhataro āgantvā vuṭṭhāpeti, “mayā idaṃ asukāvāsato nāma āhaṭam, gacchāmi, naṃ pākatikam karomī”ti vattabbam. Sace so bhikkhu “ahaṃ pākatikam karissāmī”ti vadati, tassa bhāram katvāpi gantum vaṭṭatīti **saṅkhepaṭṭhakathāyam** vuttam.

Campāvatthumhi – **tekaṭulayāgūti** tilaṇḍulamuggehi vā tilaṇḍulamāsehi vā tilaṇḍulakulattthehi vā tilaṇḍulehi saddhim yaṃkiñci ekam aparāṇam pakkhipitvā tīhi katā, etaṃ kira imehi tīhi catubhāgaudakasambhinne khīre sappimadhusakkarādīhi yojetvā karonti.

Rājagahavatthumhi – **madhugolakoti** atirasakapūvo vuccati; “madhusīsaka”ntipi vadanti. Sesamettha vatthudvayepi odanabhājanīyavatthusmim vuttanayeneva veditabbam.

158. Ajjukavatthusmim – **etadavocāti** gilāno hutvā avoca. **Āyasmā upāli āyasmato ajjukassa pakkhoti** na agatigamanavasena pakkho, api ca kho anāpattisaññitāya lajjītanuggahena vinayānuggahena ca thero pakkhoti veditabbo. Sesamettha uttānameva.

159. Bārāṇasīvattusmim – **corehi upaddutanti** corehi viluttam. **Iddhiyā ānetvā pāsāde ṭhapesīti** thero kira taṃ kulam sokasallasamappitam āvaṭṭantam vivaṭṭantam disvā tassa kulassa anukampāya pasādānurakkhaṇatthāya dhammānuggahena attano iddhiyā “tesaṃyeva pāsādam dārakānam samīpe hotū”ti adhiṭṭhāsi. Dārakā “amhākam pāsādo”ti sañjānitvā abhiruḥṣu. Tato thero iddhim paṭisaṃhari, pāsādopi sakaṭṭhāneyeva aṭṭhāsi. Vohārasena pana vuttam **“te dārake iddhiyā ānetvā pāsāde ṭhapesī”**ti. **Iddhivisayeti** idisāya adhiṭṭhānididhiyā anāpatti. Vikubbaniddhi pana na vaṭṭati.

160-1. Avasāne vatthudvayam uttānatthamevāti.

Samantapāsādikāya vinayasamvaṇṇanāya

Dutiyapārājikavaṇṇanā niṭṭhitā.

Tatrāyam anusāsānī –

Dutiyam adutiyena, yaṃ jinena pakāsitam;
Parājītakilesena, pārājīkamidaṃ idha.

Sikkhāpadam samam tena, aññaṃ kiñci na vijjati;
Anekanayavokiṇṇam, gambhīratthavinicchayam.

Tasmā vatthumhi otiṇṇe, bhikkhunā vinayaññunā;
Vinayānuggahenettha, karontena vinicchayam.

Pāḷim aṭṭhakathañceva, sādhippāyamasato;
Ogayha appamattena, karaṇīyo vinicchayo.

Āpattidassanussāho, na kattabbo kudācanam;
Passissāmi anāpatti-miti kayirātha mānasam.

Passitvāpi ca āpattim, avatvāva punappunam;
Vīmaṃsitvātha viññūhi, saṃsanditvā ca taṃ vade.

Kappiyepi ca vatthusmiṃ, cittassa lahuvattino;
Vasena sāmāññaṃ, cavantīdha puthujjanā.

Tasmā paraparikkhāram, āsīvisamivoragam;
Aggiṃ viya ca sampassam, nāmaseyya vicakkhaṇoti.

Pārājikakaṇḍa-aṭṭhakathāya

Paṭhamo bhāgo niṭṭhito.

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Vinayapiṭake

Pārājikakaṇḍa-aṭṭhakathā (dutiyo bhāgo)

3. Tatiyapārājikaṃ

Tatiyaṃ tīhi suddhena, yaṃ buddhena vibhāvitam;
Pārājikaṃ tassa dāni, patto saṃvaṇṇanākkamo.

Yasmā tasmā suviññeyyaṃ, yaṃ pubbe ca pakāsitam;
Taṃ vajjayitvā assāpi, hoti saṃvaṇṇanā ayaṃ.

Paṭhamapaññattinidānavaṇṇanā

162. Tena samayena buddho bhagavā vesāliyaṃ viharati mahāvane kūṭāgārasālāyanti ettha **vesāliyaṃ** evaṃnāmake itthilingavasena pavattavohāre nagare. Tañhi nagaraṃ tickhattuṃ pākāraparikkhepavaḍḍhanena visālībhūtattā “vesālī”ti vuccati. Idampi ca nagaraṃ sabbaññūtappattheyeva sammāsambuddhe sabbākārena vepullaṃ pattanti veditabbaṃ. Evaṃ gocaragāmaṃ dassetvā nivāsaṭṭhāna māha – “**mahāvane kūṭāgārasālāya**”nti. Tattha **mahāvanaṃ** nāma sayamjātaṃ aropimaṃ saporicchedaṃ mahantaṃ vanaṃ. Kapilavatthusāmantā pana mahāvanaṃ himavantena saha ekābaddhaṃ aparicchedaṃ hutvā mahāsamuddaṃ āhacca ṭhitam. Idaṃ tādisaṃ na hoti, saporicchedaṃ mahantaṃ vananti mahāvanaṃ. **Kūṭāgārasālā** pana mahāvanaṃ nissāya kate ārāme kūṭāgāraṃ anto katvā haṃsavaṭṭakacchadanena katā sabbākārasampannā buddhassa bhagavato gandhakuṭi veditabbā.

Anekapariyāyena asubhakathaṃ kathetīti anekehi kāraṇehi asubhākārasandassanappavattaṃ kāyavicchandaniyakathaṃ katheti. Seyyathidaṃ – “atthi imasmiṃ kāye kesā lomā...pe. ... mutta”nti. Kiṃ vuttaṃ hoti? Bhikkhave, imasmiṃ byāmatte kaḷevare sabbākārenapi vicinanto na koci kiñci muttaṃ vā maṇiṃ vā veḷuriyaṃ vā agaruṃ vā candanaṃ vā kuṅkumaṃ vā kappūraṃ vā vāsacuṇṇādīni vā aṇumattampi sucibhāvaṃ passati. Atha kho paramaduggandaṃ jegucchaṃ assirīkadassanaṃ kesalomādinānappakāraṃ asuciṃyeva passati. Tasmā na ettha chando vā rāgo vā karaṇīyo. Yepi hi uttamaṅge sirasmiṃ jātā kesā nāma, tepi asubhā ceva asucino ca paṭikkūlā ca. So ca nesam asubhāsucipaṭikkūlabhāvo vaṇṇatopi saṅṭhānatopi gandhatopi āsayatopi okāsatoṭṭi pañcahi kāraṇehi veditabbo. Evaṃ lomādīnanti. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro pana **visuddhimagge** (visuddhi. I.182) vuttanayena veditabbo. Iti bhagavā ekamekasmim koṭṭhāse pañcappañcappabhedenā anekapariyāyena asubhakathaṃ katheti.

Asubhāya vaṇṇaṃ bhāsatiti uddhumātakādivasena asubhamātikaṃ nikkhipitvā padabhājanīyena taṃ vibhajanto vaṇṇento saṃvaṇṇento asubhāya vaṇṇaṃ bhāsati. **Asubhabhāvanāya vaṇṇaṃ bhāsati**ti yā ayaṃ kesādīsu vā uddhumātakādīsu vā ajjhatabahiddhāvattūsu asubhākāraṃ gahetvā pavattassa cittassa bhāvanā vaḍḍhanā phātikammaṃ, tassā asubhabhāvanāya ānisaṃsaṃ dassento vaṇṇaṃ bhāsati, guṇaṃ parikkitteti.

Seyyathidaṃ – “asubhabhāvanābhīyutto, bhikkhave, bhikkhu kesādīsu vā vatthūsu uddhumātakādīsu vā pañcaṅgavippahīnaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ tivīdhakalyāṇaṃ dasalakkhaṇasampannaṃ paṭhamam jhānaṃ paṭilabhati. So taṃ paṭhamajjhānasāṅkhātaṃ cittamañjūsaṃ nissāya vipassanaṃ vaḍḍhetvā uttamattaṃ arahattaṃ pāpuṇāti”’ti.

Tatrimāni paṭhamassa jhānassa dasa lakkhaṇāni – pāripanthikato cittavisuddhi, majjhimassa samādhinimittassa paṭipatti, tattha cittaṃpakkhandanaṃ, visuddhassa cittaṃ ajjhupekkhanaṃ, samathappaṭipannaṃ ajjhupekkhanaṃ, ekattupaṭṭhānassa ajjhupekkhanaṃ, tattha jātānaṃ dhammānaṃ anativattanaṭṭhena sampahaṃsanā, indriyānaṃ ekarasaṭṭhena tadupagavīriyavāhanaṭṭhena āsevanaṭṭhena sampahaṃsanāti.

Tatrāyaṃ pāli – “paṭhamassa jhānassa ko ādi, kiṃ majjhe, kiṃ pariyosānaṃ? Paṭhamassa jhānassa paṭipadāvisuddhi ādi, upekkhānubrūhanā majjhe, sampahaṃsanā pariyosānaṃ. Paṭhamassa jhānassa paṭipadāvisuddhi ādi, ādissa kati lakkhaṇāni? Ādissa tīni lakkhaṇāni – yo tassa paripantho tato cittaṃ visujjhati, visuddhattā cittaṃ majjhimam samathanimittaṃ paṭipajjati, paṭipannattā tattha cittaṃ pakkhandati. Yañca paripanthato cittaṃ visujjhati, yañca visuddhattā cittaṃ majjhimam samathanimittaṃ paṭipajjati, yañca paṭipannattā tattha cittaṃ pakkhandati. Paṭhamassa jhānassa paṭipadāvisuddhi ādi, ādissa imāni tīni lakkhaṇāni. Tena vuccati – ‘paṭhamam jhānaṃ ādikalyāṇaṇceva hoti tilakkhaṇasampannaṇca’.

“Paṭhamassa jhānassa upekkhānubrūhanā majjhe, majjhassa kati lakkhaṇāni? Majjhassa tīni lakkhaṇāni – visuddham cittaṃ ajjhupekkhati, samathappaṭipannaṃ ajjhupekkhati, ekattupaṭṭhānaṃ ajjhupekkhati. Yañca visuddham cittaṃ ajjhupekkhati, yañca samathappaṭipannaṃ ajjhupekkhati, yañca ekattupaṭṭhānaṃ ajjhupekkhati. Paṭhamassa jhānassa upekkhānubrūhanā majjhe, majjhassa imāni tīni lakkhaṇāni. Tena vuccati – ‘paṭhamam jhānaṃ majjhekalyāṇaṇceva hoti tilakkhaṇasampannaṇca’.

“Paṭhamassa jhānassa sampahaṃsanā pariyosānaṃ, pariyosānassa kati lakkhaṇāni? Pariyosānassa cattāri lakkhaṇāni – tattha jātānaṃ dhammānaṃ anativattanaṭṭhena sampahaṃsanā, indriyānaṃ ekarasaṭṭhena sampahaṃsanā, tadupagavīriyavāhanaṭṭhena sampahaṃsanā, āsevanaṭṭhena sampahaṃsanā. Paṭhamassa jhānassa sampahaṃsanā pariyosānaṃ, pariyosānassa imāni cattāri lakkhaṇāni. Tena vuccati – ‘paṭhamam jhānaṃ pariyosānakalyāṇaṇceva hoti catulakkhaṇasampannaṇca. “Evaṃ tivīdhattagataṃ cittaṃ tivīdhakalyāṇakaṃ dasalakkhaṇasampannaṃ vitakkasampannaṇceva hoti vicārasampannaṇca pītisampannaṇca sukhasampannaṇca cittaṃ adhiṭṭhānasampannaṇca saddhāsampannaṇca vīriyasampannaṇca satisampannaṇca samādhisampannaṇca paññāsampannaṇca”’ti (paṭi. ro. 1.158).

Ādissa ādissa asubhasamāpattiyā vaṇṇam bhāsati “evampi itthampī”’ti punappunaṃ vavatthānaṃ katvā ādisanto asubhasamāpattiyā vaṇṇam bhāsati, ānisaṃsaṃ katheti, guṇam parikitteti. Seyyathidaṃ – “asubhasaññāparicītena, bhikkhave, bhikkhuno cetasā bahulaṃ viharato methunadhammasamāpattiyā cittaṃ paṭilīyati paṭikuṭati paṭivaṭṭati, na sampasāriyati, upekkhā vā pāṭikulyatā vā saṅghāti. Seyyathāpi, bhikkhave, kukkuṭapattaṃ vā nhārudaddulaṃ vā aggimhi pakkhittaṃ paṭilīyati paṭikuṭati paṭivaṭṭati, na sampasāriyati; evameva kho, bhikkhave, asubhasaññāparicītena bhikkhuno cetasā bahulaṃ viharato methunadhammasamāpattiyā cittaṃ paṭilīyati paṭikuṭati paṭivaṭṭati, na sampasāriyati”’ti (a. ni. 7.49).

Ichchāmahaṃ, bhikkhave, addhamāsaṃ paṭisallīyituntī ahaṃ bhikkhave ekaṃ addhamāsaṃ paṭisallīyitum nilīyitum ekova hutvā viharitum icchāmīti attho. **Namhi kenaci upasaṅkamitabbo aññatra ekena piṇḍapātanihāraṇenāti** yo attanā payuttavācaṃ akatvā mamatthāya saddhesu kulesu paṭiyattaṃ piṇḍapātam nīharitvā mayhaṃ upanāmeti, taṃ piṇḍapātanihāraṇam ekaṃ bhikkhum ṭhapetvā namhi aññena kenaci bhikkhunā vā gahaṭṭhena vā upasaṅkamitabboti.

Kasmā pana evamāhāti? Atīte kira pañcasatā migaluddakā mahatīhi daṇḍavāgurāhi araññaṃ parikkhipitvā haṭṭhatuṭṭhā ekatoyeva yāvajīvaṃ migapakkhighātakammaṇa jīvikam kappetvā nīraye upannā; te tattha paccitvā pubbe katena kenacīdeva kusalakammaṇa manussesu upannā kalyāṇūpanissayasena sabbepi bhagavato santike pabbajjañca upasampadañca labhiṃsu; tesam tato mūlākusalakammato avipakkavipākā aparāparacetanā tasmim addhamāsabbhantare attūpakkammaṇa ca parūpakkammaṇa ca jīvatupacchedāya okāsamakāsi, taṃ bhagavā addasa. Kammavipāko nāma na sakkā kenaci paṭibāhitum. Tesu ca bhikkhūsu puthujjanāpi atthi sotāpannasakadāgāmīnāgāmīkhīṇāsavāpi. Tattha khīṇāsavā appaṭisandhikā, itare ariyasāvakaṃ niyatagatikā sugatiparāyaṇā, puthujjanānaṃ pana gatī aniyatā. Atha bhagavā cintesi – “ime attabhāve chandarāgena maraṇabhayabhītā na sakkhissanti gatim visodhetum, handa nesaṃ chandarāgappahānāya asubhakathaṃ kathemi. Taṃ sutvā attabhāve vigatacchandarāgatāya gativisodhanaṃ katvā sagge paṭisandhim gaṇhissanti. Evaṃ nesaṃ

mama santike pabbajjā sātthikā bhavissatī”ti.

Tato tesam anuggahāya asubhakathaṃ kathesi kammaṭṭhānasīsenā, no maraṇavaṇṇasaṃvaṇṇanādhippāyena. Kathetvā ca panassa etadahosi – “sace maṃ imaṃ addhamāsaṃ bhikkhū passissanti, ‘ajja eko bhikkhu mato, ajja dve...pe... ajja dasā’ti āgantvā āgantvā ārocessanti. Ayañca kammavipāko na sakkā mayā vā aññena vā paṭibāhituṃ. Svāhaṃ taṃ sutvāpi kiṃ karissāmi? Kiṃ me anattakena anayabyasanena sutena? Handāhaṃ bhikkhūnaṃ adassanaṃ upagacchāmi”ti. Tasmā evamāha – “icchāmaṃ, bhikkhave, addhamāsaṃ patissallīyituṃ; namhi kenaci upasaṅkamitabbo aññatra ekena piṇḍapātānīhārakena”ti.

Apāre panāhu – “parūpavādavivajjanatthaṃ evaṃ vatvā paṭissallīno”ti. Pare kira bhagavantaṃ upavadissanti – “ayaṃ ‘sabbaññū, ahaṃ saddhammavaracakkavattī’ti paṭijānamāno attanopi sāvake aññamaññaṃ ghāteṇa nivāretuṃ na sakkoti. Kimaññaṃ sakkhissatī”ti? Tattha paṇḍitā vakkhanti – “bhagavā paṭissallānāmanuyutto nayimaṃ pavattim jānāti, kocissa ārocayitāpi natthi, sace jāneyya addhā nivāreyyā”ti. Idaṃ pana icchāmatthaṃ, paṭhamamevettha kāraṇaṃ. **Nāssudhāti** ettha “**assudhā**”ti padapūraṇamatte avadhāraṇatthe vā nipāto; neva koci bhagavantaṃ upasaṅkamatīti attho.

Anekehi vaṇṇasaṅghānādīhi kāraṇehi vokāro assāti **anekākāravokāro**; anekākāravokīṇo anekākāraṇasaṃmissoti vuttaṃ hoti. Ko so? Asubhabhāvanānuyogo, taṃ **anekākāravokāraṃ asubhabhāvanānuyogaṃ anuyuttā viharantīti** yuttapayuttā viharanti. **Aṭṭiyantīti** sakena kāyena aṭṭā dukkhitā honti. **Harāyantīti** lajjanti. **Jigucchantīti** sañjātajigucchā honti. **Daharoti** taruṇo. **Yuvāti** yobbanena samannāgato. **Maṇḍanakajātīkoti** maṇḍanakapakatiko. **Sīsaṃnhātoti** sīsenā saddhiṃ nhāto. **Daharo yuvāti** cettha daharavacanena paṭhamayobbanabhāvaṃ dasseti. Paṭhamayobbane hi sattā visesena maṇḍanakajātīkā honti. Sīsaṃnhātoti iminā maṇḍanānuyogakālaṃ. Yuvāpi hi kiñci kammaṃ katvā saṃkiliṭṭhasarīro na maṇḍanānuyutto hoti; sīsaṃnhāto pana so maṇḍanamevānuyuyūjati. Ahikuṇapādīni daṭṭhumpi na icchatī. So tasmim khāṇe ahikuṇapena vā kukkurakuṇapena vā manussakuṇapena vā kaṇṭhe āsattena kenacideva paccatthikena ānetvā kaṇṭhe baddhena paṭimukkena yathā aṭṭiyeyya harāyeyya jiguccheyya; evameva te bhikkhū sakena kāyena aṭṭiyantā harāyantā jigucchantā so viya puriso taṃ kuṇapaṃ vīgatacchandarāgatāya attano kāyaṃ pariccajitukāmā hutvā satthaṃ ādāya attanāpi attānaṃ jīvitā voropenti. “Tvamaṃ maṃ jīvitā voropehi; ahaṃ ta”nti evaṃ aññamaññaṃpi jīvitā voropenti.

Migalaṇḍīkampi samaṇakuttakanti migalaṇḍīkoti tassa nāmaṃ; **samaṇakuttakoti** samaṇavesadhāraṇako. So kira sikhāmatthaṃ thapetvā sīsaṃ muṇḍetvā ekaṃ kāsāvaṃ nivāsetvā ekaṃ aṃse katvā vihāraṃyeva upanissāya viḅhāsādabhāvena jīvatī. Tampi migalaṇḍīkaṃ samaṇakuttakaṃ upasaṅkamitvā evaṃ vadanti. **Sādhūti** āyācanatthe nipāto. **Noti** upayogabahuvacanaṃ, sādhū āvuso amhe jīvitā voropehīti vuttaṃ hoti. Ettha ca ariyā neva pāṇātipātaṃ kariṃsu na samādapesuṃ, na samanūññaṃ ahesuṃ. Puthujjanā pana sabbamakāṃsu. **Lohitakanti** lohitamakkhitaṃ. **Yena vaggumudānadīti** vaggumatā lokassa puññasammaṭā nadī. Sopi kira “taṃ pāpaṃ tattha pavāhessāmī”ti saññāya gato, nadiyā ānubhāvena appamattakampi pāpaṃ pahīnaṃ nāma natthi.

163. Ahudeva kukkucanti tesu kira bhikkhūsu kenacipi kāyavikāro vā vacīvikāro vā na kato, sabbe satā sampajānā dakkhiṇena passena nipajjiṃsu. Taṃ anussarato tassa kukkucāṃ ahoṣiyeva. **Ahu vipaṭṭisāro**ti tasseva kukkucassa sabhāvanīyamanatthametāṃ vuttaṃ. Vipāṭṭisārakukkucāṃ ahoṣi, na vinayakukkucanti. **Alābhā vata meti**ādi kukkucassa pavattiākāradassanatthaṃ vuttaṃ. Tattha **alābhā vata meti** āyatiṃ dāni mama hitasukhalābhā nāma natthīti anuttunāti. “**Na vata me lābhā**”tiiminā pana tamevatthaṃ daḷhaṃ karoti. Ayañhettha adhippāyo – sacepi koci “lābhā te”ti vadeyya, taṃ micchā, na vata me lābhāti. **Dulladdhaṃ vata meti** kusalānubhāvena laddhampi idaṃ manussattaṃ dulladdhaṃ vata me. **Na vata me suladdhanti**iminā pana tamevatthaṃ daḷhaṃ karoti. Ayañhettha adhippāyo – sacepi koci “suladdhaṃ te”ti vadeyya, taṃ micchā; na vata me suladdhanti. **Apuññaṃ pasutanti** apuññaṃ upacitaṃ janitaṃ vā. Kasmāti ce? **Yohaṃ bhikkhū...pe... voropesinti**. Tassattho – yo ahaṃ sīlavante tāya eva sīlavantatāya kalyāṇadhamme uttamadhamme seṭṭhadhamme bhikkhū jīvitā voropesinti.

Aññatarā mārakāyikāti nāmasasena apākaṭā ekā bhummadevatā micchādīṭṭhikā mārāpakkhikā mārassanuvattikā “evamayaṃ mārādheyyaṃ māravisayaṃ nātikkamissatī”ti cintetvā sabbābharaṇavibhūsitā hutvā attano ānubhāvaṃ dassayamānā abhijjamāne udake pathavītale caṅkamamānā viya āgantvā migalaṇḍīkaṃ samaṇakuttakaṃ etadavoca. **Sādhū sādhūti** sampahaṃsanatthe nipāto; tasmā eva dvivacanaṃ kataṃ. **Atiṇṇe tāresīti** saṃsārato atiṇṇe iminā jīvitāvoropanena tāresi parimocesīti. Ayaṃ kira etissā devatāya bālāya dummedhāya laddhi “ye na matā, te saṃsārato na muttā. Ye matā, te muttā”ti. Tasmā saṃsāramocakamilakkhā viya evaṃladdhikā hutvā tampi tattha niyojenti evamāha. Atha kho migalaṇḍīko samaṇakuttako tāva bhusaṃ

uppannavipparisāropi taṃ devatāya ānubhāvaṃ disvā “ayaṃ devatā evamāha – addhā iminā atthena evameva bhavitabba”nti niṭṭhaṃ gantvā “**lābhā kira me**”tiādini parikittayanto. **Vihārena vihāraṃ pariveṇena pariveṇaṃ upasaṅkamitvā evaṃ vadetīti** taṃ taṃ vihāraṇca pariveṇaṇca upasaṅkamitvā dvāraṃ vivaritvā anto pavisitvā bhikkhū evaṃ vadati – “ko atinno, kaṃ tāremī”ti?

Hotiyeva bhayanti maraṇaṃ paṭicca cittutrāso hoti. **Hoti chambhitattanti** hadayamaṃsaṃ ādiṃ katvā tasmā sarīracalanaṃ hoti; atibhayena thaddhasarīrattantipi eke, thambhitattañhi chambhitattanti vuccati. **Lomahaṃsoti** uddhaṃṭhitalomatā, khīṇāsavā pana sattasuññatāya sudiṭṭhattā maraṇakasattameva na passanti, tasmā tesam sabbampetaṃ nāhosīti veditabbaṃ. **Ekampi bhikkhuṃ dvepi...pe... saṭṭhimpī bhikkhū ekāhena jīvitā voropesīti** evaṃ gaṇanavasena sabbānipi tāni pañca bhikkhusatāni jīvitā voropesi.

164. Paṭisallānā vuṭṭhitoti tesam pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ jīvitakkhayapattabhāvaṃ ñatvā tato ekībhāvato vuṭṭhito jānantopi ajānanto viya kathāsamuṭṭhāpanatthaṃ āyasmantaṃ ānandaṃ āmantesi. **Kiṃ nu kho ānanda tanubhūto viya bhikkhusaṅgho** ānanda ito pubbe bahū bhikkhū ekato upaṭṭhānaṃ āgacchanti, uddesaṃ paripucchaṃ gaṇhanti sajjhāyanti, ekapajjoto viya ārāmo dissati, idāni pana addhamāsamattassa accayena tanubhūto viya tanuko mando appako viraḷaviraḷo viya jāto bhikkhusaṅgho. Kinna kho kāraṇaṃ, kiṃ disāsu pakkantā bhikkhūti?

Athāyasmā ānando kammavipākena tesam jīvitakkhayappattiṃ asallakkhento asubhakammaṭṭhānānyogapaccayā pana sallakkhento “**tathā hi pana bhante bhagavā**”tiādiṃ vatvā bhikkhūnaṃ arahattappattiyā aññaṃ kammaṭṭhānaṃ yācanto “**sādhu bhante bhagavā**”tiādimāha. Tassattho – sādhu bhante bhagavā aññaṃ kāraṇaṃ ācikkhatu, yena bhikkhusaṅgho arahatte paṭiṭṭhaheyya; mahāsamuddaṃ oroḥaṇatitthāni viya hi aññānipi dasānussatidasakasiṇacatudhātuvavatthānabrahmavihārānāpānasatippabhedāni bahūni nibbānorohaṇakammaṭṭhānāni santi. Tesu bhagavā bhikkhū samassāsetvā aññataraṃ kammaṭṭhānaṃ ācikkhatūti adhippāyo.

Atha bhagavā tathā kātukāmo theram uyyojento “**tenahānandā**”tiādimāha. Tattha **vesāliṃ upanissāyāti** vesāliṃ upanissāya samantā gāvutepi addhajojanepi yāvaticā bhikkhū viharanti, te sabbe sannipāteḥīti attho. **Te sabbe upaṭṭhānasālāyaṃ sannipātetvāti** attanā gantaṃ yuttaṭṭhānaṃ sayam gantvā aññattha daharabhikkhū pahīnitvā muhutteneva anavasese bhikkhū upaṭṭhānasālāyaṃ samūhaṃ katvā. **Yassa dāni bhante bhagavā kālaṃ maññatīti** ettha ayamadhippāyo – bhagavā bhikkhusaṅgho sannipatito esa kālo bhikkhūnaṃ dhammakathaṃ kātuṃ, anusāsaniṃ dātuṃ, idāni yassa tumhe kālaṃ jānātha, taṃ kattabbanti.

Ānāpānassatisamādhikathā

165. Atha kho bhagavā...pe... bhikkhū āmantesi – **ayampi kho bhikkhave**ti āmantetvā ca pana bhikkhūnaṃ arahattappattiyā pubbe ācikkhitaasubhakammaṭṭhānato aññaṃ pariyāyaṃ ācikkhanto “**ānāpānassatisamādhi**”ti āha.

Idāni yasmā bhagavatā bhikkhūnaṃ santapaṇītakammaṭṭhānadassanattameva ayaṃ pāli vuttā, tasmā aparīhāpetvā atthajojanākkamaṃ ettha vaṇṇanaṃ karissāmi. Tatra “**ayampi kho bhikkhave**”ti imassa tāva padassa ayaṃ yojanā – bhikkhave na kevalaṃ asubhabhāvanāyeva kilesappahānāya saṃvattati, apica ayampi kho ānāpānassatisamādhi...pe... vūpasametīti.

Ayaṃ panettha atthavaṇṇanā – **ānāpānassatīti** assāsapassāsapariggāhikā sati. Vuttañhetam **paṭisambhidāyaṃ**

“**Ānanti** assāso, no passāso. **Apānanti** passāso, no assāso. Assāsavasena upaṭṭhānaṃ **sati**, passāsavasena upaṭṭhānaṃ **sati**. Yo assasati tassupaṭṭhāti, yo passasati tassupaṭṭhātī”ti (paṭi. ma. 1.160).

Samādhīti tāya ānāpānapariggāhikāya satiyā saddhiṃ uppannā cittekaggatā; samādhīsena cāyaṃ desanā, na satisēna. Tasmā ānāpānassatiyā yutto samādhi ānāpānassatisamādhi, ānāpānassatiyaṃ vā samādhi ānāpānassatisamādhīti evamettha attho veditabbo. **Bhāvītoti** uppādīto vaḍḍhito ca. **Bahulīkatoti** punappunaṃ kato. **Santo ceva paṇīto cāti** santo ceva paṇīto ceva, ubhayattha evasaddena niyamo veditabbo. Kiṃ vuttaṃ hoti? Ayañhi yathā asubhakammaṭṭhānaṃ kevalaṃ paṭivedhavasena santañca paṇītañca oḷārikārammaṇattā pana paṭikūlārammaṇattā ca ārammaṇavasena neva santaṃ na paṇītaṃ, na evaṃ kenaci pariyāyena asanto vā appaṇīto vā,

apica kho ārammaṇasantatāyapi santo vūpasanto nibbuto paṭivedhasaṅkhātaṅgasantatāyapi ārammaṇappaṇītātāyapi paṇīto atittikaro āngappaṇītātāyapīti. Tena vuttaṃ – “santo ceva paṇīto cā”ti.

Asecanako ca sukho ca vihāroti ettha pana nāssa secananti asecanako anāsittako abbokiṇṇo pāṭekko āveṇiko, natthettha parikkamma vā upacārena vā santatā ādimanasikārato pabhuti attano sabhāveneva santo ca paṇīto cāti attho. Keci pana **asecanakoti** anāsittako ojavanto sabhāveneva madhuroti vadanti. Evamayaṃ asecanako ca appitappitakkhaṇe kāyikacetāsikasukhappaṭilābhāya saṃvattanato sukho ca vihāroti veditabbo.

Uppannuppanneti avikkhambhite avikkhambhite. **Pāpaketi** lāmake. **Akusale dhammeti** akosallasambhūte dhamme. **Ṭhānaso antaradhāpeti**ti khaṇeneva antaradhāpeti vikkhambhete. **Vūpasametīti** suṭṭhu upasameti, nibbedhabhāgiyattā vā anupubbena ariyamaggavuddhippato samucchindati paṭippassambhetītipi attho.

Seyyathāpīti opammanidassanametaṃ. **Gimhānaṃ pacchime māseti** āsāḷhamāse. **Ūhataṃ rajojallanti** addhamāse vātātapasukkhāya gomahiṃsādīpādappahārasambhinnāya pathaviyā uddhaṃ hataṃ ūhataṃ ākāse samuṭṭhitaṃ rajaṅca reṇuṅca. **Mahā akālameghoti** sabbaṃ nabhaṃ ajjhottharivā uṭṭhito āsāḷhajuṅhapakkhe sakalaṃ addhamāsaṃ vassanakamegho. So hi asampatte vassakāle uppannattā akālameghoti idhādhippeto. **Ṭhānaso antaradhāpeti vūpasametīti** khaṇeneva adassanaṃ neti, pathaviyaṃ sannisīdāpeti. **Evameva khoti** opammasampaṭipādanametaṃ. Tato paraṃ vuttanayameva.

Idāni **kathaṃ bhāvito ca bhikkhave ānāpānassatisamādhīti** ettha **kathanti** ānāpānassatisamādhībhāvanam nānappakārato vitthāretukamyatāpucchā. **Bhāvito ca bhikkhave ānāpānassatisamādhīti** nānappakārato vitthāretukamyatāya puṭṭhadhammanidassanaṃ. Esa nayo dutiyapadepi. Ayaṃ panettha saṅkhepattho – bhikkhave kenapakārena kenākārena kena vidhinā bhāvito ānāpānassatisamādhī kenapakārena bahulīkato santo ceva...pe... vūpasametīti.

Idāni tamattaṃ vitthārento “**idha bhikkhave**”tiādimāha. Tattha **idha bhikkhave bhikkhūti** bhikkhave imasmiṃ sāsane bhikkhu. Ayañhettha idhasaddo sabbappakāraānāpānassatisamādhīnibbattakassa puggalassa sannissayabhūtasāsanaparidīpano aññasāsana tathābhāvapaṭisedhano ca. Vuttañhettaṃ – “idheva, bhikkhave, samaṇo...pe... suññaṃ parappavādā samaṇebhi aññehī”ti (ma. ni. 1.139). Tena vuttaṃ – “imasmiṃ sāsane bhikkhū”ti.

Arañṇagato vā...pe... suñṇāgāragato vāti idamassa ānāpānassatisamādhībhāvanānūrūpasenāsanapariggahaparidīpanaṃ. Imassa hi bhikkhuno dīgharattaṃ rūpādīsu ārammaṇesu anuvisaṭṭaṃ cittaṃ ānāpānassatisamādhīārammaṇaṃ abhiruhituṃ na icchati. Kūṭagoṇayuttaratho viya uppathameva dhāvati. Tasmā seyyathāpi nāma gopo kūṭadhenuyā sabbaṃ khīraṃ pivivā vaḍḍhitaṃ kūṭavaccaṃ dametukāmo dhenuto apantvā ekamante mahantaṃ thambhaṃ nikhaṇitvā tattha yottena bandheyya. Athassa so vaccho ito cito ca vipphanditvā palāyituṃ asakkonto tameva thambhaṃ upanisīdeyya vā upanipajjeyya vā; evameva imināpi bhikkhunā dīgharattaṃ rūpārammaṇādirasapānavaḍḍhitaṃ duṭṭhacittaṃ dametukāmena rūpādīārammaṇato apantvā araṇṇaṃ vā...pe... suñṇāgāraṃ vā pavesetvā tattha assāsapassāsathambhe satiyottena bandhitabbaṃ. Evamassa taṃ cittaṃ ito cito ca vipphanditvāpi pubbe āciṇṇārammaṇaṃ alabhamānaṃ satiyottaṃ chinditvā palāyituṃ asakkontaṃ tamevārammaṇaṃ upacārappanāvasena upanisīdati ceva upanipajjati ca. Tenāhu porāṇā –

“Yathā thambhe nibandheyya, vacchaṃ dammaṃ nara idha;
Bandheyyevaṃ sakaṃ cittaṃ, satiyārammaṇe daḷha”nti. (visuddhi. 1.217; dī. ni. aṭṭha. 2.374; ma. ni. aṭṭha. 1.107; paṭi. ma. aṭṭha. 2.1.163);

Evamassettaṃ senāsaṇaṃ bhāvanānūrūpaṃ hoti. Tena vuttaṃ – “idamassa ānāpānassatisamādhībhāvanānūrūpasenāsanapariggahaparidīpana”nti.

Atha vā yasmā idaṃ kammaṭṭhānappabhede muddhabhūtaṃ sabbaññubuddhapaccekabuddhabuddhasāvākānaṃ visesādhiḡamadiṭṭhadhammasukhavihārapadaṭṭhānaṃ ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ itthipurisahaṭṭhiassādisaddasamākulaṃ gāmantam apariccajivā na sukaraṃ sampādetuṃ, saddakaṇṭakattā jhānassa. Agāmake pana araṇṇe sukaraṃ yogāvācarena idaṃ kammaṭṭhānaṃ pariggahetvā ānāpānacatutthajjhānaṃ nibbattetvā tadeva ca pādakaṃ katvā saṅkhāre sammastivā aggaphalaṃ arahattaṃ sampāpuṇituṃ, tasmāssa anurūpaṃsenāsaṇaṃ dassento bhagavā “araṇṇagato vā”tiādimāha.

Vatthuvijjācariyo viya hi bhagavā, so yathā vatthuvijjācariyo nagarabhūmiṃ passitvā suṭṭhu upaparikkhitvā “ettha nagaraṃ māpethā”ti upadisati, sotthinā ca nagare niṭṭhite rājakulato mahāsakkāraṃ labhati; evameva yogāvacarassa anurūpasenāsaṃ upaparikkhitvā ettha kammaṭṭhānaṃ anuyuñjītabbanti upadisati. Tato tatha kammaṭṭhānaṃ anuyuttana yoginā kamena arahatte patte “sammāsambuddho vata so bhagavā”ti mahantaṃ sakkāraṃ labhati. Ayaṃ pana bhikkhu “dīpisadiso”ti vuccati. Yathā hi mahādīpirājā araṇṇe tiṇagahanaṃ vā vanagahanaṃ vā pabbatagahanaṃ vā nissāya nilīyitvā vanamahimsagokaṇṇasūkarādayo mige gaṇhāti; evamevāyaṃ araṇṇādīsu kammaṭṭhānaṃ anuyuñjanto bhikkhu yathākkamena sotāpattisakadāgāmiānāgāmiarahattamagge ceva ariyaphalaṅca gaṇhātīti veditabbo. Tenāhu porāṇā –

“Yathāpi dīpiko nāma, nilīyitvā gaṇhatī mige;
Tathevāyaṃ buddhaputto, yuttayogo vipassako;
Araṇṇaṃ pavisitvāna, gaṇhāti phalamuttama”nti. (mi. pa. 6.1.5);

Tenassa parakkamajavayoggaḥbhūmiṃ araṇṇasenāsaṃ dassento bhagavā “araṇṇagato vā”tiādīmāha.

Tattha **araṇṇagato vāti** araṇṇanti “nikkhamitvā bahi indakhīlā sabbametaṃ araṇṇa”nti (vibha. 529) ca “āraṇṇakaṃ nāma senāsaṃ pañcadhanusatikaṃ pacchima”nti (pārā. 653) ca evaṃ vuttalakkaṇesu araṇṇesu anurūpaṃ yaṃkiñci pavivekasukhaṃ araṇṇaṃ gato. **Rukkhamūlagato vāti** rukkhasamīpaṃ gato. **Suñṇāgaragato vāti** suñṇaṃ vivittokāsaṃ gato. Ettha ca ṭhapetvā araṇṇaṅca rukkhamūlaṅca avasesasattavidhasenāsanagatopi suñṇāgaragatoti vattuṃ vaṭṭati. Evamassa ututtayānukūlaṃ dhātucariyānukūlaṅca ānāpānassatibhāvanānūrūpaṃ senāsaṃ upadisitvā alīnānuddhaccapakkhikaṃ santamiriyaṃpathaṃ upadisanto “**nisīdatī**”ti āha. Athassa nisajjāya dalhabhāvaṃ assāsapassāsānaṃ pavattanasukhataṃ ārammaṇapariggahūpāyaṅca dassento “**pallaṅkaṃ ābhujitvā**”tiādīmāha.

Tattha **pallaṅkanti** samantato ūrubaddhāsaṃ. **Ābhujitvāti** ābandhitvā. **Ujūṃ kāyaṃ paṇidhāyāti** uparimaṃ sarīraṃ ujukaṃ ṭhapetvā, aṭṭhārasa piṭṭhikaṅtake koṭiyā koṭiṃ paṭipādetvā. Evañhi nisinnassa cammamāṃsanhārūni na paṇamanti. Athassa yā tesāṃ paṇamanappaccayā khaṇe khaṇe vedanā uppajjeyyūṃ, tā na uppajjanti. Tāsu anuppajjāmānāsu cittaṃ ekaggaṃ hoti. Kammaṭṭhānaṃ na paripatati. Vuḍḍhiṃ phātiṃ upagacchati.

Parimukhaṃ satim upaṭṭhapetvāti kammaṭṭhānābhimukhaṃ satim ṭhapayitvā. Atha vā “**parī**”ti pariggahaṭṭho; “**mukha**”nti niyyānaṭṭho; “**sati**”ti upaṭṭhānaṭṭho; tena vuccati – “parimukhaṃ satim upaṭṭhapetvā”ti. Evaṃ **paṭisambhidāyaṃ** (paṭi. ma. 1.164-165) vuttanayenapettha attho daṭṭhabbo. Tatrāyaṃ saṅkhepo – “pariggahitaniyyānaṃ satim katvā”ti. **So satova assasatīti** so bhikkhu evaṃ nisīditvā evaṅca satim upaṭṭhapetvā taṃ satim avijahanto satoeva assasati, sato passasati, satokārī hotīti vuttaṃ hoti.

Idāni yehākārehi satokārī hoti, te dassento “**dīghaṃ vā assasanto**”tiādīmāha. Vuttañhetam **paṭisambhidāyaṃ** – “so satova assasati, sato passasati”ti etasseva vibhaṅge –

“Bāttimsāya ākārehi satokārī hoti. Dīghaṃ assāsavasena cittassa ekaggataṃ avikkhepaṃ pajānato sati upaṭṭhitā hoti. Tāya satiyā tena ñāṇena satokārī hoti. Dīghaṃ passāsavasena...pe... paṭinissaggānupassī assāsavasena paṭinissaggānupassī passāsavasena cittassa ekaggataṃ avikkhepaṃ pajānato sati upaṭṭhitā hoti. Tāya satiyā tena ñāṇena satokārī hoti”ti (paṭi. ma. 1.165).

Tattha **dīghaṃ vā assasantoti** dīghaṃ vā assāsaṃ pavattento. “**Assāso**”ti bahi nikkhamanavāto. “**Passāso**”ti anto pavisanavāto. Suttantaṭṭhakathāsu pana uppaṭipāṭiyā āgataṃ.

Tattha sabbesampi gabbhaseyyakānaṃ mātukucchito nikkhamanakāle paṭhamam ābhantaravāto bahi nikkhamati. Pacchā bhāhiravāto sukhumam rajaṃ gahetvā ābhantaram pavisanto tāluṃ āhacca nibbāyati. Evaṃ tāva assāsapassāsā veditabbā. Yā pana tesāṃ dīgharassatā, sā addhānavasena veditabbā. Yathā hi okāsaddhānaṃ pharitvā ṭhitaṃ udakaṃ vā vālikā vā “dīghamudakaṃ dīghā vālikā, rassamudakaṃ rassā vālikā”ti vuccati. Evaṃ cuṇṇavicuṇṇāpi assāsapassāsā hatthisarīre ahisarīre ca tesāṃ atabhāvasaṅkhātaṃ dīghaṃ addhānaṃ saṅikaṃ pūretvā saṅikameva nikkhamanti, tasmā “dīghā”ti vuccanti. Sunakhasasādīnaṃ atabhāvasaṅkhātaṃ rassam addhānaṃ sīghaṃ pūretvā sīghameva nikkhamanti, tasmā “rassā”ti vuccanti. Manussesu pana keci hatthiāhiādayo viya kāladdhānavasena dīghaṃ assasanti ca passasanti ca. Keci sunakhasasādayo viya rassam. Tasmā tesāṃ kālavasena dīghamaddhānaṃ nikkhamantā ca pavisantā ca te dīghā. Ittaramaddhānaṃ nikkhamantā ca pavisantā ca “rassā”ti veditabbā. Tatrāyaṃ bhikkhu navahākārehi dīghaṃ assasanto ca passasanto ca “dīghaṃ assasāmi passasāmi”ti pajānāti. Evaṃ pajānato cassa ekenākāreṇa kāyānupassanāsatiṭṭhānabhāvanā sampajjati veditabbā.

Yathāha paṭisambhidāyaṃ –

“Kathaṃ dīghaṃ assasanto ‘dīghaṃ assasāmī’ti pajānāti, dīghaṃ passasanto ‘dīghaṃ passasāmī’ti pajānāti? Dīghaṃ assāsaṃ addhānasaṅkhāte assasati, dīghaṃ passāsaṃ addhānasaṅkhāte passasati, dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatipi passasatipi. Dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatopi passasatopi chando uppajjati; chandavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ assāsaṃ addhānasaṅkhāte assasati, chandavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ passāsaṃ addhānasaṅkhāte passasati, chandavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatipi passasatipi. Chandavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatopi passasatopi pāmojjamaṃ uppajjati; pāmojjavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ assāsaṃ addhānasaṅkhāte assasati, pāmojjavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ passāsaṃ...pe... dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatipi passasatipi. Pāmojjavasena tato sukhumataraṃ dīghaṃ assāsapassāsaṃ addhānasaṅkhāte assasatopi passasatopi dīghaṃ assāsapassāsā cittaṃ vivattati, upekkhā saṅṭhāti. Imehi navahi ākārehi dīghaṃ assāsapassāsā kāyo; upaṭṭhānaṃ sati; anupassanā ñāṇaṃ; kāyo upaṭṭhānaṃ, no sati; sati upaṭṭhānañceva sati ca. Tāya satiyā tena ñāṇena taṃ kāyaṃ anupassati. Tena vuccati – ‘kāye kāyānupassanāsatiṭṭhānabhāvanā’ti (paṭi. ma. 1.166).

Eveva nayo rassapadeṇi. Ayaṃ pana vireso – ‘yathā ettha ‘dīghaṃ assāsaṃ addhānasaṅkhāte’ti vuttaṃ; evamidha ‘rassaṃ assāsaṃ ittarasaṅkhāte assasati’ti āgataṃ. Tasmā tassa vasena yāva ‘tena vuccati kāye kāyānupassanāsatiṭṭhānabhāvanā’ti tāva yojetabbaṃ. Evamaṃ addhānavasena ittaravasena ca imehākārehi assāsapassāsā pajānanto dīghaṃ vā assasanto ‘‘dīghaṃ assasāmī’’ti pajānāti...pe... rassaṃ vā passasanto ‘‘rassaṃ passasāmī’’ti pajānātīti veditabbo.

Evamaṃ pajānato cassa –

‘‘Dīgho rasso ca assāso;
Passāsopi ca tādiso;
Cattāro vaṇṇā vattanti;
Nāsikageva bhikkhuno’’ti. (visuddhi. 1.219; paṭi. ma. aṭṭha. 2.1.163);

Sabbakāyappaṭisaṃvedī assasissāmī...pe... passasissāmīti sikkhatīti sakalassa assāsakāyassa ādimajjhapiyosānaṃ viditaṃ karonto pākaṭaṃ karonto ‘‘assasissāmī’’ti sikkhati. Sakalassa passāsakāyassa ādimajjhapiyosānaṃ viditaṃ karonto pākaṭaṃ karonto ‘‘passasissāmī’’ti sikkhati. Evamaṃ viditaṃ karonto pākaṭaṃ karonto ñāṇasampayuttacittena assasati ceva passasati ca; tasmā ‘‘assasissāmī passasissāmī’’ti sikkhatīti vuccati. Ekassa hi bhikkhuno cuṇṇavicuṇṇaviṣaṭe assāsakāye passāsakāye vā ādi pākaṭo hoti, na majjhapiyosānaṃ. So ādimeva pariggahetuṃ sakkoti, majjhapiyosāne kilamati. Ekassa majjhaṃ pākaṭaṃ hoti, na ādipariyosānaṃ. So majjhameva pariggahetuṃ sakkoti, ādipariyosāne kilamati. Ekassa pariyosānaṃ pākaṭaṃ hoti, na ādimajjhaṃ. So pariyosānaṃyeva pariggahetuṃ sakkoti, ādimajjhe kilamati. Ekassa sabbampi pākaṭaṃ hoti, so sabbampi pariggahetuṃ sakkoti, na katthaci kilamati. Tādisena bhavitabbanti dassento āha – ‘‘sabbakāyappaṭisaṃvedī assasissāmī...pe... passasissāmīti sikkhatī’’ti.

Tattha **sikkhatīti** evamaṃ ghaṭati vāyamaṃ. Yo vā tathābhūtaṃ saṃvaro; ayamettha adhisīlasikkhā. Yo tathābhūtaṃ samādhi; ayaṃ adhicittasikkhā. Yā tathābhūtaṃ paññā; ayaṃ adhipaññāsikkhā. Imā tisso sikkhāyo tasmīṃ ārammaṇe tāya satiyā tena manasikāreṇa sikkhati āsevatī bhāveti bahulīkarotīti evamettha attho daṭṭhabbo. Tattha yasmā purimanaye kevalaṃ assasitabbaṃ passasitabbameva ca, na aññaṃ kiñci kātābbaṃ; ito paṭṭhāya pana ñāṇuppādanādīsu yogo karaṇīyo. Tasmā tattha ‘‘assasāmīti pajānāti passasāmīti pajānāti’’ccea vattamānakālavasena pāḷiṃ vatvā ito paṭṭhāya kattabbassa ñāṇuppādanādino ākāreṇa dassanattamaṃ ‘‘sabbakāyappaṭisaṃvedī assasissāmī’’tiādinaṃ nayena anāgatavacanavasena pāḷi āropitāti veditabbā.

Passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmī...pe... passasissāmīti sikkhatīti oḷārikaṃ kāyasaṅkhāraṃ passambhento paṭipassambhento nirodhento vūpasamento assasissāmī passasissāmīti sikkhati.

Tatrevaṃ oḷārikasukhumatā ca passaddhi ca veditabbā. Imassa hi bhikkhuno pubbe apariggahitakāle kāyo ca cittaṅca sadarathā honti. Oḷārikānaṃ kāyacittānaṃ oḷārikatte avūpasante assāsapassāsāpi oḷārikā honti, balavataṃ hutvā pavattanti, nāsikā nappahoti, mukhena assasantopi passasantopi tiṭṭhati. Yadaṃ panassa kāyopi cittampi pariggahitā honti, tadā te santā honti vūpasantā. Tesu vūpasantesu assāsapassāsā sukhumā hutvā pavattanti, ‘‘atthi nu kho natthī’’ti vicetabbākārappattā honti. Seyyathāpi purisassa dhāvitvā pabbatā vā orohitvā mahābhāraṃ vā

sīsato oropetvā t̥hitassa oḷārikā assāsapassāsā honti, nāsikā nappahoti, mukhena assasantopi passasantopi t̥t̥t̥hati. Yadā panaesa taṃ parissamaṃ vinodetvā nhatvā ca pivitvā ca allasāṭakaṃ hadaye katvā sītāya chāyāya nipanno hoti, athassa te assāsapassāsā sukhumā honti, “atthi nu kho natthi”ti vicetabbākārappattā. Evameva imassa bhikkhuno pubbe apariggahitakāle kāyo ca...pe... vicetabbākārappattā honti. Taṃ kissa hetu? Tathā hissa pubbe apariggahitakāle “oḷārikoḷārike kāyasaṅkhāre passambhemī”ti ābhogasamannāhāramanasikārapaccavekkhaṇā natthi, pariggahitakāle pana atthi. Tenassa apariggahitakālato pariggahitakāle kāyasaṅkhāro sukhumo hoti. Tenāhu porāṇā –

“Sāraddhe kāye citte ca, adhimattaṃ pavattati;
Asāraddhamhi kāyamhi, sukhumaṃ sampavattati”ti. (visuddhi. 1.220; paṭi. ma. aṭṭha. 2.1.163);

Pariggahepi oḷāriko, paṭhamajjhānūpacāre sukhumo; tasmimpi oḷāriko paṭhamajjhāne sukhumo. Paṭhamajjhāne ca dutiyajjhānūpacāre ca oḷāriko, dutiyajjhāne sukhumo. Dutiyajjhāne ca tatiyajjhānūpacāre ca oḷāriko, tatiyajjhāne sukhumo. Tatiyajjhāne ca catutthajjhānūpacāre ca oḷāriko, catutthajjhāne atisukhumo appavattimeva pāpuṇāti. Idaṃ tāva **dīghabhāṇakasamyuttabhāṇakānaṃ** mataṃ.

Majjhimbhāṇakā pana “paṭhamajjhāne oḷāriko, dutiyajjhānūpacāre sukhumo”ti evaṃ heṭṭhimahetṭhimajjhānato uparūparijjhānūpacārepi sukhumataraṃ icchanti. Sabbesaṃyeva pana matena apariggahitakāle pavattakāyasaṅkhāro pariggahitakāle paṭippassambhati, pariggahitakāle pavattakāyasaṅkhāro paṭhamajjhānūpacāre...pe... catutthajjhānūpacāre pavattakāyasaṅkhāro catutthajjhāne paṭippassambhati. Ayaṃ tāva samathe nayo.

Vipassanāyaṃ pana apariggahe pavatto kāyasaṅkhāro oḷāriko, mahābhūtapariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, upādārūpariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, sakalarūpariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, arūpariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, rūpārūpariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, paccayapariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, sappaccayanāmarūpariggahe sukhumo. Sopi oḷāriko, lakkhaṇārammaṇikavipassanāya sukhumo. Sopi dubbalavipassanāya oḷāriko, balavavipassanāya sukhumo. Tattha pubbe vuttanayeneva purimassa purimassa pacchimena pacchimena passaddhi veditabbā. Evamettha oḷārikasukhumatā ca passaddhi ca veditabbā.

Paṭisambhidāyaṃ panassa saddhiṃ codanāsodhanāhi evamattho vutto – “kathaṃ passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmī...pe... passasissāmī”ti sikkhati? Katame kāyasaṅkhārā? Dīghaṃ assāsā kāyikā ete dhammā kāyappaṭibaddhā kāyasaṅkhārā, te kāyasaṅkhāre passambhento nirodhento vūpasamento sikkhati. Dīghaṃ passāsā kāyikā ete dhammā...pe... rassaṃ assāsā...pe... rassaṃ passāsā... sabbakāyappaṭisaṃvedī assāsā... sabbakāyappaṭisaṃvedī passāsā kāyikā ete dhammā kāyappaṭibaddhā kāyasaṅkhārā, te kāyasaṅkhāre passambhento nirodhento vūpasamento sikkhati.

Yathārūpehi kāyasaṅkhārehi yā kāyassa ānāmanā vināmanā sannāmanā paṇāmanā iñjanā phandanā calanā kampaṇā passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmīti sikkhati, passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ passasissāmīti sikkhati.

Yathārūpehi kāyasaṅkhārehi yā kāyassa na ānāmanā na vināmanā na sannāmanā na paṇāmanā aniñjanā aphanāna acalanā akampaṇā, santaṃ sukhumaṃ passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmīti sikkhati, passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ passasissāmīti sikkhati.

Iti kira passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmīti sikkhati, passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ passasissāmīti sikkhati. Evaṃ sante vātūpaladdhiyā ca pabhāvanā na hoti, assāsapassāsānaṅca pabhāvanā na hoti, ānāpānassatiyā ca pabhāvanā na hoti, ānāpānassatisamādhissa ca pabhāvanā na na hoti, na ca naṃ taṃ samāpattim paṇḍitā samāpajjantipi vuṭṭhahantipi.

Iti kira passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ assasissāmīti sikkhati, passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṃ passasissāmīti sikkhati. Evaṃ sante vātūpaladdhiyā ca pabhāvanā hoti, assāsapassāsānaṅca pabhāvanā hoti, ānāpānassatiyā ca pabhāvanā hoti, ānāpānassatisamādhissa ca pabhāvanā hoti, taṅca naṃ samāpattim paṇḍitā samāpajjantipi vuṭṭhahantipi.

Yathā kathaṃ viya? Seyyathāpi kaṃse ākoṭite paṭhamaṃ oḷārikā saddā pavattanti, oḷārikānaṃ saddānaṃ nimittaṃ suggahitattā sumanasikatattā sūpadhāritattā niruddhepi oḷārike sadde atha pacchā sukhumakā saddā pavattanti, sukhumakānaṃ saddānaṃ nimittaṃ suggahitattā sumanasikatattā sūpadhāritattā niruddhepi sukhumake sadde atha pacchā sukhumasaddanimitārammaṇatāpi cittaṃ pavattati; evameva paṭhamaṃ oḷārikā assāsapassāsā

pavattanti, oḷārikānaṃ assāsapassāsānaṃ nimittaṃ suggahitattā sumanasikatattā sūpadhāritattā niruddhepi oḷārike assāsapassāse atha pacchā sukhumakā assāsapassāsā pavattanti, sukhumakānaṃ assāsapassāsānaṃ nimittaṃ suggahitattā sumanasikatattā sūpadhāritattā niruddhepi sukhumake assāsapassāse atha pacchā sukhumaassāsapassāsānimittārammaṇatāpi cittaṃ na vikkhepaṃ gacchati.

Evaṃ sante vātūpaladdhiyā ca pabhāvanā hoti, assāsapassāsānañca pabhāvanā hoti, ānāpānassatiyā ca pabhāvanā hoti, ānāpānassatisamādhissa ca pabhāvanā hoti, tañca naṃ samāpattiṃ paṇḍitā samāpajjanti viṭṭhahantipi.

Passambhayaṃ kāyasaṅkhāraṇti assāsapassāsā kāyo, upaṭṭhānaṃ sati, anupassanā ñāṇaṃ. Kāyo upaṭṭhānaṃ no sati, sati upaṭṭhānañceva sati ca, tāya satiyā tena ñāṇena taṃ kāyaṃ anupassati. Tena vuccati – “kāye kāyānupassanā satipaṭṭhānabhāvanāti (paṭi. ma. 1.171).

Ayaṃ tāvettha kāyānupassanāvasena vuttassa paṭhamacatukkassa anupubbapadavaṇṇanā.

Yasmā panettha idameva catukkaṃ ādikammikassa kammaṭṭhānavasena vuttaṃ, itarāni pana tīṇi catukkāni ettha pattajjhānassa vedanācittadhammānupassanāvasena vuttāni, tasmā idaṃ kammaṭṭhānaṃ bhāvetvā ānāpānassaticatutthajjhānapadaṭṭhānāya vipassanāya saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇitukāmena buddhaputtana yaṃ kātabbaṃ taṃ sabbaṃ idheva tāva ādikammikassa kulaputtassa vasena ādito pabhuti evaṃ veditabbaṃ. Catubbidhaṃ tāva sīlaṃ visodhetabbaṃ. Tattha tividhā visodhanā – anāpajjanaṃ, āpannavuṭṭhānaṃ, kilesehi ca appatipījanaṃ. Evaṃ visuddhasīlassa hi bhāvanā sampajjati. Yampidaṃ cetiyaṅgaṇavattaṃ bodhiyaṅgaṇavattaṃ upajjhāyavattaṃ ācariyavattaṃ jantāgharavattaṃ uposathāgāravattaṃ dveṣṭi khandhakavattāni cuddasavidhaṃ mahāvattanti imesaṃ vasena ābhisamācārikasīlaṃ vuccati, tampi sādhukaṃ paripūretabbaṃ. Yo hi “ahaṃ sīlaṃ rakkhāmi, kiṃ ābhisamācārikena kamma”nti vadeyya, tassa sīlaṃ paripūressatīti netam ṭhānaṃ vijjati. Ābhisamācārikavatte pana paripūre sīlaṃ paripūrati, sīle paripūre samādhi gabbhaṃ gaṇhāti. Vuttañhetam bhagavatā – “so vata, bhikkhave, bhikkhu ābhisamācārikaṃ dhammaṃ aparipūretvā ‘sīlāni paripūressatī’ti netam ṭhānaṃ vijjati”ti (a. ni. 5.21) vitthāretabbaṃ. Tasmā tena yampidaṃ cetiyaṅgaṇavattādi ābhisamācārikasīlaṃ vuccati, tampi sādhukaṃ paripūretabbaṃ. Tato –

“Āvāso ca kulaṃ lābho, gaṇo kammañca pañcamaṃ;
Addhānaṃ ñāti ābādho, gantho iddhīti te dasā”ti.

Evaṃ vuttetu dasasu palibodhesu yo palibodho atthi, so upacchinditabbo.

Evaṃ upacchinnapalibodhena kammaṭṭhānaṃ uggahetabbaṃ. Tampi duvidhaṃ hoti – sabbatthakakammaṭṭhānañca pārihāriyakammaṭṭhānañca. Tattha sabbatthakakammaṭṭhānaṃ nāma bhikkhusaṅghādīsu mettā maraṇassati ca asubhasaññatīpi eke. Kammaṭṭhānikena hi bhikkhunā paṭhamaṃ tāva paricchinditvā sīmaṭṭhakabhikkhusaṅghe mettā bhāvetabbā; tato sīmaṭṭhakadevatāsu, tato gocaragāme issarajane, tato tattha manusse upādāya sabbasattesu. So hi bhikkhusaṅghe mettāya sahaṃvāsīnaṃ muducittataṃ janeti, athassa sukhasaṃvāsātā hoti. Sīmaṭṭhakadevatāsu mettāya mudukatacittāhi devatāhi dhammikāya rakkhāya susaṃvihitārakkho hoti. Gocaragāme issarajane mettāya mudukatacittasantānehi issarehi dhammikāya rakkhāya surakkhitaparikkhāro hoti. Tattha manusseu mettāya pasādīcitteteḥi tehi aparibhūto hutvā vicarati. Sabbasattesu mettāya sabbattha appaṭihatacāro hoti.

Maraṇassatiyā pana “avassaṃ maritabba”nti cintento anesanaṃ pahāya uparūparivaḍḍhamānasamaṃvego anolīnavuttiko hoti. Asubhasaññāya dibbesupi ārammaṇesu taṇhā nuppajjati. Tenassetam tayaṃ evaṃ bahūpakārattā “sabbattha atthayitabbaṃ icchitabba”nti katvā adhippetassa ca yogānuyogakammassa padaṭṭhānattā “**sabbatthakakammaṭṭhāna**”nti vuccati.

Aṭṭhatīmsārammaṇesu pana yaṃ yassa caritānukūlaṃ, taṃ tassa niccaṃ pariharitabbattā yathāvutteneva nayena “**pārihāriyakammaṭṭhāna**”ntipi vuccati. Idha pana idameva ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ “pārihāriyakammaṭṭhāna”nti vuccati. Ayamettha saṅkhepo. Viṭṭhāro pana sīlavisodhanakathaṃ palibodhupacchedakathañca icchantena **visuddhimaggato** gahetabbo.

Evaṃ visuddhasīlena pana upacchinnapalibodhena ca idaṃ kammaṭṭhānaṃ uggaṇhantena imināva kammaṭṭhānena catutthajjhānaṃ nibbattvā vipassanaṃ vaḍḍhetvā arahattaṃ pattassa buddhaputtassa santike uggahetabbaṃ. Taṃ alabhantena anāgāmissa, tampi alabhantena sakadāgāmissa, tampi alabhantena sotāpannassa,

tampi alabhantena ānāpānacatutthajjhānalābhissa, tampi alabhantena pāḷiyā aṭṭhakathāya ca asammūlhassa vinicchayācariyassa santike uggahetabbaṃ. Arahantādayo hi attanā adhigatamaggameva ācikkhanti. Ayaṃ pana gahanapadesa mahāhatthipathaṃ nīharanto viya sabbattha asammūlho sappāyāsappāyaṃ paricchinditvā katheti.

Tatrāyaṃ **anupubbikathā** – tena bhikkhunā sallahukavuttinā vinayācārasampannena vuttappakāramācariyaṃ upasaṅkamitvā vattaṭṭhāpattiyā ārādhitaṅgāssa tassa santike pañcasandhikaṃ kammaṭṭhānaṃ uggahetabbaṃ. Tatrime pañca sandhaya – uggaho, paripucchā, upaṭṭhānaṃ, appanā, lakkhaṇanti. Tattha “**uggaho**” nāma kammaṭṭhānassa uggaṇhanaṃ, “**paripucchā**” nāma kammaṭṭhānassa paripucchānā, “**upaṭṭhānaṃ**” nāma kammaṭṭhānassa upaṭṭhānaṃ, “**appanā**” nāma kammaṭṭhānappanā, “**lakkhaṇaṃ**” nāma kammaṭṭhānassa lakkhaṇaṃ. “Evaṃlakkhaṇamidaṃ kammaṭṭhāna”nti kammaṭṭhānasabhāvūpadhāraṇanti vuttaṃ hoti.

Evaṃ pañcasandhikaṃ kammaṭṭhānaṃ uggaṇhanto attanāpi na kilamati, ācariyampi na vihettheti; tasmā thokaṃ uddisāpetvā bahukālaṃ sajjhāyitvā evaṃ pañcasandhikaṃ kammaṭṭhānaṃ uggahetvā sace tattha sappāyaṃ hoti, tattheva vasitabbaṃ. No ce tattha sappāyaṃ hoti, ācariyaṃ āpucchitvā sace mandapañño yojanaparamaṃ gantvā, sace tikkhapañño dūrampi gantvā aṭṭhārasasenāsanadosavivajjitaṃ, pañcasenāsanāṅgasamannāgataṃ senāsaṇaṃ upagamma tattha vasantena upacchinnakuddakapalibodhena katabhattakiccena bhattasammadaṃ paṭivīnodetvā ratanattayaguṇānussaraṇena cittaṃ sampahaṃsetvā ācariyuggahato ekapadampi asammussantena idaṃ ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ manasikātabbaṃ. Ayamettha saṅkhepo. Vitthāro pana imaṃ kathāmaggaṃ icchantena **visuddhimaggato** (visuddhi. 1.55) gahetabbo.

Yaṃ pana vuttaṃ “idaṃ ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ manasikātabba”nti tatrāyaṃ **manasikāraividhi** –

“Gaṇanā anubandhanā, phusanā ṭhapanā sallakkhaṇā;
Vivaṭṭanā pārisuddhi, tesaṅca paṭipassanā”ti. (visuddhi. 1.223; paṭi. ma. aṭṭha. 2.1.163);

“**Gaṇanā**”ti gaṇanāyeva. “**Anubandhanā**”ti anuvahanā. “**Phusanā**”ti phuṭṭhatṭhānaṃ. “**Ṭhapanā**”ti appanā. “**Sallakkhaṇā**”ti vipassanā. “**Vivaṭṭanā**”ti maggo. “**Pārisuddhi**”ti phalaṃ. “**Tesaṅca paṭipassanā**”ti paccavekkhaṇā. Tattha iminā ādikammikakulaputtana paṭhamāṃ gaṇanāya idaṃ kammaṭṭhānaṃ manasikātabbaṃ. Gaṇentena ca pañcannaṃ heṭṭhā na ṭhabetabbaṃ, dasannaṃ upari na netabbaṃ, antare khaṇḍaṃ na dassetabbaṃ. Pañcannaṃ heṭṭhā ṭhāpentassa hi sambādhe okāse cittuppādo vipphandati, sambādhe vaje sanniruddhagogaṇo viya. Dasannaṃ upari nentassa gaṇanānissitova cittuppādo hoti. Antarā khaṇḍaṃ dassentassa “sikhāpattamaṃ nu kho me kammaṭṭhānaṃ, no”ti cittaṃ vikampati. Tasmā ete dose vajjetvā gaṇetabbaṃ.

Gaṇentena ca paṭhamāṃ dandhagaṇanāya dhaññamāpakagaṇanāya gaṇetabbaṃ. Dhaññamāpakā hi nāḷiṃ pūretvā “eka”nti vatvā okirati. Puna pūrento kiñci kacavaraṃ disvā taṃ chaḍḍento “ekaṃ eka”nti vadati. Esa nayo “dve dve”tiādisu. Evameva imināpi assāsapassāsesu yo upaṭṭhāti taṃ gahetvā “ekaṃ eka”nti ādimkatvā yāva “dasa dasā”ti pavattamānaṃ pavattamānaṃ upalakkhetvāya gaṇetabbaṃ. Tassevaṃ gaṇayato nikkhamantā ca pavasantā ca assāsapassāsā pākāṭā honti.

Athānena taṃ dandhagaṇanaṃ dhaññamāpakagaṇanaṃ pahāya sīghagaṇanāya gopālakagaṇanāya gaṇetabbaṃ. Cheko hi gopālako sakkharāyo ucchaṅgena gahetvā rajjudandaḍḍhattho pātova vajaṃ gantvā gāvo piṭṭhiyaṃ paharitvā palighatthambhamatthake nisinno dvāraṃ pattaṃ pattaṃyeva gāvaṃ “eko dve”ti sakkharaṃ khipitvā khipitvā gaṇeti. Tiyāmarattiṃ sambādhe okāse dukkhaṃ vutthagogaṇo nikkhamanto aññamaññaṃ upanighaṃsanto vegena vegena puñjo puñjo hutvā nikkhamati. So vegena vegena “tīṇi cattāri pañca dasā”ti gaṇetiyeva. Evamimassāpi purimanayena gaṇayato assāsapassāsā pākāṭā hutvā sīghaṃ sīghaṃ punappunaṃ saṅcaranti. Tato tena “punappunaṃ saṅcaranti”ti ñatvā anto ca bahi ca aggahetvā dvārappattaṃ dvārappattaṃyeva gahetvā “eko dve tīṇi cattāri pañca, eko dve tīṇi cattāri pañca cha, eko dve tīṇi cattāri pañca cha satta...pe... aṭṭha... nava... dasā”ti sīghaṃ sīghaṃ gaṇetabbameva. Gaṇanāpaṭibaddhe hi kammaṭṭhāne gaṇanābaleneva cittaṃ ekaggaṃ hoti arittūpatthambhanavasena caṇḍasote nāvāṭhapanamiva.

Tassevaṃ sīghaṃ sīghaṃ gaṇayato kammaṭṭhānaṃ nirantarappavattaṃ viya hutvā upaṭṭhāti. Atha “nirantaraṃ pavattati”ti ñatvā anto ca bahi ca vātaṃ apariggahetvā purimanayeneva vegena vegena gaṇetabbaṃ. Antopavisanavātena hi saddhiṃ cittaṃ pavesayato abhantaraṃ vātabbhāhataṃ medapūritaṃ viya hoti, bahinikkhamanavātena saddhiṃ cittaṃ nīharato bahiddhā puthuttārammaṇe cittaṃ vikkhipati. Phuṭṭhokāse pana satim ṭhāpetvā bhāventasseva bhāvanā sampajjati. Tena vuttaṃ – “anto ca bahi ca vātaṃ apariggahetvā purimanayeneva vegena vegena gaṇetabba”nti.

Kīva ciraṃ panetaṃ gaṇetabbanti? Yāva vinā gaṇanāya assāsapassāsārammaṇe sati santiṭṭhati. Bahi visaṭavittakkavicedaṃ katvā assāsapassāsārammaṇe sati saṅghapanatthaṃyeva hi gaṇanāti.

Evaṃ gaṇanāya manasikatvā anubandhanāya manasikātabbaṃ. Anubandhanā nāma gaṇanaṃ paṭisaṃharitvā satiyā niraṇṭaraṃ assāsapassāsānaṃ anugamaṇaṃ; tañca kho na ādimajjhapiyosānānugamanavasena. Bahinikkhamaṇavātassa hi nābhi ādi, hadayaṃ majjhaṃ, nāsikaggaṃ pariyosānaṃ. Abbhantarapavisaṇavātassa nāsikaggaṃ ādi, hadayaṃ majjhaṃ, nābhi pariyosānaṃ. Tañcassa anugacchato vikkhepagataṃ cittaṃ sāraddhāya ceva hoti iñjanāya ca. Yathāha –

“Assāsādimajjhapiyosānaṃ satiyā anugacchato ajjhataṃ vikkhepagatena cittaṇa kāyopi cittampi sāraddhā ca honti iñjitā ca phanditā ca. Passāsādimajjhapiyosānaṃ satiyā anugacchato bahiddhā vikkhepagatena cittaṇa kāyopi cittampi sāraddhā ca honti iñjitā ca phanditā cā”ti (paṭi. ma. 1.157).

Tasmā anubandhanāya manasikarontena na ādimajjhapiyosānavasena manasikātabbaṃ. Apica kho phusaṇavasena ca ṭhapanāvasena ca manasikātabbaṃ. Gaṇanānubandhanāvasena viya hi phusaṇāṭhapanāvasena visuṃ manasikāro natthi. Phuṭṭhaphuṭṭhaṭṭhāneyeva pana gaṇento gaṇanāya ca phusaṇāya ca manasi karoti. Tattheva gaṇanaṃ paṭisaṃharitvā te satiyā anubandhanto appanāvasena ca cittaṃ ṭhappento “anubandhanāya ca phusaṇāya ca ṭhapanāya ca manasi karoti”ti vuccati. Svāyamattho **aṭṭhakathāyaṃ** vuttapaṅguḷadovārikopamāhi **paṭisambhidāyaṃ** vuttakakacopamāya ca veditabbo.

Tatrāyaṃ paṅguḷopamā – “seyyathāpi paṅguḷo dolāya kīḷataṃ mātāputtānaṃ dolaṃ khipitvā tattheva dolatthambhamūle nisinna kamena āgacchantassa ca gacchantassa ca dolāphalakassa ubho koṭiyo majjhañca passati, na ca ubhokoṭimajjhānaṃ dassanattaṃ byāvaṭo hoti. Evamevāyaṃ bhikkhu sativasena upanibandhanatthambhamūle ṭhatvā assāsapassāsadolāṃ khipitvā tattheva nimitta satiyā nisinna kamena āgacchantānañca gacchantānañca phuṭṭhaṭṭhāne assāsapassāsānaṃ ādimajjhapiyosānaṃ satiyā anugacchanto tattha ca cittaṃ ṭhappento passati, na ca tesāṃ dassanattaṃ byāvaṭo hoti. Ayaṃ paṅguḷopamā.

Ayaṃ pana dovārikopamā – “seyyathāpi dovāriko nagarassa anto ca bahi ca purise ‘ko tvaṃ, kuto vā āgato, kuhiṃ vā gacchasi, kiṃ vā te hatthe’ti na vīmaṃsati, na hi tassa te bhārā. Dvārappattaṃ dvārappattaṃyeva pana vīmaṃsati; evameva imassa bhikkhuno anto pavīṭṭhavātā ca bahi nikkhantavātā ca na bhārā honti, dvārappattā dvārappattāyeva bhārāti. Ayaṃ dovārikopamā.

Kakacopamā pana āditopabhuti evaṃ veditabbā. Vuttañhettaṃ –

“Nimittaṃ assāsapassāsā, anārammaṇamekacittassa;
Ajānato ca tayo dhamme, bhāvanānupalabbhati.

“Nimittaṃ assāsapassāsā, anārammaṇamekacittassa;
Jānato ca tayo dhamme, bhāvanā upalabbhati”ti. (paṭi. ma. 1.159);

Kathaṃ ime tayo dhammā ekacittassa ārammaṇaṃ na honti, na cime tayo dhammā aviditā honti, na ca cittaṃ vikkhepaṃ gacchati, padhānañca paññāyati, payogañca sādheti, visesamadhigacchati? Seyyathāpi rukkho same bhūmibhāge nikkhitto, tamenāṃ puriso kakacena chindeyya, rukkhe phuṭṭhakakacadantānaṃ vasena purisassa sati upaṭṭhitā hoti, na āgate vā gate vā kakacadante manasi karoti, na āgatā vā gatā vā kakacadantā aviditā honti, padhānañca paññāyati, payogañca sādheti.

Yathā rukkho same bhūmibhāge nikkhitto; evaṃ upanibandhananimittaṃ. Yathā kakacadantā; evaṃ assāsapassāsā. Yathā rukkhe phuṭṭhakakacadantānaṃ vasena purisassa sati upaṭṭhitā hoti, na āgate vā gate vā kakacadante manasi karoti, na āgatā vā gatā vā kakacadantā aviditā honti, padhānañca paññāyati, payogañca sādheti, evameva bhikkhu nāsikagge vā mukhanimitta vā satim upaṭṭhapetvā nisinna hoti, na āgate vā gate vā assāsapassāsā manasi karoti, na āgatā vā gatā vā assāsapassāsā aviditā honti, padhānañca paññāyati, payogañca sādheti, visesamadhigacchati.

Padhānanti katamaṃ **padhānaṃ**? Āraddhavīriyassa kāyopi cittampi kammaniyaṃ hoti – idaṃ padhānaṃ. Katamo **payogo**? Āraddhavīriyassa upakkilesā pahīyanti, vitakkā vūpasammanti – ayaṃ payogo. Katamo **viseso**? Āraddhavīriyassa saṃyojanā pahīyanti, anusayā byantī honti – ayaṃ viseso. Evaṃ ime tayo dhammā ekacittassa

ārammaṇā na honti, na cime tayo dhammā aviditā honti, na ca cittaṃ vikkhepaṃ gacchati, padhānañca paññāyati, payogañca sādheti, visesamadhigacchati.

“Ānāpānassatī yassa, paripuṇṇā subhāvitā;
Anupubbaṃ paricitā, yathā buddhena desitā;
So imaṃ lokaṃ pabhāseti, abbhā muttova candimā”ti. (paṭi. ma. 1.160);

Ayaṃ kakacopamā. Idha panassa āgatāgatavasena amanasikāramattameva payojananti vedittabbaṃ. Idam kammaṭṭhānaṃ manasikaroto kassaci nacireneva nimittañca uppajjati, avasesajjhānaṅgapatīmaṇḍitā appanāsankhātā ṭhapanā ca sampajjati. Kassaci pana gaṇanāvāseneva manasikārakālatopabhūti anukkamato oḷārikaassāsapassāsanirodhavasena kāyadarathe vūpasante kāyopi cittampi lahukaṃ hoti, sarīraṃ ākāse laṅghanākārapattaṃ viya hoti. Yathā sāraddhakāyassa mañce vā pīṭhe vā nisīdato mañcapīṭhaṃ onamati, vikūjati, paccattharaṇaṃ valiṃ gaṇhāti. Asāraddhakāyassa pana nisīdato neva mañcapīṭhaṃ onamati, na vikūjati, na paccattharaṇaṃ valiṃ gaṇhāti, tūlapicupūritam viya mañcapīṭhaṃ hoti. Kasmā? Yasmā asāraddho kāyo lahuko hoti; evameva gaṇanāvāsena manasikārakālatopabhūti anukkamato oḷārikaassāsapassāsanirodhavasena kāyadarathe vūpasante kāyopi cittampi lahukaṃ hoti, sarīraṃ ākāse laṅghanākārapattaṃ viya hoti.

Tassa oḷārike assāsapassāse niruddhe sukhumaassāsapassāsanimittārammaṇaṃ cittaṃ pavattati, tasmimpi niruddhe aparāparaṃ tato sukhumatarasukhumatamanimittārammaṇaṃ pavattatiyeva. Kathaṃ? Yathā puriso mahatiyā lohasalākāya kaṃsatāḷaṃ ākoṭeyya, ekappahārena mahāsaddo uppajjeyya, tassa oḷārikasaddārammaṇaṃ cittaṃ pavatteyya, niruddhe oḷārike sadde atha pacchā sukhumasaddanimittārammaṇaṃ, tasmimpi niruddhe aparāparaṃ tato sukhumatarasukhumatamasaddanimittārammaṇaṃ cittaṃ pavattateva; evanti vedittabbaṃ. Vuttampi cetam – “seyyathāpi kaṃse ākoṭite”ti (paṭi. ma. 1.171) vitthāro.

Yathā hi aññāni kammaṭṭhānāni uparūpari vibhūtāni honti, na tathā idaṃ. Idam pana uparūpari bhāventassa bhāventassa sukhumattaṃ gacchati, upaṭṭhānampi na upagacchati. Evaṃ anupaṭṭhahante pana tasmiṃ na tena bhikkhunā utthāyāsanaṃ cammakhaṇḍaṃ papphoṭevā gantabbaṃ. Kiṃ katabbaṃ? “Ācariyaṃ pucchissāmi”ti vā “naṭṭhaṃ dāni me kammaṭṭhāna”nti vā na vuttātabbaṃ, iriyāpathaṃ vikopetvā gacchato hi kammaṭṭhānaṃ navanavameva hoti. Tasmā yathānisinneneva desato āharitabbaṃ.

Tatrāyaṃ āharaṇūpāyo. Tena hi bhikkhunā kammaṭṭhānassa anupaṭṭhahanabhāvaṃ ñatvā iti paṭisañcikkhitabbaṃ – “ime assāsapassāsā nāma kattha atthi, kattha natthi, kassa vā atthi, kassa vā natthi”ti. Athevaṃ paṭisañcikkhatā “ime antomātukucchiyaṃ natthi, udae nimuggānaṃ natthi, tathā asaṅṅhābhūtānaṃ matānaṃ catutthajjhānasamāpannānaṃ rūpārūpabhavasamaṅgīnaṃ nirodhasamāpannāna”nti ñatvā evaṃ attanāva attā paṭicodetabbo – “nanu tvam, paṇḍita, neva mātukucchigato, na udae nimuggo, na asaṅṅhābhūto, na mato, na catutthajjhānasamāpanno, na rūpārūpabhavasamaṅgī, na nirodhasamāpanno, atthiyeva te assāsapassāsā, mandapaññatāya pana pariggahetuṃ na sakkosi”ti. Athānena pakatīphuṭṭhavaseneva cittaṃ ṭhapetvā manasikāro pavattetabbo. Ime hi dīghanāsikassa nāsā puṭaṃ ghaṭṭentā pavattanti, rassanāsikassa uttarotṭhaṃ. Tasmānena imaṃ nāma ṭhānaṃ ghaṭṭentīti nimittaṃ paṭṭhapetabbaṃ. Imameva hi atthavasam paṭicca vuttaṃ bhagavatā – “nāhaṃ, bhikkhave, muṭṭhassatissa asampajānassa ānāpānassatībhāvanaṃ vadāmi”ti (ma. ni. 3.149; saṃ. ni. 5.992). Kiñcāpi hi yaṃkiñci kammaṭṭhānaṃ satassa sampajānasseva sampajjati, ito aññaṃ pana manasikarontassa pākāṭaṃ hoti. Idam pana ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ garukaṃ garukabhāvanaṃ buddhapaccekabuddhabuddhaputtānaṃ mahāpurisānameva manasikārabhūmibhūtaṃ, na ceva ittarāṃ, na ca ittarasattasamāsevitaṃ. Yathā yathā manasi karīyati, tathā tathā santañceva hoti sukhumañca. Tasmā ettha balavatī sati ca paññā ca icchitabbā.

Yathā hi maṭṭhasātakassa tunnakaraṇakāle sūcipi sukhumā icchitabbā, sūcipāsavedhanampi tato sukhumatarāṃ; evameva maṭṭhasātakasadisassa imassa kammaṭṭhānassa bhāvanākāle sūcipaṭibhāgā satipi sūcipāsavedhanapaṭibhāgā taṃsampayuttā paññāpi balavatī icchitabbā. Tāhi ca pana satipaññāhi samannāgatena bhikkhunā na te assāsapassāsā aññatra pakatīphuṭṭhokāsā pariyesitabbā.

Yathā pana kassako kasim kasitvā balibadde muñcitvā gocarābhimukhe katvā chāyāya nisinno vissameyya, athassa te balibaddā vegena aṭaviṃ paviseyyuṃ. Yo hoti cheko kassako so puna te gahetvā yojetukāmo na tesam anupadaṃ gantvā aṭaviṃ āhiṇḍati. Atha kho rasmiñca patodañca gahetvā ujukameva tesam nipātattitthaṃ gantvā nisīdati vā nipajjati vā. Atha te goṇe divasabhāgaṃ caritvā nipātattitthaṃ otarivā nhatvā ca pivitvā ca paccuttarivā ṭhite disvā rasmiyā bandhitvā patodena vijjhanto ānetvā yojetvā puna kammaṃ karoti; evameva tena bhikkhunā na te assāsapassāsā aññatra pakatīphuṭṭhokāsā pariyesitabbā. Satirasmiṃ pana paññāpatodañca gahetvā pakatīphuṭṭhokāse cittaṃ ṭhapetvā manasikāro pavattetabbo. Evañhissa manasikaroto nacirasseva te upaṭṭhahanti,

nipātattithe viya goṇā. Tato tena satirasmiyā bandhitvā tasmimyeva ṭhāne yojetvā paññāpatodena vijjhantena puna kammaṭṭhānaṃ anuyuñjittabbaṃ; tassevamanuyuñjato nacirasseva nimittaṃ upaṭṭhāti. Taṃ panetaṃ na sabbesaṃ ekasadiṣaṃ hoti; apica kho kassaci sukhasamphassaṃ uppādayamāno tūlapicu viya, kappāsapicu viya, vāṭadhārā viya ca upaṭṭhātīti ekacce āhu.

Ayaṃ pana **aṭṭhakathāvinicchayo** – idaṅhi kassaci tārakarūpaṃ viya, maṇigulīkā viya, muttāgulīkā viya ca kassaci kharasamphassaṃ hutvā kappāsaṭṭhi viya, sārādārusūci viya ca kassaci dīghapāmaṅgasuttaṃ viya, kusumadāmaṃ viya, dhūmasikhā viya ca kassaci vitthata makkaṭakasuttaṃ viya, valāhakaṭālaṃ viya, padumapupphaṃ viya, rathacakkaṃ viya, candamaṇḍalaṃ viya, sūriyamaṇḍalaṃ viya ca upaṭṭhāti. Tañca panetaṃ yathā sambahulesu bhikkhūsu suttantaṃ sajjhāyitvā nisinnesu ekena bhikkhunā “tumahākaṃ kīḍisaṃ hutvā idaṃ suttaṃ upaṭṭhāti”ti vutte eko “mayhaṃ mahatī pabbateyyā nadī viya hutvā upaṭṭhāti”ti āha. Aparo “mayhaṃ ekā vanarāji viya”. Añño “mayhaṃ sītaccchāyo sākhasampanno phalabhārabharitarukkho viyā”ti. Tesaṅhi taṃ ekameva suttaṃ saññānānatāya nānato upaṭṭhāti. Evaṃ ekameva kammaṭṭhānaṃ saññānānatāya nānato upaṭṭhāti. Saññājaṅhi etaṃ saññānidānaṃ saññāppabhavaṃ tasmā saññānānatāya nānato upaṭṭhātīti veditabbaṃ.

Ettha ca aññaṃeva assāsārammaṇaṃ cittaṃ, aññaṃ passāsārammaṇaṃ, aññaṃ nimittārammaṇaṃ yassa hi ime tayo dhammā natthi, tassa kammaṭṭhānaṃ neva appanaṃ na upacāraṃ pāpuṇāti. Yassa panime tayo dhammā atthi, tasseva kammaṭṭhānaṃ appanañca upacārañca pāpuṇāti. Vuttañhetamaṃ –

“Nimittaṃ assāsapassāsā, anārammaṇamekacittassa;
Ajānato ca tayo dhamme, bhāvanānupalabbhati.

“Nimittaṃ assāsapassāsā, anārammaṇamekacittassa;
Jānato ca tayo dhamme, bhāvanā upalabbhati”ti. (visuddhi. 1.231);

Evaṃ upaṭṭhite pana nimitte tena bhikkhunā ācariyasantikaṃ gantvā ārocetabbaṃ – “mayhaṃ, bhante, evarūpaṃ nāma upaṭṭhāti”ti. Ācariyena pana “etaṃ nimitta”nti vā “na nimitta”nti vā na vattabbaṃ. “Evaṃ hoti, āvuso”ti vatvā pana “punappunaṃ manasi karohī”ti vattabbo. “Nimitta”nti hi vutte vosānaṃ āpajjeyya; “na nimitta”nti vutte nirāso visīdeyya. Tasmā tadubhayampi avatvā manasikāreyeva niyojetabboti. Evaṃ tāva **dīghabhāṇakā. Majjhimbhāṇakā** panāhu – “nimittamidaṃ, āvuso, kammaṭṭhānaṃ punappunaṃ manasi karohi sappurisāti vattabbo”ti. Athānena nimittēyeva cittaṃ ṭhapetabbaṃ. Evamassāyaṃ ito pabhuti ṭhapanāvasena bhāvanā hoti. Vuttañhetamaṃ porāṇehi –

“Nimitte ṭhapayaṃ cittaṃ, nānākāraṃ vibhāvayaṃ;
Dhīro assāsapassāsē, sakaṃ cittaṃ nibandhati”ti. (visuddhi. 1.232; paṭi. ma. aṭṭha. 2.1.163);

Tassevaṃ nimittupaṭṭhānato pabhuti nīvaraṇāni vikkhambhitāneva honti kilesā sannisinnāva sati upaṭṭhitāyeva, cittaṃ samāhitameva. Idaṅhi dvīhākārehi cittaṃ samāhitaṃ nāma hohi – upacārabhūmiyaṃ vā nīvaraṇappahānena, paṭilābhābhūmiyaṃ vā aṅgapātubhāvena. Tatha “**upacārabhūmi**”ti upacārasamādhi; “**paṭilābhābhūmi**”ti appanāsamādhi. Tesaṃ kiṃ nānākāraṇaṃ? Upacārasamādhi kusalavīthiyaṃ javitvā bhavaṅgaṃ otarati, appanāsamādhi divasabhāge appētvā nisinnassa divasabhāgampi kusalavīthiyaṃ javati, na bhavaṅgaṃ otarati. Imesu dvīsu samādhīsu nimittapātubhāvena upacārasamādhinā samāhitaṃ cittaṃ hoti. Athānena taṃ nimittaṃ neva vaṇṇato manasikātabbaṃ, na lakkhaṇato paccavekkhitabbaṃ. Apica kho khattiyamahesiyā cakkavattigabbho viya kassakena sāliyavagabbho viya ca appamattena rakkhitabbaṃ; rakkhitaṃ hissa phaladaṃ hoti.

“Nimittaṃ rakkhato laddha, parihāni na vijjati;
Ārakkhamhi asantamhi, laddhaṃ laddhaṃ vinassatī”ti.

Tatrāyaṃ **rakkhaṇūpāyo** – tena bhikkhunā āvāso, gocaro, bhassaṃ, puggalo, bhojanaṃ, utu, iriyāpathoti imāni satta asappāyāni vajjetvā tāneva satta sappāyāni sevantena punappunaṃ taṃ nimittaṃ manasikātabbaṃ.

Evaṃ sappāyasevanena nimittaṃ thiraṃ katvā vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ gamayitvā vatthuvisadakiriyā, indriyasamattapaṭipādanatā, nimittakusalatā, yasmim samaye cittaṃ sapaggahetabba tasmim samaye cittapaggaṇhanā, yasmim samaye cittaṃ niggahetabbaṃ tasmim samaye cittaniggaṇhanā, yasmim samaye cittaṃ sampahaṃsetabbaṃ tasmim samaye sampahaṃsetabbaṃ tasmim samaye cittasampahaṃsanā, yasmim samaye cittaṃ ajjuhekkhitabbaṃ tasmim samaye cittaajjuhekkhanā, asamāhitapuggalaparivajjanā, samāhitapuggalasevanā, tadadhimmuttatīti imāni dasa appanākosallāni avijahantena yogo karaṇīyo.

Tassevaṃ anuyuttassa viharato idāni appanā uppajjissatīti bhavaṅgaṃ vicchinditvā nimittārammaṇaṃ manodvārāvajjanaṃ uppajjati. Tasmīṃca niruddhe tadevārammaṇaṃ gahetvā cattāri pañca vā javanāni, yesaṃ paṭhamaṃ parikammaṃ, dutiyaṃ upacāraṃ, tatiyaṃ anulomaṃ, catutthaṃ gotrabhu, pañcamaṃ appanācittaṃ. Paṭhamaṃ vā parikammañceva upacārañca, dutiyaṃ anulomaṃ, tatiyaṃ gotrabhu, catutthaṃ appanācittanti vuccati. Catutthameva hi pañcamaṃ vā appeti, na chaṭṭhaṃ sattamaṃ vā āsannabhavaṅgapātāṭā.

Ābhidhammikagodattatthero panāha – “āsevanapaccayena kusalā dhammā balavanto honti; tasmā chaṭṭhaṃ sattamaṃ vā appeti”ti. Taṃ **aṭṭhakathāsu** paṭikkhittaṃ. Tattha pubbhāgacittāni kāmāvacarāni honti, appanācittaṃ pana rūpāvacaraṃ. Evamanena pañcaṅgavippahīnaṃ, pañcaṅgasamannāgataṃ, dasalakkhaṇasampannaṃ, tividhakalyāṇaṃ, paṭhamajjhānaṃ adhigataṃ hoti. So tasmīmyevārammaṇe vitakkādayo vūpasametvā dutiyatatiyacatutthajjhānāni pāpuṇāti. Ettāvata ca ṭhapanāvasena bhāvanāya pariyoṣānappatto hoti. Ayamettha saṅkhepakathā. Vitthāro pana icchantena **visuddhimaggato** gahetabbo.

Evaṃ pattacatutthajjhāno panettha bhikkhu sallakkhaṇāvivaṭṭanāvasena kammaṭṭhānaṃ vaḍḍhetvā pārisuddhiṃ pattukāmo tadeva jhānaṃ āvajjanasamāpajjanaadhiṭṭhānavuṭṭhānapaccavekkhaṇasaṅkhātehi pañcahākārehi vasippattaṃ paguṇaṃ katvā arūpapubbaṅgamaṃ vā rūpaṃ, rūpapubbaṅgamaṃ vā arūpanti rūpārūpaṃ pariggahetvā vipassanaṃ paṭṭhapeti. Kathaṃ? So hi jhānā vuṭṭhahitvā jhānaṅgāni pariggahetvā tesam nissayaṃ hadayavatthumaṃ taṃ nissayāni ca bhūtāni tesañca nissayaṃ sakalampi karajakāyaṃ passati. Tato “jhānaṅgāni arūpaṃ, vatthādīni rūpa”nti rūpārūpaṃ vavatthapeti.

Atha vā samāpattito vuṭṭhahitvā kesādīsu koṭṭhāsesu pathavīdhātuādivasena cattāri bhūtāni taṃnissitarūpāni ca pariggahetvā yathāpariggahitarūpārammaṇaṃ yathāpariggahitarūpavatthudvārārammaṇaṃ vā sasampayuttadhammaṃ viññāṇaṃca passati. Tato “bhūtādīni rūpaṃ sasampayuttadhammaṃ viññāṇaṃ arūpa”nti vavatthapeti.

Atha vā samāpattito vuṭṭhahitvā assāsapassāsānaṃ samudayo karajakāyo ca cittañcāti passati. Yathā hi kammāragaggiyā dhamamānāya bhastañca purisassa ca tajaṃ vāyāmaṃ paṭicca vāto sañcarati; evameva kāyañca cittañca paṭicca assāsapassāsāti. Tato assāsapassāse ca kāyañca rūpaṃ, cittañca taṃsampayuttadhamme ca arūpanti vavatthapeti.

Evaṃ nāmarūpaṃ vavatthapetvā tassa paccayaṃ pariyesati, pariyesanto ca taṃ disvā tīsupi addhāsu nāmarūpassa pavattiṃ ārabha kaṅkhaṃ vitarati. Vitiṇṇakaṅkho kalāpasammasanavasena tilakkhaṇaṃ āropetvā udayabbayānupassanāya pubbhāge uppanne obhāsādayo dasa vipassanupakkilese pahāya upakkilesavimuttaṃ paṭipadāññaṃ “maggo”ti vavatthapetvā udayaṃ pahāya bhaṅgānupassanaṃ patvā niraṅgamaṃ bhaṅgānupassanaṃ bhayato upaṭṭhitesu sabbasaṅkhāresu nibbindanto virajjanto vimuccanto yathākkamaṃ cattāro ariyamagge pāpuṇitvā arahattaphale paṭiṭṭhāya ekūnavīsatiḥedassa paccavekkhaṇaṅgāssa pariyaṅgappatto sadevakassa lokassa aggadakkhiṇeyyo hoti. Ettāvata cassa gaṇanaṃ ādiṃ katvā vipassanāpariyoṣānā ānāpānassatisamādhībhāvanā ca samattā hotīti.

Ayaṃ sabbākārato paṭhamacatukkavaṇṇanā.

Itaresu pana tīsu catukkesu yasmā viṣuṃ kammaṭṭhānabhāvanānayo nāma natthi; tasmā anupadavaṇṇanāyeneva nesaṃ attho veditabbo. **Pītipaṭisaṃvedīti** pītiṃ paṭisaṃviditaṃ karonto pākaṭaṃ karonto assasissāmi passasissāmīti sikkhati. Tattha dvīhākārehi pīti paṭisaṃviditā hoti – ārammaṇato ca asammohato ca.

Kathaṃ ārammaṇato pīti paṭisaṃviditā hoti? Sappīṭike dve jhāne samāpajjati, tassa samāpattikkhaṇe jhānapaṭilābhena ārammaṇato pīti paṭisaṃviditā hoti ārammaṇassa paṭisaṃviditattā.

Kathaṃ asammohato? Sappīṭike dve jhāne samāpajjitvā vuṭṭhāya jhānasampayuttakapītiṃ khayato vayato sammasati, tassa vipassanākkhaṇe lakkhaṇapaṭivedhena asammohato pīti paṭisaṃviditā hoti. Vuttañhetam **paṭisambhidāyaṃ** –

“Dīghaṃ assāsavasena cittassa ekaggataṃ avikkhepaṃ pajānato sati upaṭṭhitā hoti. Tāya satiyā tena ñāṇena sā pīti paṭisaṃviditā hoti. Dīghaṃ passāsavasena...pe... rassaṃ assāsavasena... rassaṃ passāsavasena... sabbakāyappaṭisaṃvedī assāsavasena... sabbakāyappaṭisaṃvedī passāsavasena... passambhayaṃ kāyasankhāraṃ assāsavasena... passambhayaṃ kāyasankhāraṃ passāsavasena cittassa

ekaggataṃ avikkhepaṃ pajānato sati upaṭṭhitā hoti, tāya satiyā tena ñānena sā pīti paṭisaṃveditā hoti. Āvajjato sā pīti paṭisaṃveditā hoti jānato... passato... paccavekkhato... cittaṃ adhiṭṭhahato... saddhāya adhimuccato... vīriyaṃ paggaṇhato... satiyaṃ upaṭṭhāpayato... cittaṃ samādahato... paññāya pajānato... abhiññeyyaṃ abhijānato... pariññeyyaṃ pari jānato... pahātabbaṃ pajahato... bhāvetabbaṃ bhāvayato... sacchikātabbaṃ sacchikaroto sā pīti paṭisaṃveditā hoti. Evaṃ sā pīti paṭisaṃveditā hoti” (paṭi. ma. 1.172).

Eteneva nayena avasesapadānipi atthato veditabbāni. Idaṃ panettha visesamattaṃ. Tiṇṇaṃ jhānānaṃ vasena sukhapaṭisaṃveditā catunnaṃpi vasena cittasaṅkhārapaṭisaṃveditā veditabbā. “**Cittasaṅkhāro**”ti vedanādayo dve khandhā. **Sukhappaṭisaṃvedipade** cettha vipassanābhūmidassanattaṃ “sukhanti dve sukhāni – kāyikañca sukhaṃ cetasikañca”ti **paṭisambhidāyaṃ** vuttaṃ. **Passambhayaṃ cittasaṅkhāranti** oḷārikaṃ oḷārikaṃ cittasaṅkhāraṃ passambhento, nirodhentoti attho. So vitthārato kāyasaṅkhāre vuttanayeneva veditabbo. Apicettha **pītipade** pītīsīsenā vedanā vuttā. **Sukhapade** sarūpeneva vedanā. Dvīsu cittasaṅkhārapadesu “saññā ca vedanā ca cetasikā ete dhammā cittaapaṭibaddhā cittasaṅkhārā”ti (paṭi. ma. 1.174; ma. ni. 1.463) vacanato saññāsampayuttā vedanāti. Evaṃ vedanānupassanāyena idaṃ catukkaṃ bhāsītanti veditabbaṃ.

Tatīyacatukkepi catunnaṃ jhānānaṃ vasena cittaapaṭisaṃveditā veditabbā. **Abhippamodayaṃ cittanti** cittaṃ modento pamodento hāsento pahāsento assasissāmi passasissāmīti sikkhatī. Tattha dvīhākārehi abhippamodo hoti – samādhivasena ca vipassanāvasena ca.

Kathaṃ samādhivasena? Sappīti ke dve jhāne samāpajjati, so samāpattikkhaṇe sampayuttāya pītiyā cittaṃ āmodeti pamodeti. Kathaṃ vipassanāvasena? Sappīti ke dve jhāne samāpajjitvā vuṭṭhāya jhānasampayuttakapītiṃ khayato vayato sammasati; evaṃ vipassanākkhaṇe jhānasampayuttakapītiṃ ārammaṇaṃ katvā cittaṃ āmodeti pamodeti. Evaṃ paṭipanno “abhippamodayaṃ cittaṃ assasissāmi passasissāmīti sikkhatī”ti vuccati.

Samādahaṃ cittanti paṭhamajjhānādivasena ārammaṇe cittaṃ samaṃ ādahanto samaṃ ṭhapento tāni vā pana jhānāni samāpajjitvā vuṭṭhāya jhānasampayuttakacittaṃ khayato vayato sammasato vipassanākkhaṇe lakkhaṇapaṭivedhena uppajjati khaṇikacittekaggatā; evaṃ uppanāya khaṇikacittekaggatāya vasenapi ārammaṇe cittaṃ samaṃ ādahanto samaṃ ṭhapento “samādahaṃ cittaṃ assasissāmi passasissāmīti sikkhatī”ti vuccati.

Vimocayaṃ cittanti paṭhamajjhānena nīvaraṇehi cittaṃ mocento vimocento, dutiyena vitakkavicārehi, tatīyena pītiyā, catutthena sukhadukkhehi cittaṃ mocento vimocento. Tāni vā pana jhānāni samāpajjitvā vuṭṭhāya jhānasampayuttakacittaṃ khayato vayato sammasati. So vipassanākkhaṇe aniccānupassanāya nīcassaññāto cittaṃ mocento vimocento, dukkhānupassanāya sukhasaññāto, anattānupassanāya attasaññāto, nibbidānupassanāya nandito, virāgānupassanāya rāgato, nirodhānupassanāya samudayato, paṭinissaggānupassanāya ādānato cittaṃ mocento vimocento assasati ceva passasati ca. Tena vuttaṃ – “vimocayaṃ cittaṃ assasissāmi passasissāmīti sikkhatī”ti. Evaṃ cittaṇupassanāvasena idaṃ catukkaṃ bhāsītanti veditabbaṃ.

Catutthacatukke pana **aniccānupassīti** ettha tāva aniccaṃ veditabbaṃ, aniccatā veditabbā, aniccānupassanā veditabbā, aniccānupassī veditabbo. Tattha “**anicca**”nti pañcakkhandhā. Kasmā? Uppādavayaññāthattabhāvā. “**Aniccatā**”ti tesaññeva uppādavayaññāthattaṃ hutvā abhāvo vā nibbattānaṃ tenevākārena aṭṭatvā khaṇabhaṅgena bhedoti attho. “**Aniccānupassanā**”ti tassā aniccatāya vasena rūpādīsu “anicca”nti anupassanā; “**aniccānupassī**”ti tāya anupassanāya samannāgato; tasmā evaṃ bhūto assasanto ca passasanto ca idha “aniccānupassī assasissāmi, passasissāmīti sikkhatī”ti veditabbo.

Virāgānupassīti ettha pana dve virāgā – khayavirāgo ca accantavirāgo ca. Tattha “**khayavirāgo**”ti saṅkhārānaṃ khaṇabhaṅgo; “**accantavirāgo**”ti nibbānaṃ; “**virāgānupassanā**”ti tadubhayadassanavasena pavattā vipassanā ca maggo ca. Tāya duvidhāyapi anupassanāya samannāgato hutvā assasanto ca passasanto ca “virāgānupassī assasissāmi passasissāmīti sikkhatī”ti veditabbo. **Nirodhānupassīpade**pi eseva nayo.

Paṭinissaggānupassīti etthāpi dve paṭinissaggā – pariccāgapaṭinissaggo ca pakkhandanapaṭinissaggo ca. Paṭinissaggoyeva anupassanā paṭinissaggānupassanā; vipassanāmaggānametaṃ adhivacanaṃ. **Vipassanā** hi tadaṅgavasena saddhiṃ khandhābhisaṅkhārehi kilese pariccajati, saṅkhatadosadassanena ca tabbiparīte nibbāne tanninnatāya pakkhandatīti **pariccāgapaṭinissaggo** ceva **pakkhandanapaṭinissaggo** cāti vuccati. **Maggo** samucchadavasena saddhiṃ khandhābhisaṅkhārehi kilese pariccajati, ārammaṇakaraṇena ca nibbāne pakkhandatīti **pariccāgapaṭinissaggo** ceva **pakkhandanapaṭinissaggo** cāti vuccati. Ubhayampi pana purimapurimaññānaṃ anuanu passanato anupassanāti vuccati. Tāya duvidhāya paṭinissaggānupassanāya samannāgato hutvā assasanto ca passasanto ca paṭinissaggānupassī assasissāmi passasissāmīti sikkhatīti veditabbo. **Evaṃ bhāvīti** evaṃ soḷasahi

ākārehi bhāvito. Sesam vuttanayameva.

Ānāpānassatisamādhikathā niṭṭhitā.

167. Atha kho bhagavātiādimhi pana ayam saṅkhepattho. Evaṃ bhagavā ānāpānassatisamādhikathāya bhikkhū samassāsetvā atha yaṃ taṃ tatiyapārājikapaññattiyā nidānañceva pakaraṇaṇca uppannaṃ bhikkhūnaṃ aññaṃaññaṃ jīvita voropanaṃ, etasmiṃ nidāne etasmiṃ pakaraṇe bhikkhusaṅghaṃ sannipātetvā paṭipucchitvā vigarahitvā ca yasmā tattha attanā attānaṃ jīvita voropanaṃ migalaṇḍikena ca voropāpanaṃ pārājikavatthu na hoti; tasmā taṃ ṭhapetvā pārājikassa vatthubhūtaṃ aññaṃaññaṃ jīvita voropanaṃeva gahetvā pārājikaṃ paññapento “**yo pana bhikkhu sañicca manussaviggaha**”ntiādimāha. Ariyapuggalamissakattā panettha “moghapurisā”ti avatvā “te bhikkhū”ti vuttaṃ.

Evaṃ mūlacchejjasena daḷhaṃ katvā tatiyapārājike paññatte aparaṃpi anupaññattatthāya maraṇavaṇṇasaṃvaṇṇanavattu upapādi, tassuppattidīpanatthaṃ “evañcidaṃ bhagavatā”tiādi vuttaṃ.

168. Tattha paṭibaddhacittāti chandarāgena paṭibaddhacittā; sārattā apekkhavantoti attho. **Maraṇavaṇṇaṃ samvaṇṇemāti** jīvite ādīnaṃ dassetvā maraṇassa guṇaṃ vaṇṇema; ānisaṃsaṃ dassemāti. **Katakalyāṇo**tiādisu ayam padattho – kalyāṇaṃ sucikammaṃ kataṃ tayāti tvam kho asi **katakalyāṇo**. Tathā kusalaṃ anavajjakammaṃ kataṃ tayāti **katakusalo**. Maraṇakāle sampatte yā sattānaṃ uppajjati bhayaṃsaṅkhātā bhīrutā, tato tāyanaṃ rakkhaṇakammaṃ kataṃ tayāti **katabhīrutāṇo** pāpaṃ. Lāmakakammaṃ akataṃ tayāti **akatapāpo**. Luddaṃ dāruṇaṃ dussīyakammaṃ akataṃ tayāti **akataluddo**. Kibbisam sāhasikakammaṃ lobhādikilesussadaṃ akataṃ tayāti **akatakibbisso**. Kasmā idaṃ vuccati? Yasmā sabbappakāraṃpi kataṃ tayā kalyāṇaṃ, akataṃ tayā pāpaṃ; tena taṃ vadāma – “kiṃ tuyhaṃ iminā rogābhībhūtattā lāmakena pāpakena dukkhabahulattā dujjīvitena”. **Matam te jīvita seyyoti** tava maraṇaṃ jīvita sundarataṃ. Kasmā? Yasmā ito tvam kālaṅkato katakalo hutvā kālaṃ katvā maritvāti attho. Kāyassa bhedā...pe... upapajjissasi. Evaṃ upapanno ca tattha dibbehi devaloke uppannehi pañcahi kāmaguṇehi manāpiyarūpādikehi pañcahi vatthukāmakotṭhāsehi samappito samaṅgībhūto paricarissasi sampayutto samodhānagato hutvā ito cito ca carissasi, vicarissasi abhiraṃssasi vāti attho.

169. Asappāyānīti ahitāni avuḍḍhikarāni yāni khippameva jīvitaṃkhamayaṃ pāpenti.

Padabhājanīyavaṇṇanā

172. Sañiccāti ayam “sañicca manussaviggaha”nti mātikāya vuttassa sañiccāpadassa uddhāro. Tattha **santi** upasaggo, tena saddhiṃ ussukkavacanamaṃ sañiccāti; tassa sañcetevā suṭṭhu cetevāti attho. Yasmā pana yo sañicca voropeti, so jānanto sañjānanto hoti, tañcassa voropanaṃ cecca abhivitaritvā vītikkamo hoti. Tasmā byañjane ādaraṃ akatvā atthameva dassetuṃ “jānanto sañjānanto cecca abhivitaritvā vītikkamo”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ. Tattha **jānantoti** “pāṇo”ti jānanto. **Sañjānantoti** “jīvita voropemī”ti sañjānanto; teneva pāṇajānanākārena saddhiṃ jānantoti attho. **Ceccāti** vadhakacetanāvasena cetevā pakappetvā. **Abhivitaritvāti** upakkamavasena maddanto nirāsaṅkacittaṃ pesetvā. **Vītikkamoti** evaṃ pavattassa yo vītikkamo ayam sañiccāsaddassa sikhāpatta atthoti vuttaṃ hoti.

Idāni “manussaviggahaṃ jīvita voropeyyā”ti ettha vuttaṃ manussattabhāvaṃ ādito paṭṭhāya dassetuṃ “**manussaviggaho nāma**”tiādimāha. Tattha gabbhaseyyakānaṃ vasena sabbasukhumaattabhāvadassanattam “**yaṃ mātukucchismi**”nti vuttaṃ. **Paṭhamaṃ cittanti** paṭisandhicittaṃ. **Uppannanti** jātaṃ. **Paṭhamaṃ viññānaṃ pātubhūtaṃ** idaṃ tasseva vevacanaṃ. “Mātukucchismiṃ paṭhamaṃ citta”nti vacanena cettha sakalāpi pañcavokārapaṭisandhi dassitā hoti. Tasmā tañca paṭhamaṃ cittaṃ taṃsampayuttā ca tayo arūpakkhandaṃ tena saha nibbattañca kalalarūpanti ayam sabbapaṭhamaṃ manussaviggaho. Tattha “**kalalarūpa**”nti itthipurisānaṃ kāyavatthubhāvasakavasena samatiṃsa rūpāni, napuṃsakānaṃ kāyavatthudasakavasena vīsati. Tattha itthipurisānaṃ kalalarūpaṃ jātiunṇāya ekena aṃsunā uddhaṭatelaṃbindumattaṃ hoti acchaṃ vippasannaṃ. Vuttañcetam **aṭṭhakathāyaṃ** –

“Tilatelassa yathā bindu, sappimaṇḍo anāvilo;

Evaṃvaṇṇappaṭibhāgaṃ kalalanti pavuccatī”ti. (vibha. aṭṭha. 26 pakiṇṇakakathā; saṃ. ni. aṭṭha. 1.1.235);

Evaṃ parittakaṃ vatthum ādiṃ katvā pakatiyā vīsavassatāyukassa sattassa yāva maraṇakālā etthantare anupubbena vuḍḍhippatta attabhāvo eso manussaviggaho nāma.

Jīvitā voroṇeppiyāti kalalakālepi tāpanamaddanehi vā bhesajjasampadānena vā tato vā uddhampi tadanurūpena upakkamena jīvitā viyojeyyāti attho. Yasmā pana jīvitā voroṇanam nāma atthato jīvitindriyupacchedanameva hoti, tasmā etassa padabhājane “**jīvitindriyam upacchindati uparodheti santatiṃ vikopetī**”ti vuttam. Tattha jīvitindriyassa pavēṇighaṇanam upacchindanto uparodhento ca “jīvitindriyam upacchindati uparodheti”ti vuccati. Svāyamattho “santatiṃ vikopetī”tipadena dassito. **Vikopetīti** viyojēti.

Tattha duvidham jīvitindriyam – rūpajīvitindriyam, arūpajīvitindriyaṇca. Tesu arūpajīvitindriye upakkamo natthi, taṃ voroṇetum na sakkā. Rūpajīvitindriye pana atthi, taṃ voroṇetum sakkā. Taṃ pana voroṇento arūpajīvitindriyampi voroṇeti. Teneva hi saddhiṃ taṃ nirujjhati tadāyattavuttito. Taṃ pana voroṇento kiṃ atītam voroṇeti, anāgataṃ, paccuppannanti? Neva atītam, na anāgataṃ, tesu hi ekaṃ niruddham ekaṃ anuppannanti ubhapampi asantaṃ, asantattā upakkamo natthi, upakkamassa natthitāya ekampi voroṇetum na sakkā. Vuttampi cetam –

“Atīte cittakkhaṇe jīvittha, na jīvati; na jīvissati. Anāgate cittakkhaṇe jīvissati, na jīvittha; na jīvati. Paccuppanne cittakkhaṇe jīvati, na jīvittha; na jīvissati”ti (mahāni. 10).

Tasmā yattha jīvati tattha upakkamo yuttoti paccuppannam voroṇeti.

Paccuppannaṇca nāmetam khaṇapaccuppannam, santatipaccuppannam, addhāpaccuppannanti tividham. Tattha “**khaṇapaccuppannam**” nāma uppādajarābhāṅgasamaṅgi, taṃ voroṇetum na sakkā. Kasmā? Sayameva nirujjhanato. “**Santatipaccuppannam**” nāma sattaṭṭhajanavāramattam sabhāgasantativasena pavattitvā nirujjhanakam, yāva vā uṇhato āgantvā ovarakam pavisitvā nisinnassa andhakāram hoti, sītato vā āgantvā ovarake nisinnassa yāva visabhāgautupātubhāvena purimako utu nappaṭṭipassambhati, etthantare “santatipaccuppanna”nti vuccati. Paṭisandhito pana yāva cuti, etam “**addhāpaccuppannam**” nāma. Tadubhayampi voroṇetum sakkā. Katham? Tasmīṇhi upakkame kate laddhupakkamam jīvitānavakam nirujjhamānam dubbalassa parihīnavegassa santānassa paccayo hoti. Tato santatipaccuppannam vā addhāpaccuppannam vā yathāparicchinnaṃ kalam apatvā antarāva nirujjhati. Evaṃ tadubhayampi voroṇetum sakkā, tasmā tadeva sandhāya “santatiṃ vikopetī”ti idaṃ vuttanti veditabbam.

Imassa panatthassa āvibhāvattam pāṇo veditabbo, pāṇātipāto veditabbo, pāṇātipāti veditabbo, pāṇātipātassa payogo veditabbo. Tattha “**pāṇo**”ti vohārato satto, paramatthato jīvitindriyam. Jīvitindriyaṇhi atipātentō “pāṇam atipāteṭi”ti vuccati taṃ vuttappakārameva. “**Pāṇātipāto**”ti yāya cetanāya jīvitindriyupacchedakam payogam samuṭṭhāpeti, sā vadhakacetanā “pāṇātipāto”ti vuccati. “**Pāṇātipāti**”ti vuttacetanāsamaṅgi puggalo daṭṭhabbo. “**Pāṇātipātassa payogo**”ti pāṇātipātassa chapayogā – sāhatthiko, āṇattiko, nissaggiyo, thāvaro, vijjāmayo, iddhimayoti.

Tattha “**sāhatthiko**”ti sayam mārentassa kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā paharaṇam. “**Āṇattiko**”ti aññaṃ āṇāpentassa “evaṃ vijjhivā vā paharivā vā mārehi”ti āṇāpanam. “**Nissaggiyo**”ti dūre ṭhitam māretukāmassa kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā ussattiyantapāsāṇādīnam nissajjanam. “**Thāvaro**”ti asaṅcārimena upakaraṇena māretukāmassa opātaapassenaupanikkhipanam bhesajjasamvidhānam. Te cattāropi parato pālīvaṇṇanāyameva vitthārato āvibhavissanti.

Vijjāmayaiddhimayā pana pāliyam anāgatā. Te evaṃ veditabbā. Saṅkhepatō hi māraṇattam vijjāparijappanam **vijjāmayo** payogo. **Aṭṭhakathāsu** pana “katamo vijjāmayo payogo? Āthabbaṇikā āthabbaṇam payojenti; nagare vā ruddhe saṅgāme vā paccupaṭṭhite paṭisenāya paccatthikesu paccāmittesu itim uppādentī, upaddavam uppādentī, rogam uppādentī, pajjarakam uppādentī, sūcikaṃ karontī, visūcikaṃ karontī, pakkhandiyam karontī. Evaṃ āthabbaṇikā āthabbaṇam payojenti. Vijjādhārā vijjam parivattetvā nagare vā ruddhe...pe... pakkhandiyam karontī”ti evaṃ vijjāmayam payogam dassetvā āthabbaṇikehi ca vijjādharehi ca māritānam bahūni vatthūni vuttāni, kiṃ tehi! Idañhettha lakkhaṇam māraṇāya vijjāparijappanam vijjāmayo payogoti.

Kammavipākajāya iddhiyā payojanam **iddhimayo** payogo. Kammavipākajiddhi ca nāmesā nāgānam nāgiddhi, supañṇānam supañṇiddhi, yakkhānam yakkhiddhi, devānam deviddhi, rājūnam rājiddhīti bahuvidhā. Tattha diṭṭhadatṭhaphuṭṭhavisānam nāgānam disvā daṃsitvā phusitvā ca parūpaghātakaraṇe “**nāgiddhi**” veditabbā. Supañṇānam mahāsamuddato dvattibyāmasatappamāṇānāguddharaṇe “**supañṇiddhi**” veditabbā. Yakkhā pana neva āgacchantā na paharantā dissanti, tehi pahaṭasattā pana tasmimyeva ṭhāne maranti, tatra tesam “**yakkhiddhi**” daṭṭhabbā. Vessavaṇassa sotāpannakālato pubbe nayanāvudhena olokitaṃ bhaṇḍānam maraṇe aññesaṇca devānam yathāsakam iddhānubhāve “**deviddhi**” veditabbā. Rañño cakkavattissa sapisarissa ākāsagamanādīsu, asokassa

Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanāya saddhiṃ vinicchayakathā – **kāyenāti** hatthena vā pādena vā muṭṭhinā vā jāṇunā vā yena kenaci āṅgapaccāṅgena. **Kāyapaṭibaddhenāti** kāyato amocitena asiādinā paharaṇena. **Nissaggiyenāti** kāyato ca kāyapaṭibaddhato ca mocitena ususattiādinā. Ettāvata sāhatthiko ca nissaggiyo cāti dve payogā vuttā honti.

Tattha ekameko uddissānuddissabhedato duvidho. Tattha uddesike yaṃ uddissa paharati, tasseva maraṇena kammunā bajjhati. “Yo koci maratū”ti evaṃ anuddesike pahārappaccayā yassa kassaci maraṇena kammunā bajjhati. Ubhayathāpi ca paharitamatte vā maratu pacchā vā teneva rogena, paharitamatteyeva kammunā bajjhati. Maraṇādhippāyena ca pahāraṃ datvā tena amatassa puna aññacittena pahāre dinne pacchāpi yadi paṭhamappahārenea marati, tadā eva kammunā baddho. Atha dutiyappahārenea marati, natthi pāṇātipāto. Ubhayehi matepi paṭhamappahārenea kammunā baddho. Ubhayehi amate nevatthi pāṇātipāto. Esa nayo bahūhipi ekassa pahāre dinne. Tatrāpi hi yassa pahārenea marati, tasseva kammunā baddho hotīti.

Kammāpattibyattibhāvattathācettha eḷakacattukkampi veditabbaṃ. Yo hi eḷakaṃ ekasmiṃ ṭhāne nipannaṃ upadhāreti “rattiṃ āgantvā vadhissāmī”ti. Eḷakassa ca nipannokāse tassa mātā vā pitā vā arahā vā paṇḍukāsāvaṃ pārupitvā nipanno hoti. So rattibhāge āgantvā “eḷakaṃ māremī”ti mātaraṃ vā pitaraṃ vā arahantaṃ vā māreti. “Imaṃ vatthum māremī”ti cetanāya atthibhāvato ghātako ca hoti, anantariyakammaṇca phusati, pārājikaṇca āpajjati. Añño koci āgantuko nipanno hoti, “eḷakaṃ māremī”ti taṃ māreti, ghātako ca hoti pārājikaṇca āpajjati, ānantariyaṃ na phusati. Yakkho vā peto vā nipanno hoti, “eḷakaṃ māremī”ti taṃ māreti ghātakova hoti, na cānantariyaṃ phusati, na ca pārājikaṃ āpajjati, thullaccayaṃ pana hoti. Añño koci nipanno natthi, eḷakova hoti taṃ māreti, ghātako ca hoti, pācittiyaṇca āpajjati. “Mātāpitarahantānaṃ aññataraṃ māremī”ti tesamyeva aññataraṃ māreti, ghātako ca hoti, ānantariyaṇca phusati, pārājikaṇca āpajjati. “Tesam aññataraṃ māressāmī”ti aññaṃ āgantukaṃ māreti, yakkhaṃ vā petam vā māreti, eḷakaṃ vā māreti, pubbe vuttanayena veditabbaṃ. Idha pana cetanā dāruṇā hotīti.

Aññānīpi ettha palālapuñjādivatthūni veditabbāni. Yo hi “lohitakaṃ asiṃ vā sattiṃ vā pucchissāmī”ti palālapuñje pavesento tattha nipannaṃ mātaraṃ vā pitaraṃ vā arahantaṃ vā āgantukapurisaṃ vā yakkhaṃ vā petam vā tīracchānagataṃ vā māreti, vohārasena “ghātako”ti vuccati, vadhakacetanāya pana abhāvato neva kammaṃ phusati, na āpattiṃ āpajjati. Yo pana evaṃ pavesento sarīrasamphassaṃ sallakkhetvā “satto maññe abbhantaragato maratū”ti pavesetvā māreti, tassa tesam vatthūnaṃ anurūpena kammabaddho ca āpatti ca veditabbā. Esa nayo tattha nidahanatthaṃ pavesentassāpi vanappagumbādīsu khipantassāpi.

Yopi “coraṃ māremī”ti coravesena gacchantaṃ pitaraṃ māreti, ānantariyaṇca phusati, pārājiko ca hoti. Yo pana parasenāya aññaṇca yodhaṃ pitaraṇca kammaṃ karonte disvā yodhassa usum khipati, “etaṃ vijjhivā mama pitaraṃ vijjhissatī”ti yathādhippāyaṃ gate pitughātako hoti. “Yodhe viddhe mama pitā palāyissatī”ti khipati, usu ayathādhippāyaṃ gantvā pitaraṃ māreti, vohārasena “pitughātako”ti vuccati; ānantariyaṃ pana natthīti.

Adhiṭṭhahitvāti samīpe ṭhatvā. **Āṇāpetīti** uddissa vā anuddissa vā āṇāpeti. Tattha parasenāya paccupaṭṭhitāya anuddisseva “evaṃ vijjha, evaṃ pahara, evaṃ ghātehī”ti āṇatte yattake āṇatto ghātetī, tattakā ubhinnaṃ pāṇātipātā. Sace tattha āṇāpakassa mātāpitāro honti, ānantariyaṃ phusati. Sace āṇattasseva mātāpitāro, sova ānantariyaṃ phusati. Sace arahā hoti, ubhopi ānantariyaṃ phusanti. Uddisitvā pana “etaṃ dīghaṃ rassaṃ rattakaṇcukaṃ nīlakaṇcukaṃ hatthikkhandhe nisinnaṃ majjhe nisinnaṃ vijjha pahara ghātehī”ti āṇatte sace so tameva ghātetī, ubhinnaṃ pāṇātipāto; ānantariyavatthumhi ca ānantariyaṃ. Sace aññaṃ māreti, āṇāpakassa natthi pāṇātipāto. Etena āṇattiko payogo vutto hoti. Tattha –

Vatthum kālaṇca okāsaṃ, āvudhaṃ iriyāpathaṃ;
Tulayitvā pañca ṭhānāni, dhāreyyatthaṃ vicakkhaṇo.

Aparo nayo –

Vatthu kālo ca okāso, āvudhaṃ iriyāpatho;
Kiriyaṅviseṣo ime, cha āṇattiniyāmakā.

Tattha “**vatthū**”ti māretabbo satto. “**Kālo**”ti pubbaṅhasāyanhādikālo ca yobbanathāvariyaṅdikālo ca. “**Okāso**”ti gāmo vā vanaṃ vā gehadvāraṃ vā gehamajjhaṃ vā rathikā vā siṅghāṭakaṃ vāti evamādi. “**Āvudha**”nti asi vā usu vā satti vāti evamādi. “**Iriyāpatho**”ti māretabbassa gamanaṃ vā nisajjā vāti evamādi. “**Kiriyaṅviseṣo**”ti vijjhaṇaṃ vā chedanaṃ vā bhedanaṃ vā saṅkhamuṇḍakaṃ vāti evamādi.

Yadi hi vatthum visaṃvādetvā “yaṃ mārehī”ti āṇatto tato aññaṃ māreti, “purato paharivā mārehī”ti vā āṇatto pacchato vā passato vā aññaṃsmiṃ vā padese paharivā māreti. Āṇāpakassa natthi kammabandho; āṇattasseva kammabandho. Atha vatthum avisaṃvādetvā yathāṇattiyā māreti, āṇāpakassa āṇattikkhaṇe āṇattassa ca māraṇakkhaṇeti ubhayesampi kammabandho. Vatthuvisesena panettha kammaviseso ca āpattiviseso ca hotīti. Evaṃ tāva vatthumhi saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Kāle pana yo “ajja sve”ti aniyamtvā “pubbaṇhe mārehī”ti āṇatto yadā kadāci pubbaṇhe māreti, natthi visaṅketo. Yo pana “ajja pubbaṇhe”ti vutto majjhanhe vā sāyanhe vā sve vā pubbaṇhe māreti. Visaṅketo hoti, āṇāpakassa natthi kammabandho. Pubbaṇhe māretum vāyamantassa majjhanhe jātepi eseva nayo. Etena nayena sabbakālapabhedesu saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Okāsepi yo “etaṃ gāme ṭhitam mārehī”ti aniyamtvā āṇatto taṃ yattha katthaci māreti, natthi visaṅketo. Yo pana “gāmeyevā”ti niyamtvā āṇatto vane māreti, tathā “vane”ti āṇatto gāme māreti. “Antogehadvāre”ti āṇatto gehamajjhe māreti, visaṅketo. Etena nayena sabbokāsabhedesu saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Āvudhepi yo “asinā vā usunā vā”ti aniyamtvā “āvudhena mārehī”ti āṇatto yena kenaci āvudhena māreti, natthi visaṅketo. Yo pana “asinā”ti vutto usunā, “iminā vā asinā”ti vutto aññaṃ asinā māreti. Etasseva vā asissa “imāya dhārāya mārehī”ti vutto itarāya vā dhārāya talena vā tuṇḍena vā tharunā vā māreti, visaṅketo. Etena nayena sabbāāvudhabhedesu saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Iriyāpathe pana yo “etaṃ gacchantam mārehī”ti vadati, āṇatto ca naṃ sace gacchantam māreti, natthi visaṅketo. “Gacchantameva mārehī”ti vutto pana sace nisinnam māreti. “Nisinnameva vā mārehī”ti vutto gacchantam māreti, visaṅketo hoti. Etena nayena sabbairiyāpathabhedesu saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Kiriyāvisesepi yo “vijjhitvā mārehī”ti vutto vijjhitvāva māreti, natthi visaṅketo. Yo pana “vijjhitvā mārehī”ti vutto chinditvā māreti, visaṅketo. Etena nayena sabbakiriyāvisesabhedesu saṅketavisaṅketatā veditabbā.

Yo pana liṅgavasena “dīgham rassam kālam odātam kisaṃ thūlam mārehī”ti aniyamtvā āṇāpeti, āṇatto ca yaṃkiñci tādisaṃ māreti, natthi visaṅketo ubhinnaṃ pārājikaṃ. Atha pana so attānam sandhāya āṇāpeti, āṇatto ca “ayameva īdiso”ti āṇāpakameva māreti, āṇāpakassa dukkaṭam, vadhakassa pārājikaṃ. Āṇāpako attānam sandhāya āṇāpeti, itaro aññaṃ tādisaṃ māreti, āṇāpako muccati, vadhakasseva pārājikaṃ. Kasmā? Okāsassa aniyamitattā. Sace pana attānam sandhāya āṇāpentopi okāsam niyamepi, “asukasmim nāma rattitṭhāne vā divāṭṭhāne vā therāsane vā navāsane vā majjhimāsane vā nisinnam evarūpaṃ nāma mārehī”ti. Tattha ca añño nisinnā hoti, sace āṇatto taṃ māreti, neva vadhako muccati na āṇāpako. Kasmā? Okāsassa aniyamitattā. Sace pana niyamitokāsato aññaṃ māreti, āṇāpako muccatīti ayam nayo **mahāaṭṭhakathāyam** sutṭhu dalham katvā vutto. Tasmā ettha na anādariyam kātabbanti.

Adhiṭṭhāyāti mātikāvasena āṇattikapayogakathā niṭṭhitā.

Idāni ye **dūtenā**ti imassa mātikāpadassa niddesadassanattam **“bhikkhu bhikkhum āṇāpeti”**tiādayo cattāro vārā vuttā. Tesu **so tam maññamānoti** so āṇatto yo āṇāpakena “itthannāmo”ti akkhāto, taṃ maññamāno tameva jīvitā voropeti, ubhinnaṃ pārājikaṃ. **Tam maññamāno aññanti** “yaṃ jīvitā voropehi”ti vutto taṃ maññamāno aññaṃ tādisaṃ jīvitā voropeti, mūlaṭṭhassa anāpatti. **Aññaṃ maññamāno tanti** yo āṇāpakena vutto, tassa balavasahāyam samīpe ṭhitam disvā “imassa balenāyam gajjati, imaṃ tāva jīvitā voropemi”ti paharanto itarameva parivattitvā tasmim ṭhāne ṭhitam “sahāyo”ti maññamāno jīvitā voropeti, ubhinnaṃ pārājikaṃ. **Aññaṃ maññamāno aññanti** purimanayeneva “imaṃ tāvassa sahāyam jīvitā voropemi”ti sahāyameva voropeti, tasseva pārājikaṃ.

Dūtaparamparāpadassa niddesavāre **itthannāmassa pāvādāti**ādīsū eko ācariyo tayo buddharakkhitadhammarakkhitasanṅharakkhitanāmakā antevāsikā daṭṭhabbā. Tattha **bhikkhu bhikkhum āṇāpeti**ti ācariyo kañci puggalam mārāpetukāmo tamattam ācikkhitvā buddharakkhitam āṇāpeti. **Itthannāmassa pāvādāti** gaccha tvam, buddharakkhita, etamattam dhammarakkhitassa pāvada. **Itthannāmo itthannāmassa pāvadatūti** dhammarakkhitopi saṅharakkhitassa pāvadatu. **Itthannāmo itthannāmam jīvitā voropetūti** evam tayā āṇattena dhammarakkhitena āṇatto saṅharakkhito itthannāmam puggalam jīvitā voropetu; so hi amhesu vīrajātikō paṭibalo imasmim kammeti. **Āpatti dukkaṭassāti** evam āṇāpentassa ācariyassa tāva dukkaṭam. **So itarassa ārocetīti** buddharakkhito dhammarakkhitassa, dhammarakkhito ca saṅharakkhitassa “amhākam ācariyo evam vadati – ‘itthannāmam kira jīvitā voropehi’ti. Tvam kira amhesu vīrapuriso”ti āroceti; evam tesampi dukkaṭam. **Vadhako**

paṭiggaṇhātī “sādhu voropessāmī”ti saṅgharakkhito sampaṭicchati. **Mūlaṭṭhassa āpatti thullaccayassāti** saṅgharakkhitena paṭiggahitamatte ācariyassa thullaccayaṃ. Mahājano hi tena pāpe niyojototi. **So tanti** so ce saṅgharakkhito taṃ puggalaṃ jīvītā voropeti, sabbesaṃ catunnampi janānaṃ pārājikaṃ. Na kevalaṅca catunnaṃ, etenūpāyena visaṅketam akatvā paramparāya āṇāpetam samaṇasataṃ samaṇasahassaṃ vā hotu sabbesaṃ pārājikameva.

Visakkiyadūtapadaniddese **so aññaṃ āṇāpetī** so ācariyena āṇatto buddharakkhito dhammarakkhitam adisvā vā avattukāmo vā hutvā saṅgharakkhitameva upasaṅkamitvā “amhākaṃ ācariyo evamāha – ‘itthannāmaṃ kira jīvītā voropehī’”ti visaṅketam karonto āṇāpeti. Visaṅketakaraṇeneva hi esa “**visakkiyadūto**”ti vuccati. **Āpatti dukkaṭassāti** āṇattiyā tāva buddharakkhitassa dukkaṭam. **Paṭiggaṇhāti āpatti dukkaṭassāti** saṅgharakkhitena sampaṭicchite mūlaṭṭhasseva dukkaṭanti veditabbaṃ. Evaṃ sante paṭiggahaṇe āpattiyeva na siyā, saṅcaritta paṭiggahaṇamaraṇābhinandanesupi ca āpatti hoti, maraṇapaṭiggahaṇe katham na siyā tasmā paṭiggaṇhantassevetam dukkaṭam. Tenevettha “mūlaṭṭhassā”ti na vuttaṃ. Purimanayepi cetam paṭiggaṇhantassa veditabbameva; okāsābhāvena pana na vuttaṃ. Tasmā yo yo paṭiggaṇhāti, tassa tassa tappaccayā āpattiyevāti ayamettha amhākaṃ khanti. Yathā cettha evaṃ adinnādānepīti.

Sace pana so taṃ jīvītā voropeti, āṇāpakassa ca buddharakkhitassa voropakassa ca saṅgharakkhitassāti ubhinnampi pārājikaṃ. Mūlaṭṭhassa pana ācariyassa visaṅketattā pārājikena anāpatti. Dhammarakkhitassa ajānanatāya sabbena sabbam anāpatti. Buddharakkhito pana dvinnaṃ sotthibhāvaṃ katvā attanā naṭṭhoti.

Gatapaccāgatadūtaniddese – **so gantvā puna paccāgacchatī** tassa jīvītā voropetabbassa samīpaṃ gantvā susaṃvihitārakkhattā taṃ jīvītā voropetum asakkoṅgaṃ āgacchati. **Yadā sakkosi tadāti** kiṃ ajjeva mārito mārito hoti, gaccha yadā sakkosi, tadā naṃ jīvītā voropehīti. **Āpatti dukkaṭassāti** evaṃ puna āṇattiyāpi dukkaṭameva hoti. Sace pana so avassaṃ jīvītā voropetabbo hoti, atthasādhakacetanā maggānantaraphalasadisā, tasmā ayaṃ āṇattikkhaṇeyeva pārājiko. Sacepi vadhako saṭṭhivassātikkamena taṃ vadhati, āṇāpako ca antarāva kālaṅkaroti, hīnāya vā āvattati, assamaṇova hutvā kālaṅca karissati, hīnāya vā āvattissati. Sace āṇāpako gihikāle mātaram vā pitaram vā arahantaṃ vā sandhāya evaṃ āṇāpetvā pabbajati, tasmīṃ pabbajite āṇatto taṃ māreti, āṇāpako gihikāleyeva mātughātako pitughātako arahantaghātako vā hoti, tasmā nevassa pabbajjā, na upasampadā ruhati. Sacepi māretabbapuggalo āṇattikkhaṇe puthujjano, yadā pana naṃ āṇatto māreti tadā arahā hoti, āṇattato vā pahāraṃ labhitvā dukkhamūlikaṃ saddhaṃ nissāya vipassanto arahantaṃ patvā tenevābādheṇa kālaṅkaroti, āṇāpako āṇattikkhaṇeyeva arahantaghātako. Vadhako pana sabbattha upakkamakaraṇakkhaṇeyeva pārājikoti.

Idāni ye sabbesuyeva imesu dūtavasena vuttamātikāpadesu saṅketavisaṅketadassanattaṃ

Vuttā tayo vārā, tesu paṭhamavāre tāva – yasmā taṃ saṅikaṃ vā bhaṇanto tassa vā badhiratāya “mā ghātehī”ti etaṃ vacanaṃ na sāveti, tasmā mūlaṭṭho na mutto. Dutiyavāre – sāvitattā mutto. Tatiyavāre pana tena ca sāvitattā itarena ca “sādhū”ti sampaṭicchitvā oratattā ubhopi muttāti.

Dūtakathā niṭṭhitā.

175. Araho rahosaññīniddesādīsū **arahoti** sammukhe. **Rahoti** parammukhe. Tattha yo upaṭṭhānakāle veribhikkhumhi bhikkhūhi saddhiṃ āgantvā purato nisinneyeva andhakāradosena tassa āgatabhāvaṃ ajānanto “aho vata itthannāmo hato assa, corāpi nāma taṃ na hananti, sappo vā na ḍaṃsati, na satthaṃ vā visaṃ vā āharatī”ti tassa maraṇam abhinandanto īdisāni vacanāni ullapati, ayaṃ **araho rahosaññī ullapati** nāma. Sammukheva tasmīṃ parammukhasaññīti attho. Yo pana taṃ purato nisinnaṃ disvā puna upaṭṭhānaṃ katvā gatehi bhikkhūhi saddhiṃ gatepi tasmīṃ “idheva so nisinno”ti saññī hutvā purimanayeneva ullapati, ayaṃ **raho arahosaññī ullapati** nāma. Etenevupāyena araho arahosaññī ca raho rahosaññī ca veditabbo. Catunnampi ca etesaṃ vācāya vācāya dukkaṭanti veditabbaṃ.

Idāni maraṇavaṇṇasaṃvaṇṇanāya vibhāgadassanattaṃ vuttetu pañcasu kāyena saṃvaṇṇanādīmātikāniddesesu – **kāyena vikāraṃ karotī**ti yathā so jānāti “satthaṃ vā āharitvā visaṃ vā khādītvā rajjuyā vā ubbandhitvā sobbhādīsū vā papatitvā yo marati so kira dhanam vā labhati, yasaṃ vā labhati, saggam vā gacchatīti ayamattho etena vutto”ti tathā hatthamuddādīhi dasseti. **Vācāya bhaṇatī**ti tamevatthaṃ vākyabhedam katvā bhaṇati. Tatiyavāro ubhayavasena vutto. Sabbattha saṃvaṇṇanāya payoge payoge dukkaṭam. Tassa dukkhuṇṇattiyam saṃvaṇṇakassa thullaccayaṃ. Yaṃ uddissa saṃvaṇṇanā katā, tasmīṃ mate saṃvaṇṇanakkhaṇeyeva saṃvaṇṇakassa pārājikaṃ. So taṃ na jānāti añño ñatvā “laddho vata me sukhupattiyūpāyo”ti tāya saṃvaṇṇanāya marati, anāpatti. Dvinnam uddissa saṃvaṇṇanāya katāya eko ñatvā marati, pārājikaṃ. Dvepi maranti, pārājikaṅca akusalarāsi ca. Esa

nayo sambahulesu. Anuddissa maraṇaṃ saṃvaṇṇento āhiṇḍati, yo yo taṃ saṃvaṇṇanaṃ ñatvā marati, sabbo tena mārito hoti.

Dūtena saṃvaṇṇanāyaṃ “asukaṃ nāma gehaṃ vā gāmaṃ vā gantvā itthannāmassa evaṃ maraṇavaṇṇaṃ saṃvaṇṇehī”ti sāsane ārocitamatte dukkaṭaṃ. Yassatthāya pahito tassa dukkhuppattiyā mūlaṭṭhassa thullaccayaṃ, maraṇena pārājikaṃ. Dūto “ñāto dāni ayaṃ saggamaggo”ti tassa anārocetvā attano ñātissa vā sālohitassa vā āroceti, tasmim̐ mate visaṅketo hoti, mūlaṭṭho muccati. Dūto tatheva cintetvā sayaṃ saṃvaṇṇanāya vuttaṃ katvā marati, visaṅketova. Anuddissa pana sāsane ārocite yattakā dūtassa saṃvaṇṇanāya maranti, tattakā paṇātipātā. Sace mātāpitaro maranti, ānantariyampi hoti.

176. Lekhāsaṃvaṇṇanāya – lekhaṃ chindatīti paṇṇe vā potthake vā akkharāni likhati – “yo satthaṃ vā āharitvā papāte vā papatitvā aññehi vā aggippavesanaudakappavesanādīhi upāyehi marati, so idaṅcīdaṅca labhati”ti vā “tassa dhammo hotī”ti vāti. Etthāpi dukkaṭathullaccayā vuttanayeneva veditabbā. Uddissa likhite pana yaṃ uddissa likhitaṃ tasseva maraṇena pārājikaṃ. Bahū uddissa likhite yattakā maranti, tattakā paṇātipātā. Mātāpitūnaṃ maraṇena ānantariyaṃ. Anuddissa likhitepi eseve nayo. “Bahū maranti”ti vippaṭṭisāre uppanne taṃ potthakaṃ jhāpetvā vā yathā vā akkharāni na paññāyanti tathā katvā muccati. Sace so parassa potthako hoti, uddissa likhito vā hoti anuddissa likhito vā, gahitaṭṭhāne ṭhapetvā muccati. Sace mūlena kīto hoti, potthakassāmikānaṃ potthakaṃ, yesaṃ hatthato mūlaṃ gahitaṃ, tesāṃ mūlaṃ datvā muccati. Sace sambahulā “maraṇavaṇṇaṃ likhissāmā”ti ekajjhāsayaṃ hutvā eko tālarukkhaṃ ārohitvā paṇṇaṃ chindati, eko āharati, eko potthakaṃ karoti, eko likhati, eko sace kaṅṭakalekhā hoti, masim̐ makkheti, masim̐ makkhetvā taṃ potthakaṃ sajjetvā sabbeva sabhāyaṃ vā āpaṇe vā yattha vā pana lekhādassanakotūhalakā bahū sannipatanti, tattha ṭhapenti. Taṃ vācetvā sacepi eko marati, sabbesaṃ pārājikaṃ. Sace bahukā maranti, vuttasadiṣova nayo. Vippaṭṭisāre pana uppanne taṃ potthakaṃ sacepi mañjūsāyaṃ gopenti, añño ca taṃ disvā nīharitvā puna bahūnaṃ dasseti, neva muccanti. Tiṭṭhatu mañjūsā, sacepi taṃ potthakaṃ nadiyaṃ vā samudde vā khiṇanti vā dhovanti vā khaṇḍākhaṇḍaṃ vā chindanti, aggimhi vā jhāpenti, yāva saṅghaṭṭitepi duddhote vā dujjhāpeti vā patte akkharāni paññāyanti, tāva na muccanti. Yathā pana akkharāni na paññāyanti tatheva kate muccantīti.

Idāni thāvarapayogassa vibhāgadassanattaṃ vuttasu opātādīmātikānidhesesu **manussaṃ uddissa opātaṃ khaṇatīti** “itthannāmo patitvā marissatī”ti kañci manussaṃ uddisitvā yattha so ekato vicarati, tattha āvāṭaṃ khaṇati, khaṇantassa tāva sacepi jātapathaviyā khaṇati, paṇātipātassa payogattā payoge payoge dukkaṭaṃ. Yaṃ uddissa khaṇati, tassa dukkhuppattiyā thullaccayaṃ, maraṇena pārājikaṃ. Aññasmim̐ patitvā mate anāpatti. Sace anuddissa “yo koci marissatī”ti khato hoti, yattakā patitvā maranti, tattakā paṇātipātā. Ānantariyavathūsu ca ānantariyaṃ thullaccayapācittiyavathūsu thullaccayapācittiyāni.

Bahū tattha cetanā; katamāya pārājikaṃ hotīti? **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** tāva vuttaṃ – “āvāṭaṃ gambhīrato ca āyāmaṃvitthārato ca khaṇitvā pamāṇe ṭhapetvā tacchetvā puñchitvā paṃsupacchim̐ uddharantassa sannitṭhāpikā atthasādhakacetanā maggānantaraphalasadisā. Sacepi vassasatassa accayena patitvā avassaṃ maraṇakasatto hoti, sannitṭhāpakacetanāyameva pārājika”nti. **Mahāpaccariyaṃ** pana **saṅkhepaṭṭhakathāyaṅca** – “imasmim̐ āvāṭe patitvā marissatīti ekasmim̐pi kuddālapahāre dinne sace koci tattha pakkhalito patitvā marati, pārājikameva. **Suttantikatherā** pana sannitṭhāpakacetanaṃ gaṇhantī”ti vuttaṃ.

Eko “opātaṃ khaṇitvā asukaṃ nāma ānetvā idha pātetvā mārehi”ti aññaṃ āṇāpeti, so taṃ pātetvā māreti, ubhinnaṃ pārājikaṃ. Aññaṃ pātetvā māreti, sayaṃ patitvā marati, añño attano dhammatāya patitvā marati, sabbattha visaṅketo hoti, mūlaṭṭho muccati. “Asuko asukaṃ ānetvā idha māressatī”ti khatepi eseve nayo. Maritukāmā idha marissantīti khaṇati, ekassa maraṇe pārājikaṃ. Bahunnaṃ maraṇe akusalarāsi, mātāpitūnaṃ maraṇe ānantariyaṃ, thullaccayapācittiyavathūsu thullaccayapācittiyāni.

“Ye keci māretukāmā, te idha pātetvā māressantī”ti khaṇati, tattha pātetvā mārenti, ekasmim̐ mate pārājikaṃ, bahūsu akusalarāsi, ānantariyādivathūsu ānantariyādīni. Idheva arahantāpi saṅghaṃ gacchanti. Purimanaye pana “tesaṃ maritukāmatāya patanaṃ natthī”ti te na saṅgayhanti. Dvīsūpi navesu attano dhammatāya patitvā mate visaṅketo. “Ye keci attano verike ettha pātetvā māressantī”ti khaṇati, tattha ca verikā verike pātetvā mārenti, ekasmim̐ mārite pārājikaṃ, bahūsu akusalarāsi, mātari vā pitari vā arahante vā verikehi ānetvā tattha mārite ānantariyaṃ. Attano dhammatāya patitvā matesu visaṅketo.

Yo pana “maritukāmā vā amaritukāmā vā māretukāmā vā amāretukāmā vā ye keci ettha patitā vā pātītā vā marissantī”ti sabbatthāpi anuddisiseva khaṇati. Yo yo marati tassa tassa maraṇena yathānurūpaṃ kammaṅca phusati, āpattiṅca āpajjati. Sace gabbhinī patitvā sagabbhā marati, dve paṇātipātā. Gabbhoyeva vinassati, eko. Gabbho na

vinassati, mātā marati, ekoyeva. Corehi anubaddho pativā marati, opātakhanakasseva pārājikaṃ. Corā tattha pātetvā mārenti, pārājikameva. Tattha patitaṃ bahi nīharitvā mārenti, pārājikameva. Kasmā? Opāte patitappayogena gahitattā. Opātato nikkhamitvā teneva ābādheṇa marati, pārājikameva. Bahūni vassāni atikkamitvā puna kupitena tenevābādheṇa marati, pārājikameva. Opāte patanappaccayā uppannarogena gilānasseva añño rogo uppajjati, opātarogo balavataro hoti, tena matepi opātakhanako na muccati. Sace pacchā uppannarogo balavā hoti, tena mate muccati. Ubhohi mate na muccati. Opāte opapātikamanusso nibbattitvā uttaritum asakkonto marati, pārājikameva. Manussaṃ uddissa khate yakkhādīsu pativā matesu anāpatti. Yakkhādayo uddissa khate manussādīsu marantesupi eseva nayo. Yakkhādayo uddissa khanantassa pana khananepi tesam dukkhuppattiyampi dukkaṭameva. Maraṇe vatthuvaseṇa thullaccayaṃ vā pācittiyam vā. Anuddissa khate opāte yakkharūpeṇa vā petarūpeṇa vā patati, tiracchānarūpeṇa marati, patanarūpaṃ pamāṇam, tasmā thullaccayanti **upatissatthero**. Maraṇarūpaṃ pamāṇam, tasmā pācittiyanti **phussadevatthero**. Tiracchānarūpeṇa pativā yakkhapetarūpeṇa matepi eseva nayo.

Opātakhanako opātam aññassa vikkiṇāti vā mudhā vā deti, yo yo pativā marati, tappaccayā tasseva āpatti ca kammabandho ca. Yena laddho so niddoso. Atha sopi “evaṃ patitā uttaritum asakkontā nassissanti, suuddharā vā na bhavissanti” ti tam opātam gambhīrataram vā uttānataram vā dīghataram vā rassataram vā vitthataram vā sambādhataram vā karoti, ubhinnaṃpi āpatti ca kammabandho ca. Bahū marantīti vipphaṇṇāre uppanne opātam paṃsunā pūreti, sace koci paṃsumhi pativā marati, pūretvāpi mūlaṭṭho na muccati. Deve vassante kaddamo hoti, tattha laggitvā matepi. Rukkho vā patanto vāto vā vassodakam vā paṃsum harati, kandamūlattham vā pathaviṃ khanantā tattha āvātam karonti. Tattha sace koci laggitvā vā pativā vā marati, mūlaṭṭho na muccati. Tasmim pana okāse mahantaṃ taḷākam vā pokkharaniṃ vā kāretvā cetiyam vā patiṭṭhāpetvā bodhiṃ vā ropetvā āvasam vā sakaṭamaggaṃ vā kāretvā muccati. Yādāpi thiram katvā pūrite opāte rukkhadīnaṃ mūlāni mūlehi saṃsibbitāni honti, jātapathavī jātā, tadāpi muccati. Sacepi nadī āgantvā opātam harati, evampi muccatīti. Ayaṃ tāva opātakathā.

Opātasseeva pana anulomesu pāsādīsūpi yo tāva pāsam oḍḍeti “ettha bajjhivā sattā marissantī” ti avassam bajjhanakasattānaṃ vasena hatthā muttamatte pārājikānantariyathullaccayapācittiyāni veditabbāni. Uddissa kate yaṃ uddissa oḍḍito, tato aññesaṃ bandhane anāpatti. Pāse mūlena vā mudhā vā dinnepi mūlaṭṭhasseva kammabandho. Sace yena laddho so uggaḷitaṃ vā pāsam saṅghapeti, passena vā gacchante disvā vatim katvā sammukhe paveseti, thaddhataram vā pāsayaṭṭhiṃ ṭhapeti, daḷhataram vā pāsarajjūṃ bandhati, thirataram vā khānukaṃ vā ākoteti, ubhohi na mucchanti. Sace vipphaṇṇāre uppanne pāsam uggaḷāpetvā gacchati, tam disvā puna aññe saṅghapenti, baddhā baddhā maranti, mūlaṭṭho na muccati.

Sace pana tena pāsayaṭṭhi sayam akatā hoti, gahitaṭṭhāne ṭhapetvā muccati. Tatthajātakayaṭṭhiṃ chinditvā muccati. Sayam katayaṭṭhiṃ pana gopentopi na muccati. Yadi hi tam añño gaṇhitvā pāsam saṅghapeti, tappaccayā marantesu mūlaṭṭho na muccati. Sace tam jhāpetvā alātam katvā chaḍḍeti, tena alāteṇa pahāram laddhā marantesupi na muccati. Sabbaso pana jhāpetvā vā nāsetvā vā muccati, pāsarajjūṃpi aññehi ca vaṭṭitaṃ gahitaṭṭhāne ṭhapetvā muccati. Rajjūke labhitvā sayam vaṭṭitaṃ ubbaṭṭetvā vāke labhitvā vaṭṭitaṃ hīram hīram katvā muccati. Araññato pana sayam vāke āharitvā vaṭṭitaṃ gopentopi na muccati. Sabbaso pana jhāpetvā vā nāsetvā vā muccati.

Adūhalaṃ sajjento catūsu pādesu adūhalamañcaṃ ṭhapetvā pāsāne āropeti, payoge payoge dukkaṭam. Sabbasajjam katvā hatthato muttamatte avassam ajjhottharītabbakasattānaṃ vasena uddissakānuddissakānurūpeṇa pārājikādīni veditabbāni. Adūhale mūlena vā mudhā vā dinnepi mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Sace yena laddham so patitaṃ vā ukkhipati, aññepi pāsāne āropetvā garukataram vā karoti, passena vā gacchante disvā vatim katvā adūhale paveseti, ubhohi na mucchanti. Sacepi vipphaṇṇāre uppanne adūhalaṃ pātetvā gacchati, tam disvā añño saṅghapeti, mūlaṭṭho na muccati. Pāsāne pana gahitaṭṭhāne ṭhapetvā adūhalapāde ca pāsayaṭṭhiyam vuttanayena gahitaṭṭhāne vā ṭhapetvā jhāpetvā vā muccati.

Sūlam ropentassāpi sabbasajjam katvā hatthato muttamatte sūlamukhe pativā avassam maraṇakasattānaṃ vasena uddissānuddissānurūpato pārājikādīni veditabbāni. Sūle mūlena vā mudhā vā dinnepi mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Sace yena laddham so “ekappahāreṇeva marissantī” ti tikkiṇataram vā karoti, “dukkham marissantī” ti kuṇṭhataram vā karoti, “ucca” nti sallakkhetvā nīcataram vā “nīca” nti sallakkhetvā uccataram vā puna ropeti, vaṅkam vā ujukam atijukam vā īsakam poṇam karoti, ubhohi na mucchanti. Sace pana “aṭṭhāne ṭhita” nti aññasmim ṭhāne ṭhapeti, tam ce māraṇatthāya ādito pabhuti pariyesitvā katam hoti, mūlaṭṭho na muccati. Apariyesitvā pana katameva labhitvā ropite mūlaṭṭho muccati. Vipphaṇṇāre uppanne pāsayaṭṭhiyam vuttanayena gahitaṭṭhāne vā ṭhapetvā jhāpetvā vā muccati.

177. Apassene **sattham vāti** ettha **apassenam** nāma niccaparibhogo mañco vā pītham vā apassenaphalakaṃ vā divāṭṭhāne nisīdantassa apassenakatthambho vā tatthajātakarukkho vā caṅkame apassāya tiṭṭhantassa

ālabanarukkho vā ālabanaphalakaṃ vā sabbampetaṃ apassayanīyaṭṭhena apassenam nāma; tasmim apassene yathā apassayantaṃ vijjhati vā chindati vā tathā katvā vāsipharasusattiāraṇakādīnaṃ aññataraṃ satthaṃ ṭhpeti, dukkaṭaṃ. Dhuvaparibhogatṭhāne nirāsankassa nisīdato vā nipajjato vā apassayantassa vā satthasamphassapaccayā dukkhuppattiyā thullaccayaṃ, maraṇena pārājikaṃ. Taṃ ce aññopi tassa veribhikkhu vihāracārikaṃ caranto disvā “imassa maññe maraṇatthāya idaṃ nikhittaṃ, sādhu suṭṭhu maratū”ti abhinandanto gacchati, dukkaṭaṃ. Sace pana sopi tattha “evaṃ kate sukataṃ bhavissatī”ti tikhiṇatarādikaraṇena kiñci kammaṃ karoti, tassāpi pārājikaṃ. Sace pana “atṭhāne ṭhita”nti uddharitvā aññasmim ṭhāne ṭhpeti tadatthameva katvā ṭhpite mūlaṭṭho na muccati. Pākatikaṃ labhitvā ṭhpetiṃ hoti, muccati. Taṃ apantvā aññaṃ tikhiṇataraṃ ṭhpeti mūlaṭṭho muccateva.

Visamakkhanepi yāva maraṇābhinandane dukkaṭaṃ tāva eseva nayo. Sace pana sopi khuddakaṃ visamaṇḍalanti sallakkhetvā mahantataraṃ vā karoti, mahantaṃ vā “atirekaṃ hoti”ti khuddakaṃ karoti, tanukaṃ vā bahalaṃ; bahalaṃ vā tanukaṃ karoti, agginā tāpetvā heṭṭhā vā upari vā sañcāreti, tassāpi pārājikaṃ. “Idaṃ atṭhāne ṭhita”nti sabbameva tacchetvā puñchitvā aññasmim ṭhāne ṭhpeti, attanā bhesajjāni yojetvā kate mūlaṭṭho na muccati, attanā akate muccati. Sace pana so “idaṃ visaṃ atiparitta”nti aññampi ānetvā pakkhipati, yassa visena marati, tassa pārājikaṃ. Sace ubhinnaṃpi santakena marati, ubhinnaṃpi pārājikaṃ. “Idaṃ visaṃ nibbisa”nti taṃ apantvā attano visameva ṭhpeti, tasseva pārājikaṃ mūlaṭṭho muccati.

Dubbalaṃ vā karotīti mañcapīṭhaṃ aṭaniyā heṭṭhābhāge chinditvā vidalehi vā rajjukehi vā yehi vītaṃ hoti, te vā chinditvā appāvasesameva katvā heṭṭhā āvudhaṃ nikkhipati “ettha patitvā marissatī”ti. Apassenaphalakādīnaṃpi cañkame ālabanarukkaphalakapariyosānānaṃ parabhāgaṃ chinditvā heṭṭhā āvudhaṃ nikkhipati, sobbhādīsu mañcaṃ vā pīṭhaṃ vā apassenaphalakaṃ vā ānetvā ṭhpeti, yathā tattha nisinnamatto vā apassitamatto vā patati, sobbhādīsu vā sañcaraṇasetu hoti, taṃ dubbalaṃ karoti; evaṃ karontassa karaṇe dukkaṭaṃ. Itarassa dukkhuppattiyā thullaccayaṃ, maraṇe pārājikaṃ. Bhikkhuṃ ānetvā sobbhādīnaṃ taṭe ṭhpeti “disvā bhayena kampaṇo patitvā marissatī”ti dukkaṭaṃ. So tattheva patati, dukkhuppattiyā thullaccayaṃ, maraṇe pārājikaṃ. Sayaṃ vā pāṭeti, aññena vā pātāpeti, añño avutto vā attano dhammatāya pāṭeti, amanusso pāṭeti, vātappahārena patati, attano dhammatāya patati, sabbattha maraṇe pārājikaṃ. Kasmā? Tassa payogena sobbhādītaṭe ṭhitattā.

Upanikkhipanaṃ nāma samīpe nikkhipanaṃ. Tattha “yo iminā asinā mato so dhanam vā labhati”tiādīnā nayena maraṇavaññaṃ vā saṃvaññetvā “iminā maraṇatthikā marantu, maraṇatthikā mārentū”ti vā vatvā asim upanikkhipati, tassa upanikkhipane dukkaṭaṃ. Maritukāmo vā tena attānaṃ paharatu, māretukāmo vā aññaṃ paharatu, ubhayathāpi parassa dukkhuppattiyā upanikkhepakassa thullaccayaṃ, maraṇe pārājikaṃ. Anuddissa nikkhitte bahūnaṃ maraṇe akusalarāsi. Pārājikādivatthūsu pārājikādīni. Vippaṭisāre uppanne asim gahitaṭṭhāne ṭhpetvā muccati. Kiñitvā gahito hoti, asissāmikānaṃ asim, yesam hatthato mūlaṃ gahitaṃ, tesam mūlaṃ datvā muccati. Sace lohapiṇḍim vā phālaṃ vā kudālaṃ vā gahetvā asi kārāpito hoti, yaṃ bhaṇḍam gahetvā kārāto, tadeva katvā muccati. Sace kudālaṃ gahetvā kārītaṃ vināsetvā phālaṃ karoti, phālena pahāraṃ labhitvā marantesupi pāṇātipātato na muccati. Sace pana loham samuṭṭhāpetvā upanikkhipanattameva kārāto hoti, arena ghaṃsitvā cuṇṇavicuṇṇam katvā vipkaiṇṇe muccati. Sacepi saṃvaññaṇāpotthako viya bahūhi ekajjhāsāyehi kato hoti, potthake vuttanayeneva kammabandhavinicchayo veditabbo. Esa nayo **sattibheṇḍisu**. **Laguḷe** pāsayaṭṭhisadiso vinicchayo. Tathā **pāsāṇe**. **Satthe** asisadisova. **Visam vāti** visaṃ upanikkhipantassa vatthuvaseṇa uddissānuddissānurūpato pārājikādivatthūsu pārājikādīni veditabbāni. Kiñitvā ṭhpite purimanayena paṭipākatikaṃ katvā muccati. Sayaṃ bhesajjehi yojite avisaṃ katvā muccati. **Rajjuyā** pāsarajjusadisova vinicchayo.

Bhesajje – yo bhikkhu veribhikkhussa pajjarake vā visabhāgaroge vā uppanne asappāyānīpi sappiādīni sappāyānīti maraṇādhīppāyo deti, aññaṃ vā kiñci kandaṃ mūlaphalaṃ tassa evaṃ bhesajjadāne dukkaṭaṃ. Parassa dukkhuppattiyā maraṇe ca thullaccayaṃ pārājikāni, ānantariyavatthumhi ānantariyanti veditabbam.

178. Rūpūpahāre – **upasaṃharatīti** paraṃ vā amanāparūpaṃ tassa samīpe ṭhpeti, attanā vā yakkhapetādivesaṃ gahetvā tiṭṭhati, tassa upasaṃhāramatte dukkaṭaṃ. Parassa taṃ rūpaṃ disvā bhayuppattiyā thullaccayaṃ, maraṇe pārājikaṃ. Sace pana tadeva rūpaṃ ekaccassa manāpaṃ hoti, alābhakena ca sussitvā marati, visaṅketo. **Manāpiyepi** eseva nayo. Tattha pana visesena itthīnaṃ purisarūpaṃ purisānañca itthirūpaṃ manāpaṃ taṃ alaṅkaritvā upasaṃharati, diṭṭhamattakameva karoti, aticiraṃ passitumpi na deti, itaro alābhakena sussitvā marati, pārājikaṃ. Sace uttasitvā marati, visaṅketo. Atha pana uttasitvā vā alābhakena vāti avicāretvā “kevalam passitvā marissatī”ti upasaṃharati, uttasitvā vā sussitvā vā mate pārājikameva. Etenevūpāyena **saddūpahārādayopi** veditabbā. Kevalañhettha amanussasaddādayo utrāsajanakā amanāpasaddā, purisānaṃ itthisaddamadhuragandhabbasaddādayo cittasādakarā manāpasaddā. Himavante visarukkhaṇaṃ mūlādīgandhā

kuṇapagandhā ca amanāpagandhā, kālānusārīmūlagandhādayo manāpagandhā. Paṭikūlamūlarasādayo amanāparasā, appaṭikūlamūlarasādayo manāparasā. Visaphassamahākacchuphassādayo amanāpaphoṭṭhabbā, cīnaṭaḥamaṣapupphatūlikaphassādayo manāpaphoṭṭhabbāti veditabbā.

Dhammūpahāre – **dhammoti** desanādhammo veditabbo. Desanāvasena vā niraye ca sagge ca vipattisampattibhedam dhammārammaṇameva. **Nerayikassāti** bhinnasamvarassa katapāpassa niraye nibbattanārahassa sattassa pañcavidhabandhanakammakaraṇādinirayakathaṃ katheti. Taṃ ce sutvā so uttasitvā marati, kathikassa pārājikaṃ. Sace pana so sutvāpi attano dhammatāya marati, anāpatti. “Idam sutvā evarūpaṃ pāpaṃ na karissati oramissati vīramissati”ti nirayakathaṃ katheti, taṃ sutvā itaro uttasitvā marati, anāpatti. **Saggakathanti** devanātakādīnaṃ nandanavanādīnaṃ sampattikathaṃ; taṃ sutvā itaro saggādhimutto sīghaṃ taṃ sampattim pāpuṇitukāmo sathhāharaṇavisakhādānaāhārupaccheda-assāsapassāsasannirundhanādīhi dukkhaṃ uppādeti, kathikassa thullaccayaṃ, marati pārājikaṃ. Sace pana so sutvāpi yāvatāyukaṃ ṭhatvā attano dhammatāya marati, anāpatti. “Imam sutvā puññāni karissati”ti katheti, taṃ sutvā itaro adhimutto kālaṃkaroti, anāpatti.

179. Ācikkhanāyaṃ – **puṭṭho bhaṇatīti** “bhante kathaṃ mato dhanam vā labhati sagge vā upapajjati”ti evaṃ pucchito bhaṇati.

Anusāsaniyaṃ – **apuṭṭhoti** evaṃ apucchito sāmāññeva bhaṇati.

Saṅketakammanimittakammāni adinnādānakathāyaṃ vuttanayeneva veditabbāni.

Evaṃ nānappakārato āpattibhedam dassetvā idāni anāpattibhedam dassento “**anāpatti asaṅciccā**”tiādīmāha. Tattha **asaṅciccāti** “iminā upakkamena imam māremī”ti acetevā. Evañhi acetevā katena upakkamena pare matepi anāpatti, vakkhati ca “anāpatti bhikkhu asaṅciccā”ti. **Ajānantassāti** “iminā ayaṃ marissati”ti ajānantassa upakkamena pare matepi anāpatti, vakkhati ca visagatapiṇḍapātavattusmim “anāpatti bhikkhu ajānantassā”ti. **Namaraṇādhippāyassāti** maraṇam anicchantassa. Yena hi upakkamena paro marati, tena upakkamena tasmim māritepi namaraṇādhippāyassa anāpatti. Vakkhati ca “anāpatti bhikkhu namaraṇādhippāyassā”ti. **Ummattakādayo** pubbe vuttanayā eva. Idha pana ādikammikā aññamaññaṃ jīvitā voropitabhikkhū, tesam anāpatti. Avasesānam maraṇavaṇṇasaṃvaṇṇanakādīnaṃ āpattiyevāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsu – idam sikkhāpadaṃ tisamuṭṭhānam; kāyacittato ca vācācittato ca kāyavācācittato ca samuṭṭhāti. Kiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittam, dukkhavedanaṃ. Sacepi hi sirisayanaṃ ārūḷho rajjasampattisukhaṃ anubhavanto rājā “coro deva ānīto”ti vutte “gacchatha naṃ mārethā”ti hasamānova bhaṇati, domanassacitteneva bhaṇatīti veditabbo. Sukhavokiṇṇattā pana anuppabandhābhāvā ca dujjānametaṃ puthujjanehīti.

Vinītavatthuvaṇṇanā

180. Vinītavatthukathāsu paṭhamavattusmim – **kāruṇṇenāti** te bhikkhū tassa mahantaṃ gelaññadukkhaṃ disvā kāruṇṇam uppādetvā “sīlavā tvaṃ katakusalo, kasmā mīyamāno bhāyasi, nanu sīlavato saggo nāma maraṇamattaṭṭhāyevā”ti evaṃ maraṇatthikāva hutvā maraṇatthikabhāvaṃ ajānantā maraṇavaṇṇam saṃvaṇṇesuṃ. Sopi bhikkhu tesam saṃvaṇṇanāya āhārupacchedam katvā antarāva kālamakāsi. Tasmā āpattim āpannā. Vohāravasena pana vuttaṃ “kāruṇṇena maraṇavaṇṇam saṃvaṇṇesu”nti. Tasmā idāni paṇḍitena bhikkhunā gilānassa bhikkhuno evaṃ maraṇavaṇṇo na saṃvaṇṇetabbo. Sace hi tassa saṃvaṇṇanam sutvā āhārupacchedādīnā upakkamena ekajavanavārāvasesepi āyusmim antarā kālaṃkaroti, imināva mārito hoti. Iminā pana nayena anusīṭṭhi dātabbā – “sīlavato nāma anacchariyā maggaphaluppatti, tasmā vihārādīsu āsattim akatvā buddhagataṃ dhammagataṃ saṅhagataṃ kāyagataṃ satim upaṭṭhapetvā manasikāre appamādo kātabbo”ti. Maraṇavaṇṇe ca saṃvaṇṇitepi yo tāya saṃvaṇṇanāya kañci upakkamaṃ akatvā attano dhammatāya yathāyunaṃ yathānusandhināva marati, tappaccayā saṃvaṇṇako āpattiyā na kāretabboti.

Dutiyavattusmim – **na ca bhikkhave appaṭivekkhitvāti** ettha kīdisaṃ āsanaṃ paṭivekkhitabbaṃ, kīdisaṃ na paṭivekkhitabbaṃ? Yaṃ suddhaṃ āsanaṃ eva hoti apaccattharaṇakaṃ, yañca āgantvā ṭhitānaṃ passatamyeva attharīyati, taṃ napaccavekkhitabbaṃ, nisīdituṃ vaṭṭati. Yampi manussā sayaṃ hatthena akkamitvā “idha bhante nisīdathā”ti denti, tasmimpi vaṭṭati. Sacepi paṭhamamevāgantvā nisinnā pacchā uddham vā adho vā saṅkamanti,

paccavekkhaṇakiccaṃ natthi. Yampi tanukena vatthena yathā talaṃ dissati, evaṃ paṭicchannaṃ hoti, tasmimpi paccavekkhaṇakiccaṃ natthi. Yaṃ pana paṭikacceva pāvāraḷojavādīhi atthataṃ hoti, taṃ hatthena parāmasitvā sallakkhetvā nisīditabbaṃ. **Mahāpaccariyaṃ** pana “ghanasāṭakenāpi atthate yasmim̐ vali na paññāyati, taṃ nappaṭivekkhitabbanti vuttaṃ.

Musalavatthusmim̐ – **asañciccoti** avadhakacetano viraddhapayogo hi so. Tenāha “asañcicco aha”nti. **Udukkhalavatthu** uttānameva. **Vuddhapabbajitavatthūsupaṭhamavatthusmim̐** “bhikkhusaṅghassa paṭibandhaṃ mā akāsī”ti pañāmesi. Dutiyavatthusmim̐ – saṅghamajjhepi gaṇamajjhepi “mahallakattherassa putto”ti vuccamāno tena vacanena aṭṭiyamāno “maratu aya”nti pañāmesi. Tatiyatvatthusmim̐ – tassa dukkhuppādanena thullaccayaṃ.

181. Tato parāni tīṇi vatthūni uttānatthāneva. **Visagatapiṇḍapātavatthusmim̐** – sārāṇīyadhammapūraḷo so bhikkhu aggapiṇḍaṃ sabrahmacārīnaṃ datvāva bhujjati. Tena vuttaṃ “aggakārikāṃ adāsī”ti. **Aggakārikanti** aggakiriyaṃ; paṭhamaṃ laddhapīṇḍapātaṃ aggaggaṃ vā paṇītapāṇītaṃ piṇḍapātanti attho. Yā pana tassa dānasāṅkhātā aggakiriya, sā na sakkā dātuṃ, piṇḍapātañhi so therāsanato paṭṭhāya adāsī. **Te bhikkhūti** te therāsanato paṭṭhāya paribhuttapiṇḍapātā bhikkhū; te kira sabbepi kālamakaṃsu. Sesamettha uttānameva. Assaddhesu pana micchādīṭṭhikesu kulesu sakkaccaṃ paṇītabhojanaṃ labhitvā anupaparikkhitvā neva attanā paribhujjītabbaṃ, na paresaṃ dātābbaṃ. Yampi ābhidosikaṃ bhattaṃ vā khajjakaṃ vā tato labhati, tampi na paribhujjītabbaṃ. Apīhitavatthumpi hi sappavīcchikādīhi adhisayītaṃ chaḍḍanīyadhammaṃ tāni kulāni denti. Gandhahāliddādīmakkhitopi tato piṇḍapāto na gahetabbo. Sarīre rogaṭṭhānāni puñchitvā ṭhapitabhattampi hi tāni dātābbaṃ maññantīti.

Vīmaṃsanavatthusmim̐ – vīmaṃsamāno dve vīmaṃsati – “sakkoti nu kho imaṃ māretuṃ no”ti visaṃ vā vīmaṃsati, “mareyya nu kho ayaṃ imaṃ visaṃ khādītva no”ti puggalaṃ vā. Ubhayathāpi vīmaṃsādhippāyena dinne maratu vā mā vā thullaccayaṃ. “Idaṃ visaṃ etaṃ māretū”ti vā “idaṃ visaṃ khādītva ayaṃ maratū”ti vā evaṃ dinne pana sace marati, pārājikaṃ; no ce, thullaccayaṃ.

182-3. Ito parāni tīṇi silāvatthūni tīṇi iṭṭhakavāsīgopānasīvatthūni ca uttānatthāneva. Na kevalaṅca silādīnaṃyeva vasena ayaṃ āpattānāpattibhedo hoti, daṇḍamuggaranikhādanavemādīnampi vasena hotiyeva, tasmā pālīyaṃ anāgatampi āgatanayeneva veditābbaṃ.

Aṭṭakavatthūsu – **aṭṭakoti** vehāsamañco vuccati; yaṃ setakammamālākammalatākammādīnaṃ atthāya bandhanti. Tattha **āvuso atraṭṭhito bandhāhīti** maraṇādhippāyo yatra ṭhito patitvā khānūnā vā bhijjeyya, sobbhapaṭādisu vā mareyya, tādisaṃ ṭhānaṃ sandhāyāha. Ettha ca koci upariṭṭhānaṃ niyāmeti “ito patitvā marissati”ti, koci heṭṭhā ṭhānaṃ “idha patitvā marissati”ti, koci ubhayampi “ito idha patitvā marissati”ti. Tatra yo upari niyamitaṭṭhānā apatitvā aññato patati, heṭṭhā niyamitaṭṭhāne vā apatitvā aññattha patati, ubhayaniyāme vā yaṃkiñci ekaṃ virādhētva patati, tasmim̐ mate visaṅketatā anāpatti. **Vihāracchādanavatthusmim̐** eseva nayo.

Anabhirativatthusmim̐ – so kira bhikkhu kāmavitakkādīnaṃ samudācāraṃ disvā nivāretuṃ asakkonto sāsane anabhirato gīhibhāvābhimukho jāto. Tato cintesi – “yāva silābhedaṃ na pāpuṇāmi tāva marissāmī”ti. Atha taṃ pabbataṃ abhiruhitvā papāte papatanto aññataraṃ vilīvakāraṃ ottharivā māresi. **Vilīvakāranti** veṇukāraṃ. **Na ca bhikkhave attānaṃ pātetabbanti** na attā pātetabbo. Vibhattīyattayena panetaṃ vuttaṃ. Ettha ca na kevalaṃ na pātetabbāṃ, aññenapi yena kenaci upakkamena antamaso āhārupacchedenapi na māretabbo. Yopi hi gilāno vijjāmaṇe bhesajje ca upaṭṭhākesu ca maritukāmo āhāraṃ upacchindati, dukkaṭameva. Yassa pana mahāābādho cirānubaddho, bhikkhū upaṭṭhahantā kilamanti jigucchanti “kadā nu kho gilānato muccissāmā”ti aṭṭiyanti. Sace so “ayaṃ attabhāvo paṭijaggiyamānopi na tiṭṭhati, bhikkhū ca kilamanti”ti āhāraṃ upacchindati, bhesajjaṃ na sevati vaṭṭati. Yo pana “ayaṃ rogo kharo, āyusaṅkhārā na tiṭṭhanti, ayañca me visesādhigamo hatthappatto viya dissatī”ti upacchindati vaṭṭatiyeva. Agilānassāpi uppannasaṃvegassa “āhārapariyesanaṃ nāma papañco, kammaṭṭhānameva anuyuñjissāmī”ti kammaṭṭhānasīsenā upacchindantassa vaṭṭati. Visesādhigamaṃ byākāritvā āhāraṃ upacchindati, na vaṭṭati. Sabhāgānañhi lajjībhikkhūnaṃ kathetuṃ vaṭṭati.

Silāvatthusmim̐ – **davāyāti** davena hassena; khīḍḍāyāti attho. **Silāti** pāsāṇo; na kevalaṅca pāsāṇo, aññampi yaṃkiñci dārukaṇḍaṃ vā iṭṭhakākaṇḍaṃ vā hatthena vā yantena vā pavijjhituṃ na vaṭṭati. Cetiādīnaṃ atthāya pāsāṇādayo hasantā hasantā pavatṭentīpi khīpantīpi ukkhīpantīpi kammaṃsamayoti vaṭṭati. Aññampi īdisaṃ navakammaṃ vā karontā bhaṇḍakaṃ vā dhovantā rukkhaṃ vā dhovanadaṇḍakaṃ vā ukkhīpitvā pavijjhanti, vaṭṭati. Bhattavissaggaḷādīsū kāke vā soṇe vā kaṭṭhaṃ vā kathalaṃ vā khīpitvā palāpeti, vaṭṭati.

184. Sedanādivatthūni sabbāneva uttānatthāni. Ettha ca **ahaṃ kukkucakoti** na gilānupaṭṭhānaṃ na

kātabbhaṃ, hitakāmatāya sabbhaṃ gilānassa balābalañca ruciñca sappāyāsappāyañca upalakkhetvā kātabbhaṃ.

185. Jāragabbhinivatthusmiṃ – **pavutthapatikā**ti pavāsaṃ gatapatikā. **Gabbhapātananti** yena paribhuttena gabbho patati, tādisaṃ bhesajjaṃ. Dve **pajāpatikavatthūni** uttānathāneva. **Gabbhamaddanavatthusmiṃ** – “madditvā pātehi”ti vutte aññena maddāpetvā pātehi, visāṅketā. “Maddāpetvā pātāpehi”ti vuttepi sayāṃ madditvā pātehi, visāṅketameva. Manussaviggāhe pariyāyo nāma natthi. Tasmā “gabbho nāma maddite patati”ti vutte sā sayāṃ vā maddatu, aññena vā maddāpetvā pātehi, visāṅketo natthi; pārājikameva **tāpanavatthusmimpi** eseva nayo.

Vañjhithivatthusmiṃ – **vañjhithī** nāma yā gabbhaṃ na gaṇhāti. Gabbhaṃ agaṇhanakaitthī nāma natthi, yassā pana gaṇhīti gabbho na saṅghāti, taṃyeva sandhāyetaṃ vuttaṃ. Utusamaye kira sabbitthiyo gabbhaṃ gaṇhanti. Yā panāyāṃ “vañjhā”ti vuccati, tassā kucchiyaṃ nibbattasattānaṃ akusalavipāko sampāpuṇāti. Te parittakusalavipākena gaṇhitaṃsandhikā akusalavipākena adhibhūtā vinassanti. Abhinavapaṇḍitaṃsandhiyaṃyeva hi kammānubhāvena dvīhākārehi gabbho na saṅghāti – vātena vā pāṇakehi vā. Vāto sosetvā antaradhāpeti, pāṇakā khādītvā. Tassa pana vātassa pāṇakānaṃ vā paṇḍitāyā bhesajje kate gabbho saṅghaheyya; so bhikkhu taṃ akatvā aññaṃ kharabhesajjaṃ adāsi. Tena sā kālamakāsi. Bhagavā bhesajjassa kaṭattā dukkaṭaṃ paññāpesi.

Dutiyavatthusmimpi eseva nayo. Tasmā āgatāgatassa parañjanassa bhesajjaṃ na kātabbhaṃ, karonto dukkaṭaṃ āpajjati. Pañcannaṃ pana sahadhammikānaṃ kātabbhaṃ bhikkhussa bhikkhuniyā sikkhamānāya sāmaṇerassa sāmaṇeriyāti. Samasīlasaddhāpaññānañhi etesaṃ tīsu sikkhāsu yuttānaṃ bhesajjaṃ akātuṃ na labbhati, karontena ca sace tesāṃ atthi, tesāṃ santakaṃ gaṇetvā yojetvā dātabbhaṃ. Sace natthi, attano santakaṃ kātabbhaṃ. Sace attanopi natthi, bhikkhācāravattena vā nātakaṃ pavāritāṭṭhānato vā pariyesitabbaṃ. Alabhantena gilānassa atthāya akataviññattiyāpi āharitvā kātabbhaṃ.

Aparesampi pañcannaṃ kātuṃ vaṭṭati – mātu, pitu, tadupaṭṭhākānaṃ, attano veyyāvaccakarassa, paṇḍupalāsassāti. **Paṇḍupalāso** nāma yo pabbajjāpekkho yāva pattacīvaraṃ paṭiyādiyati tāva vihāre vasati. Tesu sace mātāpitaro issarā honti, na paccāsīsanti, akātuṃ vaṭṭati. Sace pana rajjēpi ṭhīta paccāsīsanti, akātuṃ na vaṭṭati. Bhesajjaṃ paccāsīsantānaṃ bhesajjaṃ dātabbhaṃ, yojetuṃ ajānantānaṃ yojetvā dātabbhaṃ. Sabbesaṃ atthāya sahadhammikesu vuttanayeneva pariyesitabbaṃ. Sace pana mātaraṃ vihāre ānetvā jaggati, sabbhaṃ parikkammaṃ anāmasantena kātabbhaṃ. Khādanīyaṃ bhojanīyaṃ sahatthā dātabbhaṃ. Pitā pana yathā sāmaṇero evaṃ sahatthena nhāpanasambāhanādīni katvā upaṭṭhātabbo. Ye ca mātāpitaro upaṭṭhahanti paṭijagganti, tesampi evameva kātabbhaṃ. **Veyyāvaccakaro** nāma yo vetanaṃ gaṇetvā araññe dārūni vā chindati, aññaṃ vā kiñci kammaṃ karoti, tassa roge uppanne yāva nātakā na passanti tāva bhesajjaṃ kātabbhaṃ. Yo pana bhikkhunissitakova hutvā sabbakammāni karoti, tassa bhesajjaṃ kātabbameva. Paṇḍupalāsepi sāmaṇere viya paṭipajjitabbaṃ.

Aparesampi dasannaṃ kātuṃ vaṭṭati – jeṭṭhabhātu, kaniṭṭhabhātu, jeṭṭhabhaginiyā, kaniṭṭhabhaginiyā, cūlamātuyā, mahāmātuyā, cūlapituno, mahāpituno, pitucchāya, mātulassāti. Tesāṃ pana sabbesampi karontena tesāṃyeva santakaṃ bhesajjaṃ gaṇetvā kevalaṃ yojetvā dātabbhaṃ. Sace pana nappahonti, yācanti ca “detha no, bhante, tumhākaṃ paṭidassāma”ti tāvakālikaṃ dātabbhaṃ. Sacepi na yācanti, “amhākaṃ bhesajjaṃ atthi, tāvakālikaṃ gaṇhathā”ti vatvā vā “yadā nesaṃ bhavissati tadā dassanti”ti ābhogaṃ vā katvā dātabbhaṃ. Sace paṭidentī, gaṇetabbaṃ, no ce denti, na codetabbā. Ete dasa nātaka ṭhapetvā aññesaṃ na kātabbhaṃ.

Etesāṃ puttāparamparāya pana yāva sattamo kulaparivaṭṭo tāva cattāro paccaye āharāpentassa akataviññatti vā bhesajjaṃ karontassa vejjakammaṃ vā kuladūsakāpatti vā na hoti. Sace bhātuyā bhāginisāmiko vā gilānā honti, nātakā ce, tesampi vaṭṭati. Aññātakā ce, bhātu ca bhāginīyā ca katvā dātabbhaṃ, “tumhākaṃ jagganaṭṭhāne dethā”ti. Atha vā tesāṃ puttānaṃ katvā dātabbhaṃ, “tumhākaṃ mātāpitūnaṃ dethā”ti. Etenupāyena sabbapadesupi vinicchayo vedītabbo.

Tesāṃ atthāya ca sāmaṇerehi araññato bhesajjaṃ āharāpentena nātisāmaṇerehi vā āharāpetabbaṃ. Attano atthāya vā āharāpetvā dātabbhaṃ. Tehipi “upajjhāyassa āharāma”ti vattasīna āharitabbaṃ. Upajjhāyassa mātāpitaro gilānā vihāraṃ āgacchantī, upajjhāyo ca disāpakkanto hoti, saddhivihārikena upajjhāyassa santakaṃ bhesajjaṃ dātabbhaṃ. No ce atthi, attano bhesajjaṃ upajjhāyassa pariccajitvā dātabbhaṃ. Attanopi asante vuttanayena pariyesitvā upajjhāyassa santakaṃ katvā dātabbhaṃ. Upajjhāyenapi saddhivihārikassa mātāpitūsu evameva paṭipajjitabbaṃ. Esa nayo ācariyantevāsikesupi. Aññopi yo āgantuko vā coro vā yuddhaparājito issaro vā nātakehi pariccatto kapaṇo vā gamiyamanusso vā gilāno hutvā vihāraṃ pavasati, sabbesaṃ apaccāsīsantena bhesajjaṃ kātabbhaṃ.

Saddham kulaṃ hoti catūhi paccayehi upatthāyakaṃ bhikkhusaṅghassa mātāpituṭṭhāniyaṃ, tatra ce koci gilāno hoti, tassatthāya viśāsena “bhesajjaṃ katvā bhante dethā”ti vadanti, neva dātabbaṃ na kātabbaṃ. Atha pana kappiyaṃ ñatvā evaṃ pucchanti – “bhante, asukassa nāma rogassa kiṃ bhesajjaṃ karontī”ti? “Idañcīdañca gahetvā karontī”ti vattuṃ vaṭṭati. “Bhante, mayhaṃ mātā gilānā, bhesajjaṃ tāva ācikkhathā”ti evaṃ pucchite pana na ācikkhitabbaṃ. Aññaṃaññaṃ pana kathā kātabbā – “āvuso, asukassa nāma bhikkhuno imasmiṃ roge kiṃ bhesajjaṃ kariṃsū”ti? “Idañcīdañca bhante”ti. Taṃ sutvā itaro mātu bhesajjaṃ karoti, vaṭṭateva.

Mahāpadumattheropi kira vasabharaṇṇo deviyā roge uppanne ekāya itthiyā āgantvā pucchito “na jānāmī”ti avatvā evameva bhikkhūhi saddhiṃ samullapesi. Taṃ sutvā tassā bhesajjamakamsu. Vūpasante ca roge ticivarena tīhi ca kahāpaṇasatehi saddhiṃ bhesajjacaṅkoṭakaṃ pūretvā āharitvā therassa pādāmūle ṭhapetvā “bhante, pupphapūjaṃ karothā”ti āhaṃsu. Thero “ācariyabhāgo nāmāya”nti kappiyavasena gāhāpetvā pupphapūjaṃ akāsi. Evaṃ tāva bhesajje paṭipajjitabbaṃ.

Paritte pana “gilānassa parittaṃ karotha, bhante”ti vutte na kātabbaṃ, “bhaṇathā”ti vutte pana kātabbaṃ. Sace pissa evaṃ hoti “manussā nāma na jānanti, akayiramāne vipphaṇṇarino bhavissanti”ti kātabbaṃ; “parittodakaṃ parittasuttaṃ katvā dethā”ti vuttena pana tesameva udakaṃ hatthena cāletvā suttaṃ parimajjetvā dātabbaṃ. Sace vihārato udakaṃ attano santakaṃ vā suttaṃ deti, dukkaṭaṃ. Manussā udakañca suttañca gahetvā nisīditvā “parittaṃ bhaṇathā”ti vadanti, kātabbaṃ. No ce jānanti, ācikkhitabbaṃ. Bhikkhūnaṃ nisinnānaṃ pādesu udakaṃ ākiritvā suttañca ṭhapetvā gacchanti “parittaṃ karotha, parittaṃ bhaṇathā”ti na pādā apantabbā. Manussā hi vipphaṇṇarino honti. Antogāme gilānassatthāya vihāraṃ pesenti, “parittaṃ bhaṇantū”ti bhaṇitabbaṃ. Antogāme rājagehādīsū roge vā upaddave vā uppanne pakkosāpetvā bhaṇāpentī, **āṭānāṭiyasuttādīni** bhaṇitabbāni. “Āgantvā gilānassa sikkhāpadāni dentu, dhammaṃ kathentu. Rājantepure vā amaccagehe vā āgantvā sikkhāpadāni dentu, dhammaṃ kathentū”ti pesitepi gantvā sikkhāpadāni dātabbāni, dhammo kathetabbo. “Matānaṃ parivāratthaṃ āgacchantū”ti pakkosanti, na gantabbaṃ. Sīvathikadassane asubhadassane ca maraṇassatiṃ paṭilabhissāmīti kammaṭṭhānasīsena gantuṃ vaṭṭati. **Evaṃ paritte paṭipajjitabbaṃ.**

Piṇḍapāte pana – anāmatthapiṇḍapāto kassa dātabbo, kassa na dātabbo? Mātāpituṇaṃ tāva dātabbo. Sacepi kahāpaṇagghanako hoti, saddhādeyyavinipātanaṃ natthi. Mātāpituṇaṃ paṇḍupalāsassa veyyāvaccakarassa paṇḍupalāsassāti etesampi dātabbo. Tattha paṇḍupalāsassa thālake pakkhipitvāpi dātuṃ vaṭṭati. Taṃ ṭhapetvā aññesaṃ āgārikānaṃ mātāpituṇaṃ na vaṭṭati. **Pabbajitaparibhogo hi āgārikānaṃ cetiyatthāniyo.** Apica anāmatthapiṇḍapāto nāmesa sampattassa dāmarikacorassāpi issarassāpi dātabbo. Kasmā? Te hi adīyamānepi “na denti”ti āmasitvā dīyamānepi “ucchiṭṭhakaṃ denti”ti kujjhanti. Kuddhā jīvitāpi voropenti, sāsanassāpi antarāyaṃ karontī. Rajjaṃ pathayamānassa vicarato coranāgassa vatthu cettha kathetabbaṃ. Evaṃ piṇḍapāte paṭipajjitabbaṃ.

Paṭisanthāro pana kassa kātabbo, kassa na kātabbo? Paṭisanthāro nāma vihāraṃ sampattassa yassa kassaci āgantukassa vā daliddassa vā corassa vā issarassa vā kātabboeva. Kathaṃ? Āgantukaṃ tāva khīṇaparibbayaṃ vihāraṃ sampattaṃ disvā pānīyaṃ dātabbaṃ, pādamaṅkhanatelaṃ dātabbaṃ. Kāle āgatassa yāgubhattaṃ, vikāle āgatassa sace taṇḍulā atthi; taṇḍulā dātabbā. Avelāyaṃ sampatto “gacchāhī”ti na vattabbo. Sayanaṭṭhānaṃ dātabbaṃ. Sabbhaṃ apaccāsīsanteneva kātabbaṃ. “Manussā nāma catupaccayadāyakaṃ evaṃ saṅgahe kayiramāne punappunaṃ pasīditvā upakāraṃ karissanti”ti cittaṃ na uppādetabbaṃ. Corānaṃ pana saṅghikampi dātabbaṃ.

Paṭisanthārānisamsadīpanatthañca coranāgavattu, bhātarā saddhiṃ jambudīpagatassa mahānāgaraṇṇo vatthu, piturājassa rajje catunnaṃ amaccānaṃ vatthu, abhayacoravathūti evamādīni bahūni vatthūni **mahāatthakathāyaṃ** vitthārato vuttāni.

Tatrāyaṃ ekavattudīpanā – sīhāladīpe kira abhayo nāma coro pañcasataparivāro ekasmiṃ ṭhāne khandhāvāraṃ bandhitvā samantā tīyojanaṃ ubbāsetvā vasati. Anurādhapuravāsino kadambanadīnaṃ na uttaranti, cetiyagirimagge janasañcāro upacchinno. Athekadivasānaṃ coro “cetiyaṅgiriṃ vilumpissāmī”ti agamāsi. Ārāmikā disvā dīghabhāṇakaabhayattherassa ārocesuṃ. Thero “sappihānitādīni atthī”ti pucchi. “Atthi, bhante”ti. “Corānaṃ detha, taṇḍulā atthī”ti? “Atthi, bhante, saṅghassatthāya āhaṭā taṇḍulā ca pattasākañca goraso cā”ti. “Bhattaṃ sampādetvā corānaṃ dethā”ti. Ārāmikā tathā kariṃsu. Corā bhattaṃ bhūñjitvā “kenāyaṃ paṭisanthāro kato”ti pucchīmsu. “Amhākaṃ ayyena abhayattherena”ti. Corā therassa santikaṃ gantvā vanditvā āhaṃsu – “mayā saṅghassa ca cetiyassa ca santakaṃ acchinditvā gahessāmāti āgatā, tumhākaṃ pana iminā paṭisanthārenama pasannā, ajja paṭṭhāya vihāre dhammikā rakkhā amhākaṃ āyattā hotu, nāgarā āgantvā dānaṃ dentu, cetiyaṃ vandantū”ti. Tato paṭṭhāya ca nāgare dānaṃ dātuṃ āgacchante nadīteyeva paccuggantvā rakkhantā vihāraṃ nenti, vihārepi dānaṃ dentānaṃ rakkhaṃ katvā tiṭṭhanti. Tepi bhikkhūnaṃ bhuttāvasesaṃ corānaṃ denti. Gamanakālepi te corā nadīteyaṃ pāpetvā nivattanti.

Athekadivasam bhikkhusaṅghe khīyanakakathā uppannā “thero issaravatāya saṅghassa santakam corānam adāsī”ti. Thero sannipātam kārāpetvā āha – “corā saṅghassa pakativatṭaṅca cetiyasantakaṅca acchinditvā gaṅhissāmā”ti āgamimsu. Atha nesaṃ mayā evaṃ na harissantūti ettako nāma paṭisanthāro kato, taṃ sabbampi ekato sampiṇḍetvā agghāpetha. Tena kāraṇena aviluttam bhaṇḍam ekato sampiṇḍetvā agghāpethāti. Tato sabbampi therena dinnakam cetiyaghare ekam varapotthakacittattharaṇam na agghati. Tato āhaṃsu – “therena katapaṭisanthāro sukato codetum vā sāretum vā na labbhā, gīvā vā avahāro vā natthī”ti. Evaṃ mahānisaṃso paṭisanthāroti sallakkhetvā kattabbo paṇḍitena bhikkhunāti.

187. Aṅgulipatodakavatthusmiṃ – **uttantoti** kilamanto. **Anassāsakoti** nirassāso. Imasmim pana vatthusmiṃ yāya āpattiyā bhavitabbaṃ sā “khuddakesu nidiṭṭhā”ti idha na vuttā.

Tadanantare vatthusmiṃ – **ottharivāti** akkamitvā. So kira tehi ākaḍḍhiyamāno patito. Eko tassa udaram abhiruhitvā nisīdi. Sesāpi pannarasa janā pathaviyam ajjhottharivā adūhalapāsāṇā viya migam māresum. Yasmā pana te kammādhippāyā, na maraṇādhippāyā; tasmā pārājikam na vuttam.

Bhūtavejjakavatthusmiṃ – **yakkham māresīti** bhūtavijjākapāṭhakā yakkhagahitam mocetukāmā yakkham āvāhetvā muñcāti vadanti. No ce muñcati, piṭṭhena vā mattikāya vā rūpam katvā hatthapādādīni chindanti, yaṃ yaṃ tassa chijjati taṃ taṃ yakkhassa chinnameva hoti. Sīse chinne yakkhopi marati. Evaṃ sopi māresi; tasmā thullaccayam vuttam. Na kevalaṅca yakkhameva, yopi hi sakkam devarājam māreyya, sopi thullaccayameva āpajjati.

Vālayakkhavatthusmiṃ – **vālayakkhavihāranti** yasmim vihāre vālo caṇḍo yakkho vasati, taṃ vihāram. Yo hi evarūpam vihāram ajānanto kevalam vasanathāya peseti, anāpatti. Yo maraṇādhippāyo peseti, so itarassa maraṇena pārājikam, amaraṇena thullaccayam āpajjati. Yathā ca vālayakkhavihāram; evaṃ yattha vālasīhabyagghādimigā vā ajagarakaṅhasappādayo dīghajātikā vā vasanti, taṃ vālavihāram pesentassāpi āpattānāpattibhedo veditabbo. Ayam **pālimuttakanayo**. Yathā ca bhikkhum vālayakkhavihāram pesentassa; evaṃ vālayakkhampi bhikkhusantikam pesentassa āpattānāpattibhedo veditabbo. Eseva nayo **vālakantāro** divatthūsupi. Kevalañhettha yasmim kantāre vālamigā vā dīghajātikā vā atthi, so **vālakantāro**. Yasmim corā atthi, so **corakantāro**ti evaṃ padatthamattameva nānam. Manussaviggahapārājikaṅca nāmetam saṅham, pariyāyakathāya na muccati; tasmā yo vadeyya “asukasmim nāma okāse coro nisinnō, yo tassa sīsam chinditvā āharati, so rājato sakkāravisesam labhati”ti. Tassa cetam vacanam sutvā koci naṃ gantvā māreti, ayam pārājiko hotīti.

188. Taṃ maññamānoti ādisu so kira bhikkhu attano veribhikkhum māretukāmo cintesi – “imam me divā mārentassa na sukaram bhaveyya sotthinā gantum, rattim naṃ māressāmī”ti sallakkhetvā rattim āgamma bahūnam sayitaṭṭhāne taṃ maññamāno tameva jīvītā voropesi. Aparo taṃ maññamāno aññam, aparo aññam tasseva sahāyam maññamāno taṃ, aparo aññam tasseva sahāyam maññamāno aññam tassa sahāyameva jīvītā voropesi. Sabbesampi pārājikameva.

Amanussagahitavatthūsu paṭhame vatthusmiṃ “yakkham palāpessāmī”ti pahāram adāsī, itaro “na dānāyam virajjhitem samattho, māressāmi na”nti. Ettha ca namaraṇādhippāyassa anāpatti vuttāti. Na ettakeneva amanussagahitassa pahāro dātabbo, tālapaṇṇam pana parittasuttam vā hatthe vā pāde vā bandhitabbaṃ, ratanasuttādīni parittāni bhaṇitabbāni, “mā sīlavantam bhikkhum viheṭṭhehī”ti dhammakathā kātābbāti. **Saggakathādīni** uttānatthāni. Yañhettha vattabbaṃ taṃ vuttameva.

189. **Rukkhacchedanavatthu** aṭṭabandhanavatthusadisam. Ayam pana viseso – yo rukkhena otthatopi na marati, sakkā ca hoti ekena passena rukkham chetvā pathaviṃ vā khanitvā nikkhamitum, hatthe cassa vāsi vā kuṭṭhārī vā atthi, tena api jīvītam pariccajītabbaṃ, na ca rukkho vā chinditabbo, na pathavī vā khaṇitabbā. Kasmā? Evaṃ karonto hi pācittiyam āpajjati, buddhassa āṇam bhaṅgati, na jīvītapariyantam sīlam karoti. Tasmā api jīvītam pariccajītabbaṃ, na ca sīlanti pariggahetvā na evaṃ kātabbaṃ. Aññassa pana bhikkhuno rukkham vā chinditvā pathaviṃ vā khanitvā taṃ nīharitum vaṭṭati. Sace udukkhalayantakena rukkham pavaṭṭetvā nīharitabbo hoti, taṃyeva rukkham chinditvā udukkhalam gahetabbanti **mahāsumatthero** āha. Aññampi chinditvā gahetum vaṭṭatīti **mahāpadumatthero**. Sobbhādisu patitassāpi nisseṇim bandhitvā uttāraṇe eseva nayo. Attanā bhūtagāmam chinditvā nisseṇī na kātābbā, aññesam katvā uddharitum vaṭṭatīti.

190. Dāyālimpanavatthūsu – **dāyam ālimpesunti** vane aggim adamsu. Ettha pana uddissānuddissavasena pārājikanantariyathullaccayapācittivatthūnam anurūpato pārājikādīni akusalarāsibhāvo ca pubbe vuttanayeneva veditabbo. “Allatīṇavanappagumbādayo ḍayhantū”ti ālimpentassa ca pācittiyam. “Dabbūpakaraṇāni vinassantū”ti

ālimpentassa dukkaṭaṃ. Khiddādhippāyenāpi dukkaṭanti **saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. “Yaṃkiñci allasukkhaṃ saindriyānindriyaṃ ḍayhatū”ti ālimpentassa vatthivasena pārājikathullaccayapācittiyadukkaṭāni veditabbāni.

Paṭaggidānaṃ pana parittakaraṇaṅca bhagavatā anuññātaṃ, tasmā araṅṅe vanakammikehi vā dinnāṃ sayāṃ vā uṭṭhitaṃ aggiṃ āgacchantaṃ disvā “tiṇakuṭiyo mā vinassantū”ti tassa aggino paṭiaggiṃ dātuṃ vaṭṭati, yena saddhiṃ āgacchantaṃ aggi ekato hutvā nirupādāno nibbāti. Parittampi kātuṃ vaṭṭati tiṇakuṭikānaṃ samantā bhūmitacchanaṃ parikhākhaṇanaṃ vā, yathā āgato aggi upādānaṃ alabhivā nibbāti. Etaṅca sabbāṃ uṭṭhiteyeva aggismiṃ kātuṃ vaṭṭati. Anuṭṭhite anupasaṃpannehi kappiyavohārena kāretabbaṃ. Udakena pana nibbāpentehi appāṇakameva udakaṃ āsiñcitabbaṃ.

191. Āghātanavatthusmiṃ – yathā ekappahāravacane; evaṃ “dvīhi pahārehī”ti ādivacanesupi pārājikaṃ veditabbaṃ. “Dvīhi”ti vutte ca ekena pahārena māritepi khetameva otiṇṇatā pārājikaṃ, tīhi mārite pana visaṅketaṃ. Iti yathāparicchede vā paricchedabbhantare vā avisaṅketaṃ, paricchedātikame pana sabbattha visaṅketaṃ hoti, āṇāpako muccati, vadhakasseva doso. Yathā ca pahāresu; evaṃ purisesupi “eko māretū”ti vutte ekeneva mārite pārājikaṃ, dvīhi mārite visaṅketaṃ. “Dve māretū”ti vutte ekena vā dvīhi vā mārite pārājikaṃ, tīhi mārite visaṅketaṃ veditabbaṃ. Eko saṅgāme vegena dhāvato purisassa sīsaṃ asinā chindati, asīsaṃ kabandhaṃ dhāvati, tamaṅṅo paharivā pātesi, kassa pārājikanti vutte upaḍḍhā therā “gamanūpacchedakassā”ti āhaṃsu. **Ābhidhammikagodattatthero** “sīsacchedakassā”ti. Evarūpānīpi vatthūni imassa vatthussa atthadīpane vattabbānti.

192. Takkavatthusmiṃ – aniyamēvā “takkaṃ pāyethā”ti vutte yaṃ vā taṃ vā takkaṃ pāyētvā mārite pārājikaṃ. Niyamēvā pana “gotakkaṃ mahimsatakkāṃ ajikātakka”nti vā, “sītaṃ uṇhaṃ dhūpitaṃ adhūpita”nti vā vutte yaṃ vuttaṃ, tato aññaṃ pāyētvā mārite visaṅketaṃ.

Loṇasovīrakavatthusmiṃ – loṇasovīrakaṃ nāma sabbarasābhisaṅkhaṭaṃ ekaṃ bhesajjaṃ. Taṃ kira karontā harītakāmalakavibhītakakasāve sabbadhaññāni sabbaaparaṇṇāni sattannampi dhaññānaṃ odanaṃ kadaliphalādīni sabbaphalāni vettaketakakhajjūrikaḷīrādayo sabbakaḷīre macchamaṃsakhaṇḍāni anekāni ca madhuphāṇitasindhavalonaṇikaṭukādīni bhesajjāni pakkhipitvā kumbhimukhaṃ limpītvā ekaṃ vā dve vā tīni vā saṃvaccharāni ṭhapenti, taṃ paripaccitvā jamburasavaṇṇaṃ hoti. Vātakāsakuṭṭhapaṇḍubhagandarādīnaṃ siniddhabhojanaṃ bhuttānaṅca uttarapānaṃ bhattajīraṇakabhesajjaṃ tādīsaṃ natthi. Taṃ panetaṃ bhikkhūnaṃ pacchābhattampi vaṭṭati, gilānānaṃ pākātikameva, agilānānaṃ pana udakasambhinnaṃ pānaparibhogenāti.

Samantapāsādikāya vinayaṃvaṇṇanāya

Tatīyapārājikavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Catutthapārājikaṃ

Catusaccavidū satthā, catutthaṃ yaṃ pakāsai;
Pārājikaṃ tassa dāni, patto saṃvaṇṇanākkamo.

Yasmā tasmā suviññeyyaṃ, yaṃ pubbe ca pakāsitaṃ;
Taṃ vajjayitvā assāpi, hoti saṃvaṇṇanā ayaṃ.

Vaggumudātīriyabhikkhuvatthuvaṇṇanā

193. Tena samayena buddho bhagavā vesāliyaṃ viharati...pe... gihīnaṃ kammantaṃ adhiṭṭhemāti gihīnaṃ khettesu ceva ārāmādīsu ca kattabbakiccaṃ adhiṭṭhāma; “evaṃ kātappaṃ, evaṃ na kātappa”nti ācikkhāma ceva anusāsāma cāti vuttaṃ hoti. **Dūteyyanti** dūtakkammaṃ. **Uttarimanussadhammassāti** manusse uttiṇṇadhammassa; manusse atikkamitvā brahmattaṃ vā nibbānaṃ vā pāpanakadhammassāti attho. Uttarimanussānaṃ vā seṭṭhapurisānaṃ jhāyīnaṅca ariyānaṅca dhammassa. **Asuko bhikkhūtiādīsu** attanā evaṃ mantayitvā pacchā gihīnaṃ bhāsantā “buddharakkhito nāma bhikkhu paṭhamassa jhānassa lābhī, dhammarakkhito dutiyassā”ti evaṃ nāmasaseneva vaṇṇaṃ bhāsimsūti veditabbo. Tattha **eso yeva kho āvuso seyyoti** kammantādhiṭṭhānaṃ dūteyyaharaṇaṅca bahusapattaṃ mahāsamārambhaṃ na ca samaṇasārappaṃ. Tato pana ubhayatopi eso eva seyyo pāsamsatāro sundarataro yo amhākaṃ gihīnaṃ aññaṃaññaṃ uttarimanussadhammassa

vaṇṇo bhāsito. Kiṃ vuttaṃ hoti? Iriyāpathaṃ saṅghapetvā nisinnaṃ vā caṅkamaṃ vā puccantānaṃ vā apucchantānaṃ vā gihīnaṃ “ayaṃ asuko nāma bhikkhu paṭhamassa jhānassa lābhī”ti evamādinā nayena yo amhākaṃ aññena aññassa uttarimanussadhammassa vaṇṇo bhāsito bhavissati, eso eva seyyoti. Anāgatasambandhe pana asati na etehi so tasmim̄ khaṇe bhāsitova yasmā na yujjati, tasmā anāgatasambandhaṃ katvā “yo evaṃ bhāsito bhavissati, so eva seyyo”ti evamettha attho veditabbo. Lakkhaṇaṃ pana saddasatthato pariyesitabbaṃ.

194. Vaṇṇavā ahesunti aññoyeva nesaṃ abhinavo sarīravaṇṇo uppajji, tena vaṇṇena vaṇṇavanto ahesuṃ. **Pīṇindriyāti** pañcahi pasādehi abhiniviṭṭhokāsassa paripuṇṇattā manacchaṭṭhānaṃ indriyānaṃ amilātabhāvena pīṇindriyā. **Pasannamukhavaṇṇāti** kiñcāpi avisesena vaṇṇavanto sarīravaṇṇato pana nesaṃ mukhavaṇṇo adhikataṃ pasanno; accho anāvilo parisuddhoti attho. **Vippasannachavivaṇṇāti** yena ca te mahākāṇikārapupphādisadisena vaṇṇena vaṇṇavanto, tādiso aññesampi manussānaṃ vaṇṇo atthi. Yathā pana imesaṃ; evaṃ na tesāṃ chavivaṇṇo vippasanno. Tena vuttaṃ – “vippasannachavivaṇṇā”ti. Iti te bhikkhū neva uddesaṃ na paripucchaṃ na kammaṭṭhānaṃ anuyuñjantā. Atha kho kuhakatāya abhūtagaṇasaṃvaṇṇanāya laddhāni paṇītabhojanāni bhuñjitvā yathāsukhaṃ niddārāmatāṃ saṅgaṇikārāmatañca anuyuñjantā imaṃ sarīrasobhaṃ pāpuṇṇsu, yathā taṃ bālā bhantamigappaṭibhāgāti.

Vaggumudātīriyāti vaggumudātīravāsino. **Kacci bhikkhave khamanīyanti** bhikkhave kacci tumhākaṃ idaṃ catucakkaṃ navadvāraṃ sarīrayantaṃ khamanīyaṃ sakkā khamituṃ sahituṃ pariharituṃ na kiñci dukkhaṃ uppādetīti. **Kacci yāpanīyanti** kacci sabbakicesu yāpetuṃ gametuṃ sakkā, na kiñci antarāyaṃ dassētīti. **Kucchi parikantoti** kucchi parikantito varaṃ bhavyeya; “parikatto”tipi pāṭho yujjati. Evaṃ vaggumudātīriye anekapariyāyena vīgarahitvā idāni yasmā tehi katakammaṃ corakammaṃ hoti, tasmā āyatim̄ aññesampi evarūpassa kammaṃ akaraṇatthaṃ atha kho bhagavā bhikkhū āmantesi.

195. Āmantetvā ca pana “**pañcime bhikkhave mahācorā**”tiādimāha. Tattha **santo saṃvijjamānāti** atthi ceva upalabbhanti cāti vuttaṃ hoti. **Idhāti** imasmim̄ sattaloke. **Evaṃ hotīti** evaṃ pubbabhāge icchā uppajjati. **Kudāssu nāmāhanti** ettha suiti nipāto; kudā nāmāti attho. **So aparena samayenāti** so pubbabhāge evaṃ cintetvā anukkamena parisāṃ vaḍḍhento panthadūhanakammaṃ paccantimagāmaṃvilopanti evamādmī katvā vepullappattapariso hutvā gāmepe agāme, janapadepe ajanapade karonto **hananto ghātentō chindanto chedāpento pacanto pācento**.

Iti bāhirakamahācoraṃ dassetvā tena sadise sāsane pañca mahācore dassetuṃ “**evameva kho**”tiādimāha. Tattha **pāpabhikkhunoti** aññesu ṭhānesu mūlacchinno pārājikappatto “pāpabhikkhū”ti vuccati. Idha pana pārājikaṃ anāpanno icchācāre ṭhito khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni madditvā vicaranto “pāpabhikkhū”ti adhippeto. Tassāpi bāhirakacorassa viya pubbabhāge evaṃ hoti – “**kudāssu nāmāhaṃ...pe... parikkhārāna**”nti. Tattha **sakkatotīti** sakkārappatto. **Garukatoti** garukārappatto. **Mānitoti** manasā piyāyito. **Pūjitoti** catupaccayābhīhārapūjāya pūjito. **Apacitoti** apacitippatto. Tattha yassa cattāro paccaye sakkāritvā suṭṭhu abhisāṅkhate paṇītapāṇīte katvā denti, so sakkato. Yasmim̄ garubhāvaṃ paccupetvā denti, so garukato. Yaṃ manasā piyāyanti, so mānito. Yassa sabbampetaṃ karonti, so pūjito. Yassa abhivādanapaccuṭṭhānaañjalikammādivasena paramanipaccakāraṃ karonti, so apacito. Imassa ca pana sabbampi imaṃ lokāmisāṃ patthayamānassa evaṃ hoti.

So aparena samayenāti so pubbabhāge evaṃ cintetvā anukkamena sikkhāya atibbagārove uddhate unnaḷe capale mukhare vikiṇṇavāce muṭṭhassatī asampajjāne pākatinriye ācariyupajjhāyehi pariccattake lābhagaruke pāpabhikkhū saṅgaṇhitvā iriyāpathasaṅghapanādīni kuhakavattāni sikkhāpetvā “ayaṃ thero asukasmim̄ nāma senāsane vassaṃ upagamma vattapaṭipattim̄ pūrayamāno vassaṃ vasitvā niggato”ti lokasammataśāsanasaṃvaṇṇanādīhi upāyehi lokaṃ paripācetuṃ paṭibalehi jātakādīsu kataparicayehi sarasampannehi pāpabhikkhūhi saṃvaṇṇiyamānaguṇo hutvā **satena vā sahasena vā parivuto...pe... bhesajjaparikkhārānaṃ. Ayaṃ bhikkhave paṭhamo mahācoroti** ayaṃ sandhicchedādicorako viya na ekaṃ kulaṃ na dve, atha kho mahājanaṃ vañcetvā catupaccayagahaṇato “**paṭhamo mahācoro**”ti veditabbo. Ye pana suttantikā vā ābhidhammikā vā vinayadharā vā bhikkhū bhikkhācāre asampajjamāne pālīm vācentā aṭṭhakathaṃ kathentā anumodanāya dhammakathāya iriyāpathasampattiyā ca lokaṃ pasādentā janapadacārikaṃ caranti sakkatā garukatā mānitā pūjitā apacitā, te “tantipaveṇighaṭānakā śāsanajotakā”ti veditabbā.

Tathāgatappaveditanti tathāgatena paṭividdhaṃ paccakkhakatāṃ jānāpitaṃ vā. **Attano dahatīti** parisamajjhe pālīñca aṭṭhakathañca saṃsanditvā madhurena sarena pasādanīyaṃ suttantaṃ kathetvā dhammakathāvasena acchariyabbhutaajātena viññūjanena “aho, bhante, pālī ca aṭṭhakathā ca suparisuddhā, kassa santike uggaṇhitthā”ti puccito “ko amhādisse uggaṇhetuṃ samattho”ti ācariyaṃ anuddisitvā attanā paṭividdhaṃ sayambhuññādhigataṃ dhammavinayaṃ pavedeti. Ayaṃ tathāgatena sataśāhassakappādhikāni cattāri

asankheyyāni pāramiyo pūretvā kicchena kasirena paṭividdhadhammatthenako **dutiyo mahācoro**.

Suddham brahmacārīnti khīṇāsavabhikkhuṃ. **Parisuddham brahmacariyaṃ carantanti** nirupakkilesaṃ seṭṭhacariyaṃ carantaṃ; aññampi vā anāgāmiṃ ādiṃ katvā yāva silavantaṃ puthujjanaṃ avippaṭisārādivatthukaṃ parisuddham brahmacariyaṃ carantaṃ. **Amūlakena abrahmacariyena anuddhamsetti** tasmim puggale avijjamānena antimavatthunā anuvadati codeti; ayaṃ vijjamānaguṇamakkhī ariyaguṇatthenako **tatiyo mahācoro**.

Garubhaṇḍāni garuparikkhārānīti yathā adinnādāne “caturō janā saṃvidhāya garubhaṇḍaṃ avāharu”nti (pari. 479) ettha pañcamāsakagghanakaṃ “garubhaṇḍa”nti vuccati, idha pana na evaṃ. Atha kho “pañcimāni, bhikkhave, avissajjiyāni na vissajjetabbāni saṅghena vā gaṇena vā puggalena vā. Vissajjitānipi avissajjitāni honti. Yo vissajjeyya, āpatti thullaccayassa. Katamāni pañca? Ārāmo, ārāmavattu...pe... dārubhaṇḍaṃ, mattikābhaṇḍa”nti vacanato avissajjitabbattā garubhaṇḍāni. “Pañcimāni, bhikkhave, avebhaṅgiyāni na vibhajitabbāni saṅghena vā gaṇena vā puggalena vā. Vibhattānipi avibhattāni honti. Yo vibhajeyya, āpatti thullaccayassa. Katamāni pañca? Ārāmo, ārāmavattu...pe... dārubhaṇḍaṃ, mattikābhaṇḍa”nti (cūlava. 322) vacanato avebhaṅgiyattā sādharāṇaparikkhābhāvena garuparikkhārāni. **Ārāmo ārāmavattūti**ādīsu yaṃ vattabbaṃ taṃ sabbaṃ “pañcimāni, bhikkhave, avissajjiyānī”ti **khandhake** āgatasuttavaṇṇanāyameva bhaṇissāma. **Tehi gihī saṅgaṇhātī**ti tāni datvā datvā gihīm saṅgaṇhātī anuggaṇhātī. **Upalāpetī**ti “aho amhākaṃ ayyo”ti evaṃ lapanake anubandhanake sasnehe karoti. Ayaṃ avissajjiyaṃ avebhaṅgiyaṃ garuparikkhāraṃ tathābhāvato thenetvā gihī saṅgaṇhanako **catuttho mahācoro**. So ca paṇāyaṃ imaṃ garubhaṇḍaṃ kulasaṅgaṇhanatthaṃ vissajjento kuladūsakadukkaṭaṃ āpajjati. Pabbājanīyakammāraho ca hoti. Bhikkhusaṅghaṃ abhibhavitvā issaravatāya vissajjento thullaccayaṃ āpajjati. Theyyacittena vissajjento bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabboti.

Ayaṃ aggo mahācoroti ayaṃ imesaṃ corānaṃ jeṭṭhacoro; iminā sadiso coro nāma natthi, yo pañcindriyaggahaṇātītaṃ atisaṅhasukhumaṃ lokuttaradhammaṃ theneti. Kiṃ pana sakkā lokuttaradhammo hiraññasuvaṇṇādīni viya vañcetvā thenetvā gahetunti? Na sakkā, tenevāha – “**yo asantaṃ abhūtaṃ uttarimanussadhammaṃ ullapati**”ti. Ayañhi attani asantaṃ taṃ dhammaṃ kevalaṃ “atthi mayhaṃ eso”ti ullapati, na pana sakkoti thānā cāvetuṃ, attani vā saṃvijjamānaṃ kātuṃ. Atha kasmā coroti vuttoti? Yasmā taṃ ullapitvā asantasambhāvanāya uppanne paccaye gaṇhātī. Evañhi gaṇhatā te paccayā sukhumena upāyena vañcetvā thenetvā gahitā honti. Tenevāha – “**taṃ kissa hetu? Theyyāya vo bhikkhave raṭṭhapiṇḍo bhutto**”ti. Ayañhi ettha attho – yaṃ avocumha – “ayaṃ aggo mahācoro, yo asantaṃ abhūtaṃ uttarimanussadhammaṃ ullapati”ti. **Taṃ kissa hetūti** kena kāraṇena etaṃ avocumhātī ce. “**Theyyāya vo bhikkhave raṭṭhapiṇḍo bhutto**”ti bhikkhave yasmā so tena raṭṭhapiṇḍo theyyāya theyyacittena bhutto hoti. Ettha hi vokāro “ye hi vo ariyā araññavanapatthānī”tiādīsu (ma. ni. 1.35-36) viya padapūraṇamatte nipāto. Tasmā “tumhehi bhutto”ti evamassa attho na daṭṭhabbo.

Idāni tamevatthaṃ gāthāhi vibhūtataṃ karonto “**aññathā santa**”ntiādīmāha. Tattha **aññathā santanti** aparisuddhakāyasamācārādikena aññenākārena santaṃ. **Aññathā yo pavedayeti** parisuddhakāyasamācārādikena aññena ākārena yo pavedeyya. “Paramaparisuddho ahaṃ, atthi me abbhantare lokuttaradhammo”ti evaṃ jānāpeyya. Pavedetvā ca pana tāya pavedanāya uppannaṃ bhojanaṃ arahā viya bhuñjati. **Nikacca kitavasseva bhuttaṃ theyyena tassa tanti nikaccāti** vañcetvā aññathā santaṃ aññathā dassetvā. Agumbaagacchabhūtameva sākāpālāsapallavādicchādanena gumbamiva gacchamiva ca attānaṃ dassetvā. **Kitavassevāti** vañcakassa kerāṭikassa gumbagacchasaññāya araññe āgatāgate sakuṇe gahetvā jīvitakappakassa sākuṇikasaveva. **Bhuttaṃ theyyena tassa tanti** tassāpi anarahantasseva sato arahantabhāvaṃ dassetvā laddhabhojanaṃ bhuñjato; yaṃ taṃ bhuttaṃ taṃ yathā sākuṇikakativassa nikacca vañcetvā sakuṇaggahaṇaṃ, evaṃ manusse vañcetvā laddhassa bhojanassa bhuttattā theyyena bhuttaṃ nāma hoti.

Imaṃ pana atthavasamaṃ ajānantā ye evaṃ bhuñjanti, **kāsāvakaṇṭhā...pe... nirayaṃ te upapajjare** **kāsāvakaṇṭhāti** kāsāvena veṭhitakaṇṭhā. Ettakameva ariyaddhādhāraṇamattaṃ, sesaṃ sāmāññaṃ natthīti vuttaṃ hoti. “Bhavissanti kho panānanda anāgatamaddhānaṃ gotrabhuno kāsāvakaṇṭhā”ti (ma. ni. 3.380) evaṃ vuttadussīlānaṃ etaṃ adhvācanaṃ. **Pāpadhammāti** lāmakadhammā. **Asaññatāti** kāyādīhi asaññatā. **Pāpāti** lāmakapuggalā. **Pāpehi kammehīti** tehi karaṇakāle ādīnavaṃ adisvā katehi paravañcanādīhi pāpakammehi. **Nirayaṃ te upapajjareti** nirassādaṃ duggatiṃ te upapajjanti; tasmā **seyyo ayoguloti** gāthā. Tassattho – sacāyaṃ dussīlo asaññato icchācāre thito kuhanāya lokaṃ vañcako puggalo tattaṃ aggisikhūpamaṃ ayogulaṃ bhuñjeyya ajjhohareyya, tassa yañcetaṃ raṭṭhapiṇḍaṃ bhuñjeyya, yañcetaṃ ayogulaṃ, tesu dvīsu ayoguloṃva bhutto seyyo sundarataro pañītataro ca bhavyeyya, na hi ayogulassa bhuttattā samparāye sabbaññutaññānāpi dujjānaparicchedaṃ dukkhaṃ anubhavati. Evaṃ paṭiladdhassa pana tassa raṭṭhapiṇḍassa bhuttattā samparāye vuttappakāraṃ dukkhaṃ anubhoti, ayañhi koṭippatto micchājīvoti.

Evam pāpakiriyāya anādīnavadassāvīnaṃ ādīnavam dassetvā “atha kho bhagavā vaggumudātūriye bhikkhū anekapariyāyena vīgarahitvā dubbharatāya dupposatāya...pe... imaṃ sikkhāpadaṃ uddiseyyāthā”ti ca vatvā catutthapārājikaṃ paññapento “**yo pana bhikkhu anabhijāna**”nti ādimāha.

Evam mūlacchejivasena daḷhaṃ katvā catutthapārājike paññatte aparampi anuppaññattathāya adhimānavatthu udapādi. Tassuppattidīpanatthaṃ etaṃ vuttaṃ – “evañcidam bhagavatā bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññattam hoti”ti.

Adhimānavatthuvaṇṇanā

196. Tattha **adiṭṭhe diṭṭhasaññī**noti arahatte ñānacakkhunā adiṭṭheeva “diṭṭhaṃ amhehi arahatta”nti diṭṭhasaññīno hutvā. Esa nayo appattādīsu. Ayaṃ pana viseso – **appatteti** attano santāne uppattivāsena appatte. **Anadhigateti** maggabhāvanāya anadhigate; appaṭiladdhetipi attho. **Asacchikateti** appaṭividdhe paccavekkhaṇavasena vā appaccakkhate. **Adhimānenāti** adhigatamānena; “adhigatā maya”nti evaṃ uppanamānenāti attho, adhihamānena vā thaddhamānenāti attho. **Aññaṃ byākarimsūti** arahattaṃ byākarimsu; “pattaṃ āvuso amhehi arahattaṃ, kataṃ karaṇīya”nti bhikkhūnaṃ ārocesuṃ. Tesaṃ maggena appahīnakilesattā kevalaṃ samathavipassanābalena vikkhambhitakilesānaṃ aparena samayena tathārūpapaccayasamāyoge **rāgāya cittaṃ namati**; rāgatthāya namatīti attho. Esa nayo itaresu.

Tañca kho etaṃ abbohārikanti tañca kho etaṃ tesaṃ aññabyākaraṇaṃ abbohārikaṃ āpattipaññāpane vohāraṃ na gacchati; āpattiyā aṅgaṃ na hotīti attho.

Kassa pañāyaṃ adhimāno uppajjati, kassa nuppajjati? Ariyasāvakaṃ tāva nuppajjati so hi maggaphalanibbānapahīnakilesaavasiṭṭhakilesapaccavekkhaṇena sañjātasomanasso ariyaguṇapaṭivedhe nikkankho. Tasmā sotāpannādīnaṃ “ahaṃ sakadāgāmī”tiādivasena adhimāno nuppajjati. Dussīlassa nuppajjati, so hi ariyaguṇadhigame nirāsova. Sīlavatopi pariccattakammaṭṭhānassa niddārāmatādimanuyuttassa nuppajjati. Suparisuddhasīlassa pana kammaṭṭhāne appamattassa nāmarūpaṃ vavatthapetvā paccayapariggahena vitiṇṇakānkhaṇassa tilakkhaṇaṃ āropetvā saṅkhāre sammasantassa āradhāvīpassakassa uppajjati, uppanno ca suddhasamathalābhiṃ vā suddhavīpassanālābhiṃ vā antarā ṭhapeti, so hi dasapi vīsatiṃ tiṃsampi vassāni kilesasamudācāraṃ apassitvā “ahaṃ sotāpanno”ti vā “sakadāgāmī”ti vā “anāgāmī”ti vā maññati. Samathavīpassanālābhiṃ pana arahatteyeva ṭhapeti. Tassa hi samādhibalena kilesā vikkhambhitā, vipassanābalena saṅkhārā supariṅgahitā, tasmā saṭṭhipi vassāni asīṭhipi vassāni vassasatampi kilesā na samudācaranti, khīṇāsavasseva cittaṃ cāro hoti. So evaṃ dīgharattaṃ kilesasamudācāraṃ apassanto antarā aṭṭhatvā “arahā aha”nti maññati.

Savibhaṅgasikkhāpadavaṇṇanā

197. Anabhijānanti na abhijānaṃ. Yasmā pañāyaṃ anabhijānaṃ samudācarati, svassa santāne anuppanno ñāṇena ca asacchikatoti abhūto hoti. Tenassa padabhājane “asantaṃ abhūtaṃ asaṃvijjamaṇa”nti vatvā “ajānanto apassanto”ti vuttaṃ.

Uttarimanussadhammanti uttarimanussānaṃ jhāyīnañceva ariyānañca dhammaṃ. **Attupanāyikanti** attani taṃ upaneti, attānaṃ vā tattha upanetiṭi attupanāyiko, taṃ attupanāyikaṃ; evaṃ katvā samudācareyyāti sambandho. Padabhājane pana yasmā uttarimanussadhammo nāma jhānaṃ vimokkhaṃ samādhi samāpatti ñāṇadassanaṃ...pe... suññāgāre abhiratīti evaṃ jhānādayo anekadhammā vuttā. Tasmā tesaṃ sabbesaṃ vasena attupanāyikabhāvaṃ dassento “te vā kusale dhamme attani upaneti”ti bahuvacananiddesaṃ akāsi. Tattha “ete dhammā mayi sandissanti”ti samudācaranto attani upaneti. “Ahaṃ etesu sandissāmi”ti samudācaranto attānaṃ tesu upanetiṭi vedītabbo.

Alamariyāñāṇadassananti ettha lokiyalokuttarā paññā jānanaṭṭhena **ñāṇaṃ**, cakkhunā diṭṭhamiva dhammaṃ paccakkhakarāṇato dassanaṭṭhena dassananti **ñāṇadassanaṃ**. Ariyaṃ visuddhaṃ uttamaṃ ñāṇadassananti **ariyāñāṇadassanaṃ**. Alaṃ pariyattaṃ kilesaviddhaṃsanasamatthaṃ ariyāñāṇadassanamettha, jhānādibhede uttarimanussadhamme alaṃ vā ariyāñāṇadassanamassāti alamariyāñāṇadassano, taṃ alamariyāñāṇadassanaṃ uttarimanussadhammanti evaṃ padatthasambandho vedītabbo. Tattha yena ñāṇadassanena so alamariyāñāṇadassanoti vuccati. Tadeva dassetuṃ “ñāṇanti tisso vijjā, dassananti yaṃ ñāṇaṃ taṃ dassanaṃ; yaṃ dassanaṃ taṃ ñāṇa”nti vijjāsīsenā padabhājanaṃ vuttaṃ. Mahaggatalokuttarā panettha sabbāpi paññā “ñāṇa”nti vedītabbā.

Samudācareyyāti vuttappakārametaṃ uttarimanussadhammaṃ attupanāyikaṃ katvā āroceyya. **Itthiyā** vātiādi pana ārocetabbapuggalanidassanaṃ. Etesaṃhi ārocite ārocitaṃ hoti na devamābrahmānaṃ, nāpi petayakkhatiracchānagatānanti. **Iti jānāmi iti passāmīti** samudācaraṇākāranidassanametam. Padabhājane panassa “jānāmahaṃ ete dhamme, passāmahaṃ ete dhamme”ti idaṃ tesu jhānādīsu dhammesu jānanapassanānaṃ pavattidīpanaṃ, “atthi ca me ete dhammā”tiādi attupanāyikabhāvadīpanaṃ.

198. Tato aparena samayenāti āpattiṃ paṭijānānaṃ samayaḍassanametam. Ayaṃ pana ārocitakkhaṇeyeva pārājikaṃ āpajjati. Āpattiṃ pana āpanno yasmā parena codito vā acodito vā paṭijānāti; tasmā “**samanuggāhiyamāno vā asamanuggāhiyamāno vā**”ti vuttaṃ.

Tattha samanuggāhiyamāne tāva – **kiṃ te adhiḡatanti** adhiḡamapucchā; jhānavimokkhādīsu, sotāpattimaggādīsu vā kiṃ tayā adhiḡatanti. **Kinti te adhiḡatanti** upāyapucchā. Ayaṃhi etthādhippāyo – kiṃ tayā aniccalakkhaṇaṃ dhuraṃ katvā adhiḡataṃ, dukkhānattalakkhaṇesu aññataraṃ vā? Kiṃ vā samādhivasena abhinivisitvā, udāhu vipassanāvasena? Tathā kiṃ rūpe abhinivisitvā, udāhu arūpe? Kiṃ vā ajjhattaṃ abhinivisitvā, udāhu bahiddhāti? **Kadā te adhiḡatanti** kālapucchā. Pubbaṇhamajjhānikādīsu katarasmiṃ kāleti vuttaṃ hoti? **Kattha te adhiḡatanti** okāsapucchā. Katarasmiṃ okāse, kiṃ rattiṭṭhāne, divāṭṭhāne, rukkhamūle, maṇḍape, katarasmiṃ vā vihāreti vuttaṃ hoti. **Katame te kilesā pahīnāti** pahīnakilesapucchā. Kataramaggavajjhā tava kilesā pahīnāti vuttaṃ hoti. **Katamesaṃ tvaṃ dhammānaṃ lābhīti** paṭiladdhadhammapucchā. Paṭhamamaggādīsu katamesaṃ dhammānaṃ tvaṃ lābhīti vuttaṃ hoti.

Tasmā idāni cepi koci bhikkhu uttarimanussadhammādhigamaṃ byākareyya, na so ettāvātāva sakkātabbo. Imesu pana chasu ṭhānesu sodhanatthaṃ vattabbo – “kiṃ te adhiḡataṃ, kiṃ jhānaṃ, udāhu vimokkhādīsu aññatara”nti? Yo hi yena adhiḡato dhammo, so tassa pākaṭo hoti. Sace “idaṃ nāma me adhiḡata”nti vadati, tato “kinti te adhiḡata”nti pucchitabbo, “aniccalakkhaṇādīsu kiṃ dhuraṃ katvā aṭṭhatimsāya vā ārammaṇesu rūpārūpaajjhatabhāhidhādibhedesu vā dhammesu kena mukhena abhinivisitvā”ti yo hi yassābhiniveso, so tassa pākaṭo hoti. Sace “ayaṃ nāma me abhiniveso evaṃ mayā adhiḡata”nti vadati, tato “kadā te adhiḡata”nti pucchitabbo, “kiṃ pubbaṇhe, udāhu majjhānikādīsu aññatarasmiṃ kāle”ti sabbesaṃhi attanā adhiḡatakālo pākaṭo hoti. Sace “asukasmiṃ nāma kāle adhiḡatanti vadati, tato “kattha te adhiḡata”nti pucchitabbo, “kiṃ divāṭṭhāne, udāhu rattiṭṭhānādīsu aññatarasmiṃ okāse”ti sabbesaṃhi attanā adhiḡatokāso pākaṭo hoti. Sace “asukasmiṃ nāma me okāse adhiḡata”nti vadati, tato “katame te kilesā pahīnā”ti pucchitabbo, “kiṃ paṭhamamaggavajjhā, udāhu dutiyādimaggavajjhā”ti sabbesaṃhi attanā adhiḡatamaggena pahīnakilesā pākaṭā honti. Sace “ime nāma me kilesā pahīnā”ti vadati, tato “katamesaṃ tvaṃ dhammānaṃ lābhīti”ti pucchitabbo, “kiṃ sotāpattimaggassa, udāhu sakadāgāmimaggādīsu aññatarassā”ti sabbesaṃ hi attanā adhiḡatadhammā pākaṭā honti. Sace “imesaṃ nāmāhaṃ dhammānaṃ lābhīti”ti vadati, ettāvātāpissa vacanaṃ na saddhātābbaṃ, bahussutā hi uggahaparipucchākusalā bhikkhū imāni cha ṭhānāni sodhetuṃ sakkonti.

Imassa pana bhikkhuno āgamanapaṭipadā sodhetabbā. Yadi āgamanapaṭipadā na sujjhāti, “imāya paṭipadāya lokuttaradhammo nāma na labbhatī”ti apānetabbo. Yadi panassa āgamanapaṭipadā sujjhāti, “dīgharattaṃ tīsu sikkhāsu appamatto jāgariyamanuyutto catūsu paccayesu alaggo ākāse paṇisamena cetasā viharatī”ti paññāyati, tassa bhikkhuno byākaraṇaṃ paṭipadāya saddhiṃ saṃsandati. “Seyyathāpi nāma gaṅgodakaṃ yamunodakena saddhiṃ saṃsandati sameti; evameva supaññatā tena bhagavatā sāvakānaṃ nibbānagāminī paṭipadā saṃsandati nibbānaṇca paṭipadā cā”ti (dī. ni. 2.296) vuttasadisamaṃ hoti.

Apica kho na ettakenāpi sakkāro kātabbo. Kasmā? Ekaccassa hi puthujjanassāpi sato khīṇāsavapaṭipattisadisā paṭipadā hoti, tasmā so bhikkhu tehi tehi upāyehi uttāsetabbo. Khīṇāsavassa nāma asaniyāpi matthake patamānāya bhayaṃ vā chambhitattaṃ vā lomahaṃso vā na hoti. Sacassa bhayaṃ vā chambhitattaṃ vā lomahaṃso vā uppajjati, “na tvaṃ arahā”ti apānetabbo. Sace pana abhīrū acchambhī anutrāsī hutvā sīho viya nisīdati, ayaṃ bhikkhu sampānaveyyākaraṇo samantā rājarājamahāmatṭādīhi pesitaṃ sakkāraṃ arahatīti.

Pāpicchoti yā sā “idhekacco dussīlova samāno sīlavāti maṃ jano jānātūti icchatī”tiādinā (vibha. 851) nayena vuttā pāpicchā tāya samannāgato. **icchāpakatoti** tāya pāpikāya icchāya apakato abhibhūto pārājiko hutvā.

Visuddhāpekkhoti attano visuddhiṃ apekkhamāno icchamāno patthayamāno. Ayaṃhi yasmā pārājikaṃ āpanno, tasmā bhikkhubhāve ṭhatvā abhabbo jhānādīni adhiḡantaṃ, bhikkhubhāvo hissa saggantarāyo ceva hoti maggantārāyo ca. Vuttañhetam – “sāmaññaṃ dupparāmaṭṭhaṃ nirayāyupakaḍḍhatī”ti (dha. pa. 311). Aparampi vuttaṃ – “sīthilo hi paribbājo, bhīyyo ākirate raja”nti (dha. pa. 313). Iccassa bhikkhubhāvo visuddhi nāma na hoti. Yasmā pana gihī vā upāsako vā ārāmiko vā sāmaṇero vā hutvā dānasaraṇasīlasamaṃvarādīhi saggamaggam vā

jhānavimokkhādīhi mokkhamaggaṃ vā ārādetuṃ bhabbo hoti, tasmāssa gihiādibhāvo visuddhi nāma hoti, tasmā taṃ visuddhiṃ apekkhanato “visuddhāpekkho”ti vuccati. Teneva cassa padabhājane “gihī vā hotukāmo”tiādi vuttaṃ.

Evaṃ vadeyyāti evaṃ bhaṇeyya. Kathaṃ? “**Ajānamevaṃ āvuso avacaṃ jānāmi, apassaṃ passāmi**”ti. Padabhājane pana “evaṃ vadeyyā”ti idaṃ padaṃ anuddharitvā yathā vadanto “ajānamevaṃ āvuso avacaṃ jānāmi, apassaṃ passāmi”ti vadati nāmāti vuccati, taṃ ākāraṃ dassetuṃ “nāhaṃ ete dhamme jānāmi”tiādi vuttaṃ. **Tucchaṃ musā vilapinti** ahaṃ vacanattavirahato tucchaṃ vañcanādhippāyato musā vilapiṃ, abhaṇinti vuttaṃ hoti. Padabhājane panassa aññena padabyañjanena atthamattaṃ dassetuṃ “tucchakaṃ mayā bhaṇita”ntiādi vuttaṃ.

Purime upādāyāti purimāni tīṇi pārājikāni āpanne puggale upādāya. Sesam pubbe vuttanayattā uttānatthattā ca pākāamevāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā

199. Evaṃ uddiṭṭhasikkhāpadaṃ padānukkamena vibhajitvā idāni yasmā heṭṭhā padabhājanīyamhi “jhānaṃ vimokkhaṃ samādhi samāpatti nāṇadassanaṃ...pe... suññāgāre abhiratī”ti evaṃ saṃkhatteneva uttarimanussadhammo dassito, na vitthārena āpattiṃ āropetvā tanti ṭhapitā. Saṅkhepadassite ca atthe na sabbe sabbākārena nayaṃ gahetuṃ sakkonti, tasmā sabbākārena nayaggahaṇatthaṃ puna tadeva padabhājanaṃ mātīkāṭhāne ṭhapetvā vitthārato uttarimanussadhammaṃ dassetvā āpattibhedāṃ dassetukāmo “**jhānanti paṭhamam jhānaṃ, dutiyam jhāna**”ntiādimāha. Tattha paṭhamajjhānādīhi mettājjhānādīhi asubhajjhānādīhi ānāpānassatisamādhijjhānampi lokiyajjhānampi lokuttarajjhānampi saṅgahitameva. Tasmā “paṭhamam jhānaṃ samāpajjintipi...pe... catutthaṃ jjhānaṃ, mettājjhānaṃ, upekkhājjhānaṃ asubhajjhānaṃ ānāpānassatisamādhijjhānaṃ, lokiyajjhānaṃ, lokuttarajjhānaṃ samāpajji”ntipi bhaṇanto pārājikova hotīti veditabbo.

Suṭṭhu mutto vividhehi vā kilesehi muttoti **vimokkho**. So panāyaṃ rāgadosamohehi suññattā **suññato**. Rāgadosamohanimittēhi animittattā **animitto**. Rāgadosamohapañidhīnaṃ abhāvato **appañihitoti** vuccati. Cittaṃ samaṃ ādahati ārammaṇe ṭhapetūti **samādhi**. Ariyehi samāpajjitabbato **samāpatti**. Sesamettha vuttanayameva. Ettha ca vimokkhattikena ca samādhittikena ca ariyamaggo vutto. Samāpattittikena pana phalasaṃpatti. Tesu yaṃkiñci ekampi padaṃ gahetvā “ahaṃ imassa lābhīmhi”ti bhaṇanto pārājikova hoti.

Tisso vijjāti pubbenivāsānussati, dibbacakkhu, āsavānaṃ khaye nāṇanti. Tattha ekissāpi nāmaṃ gahetvā “ahaṃ imissā vijjāya lābhīmhi”ti bhaṇanto pārājiko hoti. **Saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** pana “vijjānaṃ lābhīmhi”ti bhaṇantopi ‘tissanaṃ vijjānaṃ lābhīmhi’ti bhaṇantopi pārājiko vā”ti vuttaṃ. Maggabhāvanāpadabhājane vuttā sattatiṃsābodhipakkhiyadhammā maggasampayuttā lokuttarāva idhādhippetā. Tasmā lokuttarānaṃ satipaṭṭhānānaṃ sammappadhānānaṃ iddhipādānaṃ indriyānaṃ balānaṃ bojjaṅgānaṃ ariyassa aṭṭhaṅgikassa maggassa lābhīmhitī vadato pārājikanti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. **Mahāpaccariyādīsu** pana “satipaṭṭhānānaṃ lābhīmhi”ti evaṃ ekekakotṭhāsavasēnāpi ‘kāyānupassanāsatiṭṭhānassa lābhīmhi’ti evaṃ tattha ekekadhammasavasēnāpi vadato pārājikamevā”ti vuttaṃ tampi sameti. Kasmā? Maggakkhaṇuppanneyeva sandhāya vuttattā. Phalasaṃchikiriyāyapi ekekaphalavasēna pārājikaṃ veditabbaṃ.

Rāgassa pahānantiādittike kilesappahānameva vuttaṃ. Taṃ pana yasmā maggena vinā natthi, tatiyamaggena hi kāmarāgadosānaṃ pahānaṃ, catutthena mohassa, tasmā “rāgo me pahīno”tiādīni vadatopi pārājikaṃ vuttaṃ.

Rāgā cittaṃ vinīvaraṇatātiādittike lokuttaracittameva vuttaṃ. Tasmā “rāgā me cittaṃ vinīvaraṇa”ntiādīni vadatopi pārājikameva.

Suññāgārapadabhājane pana yasmā jhānena aghaṭetvā “suññāgāre abhiramāmi”ti vacanamattena pārājikaṃ nādhippetam, tasmā “**paṭhamena jhānena suññāgāre abhiratī**”tiādi vuttaṃ. Tasmā yo jhānena ghaṭetvā “iminā nāma jhānena suññāgāre abhiramāmi”ti vadati, ayameva pārājiko hotīti veditabbo.

Yā ca “ñāṇa”nti imassa padabhājane **ambaṭṭhasuttā**dīsu (dī. ni. 1.254 ādayo) vuttāsu aṭṭhasu vijjāsu vipassanāñāṇamanomayiddhiiddhividhadibbasotacetopariyañāṇabhedā pañca vijjā na āgatā, tāsu ekā vipassanāva pārājikavatthu na hoti, sesā hontīti veditabbā. Tasmā “vipassanāya lābhīmhi”tipi “vipassanāñāṇassa lābhīmhi”tipi vadato pārājikaṃ natthi. **Phussadevatthero** pana bhaṇati – “itarāpi catasso vijjā nāṇena aghaṭitā pārājikavatthū na

honti. Tasmā ‘manomayassa lābhīmhi, iddhividhassa, dibbāya sotadhātuyā, cetopariyassa lābhīmhi’ ti vadatopi pārājikaṃ natthi’ ti. Taṃ tassa antevāsikeheva paṭikkhattaṃ – ‘ācariyo na ābhidhammiko bhummantaraṃ na jānāti, abhiññā nāma catutthajjhānapādakova mahaggatadhammo, jhānena ijjhati. Tasmā manomayassa lābhīmhi’ ti vā ‘manomayañānassa lābhīmhi’ ti vā yathā vā tathā vā vadatu pārājikamevā’ ti. Ettha ca kiñcāpi nibbānaṃ pāḷiyā anāgataṃ, atha kho ‘nibbānaṃ me patta’ nti vā ‘sacchikata’ nti vā vadato pārājikameva. Kasmā? Nibbānassa nibbattalokuttarattā. Tathā ‘cattāri saccāni paṭivijjhiṃ paṭividdhāni mayā’ ti vadatopi pārājikameva. Kasmā? Saccappaṭivedhoti hi maggassa pariyāyavacanāṃ. Yasmā pana ‘tisso paṭisambhidā kāmāvacarakusalato catūsu ñānasampayuttesu cittuppādesu uppajjanti, kriyato catūsu ñānasampayuttesu cittuppādesu uppajjanti, atthapaṭisambhidā etesu ceva uppajjati, catūsu maggesu catūsu phalesu ca uppajjati’ ti **vibhaṅge** (vibha. 746) vuttaṃ. Tasmā ‘dhammapaṭisambhidāya lābhīmhi’ ti vā, ‘nirutti...pe... paṭibhānapaṭisambhidāya lābhīmhi’ ti vā ‘lokiyaatthapaṭisambhidāya lābhīmhi’ ti vā vuttepi pārājikaṃ natthi. ‘Paṭisambhidānaṃ lābhīmhi’ ti vutte na tāva sīsaṃ otarati. ‘Lokuttaraatthapaṭisambhidāya lābhīmhi’ ti vutte pana pārājikaṃ hoti. **Saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** pana atthapaṭisambhidāppattomhīti avisesenāpi vadato pārājikaṃ vuttaṃ. **Kurundiyaṃpi** ‘na muccati’ ti vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana ‘ettāvatā pārājikaṃ natthi, ettāvatā sīsaṃ na otarati, ettāvatā na pārājika’ nti vicāritattā na sakkā aññaṃ pamāṇaṃ kātunti.

‘Nirodhasamāpattiṃ samāpajjāmī’ ti vā ‘lābhīmhihāṃ tassā’ ti vā vadatopi pārājikaṃ natthi. Kasmā? Nirodhasamāpattiyā neva lokiyattā na lokuttarattāti. Sace panassa evaṃ hoti – ‘nirodhaṃ nāma anāgāmī vā khīṇāsavo vā samāpajjati, tesāṃ maṃ aññataroti jānissati’ ti byākaroti, so ca naṃ tathā jānāti, pārājikanti **mahāpacarisaṅkhepaṭṭhakathāsu** vuttaṃ. Taṃ vīmaṃsitvā gahetabbaṃ.

‘Atītabhave kassapasammāsambuddhakāle sotāpannomhī’ ti vadatopi pārājikaṃ natthi. Atītakkhandaññaṃ parāmaṭṭhattā sīsaṃ na otarati. **Saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** pana ‘atīte aṭṭhasamāpattilābhīmhi’ ti vadato pārājikaṃ natthi, kuppadhammattā idha pana ‘atthi akuppadhammattāti keci vadanti’ ti vuttaṃ. Tampi tattheva ‘atītatabhāvaṃ sandhāya kathentassa pārājikaṃ na hoti, paccuppannattabhāvaṃ sandhāya kathentasseva hoti’ ti paṭikkhattaṃ.

Suddhikavārakathāvaṇṇanā

200. Evaṃ jhānādīni dasa mātīkāpadāni vitthāretvā idāni uttarimanussadhammaṃ ullapanto yaṃ sampajānamusāvādaṃ bhaṇati, tassa aṅgaṃ dassetvā tasseva vitthārassa vasena cakkapeyyālaṃ bandhanto ullapanākārañca āpattibhedāñca dassetuṃ ‘**tīhākārehi**’ tiādimāha. Tattha suddhikavāro vattukāmavāro paccayapaṭisaṃyuttavāroti tayo mahāvārā. Tesu suddhikavāre paṭhamajjhānaṃ ādiṃ katvā yāva **mohā cittaṃ vinīvaraṇapadaṃ**, tāva ekamekasmīṃ pade **samāpajjīm, samāpajjāmi, samāpanno, lābhīmhi, vasīmhi, sacchikatam mayāti** imesu chasu padesu ekamekaṃ padaṃ tīhākārehi, catūhi, pañcahi, chahi, sattahākārehiṭi evaṃ pañcakkhattuṃ yojetvā **suddhikanayo** nāma vutto. Tato **paṭhamañca jhānaṃ, dutiyañca jhānanti** evaṃ paṭhamajjhānena saddhiṃ ekamekaṃ padaṃ ghaṭentena sabbapadāni ghaṭetvā teneva vitthārena **khaṇḍacakkaṃ** nāma vuttaṃ. Tañhi puna ānetvā paṭhamajjhānādīhi na yojitaṃ, tasmā ‘khaṇḍacakka’ nti vuccati. Tato **dutiyañca jhānaṃ, tatiyañca jhānanti** evaṃ dutiyajjhānena saddhiṃ ekamekaṃ padaṃ ghaṭetvā puna ānetvā paṭhamajjhānena saddhiṃ sambandhitvā teneva vitthārena **baddhacakkaṃ** nāma vuttaṃ. Tato yathā dutiyajjhānena saddhiṃ, evaṃ tatiyajjhānādīhi saddhiṃ, ekamekaṃ padaṃ ghaṭetvā puna ānetvā dutiyajjhānādīhi saddhiṃ sambandhitvā teneva vitthārena aññānīpi ekūnatīmsa baddhacakkāni vatvā **ekamūlakanayo** niṭṭhāpito. Pāṭho pana saṅkhepena dassito, so asammuyhantena vitthārato veditabbo.

Yathā ca ekamūlako, evaṃ dumūlakādayopi sabbamūlakapariyosānā catunnaṃ satānaṃ upari pañcatīmsa nayā vuttā. Seyyathidaṃ – dvimūlakā ekūnatīmsa, timūlakā aṭṭhavīsa, catumūlakā sattavīsa; evaṃ pañcamūlakādayopi ekekaṃ ūnaṃ katvā yāva tiṃsamūlakā, tāva veditabbā. Pāṭhe pana tesāṃ nāmampi saṅkhipitvā ‘**idam sabbamūlaka**’ nti tiṃsamūlakanayo eko dassito. Yasmā ca suññāgarapadaṃ jhānena aghaṭitaṃ sīsaṃ na otarati, tasmā taṃ anāmasitvā mohā cittaṃ vinīvaraṇapadapariyosānāyeva sabbattha yojanā dassitāti veditabbā. Evaṃ paṭhamajjhānādīni paṭipāṭiyā vā uppaṭipāṭiyā vā dutiyajjhānādīhi ghaṭetvā vā aghaṭetvā vā samāpajjintiādinā nayena ullapato makkho natthi, pārājikaṃ āpajjatiyevāti.

Imassa atthassa dassanavasena vutte ca panetasmīṃ suddhikamahāvāre ayaṃ saṅkhepatto atthavaṇṇanā – **tīhākārehi** sampajānamusāvādassa aṅgabhūtehi tīhi kāraṇehi. **Pubbevassa hotīti** pubbabhāgeyeva assa puggalassa evaṃ hoti ‘musā bhaṇissa’ nti. **Bhaṇantassa hotīti** bhaṇamānassa hoti. **Bhaṇitassa hotīti** bhaṇite assa hoti, yaṃ vattabbaṃ tasmīṃ vutte hotīti attho. Atha vā **bhaṇitassāti** vuttavato niṭṭhitavacanassa hotīti. Yo evaṃ pubbabhāgepi jānāti, bhaṇantopi jānāti, pacchāpi jānāti, ‘musā mayā bhaṇita’ nti so ‘paṭhamajjhānaṃ samāpajjī’ nti bhaṇanto

pārājikaṃ āpajjati ayamettha attho dassito. Kiñcāpi dassito, atha kho ayamettha viseso – pucchā tāva hoti “‘musā bhaṇissa’nti pubbhāgo atthi, ‘musā mayā bhaṇita’nti pacchābhāgo natthi, vuttamattameva hi koci pamussati, kiṃ tassa pārājikaṃ hoti, na hoti’nti? Sā evaṃ **aṭṭhakathāsu** vissajjitā – pubbhāge “‘musā bhaṇissa’nti ca bhaṇantassa “‘musā bhaṇāmī’nti ca jānato pacchābhāge “‘musā mayā bhaṇita’nti na sakkā na bhavitum. Sacepi na hoti pārājikameva. Purimameva hi āṅgadvayaṃ pamāṇaṃ. Yassāpi pubbhāge “‘musā bhaṇissa’nti ābhogo natthi, bhaṇanto pana “‘musā bhaṇāmī’nti jānāti, bhaṇitepi “‘musā mayā bhaṇita’nti jānāti, so āpattiyā na kāretabbo. Pubbhāgo hi pamāṇataro. Tasmīṃ asati davā bhaṇitaṃ vā ravā bhaṇitaṃ vā hoti’nti.

Ettha ca taṃñānatā ca ñāṇasamodhānañca pariccajitabbaṃ. **Taṃñānatā pariccajitabbāti** yena cittena “‘musā bhaṇissa’nti jānāti, teneva “‘musā bhaṇāmī’nti ca “‘musā mayā bhaṇita’nti ca jānātīti evaṃ ekacitteneva tīsu khaṇesu jānātīti ayaṃ taṃñānatā pariccajitabbā, na hi sakkā teneva cittena taṃ cittaṃ jānitum yathā na sakkā teneva asinā so asi chinditunti. Purimaṃ purimaṃ pana cittaṃ pacchimassa pacchimassa cittassa tathā uppattiyā paccayo hutvā nirujjhati. Tenetaṃ vuccati –

“Pamāṇaṃ pubbhāgova, tasmīṃ sati na hessati;
Sesadvayanti nattheta, miti vācā tivaṅgikā’nti.

“Ñāṇasamodhānaṃ pariccajitabba’nti etāni tīṇi cittāni ekakkhaṇe uppajantīti na gahetabbāni. Idañhi cittaṃ nāma –

Aniruddhamhi paṭhame, na uppajjati pacchimaṃ;
Nirantaruppajjanato, ekaṃ viya pakāsati.

Ito paraṃ pana yvāyaṃ “‘paṭhamaṃ jhānaṃ samāpajji’nti sampajānamusā bhaṇati, yasmā so “‘natthi me paṭhamaṃ jhāna’nti evaṃdiṭṭhiko hoti, tassa hi atthevāyaṃ laddhi. Tathā “‘natthi me paṭhamaṃ jhāna’nti evamassa khamati ceva ruccati ca. Evaṃsabhāvameva cassa cittaṃ “‘natthi me paṭhamaṃ jhāna’nti. Yadā pana musā vattukāmo hoti, tadā taṃ diṭṭhiṃ vā diṭṭhiyā saha khantiṃ vā diṭṭhikantiṃ saddhiṃ ruciṃ vā, diṭṭhikantiruciṃ saddhiṃ bhāvaṃ vā vinidhāya nikkhipitvā paṭicchadetvā abhūtaṃ katvā bhaṇati, tasmā tesampi vasena āṅgabhedam dassetuṃ “‘**catūhākārehī**’ntiādi vuttaṃ. **Parivāre** ca “‘aṭṭhaṅgiko musāvādo’nti (paṭi. 328) vuttatā tattha adhippetāya saññāya saddhiṃ aññopi idha “‘aṭṭhahākārehī’nti eko nayo yojetabbo.

Ettha ca **vinidhāya diṭṭhinti** balavadhammavinidhānavasenetam vuttaṃ. **Vinidhāya khantinti**ādinī tato dubbaladubbalānaṃ vinidhānavasena. **Vinidhāya saññanti** idam panettha sabbadubbaladhammavinidhānaṃ. Saññāmatampi nāma avinidhāya sampajānamusā bhāsissatīti netam ṭhānaṃ vijjati. Yasmā pana “‘samāpajjissāmī’ntiādinā anāgatavacanena pārājikaṃ na hoti, tasmā “‘samāpajji’ntiādinī atītavattamānapadāneva pāṭhe vuttānti veditabbāni.

207. Ito paraṃ sabbampi imasmīṃ suddhikamahāvāre uttānatthameva. Na hettha taṃ atthi – yaṃ iminā vinicchayena na sakkā bhaveyya viññātuṃ, ṭhapetvā kilesappahānapadassa padabhājane “‘rāgo me catto vanto’ntiādinam padānaṃ atthaṃ. Svāyaṃ vuccati – ettha hi **cattoti** idam sakabhāvapariccajanavasena vuttaṃ. **Vantoti** idam puna anādiyanabhāvadassanavasena. **Muttoti** idam santatito vimocanavasena. **Pahīnoti** idam muttassāpi kvaci anavaṭṭhānadassanavasena. **Paṭinissaṭṭhoti** idam pubbe ādinnapubbassa paṭinissaggadassanavasena. **Ukkheṭitoti** idam ariyamaggena uttāsittatā puna anallīyanabhāvadassanavasena. Svāyamatto saddasatthato pariyesitabbo. **Samukkheṭitoti** idam suṭṭhu uttāsetvā aṅsahagatassāpi puna anallīyanabhāvadassanavasena vuttanti.

Suddhikavārakathā niṭṭhitā.

Vattukāmaṅgikā

215. Vattukāmaṅgikārepi “‘tīhākārehī’ntiādinam attho, vārapeyyālapabhedo ca sabbo idha vuttanayeneva veditabbo. Kevalañhi yaṃ “‘mayā virajjhivā aññaṃ vattukāmena aññaṃ vuttaṃ, tasmā natthi mayham āpatti’nti evaṃ okāsagavesakānaṃ pāpapuggalānaṃ okāsanisedhanatthaṃ vutto. Yatheva hi “‘buddham paccakkhāmī’nti vattukāmo “‘dhammaṃ paccakkhāmī’ntiādisu sikkhāpaccakkhānapadesu yaṃ vā taṃ vā vadantopi khetto otiṇṇatā sikkhāpaccakkhātakova hoti; evaṃ paṭhamajjhānādisu uttarimanussadhammapadesu yaṃkiñci ekaṃ vattukāmo tato aññaṃ yaṃ vā taṃ vā vadantopi khetto otiṇṇatā pārājikova hoti. Sace yassa vadati, so tamatthaṃ taṅkhaṇāññeva

jānāti. Jānanalakkhaṇaṅcettha sikkhāpaccakkhāne vuttanayeneva veditabbaṃ.

Ayaṃ pana viseso – sikkhāpaccakkhānaṃ hatthamuddāya sīsaṃ na otarati. Idaṃ abhūtārocanaṃ hatthamuddāyapi otarati. Yo hi hatthavikārādīhipi aṅgapaccaṅgacopanehi abhūtaṃ uttarimanussadhammaṃ viññattipathe t̥hitassa puggalassa āroceti, so ca tamatthaṃ jānāti, pārājikova hoti. Atha pana yassa āroceti, so na jānāti “ki ayaṃ bhaṇatī”ti, saṃsayaṃ vā āpajjati, ciraṃ vīmaṃsitvā vā pacchā jānāti, appaṭivijānanto icceva saṅkhyāṃ gacchati. Evaṃ appaṭivijānantassa vutte thullaccayaṃ hoti. Yo pana jhānādīni attano adhigamavasena vā uggahaparipucchādivasena vā na jānāti, kevalaṃ jhānanti vā vimokkhoti vā vacanamattameva sutāṃ hoti, sopi tena vutte “jhānaṃ kira samāpajjinti esa vadatī”ti yadi ettakamattampi jānāti, jānāticceva saṅkhyāṃ gacchati. Tassa vutte pārājikameva. Sesō ekassa vā dvinnaṃ vā bahūnaṃ vā niyamitāniyamitavasena viseso sabbo sikkhāpaccakkhānakathāyaṃ vuttanayeneva veditabboti.

Vattukāmaṅvārakathā niṭṭhitā.

Paccayaṭṭisaṃyuttavārakathā

220. Paccayaṭṭisaṃyuttavārepi – sabbaṃ vārapeyyālabhedaṃ pubbe āgatapadānaṅca atthaṃ vuttanayeneva ñatvā pālīkkamo tāva evaṃ jānitabbo. Ettha hi “yo te vihāre vasi, yo te cīvaraṃ paribhuñji, yo te piṇḍapātaṃ paribhuñji, yo te senāsaṃ paribhuñji, yo te gilānapaccayaḥsajjarikkhāraṃ paribhuñji”ti ime pañca paccattavacanavārā, “yena te vihāro paribhutto”tiādayo pañca karaṇavacanavārā, “yaṃ tvaṃ āgamma vihāraṃ adāsī”tiādayo pañca upayogavacanavārā vuttā, tesāṃ vasena idha vuttena suññāgārapadena saddhiṃ pubbe vuttesu paṭhamajjhānādīsū sabbapadesu vārapeyyālabhedo veditabbo. “Yo te vihāre, yena te vihāro, yaṃ tvaṃ āgamma vihāra”nti evaṃ pariyaṅyena vuttattā pana “aha”nti ca avuttattā ṭṭivijānantassa vuttepi idha thullaccayaṃ, aṭṭivijānantassa dukkaṅanti ayaṃmettha vinicchayo.

Anāṭṭibhedakathā

Evaṃ vitthāravasena āṭṭibhedāṃ dassetvā idāni anāṭṭiṃ dassento “**anāṭṭi adhimānenā**”tiādimāha. Tattha **adhimānenā**ti adhigatamānena samudācarantassa anāṭṭi. **Anullapanādhippāyassā**ti kohaṅṅe icchācāre aṭṭatvā anullapanādhippāyassa sabrahmacārīnaṃ santike aññaṃ byākarontassa anāṭṭi. Ummattakādayo pubbe vuttanayāeva. Idha pana ādikammikā vaggumudātīriyā bhikkhū. Tesāṃ anāṭṭīti.

Padabhājanīyavaṅṅanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsū idaṃ sikkhāpadaṃ tisamuṭṭhānaṃ – hatthamuddāya ārocentassa kāyaccittato, vacībhedena ārocentassa vācācittato, ubhayaṃ karontassa kāyavācācittato samuṭṭhāti. Kiriyaṃ, saññāvīmovvakkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittaṃ, tivedanaṃ hasantopi hi somanassiko ullapati bhāyantopi majjhatoṭṭi.

Vinītavatthuvaṅṅanā

223. Vinītavatthūsū – adhimānavatthu anupaññattiyaṃ vuttanayameva.

Dutiyaṭṭhusmiṃ – **paṇidhāyā**ti patthanaṃ katvā. **Evaṃ maṃ jano sambhāveṣṣatī**ti evaṃ araṅṅe vasantaṃ maṃ jano arahatte vā sekkhabhūmiyaṃ vā sambhāveṣṣati, tato lokassa sakkato bhavissāmi garukato mānito pūjītoti. **Āṭṭi dukkaṅassā**ti evaṃ paṇidhāya “araṅṅe vasissāmi”ti gacchantassa padavāre padavāre dukkaṅaṃ. Tathā araṅṅe kuṭikaraṅcaṅkamanānisīdanānivāsanapāvuraṅṅādīsū sabbakicesu payoge payoge dukkaṅaṃ. Tasmā evaṃ araṅṅe na vasitabbaṃ. Evaṃ vasanto hi sambhāvanaṃ labhatu vā mā vā dukkaṅaṃ āpajjati. Yo pana samādinnaḍḍhutaṅgo “dḍhutaṅgaṃ rakkhissāmi”ti vā “gāmaṅte me vasato cittaṃ vikkhīpati, araṅṅaṃ sappāya”nti cintetvā vā “addhā araṅṅe tiṅṅaṃ vivekānaṃ aññataraṃ pāpuṅṅissāmi”ti vā “araṅṅaṃ pavisitvā arahattaṃ apāpuṅṅitvā na nikkhamissāmi”ti vā “araṅṅavāso nāma bhagavatā pasattho, mayi ca araṅṅe vasante bahū sabrahmacārīno gāmaṅtaṃ hitvā āraṅṅakā bhavissanti”ti vā evaṃ anavajjavāsaṃ vasitukāmo hoti, tena vasitabbaṃ.

Tatiyaṭṭhusmiṃ – “abhikkantādīni saṅṅhapetvā piṇḍāya carissāmi”ti nivāsanapārūpanakiccato pabhuti yāva bhōjanapariyosānaṃ tāva payoge payoge dukkaṅaṃ. Sambhāvanaṃ labhatu vā mā vā dukkaṅameva. Khandhakavattasekhiyavattaparipūraṅṅatthaṃ pana sabrahmacārīnaṃ diṭṭhānugatiāpajjanatthaṃ vā pāsādikehi

abhikkamapaṭikkamādīhi piṇḍāya pavisanto anupavajjo viññūnanti.

Catutthapañcamavattḥūsu – “yo te vihāre vasī”ti ettha vuttanayeneva “aha”nti avuttattā pārājikaṃ natthi. Attupanāyikameva hi samudācarantassa pārājikaṃ vuttaṃ.

Paṇidhāya caṅkamītiādīni heṭṭhā vuttanayāneva.

Samyojanavattḥūsmiṃ – **saṃyojanā pahīnā**tipi “dasa saṃyojanā pahīnā”tipi “ekaṃ saṃyojanaṃ pahīna”ntipi vadato kilesappahānameva ārocitaṃ hoti, tasmā pārājikaṃ.

224. Rahovatthūsu – **raho ullapatīti** “rahogato arahā aha”nti vadati, na manasā cintitameva karoti. Tenettha dukkaṭaṃ vuttaṃ.

Vihāravatthu upaṭṭhānavatthu ca vuttanayameva.

225. Na dukkaravattḥūsmiṃ – tassa bhikkhuno ayaṃ laddhi – “ariyapuggalāva bhagavato sāvakā”ti. Tenāha – “ye kho te bhagavato sāvakā te evaṃ vadeyyu”nti. Yasmā cassa ayamadhippāyo – “sīlavatā āradhāvippassakena na dukkaraṃ aññaṃ byākātuṃ, paṭibalo so arahattaṃ pāpuṇitu”nti. Tasmā “anullapanādhippāyo aha”nti āha.

Vīriyavattḥūsmiṃ **ārādhanīyoti** sakkā ārādhetuṃ sampādetuṃ nibbattetunti attho. Sesam vuttanayameva.

Maccuvatthūsmiṃ so bhikkhu “yassa vippaṭisāro uppajjati, so bhāyeyya. Mayhaṃ pana avippaṭisāravattḥūkāni parisuddhāni sīlāni, svāhaṃ kiṃ maraṇassa bhāyissāmī”ti etamattḥavasam paṭicca “nāhaṃ āvuso maccuno bhāyāmī”ti āha. Tenassa anāpatti.

Vippaṭisāravattḥūsmiṃ eseva nayo. Tato parāni tīṇi vatthūni vīriyavattḥūsadisāneva.

Vedanāvattḥūsupaṭṭhamasmim tāva so bhikkhu paṭisankhānabalena adhvāsānakhantiyaṃ ṭhatvā “nāvuso sakkā yena vā tena vā adhvāsetu”nti āha. Tenassa anāpatti.

Dutiye pana attupanāyikaṃ akatvā “nāvuso sakkā puthujjanenā”ti pariyāyena vuttattā thullaccayaṃ.

226. Brāhmaṇavatthūsu kira brāhmaṇo na kevalaṃ “āyantu bhonto arahanto”ti āha. Yaṃ yaṃ panassa vacanaṃ mukhato niggacchati, sabbaṃ “arahantānaṃ āsanāni paññapetha, pādodakaṃ detha, arahanto pāde dhovantū”ti arahantavādapaṭisaṃyuttaṃyeva. Taṃ panassa pasādabhaññaṃ saddhācaritattā attano saddhābalena samussāhitassa vacanaṃ. Tasmā bhagavā “**anāpatti, bhikkhave, pasādabhañña**”ti āha. Evaṃ vuccamānena pana bhikkhunā na haṭṭhatuttḥeneva paccayā paribhuñjitabbā, “arahattasampāpikaṃ paṭipadaṃ paripūressāmī”ti evaṃ yogo karaṇīyoti.

Aññabyākaraṇavatthūnisamyojanavattḥūsadisāneva. **Agāravattḥūsmiṃ** so bhikkhu gihbhāve anattḥikatāya anapekkhatāya “abhabbo kho āvuso mādiso”ti āha, na ullapanādhippāyena. Tenassa anāpatti.

227. Āvaṭakānavattḥūsmiṃ so bhikkhu vatthukāmesu ca kilesakāmesu ca lokiyeneva ādīnavadassanena nirapekkho. Tasmā “**āvaṭā me āvuso kāmā**”ti āha. Tenassa anāpatti. Ettha ca **āvaṭāti** āvāritā nivāritā, paṭikkhittāti attho.

Abhirativattḥūsmiṃ so bhikkhu sāsane anukkaṇṭhitabhāvena uddesaparipucchādīsu ca abhiratabhāvena “abhirato ahaṃ āvuso paramāya abhiratīyā”ti āha, na ullapanādhippāyena. Tenassa anāpatti.

Pakkamanavattḥūsmiṃ **yo imamahā āvāsā paṭṭhamam pakkamissatīti** evaṃ āvāsam vā maṇḍapaṃ vā sīmaṃ vā yaṃkiñci ṭhānaṃ paricchinditvā katāya katikāya yo “maṃ arahātī jānantū”ti tamhā ṭhānā paṭṭhamam pakkamati, pārājiko hoti. Yo pana ācariyupajjhāyānaṃ vā kiccena mātāpitūnaṃ vā kenacideva karaṇīyena bhikkhācāratthaṃ vā uddesaparipucchānaṃ vā atthāya aññena vā tādisena karaṇīyena taṃ ṭhānaṃ atikkamitvā gacchati, anāpatti. Sacepissa evaṃ gatassa pacchā icchācāro uppajjati “na dānāhaṃ tattha gamissāmi evaṃ maṃ arahātī sambhāvessantī”ti anāpattiyeva.

Yopi kenacideva karanīyena taṃ ṭhānaṃ patvā sajjhāyamanasikārādivasena aññavihito vā hutvā corādīhi vā anubaddho meghaṃ vā uṭṭhitāṃ disvā anovassakaṃ pavisitukāmo taṃ ṭhānaṃ atikkamati, anāpatti. Yānena vā iddhiyā vā gacchantopi pārājikaṃ nāpajjati, padagamaneneva āpajjati. Tampi yehi saha katikā katā, tehi saddhiṃ apubbaṃacarimaṃ gacchanta nāpajjati. Evaṃ gacchantā hi sabbepi aññaṃaññaṃ rakkhanti. Sacepi maṇḍaparukkhamūlādīsu kiñci ṭhānaṃ paricchinditvā “yo ettha nisīdati vā caṅkamati vā, taṃ arahāti jānissāma” pupphāni vā ṭhapetvā “yo imāni gahetvā pūjaṃ karissati, taṃ arahāti jānissāma” tiādīnā nayena katikā katā hoti, tatrāpi icchācāravasena tathā karontassa pārājikameva. Sacepi upāsakena antarāmagge vihāro vā kato hoti, cīvarādīni vā ṭhapitāni honti, “ye arahanto te imasmīṃ vihāre vasantu, cīvarādīni ca gaṇhantū” ti. Tatrāpi icchācāravasena vasantassa vā cīvarādīni vā gaṇhantassa pārājikameva. Etaṃ pana adhammikakatikavattaṃ, tasmā na kātabbaṃ, aññaṃ vā evarūpaṃ “imasmīṃ temāsabbhantare sabbeva āraññakā hontu, piṇḍapātikaṅgādivasesadhutaṅgadharā vā atha vā sabbeva khīṇāsavā hontū” ti evamādi. Nānāverajjakā hi bhikkhū sannipatanti. Tattha keci dubbalā appathāma evarūpaṃ vattaṃ anupāletuṃ na sakkonti. Tasmā evarūpampi vattaṃ na kātabbaṃ. “Imaṃ temāsaṃ sabbeva na uddīsitaṃ, na paripucchitaṃ, na pabbājetabbaṃ, mūgabbataṃ gaṇhitabbaṃ, bahi sīmaṭṭhassāpi saṅghalābho dātabbo” ti evamādikāṃ pana na kātabbameva.

228. Lakkhaṇasaṃyutte yvāyaṃ āyasmā ca lakkhaṇoti lakkhaṇatthero vutto, esa jaṭilasahassassa abbhantare ehibhikkhūpasampadāya upasampanno ādittapariyāyāvasāne arahattappatto eko mahāsāvakoṭi veditabbo. Yasmā panesa lakkhaṇasampanna sabbākārapariyūrena brahmasamena attabhāvena samannāgato, tasmā lakkhaṇoti saṅkhaṃ gato. Mahāmogallānatthero pana pabbajitadivasato sattame divase arahattappatto dutiyo aggasāvako.

Sitaṃ pātvākāsīti mandahasitaṃ pātuakāsī, pakāsaya dasseti vuttaṃ hoti. Kiṃ pana disvā thero sitaṃ pātvākāsīti? Upari pāliyaṃ āgataṃ aṭṭhikasāṅkhalikaṃ ekaṃ petaloke nibbattaṃ sattaṃ disvā, tañca kho dibbena cakkhunā, na pasādacakkhunā. Pasādacakkhussa hi ete attabhāvā na āpāthaṃ āgacchanti. Evarūpaṃ pana attabhāvaṃ disvā kāruṇṇe kātabbe kasmā sitaṃ pātvākāsīti? Attano ca buddhañāssa ca sampattisamanussaraṇato. Tañhi disvā thero “adiṭṭhasaccena nāma puggalena paṭilabhitaṃ evarūpā attabhāvā mutto ahaṃ, lābhā vata me, suladdhaṃ vata me” ti attano ca sampattiṃ anussaritvā “aho buddhassa bhagavato ñāṇasampatti, yo ‘kammavipāko, bhikkhave, acinteyyo; na cintetabbo’ ti (a. ni. 4.77) desesi, paccakkaṃ vata katvā buddhā desenti, suppaṭividdhā buddhānaṃ dhammadhātū” ti evaṃ buddhañāṇasampattiñca saritvā sitaṃ pātvākāsīti. Yasmā pana khīṇāsavā nāma na akāraṇā sitaṃ pātukaronti, tasmā taṃ lakkhaṇatthero pucchi – “**ko nu kho āvuso moggallāna hetu, ko paccayo sitassa pātukammāyā**” ti. Thero pana yasmā yehi ayaṃ upapatti sāmaṃ adiṭṭhā, te dussaddhāpayā honti, tasmā bhagavantaṃ sakkhiṃ katvā byākātukāmatāya “**akālo kho, āvuso**” tiādīmāha. Tato bhagavato santike puṭṭho “**idhāhaṃ āvuso**” tiādīnā nayena byākāsī.

Tattha aṭṭhikasāṅkhalikanti setaṃ nimmaṃsalohitaṃ aṭṭhisāṅghātaṃ. **Gijjhāpi kākāpi kulalāpīti** etepi yakkhagijjhā ceva yakkhakākā ca yakkhakulalā ca paccetabbā. Pākatikānaṃ pana gijjhādīnaṃ āpāthampi etaṃ rūpaṃ nāgacchati. **Anupatitvā anupatitvāti** anubandhitvā anubandhitvā. **Vitudentīti** vinivijjhivā gacchanti. Vitudentīti vā pāṭho, asidhārūpamehi tikhīnehi lohatuṇḍehi vijjhantīti attho. **Sā sudaṃ aṭṭassaraṃ karotīti** ettha **sudanti** nipāto, sā aṭṭhikasāṅkhalikā aṭṭassaraṃ āturassaraṃ karotīti attho. Akusalavipākānubhavanatthaṃ kira yojanappamāṇāpi tādisā attabhāvā nibbattanti, pasādussadā ca honti pakkagaṇḍasadisā; tasmā sā aṭṭhikasāṅkhalikā balavavedanātūrā tādisaṃ saramakāsīti. Evañca pana vatvā puna āyasmā mahāmogallāno “vaṭṭagāmikasattā nāma evarūpā attabhāvā na muccanti” ti sattesu kāruṇṇaṃ paṭicca uppannaṃ dhammasaṃvegaṃ dassento “**tassa mayhaṃ āvuso etadahosi; acchariyaṃ vata bho**” tiādīmāha.

Bhikkhū ujjhāyantīti yesaṃ sā petūpapatti appaccakkhā, te ujjhāyanti. Bhagavā pana therassānubhāvaṃ pakāsento “**cakkhubhūtā vata bhikkhave sāvakā viharanti**” tiādīmāha. Tattha cakkhu bhūtaṃ jātaṃ uppannaṃ tesanti **cakkhubhūtā**; bhūtacakkhukā uppannacakkhukā, cakkhuṃ uppādetvā, viharanti attho. Dutiyapadepi eseva nayo. **Yatra hi nāmāti** ettha **yatrāti** kāraṇavacanāṃ. Tatrāyamatthayojanā; yasmā nāma sāvakopi evarūpaṃ ñassati vā dakkhati vā sakkhiṃ vā karissati, tasmā avocumha – “cakkhubhūtā vata bhikkhave sāvakā viharanti, ñāṇabhūtā vata bhikkhave sāvakā viharanti” ti.

Pubbeva me so bhikkhave satto diṭṭhoti bodhimaṇḍe sabbaññutaññāppaṭivedhena appamāṇesu cakkavālesu appamāṇe sattanikāye bhavaḡatiyonīṭhitivāse ca paccakkaṃ karontena mayā pubbeva so satto diṭṭhoti vadati.

Goghātakoti gāvo vadhitvā vadhitvā aṭṭhito maṃsaṃ mocetvā vikkiṇitvā jīvikaḡappanakasatto. **Tasseva kammaṃ vipākāvesenāti** tassa nānācetanāhi āyūhitassa aparāpariyakammaṃ. Tatra hi yāya cetanāya narake paṭisandhi janitā, tassā vipāke parikkhīṇe avasesakammaṃ vā kammanimittaṃ vā ārammaṇaṃ katvā puna petādīsu paṭisandhi nibbattati, tasmā sā paṭisandhi kammaṃsabhāgatāya vā ārammaṇasabhāgatāya vā “tasseva kammaṃ

vipākāveso’’ti vuccati. Ayañca satto evaṃ upapanno. Tenāha – ‘‘tasseva kammassa vipākāvesenā’’ti. Tassa kira narakā cavanakāle nimmaṃsakatānaṃ gunnaṃ aṭṭhirāsi eva nimittaṃ ahoṣi. So paṭicchannampi taṃ kammaṃ viññūnaṃ pākaṭaṃ viya karonto aṭṭhisaiṅkhalikapeto jāto.

229. Maṃsapesivatthusmiṃ **goghātakoti** gomaṃsapesiyo katvā sukkhāpetvā vallūravikkayena anekāni vassāni jīvikaṃ kappesi. Tenassa narakā cavanakāle maṃsapesiyeva nimittaṃ ahoṣi. So maṃsapesipeto jāto.

Maṃsapiṇḍavatthusmiṃ so sākuṇiko sakuṇe gahevā vikkiṇanakāle nippakkhacamme maṃsapiṇḍamatte katvā vikkiṇanto jīvikaṃ kappesi. Tenassa narakā cavanakāle maṃsapiṇḍova nimittaṃ ahoṣi. So maṃsapiṇḍapeto jāto.

Nicchavivatthusmiṃ tassa orabbhikassa eḷake vadhitvā niccamme katvā kappitajīvikassa purimanayeneva niccammaṃ eḷakasariṅgaṃ nimittamaṃhoṣi. So nicchavipeto jāto.

Asilomavatthusmiṃ so sūkariko dīgharattaṃ nivāpapaṭṭhe sūkare asinā vadhitvā vadhitvā dīgharattaṃ jīvikaṃ kappesi. Tenassa ukkhittāsikabhāvova nimittaṃ ahoṣi. Tasmā asilomapeto jāto.

Sattilomavatthusmiṃ so māgaviko ekaṃ migañca sattiñca gahevā vanaṃ gantvā tassa migassa samīpaṃ āgatāgate mige sattiyaṃ vijjhivā māresi, tassa sattiyaṃ vijjhanakabhāvoyeva nimittaṃ ahoṣi. Tasmā sattilomapeto jāto.

Usulomavatthusmiṃ **kāraṇikoti** rājāparādhike anekāhi kāraṇāhi pīletvā avasāne kaṇḍena vijjhivā māraṇakapuriso. So kira asukasmīṃ padese viddho maratīti ṇatvāva vijjhati. Tassevaṃ jīvikaṃ kappetvā narake uppanassa tato pakkāvesena idhūpapattikāle usunā vijjhanabhāvoyeva nimittaṃ ahoṣi. Tasmā usulomapeto jāto.

Sūcilomavatthusmiṃ **sārathīti** assadamako. Godamakotipi **kurundaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Tassa patodasūciyaṃ vijjhanabhāvoyeva nimittaṃ ahoṣi. Tasmā sūcilomapeto jāto.

Dutiyasūcilomavatthusmiṃ **sūcakoti** pesuññakārako. So kira manusse aññaṃaññaṃca bhindī. Rājakule ca ‘‘imassa imaṃ nāma atthi, iminā idaṃ nāma kata’’nti sūcetvā sūcetvā anayabyasanaṃ pāpesi. Tasmā yathānena sūcetvā manussā bhinnā, tathā sūcihi bhedanadukkaṃ paccanubhotuṃ kammameva nimittaṃ katvā sūcilomapeto jāto.

Aṇḍabhāritavatthusmiṃ **gāmakūṭoti** vinicchayāmacco. Tassa kammasabhāgatāya kumbhamattā mahāghaṭṭappamāṇā aṇḍā ahesuṃ. So hi yasmā raho paṭicchanna ṭhāne lañjaṃ gahevā kūṭavinicchayena pākaṭaṃ dosaṃ karonto sāmike assāmike akāsi. Tasmāssa rahassaṃ aṅgaṃ pākaṭaṃ nibbattaṃ. Yasmā daṇḍaṃ paṭṭhapento paresaṃ asayhaṃ bhāraṃ āropesi, tasmāssa rahassaṃ aṅgaṃ asayhabhāro hutvā nibbattaṃ. Yasmā yasmīṃ ṭhāne ṭhitena samena bhavitabbaṃ, tasmīṃ ṭhatvā visamo ahoṣi, tasmāssa rahassaṃ aṅge visamā nisajjā ahoṣi.

Pāradārikavatthusmiṃ so satto parassa rakkhitaṃ gopitaṃ sassāmikaṃ phassaṃ phusanto mīḷhasukhena kāmasukhena cittaṃ ramayitvā kammasabhāgatāya gūṭhaphassaṃ phusanto dukkhamanubhavituṃ tattha nibbatta. **Duṭṭhabrahmaṇavatthu** pākaṭameva.

230. **Nicchavittivatthusmiṃ** yasmā mātugāmo nāma attano phasse anissaro, sā ca taṃ sāmikassa santakaṃ phassaṃ thenetvā paresaṃ abhiratiṃ uppādesi, tasmā kammasabhāgatāya sukhasamphassaṃ dhamasitvā dukkhasamphassaṃ anubhavituṃ nicchavittī hutvā upapannā.

Maṅgulitthivatthusmiṃ **maṅgulinti** virūpaṃ duddasikaṃ bībhaccaṃ, sā kira ikkhaṇikākammaṃ yakkhadāsikammaṃ karontī ‘‘iminā ca iminā ca evaṃ balikamme kate ayaṃ nāma tumhākaṃ vaḍḍhi bhavissati’’ti mahājanassa gandhapupphādīni vañcanāya gahevā mahājanaṃ duddiṭṭhiṃ micchādiṭṭhiṃ gaṇhāpesi, tasmā tāya kammasabhāgatāya gandhapupphādīnaṃ thenitattā duggandhā duddassanassa gāhitattā duddasikā virūpā bībhaccā hutvā nibbattā.

Okiliniyatthusmiṃ **uppakkaṃ okiliniṃ okirininti** sā kira aṅgaracitake nipannā vipphandamānā viparivattamānā paccati, tasmā uppakkā ceva hoti kharena agginā pakkasariṅgaṃ; okiliniṃ ca kilinnasariṅgaṃ bindubindūni hissā sarīrato paggharanti. Okiriniṃ ca aṅgarasamparikiṇṇā, tassā hi heṭṭhatopi kiṃsupapupphavaṇṇā aṅgārā, ubhayapassesupi, ākāsatopissā upari aṅgārā patanti, tena vuttaṃ – ‘‘uppakkaṃ okiliniṃ okirini’’nti. **Sā issāpakatā**

sapattim āṅgārakaṭāhena okirīti tassā kira kaliṅgarañño ekā nāṭakinī āṅgārakaṭāhaṃ samīpe ṭhapetvā gattato udakañca puñchatī, pāṇinā ca sedhaṃ karoti. Rājāpi tāya saddhiṃ kathañca karoti, parituttḥākārañca dasseti. Aggamahesī taṃ asahamānā issāpakatā hutvā acirapakkantassa rañño taṃ āṅgārakaṭāhaṃ gahetvā tassā upari āṅgāre okiri. Sā taṃ kammaṃ katvā tādīsaṃyeva vipākaṃ paccanubhavituṃ petaloke nibbattā.

Coraghātakavatthusmiṃ so rañño āṅyā dīgharattaṃ corānaṃ sīsāni chinditvā petaloke nibbattanto asīsakaṃ kabandhaṃ hutvā nibbatti.

Bhikkhuvatthusmiṃ **pāpabhikkhūti** lāmakabhikkhu. So kira lokassa saddhādeyye cattāro paccaye paribhuñjitvā kāyavacīdvārehi asaṃ yato bhinnājīvo cittakeliṃ kīḷanto vicari. Tato ekaṃ buddhantaraṃ niraye paccitvā petaloke nibbattanto bhikkhusadiseneva attabhāvena nibbatti. **Bhikkhunī-sikkhamānā-sāmaṇera-sāmaṇerivatthūsupi** ayameva vinicchayo.

231. Tapodāvattusmiṃ **acchodakoti** pasannodako. **Sītodakoti** sītalaudako. **Sātodakoti** madhurodako. **Setakoti** parisuddho nissevālapaṇakakaddamo. **Suppatitthoti** sundarehi titthehi upapanno. **Ramaṇīyoti** ratijanako. **Cakkamattānīti** rathacakkappamāṇāni. **Kuthitā sandatīti** tatrā santattā hutvā sandati. **Yatāyaṃ bhikkhave**ti yato ayaṃ bhikkhave. **So dahoti** so rahado. Kuto panāyaṃ sandatīti? Vebhārapabbatassa kira heṭṭhā bhummaṭṭhakanāgānaṃ pañcayojanasatikāṃ nāgabhavanaṃ devalokasadiṣaṃ maṇimayena talena ārāmuyyānehi ca samannāgatāṃ; tattha nāgānaṃ kīḷanaṭṭhāne so udakadaho, tato ayaṃ tapodā sandati. **Dvinnāṃ mahānirayānaṃ antarikāya āgacchatīti** rājagahanagaraṃ kira āviñjetvā mahāpetaloko, tattha dvinnāṃ mahālohakumbhinirayānaṃ antarena ayaṃ tapodā āgacchati, tasmā kuthitā sandatīti.

Yuddhavatthusmiṃ **nandī caratīti** vijayabherī āhiṇḍati. **Rājā āvuso licchavīhīti** thero kira attano divāṭṭhāne ca rattitṭhāne ca nisīditvā “licchavayo katahatthā katūpāsana, rājā ca tehi saddhiṃ sampahāraṃ detī”ti āvajjento dibbena cakkhunā rājānaṃ parājitaṃ palāyamānaṃ addasa. Tato bhikkhū āmantetvā “**rājā āvuso tumhākaṃ upaṭṭhāko licchavīhi pabhaggo**”ti āha. **Saccaṃ, bhikkhave, moggallāno āhāti** parājīkakaḷe āvajjitvā yaṃ diṭṭhaṃ taṃ bhaṇanto saccaṃ āha.

232. Nāgogāhavatthusmiṃ **sappinikāyāti** evaṃnāmikāya. **Āneñjaṃ samādhinti** anejaṃ acalaṃ kāyavācāvippandavirahitaṃ catutthajjhānasamādhim. **Nāgānanti** hatthīnaṃ. **Ogayha uttarantānanti** ogayha ogāhetvā puna uttarantānaṃ. Te kira gambhīraṃ udakaṃ otaritvā tattha nhatvā ca pivitvā ca soṇḍāya udakaṃ gahetvā aññaṃaññaṃ ālolentā uttaranti, tesaṃ evaṃ ogayha uttarantānanti vuttaṃ hoti. **Koñcaṃ karontānanti** nadīṭṭre ṭhatvā soṇḍaṃ mukhe pakkhipitvā koñcanādaṃ karontānaṃ. **Saddaṃ assosinti** taṃ koñcanādasaddaṃ assosiṃ. **Attheso, bhikkhave, samādhi so ca kho aparisuddhoti** atthi eso samādhi moggallānassa, so ca kho parisuddho na hoti. Thero kira pabbajitato sattame divase tadahuarahattappatto aṭṭhasu samāpattīsu pañcahākārehi anāciṇṇavasībhāvo samādhiparipanthake dhamme na suṭṭhu parisodhetvā āvajjanasamāpajjanādhiṭṭhānavuṭṭhānapaccavekkhaṇānaṃ saññāmatkameva katvā catutthajjhānaṃ appetvā nisīno, jhānaṅgehi vuṭṭhāya nāgānaṃ saddaṃ sutvā “antosamāpattiyāṃ assosi”nti evaṃsaññī ahoṣi. Tena vuttaṃ – “attheso, bhikkhave, samādhi; so ca kho aparisuddho”ti.

Sobhitavatthusmiṃ **ahaṃ, āvuso, pañca kappasatāni anussarāmīti** ekāvajjanena anussarāmīti āha. Itarathā hi anacchariyaṃ ariyasāvakaṇaṃ paṭipāṭiyā nānavajjanena tassa tassa atīte nivāsassa anussaraṇanti na bhikkhū ujjhāyeyyūṃ. Yasmā panesa “ekāvajjanena anussarāmī”ti āha, tasmā bhikkhū ujjhāyīṃsu. **Atthesā, bhikkhave, sobhitassa, sā ca kho ekāyeva jātīti** yaṃ sobhito jātim anussarāmīti āha, atthesā jāti sobhitassa, sā ca kho ekāyeva anantarā na uppaṭipāṭiyā anussarītāti adhippāyo.

Kathaṃ panāyaṃ etaṃ anussarīti? Ayaṃ kira pañcannaṃ kappasatānaṃ upari titthāyatane

Pabbajitvā asaññaṃ samāpattim nibbattetvā aparihīnājjhāno kālaṃ katvā asaññabhava nibbatti. Tattha yāvātāyukaṃ ṭhatvā avasāne manussaloke uppanno sāsane pabbajitvā tisso vijjā sacchākāsi. So pubbenivāsaṃ anussaramāno imasmiṃ attabhāve paṭisandhim disvā tato paraṃ tatiye attabhāve cutimeva addasa. Atha ubhinnamantarā acittakaṃ attabhāvaṃ anussarituṃ asakkonto nayato sallakkhesi – “addhāhaṃ asaññabhava nibbatto”ti. Evaṃ sallakkhentena panānena dukkaraṃ kataṃ, satadhā bhinnassa vālassa koṭiyā koṭi paṭividdhā, ākāse padaṃ dassitaṃ. Tasmā naṃ bhagavā imasmiṃyeva vatthusmiṃ etadagge ṭhapesi – “etadaggaṃ bhikkhave, mama sāvakaṇaṃ bhikkhūnaṃ pubbenivāsaṃ anussarantānaṃ yadidaṃ sobhito”ti (a. ni. 1.219, 227).

Vinītavatthuvaṇṇanā niṭṭhitā.

Nigamanavaṇṇanā

233. Uddiṭṭhā kho āyasmanto cattāro pārājikā dhammāti idam idha uddiṭṭhapārājikaparidīpanameva. Samodhānetvā pana sabbāneva catuvīsati pārājikāni veditabbāni. Katamāni catuvīsati? Pāliyaṃ āgatāni tāva bhikkhūnaṃ cattāri, bhikkhunīnaṃ asādhāraṇāni cattārīti aṭṭha. Ekādasa abhabbapuggalā, tesu paṇḍakacchānagataubhatobyañjanakā, tayo vatthuvipannā ahelukapaṭisandhikā, tesam saggo avārito maggo pana vārito, abhabbā hi te maggapaṭilābhāya vatthuvipannattāti. Pabbajjāpi nesam paṭikkhittā, tasmā tepi pārājikā. Theyyasamvāsako, tiṭṭhiyapakkantako, mātughātako, pitughātako, arahantaghātako, bhikkhunīdūsako, lohituppādako, saṅghabhedakoti ime aṭṭha attano kiriyāya vipannattā abhabbatṭhānaṃ pattāti pārājikāva. Tesu theyyasamvāsako, tiṭṭhiyapakkantako, bhikkhunīdūsakoti imesam tiṇṇam saggo avārito maggo pana vāritova. Itaresam pañcannaṃ ubhayampi vāritaṃ. Te hi anantarabhava narake nibbattanakasattā. Iti ime ca ekādasa, purimā ca aṭṭhāti ekūnavīsati. Te gihiliṅge ruciṃ uppādetvā gihinivāsananivatthāya bhikkhunīyā saddhiṃ vīsati. Sā hi ajjhācāravītikkamaṃ akatvāpi ettāvātava assamaṇīti imāni tāva vīsati pārājikāni.

Aparānīpi – lambī, mudupiṭṭhiko, parassa aṅgajātaṃ mukhena gaṇhāti, parassa aṅgajāte abhinisīdatīti imesam catunnaṃ vasena cattāri anulomapārājikānīti vadanti. Etāni hi yasmā ubhinnaṃ rāgavasena sadisabhāvūpagatānaṃ dhammo “methunadhammo”ti vuccati. Tasmā etena pariyaṇena methunadhammaṃ appaṭisevitvāyeva kevalam maggena maggappavesanavasena āpajjitabbattā methunadhammapārājikassa anulomentīti anulomapārājikānīti vuccanti. Iti imāni ca cattāri purimāni ca vīsatiṭi samodhānetvā sabbāneva catuvīsati pārājikāni veditabbāni.

Na labhati bhikkhūhi saddhiṃ samvāsanti uposatha-pavāraṇa-pātimokkhuḍdesa-saṅghakammappabhedam bhikkhūhi saddhiṃ samvāsam na labhati. **Yathā pure tathā pacchāti** yathā pubbe gihikāle anupasampannakāle ca pacchā pārājikaṃ āpannopi tatheva asaṃvāso hoti. Natthi tassa bhikkhūhi saddhiṃ uposathapavāraṇapātimokkhuḍdesasaṅghakammappabhedo samvāsoti bhikkhūhi saddhiṃ samvāsam na labhati. **Tatthāyasmante pucchāmīti** tesu catūsu pārājikesu āyasmante “kaccittha parisuddhā”ti pucchāmi. **Kaccitthāti** kacci ettha; etesu catūsu pārājikesu kacci parisuddhāti attho. Atha vā **kaccittha parisuddhāti** kacci parisuddhā attha, bhavathāti attho. Sesam sabbattha uttānatthamevāti.

Samantapāsādikāya vinayasamvaṇṇanāya

Catutthapārājikavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Saṅghādisesakaṇḍam

1. Sukkavissatṭhisikkhāpadavaṇṇanā

Yaṃ pārājikaṇḍassa, saṅgītaṃ samanantaram;
Tassa terasakassāyamaṃpubbapadavaṇṇanā.

234. Tena samayena buddho bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena kho pana samayena āyasmā seyyasako anabhirato brahmacariyaṃ caratīti ettha **āyasmāti** piyavacanaṃ. **Seyyasakoti** tassa bhikkhuno nāmaṃ. **Anabhiratoti** vikkhittacitto kāmarāgapariḷāhena pariḍayhamāno na pana gihibhāvaṃ patthayamāno. **So tena kiso hotīti** so seyyasako tena anabhiratabhāvena kiso hoti.

Addasā kho āyasmā udāyīti ettha **udāyīti** tassa therassa nāmaṃ, ayañhi seyyasakassa upajjhāyo lāḷudāyī nāma bhantamigasappaṭibhāgo niddārāmatādīmanuyuttānaṃ aññataro lolabhikkhu. **Kacci no tvanti** kacci nu tvam. **Yāvadattham bhuñjāti**ādīsū yāvatā atthoti yāvadattham. Idam vuttaṃ hoti – yāvatā te bhojanena attho yattakaṃ tvam icchasi tattakaṃ bhuñja, yattakaṃ kālaṃ rattim vā divā vā supitum icchasi tattakaṃ supā, mattikādīhi kāyam ubbaṭṭetvā cuṇṇādīhi ghaṃsitvā yattakaṃ nhānaṃ icchasi tattakaṃ nhāya, uddesena vā paripucchāya vā vattapaṭipattiyā vā kammaṭṭhānena vā attho natthīti. **Yadā te anabhiratīti uppajjati**ti yasmim kāle tava kāmarāgavasena ukkaṇṭhitatā vikkhittacittatā uppajjati. **Rāgo cittaṃ anuddhamsetīti** kāmarāgo cittaṃ dhamseti padhamseti vikkhipati ceva milāpeti ca. **Tadā hatthena upakkamivā asuciṃ mochehīti** tasmim kāle hatthena vāyavitvā asucimocanaṃ karohi, evañhi te cittekaggatā bhavissati. Iti taṃ upajjhāyo anusāsī yathā taṃ bālo bālam mago magam.

235. Tesam muṭṭhassatīnaṃ asampajānānaṃ niddaṃ okkamantānanti satisampajāññaṃ pahāya niddaṃ otarantānaṃ. Tattha kiñcāpi niddaṃ okkamantānaṃ abyākato bhavaṅgavāro pavattati, satisampajāññavāro gaḷati, tathāpi sayanakāle manasikāro kātabbo. Divā supantena yāva nhātassa bhikkhuno kesā na sukkhanti tāva supitvā vuṭṭhahissāmīti saussāhena supitabbaṃ. Rattiṃ supantena ettakaṃ nāma rattibhāgaṃ supitvā candena vā tārakāya vā idaṃ nāma ṭhānaṃ pattakāle vuṭṭhahissāmīti saussāhena supitabbaṃ. Buddhānussatiādīsu ca dasasu kammaṭṭhānesu ekaṃ aññaṃ vā cittaruciyaṃ kammaṭṭhānaṃ gahetvāva niddā okkamitabbā. Evaṃ karonto hi sato sampajāno satīṅca sampajāññaṅca avijahitvāva niddaṃ okkamati vuccati. Te pana bhikkhū bālā lolā bhantamīgasappaṭibhāgā na evamaṅsu. Tena vuttaṃ – “tesaṃ muṭṭhassatīnaṃ asampajānānaṃ niddaṃ okkamantānaṃ”nti.

Atthi cettha cetanā labbhatīti ettha ca supinante assādacetanā atthi upalabbhati. **Atthesā, bhikkhave, cetanā; sā ca kho abbohārikāti** bhikkhave esā assādacetanā atthi, sā ca kho avisaye uppannā abbohārikā, āpattiyā aṅgaṃ na hoti. Iti bhagavā supinante cetanāya abbohārikabhāvaṃ dassetvā “evaṅca pana bhikkhave imaṃ sikkhāpadaṃ uddiseyyātha, **sañcetanikā sukkavissatṭhi aññatra supinantā saṅghādiseso**”ti sānupaññattikaṃ sikkhāpadaṃ paññāpesi.

236-237. Tattha saṃvijjati cetanā assāti sañcetanā, sañcetanāva **sañcetanikā**, sañcetanā vā assā atthīti sañcetanikā. Yasmā pana yassa sañcetanikā sukkavissatṭhi hoti so jānanto sañjānanto hoti, sā cassa sukkavissatṭhi cecca abhivitaritvā vītikkamo hoti, tasmā byañjane ādaraṃ akatvā atthameva dassetuṃ “**jānanto sañjānanto cecca abhivitaritvā vītikkamo**”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ. Tattha **jānantoti** upakkamāmīti jānanto. **Sañjānantoti** sukkaṃ mocemīti sañjānanto, teneva upakkamajānanaṅkārena saddhiṃ jānantoti attho. **Ceccāti** mocanassādacetanāvasena cetetvā pakappetvā. **Abhivitaritvāti** upakkamavasena maddanto nirāsaṅkacittaṃ pesetvā. **Vītikkamoti** evaṃ pavattassa yo vītikkamo ayaṃ sañcetanikāsaddassa sikkhāpattoti atthoti vuttaṃ hoti.

Idāni sukkavissatṭhīti ettha yassa sukkassa vissatṭhi taṃ tāva saṅkhyāto vaṇṇabhedato ca dassetuṃ “**sukkanti dasa sukkāni**”tiādimāha. Tattha sukkānaṃ āsayabhedato dhātunānattato ca nīlādivaṇṇabhedo veditabbo.

Vissatṭhīti vissaggo, atthato panetaṃ ṭhānācāvanaṃ hoti, tenāha – “vissatṭhīti ṭhānatocāvanā vuccatī”ti. Tattha vatthisīsaṃ kaṭi kāyoti tidhā sukkassa ṭhānaṃ pakappenti, eko kirācariyo “vatthisīsaṃ sukkassa ṭhāna”nti āha. Eko “kaṭi”ti, eko “sakalo kāyo”ti, tesu tatiyassa bhāsitaṃ subhāsitaṃ. Kesalomanakhadantānañhi maṃsavanimuttatṭhānaṃ uccārapassāvakeḷasiṅghānikāthaddhasukkhacammāni ca vajjetvā avaseso chavimaṃsalohitānugato sabbopi kāyo kāyappasādabhāvavajjivitindriyābaddhapittānaṃ sambhavassa ca ṭhānameva. Tathā hi rāgapariyutṭhānenābhībūtānaṃ hatthīnaṃ ubhohi kaṇṇacūlikāhi sambhavo nikkhamati, mahāsenarājā ca rāgapariyutṭhito sambhavavegaṃ adhivāsetuṃ asakkonto satthena bāhusīsaṃ phāletvā vaṇamukhena nikkhantaṃ sambhavaṃ dassesīti.

Ettha pana paṭhamassa ācariyassa vāde mocanassādena nimitte upakkamato yattakaṃ ekā khuddakamakkhikā piveyya tattake asucimhi vatthisīsato muñcitvā dakasotaṃ otiṇṇamatte bahi nikkhante vā anikkhante vā saṅghādiseso. Dutiyassa vāde tatheva kaṭito muccitvā dakasotaṃ otiṇṇamatte, tatiyassa vāde tatheva sakalakāyaṃ saṅkhobhetvā tato muccitvā dakasotaṃ otiṇṇamatte bahi nikkhante vā anikkhante vā saṅghādiseso. Dakasotorohaṅcañcetta adhivāsetvā antarā nivāretuṃ asakkuṇeyyatāya vuttaṃ, ṭhānā cutañhi avassaṃ dakasotaṃ otarati. Tasmā ṭhānā cāvanamattenevettha āpatti veditabbā, sā ca kho nimitte upakkamantasseva hatthaparikkammaṭṭaparikkammagattaparikkammakaraṅgaṃ sacepi asuci muccati, anāpatti. Ayaṃ sabbācariyasādhāraṇavinicchayo.

Aññatra supinantāti ettha supino eva **supinanto**, taṃ ṭhapetvā apanetvāti vuttaṃ hoti. Tañca pana supinaṃ passanto catūhi kāraṇehi passati dhātukkabhato vā anubhūtapubbato vā devatopasaṃhārato vā pubbanimittato vāti.

Tattha pittādīnaṃ khobhakarapaṇṇapaccayayogena khubhitadhātuko dhātukkabhato supinaṃ passati, passanto ca nānāvidhaṃ supinaṃ passati – pabbatā patanto viya, ākāsena gacchanto viya, vālamigahatthīcorādīhi anubaddho viya hoti. Anubhūtapubbato passanto pubbe anubhūtapubbaṃ ārammaṇaṃ passati. Devatopasaṃhārato passantassa devatā atthakāmatāya vā anattakāmatāya vā atthāya vā anattāya vā nānāvidhāni ārammaṇāni upasaṃharanti, so tāsāṃ devatānaṃ anubhāvena tāni ārammaṇāni passati. Pubbanimittato passanto puññāpuññāvasena uppajjitukāmassa atthassa vā anattassa vā pubbanimittabhūtaṃ supinaṃ passati, bodhisattassamātā viya puttapaṭilābhanimittam, bodhisatto viya pañca mahāsupine (a. ni. 5.196), kosalarājā viya soḷasa supineti.

Tattha yaṃ dhātukkabhato anubhūtapubbato ca supinaṃ passati na taṃ saccaṃ hoti. Yaṃ devatopasaṃhārato

passati taṃ saccaṃ vā hoti alīkaṃ vā, kuddhā hi devatā upāyena vināsetukāmā viparītampi katvā dassenti. Yaṃ pana pubbanimittato passati taṃ ekantasaccameva hoti. Etesañca catunnaṃ mūlakāraṇaṇaṃ saṃsagghahedatopi supinabhedo hotiyeva.

Tañca panetaṃ catubbidhampi supinaṃ sekkhaputhujanāva passanti appahīnavipallāsattā, asekkhā pana na passanti pahīnavipallāsattā. Kiṃ panetaṃ passanto sutto passati paṭibuddho, udāhu neva sutto na paṭibuddhoti? Kiñcetha yadi tāva sutto passati abhidhammavirodho āpajjati, bhavaṅgacittena hi supati taṃ rūpanimittādiārammaṇaṃ rāgādisampayuttaṃ vā na hoti, supinaṃ passantassa ca īdisāni cittāni uppajjanti. Atha paṭibuddho passati vinayavirodho āpajjati, yañhi paṭibuddho passati taṃ sabbohārikacittena passati, sabbohārikacittena ca kate vītikkame anāpatti nāma natthi. Supinaṃ passantena pana katepi vītikkame ekantaṃ anāpatti eva. Atha neva sutto na paṭibuddho passati, ko nāma passati; evañca sati supinassa abhāvova āpajjatīti, na abhāvo. Kasmā? Yasmā kapimiddhapareto passati. Vuttañhetam – “kapimiddhapareto kho, mahārāja, supinaṃ passatī”ti. **Kapimiddhapareto**ti makkaṭaniddāya yutto. Yathā hi makkaṭassa niddā lahuparivattā hoti; evaṃ yā niddā punappunaṃ kusalādicittavokiṇṇattā lahuparivattā, yassā pavattiyam punappunaṃ bhavaṅgato uttaraṇaṃ hoti tāya yutto supinaṃ passati, tenāyaṃ supino kusalopi hoti akusalopi abyākatopi. Tattha supinante cetiyavandanadhammassavanadhammadesanādīni karontassa kusalo, pāṇātipātādīni karontassa akusalo, dvīhi antehi mutto āvajjanatadārammaṇakkhaṇe abyākatoti veditabbo. Svāyaṃ dubbalavatthukattā cetanāya paṭisandhiṃ ākaḍḍhituṃ asamattho, pavatte pana aññehi kusalākusalehi upatthambhito vipākaṃ deti. Kiñcāpi vipākaṃ deti? Atha kho avisaye uppannattā abbohārikāva supinantacetanā. Tenāha – “**ḥhapetvā supinanta**”nti.

Saṅghādisesoti imassa āpattinikāyassa nāmaṃ. Tasmā yā aññatra supinantā sañcetanikā sukkavissatṭhi, ayaṃ saṅghādiseso nāma āpattinikāyoti evamettha sambandho veditabbo. Vacanatto panettha saṅgho ādimhi ceva sese ca icchitabbo assāti saṅghādiseso. Kiṃ vuttaṃ hoti? Imaṃ āpattim āpajjitvā vuṭṭhātukāmassa yaṃ taṃ āpattivuṭṭhānaṃ, tassa ādimhi ceva parivāsadanatthāya ādito sese ca majjhe mānattadanatthāya mūlāya paṭikkassana vā saha mānattadanatthāya avasāne abbhānatthāya saṅgho icchitabbo. Na hettha ekampi kammaṃ vinā saṅghena sakkā kātunti saṅgho ādimhi ceva sese ca icchitabbo assāti saṅghādisesoti. Byañjanaṃ pana anādiyitvā atthameva dassetuṃ “saṅghova tassā āpattiyā parivāsaṃ deti, mūlāya paṭikkassati, mānattaṃ deti, abbheta na sambahulā na ekapuggalo, tena vuccati saṅghādiseso”ti idamassa padabhājanaṃ –

“Saṅghādisesoti yaṃ vuttaṃ, taṃ suṇohi yathātathaṃ;
Saṅghova deti parivāsaṃ, mūlāya paṭikkassati;
Mānattaṃ deti abbheta, tenetaṃ iti vuccatī”ti. (pari. 339) –

Parivāre vacanakāraṇaṇca vuttaṃ, tattha parivāsadanādīni **samuccayakkhandhake** vitthārato āgatāni, tattheva nesaṃ saṃvaṇṇanaṃ karissāma.

Tasseva āpattinikāyassāti tassa eva āpattisamūhassa. Tattha kiñcāpi ayaṃ ekāva āpatti, rūḷhisaddena pana avayave samūhavohārena vā “nikāyo”ti vutto – “eko vedanākkhandho, eko viññāṇakkhandho”tiādīsu viya.

Evaṃ uddiṭṭhasikkhāpadaṃ padānukkamena vibhajitvā idāni imaṃ sukkavissatṭhim āpajjantassa upāyaṇca kālaṇca adhippāyaṇca adhippāyavatthuṇca dassetuṃ “**ajjhatarūpe mocetī**”tiādīmāha. Ettha hi ajjhatarūpādīhi catūhi padehi upāyo dassito, ajjhatarūpe vā moceyya bahiddhārūpe vā ubhayattha vā ākāse vā kaṭṭhaṃ kampento, ito paraṃ añño upāyo natthi. Tattha rūpe ghaṭṭetvā mocentopi rūpena ghaṭṭetvā mocentopi rūpe moceticceva veditabbo. Rūpe hi satī so moceti na rūpaṃ alabhitvā. Rāgūpatthambhādīhi pana pañcāhi kālo dassito. Rāgūpatthambhādīkālesu hi aṅgajātaṃ kammaniyaṃ hoti, yassa kammaniyatte satī moceti. Ito paraṃ añño kālo natthi, na hi vinā rāgūpatthambhādīhi pubbaṅhādāyo kālabhedā mocane nimittaṃ honti.

Ārogyatthāyātīdīhi dasahi adhippāyo dassito, evarūpena hi adhippāyabhedena moceti na aññathā. Nīlādīhi pana dasahi navamassa adhippāyassa vatthu dassitaṃ, vīmaṃsanto hi nīlādīsu aññatarassa vasena vīmaṃsati na tehi vinimuttanti.

238. Ito paraṃ pana imesaṃyeva ajjhatarūpādīnaṃ padānaṃ pakāsanattham “**ajjhatarūpeti ajjhattaṃ upādinne rūpe**”tiādī vuttaṃ, tattha **ajjhattaṃ upādinne rūpeti** attano hatthādībhede rūpe. **Bahiddhā upādinneti** parassa tādiseyeva. **Anupādinneti** tālacchiddādībhede. **Tadubhayeti** attano ca parassa ca rūpe, ubhayaghaṭṭanavasenaṃ vuttaṃ. Attano rūpena ca anupādinnaṃ rūpena ca ekato ghaṭṭanepi labbhati. **Ākāse vāyamantassāti** kenaci rūpena aghaṭṭetvā ākāseyyeva kaṭṭhikampanapayaogena aṅgajātaṃ cālentassa.

Rāgūpatthambheti rāgassa balavabhāve, rāgena vā āṅgaṅātassa upatthambhe, thaddhabhāve sañjātetī vuttaṃ hoti. **Kammaniyaṃ hotīti** mocanakammakkhamaṃ ajjhatarūpādīsu upakkamārahaṃ hoti.

Uccāliṅgapāṇakadaṭṭhūpatthambheti uccāliṅgapāṇakadaṭṭhena āṅgaṅāte upatthambhe. Uccāliṅgapāṇakā nāma lomasapāṇakā honti, tesam lomehi phuṭṭhaṃ āṅgaṅātaṃ kaṇḍuṃ gahetvā thaddhaṃ hoti, tattha yasmā tāni lomāni āṅgaṅātaṃ daṃsantāni viya vijjhanti, tasmā “uccāliṅgapāṇakadaṭṭhenā”ti vuttaṃ, atthato pana uccāliṅgapāṇakalomavedhanenāti vuttaṃ hoti.

239. Arogo bhavissāmīti mocetvā arogo bhavissāmi. **Sukhaṃ vedanaṃ uppādessāmīti** mocanena ca mucanuppattiyā muttapaccayā ca yā sukhā vedanā hoti, taṃ uppādessāmīti attho. **Bhesajjaṃ bhavissatīti** idaṃ me mocitaṃ kiñcīdeva bhesajjaṃ bhavissati. **Dānaṃ dassāmīti** mocetvā kīṭakipillikādīnaṃ dānaṃ dassāmi. **Puññaṃ bhavissatīti** mocetvā kīṭādīnaṃ dentassa puññaṃ bhavissati. **Yaññaṃ yajissāmīti** mocetvā kīṭādīnaṃ yaññaṃ yajissāmi. Kiñci kiñci mantapadaṃ vatvā dassāmīti vuttaṃ hoti. **Saggaṃ gamissāmīti** mocetvā kīṭādīnaṃ dinnadānena vā puññaṃ vā yaññaṃ vā saggaṃ gamissāmi. **Bijaṃ bhavissatīti** kulavaṃsaṅkurassa dārakassa bījaṃ bhavissati, “iminā bījena putto nibbattissati”ti iminā adhippāyena mocetīti attho. **Vīmaṃsatthāyāti** jānanatthāya. **Nīlaṃ bhavissatīti**ādīsu jānissāmi tāva kiṃ me mocitaṃ nīlaṃ bhavissati pītākādīsu aññataravaṇṇanti evamattho daṭṭhabbo. **Khiḍḍādhīppāyoti** khiḍḍāpasuto, tena tena adhippāyena kīḷanto mocetīti vuttaṃ hoti.

240. Idāni yadidaṃ “ajjhatarūpe mocetī”tiādi vuttaṃ tattha yathā mocento āpattim āpajjati, tesañca padānaṃ vasena yattako āpattibhedo hoti, taṃ sabbaṃ dassento “**ajjhatarūpe ceteti upakkamati muccati āpatti saṅghādisesassā**”tiādimāha.

Tattha **cetetīti** mocanassādasampayuttāya cetaṇāya muccatūti ceteti. **Upakkamatīti** tadanurūpaṃ vāyāmaṃ karoti. **Muccatīti** evaṃ cetentassa tadanurūpena vāyāmena vāyamato sukkaṃ ṭhānā cavati. **Āpatti saṅghādisesassāti** imehi tīhi āṅgehi assa puggalassa saṅghādiseso nāma āpattinikāyo hotīti attho. Esa nayo **bahiddhārūpeti**ādīsupi avasesesu aṭṭhavāsiyā padesu.

Ettha pana dve āpattisahassāni nīharitvā dassetabbāni. Kathaṃ? Ajjhatarūpe tāva rāgūpatthambhe ārogyatthāya nīlaṃ mocentassa ekā āpatti, ajjhatarūpeyeva rāgūpatthambhe ārogyatthāya pītādīnaṃ mocanavasena aparā navāti dasa. Yathā ca ārogyatthāya dasa, evaṃ sukhādīnaṃ navannaṃ padānaṃ atthāya ekekapade dasa dasa katvā navuti, iti imā ca navuti purimā ca dasāti rāgūpatthambhe tāva satam. Yathā pana rāgūpatthambhe evaṃ vaccūpatthambhādīsupi catūsu ekekasmim upatthambhe satam satam katvā cattāri satāni, iti imāni cattāri purimañca ekanti ajjhatarūpe tāva pañcannaṃ upatthambhānaṃ vasena pañca satāni. Yathā ca ajjhatarūpe pañca, evaṃ bahiddhārūpe pañca, ajjhatabhiddhārūpe pañca, ākāse kaṭim kimpentassa pañcāti sabbānipi catunnaṃ pañcakānaṃ vasena dve āpattisahassāni veditabbāni.

Idāni **ārogyatthāyāti**ādīsu tāva dasasu padesu paṭipāṭiyā vā uppaṭipāṭiyā vā heṭṭhā vā gahetvā upari gaṇhantassa, upari vā gahetvā heṭṭhā gaṇhantassa, ubhato vā gahetvā majjhe ṭhapentassa, majjhe vā gahetvā ubhato harantassa, sabbamūlaṃ vā katvā gaṇhantassa cetaṇūpakkamamocane sati visaṅketo nāma natthīti dassetuṃ “**ārogyatthāna sukhatthānā**”ti khaṇḍacakkabaddhacakkādibhedavicittam pāḷimāha.

Tattha **ārogyatthāna sukhatthāna ārogyatthāna bhesajjatthānā** ti evaṃ ārogyapadaṃ sabbapadehi yojetvā vuttamekaṃ khaṇḍacakkaṃ. Sukhapadādīni sabbapadehi yojetvā yāva attano attano atītānantarapadaṃ tāva ānetvā vuttāni nava baddhacakkānīti evaṃ ekekamūlakāni dasa cakkāni honti, tāni dumūlakādīhi saddhim asammohato vitthāretvā veditabbāni. Attho panettha pākaṭoyeva.

Yathā ca ārogyatthāyātiādīsu dasasu padesu, evaṃ nīlādīsupi “**nīlañca pītakañca ceteti upakkamati**”tiādinā nayena dasa cakkāni vuttāni, tānipi asammohato vitthāretvā veditabbāni. Attho panettha pākaṭoyeva.

Puna **ārogyatthāna nīlañca ārogyatthāna sukhatthāna nīlañca pītakañcāti** ekenekaṃ dvīhi dve...pe... dasahi dasāti evaṃ purimapadehi saddhim pacchimapadāni yojetvā ekaṃ missakacakkaṃ vuttaṃ.

Idāni yasmā “nīlaṃ mocessāmī”ti cetetvā upakkamantassa pītākādīsu muttesupi pītākādivasena cetetvā upakkamantassa itaresu muttesupi nevatti visaṅketo, tasmā etampi nayaṃ dassetuṃ “**nīlaṃ mocessāmīti ceteti upakkamati pītakaṃ muccatī**”tiādinā nayena cakkāni vuttāni. Tato paraṃ sabbapacchimapadaṃ nīlādīhi navahi padehi saddhim yojetvā kucchicakkaṃ nāma vuttaṃ. Tato pītākādīni nava padāni ekena nīlapadeneva saddhim

yojetvā piṭṭhicakkaṃ nāma vuttaṃ. Tato lohitaḱādīni nava padāni ekena pītakapadeneva saddhiṃ yojetvā dutiyaṃ piṭṭhicakkaṃ vuttaṃ. Evaṃ lohitaḱapadādīhi saddhiṃ itarāni nava nava padāni yojetvā aññānīpi aṭṭha cakkāni vuttānīti evaṃ dasagatikaṃ piṭṭhicakkaṃ veditabbaṃ.

Evaṃ khaṇḍacakkādīnaṃ anekesaṃ cakkānaṃ vasena vitthārato garukāpattimeva dassetvā idāni aṅgavaseneva garukāpattiṅca lahukāpattiṅca anāpattiṅca dassetuṃ “**ceteti upakkamati muccatī**”tiādīmāha. Tattha purimanayena ajjhatarūpādīsū rāgādiupatthambhe sati ārogyādīnaṃ atthāya cetentassa upakkamitvā asucimocane tivaṅgasampannā garukāpatti vuttā. Dutiyena nayena cetentassa upakkamantassa ca mocane asati duvaṅgasampannā lahukā thullaccayāpatti. “**Ceteti na upakkamati muccatī**”tiādīhi chahi nayehi anāpatti.

Ayaṃ pana āpattānāpattibhedo saṅho sukhumo, tasmā suṭṭhu sallakkhetabbo. Suṭṭhu sallakkhetvā kukkucçaṃ pucchitena āpatti vā anāpatti vā ācikkhitabbā, vinayakammaṃ vā kātābbaṃ. Asallakkhetvā karonto hi roganidānaṃ ajānitvā bhesajjaṃ karonto vejjo viya viḱhātaṅca āpajjati, na ca taṃ puggalaṃ tikicchituṃ samattho hoti. Tatrāyaṃ sallakkhaṇavidhi – kukkucçena āgato bhikkhu yāvataṭṭhiyaṃ pucchitabbo – “katarena payogena katarena rāgena āpannosī”ti. Sace paṭṭhamāṃ aññaṃ vatvā pacchā aññaṃ vadati na ekamaggena katheti, so vattabbo – “tvaṃ na ekamaggena kathesi pariharasi, na sakkā tava vinayakammaṃ kātuṃ gaccha sotthiṃ gavesā”ti. Sace pana tikkhattumpi ekamaggeneva katheti, yathābhūtaṃ attānaṃ āvikaroti, athassa āpattānāpattigarukalahukāpattivinicchayatthaṃ ekādasannaṃ rāgānaṃ vasena ekādasā payogā samavekkhitabbā.

Tatrimē ekādasā rāgā – mocanassādo, moccanassādo, muttassādo, methunassādo, phassassādo, kaṇḍuvanassādo, dassanassādo, nisajjassādo, vācassādo, gehassitapemaṃ, vanabhaṅgiyanti. Tattha mocetuṃ assādo mocanassādo, muccane assādo moccanassādo, mutte assādo muttassādo, methune assādo methunassādo, phasse assādo phassassādo, kaṇḍuvane assādo kaṇḍuvanassādo, dassane assādo dassanassādo, nisajjāya assādo nisajjassādo, vācāya assādo vācassādo, gehassitaṃ pemaṃ gehassitapemaṃ, vanabhaṅgiyanti yaṃkiñci pupphaphalādī vanato bhaṅjitvā āhaṭaṃ. Ettha ca navahī padehi sampayuttaassādasīsenā rāgo vutto. Ekena padena sarūpeneva, ekena padena vatthunā vutto, vanabhaṅgo hi rāgassa vatthu na rāgoyeva.

Etesaṃ pana rāgānaṃ vasena evaṃ payogā samavekkhitabbā – mocanassāde mocanassādetanāya cetento ceva assādentō ca upakkamati muccati saṅghādiseso. Tattheva cetento ca assādentō ca upakkamati na muccati thullaccayaṃ. Sace pana sayanakāle rāgapariyuṭṭhito hutvā ūrunā vā muṭṭhinā vā aṅgajātaṃ gāḷhaṃ piḷetvā mocanattāya saussāhova supati, supantassa cassa asuci muccati saṅghādiseso. Sace rāgapariyuṭṭhānaṃ asubhamanasikārena vūpasamētvā suddhacitto supati, supantassa muttepi anāpatti.

Moccanassāde attano dhammatāya muccamānaṃ assādeti na upakkamati anāpatti. Sace pana muccamānaṃ assādentō upakkamati, tena upakkamena mutte saṅghādiseso. Attano dhammatāya muccamāne “mā kāsavaṃ vā senāsanaṃ vā dussī”ti aṅgajātaṃ gahetvā jagganattāya udakaṭṭhānaṃ gacchatī vaṭṭatīti **maḱhāpaccariyaṃ** vuttaṃ.

Muttassāde attano dhammatāya mutte ṭhānā cute asucimhi pacchā assādentassa vinā upakkamena muccati, anāpatti. Sace assādetvā puna mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti, saṅghādiseso.

Methunassāde methunarāgena mātugāmaṃ gaṇhāti, tena payogena asuci muccati, anāpatti. Methunadhammassa payogattā pana tādise gahaṇe dukkaṭaṃ, sīsaṃ patte pārājikaṃ. Sace methunarāgena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti, saṅghādiseso.

Phassassāde duvidho phasso – ajjhattiko, bāhiro ca. Ajjhattike tāva attano nimittaṃ thaddhaṃ mudukanti jānissāmīti vā lolabhāvena vā kīḷāpayato asuci muccati, anāpatti. Sace kīḷāpento assādetvā mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti, saṅghādiseso. Bāhiraphasse pana kāyasamsaggarāgena mātugāmassa aṅgamaṅgāni parāmasato ceva āliṅgato ca asuci muccati, anāpatti. Kāyasamsaggasaṅghādisesaṃ pana āpajjati. Sace kāyasamsaggarāgena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti visatṭhipaccayāpi saṅghādiseso.

Kaṇḍuvanassāde daddukacchupīḷakapāṇakādīnaṃ aññataravasena kaṇḍuvamānaṃ nimittaṃ kaṇḍuvanassāde neva kaṇḍuvato asuci muccati, anāpatti. Kaṇḍuvanassādena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti, saṅghādiseso.

Dassanassāde dassanassādena punappunaṃ mātugāmassa anokāsaṃ upanijjhāyato asuci muccati, anāpatti. Mātugāmassa anokāsupanijjhāne pana dukkaṭaṃ. Sace dassanassādena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamitvā moceti, saṅghādiseso.

Nisajjassāde mātugāmena saddhiṃ raho nisajjassādarāgena nisinnassa asuci muccati, anāpatti. Raho nisajjapaccayā pana āpannāya āpattiyā kāretabbo. Sace nisajjassādena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamivā moceti, saṅghādiseso.

Vācassāde vācassādarāgena mātugāmaṃ methunasannissitāhi vācāhi obhāsantassa asuci muccati, anāpatti. Duṭṭhullavācāsaṅghādisesaṃ pana āpajjati. Sace vācassādena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamivā moceti, saṅghādiseso.

Gehassitapeme mātaraṃ vā mātupemena bhaginiṃ vā bhaginipemena punappunaṃ parāmasato ceva āliṅgato ca asuci muccati, anāpatti. Gehassitapemena pana phusanapaccayā dukkaṃ. Sace gehassitapemena ratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamivā moceti, saṅghādiseso.

Vanabhaṅge itthipurisā aññaṃaññaṃ kiñcīdeva tambūlagandhapupphavāsādippakāraṃ paṇṇākāraṃ mittasanthavabhāvassa daḷhabhāvattāya pesenti ayaṃ vanabhaṅgo nāma. Tañce mātugāmo kassaci saṃsaṭṭhavihārikassa kulūpakabhikkhuno peseti, tassa ca “asukāya nāma idaṃ pesita”nti sārattassa punappunaṃ hatthehi taṃ vanabhaṅgaṃ kīḷāpayato asuci muccati, anāpatti. Sace vanabhaṅge sāratto puna assādetvā mocanattāya nimitte upakkamivā moceti, saṅghādiseso. Sace upakkamantepi na muccati, thullaccayaṃ.

Evametesāṃ ekādasannaṃ rāgānaṃ vasena ime ekādasa payoge samevekkhitvā āpatti vā anāpatti vā sallakkhetabbā. Sallakkhetvā sace garukā hoti “garukā”ti ācikkhitabbā. Sace lahukā hoti “lahukā”ti ācikkhitabbā. Tadanurūpaṅca vinayakammaṃ kātappaṃ. Evañhi kataṃ sukataṃ hoti roganidānaṃ ñatvā vejjena katabhesajjamiva, tassa ca puggalassa sotthibhāvāya saṃvattati.

262. Ceteti na upakkamatītiādīsu mocanassādacetanāya ceteti, na upakkamati, muccati, anāpatti. Mocanassādapīḷito “aho vata mucceyyā”ti ceteti, na upakkamati, na muccati, anāpatti. Mocanassādena na ceteti, phassassādena kaṇḍuvanassādena vā upakkamati, muccati, anāpatti. Tattheva na ceteti, upakkamati, na muccati, anāpatti. Kāmavitakkaṃ vitakkento mocanattāya na ceteti, na upakkamati, muccati, anāpatti. Sace panassa vitakkayatopi na muccati idaṃ āgatameva hoti, “na ceteti, na upakkamati, na muccati, anāpatti”ti.

Anāpatti supinantenāti suttassa supine methunaṃ dhammaṃ paṭisevantassa viya kāyasaṃsaggādīni āpajjantassa viya supinanteneva kāraṇena yassa asuci muccati, tassa anāpatti. Supine pana uppannāya assādacetanāya sacassa visayo hoti, niccalena bhavitappaṃ, na hatthena nimittaṃ kīḷāpetappaṃ, kāsāvapaccattharaṇarakkhaṇatthaṃ pana hatthapuṭena gahetvā jagganattāya udakaṭṭhānaṃ gantuṃ vaṭṭati.

Namocanādhippāyassāti yassa bhesajjena vā nimittaṃ ālimpantassa uccārādīni vā karontassa namocanādhippāyassa muccati, tassāpi anāpatti. Ummattakassa duvidhassāpi anāpatti. Idha seyyasako ādikammiko, tassa anāpatti ādikammikassāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ paṭhamapārājikasamuṭṭhānaṃ kāyacittato samuṭṭhāti. Kiriya, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, akusalacittaṃ, dvivedanaṃ, sukhamajjhataḍvayenāti.

263. Vinītavatthūsu supinavatthu anupaññattiyaṃ vuttanayameva. Uccārapassāvavatthūni uttānatthāneva.

Vitakkavatthusmiṃ **kāmavitakkanti** gehassitakāmavitakkaṃ. Tattha kiñcāpi anāpatti vuttā, atha kho vitakkagatikena na bhavitappaṃ. Uṇhodakavatthūsu paṭhamaṃ uttānameva. Dutiye so bhikkhu mocetukāmo uṇhodakena nimittaṃ paharivā paharivā nhāyi, tenassa āpatti vuttā. Tatiye upakkamassa atthitāya thullaccayaṃ. Bhesajjakaṇḍuvanavatthūni uttānatthāneva.

264. Maggavatthūsu paṭhamassa thulaūrukassa maggaṃ gacchantassa sambādhaṭṭhāne ghaṭṭanāya asuci mucci, tassa namocanādhippāyattā anāpatti. Dutiyaṃ tatheva mucci, mocanādhippāyattā pana saṅghādiseso. Tatiyaṃ na mucci, upakkamasabbhāvato pana thullaccayaṃ. Tasmā maggaṃ gacchantena uppanne pariḷāhe na gantappaṃ, gamanaṃ upacchindivā asubhādīmanasikārena cittaṃ vūpasamētvā suddhacittena kammatṭhānaṃ ādāya gantappaṃ. Sace tito vinodetvaṃ na sakkoti, maggā okkamma nisīditvā vinodetvā kammatṭhānaṃ ādāya suddhacitteneva gantappaṃ.

Vatthivatthūsu te bhikkhū vatthiṃ daḷhaṃ gahetvā pūretvā pūretvā vissajjentā gāmadārakā viya passāvamakamsu. **Jantāgharavatthusmiṃ** udaraṃ tāpentassa mocanādhippāyassāpi amocanādhippāyassāpi mutte anāpattiyeva. Parikammaṃ karontassa nimittacālanavasena asuci mucci, tasmā āpattiṭṭhāne āpatti vuttā.

265. Ūrughaṭṭāpanavatthūsu yesaṃ āpatti vuttā te aṅgaṭāmpī phusāpesunti veditabbāti evaṃ **kurundaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Sāmaṇerādivatthūni uttānatthāneva.

266. Kāyatthambhanavatthusmiṃ **kāyaṃ thambhentasāti** ciraṃ nisīditvā vā nipajjitvā vā navakammaṃ vā katvā ālasiyavimocanattaṃ vijambhentasā.

Upanijjhāyanavatthusmiṃ sacepi paṭasataṃ nivatthā hoti purato vā pacchato vā ṭhatvā “imasmiṃ nāma okāse nimitta”nti upanijjhāyantassa dukkaṭameva. Anivatthānaṃ gāmadārikānaṃ nimittaṃ upanijjhāyantassa pana kimeva vattabbaṃ. Tiracchānagatānaṃ nimitte eseva nayo. Ito cito ca aviloketvā pana divasampi ekapayogena upanijjhāyantassa ekameva dukkaṭaṃ. Ito cito ca viloketvā punappunaṃ upanijjhāyantassa payoge payoge dukkaṭaṃ. Ummīlananimīlanavasena pana na kāretabbo. Sahasā upanijjhāyitvā puna paṭisaṅkhāya saṃvare tiṭṭhato anāpatti, taṃ saṃvaram paḥāya puna upanijjhāyato dukkaṭameva.

267. Tālacchiddādivatthūni uttānatthāneva. **Nhānavatthūsu** ye udakasotaṃ nimittena pahariṃsu tesaṃ āpatti vuttā. **Udañjalavatthūsupi** eseva nayo. Ettha ca **udañjalanti** udakacikkhallo vuccati. Eteneva upāyena ito parāni sabbāneva udake dhāvanādivatthūni veditabbāni. Ayaṃ pana viseso. **Pupphāvaḷiyavatthūsu** sacepi namocanādhippāyassa anāpatti, kīlanapaccayā pana dukkaṭaṃ hotīti.

Sukkavissatṭhisikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Kāyasamsaggasikkhāpadavaṇṇanā

269. Tena samayena buddho bhagavāti kāyasamsaggasikkhāpadaṃ. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā – **araññe viharatīti** na āveṇike araññe, jetavanavihārasseva paccante ekapasse. **Majjhe gabbhoti** tassa ca vihārasa majjhe gabbho hoti. **Samantā pariyaḅāroti** samantā panassa maṇḍalamāḷaparikkhepo hoti. So kira majjhe caturassaṃ gabbhaṃ katvā bahi maṇḍalamāḷaparikkhepena kato, yathā sakkā hoti antoyeva āviñchantehi vicarituṃ.

Supaṇṇattanti suṭṭha ṭhapitaṃ, yathā yathā yasmīṃ yasmīṃ okāse ṭhapitaṃ pāsādikāṃ hoti lokarañjakaṃ tathā tathā tasmīṃ tasmīṃ okāse ṭhapitaṃ, vattasīsenā hi soṃ ekakiccampi na karotī. **Ekacce vātapāne vivarantoti** yesu vivaṭesu andhakāro hoti tāni vivaranto yesu vivaṭesu āloko hoti tāni thakento.

Evaṃ vutte sā brāhmaṇī taṃ brāhmaṇaṃ etadavocāti evaṃ tena brāhmaṇena pasamsitvā vutte sā brāhmaṇī “pasanno ayaṃ brāhmaṇo pabbajitukāmo maññe”ti sallakkhetvā nigūhitabbampi taṃ attano vippekāraṃ pakāsenti kevalaṃ tassa saddhāvighātāpekkhā hutvā etaṃ “**kuto tassa ulārattatā**”tiādivacanavoca. Tattha ulāro attā assāti **ulārattā**, ulārattano bhāvo utṭhāratatā. **Kulitthīhīti**ādiṃ kulitthiyo nāma gharassāminiyo. **Kuladhītarō** nāma purisantaragatā kuladhītarō. **Kulakumāriyo** nāma anivṭṭhā vuccanti. **Kulasuṇhā** nāma parakulato ānītā kuladārakānaṃ vadhuo.

270. Otiṇṇoti yakkhādīhi viya sattā anto uppajjantena rāgena otiṇṇo, kūpādīni viya sattā asamapekkhitvā rajanīye ṭhāne rajjanto sayaṃ vā rāgaṃ otiṇṇo, yasmā pana ubhayathāpi rāgasamaṅgissetvaṃ adhivacanāṃ, tasmā “otiṇṇo nāma sāratto apekkhavā paṭibaddhacitto”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ.

Tattha **sārattoti** kāyasamsaggarāgena suṭṭhu ratto. **Apekkhavāti** kāyasamsaggāpekkhāya apekkhavā. **Paṭibaddhacittoti** kāyasamsaggarāgeneva tasmīṃ vatthusmiṃ paṭibaddhacitto. **Vipariṇatenāti** parisuddhabhavaṅgasantatisaṅkhātaṃ pakatiṃ vijahitvā aññathā pavattena, virūpaṃ vā pariṇatena virūpaṃ parivattena, yathā parivattamaṃ virūpaṃ hoti evaṃ parivattitvā ṭhitenāti adhippāyo.

271. Yasmā panetaṃ rāgādīhi sampayogaṃ nātivattati, tasmā “**vipariṇatanti rattampi citta**”ntiādinā nayanassa padabhājanaṃ vatvā ante idhādhippetamatthaṃ dassento “**apica rattam cittam imasmim atthe adhippetam vipariṇata**”nti āha.

Tadahujātāti taṃdivasaṃ jātā jātamatā allamaṃsapesivaṇṇā, evarūpāyapi hi saddhiṃ kāyasamsagge

saṅghādiseso, methunavītikkame pārājikaṃ, raho nisajjassāde pācittiyañca hoti. **Pagevāti** paṭhamameva.

Kāyasamsaggaṃ samāpajjeyyāti hatthaggaṇādikāyasampayogaṃ kāyamissībhāvaṃ samāpajjeyya, yasmā panetaṃ samāpajjantassa yo so kāyasamsaggo nāma so atthato ajjhācāro hoti, rāgavasena abhibhavitvā saññamavelaṃ ācāro, tasmāssa saṅkhepana atthaṃ dassento “**ajjhācāro vuccati**”ti padabhājanamāha.

Hatthaggaṃ vātiādibhedaṃ panassa vitthārena atthadassanaṃ. Tattha hatthādīnaṃ vibhāgadassanattaṃ “**hattho nāma kapparaṃ upādāyā**”tiādīmāha tattha **kapparaṃ upādāyāti** dutiyaṃ. Mahāsandhiṃ upādāya. Aññattha pana maṇibandhato paṭṭhāya yāva agganakhā hattho idha saddhiṃ aggabāhāya kapparato paṭṭhāya adhippeto.

Suddhakesā vāti suttādīhi amissā suddhā kesāyeva. **Veṇīti** tīhi kesavaṭṭhi vinandhitvā katakesakalāpassetaṃ nāmaṃ. **Suttamissāti** pañcavaṇṇena suttena kese missetvā katā. **Mālāmissāti** vassikapupphādīhi missetvā tīhi kesavaṭṭhi vinandhitvā katā, avinaddhopi vā kevalaṃ pupphamissako kesakalāpo idha “veṇī”ti veditabbo. **Hiraññamissāti** kahāpaṇamālāya missetvā katā. **Suvaṇṇamissāti** suvaṇṇacīrakehi vā pāmaṅgādīhi vā missetvā katā. **Muttāmissāti** muttāvalīhi missetvā katā. **Maṇimissāti** suttārūḷhehi maṇīhi missetvā katā. Etāsu hi yaṃkiñci veṇiṃ gaṇhantassa saṅghādisesoyeva. “Ahaṃ missakaveṇiṃ aggahesi”nti vadantassa mokkho natthi. Veṇiggahaṇena cettha kesāpi gahitāva honti, tasmā yo ekampi kesam gaṇhāti tassapi āpattiyeva.

Hatthañca veṇiñca ṭhapetvāti idha vuttalakkaṇaṃ hatthañca sabbappakārañca veṇiṃ ṭhapetvā avasesaṃ sarīraṃ “aṅga”nti veditabbaṃ. Evaṃ paricchinesu hatthādīsu hatthassa gahaṇaṃ **hatthaggaṃ**, veṇiyā gahaṇaṃ **veṇiggāho**, avasesasasarīrassa parāmasanaṃ **aññatarassa vā aññatarassa vā aṅgassa parāmasanaṃ**, yo taṃ hatthaggaṃ vā veṇiggāhaṃ vā aññatarassa vā aññatarassa vā aṅgassa parāmasanaṃ samāpajjeyya, tassa saṅghādiseso nāma āpattinikāyo hotīti. Ayaṃ sikkhāpadassa attho.

272. Yasmā pana yo ca hatthaggaṃ yo ca veṇiggāho yañca avasesassa aṅgassa parāmasanaṃ taṃ sabbampi bhedato dvādasavidhaṃ hoti, tasmā taṃ bhedaṃ dassetuṃ “**āmasanā parāmasanā**”tiādīnā nāyena padabhājanaṃ vuttaṃ. Tattha yañca vuttaṃ “**āmasanā nāma āmaṭṭhamattā**”ti yañca “**chupanaṃ nāma phuṭṭhamattā**”nti, imesaṃ ayaṃ viseso – **āmasanāti** āmajjanā phuṭṭhokāsaṃ anatikkamitvāpi tattheva saṅghaṭṭanā. Ayañhi “āmaṭṭhamattā”ti vuccati. **Chupananti** asaṅghaṭṭetvā phuṭṭhamattam.

Yampi ummasanāya ca ullaṅghanāya ca niddese “uddhaṃ uccāraṇā”ti ekameva padaṃ vuttaṃ. Tatrāpi ayaṃ viseso – paṭhamaṃ attano kāyassa itthiyā kāye uddhaṃ pesanavasena vuttaṃ, dutiyaṃ itthiyā kāyaṃ ukkhipanavasena, sesaṃ pākāṭameva.

273. Idāni yvāyaṃ otiṇṇo vipariṇatena cittaṃ kāyasamsaggaṃ samāpajjati, tassa etesaṃ padānaṃ vasena vitthārato āpattibhedaṃ dassento “**itthi ca hoti itthisaññī sāratto ca bhikkhu ca naṃ itthiyā kāyena kāya**”ntiādīmāha. Tattha **bhikkhu ca naṃ itthiyā kāyena kāyanti** so sāratto ca itthisaññī ca bhikkhu attano kāyena. Nanti nipātamattaṃ. Atha vā etaṃ tassā itthiyā hatthādibhedaṃ kāyaṃ. **Āmasati parāmasatīti** etesu ce ekenāpi ākārena ajjhācarati, āpatti saṅghādisesassa. Tattha sakim āmasato ekā āpatti, punappunaṃ āmasato payoge payoge saṅghādiseso.

Parāmasantopi sace kāyato amocetvāva ito cito ca attano hatthaṃ vā kāyaṃ vā saṅcopeti harati peseti divasampi parāmasato ekāva āpatti. Sace kāyato mocetvā mocetvā parāmasati payoge payoge āpatti.

Omasantopi sace kāyato amocetvāva itthiyā matthakato paṭṭhāya yāva pādapiṭṭhiṃ omasati ekāva āpatti. Sace pana udarādīsu taṃ taṃ ṭhānaṃ patvā muñcitvā muñcitvā omasati payoge payoge āpatti. **Ummasānāyapi** pādato paṭṭhāya yāva sīsaṃ ummasantassa eseva nayo.

Olaṅghanāya mātuḡāmaṃ kesesu gahetvā nāmetvā cumbanādīsu yaṃ ajjhācāraṃ icchatī taṃ katvā muñcato ekāva āpatti. Uṭṭhiṃ punappunaṃ nāmayato payoge payoge āpatti. **Ullaṅghanāyapi** kesesu vā hatthesu vā gahetvā vuṭṭhāpayato eseva nayo.

Ākaḍḍhanāya attano abhimukhaṃ ākaḍḍhanto yāva na muñcati tāva ekāva āpatti. Muñcitvā muñcitvā ākaḍḍhantassa payoge payoge āpatti. **Patikaḍḍhanāyapi** parammukhaṃ piṭṭhiyaṃ gahetvā paṭippanāmayato eseva nayo.

Abhiniggaṇṇanāya hatthe vā bāhāya vā daḷhaṃ gahetvā yojanampi gacchato ekāva āpatti. Muñcitvā punappunaṃ gaṇhato payoge payoge āpatti. Amuñcitvā punappunaṃ phusato ca āliṅgato ca payoge payoge āpattīti **mahāsumatthero** āha. **Mahāpadumatthero** panāha – “mūlaggaḥaṇameva pamāṇaṃ, tasmā yāva na muñcati tāva ekā eva āpattī”ti.

Abhinippiḷanāya vatthena vā ābharaṇena vā saddhiṃ pīlayato aṅgaṃ aphasantassa thullaccayaṃ, phusantassa saṅghādiseso, ekapayogena ekā āpatti, nānāpayogena nānā.

Gahaṇachupanesu aññaṃ kiñci vikāraṃ akarontopi gahitamattaphuṭṭhamattenāpi āpattiṃ āpajjati.

Evametesu āmasanādīsu ekenāpi ākārena ajjhācārato itthiyā itthisaññissa saṅghādiseso, vematikassa thullaccayaṃ, paṇḍakapurisatiracchānagatasaññissāpi thullaccayaṃ. Paṇḍake paṇḍakasaññissa thullaccayaṃ, vematikassa dukkaṭaṃ. Purisatiracchānagataitthisaññissāpi dukkaṭameva. Purise purisasaññissāpi vematikassāpi itthipaṇḍakatiracchānagatasaññissāpi dukkaṭameva. Tiracchānagatepi sabbākārena dukkaṭamevāti. Imā ekamūlakanaye vuttā āpattiyo sallakkhetvā imināva upāyena “**dve itthiyo dvinnaṃ itthīna**”ntiādivasena vutte dumūlakanayepi diguṇā āpattiyo veditabbā. Yathā ca dvīsu itthīsu dve saṅghādisesā; evaṃ sambahulāsu sambahulā veditabbā.

Yo hi ekato ṭhitā sambahulā itthiyo bāhāhi parikkhipitvā gaṇhāti so yattakā itthiyo phuṭṭhā tāsāṃ gaṇanāya saṅghādisese āpajjati, majjhagatānaṃ gaṇanāya thullaccaye. Tā hi tena kāyappaṭibaddhena āmaṭṭhā honti. Yo pana sambahulānaṃ aṅguliyo vā kese vā ekato katvā gaṇhāti, so aṅguliyo ca kese ca agaṇetvā itthiyo gaṇetvā saṅghādisesehi kāretabbo. Yāsaṅca itthīnaṃ aṅguliyo vā kesā vā majjhagatā honti, tāsāṃ gaṇanāya thullaccaye āpajjati. Tā hi tena kāyappaṭibaddhena āmaṭṭhā honti, sambahulā pana itthiyo kāyappaṭibaddhehi rajjuvatthādīhi parikkhipitvā gaṇhanto sabbāsāmyeva antoparikkhepagatānaṃ gaṇanāya thullaccaye āpajjati. **Mahāpaccariyaṃ** aphuṭṭhāsu dukkaṭaṃ vuttaṃ. Tattha yasmā pāḷiyaṃ kāyappaṭibaddhappaṭibaddhena āmasanaṃ nāma natthi, tasmā sabbampi kāyappaṭibaddhappaṭibaddhaṃ kāyappaṭibaddheneva saṅgahetvā **mahāaṭṭhakathāyaṅca kurundiyaṅca** vutto purimanayoyevettha yuttataro dissati.

Yo hi hatthena hatthaṃ gahetvā paṭipāṭiyā ṭhitāsu itthīsu samasārāgo ekaṃ hatthe gaṇhāti, so gahititthiyā vasena ekaṃ saṅghādisesaṃ āpajjati, itarāsaṃ gaṇanāya purimanayeneva thullaccaye. Sace so taṃ kāyappaṭibaddhe vatthe vā pupphe vā gaṇhāti, sabbāsāṃ gaṇanāya thullaccaye āpajjati. Yatheva hi rajjuvatthādīhi parikkhipantena sabbāpi kāyappaṭibaddhena āmaṭṭhā honti, tathā idhāpi sabbāpi kāyappaṭibaddhena āmaṭṭhā honti. Sace pana tā itthiyo aññaṃaññaṃ vatthakoṭiyaṃ gahetvā ṭhitā honti, tatra ceso purimanayeneva paṭhamāṃ itthiṃ hatthe gaṇhāti gahitāya vasena saṅghādisesaṃ āpajjati, itarāsaṃ gaṇanāya dukkaṭāni. Sabbāsaṅhi tāsāṃ tena purimanayeneva kāyappaṭibaddhena kāyappaṭibaddhaṃ āmaṭṭhaṃ hoti. Sace pana sopi taṃ kāyappaṭibaddheyaṃ gaṇhāti tassā vasena thullaccayaṃ āpajjati, itarāsaṃ gaṇanāya anantaranayeneva dukkaṭāni.

Yo pana ghanavatthanivatthaṃ itthiṃ kāyasaṃsaggarāgena vatthe ghaṭṭeti, thullaccayaṃ. Virājavatthanivatthaṃ ghaṭṭeti, tatra ce vatthantarehi itthiyā vā nikkhantalomāni bhikkhuṃ bhikkhuno vā pavatṭhalomāni itthiṃ phusanti, ubhinnaṃ lomāniyeva vā lomāni phusanti, saṅghādiseso. Upādinnakena hi kammajarūpena upādinnakaṃ vā anupādinnakaṃ vā anupādinnakenapi kenaci kesādinā upādinnakaṃ vā anupādinnakaṃ vā phusantopi saṅghādisesaṃ āpajjatiyeva.

Tattha **kurundiyaṃ** “lomāni gaṇetvā saṅghādiseso”ti vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “lomāni gaṇetvā āpattiyā na kāretabbo, ekameva saṅghādisesaṃ āpajjati. Saṅghikamañce pana apaccattharivā nipanno lomāni gaṇetvā kāretabbo”ti vuttaṃ, tadeva yuttaṃ. Itthivasena hi ayaṃ āpatti, na koṭṭhāsavasenāti.

Etthāha “yo pana ‘kāyappaṭibaddhaṃ gaṇhissāmī’ti kāyaṃ gaṇhāti, ‘kāyaṃ gaṇhissāmī’ti kāyappaṭibaddhaṃ gaṇhāti, so kiṃ āpajjati”ti. **Mahāsumatthero** tāva “yathāvatthukamevā”ti vadati. Ayaṃ kirassa laddhi –

“Vatthu saññā ca rāgo ca, phassappaṭivijānanā;
Yathāniditṭhaniddese, garukaṃ tena kāraye”ti.

Ettha “**vatthū**”ti itthī. “**Saññā**”ti itthisaññā. “**Rāgo**”ti kāyasaṃsaggarāgo. “**Phassappaṭivijānanā**”ti kāyasaṃsaggaḥassajānanā. Tasmā yo itthiyā itthisaññī kāyasaṃsaggarāgena “kāyappaṭibaddhaṃ gaṇhissāmī”ti pavatṭopi kāyaṃ phusati, garukaṃ saṅghādisesaṃyeva āpajjati. Itaropi thullaccayanti **mahāpadumatthero** panāha

“Saññāya virāgitamhi, gahaṇe ca virāgite;
Yathānididdiṭṭhaniddese, garukaṃ tattha na dissatī”ti.

Assāpāyaṃ laddhi itthiyā itthisaññino hi saṅghādiseso vutto. Iminā ca itthisaññā virāgitā kāyappaṭibaddhe kāyappaṭibaddhasaññā uppādītā, taṃ gaṇhantassa pana thullaccayaṃ vuttaṃ. Iminā ca gahaṇampi virāgitam taṃ aggahetvā itthī gahitā, tasmā ettha itthisaññāya abhāvato saṅghādiseso na dissati, kāyappaṭibaddhassa aggahitattā thullaccayaṃ na dissati, kāyasamsaggarāgena phuṭṭhattā pana dukkaṭaṃ. Kāyasamsaggarāgena hi imaṃ nāma vatthum phusato anāpattīti natthi, tasmā dukkaṭamevāti.

Idaṅca pana vatvā idaṃ catukkamāha. “Sārattaṃ gaṇhissāmī”ti sārattaṃ gaṇhi saṅghādiseso, ‘virattaṃ gaṇhissāmī’ti virattaṃ gaṇhi dukkaṭaṃ, ‘sārattaṃ gaṇhissāmī’ti virattaṃ gaṇhi dukkaṭaṃ, ‘virattaṃ gaṇhissāmī’ti sārattaṃ gaṇhi dukkaṭamevā”ti. Kiñcāpi evamāha? Atha kho **mahāsumattheravādo**vettha “itthi ca hoti itthisaññī sāratto ca bhikkhu ca naṃ itthiyā kāyena kāyappaṭibaddhaṃ āmasati parāmasati...pe... gaṇhāti chupati āpatti thullaccayassā”ti imāya pāliyā “yo hi ekato ṭhitā sambahulā itthiyo bāhāhi parikkhipitvā gaṇhāti, so yattakā itthiyo phuṭṭhā tāsam gaṇanāya saṅghādisese āpajjati, majjhagatānaṃ gaṇanāya thullaccaye”tiādīhi aṭṭhakathāvinicchayehi ca sameti. Yadi hi saññādivirāgena virāgitam nāma bhavēyya “paṇḍako ca hoti itthisaññī”tiādīsu viya “kāyappaṭibaddhaṅca hoti kāyasaññī cā”tiādīnāpi nayena pāliyaṃ visesaṃ vadeyya. Yasmā pana so na vutto, tasmā itthiyā itthisaññāya sati itthiṃ āmasantassa saṅghādiseso, kāyappaṭibaddhaṃ āmasantassa thullaccayanti yathāvattukameva yujjati.

Mahāpaccariyampi cetam vuttaṃ – “nīlam pārupitvā sayitāya kālīthiyā kāyaṃ ghaṭṭessāmī”ti kāyaṃ ghaṭṭeti, saṅghādiseso; ‘kāyaṃ ghaṭṭessāmī’ti nīlam ghaṭṭeti, thullaccayaṃ; ‘nīlam ghaṭṭessāmī’ti kāyaṃ ghaṭṭeti, saṅghādiseso; ‘nīlam ghaṭṭessāmī’ti nīlam ghaṭṭeti, thullaccaya”nti. Yopāyaṃ “itthī ca paṇḍako cā”tiādīnā nayena vatthumissakanayo vutto, tasmimpi vatthu saññāvimativasena vuttā āpattiyo pāliyaṃ asammuyhantena veditabbā.

Kāyena kāyappaṭibaddhavāre pana itthiyā itthisaññissa kāyappaṭibaddhaṃ gaṇhato thullaccayaṃ, sese sabbattha dukkaṭaṃ. Kāyappaṭibaddhenakāyavārepi eseva nayo. Kāyappaṭibaddhenakāyappaṭibaddhavāre ca nissaggiyena kāyavārādīsu cassa sabbattha dukkaṭameva.

“Itthī ca hoti itthisaññī sāratto ca itthī ca naṃ bhikkhussa kāyena kāya”ntiādīvāro pana bhikkhumhi mātugāmassa rāgavasena vutto. Tattha **itthī ca naṃ bhikkhussa kāyena kāyanti** bhikkhumhi sārattā itthī tassa nisinnokāsaṃ vā nipannokāsaṃ vā gantvā attano kāyena taṃ bhikkhussa kāyaṃ āmasati...pe... chupati. **Sevanādhippāyo kāyena vāyamati, phassaṃ paṭivijānātī**ti evaṃ tāya āmaṭṭho vā chupito vā sevanādhippāyo hutvā sace phassappaṭivijānanatthaṃ īsakampi kāyaṃ cāleti phandeti, saṅghādisesaṃ āpajjati.

Dve itthiyoti ettha dve saṅghādisese āpajjati, itthiyā ca paṇḍake ca saṅghādisesena saha dukkaṭaṃ. Etena upāyena yāva “**nissaggiyena nissaggiyaṃ āmasati, sevanādhippāyo kāyena vāyamati na ca phassaṃ paṭivijānāti, āpatti dukkaṭassā**”ti tāva purimanayeneva āpattibhedo veditabbo.

Ettha ca **kāyena vāyamati na ca phassaṃ paṭivijānātī**ti attanā nissatṭhaṃ pupphaṃ vā phalaṃ vā itthiṃ attano nissaggiyena pupphena vā phalena vā paharantiṃ disvā kāyena vikāraṃ karoti, aṅgulim vā cāleti, bhamukaṃ vā ukkhipati, akkhiṃ vā nikhaṇati, aññaṃ vā evarūpaṃ vikāraṃ karoti, ayaṃ vuccati “kāyena vāyamati na ca phassaṃ paṭivijānātī”ti. Ayampi kāyena vāyamitattā dukkaṭaṃ āpajjati, dvīsu itthīsu dve, itthīpaṇḍakesupi dve eva dukkaṭe āpajjati.

279. Evaṃ vatthavasena vitthārato āpattibhedam dassetvā idāni lakkhaṇavasena saṅkhepato āpattibhedaṅca anāpattibhedaṅca dassento “**sevanādhippāyo**”tiādīmāha. Tattha purimanaye itthiyā phuṭṭho samāno sevanādhippāyo kāyena vāyamati, phassaṃ paṭivijānātīti tivaṅgasampattiyā saṅghādiseso. Dutiye naye nissaggiyena nissaggiyāmasane viya vāyamitvā achupane viya ca phassassa appaṭivijānanato duvaṅgasampattiyā dukkaṭaṃ. Tatiye kāyena avāyamato anāpatti. Yo hi sevanādhippāyopi niccalena kāyena kevalam phassaṃ paṭivijānāti sādīyati anubhoti, tassa cittuppādamatte āpattiyā abhāvato anāpatti. Catutthe pana nissaggiyena nissaggiyāmasane viya phassappaṭivijānanāpi natthi, kevalam cittuppādamattameva, tasmā anāpatti. Mokkhādhippāyassa sabbākāresu anāpattiyeva.

Ettha pana yo itthiyā gahito taṃ attano sarīrā mocetukāmo paṭippanāmeti vā paharati vā ayaṃ kāyena vāyamati

phassaṃ paṭivijānāti. Yo āgacchantiṃ disvā tato muñcitukāmo uttāsetvā palāpeti, ayaṃ kāyena vāyamati na ca phassaṃ paṭivijānāti. Yo tādisaṃ dīghajātiṃ kāye ārūlhaṃ disvā “saṅkamaṃ gacchatu ghaṭṭiyamānā anatthāya saṃvatteyyā”ti na ghaṭṭeti, itthimeva vā aṅgaṃ phusamānaṃ ñatvā “esā ‘anatthiko ayaṃ mayā’ti sayameva pakkamissatī”ti ajānanto viya niccalo hoti, balavitthiyā vā gālhaṃ āliṅgitvā gahito daharabhikkhu palāyitukāmopi suṭṭhu gahitattā niccalo hoti, ayaṃ na ca kāyena vāyamati, phassaṃ paṭivijānāti. Yo pana āgacchantiṃ disvā “āgacchatu tāva tato naṃ paharivā vā paṇāmetvā vā pakkamissāmī”ti niccalo hoti, ayaṃ mokkhādhippāyo na ca kāyena vāyamati, na ca phassaṃ paṭivijānātīti veditabbo.

280. Asañciccāti iminā upāyena imaṃ phusissāmīti acetetvā, evañhi acetetvā pattappaṭiggahaṇādīsu mātugāmassa aṅge phuṭṭhepi anāpatti.

Asatiyāti aññavhito hoti mātugāmaṃ phusāmīti sati natthi, evaṃ asatiyā hatthapādapasāraṇādīkāle phusantassa anāpatti.

Ajānantassāti dārakavesena ṭhitaṃ dārikaṃ “itthī”ti ajānanto kenacideva karaṇīyena phusati, evaṃ “itthī”ti ajānantassa phusato anāpatti.

Asādiyantassāti kāyasaṃsaggaṃ asādiyantassa, tassa bhāhāparamparāya nītabhikkhussa viya anāpatti. Ummattakādayo vuttanāyāeva. Idha pana udāyitthero ādikammiko, tassa anāpatti ādikammikassāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ paṭhamapārājikasamuṭṭhānaṃ kāyacittato samuṭṭhāti, kiriyāṃ, saññāvīmokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, akusalacittaṃ, dvivedanaṃ, sukhamajjhaddavayenāti.

281. Vinītavatthūsu – mātuyā mātupemenāti mātupemena mātuyā kāyaṃ āmasi. Esa nayo **dhītubhaginivatthūsu**. Tattha yasmā mātā vā hotu dhītā vā itthī nāma sabbāpi brahmacariyassa pāripanthikāva. Tasmā “ayaṃ me mātā ayaṃ dhītā ayaṃ me bhagini”ti gehassitapemena āmasatopi dukkaṭameva vuttaṃ.

Imaṃ pana bhagavato āṇaṃ anussarantena sacepi nadīsotena vuyhamānaṃ mātaraṃ passati neva hatthena parāmasitabbā. Paṇḍitena pana bhikkhunā nāvā vā phalakaṃ vā kadalikkhando vā dārukkhandho vā upasaṃharitabbo. Tasmim̄ asati kāsāvampi upasaṃharitvā purato ṭhapetabbam, “ettha gaṇhāhi”ti pana na vattabbā. Gahite parikkhāraṃ kaḍḍhāmīti kaḍḍhantena gantabbam. Sace bhāyati purato purato gantvā “mā bhāyi”ti samassāsetabbā. Sace bhāyamānā puttassa sahasā khandhe vā abhiruhati, hatthe vā gaṇhāti, na “apehi mahallike”ti niddhunitabbā, thalaṃ pāpetabbā. Kaddame laggāyapi kūpe patitāyapi eseva nayo.

Tatrapī hi yottaṃ vā vatthaṃ vā pakkhipitvā hatthena gahitabhāvaṃ ñatvā uddharitabbā, natveva āmasitabbā. Na kevalaṅca mātugāmassa sarīrameva anāmāsaṃ, nivāsanapāvuraṇampi ābharaṇabhaṇḍampi tiṇaṇḍupakaṃ vā tāḷapaṇṇamuddikaṃ vā upādāya anāmāsameva, taṅca kho nivāsanapārūpanaṃ piḷandhanatthāya ṭhapitameva. Sace pana nivāsaṇaṃ vā pārūpanaṃ vā parivattetvā cīvaratthāya pādamaṅgale ṭhapeti vaṭṭati. Ābharaṇabhaṇḍesu pana sīsapasādhanaśāntasūciādikappiyabhaṇḍaṃ “imaṃ bhante tumhākaṃ gaṇhathā”ti diyyamānaṃ sipāṭikāsūciādiupakaraṇatthāya gahetabbam. Suvaṇṇarajataṃmuttādimayaṃ pana anāmāsameva diyyamānaṃ na gahetabbam. Na kevalaṅca etāsaṃ sarīrūpagameva anāmāsaṃ, itthisaṅṭhānena kataṃ kaṭṭharūpampi dantarūpampi ayaṇarūpampi loharūpampi tipurūpampi potthakarūpampi sabbaratanarūpampi antamaso piṭṭhamayarūpampi anāmāsameva. Paribhogatthāya pana “idaṃ tumhākaṃ hotū”ti labhitvā ṭhapetvā sabbaratanamayaṃ avasesaṃ bhinditvā upakaraṇārahaṃ upakaraṇe paribhogārahaṃ paribhoge upanetuṃ vaṭṭati.

Yathā ca itthirūpakaṃ; evaṃ sattavidhampi dhaññaṃ anāmāsaṃ. Tasmā khattamajjhena gacchatā tatthajātakampi dhaññaphalaṃ na āmasantena gantabbam. Sace gharadvāre vā antarāmagge vā dhaññaṃ pasāritaṃ hoti passena ca maggo atthi na maddantena gantabbam. Gamanamagge asati maggaṃ adhiṭṭhāya gantabbam. Antaraghare dhaññaṃ upari āsanaṃ paññāpetvā denti nisīdituṃ vaṭṭati. Keci āsanasālāyaṃ dhaññaṃ ākiranti, sace sakkā hoti harāpetuṃ harāpetabbam, no ce ekamantaṃ dhaññaṃ amaddantena piṭṭhakaṃ paññāpetvā nisīditabbam. Sace okāso na hoti, manussā dhaññaṃajjheyeva āsanaṃ paññāpetvā denti, nisīditabbam. Tatthajātakāni muggamāsādīni aparāṇṇānīpi tālapanasādīni vā phalāni kīḷantena na āmasitabbāni. Manussehi rāsikatesupi eseva nayo. Araññe pana rukkhato patitāni phalāni “anupasampannānaṃ dassāmī”ti gaṇhituṃ vaṭṭati.

Muttā, maṇi, veḷuriyo, saṅkho, silā, pavāḷaṃ, rajataṃ, jātarūpaṃ, lohitaṅko, masāragallanti imesu dasasu ratanesu muttā adhotā anividdhā yathājātāva āmasituṃ vaṭṭati. Sesā anāmāsāti vadanti. **Mahāpaccariyaṃ** pana “muttā dhotāpi adhotāpi anāmāsā bhaṇḍamūlatthāya ca sampaṭicchituṃ na vaṭṭati, kuṭṭharogassa bhesajjathāya pana vaṭṭati”ti vuttaṃ. Antamaso jātiphalikaṃ upādāya sabbopi nīlapītādivaṇṇabhedo maṇi dhotaviddhavaṭṭito anāmāso, yathājāto pana ākaramutto pattādibhaṇḍamūlatthaṃ sampaṭicchituṃ vaṭṭatīti vutto. Sopi **mahāpaccariyaṃ** paṭikkhitto, pacitvā kato kācamāṇiyeveko vaṭṭatīti vutto. Veḷuriyepi maṇisadisova vinicchayo.

Saṅkho dhamanasaṅkho ca dhotaviddho ca ratanamisso anāmāso. Pānīyasaṅkho dhotopi adhotopi āmasova sesaṅca añjanādibhesajjathāyapi bhaṇḍamūlatthāyapi sampaṭicchituṃ vaṭṭati. Silā dhotaviddhā ratanasamuyuttā muggavaṇṇāva anāmāsā. Sesā satthakanisānādiatthāya gaṇhituṃ vaṭṭati. Ettha ca ratanasamuyuttāti suvaṇṇena saddhiṃ yojetvā pacitvā katāti vadanti. Pavāḷaṃ dhotaviddhaṃ anāmāsaṃ. Sesam āmasam bhaṇḍamūlatthaṅca sampaṭicchituṃ vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana “dhotampi adhotampi sabbaṃ anāmāsaṃ, na ca sampaṭicchituṃ vaṭṭati”ti vuttaṃ.

Rajataṃ jātarūpaṅca katabhaṇḍampi akatabhaṇḍampi sabbena sabbaṃ bījato paṭṭhāya anāmāsāṅca asampaṭicchīyaṅca, uttararājaputto kira suvaṇṇacetiyaṃ kāretvā **mahāpadumattherassa** pesesi. Thero “na kappatī”ti paṭikkhipi. Cetiyaḡhare suvaṇṇapadumasuvaṇṇabubbulakādīni honti, etānīpi anāmāsāni. Cetiyaḡharagopakā pana rūpiyaḡhaḍḍakaṭṭhāne ṭhitā, tasmā tesam keḷāpayituṃ vaṭṭatīti vuttaṃ. **Kurundiyaṃ** pana tam paṭikkhitam. Suvaṇṇacetiye kacavarameva harituṃ vaṭṭatīti ettakameva anuññātam. Ārakūḷahampi jātarūpagatikameva anāmāsānti **sabbaaṭṭhakathāsu** vuttaṃ. Senāsanaparibhogo pana sabbakappiyo, tasmā jātarūparajataṃmayā sabbepi senāsanaparikkhārā āmāsā. Bhikkhūnaṃ dhammavinayavaṇṇanaṭṭhāne ratanamaṇḍape karonti phalikatthambhe ratanadāmapatimaṇḍite, tattha sabbūpakaraṇāni bhikkhūnaṃ paṭijaggituṃ vaṭṭati.

Lohitaṅkamasāragallā dhotaviddhā anāmāsā, itare āmāsā, bhaṇḍamūlatthāya vaṭṭantīti vuttā. **Mahāpaccariyaṃ** pana “dhotāpi adhotāpi sabbaso anāmāsā na ca sampaṭicchituṃ vaṭṭantī”ti vuttaṃ.

Sabbaṃ āvudhabhaṇḍaṃ anāmāsaṃ, bhaṇḍamūlatthāya dīyyamānampi na sampaṭicchitabbaṃ. Satthavaṇṇijjā nāma na vaṭṭati. Suddhadhanudaṇḍopi dhanujiyāpi patodopi aṅkusopi antamaso vāsipharasuādīnīpi āvudhasaṅkhepena katāni anāmāsāni. Sace kenaci vihāre satti vā tomaro vā ṭhapito hoti, vihāraṃ jaggantena “harantū”ti sāmikānaṃ pesetabbaṃ. Sace na haranti, tam acālentena vihāro paṭijaggitabbo. Yuddhabhūmiyaṃ patitaṃ asiṃ vā sattiṃ vā tomaraṃ vā disvā pāsāṇena vā kenaci vā asiṃ bhinditvā satthakatthāya gahetuṃ vaṭṭati, itarānīpi viyojetvā kiṅci satthakatthāya gahetuṃ vaṭṭati kiṅci kattaradaṇḍādiatthāya. “Idaṃ gaṇhathā”ti dīyyamānaṃ pana “vināsetvā kappiyabhaṇḍaṃ karissāmī”ti sabbampi sampaṭicchituṃ vaṭṭati.

Macchajālapakkhijālādīnīpi phalakaḡjalikādīni saraparittānānīpi sabbāni anāmāsāni. Paribhogatthāya labbhamaṅesu pana jālaṃ tāva “āsanassa vā cetiyassa vā upari bandhissāmi, chatthaṃ vā veṭhessāmī”ti gahetuṃ vaṭṭati. Saraparittānaṃ sabbampi bhaṇḍamūlatthāya sampaṭicchituṃ vaṭṭati. Parūparodhanivāraṇaṅhi etaṃ na uparodhakaranti phalakaṃ dantakaṭṭhabhājanaṃ karissāmīti gahetuṃ vaṭṭati.

Cammavinaddhāni vīṇābheriādīni anāmāsāni. **Kurundiyaṃ** pana “bherisaṅghātopi vīṇasaṅghātopi tucchapokkharaṃpi mukhavaṭṭiyaṃ āropitacammampi vīṇadaṇḍakopi sabbaṃ anāmāsa”nti vuttaṃ. Onahituṃ vā onahāpetuṃ vā vādetuṃ vā vādāpetuṃ vā na labbhātiyeva. Cetiyaṅgaṇe pūjaṃ katvā manussehi ḡḍḍitaṃ disvāpi acāletvāva antarantare sammajjitabbaṃ, kacavarachaḍḍanakāle pana kacavaraniyāmeneva haritvā ekamantaṃ nikkhipituṃ vaṭṭatīti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Bhaṇḍamūlatthāya sampaṭicchitumpi vaṭṭati. Paribhogatthāya labbhamaṅesu pana vīṇādoṅkikaṅca bheripokkharaṅca dantakaṭṭhabhājanaṃ karissāma cammaṃ satthakakosakanti evaṃ tassa tassa parikkhārassa upakaraṇatthāya gahetvā tathā tathā kātuṃ vaṭṭati.

Purāṇadutiyaḡvattu uttānameva. **Yakkhivatthusmiṃ** sacepi paranimmitvasavattideviyā kāyasaṃsaggaṃ samāpajjati thullaccayaṃeva. **Paṇḍakavatthu** ca **suttitthivatthu** ca pākāṃeva. **Matitthivatthusmiṃ** pārājikappahonakakāle thullaccayaṃ, tato paraṃ dukkaṭaṃ. **Tiracchānagatavatthusmiṃ** nāgamāṇavikāyapi supaṇṇamāṇavikāyapi kinnariyāpi gāviyāpi dukkaṭameva. **Dārudhīalikāvatthusmiṃ** na kevalaṃ dārunā eva, antamaso cittakammalikhitepi itthirūpe dukkaṭameva.

282. Sampīlanavatthu uttānatthameva. **Saṅkamavatthusmiṃ** ekapadikasaṅkamo vā hotu sakaṭamaggaṅsaṅkamo vā, cālessāmīti payoge katamatteva cāletu vā mā vā, dukkaṭaṃ. Maggavatthu pākāṃeva. Rukkhatthusmiṃ rukkho mahanto vā hotu mahājambuppamaṅo khuddako vā, tam cāletuṃ sakkotu vā mā vā, payogamattena dukkaṭaṃ. **Nāvāvatthusmiṃ** eseva nayo. **Rajjavatthusmiṃ** yaṃ rajjuṃ āviñchanto ṭhānā

cāletuṃ sakkoti, tattha thullaccayaṃ. Yā mahārajju hoti, īsakampi thānā na calati, tattha dukkaṭaṃ. Daṇḍepi eseva nayo. Bhūmiyaṃ patitamahārukkhopi hi daṇḍaggahaṇeneva idha gahito. **Pattavatthu** pākaṭameva. **Vandanavatthusmiṃ** itthī pāde sambāhitvā vanditukāmā vāretabbā pādā vā paṭicchādetabbā, niccalena vā bhavitabbaṃ. Niccalassa hi cittaena sādiyatoṇi anāpatti. Avasāne **gahaṇavatthupākaṭamevāti**.

Kāyasamaggasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Duṭṭhullavācāsikkhāpadavaṇṇanā

283. Tena samayena buddho bhagavāti duṭṭhullavācāsikkhāpadaṃ. Tattha ādissāti apadisitvā. **Vaṇṇampi bhaṇatīti**ādīni parato āvi bhavissanti. **Chinnikāti** chinnaottappā. **Dhuttikāti** saṭhā. **Ahrikāyoti** nillajjā. **Uhasantīti** sitaṃ katvā mandahasitaṃ hasanti. **Ullapantīti** “aho ayyo”tiādīnā nayena uccakaraṇiṃ nānāvidhaṃ palobhanakathaṃ kathenti. **Ujjagghantīti** mahāhasitaṃ hasanti. **Uppaṇḍentīti** “paṇḍako ayaṃ, nāyaṃ puriso”tiādīnā nayena parihāsaṃ karonti.

285. Sārattoti duṭṭhullavācassādarāgena sāratto. **Apekkhavā paṭibaddhacittoti** vuttanayameva, kevalaṃ idha vācassādarāgo yojetabbo. **Mātugāmaṃ duṭṭhullāhi vācāhīti** ettha adhippetāṃ mātugāmaṃ dassento “mātugāmo”tiādīmāha. Tattha **viññū paṭibalā subhāsitaḍḍubbhāsitaṃ duṭṭhullāduṭṭhullaṃ ājānitunti** yā paṇḍitā sātthakaniratthakakathaṃ asaddhammasaddhammapaṭisaṃyuttakathaṃ jānituṃ paṭibalā, ayaṃ idha adhippetā. Yā pana mahallikāpi bālā elamūgā ayaṃ idha anadhippetāti dasseti.

Obhāseyyāti avabhāseyya nānāppakāraṇaṃ asaddhammavacanaṃ vadeyya. Yasmā panevaṃ obhāsantassa yo so obhāso nāma, so atthato ajjhācāro hoti rāgavasena abhibhavitvā saññāmaṃ velaṃ ācāro, tasmā tamatthaṃ dassento “obhāseyyāti ajjhācāro vuccatī”ti āha. **Yathā tanti** ettha tanti nipātamattaṃ, yathā yuvā yuvatinti attho.

Dve magge ādissātiādī yenākārena obhāsato saṅghādiseso hoti, taṃ dassetuṃ vuttaṃ. Tattha **dve maggeti** vaccamaggaṃ passāvamaggaṃ. Sesaṃ uddese tāva pākaṭameva. Niddese pana **thometīti** “itthilakkhaṇena subhalakkhaṇena samannāgatāsī”ti vadati, na tāva sīsaṃ eti. “Tava vaccamaggo ca passāvamaggo ca īdiso tena nāma īdisena itthilakkhaṇena subhalakkhaṇena samannāgatāsī”ti vadati, sīsaṃ eti, saṅghādiseso. **Vaṇṇeti pasamsatīti** imāni pana thomanapadasseva vevacanāni.

Khuṃsetīti vācāpatodena ghaṭṭeti. **Vambhetīti** apasādeti. **Garahatīti** dosaṃ deti. Parato pana pāḷiyā āgatehi “**animittāsī**”tiādīhi ekādasahi padehi aghaṭṭeti sīsaṃ na eti, ghaṭṭitepi tesu **sikharaṇīsī sambhinnāsī ubhatobyañjanāsīti** imehi tīhi ghaṭṭiteyeva saṅghādiseso.

Dehi meti yācanāyapi ettakeneva sīsaṃ na eti, “methunaṃ dhammaṃ dehi”ti evaṃ methunadhammena ghaṭṭite eva saṅghādiseso.

Kadā te mātā pasīdissatītiādīsū āyācanavacanesupī ettakeneva sīsaṃ na eti, “kadā te mātā pasīdissatī, kadā te methunaṃ dhammaṃ labhissāmī”ti vā “tava mātari pasannāya methunaṃ dhammaṃ labhissāmī”ti vā ādinā pana nayena methunadhammena ghaṭṭiteyeva saṅghādiseso.

Kathaṃ tvaṃ sāmikassa desītiādīsū pucchāvacanesupī methunadhammanti vuttteyeva saṅghādiseso, na itarathā. **Evaṃ kira tvaṃ sāmikassa desīti** paṭipucchāvacanesupī eseva nayo.

Ācikkhanāya **puṭṭho bhaṇatīti** “kathaṃ dadamānā sāmikassa piyā hotī”ti evaṃ puṭṭho ācikkhati. Ettha ca “evaṃ dehi evaṃ dadamānā”ti vuttepi sīsaṃ na eti. “Methunadhammaṃ evaṃ dehi evaṃ upanehi evaṃ methunadhammaṃ dadamānā upanayamānā piyā hotī”tiādīnā pana nayena methunadhammena ghaṭṭiteyeva saṅghādiseso. Anusāsānīvacanesupī eseva nayo.

Akkosaniddese – **animittāsīti** nimittarahitāsī, kuñcikapāṇālimattameva tava dakasotanti vuttaṃ hoti.

Nimittamattāsīti tava itthinimittaṃ aparipuṇṇaṃ saññāmattamevāti vuttaṃ hoti. **Alohitāti** sukkhasotā. **Dhualohitāti** niccalohitā kilinnadakasotā. **Dhuvacoḷāti** nīcchapakkhittāṇicoḷā, sadā āṇicoḷakaṃ sevasīti vuttaṃ hoti. **Paggharantīti** savantī; sadā te muttaṃ savatīti vuttaṃ hoti. **Sikharaṇīti** bahinikkhantaāṇimamsā. **Itthipaṇḍakāti** animittāva vuccatī. **Vepurisikāti** samassudāṭhikā purisarūpā itthī. **Sambhinnāti**

sambhinnavaccamaggapassāvamaggā. **Ubhatobyañjanāti** itthinimittena ca purisanimittena cāti ubhohi byañjanehi samannāgatā.

Imesu ca pana ekādasasu padesu sikharañīsi sambhinnāsi ubhatobyañjanāsīti imāniyeva tīṇi padāni suddhāni sīsam entī. Iti imāni ca tīṇi purimāni ca vaccamaggapassāvamaggamethunadhammapadāni tīṇīti cha padāni suddhāni āpattikarāni. Sesāni animittātiādīni “animitte methunadhammam me dehī”ti vā “animittāsi methunadhammam me dehī”ti vā ādinā nayena methunadhammena ghaṭitāneva āpattikarāni hontīti veditabbāni.

286. Idāni yvāyaṃ otiṇṇo vipariṇatena cittena obhāsati, tassa vaccamaggapassāvamagge ādissa etesaṃ vaṇṇabhaṇanādīnaṃ vasena vitthārato āpattibhedam dassento “**itthī ca hoti itthisaññī**”tiādīmāha. Tesam attho kāyasamsagge vuttanayeneva veditabbo.

Ayaṃ pana viseso – **adhakkhakanti** akkhakato paṭṭhāya adho. **Ubbhajāṇumaṇḍala** jāṇumaṇḍalato paṭṭhāya uddham. **Ubbhakkhakanti** akkhakato paṭṭhāya uddham. **Adho jāṇumaṇḍalanti** jāṇumaṇḍalato paṭṭhāya adho. Akkhakam pana jāṇumaṇḍalañca etheva dukkaṭakkhette saṅgahaṃ gacchanti bhikkhuniyā kāyasamsagge viya. Na hi buddhā garukāpattim sāvasesam paññapentīti. **Kāyappaṭibaddhanti** vattham vā puppham vā ābharaṇam vā.

287. Atthapurekkhārassāti animittātiādīnaṃ padānaṃ attham kathentassa, aṭṭhakatham vā sajjhāyaṃ karontassa.

Dhammapurekkhārassāti pāḷim vācentassa vā sajjhāyantassa vā. Evaṃ atthañca dhammañca purakkhatvā bhaṇantassa atthapurekkhārassa ca dhammapurekkhārassa ca anāpatti.

Anusāsanipurekkhārassāti “idānīpi animittāsi ubhattobyañjanāsi appamādam idāni kareyyāsi, yathā āyatimpi evarūpā na hohisī”ti evaṃ anusīṭṭhim purakkhatvā bhaṇantassa anusāsanipurekkhārassa anāpatti. Yo pana bhikkhunīnaṃ pāḷim vācento pakativācanāmaggaṃ pahāya hasanto hasanto “sikharañīsi sambhinnāsi ubhatobyañjanāsī”ti punappunaṃ bhaṇati, tassa āpattiyeva. Ummattakassa anāpatti. Idha ādikammiko udāyitthero, tassa anāpatti ādikammikassāti.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ tisamuṭṭhānaṃ kāyacittato vācācittato kāyavācācittato ca samuṭṭhāti, kiriyam, saññāvimokkham, sacittakam, lokavajjam, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittam, dvivedananti.

288. Vinītavatthūsu lohitavatthusmiṃ so bhikkhu itthiyā lohitakam nimittam sandhāyāha – itarā na aññāsi, tasmā dukkaṭam.

Kakkasalomanti rassalomehi bahulomaṃ. **Ākiñṇalomanti** jaṭitalomaṃ. **Kharalomanti** thaddhalomaṃ. **Dīghalomanti** arassalomaṃ. Sabbam itthinimittameva sandhāya vuttam.

289. Vāpitaṃ kho teti asaddhammaṃ sandhāyāha, sā asallakkhetvā **no ca kho paṭivuttanti** āha. **Paṭivuttam** nāma udakavappe bījehi appaṭiṭṭhitokāse pāṇakehi vināsitaḥṭe vā okāse puna bījam paṭiṭṭhāpetvā udakena āsittam, thalavappe visamapatitānaṃ vā bījanaṃ samakaraṇatthāya puna aṭṭhadantakena samīkatam, tesu aññataram sandhāya esā āha.

Maggavatthusmiṃ **maggo samsīdatīti** aṅgajātamaggaṃ sandhāyāha. Sesam uttānamevāti.

Duṭṭhullavācāsikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Attakāmapāricariyasikkhāpadavaṇṇanā

290. Tena samayena buddho bhagavāti attakāmasikkhāpadaṃ. Tattha **kulūpakoti** kulapayirupāsanaṃ catunnaṃ paccayānaṃ atthāya kulūpasāṅkamane niccappayutto.

Cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānapaccayabhesajjaparikkhāranti cīvarañca piṇḍapātañca senāsanañca gilānapaccayabhesajjaparikkhārāñca. **Gilānapaccayabhesajjaparikkhāranti** cettha patikaraṇatthena paccayo,

yassa kassaci sappāyassetam adhivacanam. Bhisakkassa kammaṃ tena anuññātattāti bhesajjam. Gilānapaccayova bhesajjam gilānapaccayabhesajjam, yaṃkiñci gilānassa sappāyam bhisakkakammaṃ telamadhuphānitādīti vuttam hoti. **Parikkhāro**ti pana “sattahi nagaraparikkhārehi suparikkhataṃ hoti”tiādīsu (a. ni. 7.67) parivāro vuccati. “Ratho sīsaparikkhāro jhānakkho cakkavīriyo”tiādīsu (saṃ. ni. 5.4) alaṅkāro. “Ye cime pabbajitena jīvitaparikkhārā samudānetabbā”tiādīsu (ro. ni. 1.1.191) sambhāro. Idha pana sambhāropi parivāropi vaṭṭati. Tañhi gilānapaccayabhesajjam jīvitassa parivāropi hoti jīvitavināsakābādhuppattiyā antaram adavā rakkhaṇato, sambhāropi yathā ciraṃ pavattati evamassa kāraṇabhāvato, tasmā parikkhāroti vuccati. Evaṃ gilānapaccayabhesajjaṅca taṃ parikkhāro cāti gilānapaccayabhesajjaparikkhāro, taṃ gilānapaccayabhesajjaparikkhāranti evamattho daṭṭhabbo.

Vasalanti hīnaṃ lāmaṃ. Atha vā vassatīti vasalo, paggharatīti attho, taṃ vasalaṃ, asucipaggharaṇakanti vuttam hoti. **Niṭṭhuhitvā**ti kheḷam pātetvā.

Kassāham kena hāyāmīti aham kassā aññissā itthiyā kena bhogena vā alaṅkārena vā rūpena vā parihāyāmi, kā nāma mayā uttaritarāti dīpeti.

291. Santiketi upacāre ṭhatvā sāmantaṃ avidūre, padabhājanepi ayamevaattho dīpito. **Attakāmapāricariyāyā**ti methunadhammasaṅkhātena kāmena pāricariyā kāmapāricariyā. Attano atthāya kāmapāricariyā attakāmapāricariyā, attanā vā kāmitā icchitāti attakāmā, sayam methunarāgavasena patthitāti attho. Attakāmā ca sā pāricariyā cāti attakāmapāricariyā, tassā attakāmapāricariyāya. **Vaṇṇam bhāseyyā**ti guṇam ānisaṃsaṃ pakāseyya.

Tatra yasmā “attano atthāya kāmapāricariyā”ti imasmiṃ atthavikappe kāmo ceva hetu ca pāricariyā ca attho, sesam byañjanaṃ. “Attakāmā ca sā pāricariyā cāti attakāmapāricariyā”ti imasmiṃ atthavikappe adhippāyo ceva pāricariyā cāti attho, sesam byañjanaṃ. Tasmā byañjane ādaraṃ akatvā atthamattameva dassetuṃ “attano kāmaṃ attano hetuṃ attano adhippāyaṃ attano pāricariyā”nti padabhājanaṃ vuttam. “Attano kāmaṃ attano hetuṃ attano pāricariyā”nti hi vutte jānissanti paṇḍitā “ettāvatā attano atthāya kāmapāricariyā vuttā”ti. “Attano adhippāyaṃ attano pāricariyā”nti vutte jānissanti “ettāvatā attanā icchitakāmitaṭṭhena attakāmapāricariyā vuttā”ti.

Idāni tassā attakāmapāricariyāya vaṇṇabhāsanākāraṃ dassento “**etadagga**”ntiādīmāha. Taṃ uddesatopi niddesatopi uttānatthameva. Ayaṃ panettha padasambandho ca āpattiviniṅchayo ca – **etadaggaṃ...pe...** **paricareyyā**ti yā mādisaṃ sīlavantaṃ kalyāṇadhammaṃ brahmacāriṃ etena dhammena paricareyya, tassā evaṃ mādisaṃ paricarantiyā yā ayaṃ pāricariyā nāma, etadaggaṃ pāricariyānanti.

Methunupasaṃhitena saṅghādisesoti evaṃ attakāmapāricariyāya vaṇṇam bhāsanto ca methunupasaṃhitena methunadhammapaṭisaṃyutteneva vacanena yo bhāseyya, tassa saṅghādisesoti.

Idhāni yasmā methunupasaṃhiteneva bhāsantassa saṅghādiseso vutto, tasmā “ahampi khattiyō, tvampi khattiyā, arahati khattiyā khattiyassa dātuṃ samajātikattā”ti evamādīhi vacanehi pāricariyāya vaṇṇam bhāsamānassāpi saṅghādiseso natthi. “Ahampi khattiyō”tiādike pana bahūpi pariyaḃe vatvā “arahasi tvam mayham methunadhammaṃ dātu”nti evaṃ methunappaṭisaṃyutteneva bhāsamānassa saṅghādisesoti.

Itthi ca hotitiādī pubbe vuttanayameva. Idha udāyitthero ādikammiko, tassa anāpatti ādikammikassāti.

Samuṭṭhānādi sabbam duṭṭhullavācāsadisam. Vinītavatthūni uttānatthānevāti.

Attakāmapāricariyasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Sañcarittasikkhāpadavaṇṇanā

296. Tena samayena buddho bhagavāti sañcarittaṃ. Tattha **paṇḍitā**ti paṇḍiccena samannāgatā gatimantā. **Byattā**ti veyyattiyena samannāgatā, upāyena samannāgatā upāyaññū visārādā. **Medhāvī**ti medhāya samannāgatā, dīṭṭham dīṭṭham karoti. **Dakkhā**ti chekā. **Analasā**ti uṭṭhānavīriyasampannā. **Channā**ti anucchavikā.

Kismiṃ viyāti kicchaṃ viya kilesa viya, hiri viya amhākaṃ hoti adhippāyo. **Kumārikāya vattunti** “imaṃ tumhe gaṇhathā”ti kumārikāya kāraṇā vattum.

Āvāhādīsu **āvāhoti** dārakassa parakulato dārikāya āharaṇaṃ. **Vivāhoti** attano dārikāya parakulapesanaṃ. **Vāreyyanti** “detha no dārakassa dārika”nti yācanaṃ, divasanakkhattamuhuttaparicchedakaraṇaṃ vā.

297. Purāṇagaṇakīyāti ekassa gaṇakassa bhariyāya, sā tasmim̐ jīvamāne gaṇakīti paññāyittha, mate pana purāṇagaṇakīti saṅkhaṃ gatā. **Tirogāmoti** bahigāmo, añño gāmoti adhippāyo. **Manussāti** udāyissa imaṃ sañcarittakamme yuttapayuttabhāvaṃ jānanakamanussā.

Suṇisabhogenāti yena bhogena suṇisā bhuñjitabbā hoti randhāpanapacāpanapaavesanādinā, tena bhuñjiṃsu. **Tato aparena dāsibhogenāti** māsātikkame yena bhogena dāsī bhuñjitabbā hoti khetakammakacavarachaḍḍanaudakāharaṇādinā, tena bhuñjiṃsu. **Duggatāti** daliddā, yattha vā gatā duggatā hoti tādisaṃ kulaṃ gatā. **Māyyo imaṃ kumārikanti** mā ayyo imaṃ kumārikaṃ. **Āhārūpahāroti** āhāro ca upahāro ca gahaṇaṇca dānaṇca, na amhehi kiñci āhaṭaṃ na upāhaṭaṃ tayā saddhiṃ kayavikkayo vohāro amhākaṃ natthīti dīpenti. **Samaṇena bhavitabbaṃ abyāvaṭena, samaṇo assa susamaṇoti** samaṇena nāma īdisesu kammesu abyāvaṭena abyāpārena bhavitabbaṃ, evaṃ bhavanto hi samaṇo susamaṇo assāti, evaṃ naṃ apasādetvā “**gaccha tvaṃ na mayaṃ taṃ jānāmā**”ti āhaṃsu.

298. Sajjitoti sabbūpakaraṇasampanno maṇḍitapasādhito vā.

300. Dhuttāti itthidhuttā. **Paricārentāti** manāpiyesu rūpādīsu ito cito ca samantā indriyāni cārentā, kīḷantā abhīramantāti vuttaṃ hoti. **Abbhutamakaṃsūti** yadi karissati tvaṃ ettakaṃ jito, yadi na karissati ahaṃ ettakanti paṇamakamaṃsu. Bhikkhūnaṃ pana abbhutaṃ kātuṃ na vaṭṭati. Yo karoti parājītena dātābanti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ.

Kathañhi nāma ayyo udāyī taṅkhaṇikanti ettha **taṅkhaṇoti** acirakālo vuccati. **Taṅkhaṇikanti** acirakālādhikārikaṃ.

301. Sañcarittaṃ samāpajjeyyāti sañcaraṇabhāvaṃ samāpajjeyya. Yasmā pana taṃ samāpajjantena kenaci pesitena katthaci gantabbaṃ hoti, parato ca “itthiyā vā purisamati”nti ādivacanato idha itthipurisā adhippetā, tasmā tamatthaṃ dassetuṃ “itthiyā vā pahito purisassa santike gacchati, purisena vā pahito itthiyā santike gacchati”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ. **Itthiyā vā purisamatiṃ purisassa vā itthimatinti** ettha āroceyyāti pāṭhaseso daṭṭhabbo, tenevassa padabhājane “purisassa matim̐ itthiyā āroceti, itthiyā matim̐ purisassa āroceti”ti vuttaṃ.

Idāni yadatthaṃ taṃ tesam̐ matim̐ adhippāyaṃ ajjhāsayaṃ chandaṃ ruciṃ āroceti, taṃ dassento “**jāyattane vā jārattane vā**”tiādīmāha. Tattha **jāyattaneti** jāyābhāve. **Jārattaneti** jārābhāve. Purisassa hi matim̐ itthiyā ārocento jāyattane āroceti, itthiyā matim̐ purisassa ārocento jārattane āroceti; apica purisasseva matim̐ itthiyā ārocento jāyattane vā āroceti nibaddhabhariyābhāve, jārattane vā micchācārābhāve. Yasmā panetaṃ ārocentena “tvaṃ kirassa jāyā bhavissasi”tiādī vattabbaṃ hoti, tasmā taṃ vattabbatākāraṃ dassetuṃ “jāyattane vāti jāyā bhavissasi, jārattane vāti jārā bhavissasi”ti assa padabhājanaṃ vuttaṃ. Eteneva ca upāyena itthiyā matim̐ purisassa ārocanepi pati bhavissasi, sāmiko bhavissasi, jāro bhavissasīti vattabbatākāro veditabbo.

Antamaso taṅkhaṇikāyapīti sabbantimena paricchedena yā ayaṃ taṅkhaṇe muhuttamatte paṭisaṃvasitabbato taṅkhaṇikāti vuccati, muhuttikāti attho. Tassāpi “muhuttikā bhavissasi”ti evaṃ purisamatiṃ ārocentassa saṅghādiseso. Etenevupāyena “muhuttiko bhavissasi”ti evaṃ purisassa itthimatim̐ ārocentopi saṅghādisesaṃ āpajjatīti veditabbo.

303. Idāni “itthiyā vā purisamati”nti ettha adhippetā itthiyo pabhedato dassetvā tāsū sañcarittavasena āpattibhedam̐ dassetuṃ “**dasa itthiyo**”tiādīmāha. Tattha **māturakkhitāti** mātarā rakkhitā. Yathā purisena saṃvāsam̐ na kappeti, evaṃ mātarā rakkhitā, tenassa padabhājanepi vuttaṃ – “mātā rakkhati gopeti issariyaṃ kāreti vasaṃ vatteti”ti. Tattha **rakkhatīti** katthaci gantuṃ na deti. **Gopetīti** yathā añño na passanti, evaṃ guttaṭṭhāne ṭhapeti. **Issariyaṃ kāretīti** serivihāramassā nisedhentī abhibhavivā pavattati. **Vasaṃ vatteti** “idaṃ karohi, idaṃ mā akāsī”ti evaṃ attano vasaṃ tassā upari vatteti. Etenupāyena piturakkhitādayopi nātābbā. Gottaṃ vā dhammo vā na rakkhati, sagottehi pana sahadhammikehi ca ekaṃ satthāraṃ uddissa pabbajitehi ekaṇapariyāpannehi ca rakkhitā “gottarakkhitaṃ dhammarakkhitā”ti vuccati, tasmā tesam̐ padānaṃ “sagottā rakkhanti”tiādīnā nayena padabhājanaṃ vuttaṃ.

Saha ārakkhenāti **sārakkhā**. Saha paridaṇḍenāti **saparidaṇḍā**. Tāsam̐ niddesā pākāṭāva. Imāsu dasasu

pacchimānaṃ dvinnāmaeva purisantaraṃ gacchantīnaṃ micchācāro hoti, na itarāsaṃ.

Dhanakkītādīsu appena vā bahunā vā dhanena kītā **dhanakkītā**. Yasmā pana sā na kītamattā eva saṃvāsattāya pana kītattā bhariyā, tasmāssa niddese dhanena kiṇitvā vāsetīti vuttaṃ.

Chandena attano ruciya vasatīti **chandavāsini**. Yasmā pana sā na attano chandamatteneva bhariyā hoti purisena pana sampaṭicchitattā, tasmāssa niddese “piyo piyaṃ vāsetī”ti vuttaṃ.

Bhogenā vasatīti **bhogavāsini**. Udukkhalamusalādigharūpakaraṇaṃ labhitvā bhariyābhāvaṃ gacchantiyā janapaditthiyā etaṃ adhivacanaṃ.

Paṭena vasatīti **paṭavāsini**. Nivāsanamattampi pāvuraṇamattampi labhitvā bhariyābhāvaṃ upagacchantiyā dalidditthiyā etaṃ adhivacanaṃ.

Odapattakinīti ubhinnaṃ ekissā udakapātiyā hatthe oṭāretvā “idaṃ udakaṃ viya saṃsaṭṭhā abhejjā hothā”ti vatvā pariggahitāya vohāranāmetamaṃ, niddesevissa “tāya saha udakapattaṃ āmasitvā taṃ vāsetī”ti evamattho vedītabbo.

Obhaṭaṃ oropitaṃ cumbaṭamassāti **obhaṭacumbaṭā**, kaṭṭhahārikādīnaṃ aññatarā, yassā sīsato cumbaṭaṃ oropetvā ghare vāseti, tassā etaṃ adhivacanaṃ.

Dāsī cāti attanoyeva dāsī ca hoti bhariyā ca.

Kammakārī nāma gehe bhatiyā kammaṃ karotī, tāya saddhiṃ koci gharāvāsaṃ kappeti attano bhariyāya anathiko hutvā. Ayaṃ vuccati “kammakārī ca bhariyā cā”ti.

Dhajena āhaṭā **dhajāhaṭā**, ussitaddhajāya senāya gantvā paravisayaṃ vilumpitvā ānītāti vuttaṃ hoti, taṃ koci bhariyaṃ karotī, ayaṃ dhajāhaṭā nāma. **Muhuttikā** vuttanayāeva, etāsaṃ dasannampi purisantaragamane micchācāro hoti. Purisānaṃ pana vīsatiyāpi etāsu micchācāro hoti, bhikkhuno ca sañcarittaṃ hotīti.

305. Idāni **puriso bhikkhuṃ pahīnatī**tiādīsu **paṭiggaṇhātī**ti so bhikkhu tassa purisassa “gaccha, bhante, itthannāmaṃ māturakkhitaṃ brūhi, hohi kira itthannāmassa bhariyā dhanakkītā”ti evaṃ vuttavacanaṃ “sādhū upāsakā”ti vā “hotū”ti vā “ārocassāmī”ti vā yena kenaci ākārena vacībhedaṃ katvā vā sīsakampanādīhi vā sampaṭicchati. **Vīmaṃsatī**ti evaṃ paṭiggaṇhitvā tassā itthiyā santikaṃ gantvā taṃ sāsanaṃ āroceti. **Paccāharatī**ti tena ārocite sā itthī “sādhū”ti sampaṭicchatu vā paṭikkhipatu vā lajjāya vā tuṇhī hotu, puna āgantvā tassa purisassa taṃ pavattiṃ āroceti.

Ettāvata imāya paṭiggahaṇārocanaṃpaccāharaṇasaṅkhātāya tivaṅgasampattiyā saṅghādiseso hoti. Sā pana tassa bhariyā hotu vā mā vā, akāraṇametaṃ. Sace pana so māturakkhitāya santikaṃ pesito taṃ adisvā tassā mātuṃ taṃ sāsanaṃ āroceti, bahiddhā vimaṭṭhaṃ nāma hoti, tasmā visaṅketanti **mahāpadumatthero** āha. **Mahāsumatthero** pana mātā vā hotu pitā vā antamaso gehadāsīpi añño vāpi yo koci taṃ kiriyāṃ sampādessati, tassa vuttepi vimaṭṭhaṃ nāma na hoti, tivaṅgasampattikāle āpattiyeva.

Nanu yathā “buddhaṃ paccakkhāmī”ti vattukāmo virajjhivā “dhammaṃ paccakkhāmī”ti vadeyya paccakkhātāvassa sikkhā. Yathā vā “paṭhamaṃ jhānaṃ samāpajjāmī”ti vattukāmo virajjhivā “dutiyaṃ jhānaṃ samāpajjāmī”ti vadeyya āpannovassa pārājikaṃ. Evaṃsampaṭadamidanti āha. Taṃ panetaṃ “paṭiggaṇhātī, antevāsīṃ vīmaṃsāpetvā attanā paccāharati, āpatti saṅghādisesassā”ti iminā sameti, tasmā subhāsitaṃ.

Yathā ca “māturakkhitaṃ brūhī”ti vuttassa gantvā tassā ārocetum samatthānaṃ mātādīnampi vadato visaṅketo natthi, evameva “hohi kira itthannāmassa bhariyā dhanakkītā”ti vattabbe “hohi kira itthannāmassa bhariyā chandavāsini”ti evaṃ pāliyaṃ vuttessa chandavāsiniādīsu vacanesu aññataravasena vā avuttessupī “hohi kira itthannāmassa bhariyā jāyā pajāpati puttamātā gharaṇī gharasāminī bhattarandhikā sussūsikā paricārikā”ti evaṃvāsaparidīpakesu vacanesu aññataravasena vā vadantassāpi visaṅketo natthi tivaṅgasampattiyā āpattiyeva. “Māturakkhitaṃ brūhī”ti pesitassa pana gantvā aññāsu piturakkhitādīsu aññataraṃ vadantassa visaṅketaṃ. Esa nayo “piturakkhitaṃ brūhī”tiādīsipi.

Kevalañhettha ekamūlakadumūlakādivasena “purisassa mātā bhikkhuṃ paṇṇati, māturakkhitāya mātā bhikkhuṃ paṇṇati”ti evamādīnaṃ mūlaṭṭhānaṃca vasena peyyālabhedoyeva viseso. Sopi pubbe vuttanayattā pāḷianusāreneva sakkā jānitunti nāssa vibhāgaṃ dassetuṃ ādaraṃ karimha.

338. Paṭiggaṇhātītiādīsu pana dvīsu catukkesu paṭhamacatukke ādīpadena tivaṅgasampattiyā saṅghādiseso, majjhe dvīhi duvaṅgasampattiyā thullaccayaṃ, ante ekena ekaṅgasampattiyā dukkaṭaṃ. Dutīyacatukke ādīpadena duvaṅgasampattiyā thullaccayaṃ, majjhe dvīhi ekaṅgasampattiyā dukkaṭaṃ, ante ekena aṅgābhāvato anāpatti. Tattha **paṭiggaṇhātī**ti āṇāpakassa sāsanaṃ paṭiggaṇhātī. **Vīmaṃsatī**ti pahitaṭṭhānaṃ gantvā taṃ āroceti. **Paccāharatī**ti puna āgantvā mūlaṭṭhassa āroceti.

Na paccāharatīti ārocetvā ettova pakkamati. **Paṭiggaṇhātī na vīmaṃsatī**ti purisena “itthannāmaṃ gantvā brūhī”ti vuccamāno “sādhū”ti tassa sāsanaṃ paṭiggaṇhitvā taṃ pamussitvā vā appamussitvā vā aññena karaṇīyena tassā santikaṃ gantvā kiñcīdeva kathaṃ kathento nisīdati, ettāvata “paṭiggaṇhātī na vīmaṃsati nāmā”ti vuccati. Atha naṃ sā itthī sayameva vadati “tumhākaṃ kira upaṭṭhāko maṃ gehe kātukāmo”ti evaṃ vatvā ca “ahaṃ tassa bhariyā bhavissāmī”ti vā “na bhavissāmī”ti vā vadati. So tassā vacanaṃ anabhinanditvā appaṭikkositvā tuṇhībhūtova utṭhāyāsanaṃ tassa purisassa santikaṃ āgantvā taṃ pavattiṃ āroceti, ettāvata “**na vīmaṃsati paccāharatī nāmā**”ti vuccati. **Na vīmaṃsati na paccāharatī**ti kevalaṃ sāsanaṃ ārocetvā paṭiggaṇhātīyeva, itaraṃ pana dvayaṃ na karoti.

Na paṭiggaṇhātī vīmaṃsati paccāharatīti koci puriso bhikkhussa ṭhitaṭṭhāne vā nisinnaṭṭhāne vā tathārūpiṃ kathaṃ katheti, bhikkhu tena appahitopi pahito viya hutvā itthiyā santikaṃ gantvā “hohi kira itthannāmassa bhariyā”tiādīnaṃ nayena vīmaṃsitvā tassā ruciṃ vā aruciṃ vā puna āgantvā imassa āroceti. Teneva nayena vīmaṃsitvā apaccāharanto “**na paṭiggaṇhātī vīmaṃsati na paccāharatī**”ti vuccati. Teneva nayena gato avīmaṃsitvā tāya samuṭṭhāpitaṃ kathaṃ sutvā paṭhamacatukkassa tatiyapade vuttanayena āgantvā imassa ārocento “**na paṭiggaṇhātī na vīmaṃsati paccāharatī**”ti vuccati. Catutthapadaṃ pākaṭameva.

Sambahule bhikkhū āṇāpetītiādīnaṃ pākaṭāyeva. Yathā pana sambahulāpi ekavattumhi āpajjanti, evaṃ ekassapi sambahulavattūsu sambahulā āpattiyo veditabbā. Kathaṃ? Puriso bhikkhuṃ āṇāpeti “gaccha, bhante, asukasmīṃ nāma pāsāde saṭṭhimattā vā sattatimattā vā itthiyo ṭhitaṃ tā vadehi, hotha kira itthannāmassa bhariyāyo”ti. So sampaṭicchitvā tattha gantvā ārocetvā puna taṃ sāsanaṃ paccāharati. Yattakā itthiyo tattakā āpattiyo āpajjati. Vuttañhettaṃ **parivārepi** –

“Padavītiḥāramattena, vācāya bhaṇitena ca;
Sabbāni garukāni sappaṭikammāni;
Catusaṭṭhi āpattiyo āpajjeyya ekato;
Pañhāmesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 480);

Imaṃ kira atthavaṣaṃ paṭicca ayaṃ pañho vutto. Vacanasiliṭṭhatāya cettha “catusaṭṭhi āpattiyo”ti vuttaṃ. Evaṃ karonto pana satampi sahasampi āpajjati. Yathā ca ekena pesitassa ekassa sambahulāsu itthīsu sambahulā āpattiyo, evaṃ eko puriso sambahule bhikkhū ekissā santikaṃ peseti, sabbesaṃ saṅghādiseso. Eko sambahule bhikkhū sambahulānaṃ itthīnaṃ santikaṃ peseti, itthigaṇānāya saṅghādisesā. Sambahulā purisā ekaṃ bhikkhuṃ ekissā santikaṃ pesenti, purisagaṇānāya saṅghādisesā. Sambahulā ekaṃ sambahulānaṃ itthīnaṃ santikaṃ pesenti, vatthugaṇānāya saṅghādisesā. Sambahulā sambahule ekissā santikaṃ pesenti, vatthugaṇānāya saṅghādisesā. Sambahulā purisā sambahule bhikkhū sambahulānaṃ itthīnaṃ santikaṃ pesenti, vatthugaṇānāya saṅghādisesā. Esa nayo “ekā itthī ekaṃ bhikkhu”ntiādīsūpi. Ettha ca sabhāgavibhāgatā nāma appamānaṃ, mātāpitunampi pañcasahadhammikānampi sañcarittakammaṃ karontassa āpattiyeva.

Puriso bhikkhuṃ āṇāpeti gaccha bhanteti catukkaṃ aṅgavasena āpattibheda dassanattaṃ vuttaṃ. Tassa pacchimapade **antevāsī vīmaṃsitvā bahiddhā paccāharatī**ti āgantvā ācariyassa anārocetvā ettova gantvā tassa purisassa āroceti. **Āpatti ubhinnaṃ thullaccayassati** ācariyassa paṭiggahitattā ca vīmaṃsāpitattā ca dvīhaṅgehi thullaccayaṃ, antevāsikassa vīmaṃsitattā ca paccāhaṭattā ca dvīhaṅgehi thullaccayaṃ. Sesam pākaṭameva.

339. Gacchanto sampādetīti paṭiggaṇhātī ceva vīmaṃsati ca. **Āgacchanto visamvādetī**ti na paccāharati. **Gacchanto visamvādetī**ti na paṭiggaṇhātī. **Āgacchanto sampādetī**ti vīmaṃsati ceva paccāharati ca. Evaṃ ubhayattha dvīhaṅgehi thullaccayaṃ. Tatiyapade āpatti, catutthe anāpatti.

340. Anāpatti saṅghassa vā cetiyassa vā gilānassa vā karaṇīyena gacchati ummattakassa ādikammikassāti ettha bhikkhusaṅghassa uposathāgāraṃ vā kiñci vā vipakataṃ hoti. Tattha kārūkānaṃ bhattavetanatthāya upāsako vā upāsikāya santikaṃ bhikkhuṃ paṇeyya, uṃpāsikā vā upāsakassa, evarūpena saṅghassa karaṇīyena gacchantassa anāpatti. Cetiyakamme kayiramānēpi eseva nayo. Gilānassa bhesajjathāyapi upāsakena vā upāsikāya santikaṃ upāsikāya vā upāsakassa santikaṃ pahitassa gacchato anāpatti. Ummattakaādikammikā vuttanayā eva.

Padabhājanīyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ chasamuṭṭhānaṃ, sīsukkipanādinā kāyavikārena sāsanaṃ gahetvā gantvā hatthamuddāya vīmaṃsitvā puna āgantvā hatthamuddāya eva ārocentassa kāyato samuṭṭhāti. Āsanasālāya nisinnassa “itthannāmā āgamissati, tassā cittaṃ jāneyyāthā”ti kenaci vutte “sādhū”ti sampañcchitvā taṃ āgataṃ vatvā tassā gatāya puna tasmim purise āgate ārocentassa vācato samuṭṭhāti. Vācāya “sādhū”ti sāsanaṃ gahetvā aññena karaṇīyena tassā gharaṃ gantvā aññattha vā gamanakāle taṃ disvā vacībhedeneva vīmaṃsitvā puna aññeneva karaṇīyena tato apakkamma kadācīdeva taṃ purisaṃ disvā ārocentassāpi vācatova samuṭṭhāti. Paṇṇattim ajānantassa pana khīṇāsavassāpi kāyavācato samuṭṭhāti. Kathaṃ? Sace hissa mātāpitāro kujjhivā alaṃvacanīyā honti, tañca bhikkhuṃ gharaṃ upagataṃ therapitā vadati “mātā te tātā maṃ mahallakaṃ chaḍḍetvā nātikulaṃ gatā, gaccha taṃ maṃ upaṭṭhātuṃ pesehī”ti. So ce gantvā taṃ vatvā puna pituno tassā āgamaṃ vā anāgamaṃ vā āroceṭi, saṅghādiseso. Imāni tīṇi acittakasamuṭṭhānāni.

Paṇṇattim pana jānitvā eteheva tīhi nayehi sañcarittaṃ samāpajjato kāyacittato vācācittato kāyavācācittato ca samuṭṭhāti. Imāni tīṇi paṇṇattijānanacittena sacittakasamuṭṭhānāni. Kiriyaṃ, nosaññāvīmokkhaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, kusalādivasena cettha tīṇi cittāni, sukhādivasena tisso vedanāti.

341. Vinītavatthūsu ādito vatthupañcake paṭiggahitamattattā dukkaṭaṃ.

Kalahavatthusmiṃ **sammodanīyaṃ akāsīti** taṃ saññāpetvā puna gehagamaṇīyaṃ

Akāsi. **Nālaṃvacanīyāti** na pariccattāti attho. Yā hi yathā yathā yesu yesu janapadesu pariccattā pariccattāva hoti, bhariyābhāvaṃ atikkamati, ayaṃ “alaṃvacanīyā”ti vuccati. Esā pana na alaṃvacanīyā kenacīdeva kāraṇena kalahaṃ katvā gatā, tenevettha bhagavā “**anāpatti**”ti āha. Yasmā pana kāyasaṃsagge yakkhiyā thullaccayaṃ vuttaṃ, tasmā duṭṭhullādīsipi yakkhipetiyo thullaccayavatthumevāti veditabbā. Aṭṭhakathāsu panetaṃ na vicāritaṃ. Sesam sabbattha uttānatthamevāti.

Sañcarittasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Kuṭīkārasikkhāpadavaṇṇanā

342. Tena samayenāti kuṭīkārasikkhāpadaṃ. Tattha **ālavakāti** ālaviraṭṭhe jātā dārakā ālavakā nāma, te pabbajitakālepi “ālavakā”tveva paññāyimsu. Te sandhāya vuttaṃ “ālavakā bhikkhū”ti. **Saññācīkāyoti** sayam yācivā gahitūpakaṇāyo. **Kārāpentīti** karontipi kārāpentipi, te kira sāsane vipassanādhurañca ganthadhurañcāti dvepi dhurāni chaḍḍetvā navakammameva dhuraṃ katvā paggaṇhimsu. **Assāmikāyoti** anissarāyo, kāretā dāyakena virahitāyoti attho. **Attuddesikāyoti** attānaṃ uddissa attano atthāya āradhāyoti attho. **Appamāṇīkāyoti** “ettakena niṭṭhaṃ gacchissanti”ti evaṃ aparicchinnappamāṇāyo, vuddhippamāṇāyo vā mahantappamāṇāyoti attho.

Yācanā eva bahulā etesaṃ mandaṃ aññaṃ kammanti **yācanabahulā**. Evaṃ **viññattibahulā** veditabbā. Atthato panettha nānākaraṇaṃ natthi, anekakkhattuṃ “purisaṃ detha, purisatthakaraṃ dethā”ti yācantānametaṃ adhivacanaṃ. Tattha mūlacchejjāya purisaṃ yācituṃ na vaṭṭati, sahāyatthāya kammakaraṇatthāya “purisaṃ dethā”ti yācituṃ vaṭṭati. **Purisatthakaranti** purisena kātabbaṃ hatthakammaṃ vuccati, taṃ yācituṃ vaṭṭati. Hatthakammaṃ nāma kiñci vatthu na hoti, tasmā ṭhapetvā migaluddakamacchabandhakādīnaṃ sakakammaṃ avasesaṃ sabbaṃ kappiyaṃ. “Kiṃ, bhante, āgatattha kena kamma”nti pucchite vā apucchite vā yācituṃ vaṭṭati, viññattipaccayā doso natthi. Tasmā migaluddakādayo sakakammaṃ na yācitabbā, “hatthakammaṃ dethā”ti aniyametvāpi na yācitabbā; evaṃ yācitā hi te “sādhū, bhante”ti bhikkhū uyyojetvā migepi māretvā āhareyyuṃ. Niyametvā pana “vihāre kiñci kattabbaṃ atthi, tattha hatthakammaṃ dethā”ti yācitabbā. Phālanaṅgalādīni upakaraṇāni gahetvā kasituṃ vā vapituṃ vā lāyituṃ vā gacchantam sakiccapasutampi kassakaṃ vā aññaṃ vā kiñci hatthakammaṃ yācituṃ vaṭṭateva. Yo pana vighāsādo vā añño vā koci nikkammo niratthakakathaṃ kathento

niddāyanto vā viharati, evarūpaṃ ayācitvāpi “ehi re idaṃ vā idaṃ vā karohī”ti yadicchakaṃ kārāpetuṃ vaṭṭati.

Hatthakammaṃ pana sabbakappiyabhāvadīpanatthaṃ imaṃ nayaṃ kathenti. Sace hi bhikkhu pāsādaṃ kāretukāmo hoti, thambhatthāya pāsāṇakoṭṭakānaṃ gharaṃ gantvā vattabbaṃ “hatthakammaṃ laddhuṃ vaṭṭati upāsakā”ti. Kiṃ kātappaṃ, bhante, ti? Pāsāṇatthambhā uddharitvā dātābbaṃ. Sace te uddharitvā vā denti, uddharitvā nikkhitte attano thambhe vā denti, vaṭṭati. Athāpi vadanti – “amhākaṃ, bhante, hatthakammaṃ kātuṃ khaṇo natthi, aññaṃ uddharāpetha, tassa mūlaṃ dassāmā”ti uddharāpetvā “pāsāṇatthambhe uddhaṭamanussānaṃ mūlaṃ dethā”ti vattuṃ vaṭṭati. Etenevupāyena pāsādadarūnaṃ atthāya vaḍḍhakīnaṃ santikaṃ iṭṭhakatthāya iṭṭhakavaḍḍhakīnaṃ chadanatthāya gehacchādakānaṃ cittakammattāya cittakārānanti yena yena attho hoti, tassa tassa atthāya tesam tesam sippakārakānaṃ santikaṃ gantvā hatthakammaṃ yācituṃ vaṭṭati. Hatthakammayācanavasena ca mūlacchejjāya vā bhattavetanānuppādānena vā laddhampi sabbam gahetuṃ vaṭṭati. Araññato āharāpentena ca sabbam anajjhāvutthakaṃ āharāpetabbaṃ.

Na kevalaṅca pāsādaṃ kāretukāmena mañcapīṭhapattaparissāvanadhamakarakacīvarādīni kārāpetukāmenāpi dārulohassuttādīni labhivā te te sippakāraṃ upasaṅkamitvā vuttanayeneva hatthakammaṃ yācītappaṃ. Hatthakammayācanavasena ca mūlacchejjāya vā bhattavetanānuppādānena vā laddhampi sabbam gahetabbaṃ. Sace pana kātuṃ na icchanti, bhattavetanam paccāsīanti, akappiyakāhāpaṇādi na dātappaṃ. Bhikkhācāravattena taṇḍulādīni pariyesitvā dātuṃ vaṭṭati.

Hatthakammavasena pattam kāretvā tatheva pācētvā navapakassa pattassa puñchanatelatthāya antogāmaṃ pavīṭṭhena “bhikkhāya āgato”ti sallakkhetvā yāguyā vā bhatte vā ānīte hatthena patto pidhātabbo. Sace upāsikā “kiṃ, bhante”ti pucchati, “navapakko patto puñchanatēna attho”ti vattappaṃ. Sace sā “dehi, bhante”ti pattam gahetvā telena puñchitvā yāguyā vā bhattassa vā pūretvā deti, viññatti nāma na hoti, gahetuṃ vaṭṭatīti.

Bhikkhū pageva piṇḍāya caritvā āsanasālaṃ gantvā āsanaṃ apassantā tiṭṭhanti. Tatra ce upāsakā bhikkhū thīte disvā sayameva āsanāni āharāpentī, nisīditvā gacchantehi āpucchitvā gantappaṃ. Anāpucchā gatānampi nattham gīvā na hoti, āpucchitvā gamanaṃ pana vattam. Sace bhikkhūhi “āsanaṃ āharathā”ti vuttehi āhaṭāni honti, āpucchitvā gantappaṃ. Anāpucchā gatānaṃ vattabhedo ca natthāṅca gīvāti. Attharaṇakojavādīsūpi eseva nayo.

Makkhikāyo bahukā honti, “makkhikābījāniṃ āharathā”ti vattappaṃ. Pucimandasākhādīni āharanti, kappiyam kārāpetvā paṭiggahetabbāni. Āsanasālāya udakabhājanaṃ rittam hoti, “dhamakaraṇam gaṇhā”ti na vattappaṃ. Dhamakaraṇāhi rittabhājanaṃ pakkhipanto bhindeyya “nadiṃ vā talākaṃ vā gantvā pana udakaṃ āharā”ti vattuṃ vaṭṭati. “Gehato āharā”ti neva vattuṃ vaṭṭati, na āhaṭam paribhuñjītabbaṃ. Āsanasālāyaṃ vā araññake vā bhattakiccaṃ karontehi tatthajātaṃ anajjhāvutthakaṃ yaṃkiñci uttaribhaṅgārahaṃ pattam vā phalaṃ vā sace kiñci kammaṃ karontam āharāpeti, hatthakammavasena āharāpetvā paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Alajjīhi pana bhikkhūhi vā sāmaṇerehi vā hatthakammaṃ na kāretappaṃ. Ayaṃ tāva purisatthakare nayo.

Goṇam pana aññātakaappavāritatthānato āharāpetuṃ na vaṭṭati, āharāpentassa dukkaṭam. Nātipavāritatthānatopi mūlacchejjāya yācituṃ na vaṭṭati, tāvakālikanayena sabbattha vaṭṭati. Evaṃ āharāpitaṅca goṇam rakkhitvā jaggitvā sāmikā paṭicchāpetabbā. Sacassa pādo vā siṅgaṃ vā bhijjati vā nassati vā sāmikā ce sampaṭicchanti, iccetaṃ kusalaṃ. No ce sampaṭicchanti, gīvā hoti. Sace “tumhākaṃyeva demā”ti vadanti na sampaṭicchitappaṃ. “Vihārassa demā”ti vutte pana “ārāmikānaṃ ācikkhatha jagganathāya”ti vattappaṃ.

“Sakaṭam dethā”tipi aññātakaappavārite vattuṃ na vaṭṭati, viññattieva hoti dukkaṭam āpajjati. Nātipavāritatthāne pana vaṭṭati, tāvakālikaṃ vaṭṭati kammaṃ katvā puna dātappaṃ. Sace nemiādīni bhijjanti pākātikāni katvā dātappaṃ. Natthe gīvā hoti. “Tumhākaṃyeva demā”ti vutte dārubhaṅgaṃ nāma sampaṭicchitūṃ vaṭṭati. Esa nayo vāsipharasukūṭhārikudālanikhādanesu. Valliādīsū ca parapariggahitesu. Garubhaṅgapahonakesuyeva ca valliādīsū viññatti hoti, na tato oraṃ.

Anajjhāvutthakaṃ pana yaṃkiñci āharāpetuṃ vaṭṭati. Rakkhitagopitatthāneyeva hi viññatti nāma vuccati. Sā dvīsū paccayesu sabbena sabbam na vaṭṭati, senāsanapaccaye pana “āhara dehi”ti viññattimattameva na vaṭṭati, parikathobhāsanimittakammāni vaṭṭanti. Tattha uposathāgāraṃ vā bhojanasālaṃ vā aññaṃ vā yaṃkiñci senāsanam icchato “imasmim vata okāse evarūpaṃ senāsanam kātuṃ vaṭṭati”ti vā “yutta”nti vā “anurūpa”nti vātiādīnā nayena vacanaṃ **parikathā** nāma. “Upāsakā tumhe kuhiṃ vasathā”ti? “Pāsāde, bhante”ti. “Kiṃ bhikkhūnaṃ pana upāsakā pāsādo na vaṭṭati”ti evamādivacanaṃ **obhāso** nāma. Manusse disvā rajjuṃ pasāreti, khīle ākoṭāpeti. “Kiṃ idaṃ, bhante”ti vutte “idha āvāsaṃ karissāmā”ti evamādivacanaṃ pana **nimittakammaṃ** nāma.

Gilānapaccaye pana viññattipi vaṭṭati, pageva parikathādāni.

Manussā upaddutā yācanāya upaddutā viññattiyāti tesam bhikkhūnaṃ tāya yācanāya ca viññattiyā ca pīḷitā. **Ubbijjantipīti** “kiṃ nu āharāpessantī”ti ubbegaṃ iñjanaṃ calanaṃ paṭilabhanti. **Uttasantipīti** ahiṃ viya disvā sahasā tasitvā ukkamanti. **Palāyantipīti** dūratova yena vā tena vā palāyanti. **Aññenapi gacchantīti** yaṃ maggaṃ paṭipannā taṃ pahāya nivattitvā vāmaṃ vā dakkhiṇaṃ vā gahetvā gacchanti, dvārampi thakenti.

344. Bhūtapubbaṃ bhikkhavi iti bhagavā te bhikkhū garahitvā tadanurūpañca dhammiṃ kathaṃ katvā punapi viññattiyā dosaṃ pākaṭaṃ kurumāno iminā “bhūtapubbaṃ bhikkhave”tiādinaṃ nayena tīṇi vatthūni dassesi. Tattha **maṇikaṇṭho** so kira nāgarājā sabbakāmadadaṃ mahaggaṃ maṇiṃ kaṇṭhe pilandhitvā carati, tasmā “maṇikaṇṭho” tveva paññāyittha. **Uparimuddhani mahantaṃ phaṇaṃ karitvā aṭṭhāsīti** so kira tesam dvinnaṃ isīnaṃ kaniṭṭho isi mettāvihārī ahoṣi, tasmā nāgarājā nadito uttaritvā devavaṇṇaṃ nimminitvā tassa santike nisīditvā sammodanīyaṃ kathaṃ katvā taṃ devavaṇṇaṃ pahāya sakavaṇṇameva upagantvā taṃ isiṃ parikkhipitvā pasannākāraṃ karonto uparimuddhani mahantaṃ phaṇaṃ karitvā chattaṃ viya dhārayamāno muhuttaṃ ṭhatvā pakkamati, tena vuttaṃ “uparimuddhani mahantaṃ phaṇaṃ karitvā aṭṭhāsī”ti. **Maṇimassa kaṇṭhe pilandhananti** maṇiṃ assa kaṇṭhe pilandhitvaṃ, āmukkanti attho. **Ekamantaṃ aṭṭhāsīti** tena devavaṇṇena āgantvā tāpasena saddhiṃ sammodamāno ekasmiṃ padese aṭṭhāsī.

Mamannapānanti mama annaṃ pānaṃ. **Vipulanti** bahulaṃ. **Uḷāranti** paṇītaṃ. **Atiyācakoṣīti** ativiya yācako, asi punappunaṃ yācasīti vuttaṃ hoti. **Susūti** taruṇo, thāmasampanno yobbanappattapuriso. Sakkharā vuccati kāḷasilā, tattha dhoto asi “sakkharadhoto nāmā”ti vuccati, sakkharadhoto paṇimhi assāti **sakkharadhotapāṇi**, pāsāṇe dhotanisitakhaggahattho attho. Yathā so asihattho puriso tāseyya, evaṃ **tāsesi maṃ selaṃ yācamāno**, maṇiṃ yācantoti attho.

Na taṃ yāceti taṃ na yāceyya. Kataraṃ? **Yassa piyaṃ jigīseti** yaṃ assa sattassa piyanti jāneyya.

Kimāgaṃ pana manussabhūtānanti manussabhūtānaṃ amanāpāti kimevettha vattabbaṃ.

345. Sakuṇasaṅghassa saddena ubbāḷho so kira sakuṇasaṅgho paṭhamayāmañca pacchimayāmañca niraṅgamaṃ saddameva karoti, so bhikkhu tena saddena pīḷito hutvā bhagavato santikaṃ agamāsi. Tenāha – “yenāhaṃ tenupasaṅkamī”ti.

Kuto ca tvaṃ bhikkhu āgacchasīti ettha nisinna so bhikkhu na āgacchati vattamānasamīpe pana evaṃ vattum labbhati. Tenāha – “kuto ca tvaṃ bhikkhu āgacchasī”ti, kuto āgatosīti attho. Tato ahaṃ bhagavā āgacchāmīti etthāpi so eva nayo. **Ubbāḷho**ti pīḷito, ukkaṇṭhāpito hutvāti attho.

So sakuṇasaṅgho “bhikkhu pattaṃ yāceti”ti ettha na te sakuṇā bhikkhuno vacanaṃ jānanti, bhagavā pana attano ānubhāvena yathā jānanti tathā akāsi.

346. Apāhaṃ te na jānāmīti api ahaṃ te jane “ke vā ime, kassa vā ime”ti na jānāmi. **Saṅgama yācantīti** samāgantvā vaggavaggā hutvā yācanti. **Yācako appiyo hotīti** yo yāceti so appiyo hoti. **Yācaṃ adadamappiyoti yācanti** yācitaṃ vuccati, yācitamattaṃ adadantopi appiyo hoti. Atha vā **yācanti** yācantassa, **adadamappiyoti** adento appiyo hoti. **Mā me videssanā ahūti** mā me appiyabhāvo ahu, ahaṃ vā tava, tvaṃ vā mama videsso appiyo mā ahoṣīti attho.

347. Dussaṃharānīti kasigorakkhādīhi upāyehi dukkhena saṃharaṇīyāni.

348-9. Saññācīkāya pana bhikkhunāti ettha **saññācīkā** nāma sayāṃ pavattitayācanā vuccati, tasmā “saññācīkāyā”ti attano yācanāyāti vuttaṃ hoti, sayāṃ yācitatehi upakaraṇehīti attho. Yasmā pana sā sayāyācitatehi kayiramānā sayāṃ yācivitvā kayiramānā hoti, tasmā taṃ atthapariyāyaṃ dassetuṃ “sayāṃ yācivitvā purisampi”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ.

Ullittāti antolittā. **Avalittāti** bahilittā. **Ullittāvalittāti** antarabāhiralittāti vuttaṃ hoti.

Kārayamānenāti imassa padabhājane “kārapentenā”ti ettakameva vattabbaṃ siyā, evaṃhi byañjanaṃ sameti. Yasmā pana saññācīkāya kuṭiṃ karontenāpi idha vuttanayeneva paṭipajjitabbaṃ, tasmā karonto vā hotu kārapento

vā ubhopete “kārayamānenā”ti imināva padena saṅgahitāti etamatthaṃ dassetuṃ “karonto vā kārāpento vā”ti vuttaṃ. Yadi pana karontena vā kārāpentena vāti vadeyya, byañjanaṃ vilomitaṃ bhaveyya, na hi kārāpento karonto nāma hoti, tasmā atthamattamevettha dassitanti veditabbaṃ.

Attuddesanti “mayhaṃ esā”ti evaṃ attā uddeso assāti attuddesā, taṃ attuddesaṃ. Yasmā pana yassā attā uddeso sā attano atthāya hoti, tasmā atthapariyāyaṃ dassento “attuddesanti attano atthāyā”ti āha. **Pamāṇikā kāretabbā**ti pamāṇayuttā kāretabbā. **Tatridaṃ pamāṇanti** tassā kuṭiyā idaṃ pamāṇaṃ. **Sugatavidatthiyāti** sugatavidatthi nāma idāni majjhimassa purisassa tisso vidatthiyo vaḍḍhakīhatthena diyaḍḍho hattho hoti. **Bāhirimena mānenāti** kuṭiyā bahikuṭṭamānenā dvādasa vidatthiyo, minantena pana sabbapaṭṭhamaṃ dinno mahāmatṭikapariyanto na gahetabbo. Thusapiṇḍapariyantena minitabbaṃ. Thusapiṇḍassaupari setakammaṃ abbohārikaṃ. Sace thusapiṇḍena anattiko mahāmatṭikāya eva niṭṭhāpeti, mahāmatṭikāya paricchedo.

Tiriyanti vitthārato. **Sattāti** satta sugatavidatthiyo. **Antarāti** imassa pana ayaṃ niddeso, “abbhantarimena mānenā”ti, kuṭṭassa bahi antaṃ aggahetvā abbhantarimena antena miniyamāne tiriyam satta sugatavidatthiyo pamāṇanti vuttaṃ hoti.

Yo pana lesaṃ oḍḍento yathāvuttappamāṇameva karissāmīti dīghato ekādasa vidatthiyo tiriyam aṭṭha vidatthiyo, dīghato vā terasa vidatthiyo tiriyam cha vidatthiyo kareyya, na vaṭṭati. Ekato bhāgena atikkantampi hi pamāṇaṃ atikkantameva hoti. Tiṭṭhatu vidatthi, kesaggamattampi dīghato vā hāpetvā tiriyam tiriyato vā hāpetvā dīghaṃ vaḍḍhetuṃ na vaṭṭati, ko pana vādo ubhato vaḍḍhane? Vuttañhetam – “āyāmato vā vitthārato vā antamaso kesaggamattampi atikkamitvā karoti vā kārāpeti vā payoge dukkaṭa”ntiādi (pārā. 353). Yathāvuttappamāṇā eva pana vaṭṭati. Yā pana dīghato saṭṭhihatthāpi hoti tiriyam tihatthā vā ūnakacatuhatthā vā yattha pamāṇayutto mañco ito cito ca na parivattati, ayaṃ kuṭṭi saṅkhyam na gacchati, tasmā ayampi vaṭṭati. **Mahāpaccariyam pana** pacchimakoṭiyā catuhatthavitthārā vuttā, tato heṭṭhā akuṭi. Pamāṇikāpi pana adesitavattukā vā sārāmbhā vā aparikkamanā vā na vaṭṭati. Pamāṇikā desitavattukā anārāmbhā saparikkamanāya vaṭṭati. Pamāṇato ūnatarampi catuhattham pañcahatthampi karontena desitavattukāya kāretabbā. Pamāṇātikantañca pana karonto lepariyosāne garukaṃ āpattim āpajjati.

Tattha lepo ca alepo ca lepokāso ca alepokāso ca veditabbo. Seyyathidaṃ – lepoti dve lepā – mattikālepo ca sudhālepo ca. Ṭhapetvā pana ime dve lepe avaseso bhasmagomayādibhedo lepo, alepo. Sacepi kalalalepo hoti, alapo eva. Lepokāsoti bhittiyō ceva chadanañca, ṭhapetvā pana bhitticchadane avaseso thambhatulāpiṭṭhasaṅghāṭavātapānadhūmacchiddādi alepāraho okāso sabbopi alepokāsoti veditabbo.

Bhikkhū abhinatabbā vatthudesanāyāti yasmim ṭhāne kuṭim kāretukāmo hoti, tattha vatthudesanattāya bhikkhū netabbā. **Tena kuṭikārakenātiādi** pana yena vidhinā te bhikkhū abhinatabbā, tassa dassanattam vuttaṃ. Tattha **kuṭivatthum sodhetvāti** na visamaṃ araṇṇaṃ bhikkhū gahetvā gantabbaṃ, kuṭivatthum pana paṭṭhamameva sodhetvā samatalaṃ sīmamaṇḍalasadisam katvā pacchā saṅghaṃ upasaṅkamitvā yācitvā netabbāti dasseti. **Evamassa vacanīyoti** saṅgho evaṃ vattabbo assa. Parato pana “dutiyaṃ yācitabbā”ti bhikkhū sandhāya bahuvacanaṃ vuttaṃ. **No ce sabbo saṅgho ussahatīti** sace sabbo saṅgho na icchati, sajjhāyamanasikārādīsu uyyuttā te te bhikkhū honti. **Sārāmbhaṃ anārāmbhanti** saupaddavaṃ anupaddavaṃ. **Saparikkamanaṃ aparikkamananti** saupacāraṃ anupacāraṃ.

Pattakallanti patto kālo imassa olokanassāti pattakālam, pattakālemeva pattakallaṃ. Idañca vatthumolokanattāya sammutikammaṃ anusāvanāyena oloketvāpi kātuṃ vaṭṭati. Parato pana vatthudesanākammaṃ yathāvuttāya eva ñattiyā ca anusāvanāya ca kātābbaṃ, oloketvā kātuṃ na vaṭṭati.

353. Kipillikānanti rattakāḷapiṅgalādibhedānaṃ yāsaṃ kāsāñci kipillikānaṃ. Kipillakānantipi pāṭho. **Āsayoti** nibaddhavasanaṭṭhānaṃ, yathā ca kipillikānaṃ evaṃ upacikādīnampi nibaddhavasanaṭṭhānaṃyeva āsayo veditabbo. Yattha pana te gocarattāya āgantvā gacchanti, sabbesampi tādiso sañcaraṇappadeso avārito, tasmā tattha apānetvā sodhetvā kātuṃ vaṭṭati. Imāni tāva cha ṭhānānisattānuddayāya paṭikkhattāni.

Hatthīnaṃ vāti hatthīnaṃ pana nibaddhavasanaṭṭhānampi nibaddhagocarattānampi na vaṭṭati, sīhādīnaṃ āsayo ca gocarāya pakkamantānaṃ nibaddhagamanamaggo ca na vaṭṭati. Etesaṃ gocarabhūmi na gahitā. **Yesam kesāñcīti** aññesampi vāḷānaṃ tiracchānagatānaṃ. Imāni satta ṭhānāni sappaṭibhāyāni bhikkhūnaṃ ārogyatthāya paṭikkhattāni. Sesāni nānupaddavehi saupaddavāni. Tattha **pubbaṇṇanissitanti** pubbaṇṇaṃ nissitam sattannaṃ dhaññānaṃ viruhanakakhetasāmantā ṭhitam. Eseva nayo aparāṇṇanissitādisupi. Ettha pana **abbhāghātanti** kāraṇāgharaṃ verigharaṃ, corānaṃ māraṇattāya katanti **kurundiādīsu**.

Āghātananti dhammagandhikā vuccati. **Susānanti** mahāsusānaṃ. **Samsaraṇanti** anibbijhagamanīyo gatapaccāgatamaggo vuccati. Sesam uttānameva.

Na sakkā hoti yathāyuttēna sakaṭenāti dvīhi balibaddehi yuttēna sakaṭena ekaṃ cakkam nibbodakapatanaṭṭhāne ekaṃ bahi katvā āvijjituṃ na sakkā hoti. **Kurundiyam** pana “catūhi yuttēnā”ti vuttam. **Samantā nisseṇiyā anuparigantuntī** nisseṇiyam ṭhatvā geham chādentēhi na sakkā hoti samantā nisseṇiyā āvijjituṃ. Iti evarūpe sārāmbhe ca aparikkamane ca ṭhāne na kāretabbā. Anārambhe pana sapaṛikkamane kāretabbā, tam vuttapaṭipakkhanayena pāliyam āgatameva.

Puna **saññācīkā nāmāti** evamādi “sārāmbhe ce bhikkhu vatthusmiṃ aparikkamane saññācīkāya kuṭim kāreyyā”ti evam vuttasamyācīkādinam atthappakāsanattham vuttam.

Payoge dukkaṭanti evam adesitavattukam vā pamāṇātikantam vā kuṭim kāressāmīti araṇṇato rukkḥā haraṇatthāya vāsiṃ vā pharasuṃ vā niseti dukkaṭam, araṇṇam pavisati dukkaṭam, tattha allatīṇāni chindati dukkaṭena saddhiṃ pācittiyam, sukkhāni chindati dukkaṭam. Rukkhesupi eseva nayo. Bhūmiṃ sodheti khaṇati, paṃsuṃ uddharati, cināti; evam yāva pācīram bandhati tāva pubbapayogo nāma hoti. Tasmim pubbapayoge sabbattha pācittiyatṭhāne dukkaṭena saddhiṃ pācittiyam, dukkaṭatṭhāne dukkaṭam, tato paṭṭhāya sahapayogo nāma. Tattha thambhehi kātabbāya thambham ussāpeti, dukkaṭam. Itṭhakāhi cinitabbāya itṭhakam ācināti, dukkaṭam. Evam yam yam upakaraṇam yojeti, sabbattha payoge payoge dukkaṭam. Tacchantassa hatthavāre hatthavāre tadatthāya gacchantassa pade pade dukkaṭam. Evam kataṃ pana dārukuṭṭikam vā itṭhakuṭṭikam vā silākuṭṭikam vā antamaso paṇṇasālampi sabhitticchadanaṃ limpissāmīti sudhāya vā mattikāya vā limpantassa payoge payoge yāva thullaccayam na hoti, tāva dukkaṭam. Etaṃ pana dukkaṭam mahālepeneva vaṭṭati, setarattavaṇṇakaraṇe vā cittakamme vā anāpatti.

Ekaṃ piṇḍam anāgateti yo sabbapacchimo eko lepapiṇḍo, tam ekaṃ piṇḍam asampatte kuṭikamme. Idam vuttam hoti, idāni dvīhi piṇḍehi niṭṭhānaṃ gamissatīti tesu paṭhamapiṇḍadāne thullaccayanti.

Tasmim piṇḍe āgateti yam ekaṃ piṇḍam anāgate kuṭikamme thullaccayam hoti, tasmim avasānapiṇḍe āgate dinne ṭhapite lepessa ghaṭitattā āpatti saṅghādisesassa. Evam lempantassa ca antolepe vā antolepena saddhiṃ bhittīṇca chadanaṇca ekābaddham katvā ghaṭite bahilepe vā bahilepena saddhiṃ ghaṭite saṅghādiseso. Sace pana dvārabaddham vā vātapānaṃ vā aṭṭhapetvāva mattikāya limpati, tasmīṇca tassokāsam puna vaḍḍhetvā vā avaḍḍhetvā vā ṭhapite lepo na ghaṭiyati rakkhati tāva, puna limpantassa pana ghaṭitamatte saṅghādiseso. Sace tam ṭhapiyamānaṃ paṭhamaṃ dinnalepena saddhiṃ niranatameva hutvā tiṭṭhati, paṭhamameva saṅghādiseso. Upacikāmocanattham aṭṭhaṅgulamattena appattacchadanaṃ katvā bhittim limpati, anāpatti. Upacikāmocanatthameva heṭṭhā pāsāṇakuṭṭam katvā tam alimpitvā upari limpati, lepo na ghaṭiyati nāma, anāpattiveva.

Itṭhakuṭṭikāya itṭhakāhiyeva vātapāne ca dhūmanettāni ca karoti, lepagaṭaneneva āpatti. Paṇṇasālam limpati, lepagaṭaneneva āpatti. Tattha ālokatthāya aṭṭhaṅgulamattam ṭhapetvā limpati, lepo na ghaṭiyati nāma, anāpattiveva. Sace “vātapānaṃ laddhā ettha ṭhapessāmī”ti karoti, vātapāne ṭhapite lepagaṭanena āpatti. Sace mattikāya kuṭṭam karoti, chadanalepena saddhiṃ ghaṭane āpatti. Eko ekapiṇḍāvasesam katvā ṭhapeti, añño tam disvā “dukkatam ida”nti vattasīsenā limpati ubhinnampi anāpatti.

354. Bhikkhu kuṭim karotīti evamādīni chattimsa catukkāni āpattibhedadassanattham vuttāni, tattha sārāmbhāya dukkaṭam, aparikkamanāya dukkaṭam, pamāṇātikantāya saṅghādiseso, adesitavattukāya saṅghādiseso, etesaṃ vasena vomissakāpattiyō veditabbā.

355. Āpatti dvinnam saṅghādisesena dvinnam dukkaṭānantīādīsu ca dvīhi saṅghādisesehi saddhiṃ dvinnam dukkaṭānantīādīnā nayena attho veditabbo.

361. So ce vippakate āgacchatītiādīsu pana ayam atthavinicchayo. **Soti** samādisitvā pakkantabhikkhu. **Vippakateti** aniṭṭhite kuṭikamme. **Aññassa vā dātabbāti** aññassa puggalassa vā saṅghassa vā caḷitvā dātabbā. **Bhinditvā vā puna kātabbāti** kittakena bhinnā hoti, sace thambhā bhūmiyam nikhātā, uddharitabbā. Sace pāsāṇānaṃ upari ṭhapitā, apanetabbā. Itṭhacacitāya yāva maṅgaliṭṭhakā tāva kuṭṭā apacinitabbā. Sankhepato bhūmisamaṃ katvā vināsītā bhinnā hoti, bhūmito upari caturaṅgulamattepi ṭhite abhinnāva. Sesam sabbacatukkesu pākāameva. Na hettha aññaṃ kiñci atthi, yam pālianusāreneva dubbhiṇṇeyyam siyā.

363. Attanā vippakatantiādīsu pana attanā āradham kuṭiṃ. **Attanā pariyoṣāpetī** mahāmatikāya vā thusamatikāya vā yāya kaṭaṃ pariyoṣitabhāvaṃ pāpetukāmo hoti, tāya avasānapiṇḍaṃ dento pariyoṣāpeti.

Parehi pariyoṣāpetī attanova atthāya parehi pariyoṣāpeti. Attanā vā hi vippakatā hotu parehi vā ubhayehi vā, taṃ ce attano atthāya attanā vā pariyoṣāpeti, parehi vā pariyoṣāpeti, attanā ca parehi cāti yuganaddham vā pariyoṣāpeti, saṅghādisesoyevāti ayamettha vinicchayo.

Kurundiyam pana vuttaṃ – “dve tayo bhikkhū ‘ekato vasissāmā’ ti karonti, rakkhati tāva, avibhattatā anāpatti. ‘Idaṃ thānaṃ tava, idaṃ mamā’ ti vibhajivā karonti āpatti. Sāmaṇero ca bhikkhu ca ekato karonti, yāva avibhattā tāva rakkhati. Purimanayena vibhajivā karonti, bhikkhussa āpatti’ ti.

364. Anāpatti leṇetiādīsu leṇaṃ mahantampi karontassa anāpatti. Na hettha lepo ghaṭṭiyati. Guhampi iṭṭhakāguhaṃ vā silāguhaṃ vā dāruḡuḡaṃ vā bhūmiguḡaṃ vā mahantampi karontassa anāpatti.

Tiṇakuṭikāyāti sattabhūmikopi pāsādo tiṇapaṇṇacchadano “tiṇakuṭikā” ti vuccati. Aṭṭhakathāsu pana kukkuṭacchikagehanti chadanaṃ daṇḍakehi jālabaddham katvā tiṇehi vā paṇṇehi vā chāditaṇḍakāva vuttā, tattha anāpatti. Mahantampi tiṇacchadanagehaṃ kātuṃ vaṭṭati, ullittādibhāvo eva hi kuṭiyā lakkhaṇaṃ, so ca chadanaṃeva sandhāya vuttoti veditabbo. Caṅkamanasālāyaṃ tiṇacuṇṇaṃ paripatati “anujānāmi, bhikkhave, ogumphetvā ullittāvalittaṃ kātu’ ntiādīni (cūlava. 260) cettha sādhakāni, tasmā ubhato pakkhaṃ vā kūṭabaddham vā vaṭṭaṃ vā caturassaṃ vā yaṃ “imaṃ etassa gehassa chadana’ nti chadanasāṅkhepena kaṭaṃ hoti, tassa bhittilepena saddhiṃ lepe ghaṭṭite āpatti. Sace pana ullittāvalittacchadanassa gehassa leparakkhaṇatthaṃ upari tiṇena chādenti, ettāvataṃ tiṇakuṭi nāma na hoti. Kiṃ panettha adesitavattukappamaṇāṭikkantapaccayāva anāpatti, udāhu sārambhaaparikkamanapaccayāpīti sabbatthāpi anāpatti. Tathā hi tādisaṃ kuṭiṃ sandhāya **parivāre** vuttaṃ –

“Bhikkhu saññācīkāya kuṭiṃ karoti;
Adesitavattukaṃ pamāṇāṭikkantaṃ;
Sārambhaṃ aparikkamanaṃ anāpatti;
Pañhā mesā kusalehi cintitā’ ti. (pari. 479);

Aññassatthāyāti kuṭilakkhaṇappattampi kuṭiṃ aññassa upajjhāyassa vā ācariyassa vā saṅghassa vā atthāya karontassa anāpatti. Yaṃ pana “āpatti kārūkānaṃ tiṇṇaṃ dukkaṭāna’ ntiādī pāḷiyaṃ vuttaṃ, taṃ yathāsamādiṭṭhāya akaraṇapaccayā vuttaṃ.

Vāsāgāraṃ thapetvā sabbatthāti attano vasanatthāya agāraṃ thapetvā aññaṃ uposathāgāraṃ vā jantāgharaṃ vā bhojanasālā vā aggisālā vā bhavissatīti kāreti, sabbattha anāpatti. Sacepissa hoti “uposathāgāraṇca bhavissati, ahaṇca vasissāmi jantāgharaṇca bhojanasālā ca aggisālā ca bhavissati, ahaṇca vasissāmi’ ti kāritepi anāpattiyeva. **Mahāpaccariyaṃ** pana “anāpatti’ ti vatvā “attano vāsāgāratthāya karontasseva āpatti’ ti vuttaṃ. **Ummattakassa ādikammikānaṇca āḷavakānaṃ bhikkhūnaṃ** anāpatti.

Samuṭṭhānādīsu chasamuṭṭhānaṃ kiriyāṇca kiriyākiriyaṇca, idaṇhi vatthuṃ desāpetvā pamāṇāṭikkantaṃ karoto kiriyato samuṭṭhāti, vatthuṃ adesāpetvā karoto kiriyākiriyaṇca, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Kuṭikārasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Vihāraḡarasikkhāpadavaṇṇanā

365. Tena samayenāti vihāraḡarasikkhāpadaṃ. Tattha **kosambiyanti** evaṃnāmake nagare. **Ghositārāmeti** ghositassa ārāme. Ghositānāmakeṇa kira seṭṭhinā so kārito, tasmā “ghositārāmo’ ti vuccati. **Channassā**ti bodhisattakāle upaṭṭhākachannassa. **Vihāravatthuṃ, bhante, jānāhī**ti vihārassa patiṭṭhānaṭṭhānaṃ, bhante, jānāhi. Ettha ca **vihāroti** na sakalavihāro, eko āvāso, tenevāha – “ayyassa vihāraṃ kārapessāmi’ ti.

Cetiyarukkanti ettha cittīkātāṭṭhena cetiyaṃ, pūjārahānaṃ devaṭṭhānāmetāṃ adhivacanaṃ, “cetiya’ nti sammataṃ rukkhaṃ cetiyarukkhaṃ. Gāmena pūjitaṃ gāmassa vā pūjitaṃ **gāmapūjitaṃ**. Eseva nayo sesapadesupi. Apicettha **janapadoti** ekassa rañño rajje ekeko koṭṭhāso. **Raṭṭhanti** sakalarajjaṃ veditabbaṃ, sakalarajjampi hi kadāci kadāci tassa rukkhasa pūjaṃ karoti, tena vuttaṃ “raṭṭhapūjita’ nti. **Ekindriyanti** kāyindriyaṃ sandhāya

vadanti. **Jīvasaññinoti** sattasaññino.

366. Mahallakanti sassāmikabhāvena saṃyācīkakuṭīto mahantabhāvo etassa atthīti mahallako. Yasmā vā vatthum desāpetvā pamāṇātikkenapi kātuṃ vaṭṭati, tasmā pamāṇamahantatāyapi mahallako, taṃ mahallakaṃ. Yasmā panassa taṃ pamāṇamahattaṃ sassāmikattāva labbhati, tasmā tadatthadassanattamaṃ “**mahallako nāma vihāro sassāmiko vuccati**”ti padabhājanam vuttaṃ. Sesam sabbam kuṭīkārasikkhāpade vuttanayeneva vedītabbam saddhiṃ samuṭṭhānādīhi. Sassāmikabhāvamattameva hi ettha kiriyato samuṭṭhānābhāvo pamāṇaniyamābhāvo ca viseso, pamāṇaniyamābhāvā ca catukkapaṛihānīti.

Vihārakārasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Paṭhamaduṭṭhadosasikkhāpadavaṇṇanā

380. Tena samayena buddho bhagavāti duṭṭhadosasikkhāpadaṃ. Tattha **veḷuvane kalandakanivāpeti veḷuvananti** tassa uyyānassa nāmaṃ, taṃ kira veḷuhi ca parikkhittaṃ ahosi aṭṭhārasahatthena ca pākārena gopuraṭṭalākayuttaṃ nīlobhāsam manoramaṃ tena “veḷuvana”nti vuccati, kalandakānañcettha nivāpaṃ adamsu tena “kalandakanivāpa”ti vuccati.

Pubbe kira aññataro rājā tattha uyyānakīḷanattamaṃ āgato, surāmadena matto divāseyyaṃ supi, pariyanopissa sutto rājāti pupphaphalādīhi palobhiyamāno ito cito ca pakkami. Atha surāgandhena aññatarasmā susirarukkhā kaṇhasappo nikkhamitvā rañño abhimukho āgacchati, taṃ disvā rukkhadevatā “rañño jīvitaṃ dassamī”ti kāḷakavesena āgantvā kaṇṇamūle saddamakāsi, rājā paṭibujji, kaṇhasappo nivatto, so taṃ disvā “imāya kāḷakāya mama jīvitaṃ dinna”nti kāḷakānaṃ tattha nivāpaṃ paṭṭhapesi, abhayaghosanañca ghosāpesi, tasmā taṃ tatopabhuti kalandakanivāpanti saṅkhyam gatam. **Kalandakāti** hi kāḷakānaṃ etaṃ nāmaṃ.

Dabboti tassa therassa nāmaṃ. **Mallaputtoti** mallarājassa putto. **Jātiyā sattavassena arahattaṃ sacchikatanti** thero kira sattavassikova saṃvegaṃ labhivā pabbajito khuraggeyeva arahattaṃ pāpuṇīti vedītabbo. **Yaṃkiñci sāvakena pattabbaṃ sabbam tena anuppattanti** sāvakena pattabbaṃ nāma tisso vijjā, catasso paṭisambhidā, cha abhiññā, nava lokuttaradhammāti idaṃ guṇajātaṃ, taṃ sabbam tena anuppattaṃ hoti. **Natthi cassa kiñci uttari karaṇīyanti** catūsu succesu, catūhi maggehi, soḷasavidhassa kiccassa katattā idānissa kiñci uttari karaṇīyam natthi. **Katassa vā patīcayoti** tasseva katassa kiccassa puna vaḍḍhanampi natthi, dhotassa viya vatthassa paṭidhovanam pīsitassa viya gandhassa paṭīpisanam, pupphitassa viya ca pupphassa paṭīpupphananti. **Rahogatassāti** rahasi gatassa. **Paṭisallīnassāti** tato tato paṭīkkamitvā sallīnassa, ekībhāvam gatassāti vuttaṃ hoti.

Atha kho āyasmato dabbassa mallaputtassa etadahosi – “**yannūnāham saṅghassa senāsanañca paññapeyyam bhattāni ca uddiseyya**”nti thero kira attano katakiccabhāvam disvā “ahaṃ imaṃ antimasarīraṃ dhāremi, tañca kho vātamukhe ṭhita padīpo viya aniccatāmukhe ṭhitaṃ, nacirasseva nibbāyanadhammam yāva na nibbāyati tāva kinu kho ahaṃ saṅghassa veyyāvaccam kareyya”nti cintento iti paṭisañcikkhati – “tīroratṭhesu bahū kulaputtā bhagavantam adisvāva pabbajanti, te bhagavantam ‘passissāma ceva vandissāma cā’ti dūratopi āgacchanti, tatra yesam senāsanam nappahoti, te silāpaṭṭakepi seyyam kappenti. Pahomi kho panāham attano ānubhāvena tesam kulaputtānam icchāvasena pāsādavihāraaḍḍhayogādīni mañcapīṭhakattharaṇādīni ca senāsenāni nimminivā dātuṃ. Punadivase cettha ekacce ativiya kilantarūpā honti, te gāravena bhikkhūnam purato ṭhatvā bhattānīpi na uddisāpentī, aham kho pana nesam bhattānīpi uddisituṃ pahomī”ti. Iti paṭisañcikkhantassa “**atha kho āyasmato dabbassa mallaputtassa etadahosi** – “**yannūnāham saṅghassa senāsanañca paññapeyyam bhattāni ca uddiseyya**”nti.

Nanu ca imāni dve ṭhānāni bhassārāmatādīmanuyuttassa yuttāni, ayañca khīṇāsavo nippapañcārāmo, imassa kasmā imāni paṭibhaṃsūti? Pubbapatthanāya coditattā. Sabbabuddhānam kira imaṃ ṭhānantaram pattā sāvakā hontiyeva. Ayañca padumuttarassa bhagavato kāle aññatarasmim kule paccājāto imaṃ ṭhānantaram pattassa bhikkhuno ānubhāvam disvā aṭṭhasaṭṭhiyā bhikkhusatasahashehi saddhiṃ bhagavantam satta divasāni nimantetvā mahādānam datvā pādāmūle nipajjitvā “anāgate tumhādisassa buddhassa uppanakāle ahampi itthannāmo tumhākam sāvako viya senāsanapaññāpako ca bhattuddesako ca assa”nti patthanam akāsi. Bhagavā anāgataṃsaññānam pesetvā addasa, disvā ca ito kappasatasahassassa accayena gotamo nāma buddho uppajjissati, tadā tvaṃ dabbo nāma mallaputto hutvā jātiyā sattavasso nikkhamma pabbajitvā arahattaṃ sacchikarissasi, imañca ṭhānantaram lacchasi”ti byākāsi. So tatopabhuti dānasīlādīni pūrayamāno devamanussasampattiṃ anubhavitvā amhākam bhagavato kāle tena bhagavatā byākatasadisameva arahattaṃ sacchākāsi. Athassa rahogatassa “kinu kho aham saṅghassa veyyāvaccam kareyya”nti cintayato tāya pubbapatthanāya coditattā imāni dve ṭhānāni

paṭibhamsūti.

Athassa etadahosi – “ahaṃ kho anissarosmi attani, sathhārā saddhiṃ ekaṭṭhāne vasāmi, sace maṃ bhagavā anujānissati, imāni dve ṭhānāni samādiyissāmī”ti bhagavato santikaṃ agamāsi. Tena vuttaṃ – “atha kho āyasmā dabbo mallaputto...pe... bhattāni ca uddisitu”nti. Atha naṃ bhagavā “sādhu sādhu dabbā”ti sampahaṃsetvā yasmā arahati evarūpo agatigamanaparibāhiro bhikkhu imāni dve ṭhānāni vicāretuṃ, tasmā “**tena hi tvam dabba saṅghassa senāsanañca paññapehi bhattāni ca uddisā**”ti āha. **Bhagavato paccassosīti** bhagavato vacanaṃ patiassosi abhimukho assosi, sampaṭicchīti vuttaṃ hoti.

Paṭhamaṃ dabbo yācitabboti kasmā bhagavā yācāpeti? Garahamocanattaṃ. Passati hi bhagavā “anāgate dabbassa imaṃ ṭhānaṃ nissāya mettiyabhūmajakānaṃ vasena mahāupaddavo uppajjissati, tatra keci garahissanti ‘ayaṃ tuṇhībhūto attano kammaṃ akatvā kasmā īdisaṃ ṭhānaṃ vicāretī’ti. Tato aññe vakkhanti ‘ko imassa doso eteheva yācitvā ṭhapito’ti evaṃ garahato muccissati”ti. Evaṃ garahamocanattaṃ yācāpetvāpi puna yasmā asammate bhikkhusmiṃ saṅghamajjhe kiñci kathayamāne khiyyanadhammo uppajjati “ayaṃ kasmā saṅghamajjhe uccāsaddaṃ karoti, issariyaṃ dasseti”ti. Sammate pana kathente “māyasmanto kiñci avacuttha, sammato ayaṃ, kathetu yathāsukha”nti vattāro bhavanti. Asammatañca abhūtena abbhācikkhantassa lahuḁā āpatti hoti dukkaṭamattā. Sammataṃ pana abbhācikkhato garukatarā pācittiyāpatti hoti. Atha sammato bhikkhu āpattiyā garukabhāvena verīhipi duppadhaṃsiyataro hoti, tasmā taṃ āyasmantaṃ sammannāpetuṃ “**byattena bhikkhuna**”tiādīmāha. Kiṃ pana dve sammutiyo ekassa dātuṃ vaṭṭantīti? Na kevalaṃ dve, sace pahoti, terasāpi dātuṃ vaṭṭanti. Appahontānaṃ pana ekāpi dvinnaṃ vā tiṇṇaṃ vā dātuṃ vaṭṭati.

382. Sabhāgānanti guṇasabhāgānaṃ, na mittasanthavasabhāgānaṃ. Tenevāha “ye te bhikkhū suttantikā tesam ekajjha”ntiādi. Yāvatikā hi suttantikā honti, te uccinitvā ekato tesam anurūpameva senāsanaṃ paññāpeti; evaṃ sesānaṃ. **Kāyadaḥhībahulāti** kāyassa daḥhībhāvakarāṇabahulā, kāyaposanabahulāti attho. **Imāyapime āyasmanto ratiyāti** imāya saggamaggassa tīracchānabhūṭāya tīracchānakathāratiyā. **Acchissantīti** viharissanti.

Tejodhātuṃ samāpajjitvā tenevālokenāti tejokasiṇacatutthajjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya abhiññāñāṇena aṅgulijalanaṃ adhiṭṭhāya teneva tejodhātusamāpattijanitena aṅgulijālālokenāti attho. Ayaṃ pana therassa ānubhāvo nacirasseva sakalajambudīpe pākaṭo ahoṣi, taṃ sutvā iddhipāṭihāriyaṃ daṭṭhukāmā **apisu bhikkhū sañcicca vikāle āgacchanti. Te sañcicca dūre apadisantīti** jānantāva dūre apadisanti. Kathaṃ? “**Amhākaṃ āvuso dabba gijjhakūṭe**”ti iminā nayena.

Aṅguliyaṃ jalamānāya purato purato gacchatīti sace eko bhikkhu hoti, sayameva gacchati. Sace bahū honti, bahū attabhāve nimmināti. Sabbe attanā sadisā eva senāsanaṃ paññāpentī.

Ayaṃ mañcotiādīsu pana there “ayaṃ mañco”ti vadante nimmitāpi attano attano gatagataṭṭhāne “ayaṃ mañco”ti vadanti; evaṃ sabbapadesu. Ayañhi nimmitānaṃ dhammatā –

“Ekasmiṃ bhāsamānasmiṃ, sabbe bhāsanti nimmitā;
Ekasmiṃ tuṇhimāsīne, sabbe tuṇhī bhavanti te”ti.

Yasmiṃ pana vihāre mañcapīṭhādīni na paripūranti, tasmīṃ attano ānubhāvena pūrentī. Tena nimmitānaṃ avatthukavacanaṃ na hoti.

Senāsanaṃ paññāpetvā punadeva veḷuvanaṃ paccāgacchatīti tehi saddhiṃ janapadakathaṃ kathento na nisīdati, attano vasanaṭṭhānameva paccāgacchati.

383. Mettiyabhūmajakāti mettiyo ceva bhūmajako ca, chabbaggiyānaṃ aggapurisā ete. **Lāmakāni ca bhattānīti** senāsanaṃ tāva navakānaṃ lāmakāni pāpuṇantīti anacchariyamaṃ. Bhattāni pana salākāyo pacchīyaṃ vā cīvarabhoge vā pakkhipitvā āloṭevā ekamekaṃ uddharitvā paññāpentī, tānīpi tesam mandapuñātāya lāmakāni sabbapacchimāneva pāpuṇanti. Yampi ekacārikabhattaṃ hoti, tampi etesaṃ pattadivase lāmakāṃ vā hoti, ete vā disvāva paṇītaṃ adatvā lāmakameva denti.

Abhisankhārikanti nānāsambhārehi abhisankharitvā kataṃ susajjitaṃ, susampādītanti attho. **Kaṇājakanti** sakuṇḍakabhattaṃ. **Bilaṅgadutiyaṃ** kañjikadutiyaṃ.

Kalyāṇabhaddikoti kalyāṇaṃ sundaraṃ ativiya paṇītaṃ bhaddamassāti kalyāṇabhaddiko, paṇītaḍāyakattā bhaddeneva paṇīnāto. **Catukkabhaddaṃ detīti** cattāri bhaddāni deti, taddhitavohārena pana “catukkabhadda”nti vuttaṃ. **Upaṭṭhitvā parivāsātīti** sabbakammante vissajjtvā mahantaṃ pūjāsakkāraṃ katvā samīpe ṭhatvā parivāsati. **Odanena pucchantīti** odanahattā upasaṅkamitvā “kiṃ bhante odanaṃ demā”ti pucchanti, evaṃ karaṇattheveva karaṇavacanaṃ hoti. Esa nayo sūpādīsu.

Svātanāyāti sve bhavo bhaddaparibhogo svātano tassatthāya, svātanāya sve kattabbassa bhaddaparibhogassatthāyāti vuttaṃ hoti. **Uddiṭṭhaṃ hotīti** pāpetvā dinnaṃ hoti. **Mettiyabhūmajānaṃ kho gahapatīti** idaṃ thero asamannāharitvā āha. Evaṃbalavatī hi tesam mandapuññatā, yaṃ sativapullappattānampi asamannāhāro hoti. **Ye jēti ettha jēti** dāsīṃ ālapati.

Hiyyo kho āvuso amhākaṅkanti rattiṃ sammantayamānā atītaṃ divasabhāgaṃ sandhāya “hiyyo”ti vadanti. **Na cīttarūpanti** na cīttānurūpaṃ, yathā pubbe yattakaṃ icchanti, tattakaṃ supanti, na evaṃ supīṃsu, appakameva supīṃsūti vuttaṃ hoti.

Bahārāmakotṭhaketi veḷuvanavīhārassa bahīdvārakotṭhake. **Pattakkhandhāti** patitakkhandhā khandhaṭṭhikaṃ nāmetvā nisinnā. **Pajjhāyantāti** padhūpāyanta.

Yato nivātaṃ tato savātanti yatha nivātaṃ appakopi vāto natthi, tatha mahāvāto utṭhitoti adhippāyo. **Udakaṃ maññe ādittanti** udakaṃ viya ādittaṃ.

384. Sarasi tvaṃ dabba evarūpaṃ kattāti tvaṃ dabba evarūpaṃ kattā sarasi. Atha vā sarasi tvaṃ dabba evarūpaṃ yathāyaṃ bhikkhunī āha, kattā dhāsi evarūpaṃ, yathāyaṃ bhikkhunī āhāti evaṃ yojetvāpettha attho daṭṭhabbo. Ye pana “katvā”ti paṭhanti tesam ujukameva.

Yathā maṃ bhante bhagavā jānātīti thero kiṃ dasseti. Bhagavā bhante sabbaññū, ahañca khīṇāsavo, natthi mayhaṃ vatthupaṭisevanā, taṃ maṃ bhagavā jānāti, tatrāhaṃ kiṃ vakkhāmi, yathā maṃ bhagavā jānāti tathevāhaṃ daṭṭhabboti.

Na kho dabba dabbā evaṃ nibbeḥentīti ettha na kho dabba paṇḍitā yathā tvaṃ parappaccayena nibbeḥesi, evaṃ nibbeḥenti; api ca kho yadeva sāmaṃ nītaṃ tena nibbeḥentīti evamattho daṭṭhabbo. **Sace tayā kataṃ katanti** iminā kiṃ dasseti? Na hi sakkā parisabalena vā pakkhupatthambhena vā akārako kārako kātum, kārako vā akārako kātum, tasmā yaṃ sayam kataṃ vā akataṃ vā tadeva vattabbanti dasseti. Kasmā pana bhagavā jānantopi “ahaṃ jānāmi, khīṇāsavo tvaṃ; natthi tuyhaṃ doso, ayaṃ bhikkhunī musāvādī”ti nāvocāti? Parānuddayatāya. Sace hi bhagavā yaṃ yaṃ jānāti taṃ taṃ vadeyya, aññena pārājikaṃ āpannena puṭṭhena “ahaṃ jānāmi tvaṃ pārājiko”ti vattabbaṃ bhaveyya, tato so puggalo “ayaṃ pubbe dabbam mallaputtaṃ suddham katvā idāni maṃ asuddham karoti; kassa dāni kiṃ vadāmi, yatra satthāpi sāvakesu chandāgatiṃ gacchati; kuto imassa sabbaññubhāvo”ti āghātaṃ bandhitvā apāyūpago bhaveyya, tasmā bhagavā imāya parānuddayatāya jānantopi nāvoca.

Kiñca bhīyyo upavādaparivajjanatopi nāvoca. Yadi hi bhagavā evaṃ vadeyya, evaṃ upavādo bhaveyya “dabbassa mallaputtassa vuṭṭhānaṃ nāma bhāriyaṃ, sammāsambuddham pana sakkhiṃ labhitvā vuṭṭhito”ti. Idañca vuṭṭhānalakkhaṇaṃ maññamānā “buddhakālepi sakkhinā suddhi vā asuddhi vā hoti mayam jānāma, ayaṃ puggalo asuddho”ti evaṃ pāpabhikkhū lajjimpi vināseyyunti. Apica anāgatepi bhikkhū otiṇṇe vatthusmiṃ codetvā sāretvā “sace tayā kataṃ, ‘kata’nti vadehī”ti lajjīnaṃ paṭiññaṃ gahetvā kammaṃ karissantīti vinayalakkhaṇe tantim ṭhapento “ahaṃ jānāmi”ti avatvāva “sace tayā kataṃ, ‘kata’nti vadehī”ti āha.

Nābhijānāmi supinantenapi methunaṃ dhammaṃ paṭisevitāti supinantenapi methunaṃ dhammaṃ na abhijānāmi, na paṭisevitā ahanti vuttaṃ hoti. Atha vā paṭisevitā hutvā supinantenapi methunaṃ dhammaṃ na jānāmiti vuttaṃ hoti. Ye pana “paṭisevitvā”ti paṭhanti tesam ujukameva. **Pageva jāgaroti** jāgaranto pana paṭhamāyeva na jānāmiti.

Tena hi bhikkhave mettīyaṃ bhikkhunim nāsethāti yasmā dabbassa ca imissā ca vacanaṃ na ghaṭṭiyati tasmā mettīyaṃ bhikkhunim nāsethāti vuttaṃ hoti.

Tatha **tisso nāsanā** – liṅganāsanā, saṃvāsānāsanā, daṇḍakammaṇāsanāti. Tāsu “dūsako nāsetabbo”ti (pārā.

66) ayam **“liṅganāsana”**. Āpattiyā adassane vā appaṭikamme vā pāpikāya diṭṭhiyā appaṭinissagge vā ukkhepanīyakammaṃ karonti, ayam **“samvāsana”**. “Cara pire vinassa”ti (pāci. 429) daṇḍakammaṃ karonti, ayam **“daṇḍakammaṃ nāsana”**. Idha pana liṅganāsanam sandhāyāha – “mettiyam bhikkhunim nāsethā”ti.

Ime ca bhikkhū anuyuñjathāti iminā imaṃ dīpeti “ayam bhikkhunī attano dhammatāya akārikā addhā aññehi uyyojitā, tasmā yehi uyyojitā ime bhikkhū anuyuñjatha gavesatha jānāthā”ti.

Kiṃ pana bhagavatā mettiyā bhikkhunī paṭiññāya nāsitā appaṭiññāya nāsitāti, kiñcetha yadi tāva paṭiññāya nāsitā, thero kārako hoti sadoso? Atha appaṭiññāya, thero akārako hoti niddoso.

Bhātiyarājakālepi mahāvihāravāsīnañca abhayagirivāsīnañca therānaṃ imasmiṃyeva pade vivādo ahoṣi. Abhayagirivāsīnopi attano suttaṃ vatvā “tumhākaṃ vāde thero kārako hoti”ti vadanti. Mahāvihāravāsīnopi attano suttaṃ vatvā “tumhākaṃ vāde thero kārako hoti”ti vadanti. Pañho na chijjati. Rājā sutvā there sannipātetvā dīghakārāyanam nāma brāhmaṇajātiyam amaccaṃ “therānaṃ kathaṃ suñāhi”ti āñāpesi. Amacco kira paṇḍito bhāsantarakusalo so āha – “vadantu tāva therā sutta”nti. Tato abhayagiritherā attano suttaṃ vadiṃsu – “tena hi, bhikkhave, mettiyam bhikkhunim sakāya paṭiññāya nāsethā”ti. Amacco “bhante, tumhākaṃ vāde thero kārako hoti sadoso”ti āha. Mahāvihāravāsīnopi attano suttaṃ vadiṃsu – “tena hi, bhikkhave, mettiyam bhikkhunim nāsethā”ti. Amacco “bhante, tumhākaṃ vāde thero akārako hoti niddoso”ti āha. Kiṃ panettha vuttam? Yam pacchā vuttam vicāritañhetam aṭṭhakathācariyehi, bhikkhu bhikkhum amūlakena antimavatthunā anuddhamseti, saṅghādiseso; bhikkhunim anuddhamseti, dukkaṭam. **Kurundiyaṃ** pana “musāvāde pācittiya”nti vuttam.

Tatrāyam vicāraṇā, purimanaye tāva anuddhamśanādhippāyattā dukkaṭameva yujjati. Yathā satipi musāvāde bhikkhuno bhikkhusmiṃ saṅghādiseso, satipi ca musāvāde asuddham suddhadiṭṭhino akkosādhippāyena vadantassa omasavādeneva pācittiyam, na sampajānamusāvādena; evaṃ idhāpi anuddhamśanādhippāyattā sampajānamusāvāde pācittiyam na yujjati, dukkaṭameva vuttam. Pacchimanayepi musāvādattā pācittiyameva yujjati, vacanappamāṇato hi anuddhamśanādhippāyena bhikkhussa bhikkhusmiṃ saṅghādiseso. Akkosādhippāyassa ca omasavādo. Bhikkhussa pana bhikkhuniyā dukkaṭantivacanam natthi, sampajānamusāvāde pācittiyanti vacanamatthi, tasmā pācittiyameva yujjati.

Tatra pana idaṃ upaparikkhitabbaṃ – “anuddhamśanādhippāye asati pācittiyam, tasmim sati kena bhavitabba”nti? Tatra yasmā musā bhaṇantassa pācittiyā siddhepi amūlakena saṅghādisesena anuddhamśane visum pācittiyam vuttam, tasmā anuddhamśanādhippāye sati sampajānamusāvāde pācittiyassa okāso na dissati, na ca sakkā anuddhamśentassa anāpattiyā bhavitunti purimanayovettha parisuddhataro khāyati. Tathā bhikkhunī bhikkhunim amūlakena antimavatthunā anuddhamseti saṅghādiseso, bhikkhum anuddhamseti dukkaṭam, tatra saṅghādiseso vuṭṭhānagāmī dukkaṭam, desanāgāmī etehi nāsanā natthi. Yasmā pana sā pakatiyāva dussilā pāpabhikkhunī idāni ca sayameva “dussilāmhī”ti vadati tasmā nam bhagavā asuddhattāyeva nāsesīti.

Atha kho mettiyabhūmajakāti evaṃ “mettiyam bhikkhunim nāsetha, ime ca bhikkhū anuyuñjathā”ti vatvā uṭṭhāyāsana vihāram pavīṭṭhe bhagavati tehi bhikkhūhi “detha dāni imissā setakāni”ti nāsiyamānam tam bhikkhunim disvā te bhikkhū tam mocetukāmatāya attano aparādham āvikariṃsu, etamattham dassetuṃ **“atha kho mettiyabhūmajakā”**tiādi vuttam.

385-6. Duṭṭho dosoti dūsito ceva dūsako ca. Uppanne hi dose puggalo tena dosena dūsito hoti pakatibhāvam jahāpito, tasmā “duṭṭho”ti vuccati. Parañca dūseti vināseti, tasmā “doso”ti vuccati. Iti “duṭṭho doso”ti ekassevetam puggalassa ākāraṇānattena nidassanam, tena vuttam “duṭṭho dosoti dūsito ceva dūsako cā”ti tattha saddalakkhaṇam pariyesitabbaṃ. Yasmā pana so “duṭṭho doso”ti saṅkhyam gato paṭighasamaṅgīpuggalo kupitādibhāve ṭhitova hoti, tenassa padabhājane **“kupito”**tiādi vuttam. Tattha **kupitoti** kuppabhāvam pakatito cavanabhāvam patto. **Anattamanoti** na sakamano attano vase aṭṭhitacitto; apica pītisukhehi na attamano na attacittoti anattamano. **Anabhiraddhoti** na sukhito na vā pasādītoti anabhiraddho. Paṭighena āhatam cittamassāti **āhatacitto**. Cittathaddhabhāvaccittakacavarasaṅkhātam paṭighakhilam jātamassāti **khilajāto**. **Appatītoti** nappatīto pītisukhādīhi vajjito, na abhisatōti attho. Padabhājane pana yesam dhammānam vasena appatīto hoti, te dassetuṃ **“tena ca kopenā”**tiādi vuttam.

Tattha **tena ca kopenāti** yena duṭṭhoti ca kupitoti ca vutto ubhayampi hetam pakatibhāvam jahāpanato ekākāram hoti. **Tena ca dosenāti** yena “doso”ti vutto. Imehi dvīhi saṅkhārakkhandhameva dasseti.

Tāya ca anattamanatāyāti yāya “anattamano”ti vutto. **Tāya ca anabhiraddhiyāti** yāya “anabhiraddho”ti vutto. Imehi dvīhi vedanākkhandhaṃ dasseti.

Amūlakena pārājikenāti ettha nāssa mūlanti amūlakaṃ, taṃ panassa amūlakattaṃ yasmā codakavasena adhippettaṃ, na cuditakavasena. Tasmā tamatthaṃ dassetuṃ padabhājane “amūlakaṃ nāma aditthaṃ asutaṃ aparisaṅkita”nti āha. Tena imaṃ dīpeti “yaṃ pārājikaṃ codakena cuditakamhi puggale neva dīttaṃ na suttaṃ na parisāṅkitaṃ idaṃ etesaṃ dassanasavanaparisaṅkāsaṅkhātānaṃ mūlānaṃ abhāvato amūlakaṃ nāma, taṃ pana so āpanno vā hotu anāpanno vā etaṃ idha appamañanti.

Tattha **aditthaṃ** nāma attano pasādacakkhunā vā dibbacakkhunā vā aditthaṃ. **Asuttaṃ** nāma tatheva kenaci vuccamānaṃ na suttaṃ. **Aparisaṅkitaṃ** nāma cittaṃ aparisaṅkitaṃ.

“**Ditthaṃ**” nāma attanā vā parena vā pasādacakkhunā vā dibbacakkhunā vā dīttaṃ. “**Suttaṃ**” nāma tatheva suttaṃ. “**Parisaṅkita**”**mpi** attanā vā parena vā parisāṅkitaṃ. Tattha attanā dīttaṃ dīttameva, parehi dīttaṃ attanā suttaṃ, parehi suttaṃ, parehi parisāṅkitaṃ idaṃ pana sabbampi attanā sutatthāneyeva tiṭṭhati.

Parisaṅkitaṃ pana tividdhaṃ – dīttaparisaṅkitaṃ, sutaparisaṅkitaṃ, mutaparisaṅkitaṃ. Tattha dīttaparisaṅkitaṃ nāma eko bhikkhu uccārapassāvakkamma gāmasamīpe ekaṃ gumbaṃ pavitṭho, aññatarāpi itthi kenacideva karaṇīyena taṃ gumbaṃ pavisitvā nivattā, nāpi bhikkhu itthiṃ addasa; na itthi bhikkhuṃ, adisvāva ubhopi yathārucciṃ pakkantā, aññataro bhikkhu ubhinnaṃ tato nikkhamaṃ sallakkhetvā “addhā imesaṃ kataṃ vā karissanti vā”ti parisāṅkati, idaṃ dīttaparisaṅkitaṃ nāma.

Sutaparisaṅkitaṃ nāma idhekacco andhakāre vā paṭicchane vā okāse mātugāmena saddhiṃ bhikkhuno tādisaṃ paṭisanthāravacanaṃ suṇāti, samīpe aññaṃ vijjamaṇampi “atthi natthi”ti na jānāti, so “addhā imesaṃ kataṃ vā karissanti vā”ti parisāṅkati, idaṃ sutaparisaṅkitaṃ nāma.

Mutaparisaṅkitaṃ nāma sambahulā dhuttā rattibhāge pupphagandhamasasurādīni gahetvā itthi saddhiṃ ekaṃ paccantavihāraṃ gantvā maṇḍape vā bhojanasālādīsū vā yathāsukhaṃ kīlītvā pupphādīni vikiritvā gatā, punadvise bhikkhū taṃ vippakāraṃ disvā “kassidaṃ kamma”nti vicinanti. Tatra ca kenaci bhikkhunā pageva vuṭṭhahitvā vattasīna maṇḍapaṃ vā bhojanasālaṃ vā paṭijaggantena pupphādīni āmaṭṭhāni honti, kenaci upaṭṭhākakulato ābhatehi pupphādīni pūjā katā hoti, kenaci bhesajjattaṃ ariṭṭhaṃ pītaṃ hoti, atha te “kassidaṃ kamma”nti vicinantaṃ bhikkhū tesāṃ hatthagandhañca mukhagandhañca ghāyitvā te bhikkhū parisāṅkanti, idaṃ mutaparisaṅkitaṃ nāma.

Tattha dīttaṃ atthi samūlakaṃ, atthi amūlakaṃ; dīttameva atthi saññāsamūlakaṃ, atthi saññāamūlakaṃ. Esa nayo sutepi. Parisaṅkitaṃ pana dīttaparisaṅkitaṃ atthi samūlakaṃ, atthi amūlakaṃ; dīttaparisaṅkitaṃ atthi saññāsamūlakaṃ, atthi saññāamūlakaṃ. Esa nayo sutamutaparisaṅkitesu. Tattha dīttaṃ samūlakaṃ nāma pārājikaṃ āpajantaṃ disvāva “dīttaṃ mayā”ti vadati, amūlakaṃ nāma paṭicchannokāsato nikkhamantaṃ disvā vītikkamaṃ adisvā “dīttaṃ mayā”ti vadati. Dīttameva saññāsamūlakaṃ nāma disvāva dīttasaññi hutvā codeti, saññāamūlakaṃ nāma pubbe pārājikavītikkamaṃ disvā pacchā adīttasaññi jāto, so saññāya amūlakaṃ katvā “dīttaṃ mayā”ti codeti. Etena nayena sutamutaparisaṅkitānīpi vitthārato vedītabbāni. Ettha ca sabbappakāreṇāpi samūlakena vā saññāsamūlakena vā codentassa anāpatti, amūlakena vā pana saññāamūlakena vā codentasseva āpatti.

Anuddhamseyyāti dhamseyya padhamseyya abhibhaveyya ajjhottareyya. Taṃ pana anuddhamsaṃ yasmā attanā codentopi parena codāpentopi karotiyeva, tasmāssa padabhājane “codeti vā codāpeti vā”ti vuttaṃ.

Tattha **codetīti** “pārājikaṃ dhammaṃ āpannosī”ti dīdhi vacanehi sayāṃ codeti, tassa vācāya vācāya saṅghādiseso. **Codāpetīti** attanā samīpe ṭhatvā aññaṃ bhikkhu āṇāpeti, so tassa vacanena taṃ codeti, codāpakasseva vācāya vācāya saṅghādiseso. Atha sopi “mayā dīttaṃ suttaṃ atthi”ti codeti, dvinnampi janānaṃ vācāya vācāya saṅghādiseso.

Codanāppabhedakosallatthaṃ panettha ekavattuekacodakādicatukkaṃ tāva vedītabbaṃ. Tattha eko bhikkhu ekaṃ bhikkhuṃ ekena vatthunā codeti, imissā codanāya ekaṃ vatthu eko codako. Sambahulā ekaṃ ekavattunā codenti, pañcasatā mettīyabhūmajakappamukhā chabbaggiyā bhikkhū āyasmantaṃ dabbāṃ mallaputtamiva, imissā codanāya ekaṃ vatthu nānacodakā. Eko bhikkhu ekaṃ bhikkhuṃ sambahulehi vatthūhi codeti, imissā codanāya nānavatthūhi eko codako. Sambahulā sambahule sambahulehi vatthūhi codenti, imissā codanāya nānavatthūhi

nānācodakā.

Codetuṃ pana ko labhati, ko na labhatīti? Dubbalacodakavacanāṃ tāva gahetvā koci na labhati. Dubbalacodako nāma sambahulesu kathāsallāpena nisennesu eko ekaṃ ārabha anodissakaṃ katvā pārājīkavattuṃ katheti, añño taṃ sutvā itarassa gantvā āroceti. So taṃ upasaṅkamitvā “tvaṃ kira maṃ idaṅcīdaṅca vadasī”ti vadati. So “nāhaṃ evarūpaṃ jānāmi, kathāpavattiyāṃ pana mayā anodissakaṃ katvā vuttamatthi, sace ahaṃ tava imaṃ dukkhupattim jāneyyaṃ, ettakampi na katheyya”nti ayaṃ dubbalacodako. Tassetāṃ kathāsallāpaṃ gahetvā taṃ bhikkhuṃ koci codetuṃ na labhati. Etaṃ pana aggahetvā sīlasampanno bhikkhu bhikkhuṃ vā bhikkhuniṃ vā sīlasampannā ca bhikkhuni bhikkhuniṃeva codetuṃ labhatīti **mahāpadumatthero** āha. **Mahāsumatthero** pana “pañcapi sahadhammikā labhantī”ti āha. **Godattatthero** pana “na koci na labhati”ti vatvā “bhikkhussa sutvā codeti, bhikkhuniyā sutvā codeti...pe... titthiyasāvakanāṃ sutvā codetī”ti idaṃ suttamāhari. Tiṇṇampi therānaṃ vāde cudītakasseva paṭiññāya kāretabbo.

Ayaṃ pana codanā nāma dūtaṃ vā paṇṇaṃ vā sāsanaṃ vā pesetvā codentassa sīsaṃ na eti, puggalassa pana samīpe ṭhatvāva hatthamuddāya vā vacībhedena vā codentasseva sīsaṃ eti. Sikkhāpaccakkhānameva hi hatthamuddāya sīsaṃ na eti, idaṃ pana anuddhaṃsanaṃ abhūtārocanaṅca etiyeva. Yo pana dvinnaṃ ṭhitatṭhāne ekaṃ niyametvā codeti, so ce jānāti, sīsaṃ eti. Itaro jānāti, sīsaṃ na eti. Dvepi niyametvā codeti, eko vā jānātu dve vā, sīsaṃ etiyeva. Esava nayo sambahulesu. Taṅkhaṇeyeva ca jānanaṃ nāma dukkaraṃ, samayena āvajjitvā ṇāte pana ṇātameva hoti. Pacchā ce jānāti, sīsaṃ na eti. Sikkhāpaccakkhānaṃ abhūtārocanaṃ duṭṭhullavācā-attakāma-duṭṭhadosaḥbhūtārocanaṃ sikkhāpadānīti sabbāneva hi imāni ekaparicchedāni.

Evaṃ kāyavācāvasena cāyaṃ duvidhāpi codanā. Puna diṭṭhacodanā, sutacodanā, parisāṅkitacodanāti tividhā hoti. Aparāpi catubbidhā hoti – sīlavipatticodanā, ācāravipatticodanā, diṭṭhivipatticodanā, ājīvavipatticodanāti. Tattha garukānaṃ dvinnaṃ āpattikkhandhānaṃ vasena sīlavipatticodanā veditabbā. Avasesānaṃ vasena ācāravipatticodanā, micchādīṭṭhiantaggāhikadiṭṭhivasena diṭṭhivipatticodanā, ājīvahetu paññāttānaṃ channaṃ sikkhāpadānaṃ vasena ājīvavipatticodanā veditabbā.

Aparāpi catubbidhā hoti – vatthusandassanā, āpattisandassanā, saṃvāsapaṭikkhepo, sāmīcipaṭikkhepoti. Tattha **vatthusandassanā** nāma “tvaṃ methunaṃ dhammaṃ paṭisevittha, adinnaṃ ādiyittha, manussaṃ ghātayittha, abhūtaṃ ārocayitthā”ti evaṃ pavattā. **Āpattisandassanā** nāma “tvaṃ methunadhammapārājīkāpattim āpanno”ti evamādinayappavattā. **Samvāsapaṭikkhepo** nāma “natthi tayā saddhiṃ uposatho vā pavāraṇā vā saṅghakammaṃ vā”ti evaṃ pavattā; ettāvātā pana sīsaṃ na eti, “assamaṇosi asakyaputtīyosi”tiādivacanehi saddhiṃ ghaṭiteyeva sīsaṃ eti. **Sāmīcipaṭikkhepo** nāma abhivādana-paccuṭṭhāna-añjalikamma-bījanādīkammānaṃ akaraṇaṃ. Taṃ paṭipāṭiyā vandanādīni karoto ekassa akatvā sesānaṃ karaṇakāle veditabbaṃ. Ettāvātā ca codanā nāma hoti, āpatti pana sīsaṃ na eti. “Kasmā mama vandanādīni na karosi”ti pucchite pana “assamaṇosi asakyaputtīyosi”tiādivacanehi saddhiṃ ghaṭiteyeva sīsaṃ eti. Yāgubhattādinā pana yaṃ icchatī taṃ āpucchati, na tāvatā codanā hoti.

Aparāpi **pātimokkhaṭṭhapanakkhandhake** “ekaṃ, bhikkhave, adhammikaṃ pātimokkhaṭṭhapanāṃ ekaṃ dhammika”nti ādiṃ “katvā yāva dasa adhammikāni pātimokkhaṭṭhapanāni dasa dhammikāni”ti (cūlava. 387) evaṃ adhammikā pañcapanāñāsa dhammikā pañcapanāñāsāti dasuttarasataṃ codanā vuttā. Tā diṭṭhena codentassa dasuttarasataṃ, sutena codentassa dasuttarasataṃ, parisāṅkitena codentassa dasuttarasatanti tiṃsāni tīni satāni honti. Tāni kāyena codentassa, vācāya codentassa, kāyavācāhi codentassāti tiguṇāni katāni navutāni nava satāni honti. Tāni attanā codentassāpi parena codāpentassāpi tattakānevāti vīsatiūnāni dve saḥassāni honti, puna diṭṭhādībhede samūlakāmūlakavasena anekasaḥassā codanā hontīti veditabbā.

Imasmimṃ pana ṭhāne ṭhatvā aṭṭhakathāya “attādānaṃ ādātukāmena upāli bhikkhunā pañcaṅgasamannāgataṃ attādānaṃ ādātāba”nti (cūlava. 398) ca “codakena upāli bhikkhunā paraṃ codetukāmena pañca dhamme ajjhataṃ paccavekkhitvā paro codetabbo”ti (cūlava. 399) ca evaṃ upālipañcakādīsū vuttāni bahūni suttāni āharitvā attādānalakkhaṅgaṅca codakavattaṅca cudītakavattaṅca saṅghena kātabbakiccaṅca anuvijjakavattaṅca sabbāṃ vitthārena kathitaṃ, taṃ mayaṃ yathāgataṭṭhāneyeva vaṇṇayissāma.

Vuttappabhedāsu pana imāsu codanāsu yāya kāyaci codanāya vasena saṅghamajjhe osaṭe vatthusmimṃ cudītakacodakā vattabbā “tumhe amhākaṃ vinicchayena tuṭṭhā bhavissathā”ti. Sace “bhavissāmā”ti vadanti, saṅghena taṃ adhikaraṇaṃ sampaṭicchitabbaṃ. Atha pana “vinicchīnatha tāva, bhante, sace amhākaṃ khamissati, gaṇhissāmā”ti vadanti. “Cetiyaṃ tāva vandathā”tiādiṃ vatvā dīghasuttaṃ katvā vissajjitabbaṃ. Te ce cirarattaṃ kilantā pakkantaparisā upacchinnapakkhā hutvā puna yācanti, yāvattiyāṃ paṭikkhipitvā yadā nimmadā honti tadā

nesaṃ adhikaraṇaṃ vinicchinitabbaṃ. Vinicchinantehi ca sace alajjussannā hoti, parisā ubbāhikāya taṃ adhikaraṇaṃ vinicchinitabbaṃ. Sace bālussannā hoti parisā “tumhākaṃ sabhāge vinayadhare pariyesathā”ti vinayadhare pariyesāpetvā yena dhammena yena vinayena yena satthusāsanaena taṃ adhikaraṇaṃ vūpasamati, tathā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasametabbaṃ.

Tattha ca “**dhammo**”ti bhūtaṃ vatthu. “**Vinayo**”ti codanā sāraṇā ca. “**Satthusāsana**”nti ñattisampadā ca anusāvanasampadā ca. Tasmā codakena vatthusmiṃ ārocite cuditako pucchitabbo “santametaṃ, no”ti. Evaṃ vatthuṃ upaparikkhitvā bhūtena vatthunā codetvā sāretvā ca ñattisampadāya anusāvanasampadāya ca taṃ adhikaraṇaṃ vūpasametabbaṃ. Tatra ce alajjī lajjim codeti, so ca alajjī bālo hoti abyatto nāssa nayo dātabbo. Evaṃ pana vattabbo – “kimhi naṃ codesī”ti? Addhā so vakkhati – “kimidaṃ, bhante, kimhi naṃ nāmā”ti. Tvaṃ kimhi nampi na jānāsi, na yuttaṃ tayā evarūpena bālena paraṃ codetunti uyyojetabbo nāssa anuyogo dātabbo. Sace pana so alajjī paṇḍito hoti byatto diṭṭhena vā sutena vā ajjhottharivā sampādetuṃ sakkoti etassa anuyogaṃ datvā lajjisseva paṭiññāya kammaṃ kātappaṃ.

Sace lajjī alajjim codeti, so ca lajjī bālo hoti abyatto, na sakkoti anuyogaṃ dātuṃ. Tassa nayo dātabbo – “kimhi naṃ codesī sīlavipattiyā vā ācāravipattiādīsu vā ekissā”ti. Kasmā pana imasseva evaṃ nayo dātabbo, na itarassa? Nanu na yuttaṃ vinayadharānaṃ agatigamananti? Na yuttameva. Idaṃ pana agatigamaṇaṃ na hoti, dhammānuggaho nāma eso alajjiniggahatthāya hi lajjipaggahatthāya ca sikkhāpadaṃ paññattaṃ. Tatra alajjī nayaṃ labhitvā ajjhottharanto ehīti, lajjī pana nayaṃ labhitvā diṭṭhe diṭṭhasantānena, sute sutasantānena paṭiṭṭhāya kathessati, tasmā tassa dhammānuggaho vaṭṭati. Sace pana so lajjī paṇḍito hoti byatto, paṭiṭṭhāya katheti, alajjī ca “etampi natthi, etampi natthī”ti paṭiññaṃ na deti, alajjissa paṭiññāya eva kātappaṃ.

Tadatthadīpanatthañca idaṃ vatthu veditappaṃ. **Tepītakacūlābhayatthero** kira lohapāsādassa heṭṭhā bhikkhūnaṃ vinayaṃ kathetvā sāyanhasamaye vuṭṭhāti, tassa vuṭṭhānasamaye dve attapaccatthikā kathaṃ pavattesuṃ. Eko “etampi natthi, etampi natthī”ti paṭiññaṃ na deti. Atha appāvasese paṭhamayāme therassa tasmim puggale “ayaṃ paṭiṭṭhāya katheti, ayaṃ pana paṭiññaṃ na deti, bahūni osaṭāni addhā etaṃ kataṃ bhavissati”ti asuddhaladdhi uppannā. Tato bījanīdaṇḍakena pādakathalikāya saññaṃ datvā “ahaṃ āvuso vinicchinituṃ ananucchaviko aññaena vinicchinaṇḍepēhī”ti āha. Kasmā bhanteti? Thero tamatthaṃ ārocesi, cudītakapuggalassa kāye dāho uṭṭhito, tato so therāṃ vanditvā “bhante, vinicchinituṃ anurūpena vinayadharena nāma tumhādiseneva bhavituṃ vaṭṭati. Codakena ca dīdiseneva bhavituṃ vaṭṭati”ti vatvā setakāni nivāsetvā “ciraṃ kilamitattha mayā”ti khamāpetvā pakkāmi.

Evaṃ lajjinā codiyamāno alajjī bahūsipi vatthūsu uppannesu paṭiññaṃ na deti, so neva “suddho”ti vattabbo na “asuddho”ti. Jīvamatako nāma āmakapūṭiko nāma cesa.

Sace panassa aññampi tādisaṃ vatthuṃ uppajjati na vinicchinitabbaṃ. Tathā nāsītakova bhavissati. Sace pana alajjīyeva alajjim codeti, so vattabbo “āvuso tava vacanenāyaṃ kiṃ sakkā vattu”nti itarampi tatheva vatvā ubhopi “ekasambhogaparibhogā hutvā jīvathā”ti vatvā uyyojetabbā, sīlatthāya tesāṃ vinicchayo na kātabbo. Pattacīvaraparivenādiatthāya pana patirūpaṃ sakkhim labhitvā kātabbo.

Atha lajjī lajjim codeti, vivādo ca nesaṃ kismiñcīdeva appamattako hoti, saññāpetvā “mā evaṃ karothā”ti accayaṃ desāpetvā uyyojetabbā. Atha panettha cudītakena sahasā viraddhaṃ hoti, ādīto paṭṭhāya alajjī nāma natthi. So ca pakkhānurakkhaṇatthāya paṭiññaṃ na deti, “mayāṃ saddahāma, mayāṃ saddahāmā”ti bahū uṭṭhahanti. So tesāṃ paṭiññāya ekavāraṃ dēvāraṃ suddho hotu. Atha pana viraddhakālato paṭṭhāya ṭhāne na tiṭṭhati, vinicchayo na dātabbo.

Evaṃ yāya kāyaci codanāya vasena saṅghamajjhe osaṭe vatthusmiṃ cudītakacodakesu paṭipattim ñatvā tassāyeva codanāya sampattivipattijānanatthaṃ ādimajjhapariyosānādīnaṃ vasena vinicchayo veditabbo. Seyyathidaṃ codanāya ko ādi, kiṃ majjhe, kiṃ pariyoṣānaṃ? Codanāya “ahaṃ taṃ vattukāmo, karotu me āyasmā okāsa”nti evaṃ okāsakammaṃ ādi, otiññena vatthunā codetvā sāretvā vinicchayo majjhe, āpattiyāṃ vā anāpattiyāṃ vā paṭiṭṭhāpanena samatho pariyoṣānaṃ.

Codanāya kati mūlāni, kati vatthūni, kati bhūmiyo? Codanāya dve mūlāni – samūlikā vā amūlikā vā; tīṇi vatthūni – diṭṭhaṃ, sutāṃ, parisāṅkitaṃ; pañca bhūmiyo – kālena vakkhāmi no akālena, bhūtena vakkhāmi no abhūtena, saṅghena vakkhāmi no pharusena, atthasaṃhitena vakkhāmi no anattasaṃhitena, mettacitto vakkhāmi no dosantaroti. Imāya ca pana codanāya codakena puggalena “parisuddhakāyasamācāro nu khomhī”tiādīnā (cūḷava. 399) nayena upālipaṇḍake vuttasu pannarasasu dhammesu paṭiṭṭhātabbaṃ, cudītakena dvīsu dhammesu

patiṭṭhātabbaṃ sacce ca akuppe cāti.

Appeva nāma naṃ imamhā brahmacariyā cāveyyanti api eva nāma naṃ puggalaṃ imamhā seṭṭhacariyā cāveyyaṃ, “sādhu vatassa sacāhaṃ imaṃ puggalaṃ imamhā brahmacariyā cāveyya”nti iminā adhippāyena anuddhaṃseyyāti vuttaṃhoti. Padabhājane pana “brahmacariyā cāveyya”nti imasseva pariyāyamatthaṃ dassetuṃ “bhikkhubhāvā cāveyya”ntiādi vuttaṃ.

Khaṇādīni samayavevacanāni. **Taṃ khaṇaṃ taṃ layaṃ taṃ muhuttaṃ vītivatteti** tasmim̄ khaṇe tasmim̄ laye tasmim̄ muhutte vītivatte. Bhummappattiyā hi idaṃ upayogavacanaṃ.

Samanuggāhiyamānaniddese **yena vatthunā anuddhaṃsito hotīti** catūsu pārājikavatthūsu yena vatthunā codakena cudītaṃ anuddhaṃsito abhibhūto ajjhotthaṃhoti. **Tasmim̄ vatthusmim̄ samanuggāhiyamānoti** tasmim̄ codakena vuttavatthusmim̄ so codako anuvijjakena “kiṃ te diṭṭhaṃ, kinti te diṭṭha”ntiādinā nayena anuvijjiyamāno vīmaṃsiyamāno upaparikkhiyamāno.

Asamanuggāhiyamānaniddese **na kenaci vuccamānoti** anuvijjakena vā aññena vā kenaci, atha vā diṭṭhādīsu vatthūsu kenaci avuccamāno. Etesañca dvinnāṃ mātikāpadānaṃ parato “bhikkhu ca dosaṃ patiṭṭhātī”tiiminā sambandho vedītabbo. Idañhi vuttaṃ hoti – “evaṃ samanuggāhiyamāno vā asamanuggāhiyamāno vā bhikkhu ca dosaṃ patiṭṭhātī paṭicca tiṭṭhati paṭijānāti saṅghādiseso”ti. Idañca amūlakabhāvassa pākāṭakāladassanattameva vuttaṃ. Āpattim̄ pana anuddhaṃsitakkhaṇeyeva āpajjati.

Idāni “amūlakañceva taṃ adhikaraṇaṃ hotī”ti ettha yasmā amūlakalakkhaṇaṃ pubbe vuttaṃ, tasmā taṃ avatvā apubbameva dassetuṃ “**adhikaraṇaṃ nāma**”tiādimāha. Tattha yasmā adhikaraṇaṃ adhikaraṇaṭṭhena ekampi vatthuvaseṇa nānā hoti, tenassa taṃ nānattaṃ dassetuṃ “**cattāri adhikaraṇāni vivādādhikaraṇa**”ntiādimāha. Ko pana so adhikaraṇaṭṭho, yenetāṃ ekam̄ hotīti? Samathehi adhikaraṇīyatā. Tasmā yaṃ adhikicca ārabha paṭicca sandhāya samathā vattanti, taṃ “adhikaraṇa”nti vedītabbaṃ.

Aṭṭhakathāsu pana vuttaṃ – “adhikaraṇanti keci gāhaṃ vadanti, keci cetanaṃ, keci akkhantiṃ keci vohāraṃ, keci paṇṇatti”nti. Puna evaṃ vicāritaṃ “yadi gāho adhikaraṇaṃ nāma, eko attādānaṃ gahetvā sabhāgena bhikkhunā saddhiṃ mantayamāno tattha ādīnavaṃ disvā puna cajati, tassa taṃ adhikaraṇaṃ samathappattaṃ bhavissati. Yadi cetanā adhikaraṇaṃ, “idaṃ attādānaṃ gaṇhāmi”ti uppannā cetanā nirujjhati. Yadi akkhanti adhikaraṇaṃ, akkhantiyā attādānaṃ gahetvāpi aparabhāge vinicchayaṃ alabhamāno vā khamāpito vā cajati. Yadi vohāro adhikaraṇaṃ, kathento āhiṇḍitvā aparabhāge tuṇhī hoti niravo, evamassa taṃ adhikaraṇaṃ samathappattaṃ bhavissati, tasmā paṇṇatti adhikaraṇanti.

Taṃ panetaṃ “methunadhammapārājikāpatti methunadhammapārājikāpattiyā tabbhāgiyā...pe... evaṃ āpattādhikaraṇaṃ āpattādhikaraṇassa tabbhāgiyanti ca vivādādhikaraṇaṃ siyā kusalaṃ siyā akusalaṃ siyā abyākata”nti ca evamādīhi virujjhati. Na hi te paṇṇattiyā kusalādhikāraṇaṃ icchanti, na ca “amūlakena pārājikenā dhammenā”ti ettha āgato pārājikadhammo paṇṇatti nāma hoti. Kasmā? Accantaakusalattā. Vuttampi hetam̄ – “āpattādhikaraṇaṃ siyā akusalaṃ siyā abyākata”nti (pari. 303).

Yañcetaṃ “amūlakena pārājikenā”ti ettha amūlakaṃ pārājikaṃ niddiṭṭhaṃ, tassevāyaṃ “amūlakañceva taṃ adhikaraṇaṃ hotī”ti paṭiniddeso, na paṇṇattiyā na hi aññaṃ niddisitvā aññaṃ paṭiniddisati. Yasmā pana yāya paṇṇattiyā yena abhilāpena codakena so puggalo pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpannoti paññatto, pārājikasāṅkhātassa adhikaraṇassa amūlakattā sāpi paññatti amūlikā hoti, adhikaraṇe pavattattā ca adhikaraṇaṃ. Tasmā iminā pariyāyena paṇṇatti “adhikaraṇa”nti yujjeyya, yasmā vā yaṃ amūlakaṃ nāma adhikaraṇaṃ taṃ sabhāvato natthi, paññattimattameva atthi. Tasmāpi paṇṇatti adhikaraṇanti yujjeyya. Tañca kho idheva na sabbattha. Na hi vivādādīnaṃ paṇṇatti adhikaraṇaṃ. Adhikaraṇaṭṭho pana tesam̄ pubbe vuttasamatthehi adhikaraṇīyatā. Iti iminā adhikaraṇaṭṭhena idhekacco vivādo vivādo ceva adhikaraṇaṅcāti vivādādhikaraṇaṃ. Esa nayo sesesu.

Tattha “idha bhikkhū vivadanti dhammoti vā adhammoti vā”ti evaṃ aṭṭhārasa bhedakaravatthūni nissāya uppanno vivādo **vivādādhikaraṇaṃ**. “Idha bhikkhū bhikkhuṃ anuvadanti sīlavipattiyā vā”ti evaṃ catasso vipattiyo nissāya uppanno anuvādo **anuvādādhikaraṇaṃ**. “Pañcapi āpattikkhandhā āpattādhikaraṇaṃ, sattapi āpattikkhandhā āpattādhikaraṇa”nti evaṃ āpattiyeva **āpattādhikaraṇaṃ**. “Yā saṅghassa kiccayatā karaṇīyatā apalokanakammaṃ ñattikammaṃ ñattidutiyakammaṃ ñatticatutthakamma”nti (cūḷava. 215) evaṃ catubbidham saṅghakiccaṃ **kiccādhikaraṇanti** vedītabbaṃ.

Imasmim panatthe pārājikāpattisaṅkhātāṃ āpattādhikaraṇameva adhippetāṃ. Sesāni atthuddhāravasena vuttāni, ettakā hi adhikaraṇasaddassa atthā. Tesu pārājikameva idha adhippetāṃ. Taṃ diṭṭhādīhi mūlehi amūlakañceva adhikaraṇaṃ hoti. Ayañca bhikkhu dosaṃ paṭiṭṭhāti, paṭicca tiṭṭhati “tucchakaṃ mayā bhaṇita”ntiādīni vadanto paṭijānāti. Tassa bhikkhuno anuddhaṃsitakkhaṇeyeva saṅghādisesoti ayaṃ tāvassa sapadānukkamaniddesassa sikkhāpadassa attho.

387. Idāni yāni tāni saṅkhepato diṭṭhādīni codanāvattḥūni vuttāni, tesāṃ vasena vitthārato āpattiṃ ropetvā dassento “**adiṭṭhassa hoti**”tiādīmāha. Tattha **adiṭṭhassa hoti**ti adiṭṭho assa hoti. Etena codakena adiṭṭho hoti, so puggalo pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpajjantoti attho. Esa nayo asutassa hotītiādīsūpi.

Diṭṭho mayāti diṭṭhosi mayāti vuttaṃ hoti. Esa nayo **suto mayāti**tiādīsūpi. Sesāṃ adiṭṭhamūlake uttānatthameva. Diṭṭhamūlake pana tañce codeti “suto mayā”ti evaṃ vuttānaṃ sutṭādīnaṃ ābhāvena amūlakattaṃ veditabbaṃ.

Sabbasmimyeva ca imasmim codakavāre yathā idhāgatesu “pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpannosi, assamaṇosi, asakyaputtiiyosī”ti imesu vacanesu ekekassa vasena vācāya vācāya saṅghādiseso hoti, evaṃ aññātra āgatesu “dussīlo, pāpadhammo, asucisaṅkassarasamācāro, paṭicchannakammanto, assamaṇo samaṇapaṭiñño, abrahmacārī brahmacāripaṭiñño, antopūti, avassuto, kasambujāto”ti imesūpi vacanesu ekekassa vasena vācāya vācāya saṅghādiseso hotiyeva.

“Natthi tayā saddhiṃ uposatho vā pavāraṇā vā saṅghakammaṃ vā”ti imāni pana suddhāni sīsaṃ na enti, “dussīlosi natthi tayā saddhiṃ uposatho vā”ti evaṃ dussīlādīpadesu pana “pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpannosī”tiādīpadesu vā yena kenaci saddhiṃ ghaṭitāneva sīsaṃ enti, saṅghādisesakarāni honti.

Mahāpadumatthero panāha – “na kevalaṃ idha pāliyaṃ anāgatāni ‘dussīlo pāpadhammo’tiādīpadāneva sīsaṃ enti, ‘koṅṭhosi mahāsāmaṇerosi, mahāupāsakosi, jeṭṭhabbatikosi, nigaṇṭhosi, ājīvakosi, tāpasosi, paribbājakosi, paṇḍakosi, theyyasaṃvāsakosi, titthiyapakkantakosi, tiracchānagatosi, mātughātakosi, pitughātakosi, arahantaghātakosi, saṅghabhedakosi, lohituppādakosi, bhikkhunīdūsakosi, ubhatobyañjanakaosī”ti imānīpi sīsaṃ entiyevā”ti. **Mahāpadumatthero**yeva ca “diṭṭhe vematikotiādīsū yadaggena vematiko tadaggena no kappeti, yadaggena no kappeti tadaggena nassarati, yadaggena nassarati tadaggena pamuṭṭho hoti”ti vadati.

Mahāsumatthero pana ekekaṃ dvidhā bhinditvā catunnampi pāṭekkaṃ nayaṃ dasseti. Kathaṃ? Diṭṭhe vematikoti ayaṃ tāva dassane vā vematiko hoti puggale vā, tattha “diṭṭho nukho mayā na diṭṭho”ti evaṃ dassane vematiko hoti. “Ayaṃ nukho mayā diṭṭho añño”ti evaṃ puggale vematiko hoti. Evaṃ dassanaṃ vā no kappeti puggalaṃ vā, dassanaṃ vā nassarati puggalaṃ vā, dassanaṃ vā pamuṭṭho hoti puggalaṃ vā. Ettha ca **vematikoti** vimatijāto. **No kappeti**ti na saddahati. **Nassarati**ti asāriyamāno nassarati. Yadā pana taṃ “asukasmim nāma bhante ṭhāne asukasmim nāma kāle”ti sārenti tadā sarati. **Pamuṭṭhoti** yo tehi tehi upāyehi sāriyamānōpi nassaratiyevatī. Etenevupāyena codāpakavāropi veditabbo, kevalaṃhi tattha “mayā”ti parihīnaṃ, sesāṃ codakavārasadisameva.

389. Tato paraṃ āpattibhedāṃ anāpattibhedāñca dassetuṃ “**asuddhe suddhadiṭṭhi**”tiādīkaṃ catukkaṃ ṭhapetvā ekamekaṃ padaṃ catūhi catūhi bhedehi niddiṭṭhaṃ, taṃ sabbaṃ pāḷinayeneva sakkā jānituṃ. Kevalaṃ hetthādhippāyabhedo veditabbo. Ayañhi adhippāyo nāma – cāvanādhippāyo, akkosādhippāyo, kammādhippāyo, vuṭṭhānādhippāyo, uposathapavāraṇaṭṭhapanādhippāyo, anuvijjanādhippāyo, dhammakathādhippāyoti anekavidho. Tattha purimesu catūsū adhippāyesu okāsaṃ akārāpentassa dukkaṭaṃ. Okāsaṃ kārāpetvāpi ca sammukhā amūlakena pārājikenā anuddhaṃsentassa saṅghādiseso. Amūlakena saṅghādisesena anuddhaṃsentassa pācittiyaṃ. Ācāravipattiyā anuddhaṃsentassa dukkaṭaṃ. Akkosādhippāyena vadantassa pācittiyaṃ. Asammukhā pana sattahipi āpattikkhandhehi vadantassa dukkaṭaṃ. Asammukhā eva sattavidhampi kammaṃ karontassa dukkaṭameva.

Kurundiyaṃ pana “vuṭṭhānādhippāyena ‘tvaṃ imaṃ nāma āpattiṃ āpanno taṃ paṭikarohi’ti vadantassa okāsakiccaṃ natthi”ti vuttaṃ. Sabbattheva pana “uposathapavāraṇaṃ ṭhapentassa okāsakammaṃ natthi”ti vuttaṃ. Ṭhapanakkhettaṃ pana jānitabbaṃ. “Suṇātu me bhante saṅgho ajjuposatho pannaraso yadi saṅghassa pattakallaṃ saṅgho uposathaṃ kareyya”ti etasmiñhi **re-kāre** anatikkanteyeveva ṭhapetuṃ labbhati. Tato paraṃ pana **yya-kāre** patte na labbhati. Esa nayo pavāraṇāya. Anuvijjakassāpi osaṭe vatthusmim “atthetaṃ tavā”ti anuvijjanādhippāyena vadantassa okāsakammaṃ natthi.

Dhammakathikassāpi dhammāsane nisīditvā “yo idañcidañca karoti, ayaṃ bhikkhu assamaṇo”tiādīnā nayena anodissa dhammaṃ kathentassa okāsakammaṃ natthi. Sace pana odissa niyametvā “asuko ca asuko ca assamaṇo

anupāsako’’ti katheti, dhammāsanato orohitvā āpattiṃ desetvā gantabbaṃ. Yaṃ pana tattha tattha ‘‘anokāsaṃ kārāpetvā’’ti vuttaṃ tassa okāsaṃ akārāpetvāti evamattho veditabbo, na hi koci anokāso nāma atthi, yamokāsaṃ kārāpetvā āpattiṃ āpajjati, okāsaṃ pana akārāpetvā āpajjati. Sesam uttānameva.

Samuṭṭhānādīsu tisamuṭṭhānaṃ – kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato ca samuṭṭhāti. Kiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittaṃ, dukkhavedananti.

Paṭhamaduṭṭhadosasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Dutiyaduṭṭhadosasikkhāpadavaṇṇanā

391. Tena samayena buddho bhagavāti dutiyaduṭṭhadosasikkhāpadaṃ. Tattha handa mayaṃ āvuso imaṃ chagalakaṃ dabbam mallaputtaṃ nāma karomāti te kira paṭhamavattusmiṃ attano manorathaṃ sampādetuṃ asakkontā laddhaniggahā vighātappattā ‘‘idāni jānissāmā’’ti tādisaṃ vatthuṃ pariyesamānā vicaranti. Athekadivasam disvā tuṭṭhā aññamaññaṃ oloketvā evamāhaṃsu – ‘‘handa mayaṃ, āvuso, imaṃ chagalakaṃ dabbam mallaputtaṃ nāma karomā’’ti, ‘‘dabbo mallaputto nāmāya’’nti evamassa nāmaṃ karomāti vuttaṃ hoti. Esa nayo **mettiyaṃ nāma bhikkhuninti** etthāpi.

Te bhikkhū mettiyabhūmajake bhikkhū anuyuñjimsūti evaṃ anuyuñjimsu – ‘‘āvuso, kuhiṃ tumhehi dabbo mallaputto mettiyāya bhikkhuniyā saddhiṃ diṭṭho’’ti? ‘‘Gijjhakūṭapabbatāpāde’’ti. ‘‘Kāya velāya’’ti? ‘‘Bhikkhācāragamanavelāya’’ti. Āvuso dabbā ime evaṃ vadanti – ‘‘tvaṃ tadā kuhi’’nti? ‘‘Veḷuvane bhattāni uddisāmi’’ti. ‘‘Tava tāya velāya veḷuvane atthibhāvaṃ ko jānāti’’ti? ‘‘Bhikkhusaṅgho, bhante’’ti. Te saṅghaṃ pucchimsu – ‘‘jānātha tumhe tāya velāya imassa veḷuvane atthibhāva’’nti. ‘‘Āma, āvuso, jānāma, thero sammutiladdhadivasato paṭṭhāya veḷuvaneyevā’’ti. Tato mettiyabhūmajake āhaṃsu – ‘‘āvuso, tumhākaṃ kathā na sameti, kacci no lesaṃ oḍḍetvā vadathā’’ti. Evaṃ te tehi bhikkhūhi anuyuñjijyamānā āma āvusoti vatvā etamatthaṃ ārocesuṃ.

Kim pana tumhe, āvuso, āyasmantaṃ dabbam mallaputtaṃ aññabhāgiyassa adhikaraṇassāti ettha aññabhāgassa idaṃ, aññabhāgo vā assa atthi aññabhāgiyaṃ. **Adhikaraṇanti** ādhāro veditabbo, vatthu adhiṭṭhānanti vuttaṃ hoti. Yo hi so ‘‘dabbo mallaputto nāmā’’ti chagalako vutto, so yvāyaṃ āyasmato dabbassa mallaputtassa bhāgo koṭṭhāso pakkho manussajāti ceva bhikkhubhāvo ca tato aññassa bhāgassa koṭṭhāsassa pakkhassa hoti tiracchānājatīyā ceva chagalakabhāvassa ca so vā aññabhāgo assa atthi tasmā aññabhāgiyasaṅkhyāṃ labhati. Yasmā ca tesam ‘‘imaṃ mayaṃ dabbam mallaputtaṃ nāma karomā’’ti vadantānaṃ tassā nāmakaraṇasaññāya ādhāro vatthu adhiṭṭhānaṃ, tasmā adhikaraṇanti veditabbo. Tañhi sandhāya ‘‘te bhikkhū aññabhāgiyassa adhikaraṇassā’’ti āhaṃsu, na vivādādhikaraṇādīsu aññataraṃ. Kasmā? Asambhavato. Na hi te catunnaṃ adhikaraṇānaṃ kassaci aññabhāgiyassa adhikaraṇassa kañcidesaṃ lesamattaṃ upādiyimsu. Na ca catunnaṃ adhikaraṇānaṃ lesa nāma atthi. Jātilēsādayo hi puggalānaṃyeva lesā vuttā, na vivādādhikaraṇādīnaṃ. Idañca ‘‘dabbo mallaputto’’ti nāmaṃ tassa aññabhāgiyādhikaraṇabhāve ṭhitassa chagalakassa koci deso hoti theram amūlakena pārājikena anuddhamsetuṃ lesamatto.

Ettha ca dissati apadissati assa ayanti voharīyatīti **deso**. Jātiādīsu aññatarakoṭṭhāsassetam adhivacanaṃ. Aññampi vatthuṃ lissati silissati vohāramatteneva īsakaṃ allīyatīti **leso**. Jātiādīnaṃyeva aññatarakoṭṭhāsassetam adhivacanaṃ. Tato paraṃ uttānatthameva. Sikkhāpadapaññattiyampi ayamevattho. Padabhājane pana yassa aññabhāgiyassa adhikaraṇassa kiñcidesaṃ lesamattaṃ upādāya pārājikena dhammena anuddhamseyya, taṃ yasmā atṭhuppattivaseneva āvibhūtaṃ, tasmā na vibhattanti veditabbaṃ.

393. Yāni pana adhikaraṇanti vacanasāmaññato atthuddhāravasena pavattāni cattāri adhikaraṇāni, tesam aññabhāgiyatā ca tabbhāgiyatā ca yasmā apākaṭā jānitabbā ca vinayadharehi, tasmā vacanasāmaññato laddham adhikaraṇaṃ nissāya taṃ āvikaronto ‘‘aññabhāgiyassa adhikaraṇassāti āpattāññabhāgiyaṃ vā hoti adhikaraṇaññabhāgiyaṃ vā’’tiādīmāha. Yā ca sā avasāne āpattāññabhāgiyassa adhikaraṇassa vasena codanā vuttā, tampi dassetuṃ ayaṃ sabbādhikaraṇānaṃ tabbhāgiyaaññabhāgiyatā samāhaṭāti veditabbā.

Tattha ca **āpattāññabhāgiyaṃ vāti** paṭhamaṃ uddiṭṭhattā ‘‘kathañca āpatti āpattiyā aññabhāgiyā hotī’’ti niddese ārabhitabbe yasmā āpattādhikaraṇassa tabbhāgiyavicāraṇāyaṃyeva ayamatto āgamissati, tasmā evaṃ anārabhitvā ‘‘kathañca adhikaraṇaṃ adhikaraṇassa aññabhāgiya’’nti pacchimapaḍaṃyeva gahetvā niddeso āradhoti veditabbo.

Tattha aññabhāgiyavāro uttānattthoyeva. Ekamekañhi adhikaraṇaṃ itaresaṃ tiṇṇaṃ tiṇṇaṃ aññabhāgiyaṃ aññapakkiyaṃ aññakoṭṭhāsiyaṃ hoti, vatthuvisabhāgattā, tabbhāgiyavāre pana vivādādhikaraṇaṃ vivādādhikaraṇassa tabbhāgiyaṃ tappakkiyaṃ taṃkoṭṭhāsiyaṃ vatthusabhāgattā, tathā anuvādādhikaraṇaṃ anuvādādhikaraṇassa. Kathaṃ? Buddhakālato paṭṭhāya hi aṭṭhārasa bhedakaravattthūni nissāya uppannavivādo ca idāni uppajjanakavivādo ca vatthusabhāgatāya ekaṃ vivādādhikaraṇameva hoti, tathā buddhakālato paṭṭhāya catasso vipattiyo nissāya uppannaanuvādo ca idāni uppajjanakaanuvādo ca vatthusabhāgatāya ekaṃ anuvādādhikaraṇameva hoti. Yasmā pana āpattādhikaraṇaṃ āpattādhikaraṇassa sabhāgavisabhāgavatthuto sabhāgasarikkhāsarikkhato ca ekaṃsena tabbhāgiyaṃ na hoti, tasmā **āpattādhikaraṇaṃ āpattādhikaraṇassa siyā tabbhāgiyaṃ siyā aññabhāgiyanti** vuttaṃ. Tattha ādito paṭṭhāya aññabhāgiyassa paṭhamam niddiṭṭhattā idhāpi aññabhāgiyameva paṭhamam niddiṭṭham, tattha aññabhāgiyattañca parato tabbhāgiyattañca vuttanayeneva veditabbaṃ.

Kiccādhikaraṇaṃ kiccādhikaraṇassa tabbhāgiyanti ettha pana buddhakālato paṭṭhāya cattāri saṅghakammāni nissāya uppannaṃ adhikaraṇaṃca idāni cattāri saṅghakammāni nissāya uppajjanakaṃ adhikaraṇaṃca sabhāgatāya sarikkhatāya ca ekaṃ kiccādhikaraṇameva hoti. Kiṃ pana saṅghakammāni nissāya uppannaṃ adhikaraṇaṃ kiccādhikaraṇaṃ, udāhu saṅghakammānamevetam adhivacananti? Saṅghakammānamevetam adhivacanaṃ. Evaṃ santēpi saṅghakammaṃ nāma “idañcidañca evaṃ kattabba”nti yaṃ kammalakkhaṇaṃ manasikaroti taṃ nissāya uppajjanato purimaṃ purimaṃ saṅghakammaṃ nissāya uppajjanato ca saṅghakammāni nissāya uppannaṃ adhikaraṇaṃ kiccādhikaraṇanti vuttaṃ.

394. Kiñci desaṃ lesamattaṃ upādāyāti ettha pana yasmā desoti vā lesamattoti vā pubbe vuttanayeneva byañjanato nānaṃ atthato ekaṃ, tasmā “**leso nāma dasa lesā jātileso nāmaleso**”tiādīmāha. Tattha jātiyeva **jātileso**. Esa nayo sesesu.

395. Idāni tameva lesaṃ vitthārato dassetuṃ yathā taṃ upādāya anuddhamāsanā hoti tathā savatthukaṃ katvā dassento “**jātileso nāma khattiyo diṭṭho hoti**”tiādīmāha. Tattha **khattiyo diṭṭho hoti**ti añño koci khattiyajātiyo iminā codakena diṭṭho hoti. **Pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpajjantoti** methunadhammādisu aññataraṃ āpajjanto. **Aññaṃ khattiyam passivā codetīti** atha so aññaṃ attano veriṃ khattiyajātiyaṃ bhikkhuṃ passivā taṃ khattiyajātilesaṃ gahetvā evaṃ codeti “khattiyo mayā diṭṭho pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpajjanto, tvaṃ khattiyo, pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpannosī” atha vā “tvaṃ so khattiyo, na añño, pārājikaṃ dhammaṃ ajjhāpannosi, assamaṇosi asakyaputtīyosi natthi tayā saddhiṃ uposatho vā pavāraṇā vā saṅghakammaṃ vā”ti, āpatti vācāya vācāya saṅghādisesassa. Ettha ca tesam khattiyānaṃ aññamaññaṃ asadisassa tassa tassa diṅhādino vā diṭṭhādino vā vasena aññabhāgiyatā khattiyajātīpaññattiyā ādhārasena adhikaraṇatā ca veditabbā, etenupāyena sabbapadesu yojanā veditabbā.

400. Pattalessaniddese ca **sātakapattoti** lohapattasadiṣo susaṅṭhāno succhavi siniddho bhamaravaṇṇo mattikāpattro vuccati. **Sumbhakapattoti** pakatimattikāpattro.

406. Yasmā pana āpattilesassa ekapadeneva saṅkhepato niddeso vutto, tasmā vitthāratopi taṃ dassetuṃ “bhikkhu saṅghādisesaṃ ajjhāpajjanto diṭṭho hoti”tiādi vuttaṃ. Kasmā panassa tattheva niddesaṃ avatvā idha visuṃ vuttoti? Sesaniddesehi asabhāgattā. Sesaniddesā hi aññaṃ disvā aññassa codanāvasena vuttā. Ayaṃ pana ekameva aññaṃ āpattiṃ āpajjantaṃ disvā aññāya āpattiyā codanāvasena vutto. Yadi evaṃ kathaṃ aññabhāgiyaṃ adhikaraṇaṃ hoti? Āpattiyā. Teneva vuttaṃ – “evampi āpattāññabhāgiyañca hoti lesa ca upādinnō”ti. Yañhi so saṅghādisesaṃ āpanno taṃ pārājikkassa aññabhāgiyaṃ adhikaraṇaṃ. Tassa pana aññabhāgiyassa adhikaraṇassa lesa nāma yo so sabbakhattiyānaṃ sādharmaṇo khattiyabhāvo viya sabbāpattīnaṃ sādharmaṇo āpattibhāvo. Etenupāyena sesāpattimūlakanayo codāpakavāro ca veditabbo.

408. Anāpatti tathāsaññī codeti vā codāpeti vāti “pārājikaṃyeva ayaṃ āpanno”ti yo evaṃ tathāsaññī codeti vā codāpeti vā tassa anāpatti. Sesam sabbattha uttānameva. Samuṭṭhānādīnīpi paṭhamaduṭṭhadosasadisānevāti.

Dutiyaduṭṭhadosasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Paṭhamasaṅghabhedasikkhāpadavaṇṇanā

409. Tena samayena buddho bhagavāti saṅghabhedasikkhāpadaṃ. Tattha **atha kho devadattoti**ādīsu yo ca devadatto, yathā ca pabbajito, yena ca kāraṇena kokālikādayo upasaṅkamitvā “etha mayaṃ āvuso samaṇassa

gotamassa saṅghabhedam karissāma cakkabheda’’nti āha. Tam sabbam **saṅghabhedakkhandhake** (cūlava. 343) āgatameva. Pañcavatthuyācanā pana kiñcāpi tattheva āgamissati. Atha kho idhāpi āgatattā yadettha vattabbam, tam vatvāva gamissāma.

Sādhu bhanteti āyācanā. **Bhikkhū yāvajīvam āraññikā assūti** āraññikadhutaṅgam samādāya sabbepe bhikkhū yāva jīvanti tāva āraññikā hontu, araññeyeva vasantu. **Yo gāmantam osareyya vajjam nam phuseyyāti** yo ekabhikkhupi araññam pahāya nivāsattāya gāmantam osareyya, vajjam tam phuseyya nam bhikkhum doso phusatu, āpattiyā nam bhagavā kāretū’’ti adhippāyena vadati. Esa nayo sesavatthūsupi.

410. Janam saññāpessāmāti janam amhākam appicchatādibhāvam jānāpessāma, atha vā paritosessāma pasādessāmāti vuttam hoti.

Imāni pana pañca vatthūni yācato devadattassa vacanam sutvāva aññāsi bhagavā ‘‘saṅghabhedatthiko hutvā ayam yācati’’ti. Yasmā pana tāni anujānīyamānāni bahūnam kulaputtānam maggantarāyāya samvattanti, tasmā bhagavā ‘‘**alam devadattā**’’ti paṭikkhipivā ‘‘**yo icchati āraññiko hotū**’’tiādīmāha.

Ettha pana bhagavato adhippāyam viditvā kulaputtana attano patirūpaṃ veditabbam. Ayañhettha bhagavato adhippāyo – ‘‘eko bhikkhu mahajjhāsayo hoti mahussāho, sakkoti gāmantasenāsanam paṭikkhipivā araññe viharanto dukkhassantam kātum. Eko dubbalo hoti appathāmo araññe na sakkoti, gāmanteyeva sakkoti. Eko mahabbalo samappavattadhātuko adhvāsānakhantisampanno iṭṭhāniṭṭhesu samacitto araññepi gāmantepi sakkotiyeva. Eko neva gāmante na araññe sakkoti padaparamo hoti.

Tatra yvāyam mahajjhāsayo hoti mahussāho, sakkoti gāmantasenāsanam paṭikkhipivā araññe viharanto dukkhassantam kātum, so araññeyeva vasatu, idamassa patirūpaṃ. Saddhivihārikādayopi cassa anusikkhamānā araññe vihātabbameva maññissanti.

Yo pana dubbalo hoti appathāmo gāmanteyeva sakkoti dukkhassantam kātum, na araññe so gāmanteyeva vasatu, yvāyam mahabbalo samappavattadhātuko adhvāsānakhantisampanno iṭṭhāniṭṭhesu samacitto araññepi gāmantepi sakkotiyeva, ayampi gāmantasenāsanam pahāya araññe viharatu, idamassa patirūpaṃ saddhivihārikāpi hissa anusikkhamānā araññe vihātabbam maññissanti.

Yo panāyam neva gāmante na araññe sakkoti padaparamo hoti. Ayampi araññeyeva vasatu. Ayam hissa dhutaṅgasevanā kammaṭṭhānabhāvanā ca āyatim maggaphalānam upanissayo bhavissati. Saddhivihārikādayo cassa anusikkhamānā araññe vihātabbam maññissantīti.

Evam yvāyam dubbalo hoti appathāmo gāmanteyeva viharanto sakkoti dukkhassantam kātum na araññe, imam puggalam sandhāya bhagavā ‘‘yo icchati gāmante viharatū’’ti āha. Iminā ca puggalena aññesampi dvāram dinnam.

Yadi pana bhagavā devadattassa vādam sampaṭiccheyya, yvāyam puggalo pakatiyā dubbalo hoti appathāmo, yopi daharakāle araññavāsam abhisambhuṇitvā jīṇakāle vā vātapittādīhi samuppannadhātukkhobhakāle vā nābhisambhuṇāti, gāmanteyeva pana viharanto sakkoti dukkhassantam kātum, tesam ariyamaggupacchedo bhaveyya, arahattaphalādhigamo na bhaveyya, uddhammam ubbinayam vilomam aniyyanikaṃ satthu sāsanaṃ bhaveyya, sathā ca tesam asabbaññū assa ‘‘sakavādam chaḍḍetvā devadattavāde paṭiṭṭhito’’ti gārayho ca bhaveyya. Tasmā bhagavā evarūpe puggale saṅgaṇhanto devadattassa vādam paṭikkhipi. Etenevūpāyena piṇḍapātikavattusmimpi paṃsukūlikavattusmimpi aṭṭha māse rukkhamūlikavattusmimpi vinicchayo veditabbo. Cattāro pana māse rukkhamūlasenāsanam paṭikkhittameva.

Macchamaṃsavattusmim **tikoṭiparisuddhanti** tīhi koṭīhi parisuddham, diṭṭhādīhi aparissuddhīhi virahitanti attho. Tenevāha – ‘‘adiṭṭham, asutam, aparisaṅkita’’nti. Tatha ‘‘**adiṭṭham**’’ nāma bhikkhūnam atthāya migamacche vadhitvā gayhamānam adiṭṭham. ‘‘Asutam’’ nāma bhikkhūnam atthāya migamacche vadhitvā gahitanti asutam. ‘‘**Aparisaṅkitaṃ**’’ pana diṭṭhāparisaṅkitaṃ sutāparisaṅkitaṃ tadubhayavimuttāparisaṅkitaṃca ṇatvā tabbipakkhato jānitabbam. Katham? Idha bhikkhū passanti manusse jālavāgurādīhatthe gāmato va nikkhamante araññe vā vicarante, dutiyadivase ca nesam tam gāmaṃ piṇḍāya pavīṭṭhānam samacchamaṃsam piṇḍapātam abhiharanti. Te tena diṭṭhena parisānkanti ‘‘bhikkhūnam nukho atthāya kata’’nti idam **diṭṭhāparisaṅkitaṃ**, nāma etam gahetum na vaṭṭati. Yam evam aparisaṅkitaṃ tam vaṭṭati. Sace pana te manussā ‘‘kasmā bhante na gaṇhathā’’ti pucchitvā tamattham sutvā ‘‘nayidaṃ bhante bhikkhūnam atthāya kataṃ, amhehi attano atthāya vā rājayuttādīnam atthāya vā kata’’nti vadanti kappati.

Naheva kho bhikkhū passanti; apica suṇanti, manussā kira jālavāgurādihathā gāmato vā nikkhamanti, araññe vā vicaranti’nti. Dutiyadivase ca nesam taṃ gāmaṃ piṇḍāya pavittānaṃ “bhikkhūnaṃ nukho atthāya kata”nti idaṃ “**sutaparisaṅkitam**” nāma. Etaṃ gahetuṃ na vaṭṭati, yaṃ evaṃ aparisaṅkitam taṃ vaṭṭati. Sace pana te manussā “kasmā, bhante, na gaṇhathā”ti pucchitvā tamatthaṃ sutvā “nayidaṃ, bhante, bhikkhūnaṃ atthāya kataṃ, amhehi attano atthāya vā rājayuttādīnaṃ atthāya vā kata”nti vadanti kappati.

Naheva kho pana bhikkhū passanti, na suṇanti; apica kho tesam gāmaṃ piṇḍāya pavittānaṃ pattaṃ gahetvā samacchamaṃsaṃ piṇḍapātaṃ abhisaṅkharitvā abhiharanti, te parisaṅkanti “bhikkhūnaṃ nukho atthāya kata”nti idaṃ “**taḍubhayavimuttaparisaṅkitam**” nāma. Etaṃ gahetuṃ na vaṭṭati. Yaṃ evaṃ aparisaṅkitam taṃ vaṭṭati. Sace pana te manussā “kasmā, bhante, na gaṇhathā”ti pucchitvā tamatthaṃ sutvā “nayidaṃ, bhante, bhikkhūnaṃ atthāya kataṃ amhehi attano atthāya vā rājayuttādīnaṃ atthāya vā kataṃ pavattamaṃsaṃ vā kappiyameva labhitvā bhikkhūnaṃ atthāya sampādita”nti vadanti kappati. Matānaṃ petakiccattāya maṅgalādīnaṃ vā atthāya katepi eseve nayo. Yaṃ yañhi bhikkhūnaṃyeva atthāya akataṃ, yattha ca nibbematiko hoti, taṃ sabbam kappati.

Sace pana ekasmiṃ vihāre bhikkhū uddissa kataṃ hoti, te ca attano atthāya katabhāvaṃ na jānanti, aññe jānanti. Ye jānanti, tesam na vaṭṭati, itaresam vaṭṭati. Aññe na jānanti, teyeva jānanti, tesameva na vaṭṭati, aññesaṃ vaṭṭati. Tepi amhākaṃ atthāya katanti jānanti, aññepi etesaṃ atthāya katanti jānanti, sabbesampi na vaṭṭati, sabbe na jānanti, sabbesampi vaṭṭati. Pañcasu hi sahadhammikesu yassa vā tassa vā atthāya uddissa kataṃ, sabbesaṃ na kappati.

Sace pana koci ekaṃ bhikkhuṃ uddissa pāṇaṃ vadhitvā tassa pattaṃ pūretvā deti, so ca attano atthāya katabhāvaṃ jānaṃyeva gahetvā aññassa bhikkhuno deti, so tassa saddhāya paribhuñjati, kassa āpattīti? Dvinnampi anāpatti. Yañhi uddissa kataṃ tassa abhuttatāya anāpatti, itarassa ajānanatāya. Kappiyamaṃsassa hi paṭiggahaṇe āpatti natthi. Uddissa katañca ajānitvā bhuttassa pacchā ñatvā āpattidesanākkiccam nāma natthi, akappiyamaṃsaṃ pana ajānitvā bhuttena pacchā ñatvāpi āpatti desetabbā, uddissa katañhi ñatvā bhuñjatova āpatti. Akappiyamaṃsaṃ ajānitvā bhuñjantassāpi āpattiyeva. Tasmā āpattibhīrukena rūpaṃ sallakkhentenapi pucchitvāva maṃsaṃ paṭiggahettabbaṃ. Paribhogakāle pucchitvā paribhuñjissāmīti vā gahetvā pucchitvāva paribhuñjitabbaṃ. Kasmā? Duvīññeyyattā. Acchamaṃsaṃ hi sūkaramaṃsasadisam hoti, dīpimaṃsādīnapi migamaṃsādisāsāni, tasmā pucchitvā gahaṇameva vattanti vadanti.

Haṭṭho udaggoti tuṭṭho ceva unnatakāyacitto ca hutvā. So kira “na bhagavā imāni pañca vatthūni anujānāti, idāni sakkhissāmi saṅghabhedam kātu”nti kokālikassa ingitākāraṃ dassetvā yathā viṣaṃ vā khādītva rajjuyā vā ubbandhitvā satthaṃ vā āharitvā maritukāmo puriso visādīsu aññataraṃ labhitvā tappaccayā āsannampi maraṇadukkhaṃ ajānanto haṭṭho udaggo hoti; evameva saṅghabhedapaccayā āsannampi avicimhi nibbattitvā paṭisaṃvedaniyaṃ dukkhaṃ ajānanto “laddho dāni me saṅghabhedassa upāyo”ti haṭṭho udaggo sapaṇiso utṭhāyāsana teneva haṭṭhabhāvena bhagavantaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pakkāmi.

Te mayaṃ imehi pañcahi vatthūhi samādāya vattāmāti ettha pana “imāni pañca vatthūni”ti vattabbepe te mayaṃ imehi pañcahi vatthūhi janaṃ saññāpessāmāti abhiñhaṃ parivittakkavasena vibhattivipallāsaṃ asallakkhetvā abhiñhaṃ parivittakkānurūpameva “te mayaṃ imehi pañcahi vatthūhi”ti āha, yathā taṃ vikkhittacitto.

Dhutā sallekhavuttinoti yā paṭipadā kilese dhunāti, tāya samannāgatattā **dhutā**. Yā ca kilese sallikhati, sā etesaṃ vuttīti **sallekhavuttino**.

Bāhulikoti cīvarādīnaṃ paccayānaṃ bahulabhāvo bāhullaṃ, taṃ bāhullamassa atthi, tasmim vā bāhulle niyutto ṭhitoti bāhuliko. **Bāhullāya cetetīti** bāhulattāya ceteti kappeti pakappeti. Kathaṃhi nāma mayhañca sāvakānañca cīvarādīnaṃ paccayānaṃ bahulabhāvo bhavyeyyāti evaṃ ussukkamaṃpannoti adhippāyo. **Cakkabhedāyāti** añābhedāya.

Dhammiṃ kathaṃ katvāti khandhake vuttanayena “alam, devadatta, mā te rucci saṅghabhedo. Garuko kho, devadatta, saṅghabhedo. Yo kho, devadatta, samaggaṃ saṅghaṃ bhindati, kappatṭhikaṃ kibbisam pasavati, kappam nirayamhi paccati, yo ca kho, devadatta, bhinnaṃ saṅghaṃ samaggaṃ karoti, brahmaṃ puññaṃ pasavati, kappam saggamhi modati”ti (cūḷava. 343) evamādikaṃ anekappakāraṃ devadattassa ca bhikkhūnañca tadanucchavikaṃ tadanulomikaṃ dhammiṃ kathaṃ katvā.

411. Samaggassāti sahitassa cittena ca sarīrena ca aviyuttassāti attho. Padabhājanepi hi ayameva attho dassito. **Samānasamvāsakoti** hi vadatā cittena aviyogo dassito hoti. **Samānasimāyaṃ ṭhitoti** vadatā sarīrena. Kathaṃ?

Samānasamvāsako hi laddhinānāsamvāsakena vā kammanānāsamvāsakena vā virahito samacittatāya cittena aviyutto hoti. Samānasīmāyaṃ ṭhito kāyasāmaggidānato sarīrena aviyutto.

Bhedanasamvattanikaṃ vā adhikaraṇanti bhedanassa saṅghabhedassa atthāya samvattanikaṃ kāraṇaṃ. Imasmiñhi okāse “kāmahetu kāmanidānaṃ kāmādhikaraṇa”ntiādīsu (ma. ni. 1.168) viya kāraṇaṃ adhikaraṇanti adhippetam. Tañca yasmā aṭṭhārasavidhaṃ hoti, tasmā padabhājane “aṭṭhārasa bhedakaravattḥūnī”ti vuttaṃ. Tāni pana “idhūpālī, bhikkhu adhammaṃ dhammoti dīpetī”tiādīnā (cūḷava. 352) nayena khandhake āgatāni, tasmā tatveva nesaṃ atthaṃ vaṇṇayissāma. Yopi cāyaṃ imāni vattḥūni nissāya aparehipi kammena, uddesena, vohārena, anusāvanāya, salākaggāhenāti pañcahi kāraṇehi saṅghabhedo hoti, tampi āgataṭṭhāneyeva pakāsayissāma. Sankhepato pana **bhedanasamvattanikaṃ vā adhikaraṇaṃ samādāyāti** ettha saṅghabhedassa atthāya samvattanikaṃ saṅghabhedanipphattisamatthaṃ kāraṇaṃ gahetvāti evamattho veditabbo. **Paggayhāti** paggahitaṃ abhussitaṃ pākaṭaṃ katvā. **Tiṭṭheyāti** yathāsamādinnaṃ yathāpaggahitameva ca katvā accheyya. Yasmā pana evaṃ paggaṇhatā tiṭṭhatā ca taṃ dīpitañceva appaṭinissaṭṭhañca hoti, tasmā padabhājane “dīpeyyā”ti ca “nappaṭinissajjeyyā”ti ca vuttaṃ.

Bhikkhūhi evamassa vacanīyoti aññehi lajjīhi bhikkhūhi evaṃ vattabbo bhaveyya. Padabhājane cassa **ye passantīti** ye sammukhā paggayha tiṭṭhantaṃ passantī. **Ye suṇantīti** yepi “asukasmiṃ nāma vihāre bhikkhū bhedanasamvattanikaṃ adhikaraṇaṃ samādāya paggayha tiṭṭhantī”ti suṇanti.

Sametāyasmā saṅghenāti āyasmā saṅghena saddhiṃ sametu samāgacchatu ekaladdhiko hotūti attho. Kiṃ kāraṇā? **Samaggo hi saṅgho sammodamāno avivadamāno ekuddeso phāsu viharatīti.**

Tattha **sammodamānoti** aññamaññaṃ sampattiyā saṭṭhu modamāno. **Avivadamānoti** “ayaṃ dhammo, nāyaṃ dhammo”ti evaṃ na vivadamāno. Eko uddeso assāti **ekuddeso**, ekato pavattapātimokkhuddeso, na visunti attho. **Phāsu viharatīti** sukhaṃ viharatī.

Icetaṃ kusalanti etaṃ paṭinissajjanaṃ kusalaṃ khemaṃ sotthibhāvo tassa bhikkhuno. **No ce paṭinissajjati āpatti dukkaṭassāti** tikkhattuṃ vuttassa appaṭinissajjato dukkaṭaṃ. **Sutvā na vadanti āpatti dukkaṭassāti** ye sutvā na vadanti, tesampi dukkaṭaṃ. Kīvadūre sutvā avadantānaṃ dukkaṭaṃ? Ekavīhāre tāva vattabbaṃ natthi. **Aṭṭhakathāyaṃ** pana vuttaṃ “samantā addhayojane bhikkhūnaṃ bhāro. Dūtaṃ vā paṇṇaṃ vā pesetvā vadatopi āpattimokkho natthi. Sayameva gantvā ‘garuko kho, āvuso, saṅghabhedo, mā saṅghabhedāya, parakkamī’ti nivāretabbo”ti. Pahontena pana dūrampi gantabbaṃ agilānānañhi dūrepi bhāroyeva.

Idāni “evañca so bhikkhu bhikkhūhi vuccamāno”tiādīsu atthamattameva dassetuṃ “**so bhikkhu saṅghamajjhampi ākaḍḍhitvā vattabbo**”tiādīmāha. Tattha **saṅghamajjhampi ākaḍḍhitvāti** sace purimanayena vuccamāno na paṭinissajjati hatthesu ca pādesu ca gahetvāpi saṅghamajjhaṃ ākaḍḍhitvā punapi “mā āyasmā”tiādīnā nayena tikkhattuṃ vattabbo.

Yāvatiyaṃ samanubhāsītābhoti yāva tatiyaṃ samanubhāsanaṃ tāva samanubhāsītābbo. Tīhi samanubhāsanaṃ kammavācāhi kammaṃ kātābanti vuttaṃ hoti. Padabhājane panassa atthameva gahetvā samanubhāsanaṃ vidhiṃ dassetuṃ “so bhikkhu samanubhāsītābbo. Evañca pana, bhikkhave, samanubhāsītābbo”tiādī vuttaṃ.

414. Tattha **ñattiyā dukkaṭaṃ dvīhi kammavācāhi thullaccayā paṭippassambhantīti** yañca ñattipariyosāne dukkaṭaṃ āpanno, ye ca dvīhi kammavācāhi thullaccaye, tā tissopi āpattiyō “yassa nakkhamati so bhāseyyā”ti evaṃ **yā-kārappattamatāya** tatiyakammavācāya paṭippassambhanti saṅghādisesoyeva tiṭṭhati. Kiṃ pana āpannāpattiyō paṭippassambhanti anāpannāti? **Mahāsumatthero** tāva vadati “yo avasāne paṭinissajjissati, so tā āpattiyō na āpajjati, tasmā anāpannā paṭippassambhantī”ti. **Mahāpadumatthero** pana liṅgaparivattena asādhāraṇāpattiyō viya āpannā paṭippassambhanti, anāpannānaṃ kiṃ paṭippassaddhiyā”ti āha.

415. Dhammakamme dhammakammasaññīti tañce samanubhāsanaṃ kammaṃ dhammakammaṃ hoti, tasmīṃ dhammakammasaññīti attho. Esa nayo sabbattha. Idha saññā na rakkhati, kammaṃ dhammikattā eva appaṭinissajjanto āpajjati.

416. Asamanubhāsantassāti asamanubhāsīyamānassa appaṭinissajjantassāpi saṅghādisesena anāpatti.

Paṭinissajjantassāti ñattito pubbe vā ñattikkhaṇe vā ñattipariyosāne vā paṭhamāya vā anusāvanāya dutiyāya vā tatiyāya vā yāva **yya-kāraṃ** na sampāpuṇāti, tāva paṭinissajjantassa saṅghādisesena anāpatti.

Ādikammikassāti. Ettha pana “devadatto samaggassa saṅghassa bhedāya parakkami, tasmim vatthusmi”nti **parivāre** (pari. 17) āgatattā devadatto ādikammiko. So ca kho saṅghabhedāya parakkamanasseva, na appaṭinissajjanassa. Na hi tassa taṃ kammaṃ kataṃ. Kathamidam jānitabbanti ce? Suttato. Yathā hi “ariṭṭho bhikkhu gaddhabādhipubbo yāvatiyaṃ samanubhāsānāya na paṭinissajji, tasmim vatthusmi”nti **parivāre** (pari. 121) āgatattā ariṭṭhassa kammaṃ katanti paññāyati, na tathā devadattassa. Athāpissa katena bhavitabbanti koci attano rucimattena vadeyya, tathāpi appaṭinissajjane ādikammikassa anāpatti nāma natthi. Na hi paññattaṃ sikkhāpadaṃ vītikkamantassa aññatra uddissa anuññātato anāpatti nāma dissati. Yampi ariṭṭhasikkhāpadassa anāpattiyam “**ādikammikassā**”ti potthakesu likhitaṃ, taṃ **pamādalikhitaṃ**. Pamādalikhitaḥavo cassa “paṭhamaṃ ariṭṭho bhikkhu codetabbo, codetvā sāretabbo, sāretvā āpattiṃ ropetabbo”ti (cūlava. 65) evam kammakkhandhake āpattiropanavacanato veditabbo.

Iti bhedāya parakkamane ādikammikassa devadattassa yasmā taṃ kammaṃ na kataṃ, tasmāsa āpattiyeva na jātā. Sikkhāpadaṃ pana taṃ ārabha paññattanti katvā “**ādikammiko**”ti vutto. Iti āpattiyā abhāvatoyevassa anāpatti vuttā. Sā panesā kiñcāpi asamanubhāsantassāti imināva siddhā, yasmā pana asamanubhāsanto nāma yassa kevalam samanubhāsanaṃ na karonti, so vuccati, na ādikammiko. Ayañca devadatto ādikammikoyeva, tasmā “**ādikammikassā**”ti vuttaṃ. Etenupāyena tḥapetvā ariṭṭhasikkhāpadaṃ sabbasamanubhāsānāsu vinicchayo veditabbo. Sesam sabbattha uttānameva.

Samuṭṭhānādīsu tivaṅgikaṃ ekasamuṭṭhānaṃ, samanubhāsanasamuṭṭhānaṃ nāmametaṃ, kāyavācācittato samuṭṭhāti. Paṭinissajjāmīti kāyavikāraṃ vā vacībhedaṃ vā akarontasseva pana āpajjanato akiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittaṃ, dukkhavedananti.

Paṭhamasaṅghabhedasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Dutiyasaṅghabhedasikkhāpadavaṇṇanā

417-8. Tena samayena buddho bhagavāti dutiyasaṅghabhedasikkhāpadaṃ. Tattha **anuvattakāti** tassa diṭṭhikhanteruciggahaṇena anupaṭipajjanakā. Vaggaṃ asāmaggipakkhiyavacanamaṃ vadantīti **vaggavādakā**. Padabhājane pana “tassa vaṇṇāya pakkhāya tḥitā hontī”ti vuttaṃ, tassa saṅghabhedāya parakkamantassa vaṇṇatthāya ca pakkhavuḍḍhiatthāya ca tḥitāti attho. Ye hi vaggavādakā, te niyamena īdisā honti, tasmā evam vuttaṃ. Yasmā pana tiṇṇaṃ uddhaṃ kammārahā na honti, na hi saṅgho saṅghassa kammaṃ karoti, tasmā eko vā dve vā tayo vāti vuttaṃ.

Jānāti noti amhākaṃ chandādīni jānāti. **Bhāsātīti** “evam karomā”ti amhehi saddhiṃ bhāsati. **Amhākampetaṃ khamatīti** yaṃ so karoti, etaṃ amhākampi ruccati.

Sametāyasmantānaṃ saṅghenāti āyasmantānaṃ cittaṃ saṅghena saddhiṃ sametu samāgacchatu, ekībhāvaṃ yātūti vuttaṃ hoti. Sesamettha paṭhamasikkhāpade vuttanayattā uttānatthattā ca pākaṭameva.

Samuṭṭhānādīnipi paṭhamasikkhāpadasadisānevāti.

Dutiyasaṅghabhedasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Dubbacasikkhāpadavaṇṇanā

424. Tena samayena buddho bhagavāti dubbacasikkhāpadaṃ. Tattha **anācāraṃ ācaratīti** anekappakāraṃ kāyavacīdvāravītikkaṃ karoti. **Kiṃ nu kho nāmāti** vambhanavacanamaṃ. **Ahaṃ kho nāmāti** ukkaṃsavacanamaṃ. **Tumhe vadeyyanti** “idaṃ karoṭha, idaṃ mā karoṭhā”ti ahaṃ tumhe vuttaṃ arahāmīti dasseti. Kasmāti ce? Yasmā amhākaṃ buddho bhagavā kaṇṭakaṃ āruya mayā saddhiṃ nikkhamitvā pabbajitotievamādimattaṃ sandhāyāha. “Amhākaṃ dhammo”ti vatvā pana attano santakabhāve yuttiṃ dassento “**amhākaṃ ayyaputtana dhammo abhisamīto**”ti āha. Yasmā amhākaṃ ayyaputtana catusaccadhammo paṭividdho, tasmā dhammopi amhākantī vuttaṃ hoti. Saṅghaṃ pana attano veripakkhe tḥitaṃ maññamāno amhākaṃ saṅghoti na vadati. Upamaṃ pana vatvā saṅghaṃ apasādetukāmo “**seyyathāpi nāmā**”tiādimāha.

Tiṇakaṭṭhapaṇṇasaṭanti tattha tattha patitaṃ tiṇakaṭṭhapaṇṇaṃ. Atha vā tiṇaṅca nissāraṃ lahuṃ kaṭṭhaṅca **tiṇakaṭṭhaṃ**. **Paṇṇasaṭanti** purāṇapaṇṇaṃ. **Ussāreyyāti** rāsiṃ kareyya.

Pabbateyyāti pabbatappabhavā, sā hi sīghasotā hoti, tasmā tameva gaṇhāti. **Saṅkhasevālapaṇakanti** ettha **saṅkhoti** dīghamūlako paṇṇasevālo vuccati. **Sevāloti** nīlasevālo, avaseso udakappaṭakatilabjākādi sabbopi **paṇakoti** saṅkhyāṃ gacchati. **Ekato ussārītāti** ekaṭṭhāne kenāpi sampiṇḍitā rāsikatāti dasseti.

425-6. Dubbacajātikoti dubbacasabhāvo vattuṃ asakkuṇeyyoti attho. Padabhājanepissa **dubbacoti** dukkhena kicchena vaditabbo, na sakkā sukkena vattunti attho. **Dovacassakaraṇehīti** dubbacabhāvakaraṇīyehi, ye dhammā dubbacaṃ puggalaṃ karonti, tehi samannāgatoti attho. Te pana ‘‘katame ca, āvuso, dovacassakaraṇā dhammā? Idhāvuso, bhikkhu pāpiccho hoti’’tiādinā nayena paṭipāṭiyā **anumānasutte** (ma. ni. 1.181) āgatā pāpicchatā, attukkaṃsakaparavambhakatā, kodhanatā, kodhahetu upanāhitā, kodhahetuabhisāṅgitā, kodhahetukodhasāmāntavācānicchāraṇatā, codakaṃ paṭippharaṇatā, codakaṃ apasādanatā, codakassa paccāropanatā, aññena aññapaṭicāraṇatā, apadānena na sampāyanatā, makkhipaḷāsītā, issukīmacccharitā, saṭhamāyāvītā, thaddhātīmānitā, sandiṭṭhiparāmāsīdhānaggahiduppaṭinissaggītāti ekūnavīsati dhammā veditabbā.

Ovādaṃ nakkhamati na sahatīti **akkhamo**. Yathānusiṭṭhaṃ appaṭipajjanato padakkhiṇena anusāsaniṃ na gaṇhātīti **appadakkhiṇaggāhī anusāsaniṃ**.

Uddesapariyāpannesūti uddese pariyāpannesu antogadhesu. ‘‘Yassa siyā āpatti, so āvikareyyā’’ti evaṃ saṅgahitattā anto pātīmokkhasa vattamānesūti attho. **Sahadhammikaṃ vuccamānoti** sahadhammikena vuccamāno karaṇatthe upayogavacanaṃ, pañcahi sahadhammikehi sikkhitabbattā tesāṃ vā santakattā sahadhammikanti laddhanāmena buddhapaññattena sikkhāpadena vuccamānoti attho.

Viramathāyasmanto mama vacanāyāti yena vacanena maṃ vadatha, tato mama vacanato viramatha. Mā maṃ taṃ vacanaṃ vadathāti vuttaṃ hoti.

Vadatu sahadhammenāti sahadhammikena sikkhāpadena sahadhammena vā aññenapi pāsādikabhāvasaṃvattanikena vacanena vadatu. **Yadidanti** vuḍḍhikāraṇanidassanatthe nipāto. Tena ‘‘yaṃ idaṃ aññamaññassa hitavacanaṃ āpattito vuṭṭhāpanaṅca tena aññamaññavacanena aññamaññavuṭṭhāpanena ca saṃvaḍḍhā parisā’’ti evaṃ parisāya vuḍḍhikāraṇaṃ dassitaṃ hoti. Sesāṃ sabbattha uttānameva.

Samuṭṭhānādīni paṭṭhamasaṅghabhedasadisānevāti.

Dubbacasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

13. Kuladūsakasikkhāpadavaṇṇanā

431. Tena samayena buddho bhagavāti kuladūsakasikkhāpadaṃ. Tattha **assajipunabbasukā nāmāti** assaji ceva punabbasuko ca. **Kiṭṭāgiriminti** evaṃnāmake janapade. **Avāsikā hontīti** ettha āvāso etesaṃ atthīti āvāsikā. ‘‘Āvāso’’ti vihāro vuccati. So yesaṃ āyatto navakammakaraṇapurāṇapaṭisaṅkharāṇādibhārahāratāya, te āvāsikā. Ye pana kevalaṃ vihāre vasanti, te nevāsikāti vuccanti. Ime āvāsikā ahesuṃ. **Alajjino pāpabhikkhūti** nillajjā lāmakabhikkhū, te hi chabbaggiyānaṃ jeṭṭhakachabbaggiyā.

Sāvattiyāṃ kira cha janā sahāyakā ‘‘kasikammādīni dukkarāni, handa mayāṃ sammā pabbajāma! Pabbajantehi ca uppanne kicce nittharaṇakaṭṭhāne pabbajitūṃ vaṭṭati’’ti sammantayitvā dvinnaṃ aggasāvākānaṃ santike pabbajīṃsu. Te pañcavassā hutvā mātikaṃ paṇaṃ katvā mantayīṃsu ‘‘janapado nāma kadāci subhikkho hoti kadāci dubbhikkho, mayāṃ mā ekaṭṭhāne vasimha, tīsu ṭhānesu vasāmā’’ti. Tato paṇḍukalohitake āhaṃsu – ‘‘āvuso, sāvattī nāma sattapaññāsāya kulasatasahashehi ajjhāvutthā, asītigāmasahassapaṭimaṇḍitānaṃ tiyojanasatikānaṃ dvinnaṃ kāsikosalaraṭṭhānaṃ āyamukhabhūtā, tatra tumhe dhuraṭṭhāneyeva parivenāni kāretvā ambapanasāṅḷikerādīni ropetvā pupphehi ca phalehi ca kulāni saṅgaṇhantā kuladārake pabbājetvā parisāṃ vaḍḍhethā’’ti.

Mettiyabhūmajake āhaṃsu – ‘‘āvuso, rājagahaṃ nāma aṭṭhārasahi manussakoṭṭhi ajjhāvutthāṃ asītigāmasahassapaṭimaṇḍitānaṃ tiyojanasatikānaṃ dvinnaṃ aṅgamagadharaṭṭhānaṃ āyamukhabhūtā, tatra tumhe dhuraṭṭhāneyeva...pe... parisāṃ vaḍḍhethā’’ti.

Assajipunabbasuke āhaṃsu – “āvuso, kīṭāgiri nāma dvīhi meghehi anuggahito tīni sassāni pasavanti, tatra tumhe dhuraṭṭhāneyeva pariveṇāni kāretvā...pe... parisam vaḍḍhethā”ti. Te tathā akaṃsu. Tesu ekamekassa pakkhassa pañca pañca bhikkhusatāni parivārā, evaṃ samadhikaṃ diyaḍḍhabhikkhusahassaṃ hoti. Tatra paṇḍukalohitakā saparivārā sīlavantova bhagavatā saddhiṃ janapadacārikampi caranti, te akatavatthum uppādentī, paññattasikkhāpadaṃ pana na maddanti, itare sabbe alajjino akatavatthuṅca uppādentī, paññattasikkhāpadaṅca maddanti, tena vuttaṃ – “alajjino pāpabhikkhū”ti.

Evarūpanti evaṃjātikaṃ. **Anācāraṃ ācarantīti** anācaritabbaṃ ācaranti, akātabbaṃ karontī. **Mālāvacchantī** taruṇapuppharukkhaṃ, taruṇakā hi puppharukkhaṃ pupphagacchāpi mālāvacchā tveva vuccanti, te ca anekappakāraṃ mālāvacchaṃ sayampi ropenti, aññenapi ropāpentī, tena vuttaṃ – “mālāvacchaṃ ropentipi ropāpentipi”ti. **Siñcantīti** sayameva udakena siñcanti. **Siñcāpentīti** aññenapi siñcāpentī.

Ettha pana akappiyavohāro kappiyavohāro pariyāyo obhāso nimittakammanti imāni pañca jānitabbāni. Tattha **akappiyavohāro** nāma allaharitānaṃ koṭṭanaṃ koṭṭāpanaṃ, āvāṭassa khaṇanaṃ khaṇāpanaṃ, mālāvacchassa ropanaṃ ropāpanaṃ, āliyaṃ bandhanaṃ bandhāpanaṃ, udakassa secanaṃ secāpanaṃ, mātīkāya sammukhakarānaṃ kappiyaudakasiñcanaṃ hatthamukhapādadhovananhānodakasiñcananti. **Kappiyavohāro** nāma “imaṃ rukkhaṃ jāna, imaṃ āvāṭaṃ jāna, imaṃ mālāvacchaṃ jāna, ettha udakaṃ jānā”ti vacanaṃ sukkhamātīkāya ujukaraṇaṅca. **Pariyāyo** nāma “paṇḍitena nāma mālāvacchādayo ropāpetabbā nacirasseva upakārāya samvattanti”tiādivacanaṃ. **Obhāso** nāma kudālakhaṇittādīni ca mālāvacche ca gahetvā ṭhānaṃ, evaṃ ṭhitaṅhi sāmaṇerādayo disvā thero kārapetukāmoti gantvā karontī. **Nimittakammaṃ** nāma kudāla-khaṇitti-vāsi-pharasu-udakabhājanāni āharitvā samīpe ṭhapanāṃ.

Imāni pañcapi **kulasaṅgahatthāya** ropane na vaṭṭanti, **phalaparibhogatthāya** kappiyākappiyavohāradvayameva na vaṭṭati, itarattayaṃ vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana “kappiyavohāropi vaṭṭati. Yaṅca attano paribhogatthāya vaṭṭati, taṃ aññapuggalassa vā saṅghassa vā cetiyassa vā atthāyapi vaṭṭatī”ti vuttaṃ.

Ārāmatthāya pana **vanatthāyaca chāyatthāya** ca akappiyavohāramattameva na ca vaṭṭati, sesaṃ vaṭṭati, na kevalaṅca sesaṃ yaṃkiñci mātīkampi ujum kātuṃ kappiyaudakaṃ siñcituṃ nhānakoṭṭhakaṃ katvā nhāyitum hatthapādādamukhadhovanudakāni ca tattha chaḍḍetumpi vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana **kurundiyaṅca** “kappiyapathaviyaṃ sayam ropetumpi vaṭṭatī”ti vuttaṃ. **Ārāmādiatthāya** pana ropitassa vā ropāpitassa vā phalaṃ paribhuñjitumpi vaṭṭati.

Ocinanaocināpane pakatiyāpi pācittiyaṃ. Kuladūsanatthāya pana pācittiyaṅceva dukkaṭaṅca. Ganthanādīsu ca uracchadapariyosānesu kuladūsanatthāya aññatthāya vā karontassa dukkaṭameva. Kasmā? Anācārattā, “pāpasamācāro”ti ettha vuttapāpasamācārattā ca. **Ārāmādiatthāya** rukkharopane viya vatthupūjanatthāya kasmā na anāpattīti ce? Anāpattiyeva. Yathā hi tattha kappiyavohārena pariyāyādīhi ca anāpatti tathā vatthupūjatthāyapi anāpattiyeva.

Nanu ca tattha “kappiyapathaviyaṃ sayam ropetumpi vaṭṭatī”ti vuttanti? Vuttaṃ, na pana **mahāatṭhakathāyaṃ**. Athāpi maññeyyāsi itarāsu vuttampi pamāṇaṃ. Mahāatṭhakathāyaṅca kappiyaudakasecanaṃ vuttaṃ, taṃ kathanti? Tampi na virujjhati. Tatra hi avisesena “rukkhaṃ ropentipi ropāpentipi, siñcantipi siñcāpentipi”ti vattabbe “mālāvaccha”nti vadanto ñāpeti “kulasaṅgahatthāya pupphaphalūpagameva sandhāyetaṃ vuttaṃ, aññatra pana pariyāyo atthī”ti. Tasmā tattha pariyāyaṃ, idha ca pariyāyābhāvaṃ ñatvā yaṃ **atṭhakathāsu** vuttaṃ, taṃ suvuttameva. Vuttañcetaṃ –

“Buddhena dhammo vinayo ca vutto;
Yo tassa puttehi tatheva ñāto;
So yehi tesam matimaccajantā;
Yasmā pure atṭhakathā akaṃsu.

“Tasmā hi yaṃ atṭhakathāsu vuttaṃ;
Taṃ vajjayitvāna pamādalekhaṃ;
Sabbampi sikkhāsu sagāravānaṃ;
Yasmā pamāṇaṃ idha paṇḍitāna”nti.

Sabbaṃ vuttanayeneva veditabbaṃ. Tattha siyā yadi vatthupūjanatthāyapi ganthānādīsu āpatti, haraṇādīsu kasmā anāpattīti? Kulitthādīnaṃ atthāya haraṇato haraṇādhikāre hi visesetvā te kulitthānantiādi vuttaṃ, tasmā

buddhādīnaṃ atthāya harantassa anāpatti.

Tattha **ekatovaṇṭikanti** pupphānaṃ vaṇṭe ekato katvā katamālaṃ. **Ubhatovaṇṭikanti** ubhohi passehi pupphavaṇṭe katvā katamālaṃ. **Mañjarikanti**ādīsu pana mañjarī viya katā pupphavikati mañjarikāti vuccati. **Vidhūtikāti** sūciyā vā salākāya vā sinduvārapupphādīni vijjhivā katā. **Vaṭṭasakoti** vaṭṭasako. **Āvelāti** kaṇṇikā. **Uracchadoti** hārasadisaṃ ure ṭhapanakapupphadāmaṃ. Ayaṃ tāva ettha padavaṇṇanā.

Ayaṃ pana ādito paṭṭhāya vitthārena āpattivinicchayo. Kuladūsanatthāya akappiyapathaviyaṃ mālāvaccamaṃ ropentassa pācittiyañceva dukkaṭaṅga, tathā akappiyavohārena ropāpentassa. Kappiyapathaviyaṃ ropanepi ropāpanepi dukkaṭameva. Ubhayatthāpi sakiṃ ānattiyā bahunnampi ropane ekameva sapācittiyadukkaṭaṃ vā suddhadukkaṭaṃ vā hoti. Paribhogatthāya hi kappiyabhūmiyaṃ vā akappiyabhūmiyaṃ vā kappiyavohārena ropāpane anāpatti. Ārāmādiatthāyapi akappiyapathaviyaṃ ropentassa vā akappiyavacanena ropāpentassa vā pācittiyaṃ. Ayaṃ pana nayo **mahāatthakathāyaṃ** na suṭṭhu vibhatto, **mahāpaccariyaṃ** vibhattoti.

Siñcanasiñcāpane pana akappiyaudakena sabbattha pācittiyaṃ, kuladūsanaparibhogatthāya dukkaṭampi. Kappiyena tesamyeva dvinnamatthāya dukkaṭaṃ. Paribhogatthāya cettha kappiyavohārena siñcāpane anāpatti. Āpattiṭṭhāne pana dhārāvaccchedavasena payogabahulatāya āpattibahulatā veditabbā.

Kuladūsanatthāya ocinane pupphagaṇanāya dukkaṭapācittiyāni aññattha pācittiyāneva. Bahūni pana pupphāni ekapayogena ocinanto payogavasena kāretabbo. Ocinaṇe kuladūsanatthāya sakiṃ āṇatto bahumpi ocinati, ekameva sapācittiyadukkaṭaṃ, aññatra pācittiyameva.

Ganthanādīsu sabbāpi cha pupphavikatiyo veditabbā – ganthimaṃ, gopphimaṃ, vedhimaṃ, veṭhimaṃ, pūrimaṃ, vāyimanti. Tattha “**ganthimaṃ**” nāma sadaṇḍakesu vā uppalapadumādīsu aññesu vā dīghavaṇṭesu pupphesu daṭṭhabbaṃ. Daṇḍakena daṇḍakaṃ vaṇṭena vā vaṇṭaṃ ganthetvā katameva hi ganthimaṃ. Taṃ bhikkhussa vā bhikkhuniyā vā kātumpi akappiyavacanena kārāpetumpi na vaṭṭati. Evaṃ jāna, evaṃ kate sobheyya, yathā etāni pupphāni na vikiriyaṃ tathā karohītiādīnaṃ pana kappiyavacanena kāretuṃ vaṭṭati.

“**Gopphimaṃ**” nāma suttana vā vākādīhi vā vassikapupphādīnaṃ ekatovaṇṭikaubhatovaṇṭikamālāvasena gopphanaṃ, vākaṃ vā rajjuṃ vā diguṇaṃ katvā tattha avaṇṭakāni nīpapupphādīni pavesetvā paṭipāṭiyā bandhanti, etampi gopphimeva. Sabbaṃ purimanayeneva na vaṭṭati.

“**Vedhimaṃ**” nāma savaṇṭakāni vassikapupphādīni vaṇṭesu, avaṇṭakāni vā vakulapupphādīni antochidde sūcitālahīrādīhi vinivijjhivā āvunanti, etaṃ vedhimaṃ nāma, tampi purimanayeneva na vaṭṭati. Keci pana kadalikkhandhamhi kaṇṭake vā tālahīrādīni vā pavesetvā tattha pupphāni vijjhivā ṭhāpenti, keci kaṇṭakasākhāsu, keci pupphacchattapupphakūṭāgārakaraṇatthaṃ chatte ca bhittiyaṅga pavesetvā ṭhāpitakaṇṭakesu, keci dhammāsanavitāne baddhakaṇṭakesu, keci kaṇṭikārapupphādīni salākāhi vijjhanti, chattādhichattaṃ viya ca karonti, taṃ atioḷārikameva. Pupphavijjhanatthaṃ pana dhammāsanavitāne kaṇṭakampi bandhituṃ kaṇṭakādīhi vā ekapupphampi vijjhituṃ pupphēyeva vā pupphaṃ pavesetuṃ na vaṭṭati. Jālavitānavedika-nāgadantaka pupphapaṭicchakatālapaṇṇaṅgaḷakādīnaṃ pana chidde asokapiṇḍiyā vā antaresu pupphāni pavesetuṃ na doso. Etaṃ vedhimaṃ nāma na hoti. Dhammarajjuyampi eseva nayo.

“**Veṭhimaṃ**” nāma pupphadāmapupphahatthakesu daṭṭhabbaṃ. Keci hi matthakadāmaṃ karontā heṭṭhā ghaṭakākāraṃ dassetuṃ pupphehi veṭhenti, keci aṭṭhaṭṭha vā dasa dasa vā uppalapupphādīni suttana vā vākena vā daṇḍakesu bandhitvā uppalahatthake vā padumahatthake vā karonti, taṃ sabbaṃ purimanayeneva na vaṭṭati. Sāmaṇerehi uppāṭetvā thale ṭhāpitauppalādīni kāsāvena bhaṇḍikampi bandhituṃ na vaṭṭati. Tesamyeva pana vākena vā daṇḍakena vā bandhituṃ aṃsabhaṇḍikaṃ vā kātuṃ vaṭṭati. Aṃsabhaṇḍikā nāma khandhe ṭhāpitakāsāvassa ubho ante āharitvā bhaṇḍikaṃ katvā tasmim pasibbake viya pupphāni pakkhipanti, ayaṃ vuccati aṃsabhaṇḍikā, etaṃ kātuṃ vaṭṭati. Daṇḍakehi paduminipaṇṇaṃ vijjhivā uppalādīni paṇṇena veṭhetvā gaṇhanti, tatrāpi pupphānaṃ upari paduminipaṇṇameva bandhituṃ vaṭṭati. Heṭṭhā daṇḍakaṃ pana bandhituṃ na vaṭṭati.

“**Pūrimaṃ**” nāma mālāguṇe ca pupphapaṭe ca daṭṭhabbaṃ. Yo hi mālāguṇena cetiyaṃ vā bodhiṃ vā vedikaṃ vā parikkhipanto puna ānetvā pūrimaṭhānaṃ atikkāmeti, ettavatāpi pūrimaṃ nāma hoti. Ko pana vādo anekakkhattuṃ parikkhipantassa, nāgadanta-kantarehi pavesetvā haranto olambakaṃ katvā puna nāgadantakaṃ parikkhipati, etampi pūrimaṃ nāma. Nāgadantake pana pupphavalayaṃ pavesetuṃ vaṭṭati. Mālāguṇehi pupphapaṭaṃ karontī. Tatrāpi ekameva mālāguṇaṃ harituṃ vaṭṭati. Puna paccāharato pūrimameva hoti, taṃ sabbaṃ purimanayeneva na vaṭṭati. Mālāguṇehi pana bahūhipi kataṃ pupphadāmaṃ labhitvā āsanamatthakādīsu bandhituṃ

vaṭṭati. Atidīghaṃ pana mālāguṇaṃ ekavāraṃ haritvā vā parikkhipitvā vā puna aññaṃ bhikkhuno dātuṃ vaṭṭati. Tenāpi tatheva kātuṃ vaṭṭati.

“**Vāyimaṃ**” nāma pupphajālapupphapaṭapuppharūpesu daṭṭhabbaṃ. Cetiyesu pupphajālaṃ karontassa ekamekaṃhi jālacchidde dukkaṭaṃ. Bhitticchattabodhitthambhādīsipi eseva nayo. Pupphapaṭaṃ pana parehi pūritampi vāyituṃ na labbhati. Gopphimapuppheveva hatthiassādīrūpakāni karonti, tānipi vāyimaṭṭhāne tiṭṭhanti. Purimanayeneva sabbaṃ na vaṭṭati. Aññehi kataparicchede pana pupphāni ṭhapentena hatthiassādīrūpakampi kātuṃ vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana kalambakena aḍḍhacandakena ca saddhiṃ aṭṭhapupphavikatiyo vuttā. Tattha **kalambakoti** aḍḍhacandakantare ghaṭikadāmaolambako vutto. “**Aḍḍhacandako**”ti aḍḍhacandākarena mālāguṇaparikkhepo. Tadubhayampi pūrimēveva pavitṭhaṃ. **Kurundiyaṃ** pana “dve tayo mālāguṇe ekato katvā pupphadāmakaraṇampi vāyimaṃyevā”ti vuttaṃ. Tampi idha pūrimaṭṭhāneyeva pavitṭhaṃ, na kevalaṅca pupphaguḷadāmameva piṭṭhamayadāmampi geṇḍukapupphadāmampi kurundiyaṃ vuttaṃ, kharapattadāmampi sikkhāpadassa sādharāṇattā bhikkhūnampi bhikkhūnampi neva kātuṃ na kārāpetuṃ vaṭṭati. Pūjānimittaṃ pana kappiyavacanaṃ sabbattha vattuṃ vaṭṭati. Pariyāyaobhāsanimittakammāni vaṭṭantiyeva.

Tuvaṭṭentīti nipajjanti. **Lāsentīti** pītiyā uppilavamānā viya uṭṭahitvā lāsiyanāṭakaṃ nāṭenti, recakaṃ denti. **Naccantiyāpi naccantīti** yadā nāṭakittīhi naccati, tadā tepi tassā purato vā pacchato vā gacchantā naccanti. **Naccantiyāpi gāyantīti** yadā sā naccati, tadā naccānurūpaṃ gāyanti. Esa nayo sabbattha. **Aṭṭhapadepi kīlantīti** aṭṭhapadaphalake jūtaṃ kīlanti. Tathā **dasapade, ākāsepīti** aṭṭhapadadasapadesu viya ākāseyeva kīlanti. **Parihārapathepīti** bhūmiyaṃ nānāpathamaṇḍalaṃ katvā tattha pariharitabbapathaṃ pariharantā kīlanti. **Santikāyapi kīlantīti** santikakīlāya kīlanti, ekajjhaṃ ṭhapitā sāriyo vā pāsānasakkharāyo vā acālentā nakheneva apanenti ca upanenti ca, sace tattha kāci calati, parājayo hoti. **Khalikāyāti** jūtapahalake pāsakakīlāya kīlanti. **Ghaṭikāyāti** ghaṭikā vuccati daṇḍakakīlā, tāya kīlanti. Dīghadaṇḍakena rassadaṇḍakaṃ paharantā vicaranti.

Salākahatthenāti lākhāya vā mañjaṭṭhiyā vā piṭṭhaudake vā salākahatthaṃ temetvā “kiṃ hotū”ti bhūmiyaṃ vā bhittiyaṃ vā taṃ paharitvā hatthiassādīrūpāni dassentā kīlanti. **Akkhenāti** guḷena. **Paṅgacīrenāti** paṅgacīraṃ vuccati paṅṇanālikā, taṃ dhamantā kīlanti. **Vaṅkakenāti** gāmadārakānaṃ kīlanakena khuddakanaṅgalena. **Mokkhacikāyāti** mokkhacikā vuccati samparivattakakīlā, ākāse vā daṇḍaṃ gahetvā, bhūmiyaṃ vā sīsaṃ ṭhapetvā heṭṭhupariyabhāvena parivattantā kīlantīti attho. **Ciṅgulakenāti** ciṅgulakaṃ vuccati tālapaṅṇādīhi kataṃ vāṭappahārena paribbhamanacakkaṃ, tena kīlanti. **Pattālhakenāti** pattālhakaṃ vuccati paṅṇanāli, tāya vālikādīni minantā kīlanti. **Rathakenāti** khuddakarathena. **Dhanukenāti** khuddakadhanunā.

Akkharikāyāti akkharikā vuccati ākāse vā piṭṭhiyaṃ vā akkharajānanakīlā, tāya kīlanti. **Manesikāyāti** manesikā vuccati manasā cintitajānanakīlā, tāya kīlanti. **Yathāvajjenāti** yathāvajjaṃ vuccati kāṇakuṇikakhañjādīnaṃ yaṃ yaṃ vajjaṃ taṃ taṃ payojetvā dassanakīlā tāya kīlanti, velambhakā viya. **Hatthismimpi sikkhantīti** hatthinimittaṃ yaṃ sippaṃ sikkhitabbaṃ, taṃ sikkhanti. Eseva nayo assādīsū. **Dhāvantiṭṭi** parammukhā gacchantā dhāvanti. **Adhāvantiṭṭi** yattakaṃ dhāvanti, tattakameva abhimukhā puna āgacchantā ādhāvanti. **Nibbujjhantīti** mallayuddhaṃ karonti. **Nalāṭikampi dentīti** “sādhu, sādhu, bhaginī”ti attano nalāṭe aṅguḷiṃ ṭhapetvā tassā nalāṭe ṭhapenti. **Vividhampi anācāraṃ ācarantīti** aññaṃpi pāliyaṃ anāgataṃ mukhaḍḍimādivividhaṃ anācāraṃ ācaranti.

432. Pāsādikenāti pasādāvahena, sārūppena samaṇānucchavikena. **Abhikkantenāti** gamanena. **Paṭikkantenāti** nivattanena. **Ālokitenāti** purato dassanena. **Vilokitenāti** ito cito ca dassanena. **Samiñjitenāti** pabbasaṅkocanena. **Pasāritenāti** tesameveva pasāraṇena. Sabbattha itthambhūtākhyānathe karaṇavacanaṃ, satisampajaññehi abhisāṅkhatattā pāsādika abhikkanta-paṭikkanta-ālokita-vilokita-samiñjita-pasārito hutvāti vuttaṃ hoti. **Okkhittacakkhūti** heṭṭhā-khittacakkhu. **Iriyāpathasampannoti** tāya pāsādikaabhikkantādītīya sampannairiyāpatho.

Kvāyanti ko ayaṃ. **Abalabalo viyāti** abalo kira bondo vuccati, atisayatthe ca idaṃ āmedītaṃ, tasmā atibondo viyāti vuttaṃ hoti. **Mandamandoti** abhikkantādīnaṃ anuddhatatāya atimando. Atisaṅhoti evaṃ guṇameva dosato dassenti. **Bhākuṭikabhākuṭiko viyāti** okkhittacakkhutāya bhākuṭiṃ katvā saṅkuṭitamukho kupito viya vicarātīti maññamānā vadanti. **Saṅhāti** nipuṇā, “amma tāta bhaginī”ti evaṃ upāsakajānaṃ yuttaṭṭhāne upanetuṃ chekā, na yathā ayaṃ; evaṃ abalabalo viyāti adhippāyo. **Sakhilāti** sākhalena yuttā. **Sukhasambhāsāti** idaṃ purimassa kāraṇavacanaṃ. Yesāñhi sukhasambhāsā sammodanīyakathā nelā hoti kaṅgasukhā, te sakhilāti vuccanti. Tenāhaṃsu – “sakhilā sukhasambhāsā”ti. Ayaṃ panettha adhippāyo – amhākaṃ ayyā upāsake disvā madhuraṃ sammodanīyaṃ kathaṃ kathenti, tasmā sakhilā sukhasambhāsā, na yathā ayaṃ; evaṃ mandamandā viyāti. **Mihitapubbaṅgamāti** mihitaṃ pubbaṅgamaṃ etesaṃ vacanassāti mihitapubbaṅgamā, paṭhamaṃ sitaṃ katvā

pacchā vadantīti attho. **Ehisvāgatavādinoti** upāsakaṃ disvā “ehi svāgataṃ tavā”ti evaṃvādino, na yathā ayam; evaṃ saṅkuṭitamukhatāya bhākuṭikabhākuṭikā viya evaṃ mihitapubbaṅgamādītāya abhākuṭikabhāvaṃ atthato dassetvā puna sarūpenapi dassento āhaṃsu – “**abhākuṭikā uttānamukhā pubbabhāsino**”ti. Upaṭṭipāṭiyā vā tiṇṇampi ākārānaṃ abhāvadassanametanti veditabbaṃ. Kathaṃ? Ettha hi “**abhākuṭikā**”ti iminā bhākuṭikabhākuṭikākārassa abhāvo dassito. “**Uttānamukhā**”ti iminā mandamandākārassa, ye hi cakkhūni ummiletvā ālokanena uttānamukhā honti, na te mandamandā. **Pubbabhāsino**ti iminā abalabalākārassa abhāvo dassito, ye hi ābhāsanaṃ kusalatāya “amma tātā”ti paṭhamataraṃ ābhāsanti, na te abalabalāti.

Ehi, bhante, gharaṃ gamissāmāti so kira upāsako “na kho, āvuso, piṇḍo labbhatī”ti vutte “tumhākaṃ bhikkhūhiyeva etaṃ kataṃ, sakalampi gāmaṃ vicarantā na lacchathā”ti vatvā piṇḍapātaṃ dātukāmo “ehi, bhante, gharaṃ gamissāmā”ti āha. Kiṃ panāyaṃ payuttavacā hoti, na hotīti? Na hoti. Pucchitapaṅho nāmāyaṃ kathetuṃ vaṭṭati. Tasmā idāni cepi pubbaṅhe vā sāyanhe vā antaragharaṃ pavitṭhaṃ bhikkhuṃ koci puccheyya – “kasmā, bhante, carathā”ti? Yenatthena carati, taṃ ācikkhitvā “laddhaṃ na laddha”nti vutte sace na laddhaṃ, “na laddha”nti vatvā yaṃ so deti, taṃ gahetuṃ vaṭṭati.

Duṭṭhoti na pasādādīnaṃ vināsenā duṭṭho, puggalavasena duṭṭho. **Dānapathānī**ti dānāniyeva vuccanti. Atha vā **dānapathānī**ti dānanibaddhāni dānavattānīti vuttaṃ hoti. **Upacchinnānī**ti dāyakehi upacchinnāni, na te tāni etarahi denti. **Riñcantī**ti viṣuṃ honti nānā honti, pakkamantīti vuttaṃ hoti. **Sanṭhaheyyā**ti sammā tiṭṭheyya, pesalānaṃ bhikkhūnaṃ paṭiṭṭhā bhaveyya.

Evamāvusoti kho so bhikkhu saddhassa pasannassa upāsakassa sāsanaṃ sampañcchī. Evarūpaṃ kira sāsanaṃ kappiyaṃ harituṃ vaṭṭati, tasmā “mama vacanena bhagavato pāde vandathā”ti vā “cetiyaṃ paṭimaṃ bodhiṃ saṅghattheraṃ vandathā”ti vā “cetiye gandhapūjaṃ karoṭha, pupphapūjaṃ karoṭhā”ti vā “bhikkhū sannipāsetha, dānaṃ dassāma, dhammaṃ sossāmāti vā īdisesu sāsanesu kukkucchaṃ na kātabbaṃ. Kappiyasāsanaṃ etiāni na gihīnaṃ gihikammaṃ paṭisaṃyuttānīti. **Kuto ca tvaṃ, bhikkhu, āgacchasi**ti nisinnā so bhikkhu na āgacchati atthato pana āgato hoti; evaṃ santepi vattamānasamīpe vattamānavacanaṃ labbhati, tasmā na doso. Pariyosāne “tato ahaṃ bhagavā āgacchāmi”ti etthāpi vacane eseva nayo.

433. Paṭhamā assajipunabbasukā bhikkhū codetabbāti “mayā tumhe vattukāmā”ti okāsaṃ kāretvā vatthunā ca āpattiyā ca codetabbā. Codetvā yaṃ na saranti, taṃ saretabbā. Sace vatthuṅca āpattiṅca paṭijānanti, āpattimeva vā paṭijānanti, na vatthuṃ, āpattiṃ ropetabbā. Atha vatthumeva paṭijānanti, nāpattiṃ; evampi “imasmiṃ vatthusmiṃ ayaṃ nāma āpatti”ti ropetabbā eva. Yadi neva vatthuṃ, nāpattiṃ paṭijānanti, āpattiṃ na ropetabbā ayamettha vinicchayo. Yathāpaṭiññāya pana āpattiṃ ropetvā; evaṃ pabbājanīyakammaṃ kātabbanti dassento “**byattena bhikkhunā**”tiādimāha, taṃ uttānatthameva.

Evaṃ pabbājanīyakammakatena bhikkhunā yasmiṃ vihāre vasantena yasmiṃ gāme kuladūsakammaṃ kataṃ hoti, tasmīṃ vihāre vā tasmīṃ gāme vā na vasitabbaṃ. Tasmīṃ vihāre vasantena sāmantaḡamepi piṇḍāya na caritabbaṃ. Sāmantavihārepi vasantena tasmīṃ gāme piṇḍāya na caritabbaṃ. **Upatisatthero** pana “bhante nagaraṃ nāma mahantaṃ dvādasayojanikampi hotī”ti antevāsikehi vutto “yassā vīthiyā kuladūsakammaṃ kataṃ tattheva vārita”nti āha. Tato “vīthipi mahatī nagarappaṃānāva hotī”ti vutto “yassā gharapaṭipāṭiyā”ti āha, “gharapaṭipāṭipi vīthippaṃānāva hotī”ti vutto ito cito ca satta gharāni vāritāni”ti āha. Taṃ pana sabbaṃ therassa manorathamattameva. Sacepi vihāro tīyojanaparamo hoti dvādasayojanaparamaṅca nagaraṃ, neva vihāre vasituṃ labbhati, na nagare carituntī.

435. Te saṅghena pabbājanīyakammakatāti kathaṃ saṅgho tesāṃ kammaṃ akāsi? Na gantvāva ajjhottharivā akāsi, atha kho kulehi nimantetvā saṅghabhātesu kayiramānesu tasmīṃ tasmīṃ ṭhāne therā samaṇapaṭipadaṃ kathetvā “ayaṃ samaṇo, ayaṃ assamaṇo”ti manusse saññāpetvā ekaṃ dve bhikkhū sīmaṃ pave setvā etenevupāyena sabbesaṃ pabbājanīyakammaṃ akāṃsūti. Evaṃ pabbājanīyakammakatassa ca aṭṭhārasa vattāni pūretvā yācantassa kammaṃ paṭippassambhetabbaṃ. Paṭippassaddhakammenāpi ca tena yesu kulesu pubbe kuladūsakammaṃ kataṃ, tato paccayā na gahetabbā, āsavakkhayappattenāpi na gahetabbā, akappiyāva honti. “Kasmā na gaṇhathā”ti pucchitena “pubbe evaṃ katattā”ti vutte, sace vadanti “na mayā tena kāraṇena dema idāni silavantatāya demā”ti gahetabbā. Pakatiyā dānaṭṭhāneyeva kuladūsakammaṃ kataṃ hoti. Tato pakatidānameva gahetuṃ vaṭṭati, yaṃ vaḍḍhetvā denti, taṃ na vaṭṭati.

Na sammā vattantīti te pana assajipunabbasukā aṭṭhārasasu vattesu sammā na vattanti. **Na lomāṃ pātentī**ti anulomapaṭipadaṃ appaṭipajjanatāya na pannalomā honti. **Na netthāraṃ vattantī**ti attano nittharaṇamaggaṃ na paṭipajjanti. **Na bhikkhū khamāpentī**ti “dukkaṭaṃ, bhante, amhehi, na puna evaṃ karissāma, khamatha

amhāka’’nti evaṃ bhikkhūnaṃ khamāpanaṃ na karonti. **Akkosantīti** kārakasaṅghaṃ dasahi akkosavatthūhi akkosanti. **Paribhāsantīti** bhayaṃ nesaṃ dassenti. **Chandagāmitā...pe... bhayagāmitā pāpentīti** ete chandagāmino ca...pe... bhayagāmino cāti evaṃ chandagāmitāyapi...pe... bhayagāmitāyapi pāpenti, yojentīti attho. **Pakkamantīti** tesam parivāresu pañcasu samaṇasatesu ekacce disā pakkamanti. **Vibhamantīti** ekacce gihi honti. **Kathañhi nāma assajipunabbasukā bhikkhūti** ettha dvinnaṃ pamokkhānaṃ vasena sabbepi ‘‘assajipunabbasukā’’ti vuttā.

436-7. Gāmaṃ vāti ettha nagarampi gāmaggaṇeṇeva gahitaṃ. Tenassa padabhājane ‘‘gāmopi nigamopi nagarampi gāmo ceva nigamo cā’’ti vuttaṃ. Tattha apākāraparikkhepo saāpaṇo **nigamoti** veditabbo.

Kulāni dūsetīti **kuladūsako**. Dūseto ca na asucikaddamādīhi dūseti, atha kho attano duppaṭṭipattiyā tesam pasādaṃ vināseti. Tenevassa padabhājane ‘‘pupphena vā’’tiādi vuttaṃ. Tattha yo haritvā vā harāpetvā vā pakkositvā vā pakkosāpetvā vā sayam vā upagatānaṃ yaṃkiñci attano santakaṃ pupphaṃ kulasaṅghatthāya deti, dukkaṭaṃ. Parasantakaṃ deti, dukkaṭameva. Theyyacittena deti, bhaṇḍagghena kāretabbo. Eseva nayo saṅghikepi. Ayaṃ pana viseso, senāsanatthāya niyāmitaṃ issaravatāya dadato thullaccayaṃ.

Pupphaṃ nāma kassa dātuṃ vaṭṭati, kassa na vaṭṭatīti? Mātāpitūnaṃ tāva haritvāpi harāpetvāpi pakkositvāpi pakkosāpetvāpi dātuṃ vaṭṭati, sesaṇṇātakānaṃ pakkosāpetvāva. Tañca kho vatthupūjanatthāya, maṇḍanatthāya pana sivaliṅgādīpūjanatthāya vā kassacipi dātuṃ na vaṭṭati. Mātāpitūnañca harāpentena ṇātisāmaṇereheva harāpetabbaṃ. Itare pana yadi sayameva icchanti, vaṭṭati. Sammatena pupphabhājakena bhājanakāle sampattānaṃ sāmaṇerānaṃ upaḍḍhabhāgaṃ dātuṃ vaṭṭati. **Kurundiyaṃ** sampattagihīnaṃ upaḍḍhabhāgaṃ. **Mahāpaccariyaṃ** ‘‘cūlakaṃ dātuṃ vaṭṭatī’’ti vuttaṃ. Asammatena apaloketvā dātābbaṃ.

Ācariyupajjhāyesu sagāravā sāmaṇerā bahūni pupphāni āharitvā rāsimaṃ katvā ṭhapenti, therā pātova sampattānaṃ saddhivihārikādīnaṃ upāsakānaṃ vā ‘‘tvam idaṃ gaṇha, tvam idaṃ gaṇhā’’ti denti, pupphadānaṃ nāma na hoti. ‘‘Cetiyaṃ pūjessāmā’’ti gahetvā gacchantāpi pūjaṃ karontāpi tattha tattha sampattānaṃ cetiyapūjanatthāya denti, etampi pupphadānaṃ nāma na hoti. Upāsake akkapupphādīhi pūjente disvā ‘‘vihāre kaṇikārapupphādīni atthi, upāsakā tāni gahetvā pūjethā’’ti vattumpi vaṭṭati. Bhikkhū pupphapūjaṃ katvā divātaraṃ gāmaṃ pavitṭhe ‘‘kiṃ, bhante, atidivā pavitṭhatthā’’ti pucchanti, ‘‘vihāre bahūni pupphāni pūjaṃ akarimhā’’ti vadanti. Manussā ‘‘bahūni kira vihāre pupphāni’’ti punadivase pahūtaṃ khādanīyaṃ bhojanīyaṃ gahetvā vihāraṃ gantvā pupphapūjañca karonti, dānañca denti, vaṭṭati. Manussā ‘‘mayam, bhante, asukadivasam nāma pūjessāmā’’ti pupphavāraṃ yācivā anuññātadivase āgacchanti, sāmaṇerehi ca pageva pupphāni ocinitvā ṭhapitāni honti, te rukkhesu pupphāni apassantā ‘‘kuhiṃ, bhante, pupphāni’’ti vadanti, sāmaṇerehi ocinitvā ṭhapitāni tumhe pana pūjetvā gacchatha, saṅgho aññaṃ divasaṃ pūjessatīti. Te pūjetvā dānaṃ datvā gacchanti, vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana **kurundiyañca** ‘‘therā sāmaṇerehi dāpetuṃ na labhanti. Sace sayameva tāni pupphāni tesam denti, vaṭṭati. Therehi pana ‘‘sāmaṇerehi ocinitvā ṭhapitāni’’ti ettakameva vattabba’’nti vuttaṃ. Sace pana pupphavāraṃ yācivā anocitesu pupphesu yāgubhattādīni ādāya āgantvā sāmaṇere ‘‘ocinitvā dethā’’ti vadanti. ṇātakasāmaṇerānaṃyeva ocinitvā dātuṃ vaṭṭati. Aññātake ukkhipitvā rukkhasākhāya ṭhapenti, na orohitvā palāyitabbaṃ, ocinitvā dātuṃ vaṭṭati. Sace pana koci dhammakathiko ‘‘bahūni upāsakā vihāre pupphāni yāgubhattādīni ādāya gantvā pupphapūjaṃ karothā’’ti vadati, tasseva na kappatīti **mahāpaccariyañca kurundiyañca** vuttaṃ. **Mahāatṭhakathāyaṃ** pana ‘‘etaṃ akappiyaṃ na vaṭṭatī’’ti avisesena vuttaṃ.

Phalampi attano santakaṃ vuttanayeneva mātāpitūnañca sesaṇṇātakānañca dātuṃ vaṭṭati. Kulasaṅghatthāya pana dentassa vuttanayeneva attano santake parasantake saṅghike senāsanatthāya niyāmite ca dukkaṭādīni veditabbāni. Attano santakaṃyeva gilānamanussānaṃ vā sampattaissarānaṃ vā khīṇaparibbayānaṃ vā dātuṃ vaṭṭati, phaladānaṃ na hoti. Phalabhājakenāpi sammatena saṅghassa phalabhājanakāle sampattamanussānaṃ upaḍḍhabhāgaṃ dātuṃ vaṭṭati. Asammatena apaloketvā dātābbaṃ. Saṅghārāmepe phalaparicchedenā vā rukkharicchedenā vā katikā kātabbā. Tato gilānamanussānaṃ vā aññesaṃ vā phalaṃ yācantānaṃ yathāparicchedenā cattāri pañca phalāni dātābbaṃ. Rukkhaṃ vā dassetabbā ‘‘ito gahetuṃ labbhatī’’ti. ‘‘Igha phalāni sundarāni, ito gaṇhathā’’ti evaṃ pana na vattābbaṃ.

Cuṇṇenāti ettha attano santakaṃ sirīsacuṇṇaṃ vā aññaṃ vā kasāvaṃ yaṃkiñci kulasaṅghatthāya deti, dukkaṭaṃ. Parasantakādīsipi vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. Ayaṃ pana viseso – idha saṅghassa rakkhitagopitāpi rukkhaçhalli garubhaṇḍameva. Mattikadantakaṭṭhavelūsipi garubhaṇḍūpaṃ ṇatvā cuṇṇe vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. Paṇḍadānaṃ pana ettha na āgataṃ, tampi vuttanayeneva veditābbaṃ. Paratopi garubhaṇḍavinicchaye sabbam vitthārena vaṇṇayissāma.

Vejjikāya vāti ettha vejjakammavidhi tatiyapārājikavaṇṇanāyaṃ vuttanayeneva veditabbo.

Jaṅghapesanikenāti ettha **jaṅghapesaniyanti** gihīnaṃ dūteyyasāsanaḥaraṇakammaṃ vuccati, taṃ na kātappaṃ. Gihīnañhi sāsanaṃ gahetvā gacchantassa pade pade dukkaṭaṃ. Taṃ kammaṃ nissāya laddhabhojanaṃ bhuñjantassāpi ajjhohāre ajjhohāre dukkaṭaṃ. Paṭhamaṃ sāsanaṃ aggahetvāpi pacchā “ayaṃ dāni so gāmo handa taṃ sāsanaṃ ārocemī”ti maggā okkamantassāpi pade pade dukkaṭaṃ. Sāsanaṃ ārocetvā laddhabhojanaṃ bhuñjato purimanayeneva dukkaṭaṃ. Sāsanaṃ aggahetvā āgatenā pana “bhante tasmim gāme itthannāmassa kā pavattī”ti pucchiyamānena kathetuṃ vaṭṭati, pucchitapañhe doso natthi. Pañcamaṃ pana sahadhammikānaṃ mātāpitūnaṃ paṇḍupalāsassa attano veyyāvaccakarassa ca sāsanaṃ harituṃ vaṭṭati, gihīnañca pubbe vuttappakāraṃ kappiyasāsanaṃ. Idañhi jaṅghapesaniyakammaṃ nāma na hoti. Imehi pana aṭṭhahi kuladūsakakammehi uppannapaccayā pañcamaṃpi sahadhammikānaṃ na kappanti, abhūtārocanarūpiyasaṃvohārehi uppannapaccayasadisāva honti.

Pāpā samācārā assāti **pāpasamācāro**. Te pana yasmā mālāvaccharopanādayo idha adhippetā, tasmā “mālāvacchaṃ ropentipī”tiādīnā nāyenaṃ padabhājanaṃ vuttaṃ. **Tirokkhāti** parammukhā. **Kulāni ca tena duṭṭhānīti** ettha pana yasmā “kulāni”ti vohāramattamaṃ, atthato hi manussā tena duṭṭhā honti, tasmāssa padabhājane “pubbe saddhā hutvā”tiādīmāha. **Chandagāminoti** chandena gacchantīti chandagāmino. Esa nayo sesesu. **Samanubhāsitaṃ tassa paṭinissaggāyāti** ettha kuladūsakakammehi dukkaṭameva. Yaṃ pana so saṅghaṃ paribhavitvā “chandagāmino”tiādīmāha. Tassa paṭinissaggāya samanubhāsanakammaṃ kātabbanti evamattho daṭṭhabbo. Sesam sabbattha uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīnīpi paṭhamasaṅghabhedasadisānevāti.

Kuladūsakasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

Nigamanavaṇṇanā

442. Uddiṭṭhā kho...pe... evametaṃ dhārayāmīti ettha paṭhamaṃ āpatti etesanti **paṭhamāpattikā**, paṭhamaṃ vītikkamakkaṇeyeva āpajjitabbāti attho. Itare pana yathā tatiye catutthe ca divase hotīti jaro “tatiyako catutthako”ti ca vuccati; evaṃ yāvatiye samanubhāsanakamme hontīti **yāvatiyakāti** veditabbā.

Yāvatihaṃ jānaṃ paṭicchādetīti yattakāni ahāni jānanto paṭicchādeti, “ahaṃ itthannāmaṃ āpattiṃ āpanno”ti sabrahmacārīnaṃ nāroceti. **Tāvatihaṃ** tattakāni ahāni. **Akāmā parivatthabbanti** na kāmena, na vasena, atha kho akāmena avasena parivāsaṃ samādāya vatthabbaṃ. **Uttari chārattanti** parivāsato uttari cha rattiyo. **Bhikkhūmānattāyāti** bhikkhūnaṃ mānanabhāvāya, āradhanatthāyāti vuttaṃ hoti. Vīsatisaṅgho gaṇo assāti **vīsatiḅaṇo**. **Tatrāti** yatra sabbantimena paricchedena vīsatiḅaṇo bhikkhusaṅgho atthi tatra. **Abbhettabboti** abhietabbo sampāṭicchitabbo, abbhānakammavasena osāretabboti vuttaṃ hoti, avhātabboti vā attho. **Anabbhitoti** na abbhito, asampāṭicchito, akatabbhānakammoti vuttaṃ hoti, anavhātoti vā attho. **Sāmīcīti** anudhammatā, lokuttaradhammaṃ anugatā ovādānusāsāni, sāmīci dhammatāti vuttaṃ hoti. Sesamettha vuttanayamevāti.

Samantapāsādikāya vinayasaṃvaṇṇanāya

Terasakavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Aniyatakaṇḍaṃ

1. Paṭhamaaniyatasikkhāpadavaṇṇanā

443. Tena samayena buddho bhagavāti paṭhamaaniyatasikkhāpadaṃ. Tattha **kālayuttaṃ samullapantoti** kālaṃ sallakkhetvā yadā na añño koci samīpena gacchati vā āgacchati vā tadā tadanurūpaṃ “kacci na ukkaṅṭhasi, na kilamasi, na chātāsī”tiādikaṃ gehassitaṃ kathaṃ kathento. **Kālayuttaṃ dhammaṃ bhaṇantoti** kālaṃ sallakkhetvā yadā añño koci samīpena gacchati vā āgacchati vā tadā tadanurūpaṃ “uposathaṃ kareyyāsī, salākabhattaṃ dadeyyāsī”tiādikaṃ dhammakathaṃ kathento.

Bahū dhītarō ca puttā ca assāti **bahuputtā**. Tassā kira dasa puttā dasa dhītarō ahesuṃ, bahū nattāro assāti **bahunattā**. Yatheva hi tassā evamassā puttadhītanampi vīsati vīsati dārakā ahesuṃ, iti sā

vīsuttaracatusataputtanattaparivārā ahoṣi. **Abhimaṅgalasammata**ti uttamamaṅgalasammata. **Yaññesūti** dānappadānesu. **Chaṇesūti** āvāhavivāhamaṅgalādīsū antarussavesu. **Ussavesūti** āsāḥhīpavāraṇanakkhattādīsū mahussavesu. **Paṭhamam bhojenti**ti “imepi dārakā tayā samānāyukā nirogā hontū”ti āyācanta paṭhamameva bhojenti, yepi saddhā honti pasannā, tepi bhikkhū bhojtvā tadanantaram sabbapaṭhamam tamyeva bhojenti. **Nādiyīti** tassā vacanam na ādiyī, na gaṇhi, na vā ādaramakāsīti attho.

444-5. Alaṃkammaniyeti kammakkhamam kammayogganti kammaniyam, alaṃ pariyattam kammaniyabhāvāyāti alaṃkammaniyam, tasmim alaṃkammaniye, yattha ajjhācāram karontā sakkonti, tam kammam kātum tādiseti attho. Tenevassa padabhājane vuttam – “sakkā hoti methunam dhammam paṭisevitu”nti, yattha methunam dhammam sakkā hoti paṭisevituntī vuttam hoti. **Nisajjam kappeyyāti** nisajjam kareyya, nisīdeyyāti attho. Yasmā pana nisīditvāva nipajjati, tenassa padabhājane ubhayampi vuttam. Tattha **upanisinnoti** upagantvā nisinnō. Evam **upanipannopi** vedītabbo. **Bhikkhu nisinneti** bhikkhumhi nisinneti attho. **Ubho vā nisinnāti** dvepi apacchā apurimam nisinnā. Ettha ca kiñcāpi pāḷiyam “sotassa raho”ti āgataṃ, cakkhussa raheneva pana paricchedo vedītabbo. Sacepi hi pihitakavāṭassa gabbhassa dvāre nisinnō viññū puriso hoti, neva anāpattim karoti. Apihitakavāṭassa pana dvāre nisinnō anāpattim karoti. Na kevalaṅca dvāre antodvādasahatthepi okāse nisinnō, sace sacakkhuko vikkhittopi niddāyantopi anāpattim karoti. Samīpe ṭhitopi andho na karoti, cakkhumāpi nipajjivā niddāyanto na karoti. Itthīnam pana satampi anāpattim na karotiyeva.

Saddheyyavacasāti saddhātabbavacanā. Sā pana yasmā ariyasāvīkāva hoti, tenassa padabhājane “āgataphalā”tiādi vuttam. Tattha āgataṃ phalam assāti **āgataphalā** paṭiladdhasotāpattiphalaṭi attho. **Abhisametāvinīti** paṭividdhacatusaccā. Viññātam sikkhattayasāsanaṃ etāyāti **viññātasāsana**. **Nisajjam bhikkhu paṭijānamānoti** kiñcāpi evarūpā upāsikā disvā vadati, atha kho bhikkhu nisajjam paṭijānamānoyeva tiṇṇam dhammānam aññatarena kāretabbo, na appaṭijānamānoti attho.

Yena vā sā saddheyyavacasā upāsikā vadeyya tena so bhikkhu kāretabboti nisajjādīsū ākāresu yena vā ākārena saddhim methunadhammādīni āropetvā sā upāsikā vadeyya, paṭijānamānova tena so bhikkhu kāretabbo. Evarūpāyapi upāsikāya vacanamattena na kāretabboti attho. Kasmā? Yasmā diṭṭham nāma tathāpi hoti, aññathāpi hoti.

Tadatthajotanatthaṅca idaṃ vatthum udāharanti – mallārāmvavihāre kira eko khīṇāsavattthero ekadivasaṃ upaṭṭhākakulam gantvā antogehe nisīdi, upāsikāpi sayanapallankam nissāya ṭhitā hoti. Atheko piṇḍacāriko dvāre ṭhito disvā “thero upāsikāya saddhim ekāsane nisinnō”ti saññam paṭilabhivā punappunam olokesi. Theropi “ayam mayi asuddhaladdhiko jāto”ti sallakkhetvā katabhattakicco vihāram gantvā attano vasanaṭṭhānam pavisitvā antova nisīdi. Sopi bhikkhu “theram codessāmī”ti āgantvā ukkāsitvā dvāram vivari. Thero tassa cittaṃ ṇatvā ākāse uppativā kūṭāgarakaṇṇikam nissāya pallaṅkena nisīdi. Sopi bhikkhu anto pavisitvā mañcaṅca heṭṭhāmañcaṅca oloketvā theram apassanto uddham ullokesi, atha ākāse nisinnam theram disvā “bhante, evam mahiddhikā nāma tumhe mātugāmena saddhim ekāsane nisinnabhāvam vadāpetha evā”ti āha. Thero “antaragharasseveso āvuso doso, aham pana tam saddhāpetum asakkonto evamakāsim, rakkheyyāsi ma”nti vatvā otarīti.

446. Ito param sā ce evam vadeyyātiādi sabbam paṭiññāya kāraṇākāradassanattam vuttam, tattha **mātugāmassa methunam dhammam paṭisevantoti** mātugāmassa magge methunam dhammam paṭisevantoti attho. **Nisajjāya kāretabboti** nisajjam paṭijānitvā methunadhammapaṭisevanam appaṭijānanto methunadhammapārājikāpattiyā akāretvā nisajjāmatteva yaṃ āpattim āpajjati tāya kāretabbo, pācittiyāpattiyā kāretabboti attho. Etena nayena sabbacatukkesu vinicchayo vedītabbo.

451. Sikkhāpadapariyosāne pana āpattānāpattiparicchedadassanattam vuttessu **gamanam paṭijānātīti**ādīsū **gamanam paṭijānātīti** “rahonisajjassādattham gatomhi”ti evam gamanam paṭijānāti, **nisajjanti** nisajjassādeneva nisajjam paṭijānāti. **Āpattinti** tīsu aññataram āpattim. **Āpattiyā kāretabboti** tīsu yaṃ paṭijānāti, tāya kāretabbo. Sesametha catukke uttānādhippāyameva. Dutiyacatukke pana **gamanam na paṭijānātīti** raho nisajjassādavasena na paṭijānāti, “salākabhaddādinā attano kammena gatomhi, sā pana mayham nisinnatṭhānam āgatā”ti vadati. Sesamethāpi uttānādhippāyameva.

Ayam pana sabbattha vinicchayo – **raho nisajjassādoti** methunadhammasannissitakilesō vuccati. Yo bhikkhu tenassādēna mātugāmassa santikam gantukāmo akkhim añjeti, dukkaṭam. Nivāsanaṃ nivāseti, kāyabandhanaṃ bandhati, cīvaraṃ pārupati, sabbattha payoge payoge dukkaṭam. Gacchati, padavāre padavāre dukkaṭam. Gantvā nisīdati, dukkaṭameva. Mātugāme āgantvā nisinnamatte pācittiyam. Sace sā itthī kenaci karaṇīyena utṭhāyutṭhāya punappunam nisīdati, nisajjāya nisajjāya pācittiyam. Yam sandhāya gato, sā na diṭṭhā, aññā āgantvā nisīdati, assāde

uppanne pācittiyaṃ. **Mahāpaccariyaṃ** pana “gamanakā lato paṭṭhāya asuddhacittatā āpattiyevā”ti vuttaṃ. Sace sambahulā āgacchanti, mātugāmagāṇanāya pācittiyāni. Sace uṭṭhāyuttāya punappunaṃ nisīdanti, nisajjāgaṇanāya pācittiyāni. Aniyametvā diṭṭhadiṭṭhāya saddhiṃ rahassādaṃ kappessāmīti gantvā nisinnassāpi āgatāgatānaṃ vasena punappunaṃ nisajjāvasena ca vuttanayeneva āpattiyō veditabbā. Sace suddhacittena gantvā nisinnassa santikaṃ āgantvā nisinnāya itthiyā rahassādo uppajjati anāpatti.

Samuṭṭhānādīni paṭṭhamapārājikasadisānevāti.

Paṭṭhamaaniyatasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Dutiyaaaniyatasikkhāpadavaṇṇanā

452. Tena samayena buddho bhagavāti dutiyaaaniyatasikkhāpadaṃ. Tattha **bhagavatā paṭikkhittanti**ādīmihi “yaṃ eko ekāya raho paṭicchane āsane alaṃkammaniye nisajjaṃ kappeyya, taṃ nisajjaṃ kappetaṃ paṭikkhitta”nti evaṃ sambandho veditabbo. Itarathā hi “ekassa ekāya”ti vattabbaṃ siyā, kasmā? “Paṭikkhitta”nti vuttatā. Sāmiatthe vā etaṃ paccattavacanaṃ veditabbaṃ.

453. Na heva kho pana paṭicchannanti ettha pana yampi bahi parikkhittaṃ anto vivaṭṭaṃ parivenaṅgaṇādi, tampi antogadhanti veditabbaṃ. Evarūpañhi ṭhānaṃ appaṭicchanneyyeva gahitanti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Sesāṃ paṭṭhamasikkhāpadanayeneva veditabbaṃ. Kevalaṅhi idha itthīpi purisopi yo koci viññū anandho abadhiro antodvādasahatthe okāse ṭhito vā nisinnō vā vikkhittopi niddāyantopi anāpattiṃ karoti. Badhiro pana cakkhumāpi andho vā abadhiropi na karoti. Pārājikāpattiñca parihāpetvā duṭṭhullavācāpatti vuttāti ayaṃ viseso. Sesāṃ purimasadisameva. Ubhayatthāpi ummattakādikammikānaṃ anāpatti.

Samuṭṭhānādīsu idaṃsikkhāpadaṃ tisamuṭṭhānaṃ – kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato ca samuṭṭhāti. Kiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, akusalacittaṃ, sukhamajjhattavedanāhi dvivedanaṃ. Sesāṃ uttānatthamevāti.

Dutiyaaaniyatasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

Samantapāsādikāya vinayasaṃvaṇṇanāya

Aniyatavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Nissaggiyakaṇḍaṃ

1. Cīvaravaggo

1. Paṭṭhamakathinasikkhāpadavaṇṇanā

Tiṃsa nissaggiyā dhammā, ye vuttā samitāvīnā;
Tesaṃ dāni karissāmi, apubbapadavaṇṇanaṃ.

459. Tena samayena buddho bhagavā vesāliyaṃ viharati gotamake cetiye. Tena kho pana samayena bhagavatā bhikkhūnaṃ ticīvaraṃ anuññātaṃ hotīti ettha **ticīvaranti** antaravāsako uttarāsaṅgo saṅghāṭīti idaṃ cīvarattayaṃ paribhuñjituṃ anuññātaṃ hoti. Yattha panetaṃ anuññātaṃ, yadā ca anuññātaṃ, yena ca kāraṇena anuññātaṃ, taṃ sabbaṃ cīvarakkhandhake jīvakavatthusmiṃ (mahāva. 326 ādayo) āgatameva. **Aññeneva ticīvarena gāmaṃ pavisantīti** yena vihāre acchanti nhānañca otaranti, tato aññena, evaṃ divase divase nava cīvarāni dhārenti.

460. Uppannaṃ hotīti anupaññattiyā dvāraṃ dadamānaṃ paṭilābhavasena uppannaṃ hoti, no nipphattivasena.

Āyasmato sārīputtassa dātukāmo hotīti āyasmā kira ānando bhagavantaṃ ṭhapetvā añño evarūpo guṇavisitṭho puggalo natthīti guṇabahumānena āyasmantaṃ sārīputtaṃ atimamāyati. So sadāpi manāpaṃ cīvaraṃ labhitvā rajitvā kappabinduṃ datvā therasseva deti, purebhatte paṇītaṃ yāgukhajjakaṃ vā piṇḍapātaṃ vā labhitvāpi therasseva deti, pacchābhatte madhuphāñitādīni labhitvāpi therasseva deti, upaṭṭhākakulehi dārake nikkhāmetvā

pabbājetvāpi therassa santike upajjhaṃ gāhāpetvā sayaṃ anusāvanakammaṃ karoti. Āyasmāpi sārīputto “pitu kattabbakiccaṃ nāma jeṭṭhaputtassa bhāro, taṃ mayā bhagavato kattabbaṃ kiccaṃ ānando karoti, ahaṃ ānandaṃ nissāya apposukko viharitum labhāmī”ti āyasmantaṃ ānandaṃ ativiya mamāyati, sopi manāpaṃ cīvaraṃ labhitvā ānandattherasseva detīti sabbaṃ purimasadisameva. Evaṃ guṇabahumānena mamāyanto tadā uppanampi taṃ cīvaraṃ āyasmato sārīputtassa dātukāmo hotīti veditabbo.

Navamaṃ vā bhagavā divasaṃ dasamaṃ vāti ettha pana sace bhaveyya “kathaṃ thero jānātī”ti? Bahūhi kārāṇehi jānāti. Sārīputtatthero kira janapadacārikaṃ pakkamanto ānandattheraṃ āpucchitvāva pakkamati “ahaṃ ettakena nāma kālena āgacchissāmi, etthantare bhagavantaṃ mā pamajjī”ti. Sace sammukhā na āpucchati, bhikkhū pesetvāpi āpucchitvāva gacchati. Sace aññattha vassaṃ vasati, ye paṭhamataraṃ bhikkhū āgacchanti, te evaṃ pahīṇati “mama vacanena bhagavato ca pāde sirasā vandatha, ānandassa ca ārogyaṃ vatvā maṃ ‘asukadivase nāma āgamissatī’ti vadathā”ti sadā ca yathāparicchinnavaseyeva eti. Apicāyasmā ānando anumānenapi jānāti “ettake divase bhagavatā viyogaṃ sahanto adhiṃvāsento āyasmā sārīputto vasi, ito dāni paṭṭhāya asukaṃ nāma divasaṃ na atikkamissati addhā āgamissatī”ti. Yesaṃ yesāñhi paññā mahatī tesāṃ tesāṃ bhagavatī pemañca gāravo ca mahā hotīti iminā nayanāpi jānāti. Evaṃ bahūhi kārāṇehi jānāti. Tenāha – “navamaṃ vā bhagavā divasaṃ dasamaṃ vā”ti. Evaṃ vutte yasmā idaṃ sikkhāpadaṃ paṇṇattivajjaṃ, na lokavajjaṃ; tasmā āyasmata ānandena vuttasadisameva paricchedaṃ karonto “**atha kho bhagavā...pe... dhāretu**”nti. Sace pana therena addhamāso vā māso vā uddiṭṭho abhavissa, sopi bhagavatā anuññāto assa.

462-3. Niṭṭhitacīvarasminti yena kenaci niṭṭhānena niṭṭhite cīvarasmim. Yasmā pana taṃ cīvaraṃ karaṇenapi niṭṭhitaṃ hoti, nassanādīhipi tasmāssa padabhājane atthamattameva dassetuṃ bhikkhuno cīvaraṃ kataṃ vā hotītiādi vuttaṃ. Tattha **katanti** sūcikkammapariyosānena kataṃ, sūcikkammapariyosānaṃ nāma yaṃkiñci sūciyā kattabbaṃ pāsapaṭṭaṅgaṅṭhikapaṭṭapariyosānaṃ katvā sūciyā paṭisāmanaṃ. **Naṭṭhanti** corādīhi haṭaṃ, etampi hi karaṇapalibodhassa niṭṭhitattā niṭṭhitanti vuccati. **Vinaṭṭhanti** upacikādīhi khāyitaṃ. **Daḍḍhanti** agginā daḍḍhaṃ. **Cīvarāsā vā upacchinnāti** “asukasmim nāma kule cīvaraṃ labhissāmī”ti yā cīvarāsā uppanā hoti, sā vā upacchinnā, etesampi hi karaṇapalibodhasseva niṭṭhitattā niṭṭhitabhāvo veditabbo.

Ubbhatasmim kathineti kathine ca ubbhatasmim. Etena dutiyassa palibodhassa abhāvaṃ dasseti. Taṃ pana kathinaṃ yasmā aṭṭhasu vā mātīkāsū ekāya antarubbhāreṇa vā uddharīyati, tenassa niddese “aṭṭhannaṃ mātīkāna”ntiādi vuttaṃ. Tattha “aṭṭhimā, bhikkhave, mātīkā kathinassa ubbhārāya – pakkamanantikā, niṭṭhānantikā, sannīṭṭhānantikā, nāsanantikā, savanantikā, āsāvachedikā, sīmātikāntikā, sahubbhārā”ti evaṃ aṭṭha mātīkāyo **kathinakkhandhake** āgatā. Antarubbhāropi “suṇātu me, bhante, saṅgho; yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho kathinaṃ uddhareyya, esā ñatti. Suṇātu me, bhante, saṅgho; saṅgho kathinaṃ uddharatī, yassāyasmato khamati, kathinassa ubbhāro, so tuṇhassa; yassa nakkhamati, so bhāseyya. Ubbhataṃ saṅghena kathinaṃ, khamati saṅghassa, tasmā tuṇhī, evametaṃ dhārayāmī”ti (pāci. 926) evaṃ bhikkhunīvibhaṅge āgato. Tattha yaṃ vattabbaṃ taṃ āgataṭṭhāneyeva vaṇṇayissāma. Idha pana vuccamāne pāḷi āharitabbā hoti, atthopi vattabbo. Vuttopi ca na suviññeyyo hoti, aṭṭhāne vuttattāya.

Dasāhaparamanti dasa ahāni paramo paricchedo assāti dasāhaparamo, taṃ dasāhaparamaṃ kālaṃ dhāretabbanti attho. Padabhājane pana atthamattameva dassetuṃ “dasāhaparamatā dhāretabba”nti vuttaṃ. Idañhi vuttaṃ hoti “dasāhaparama”nti ettha yā dasāhaparamatā dasāhaparamabhāvo, ayaṃ ettako kālo yāva nātikkamati tāva dhāretabbanti.

Adhiṭṭhitavikappitesu apariyāpannattā atirekaṃ cīvaranti **atirekacīvaraṃ**. Tenevassa padabhājane vuttaṃ “anadhiṭṭhitaṃ avikappita”nti.

Channaṃ cīvarānaṃ aññataranti khomaṃ, kappāsikaṃ, koseyyaṃ, kambalaṃ, sāṇaṃ, bhaṅganti imesaṃ channaṃ cīvarānaṃ aññataraṃ. Etena cīvarassa jātiṃ dassetvā idāni pamāṇaṃ dassetuṃ “vikappanupagaṃ pacchima”nti āha. Tassa pamāṇaṃ dīghato dve vidatthiyo, tiriyaṃ vidatthi. Tatrāyaṃ pāḷi – “anujānāmi, bhikkhave, āyāmena aṭṭhaṅgulaṃ sugataṅgulena caturaṅgulavittataṃ pacchimaṃ cīvaraṃ vikappetu”nti (mahāva. 358).

Taṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyanti taṃ yathāvuttajātippanānaṃ cīvaraṃ dasāhaparamaṃ kālaṃ atikkāmayato, etthantare yathā atirekacīvaraṃ na hoti tathā akubbato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ, tañca cīvaraṃ nissaggiyaṃ hoti, pācittiyāpatti cassa hotīti attho. Atha vā nissajjanaṃ nissaggiyaṃ, pubbabhāge kattabbaṃ vinayakammasettaṃ nāmaṃ. Nissaggiyamaṃ atthīti nissaggiyamiceva. Kintaṃ? Pācittiyaṃ. Taṃ atikkāmayato sanissaggiyavinayakammaṃ pācittiyaṃ hotīti ayamettha attho. Padabhājane pana paṭhamaṃ tāva atthavikappaṃ

dassetum “taṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ hotī”ti mātikaṃ ṭhapetvā “ekādase aruṇuggamane nissaggiyaṃ hoti, nissajjitabba”nti vuttaṃ. Puna yassa ca nissajjitabbaṃ, yathā ca nissajjitabbaṃ, taṃ dassetum “saṅghassa vā”tiādi vuttaṃ. Tattha **ekādase aruṇuggamaneti** ettha yaṃ divasaṃ cīvaraṃ uppannaṃ tassa yo aruṇo, so uppannadivasanissito, tasmā cīvaruppādadivasaena saddhiṃ ekādase aruṇuggamane nissaggiyaṃ hotīti veditabbaṃ. Sacepi bahūni ekajjhaṃ bandhitvā vā veṭhetvā vā ṭhapitāni ekāva āpatti. Abaddhāveṭhitesu vatthugaṇanāya āpattiyo.

Nissajjitvā āpatti desetabbāti kathaṃ desetabbā? Yathā **khandhake** vuttaṃ, kathaṃca tattha vuttaṃ? Evaṃ vuttaṃ – “tena, bhikkhave, bhikkhunā saṅghaṃ upasaṅkamitvā ekaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ karitvā vuḍḍhānaṃ bhikkhūnaṃ pāde vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjalim paggaḥetvā evamassa vacanīyo – ‘ahaṃ, bhante, itthannāmaṃ āpattiṃ āpanno, taṃ paṭidesemī”ti (cūḷava. 239). Idha pana sace ekaṃ cīvaraṃ hoti “ekaṃ nissaggiyaṃ pācittiya”nti vattabbaṃ. Sace dve, “dve”ti vattabbaṃ. Sace bahūni “sambahulāni”ti vattabbaṃ. Nissajjanepi sace ekaṃ yathāpālīmeva “idaṃ me, bhante, cīvara”nti vattabbaṃ. Sace dve vā bahūni vā, “imāni me, bhante, cīvarāni dasāhātikkantāni nissaggiyāni, imānāhaṃ saṅghassa nissajjāmi”ti vattabbaṃ. Pālīm vattum asakkontena aññathāpi vattabbaṃ.

Byattena bhikkhunā paṭibalena āpatti paṭiggahetabbāti khandhake vuttanayeneva paṭiggahetabbā. Evañhi tattha vuttaṃ – “byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ñāpetabbo –

‘Suṇātu me bhante saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu āpattiṃ sarati vivarati uttāniṃ karoti deseti, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmassa bhikkhuno āpattiṃ paṭiggaṇheyya’nti.

Tena vattabbo ‘passasī’ti? ‘Āma, passāmī’ti. Āyatim saṃvareyyāsī’ti (cūḷava. 239). Dvīsu pana sambahulāsu vā purimanayeneva vacanabhedo ñātabbo.

Cīvaradānēpi “saṅho imaṃ cīvaraṃ imāni cīvarāni”ti vatthivasena vacanabhedo veditabbo. Gaṇassa ca puggalassa ca nissajjanepi eseva nayo.

Āpattidesanāpaṭiggahaṇesu panettha ayaṃ pāḷi – “tena, bhikkhave, bhikkhunā sambahule bhikkhū upasaṅkamitvā ekaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ katvā vuḍḍhānaṃ bhikkhūnaṃ pāde vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjalim paggaḥetvā evamassa vacanīyā – ‘ahaṃ, bhante, itthannāmaṃ āpattiṃ āpanno taṃ paṭidesemī”ti. Byattena bhikkhunā paṭibalena te bhikkhū ñāpetabbā –

‘Suṇantu me āyasmantā, ayaṃ itthannāmo bhikkhu āpattiṃ sarati vivarati uttāniṃ karoti deseti. Yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmassa bhikkhuno āpattiṃ paṭiggaṇheyya’nti.

Tena vattabbo ‘passasī’ti? ‘Āma, passāmī’ti. ‘Āyatim saṃvareyyāsī’ti.

Tena bhikkhunā ekaṃ bhikkhuṃ upasaṅkamitvā ekaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ karitvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjalim paggaḥetvā evamassa vacanīyo – ‘ahaṃ, āvuso, itthannāmaṃ āpattiṃ āpanno taṃ paṭidesemī”ti. Tena vattabbo ‘passasī’ti, āma passāmīti āyatim saṃvareyyāsī’ti (cūḷava. 239). Tattha purimanayeneva āpattiyā nāmaggaḥaṇaṃ vacanabhedo ca veditabbo.

Yathā ca gaṇassa nissajjane evaṃ dvinnaṃ nissajjanepi pāḷi veditabbā. Yadi hi viseso bhavēyya, yatheva “anujānāmi, bhikkhave, tiṇṇannaṃ pārisuddhiuposathaṃ kātuṃ, evañca pana, bhikkhave, kātabbo. Byattena bhikkhunā paṭibalena te bhikkhū ñāpetabbā”tiādinā nayena “tiṇṇannaṃ pārisuddhiuposathaṃ kātu”nti vatvā puna “anujānāmi, bhikkhave, dvinnaṃ pārisuddhiuposathaṃ kātuṃ, evañca pana, bhikkhave, kātabbo. Therena bhikkhunā ekaṃsaṃ uttarāsaṅga”ntiādinā (mahāva. 168) nayena visuṃyeva dvinnaṃ pārisuddhiuposatho vutto, evamidhāpi visuṃ pālīm vadēyya, yasmā pana natthi, tasmā avatvā gatoti, gaṇassa vuttā pālīyevettha pāḷi.

Āpattiṃpaṭiggahaṇe pana ayaṃ viseso, yathā gaṇassa nissajjitvā āpattiyā desiyamānāya āpattiṃpaṭiggāhako bhikkhu ñattiṃ ṭhapeti, evaṃ aṭṭhapetvā dvīsu aññatarena yathā ekapuggalo paṭiggaṇhāti, evaṃ āpattiṃ paṭiggahetabbā. Dvinnāñhi ñattiṭṭhapanā nāma natthi, yadi siyā dvinnaṃ pārisuddhiuposathaṃ visuṃ na vadēyya.

Nissaṭṭhacīvaradānēpi yathā “imaṃ cīvaraṃ āyasmato dammī”ti eko vadati, evaṃ “imaṃ mayaṃ cīvaraṃ āyasmato demā”ti vattum vaṭṭati. Ito garukatarāni hi ñattidutiyaṃkammāni “apaloketvā kātabbāni”ti vuttāni atthi, tesam etaṃ anulomaṃ nissaṭṭhacīvaraṃ pana dātabbameva adātum na labbhati, vinayakammamattañhetam. Na taṃ

tena saṅghassa vā gaṇassa vā puggalassa vā dīnnameva hotīti.

468. Dasāhātikkante atikkantasaññīti dasāhaṃ atikkante cīvare “atikkantaṃ ida”nti evaṃsaññī, dasāhe vā atikkante “atikkanto dasāho”ti evaṃsaññī. **Nissaggiyaṃ pācittiyaṃ** na idha saññā rakkhati. Yopi evaṃsaññī, tassapi taṃ cīvaraṃ nissaggiyaṃ pācittiyaṃ ca. Sanissaggiyavinayakammaṃ vā pācittiyaṃ ubhopi atthavikappā yujjanti. Esa nayo sabbattha.

Avissajjite vissajjitasaññīti kassaci adinne apariccatte “pariccattaṃ mayā”ti evaṃsaññī.

Anaṭṭhe naṭṭhasaññīti attano cīvarena saddhiṃ bahūni aññesaṃ cīvarāni ekato ṭhapitāni corā haranti. Tatresa attano cīvare anaṭṭhe naṭṭhasaññī hoti. Esa nayo avinaṭṭhādīsipi.

Avilutteti ettha pana gabbhaṃ bhinditvā pasayhāvahārasena avilutteti veditabbaṃ.

Anissajjitvā paribhuñjati āpatti dukkaṭassāti sakiṃ nivatthaṃ vā sakiṃ pārutaṃ vā kāyato amocetvā divasampi vicarati, ekāva āpatti. Mocetvā mocetvā nivāseti vā pārupati vā payoge payoge dukkaṭaṃ. Dunnivatthaṃ vā duppārutaṃ vā saṅghapentassa anāpatti. Aññassa taṃ paribhuñjatopi anāpatti, “anāpatti aññena kataṃ paṭilabhitvā paribhuñjati”ti (pārā. 570) ādivacanañcettha sādhaṃ. Anatikkante atikkantasaññīno vematikassa ca dukkaṭaṃ paribhogaṃ sandhāya vuttaṃ.

469. “Anāpatti antodasāhaṃ adhiṭṭheti, vikappeti”ti ettha pana adhiṭṭhānupagaṃ vikappanupagañca veditabbaṃ. Tatṛāyaṃ pāli – atha kho bhikkhūnaṃ etadahosi – “yāni tāni bhagavatā anuññātāni ‘ticīvara’nti vā ‘vassikasāṭikā’ti vā ‘nisīdana’nti vā ‘paccattharaṇa’nti vā ‘kaṇḍuppaṭicchādī’ti vā mukhapuñchanacoḷakanti vā parikkhāraḷanti vā sabbāni tāni adhiṭṭhātābānīti nu kho udāhu vikappetābānī”ti, bhagavato etamatthaṃ ārocesuṃ –

“Anujānāmi, bhikkhave, ticīvaraṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetuṃ; vassikasāṭikaṃ vassānaṃ cātumāsaṃ adhiṭṭhātuṃ tato paraṃ vikappetuṃ; nisīdanaṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetuṃ; paccattharaṇaṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetuṃ; kaṇḍuppaṭicchādiṃ yāvaābādhā adhiṭṭhātuṃ tato paraṃ vikappetuṃ; mukhapuñchanacoḷaṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetuṃ; parikkhāraḷaṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetu”nti (mahāva. 358).

“Tattha **ticīvaraṃ**” adhiṭṭhahantena rajitvā kappabinduṃ datvā pamāṇayuttameva adhiṭṭhātābbaṃ. Tassa pamāṇaṃ ukkaṭṭhaparicchadēna sugatacīvarato ūnakaṃ vaṭṭati, lāmakaparicchadēna saṅghāṭiyā uttarāsaṅgassa ca dīghato muṭṭhipaṇcakaṃ tiriyaṃ muṭṭhittikaṃ pamāṇaṃ vaṭṭati. Antaravāsako dīghato muṭṭhipaṇcako tiriyaṃ dvihatthopi vaṭṭati. Pārūpaṇēnapi hi sakkā nābhīṃ paṭicchādetunti. Vuttappamāṇato pana atirekaṃ ūnakañca parikkhāraḷanti adhiṭṭhātābbaṃ.

Tattha yasmā “dve cīvarassa adhiṭṭhānā – kāyena vā adhiṭṭheti, vācāya vā adhiṭṭheti”ti (pari. 322) vuttaṃ, tasmā purāṇasaṅghāṭiṃ “imaṃ saṅghāṭiṃ paccuddharāmī”ti paccuddharitvā navaṃ saṅghāṭiṃ hatthēna gahetvā “imaṃ saṅghāṭiṃ adhiṭṭhāmī”ti cittēna ābhogaṃ katvā kāyavikāraṃ karontēna kāyēna adhiṭṭhātābā. Idaṃ kāyēna adhiṭṭhānaṃ, taṃ yēna kenaci sarīrāvayavēna aḷusantassa na vaṭṭati. Vācāya adhiṭṭhānē pana vacībhedāṃ katvā vācāya adhiṭṭhātābā. Tatra duvidhaṃ adhiṭṭhānaṃ – sace hatthapāse hoti “imaṃ saṅghāṭiṃ adhiṭṭhāmī”ti vācā bhinditābā. Atha antogabbhe vā uparipāsāde vā sāmāntavīhāre vā hoti ṭhapitaṭṭhānaṃ sallakkhetvā “etaṃ saṅghāṭiṃ adhiṭṭhāmī”ti vācā bhinditābā. Esa nayo uttarāsaṅge antaravāsake ca. Nāmamattameva hi viseso. Tasmā sabbāni saṅghāṭiṃ uttarāsaṅgaṃ antaravāsakanti evaṃ attano nāmēna adhiṭṭhātābāni. Sace adhiṭṭhahitvā ṭhapitavatthēhi saṅghāṭiādīni karoti, niṭṭhite rajane ca kappe ca imaṃ “paccuddharāmī”ti paccuddharitvā puna adhiṭṭhātābāni. Adhiṭṭhitena pana saddhiṃ mahantataramēva dutiyapaṭṭaṃ vā khaṇḍaṃ vā saṃsibbantēna puna adhiṭṭhātābameva. Same vā khuddake vā adhiṭṭhānakiccaṃ natthi.

Ticīvaraṃ pana parikkhāraḷaṃ adhiṭṭhātuṃ vaṭṭati na vaṭṭatīti? **Mahāpadumatthero** kirāha – “ticīvaraṃ ticīvarameva adhiṭṭhātābbaṃ. Sace parikkhāraḷādhiṭṭhānaṃ labheyya udositasikkhāpade pariḷhāro niraṭṭhako bhavēyyā”ti. Evaṃ vutte kira avasēsa bhikkhū āhaṃsu – “parikkhāraḷampi bhagavatāva adhiṭṭhātābanti vuttaṃ, tasmā vaṭṭatī”ti. **Mahāpaccariyampi** vuttaṃ “parikkhāraḷaṃ nāma pāṭekkaṃ nidhānamukhametanti ticīvaraṃ parikkhāraḷanti adhiṭṭhahitvā paribhuñjituṃ vaṭṭati. Udositasikkhāpade pana ticīvaraṃ adhiṭṭhahitvā pariḷharantassa pariḷhāro vutto”ti. Ubhatovibhaṅgabhaṅako puṇṇavālikavāsī **mahātissattheropi** kira āha – “mayāṃ pubbe mahātherānaṃ assumha, araññavāsino bhikkhū rukkhāsusirādīsū cīvaraṃ ṭhapetvā padhānaṃ padahanatthāya

gacchanti. Sāmantavihāre dhammasavanatthāya gatānañca nesam sūriye uṭṭhite sāmaṇerā vā daharabhikkhū vā pattacīvaraṃ gahetvā gacchanti, tasmā sukhariparibhogattham ticīvaraṃ parikkhāraḥanti adhiṭṭhātum vaṭṭatī”ti. **Mahāpaccariyampi** vuttam pubbe āraññikā bhikkhū abaddhasīmāyaṃ dupparihāranti ticīvaraṃ parikkhāraḥameva adhiṭṭhahitvā paribhuñjimsū”ti.

“**Vassikasāṭṭikā**” anarittappamānā nāmaṃ gahetvā vuttanayeneva cattāro vassike māse adhiṭṭhātabbā, tato param paccuddharitvā vikappetabbā. Vaṇṇabhedamattaratāpi cesā vaṭṭati. Dve pana na vaṭṭanti. “**Nisīdanam**” vuttanayena adhiṭṭhātabbameva, tañca kho pamāṇayuttam ekameva, dve na vaṭṭanti. “**Paccattharaṇa**”mpi adhiṭṭhātabbameva, tam pana mahantampi vaṭṭati, ekampi vaṭṭati, bahūnipi vaṭṭanti. Nīlampi pītakampi sadasampi pupphadasampīti sabbappakāraṃ vaṭṭati. Sakim adhiṭṭhitam adhiṭṭhitameva hoti. “**Kaṇḍuppaṭicchādi**” yāva ābādho atthi, tāva pamāṇikā adhiṭṭhātabbā. Ābādhe vūpasante paccuddharitvā vikappetabbā, ekāva vaṭṭati. “**Mukhapuñchanacoḷam**” adhiṭṭhātabbameva, yāva ekam dhoviyati, tāva aññaṃ paribhogatthāya icchitabbanti dve vaṭṭanti. Apare pana therā “nidhānamukhametaṃ bahūnipi vaṭṭanti”ti vadanti. **Parikkhāraḥ** gaṇanā natthi, yattakam icchati tattakam adhiṭṭhātabbameva. **Thavikāpi parissāvanampi** vikappanupagam pacchimacīvarappamānaṃ “parikkhāraḥ”nti adhiṭṭhātabbameva. Bahūni ekato katvā “imāni cīvarāni parikkhāraḥanti adhiṭṭhāmi”ti adhiṭṭhātumpi vaṭṭatiyeva. Bhesajjanavakammamātāpituādīnaṃ atthāya ṭhapentenapi adhiṭṭhātabbameva. **Mahāpaccariyam** pana “anāpattī”ti vuttam. Mañcabhisi pīṭhakabhisi bimbohanaṃ pāvāro kojavoti etesu pana senāsanaparikkhāratthāya dinnapaccattharaṇe ca adhiṭṭhānakiccaṃ natthiyeva.

Adhiṭṭhitacīvaraṃ pana paribhuñjato katham adhiṭṭhānaṃ vijahatīti? Añña dānena, acchinditvā gahaṇena, vissāsaggāhena, hīnāyāvattanena, sikkhāpaccakkhānena, kālamkiriyāya, liṅgaparivattanena, paccuddharaṇena, chiddabhāvenāti imehi navahi kāraṇehi vijahati. Tattha purimehi aṭṭhahi sabbacīvarāni adhiṭṭhānaṃ vijahanti, chiddabhāvena pana ticīvarasseva sabbaaṭṭhakathāsu adhiṭṭhānavijahanaṃ vuttam, tañca nakhapīṭṭhippamāṇena chiddena. Tattha nakhapīṭṭhippamāṇam kaniṭṭhaṅgulinakhasena veditabbam, chiddaṅca vinibiddhachiddameva. Chiddassa hi abhantare ekatantu cepi acchinno hoti, rakkhati. Tattha saṅghāṭiyā ca uttarāsaṅgassa ca dīghantato vidatthippamāṇassa tiriyantato aṭṭhaṅgulappamāṇassa padessa orato chiddam adhiṭṭhānaṃ bhindati, parato na bhindati. Antaravāsakassa pana dīghantato vidatthippamāṇasseva tiriyantato caturaṅgulappamāṇassa padessa orato chiddam adhiṭṭhānaṃ bhindati, parato na bhindati. Tasmā jāte chidde tam cīvaraṃ atirekacīvaratthāne tiṭṭhati, sūcikkammaṃ katvā puna adhiṭṭhātabbā. **Mahāsumatthero** panāha – “pamāṇacīvarassa yattha katthaci chiddam adhiṭṭhānaṃ bhindati, mahantassa pana pamāṇato bahi chiddam adhiṭṭhānaṃ na bhindati, antojātam bhindati”ti. **Karavīkatissatthero** āha – “khuddakam mahantaṃ na pamāṇam, dve cīvarāni pārupantassa vāmahatthe saṅgharitvā ṭhapitaṭṭhāne chiddam adhiṭṭhānaṃ na bhindati, orabhāge bhindati. Antaravāsakassapi ovaṭṭikam karontena saṅgharitaṭṭhāne chiddam na bhindati, tato oraṃ bhindati”ti. **Andhakatthakathāyam** pana ticīvare **mahāsumattheravādaṃ** pamāṇam katvā uttarimpi idaṃ vuttam “pacchimappamāṇam adhiṭṭhānaṃ rakkhati”ti. Parikkhāraḥ dīghaso aṭṭhaṅgule sugataṅgule tiriyam caturaṅgule yattha katthaci chiddam adhiṭṭhānaṃ vijahati. Mahante ḥe tato parena chiddam adhiṭṭhānaṃ na vijahati. Esa nayo sabbesu adhiṭṭhātabbakesu cīvaresū”ti.

Tattha yasmā sabbesampi adhiṭṭhātabbakacīvarānaṃ vikappanupagapacchimappamāṇato aññaṃ pacchimappamāṇam nāma natthi, yañhi nisīdana-kaṇḍuppaṭicchādi-vassikasāṭṭikānaṃ pamāṇam vuttam, tam ukkaṭṭham, tato uttari paṭisiddhatā na pacchimaṃ tato heṭṭhā appaṭisiddhatā. Ticīvarassāpi sugatacīvarappamāṇato ūnakattam ukkaṭṭhappamāṇameva. Pacchimaṃ pana visum sutte vuttam natthi. Mukhapuñchanapaccattharaṇaparikkhāraḥanti ukkaṭṭhaparicchedo natthiyeva. Vikappanupagapacchimena pana pacchimaparicchedo vutto. Tasmā yaṃ tāva **andhakatthakathāyam** “pacchimappamāṇam adhiṭṭhānaṃ rakkhati”ti vatvā tattha parikkhāraḥasseva sugataṅgule aṭṭhaṅgulacaturaṅgulapacchimappamāṇam dassetvā itaresam ticīvarādīnaṃ muṭṭhipaṇcākādīpabhedam pacchimappamāṇam sandhāya “esa nayo sabbesu adhiṭṭhātabbakesucīvaresū”ti vuttam, tam na sameti.

Karavīkatissattheravādepi dīghantato yeva chiddam dassitam, tiriyantato na dassitam, tasmā so aparicchinno. **Mahāsumattheravāde** “pamāṇacīvarassa yattha katthaci chiddam adhiṭṭhānaṃ bhindati, mahantassa pana pamāṇato bahi chiddam adhiṭṭhānaṃ na bhindati”ti vuttam. Idaṃ pana na vuttam – “idaṃ nāma pamāṇacīvaraṃ ito uttari mahantaṃ cīvara”nti. Apicetha ticīvarādīnaṃ muṭṭhipaṇcākādīpabhedam pacchimappamāṇanti adhippetam. Tattha yadi pacchimappamāṇato bahi chiddam adhiṭṭhānaṃ na bhindeyya, ukkaṭṭhapattassāpi majjhimapattassa vā omakappamāṇato bahi chiddam adhiṭṭhānaṃ na bhindeyya, na ca na bhindati. Tasmā ayampi vādo aparicchinno.

Yo panāyaṃ sabbapaṭhamo **aṭṭhakathāvādo**, ayamevettha pamāṇam. Kasmā? Paricchedasabbhāvato. Ticīvarassa hi pacchimappamāṇaṅca chiddappamāṇaṅca chiddupattidesappamāṇaṅca **sabbaaṭṭhakathāsu** yeva paricchinditvā vuttam, tasmā sveva vādo pamāṇam. Addhā hi so bhagavato adhippāyaṃ anugantvā vutto. Itaresu

pana neva paricchedo atthi, na pubbāparam sametīti.

Yo pana dubbalatthāne paṭhamam aggaḷam datvā pacchā dubbalatthānam chinditvā apaneti, adhiṭṭhānam na bhijjati. Maṅḍalaparivattanepi eseve nayo. Dupatṭassa ekasmim paṭale chidde vā jāte gaḷite vā adhiṭṭhānam na bhijjati, khuddakam cīvaram mahantaṃ karoti, mahantaṃ vā khuddakam karoti, adhiṭṭhānam na bhijjati. Ubho koṭiyo majjhe karonto sace paṭhamam chinditvā pacchā ghaṭeti, adhiṭṭhānam bhijjati. Atha ghaṭetvā chindati, na bhijjati, rajakehi dhovāpetvā setam kārāpentassāpi adhiṭṭhānam adhiṭṭhānamevāti. Ayam tāva **“antodasāham adhiṭṭheti vikappeti”**ti ettha adhiṭṭhāne vinicchayo.

Vikappane pana dve vikappanā – sammukhāvīkappanā ca parammukhāvīkappanā ca. Katham sammukhāvīkappanā hotīti? Cīvarānam ekabahubhāvam sannihitāsannihitabhāvañca ñatvā **“īmam cīvara’nti vā ‘imāni cīvarāni’ti vā ‘etaṃ cīvara’nti vā ‘etāni cīvarāni’”**ti vā **“tuyham vikappemi”**ti vattabam, ayamekā sammukhāvīkappanā. Ettāvatā nidhetum vaṭṭati, paribhuñjitum pana vissajjetum vā adhiṭṭhātum vā na vaṭṭati. **“Mayham santakam, mayham santakāni paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī”**ti evam pana vutte paccuddhāro nāma hoti. Tatopabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Aparopi nayo – tatheva cīvarānam ekabahubhāvam sannihitāsannihitabhāvañca ñatvā tasseva bhikkhuno santike **“īmam cīvara’nti vā ‘imāni cīvarāni’ti vā ‘etaṃ cīvara’nti vā ‘etāni cīvarāni’”**ti vā vatvā pañcasu sahadhammikesu aññatarassa attanā abhirucitassa yassa kassaci nāmam gahetvā **“tissassa bhikkhuno vikappemi”**ti vā **“tissāya bhikkhuniyā, sikkhamānāya, tissassa sāmaṇerassa, tissāya sāmaṇeriyā vikappemi”**ti vā vattabam, ayam aparāpi sammukhāvīkappanā. Ettāvatā nidhetum vaṭṭati, paribhogādīsu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā **“tissassa bhikkhuno santakam...pe... tissāya sāmaṇeriyā santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī”**ti vutte paccuddhāro nāma hoti. Tatopabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Katham parammukhāvīkappanā hotīti? Cīvarānam tatheva ekabahubhāvam sannihitāsannihitabhāvañca ñatvā **“īmam cīvara’nti vā ‘imāni cīvarāni’ti vā ‘etaṃ cīvara’nti vā ‘etāni cīvarāni’”**ti vā vatvā **“tuyham vikappanattāyā dammī”**ti vattabam. Tena vattabbo – **“ko te mitto vā sandiṭṭho vā”**ti? Tato itarena purimanayeneva **“tisso bhikkhūti vā...pe... tissā sāmaṇerī”**ti vā vattabam. Puna tena bhikkhunā **“aham tissassa bhikkhuno dammīti vā...pe... tissāya sāmaṇeriyā dammī”**ti vā vattabam, ayam parammukhāvīkappanā. Ettāvatā nidhetum vaṭṭati, paribhogādīsu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā dutiyasammukhāvīkappanāyam vuttanayeneva **“itthannāmassa santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī”**ti vutte paccuddhāro nāma hoti. Tatopabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Dvinnam vikappanānam kim nānākaraṇam? Sammukhāvīkappanāyam sayam vikappetvā parena paccuddharāpeti. Parammukhāvīkappanāya pareneva vikappāpetvā pareneva paccuddharāpeti, idamettha nānākaraṇam. Sace pana yassa vikappeti, so paññattikovidō na hoti, na jānāti paccuddharitum, tam cīvaram gahetvā aññassa byattassa santikam gantvā puna vikappetvā paccuddharāpetabam. Vikappitavikappanā nāmesā vaṭṭati. Ayam **“vikappeti”**ti imasmim pade vinicchayo.

“Anujānāmi, bhikkhave, ticīvaram adhiṭṭhātum na vikappetu”ntiādivacanato ca idam **“vikappeti”**ti avisesena vuttavacanam viruddham viya dissati, na ca viruddham tathāgatā bhāsanti. Tasmā evamassa attho veditabbo, ticīvaram ticīvarasaṅkhepeveva pariharato adhiṭṭhātumeva anujānāmi, na vikappetum. Vassikasāṭikam pana cātumāsato param vikappetumeva na adhiṭṭhātum. Evañca satī yo ticīvare ekena cīvarena vipavasitukāmo hoti, tassa ticīvarādhiṭṭhānam paccuddharitvā vipavāsasukhattham vikappanāya okāso dinno hoti. Dasāhātikkame ca anāpattīti etenupāyena sabbattha vikappanāya appaṭisiddhabhāvo veditabbo.

Vissajjēti aññassa deti. Katham pana dinnaṃ hoti, katham gahitam? **“Imam tuyham demi dadāmi dajjāmi oṇojemi pariccajāmi nissajjāmi vissajjāmīti vā ‘itthannāmassa demi...pe... nissajjāmi’**ti vā vadati, sammukhāpi parammukhāpi dinnaṃyeva hoti. **“Tuyham gaṇhāhī”**ti vutte **“mayham gaṇhāmī”**ti vadati, sudinnaṃ sugghaṭṭaṇca. **“Tava santakam karohī, tava santakam hotu, tava santakam karissasī”**ti vutte **“mama santakam karomī, mama santakam hotu, mama santakam karissāmī”**ti vadati, duddinnaṃ duggahitañca. Neva dātā dātum jānāti, na itaro gahetum. Sace pana **“tava santakam karohī”**ti vutte **“sādhu, bhante, mayham gaṇhāmī”**ti gaṇhāti, sugghaṭṭam. Sace pana **“eko gaṇhāhī”**ti vadati, itaro **“na gaṇhāmī”**ti puna so **“dinnaṃ mayā tuyham, gaṇhāhī”**ti vadati, itaropi **“na mayham iminā attho”**ti vadati. Tato purimopi **“mayā dinna”**nti dasāham atikkāmeti, pacchimopi **“mayā paṭikkhitta”**nti. Kassa āpattīti? Na kassaci āpatti. Yassa pana rucati, tena adhiṭṭhahitvā paribhuñjitabam.

Yo pana adhiṭṭhāne vematiko, tena kim kātabam? Vematikabhāvam ārocetvā sace anadhiṭṭhitam bhavissati,

evaṃ me kappiyaṃ hotīti vatvā vuttanayeneva nissajjitabbaṃ. Na hi evaṃ jānāpetvā vinayakammaṃ karontassa musāvādo hoti. Keci pana “ekena bhikkhunā vissāsaṃ gahetvā puna dinnaṃ vaṭṭatī”ti vadanti, taṃ na yujjati. Na hi tassetāṃ vinayakammaṃ, nāpi taṃ ettakena aññaṃ vatthuṃ hoti.

Nassatītiādi uttānatthameva. **Yo na dadeyya āpatti dukkaṭassāti** ettha “mayhaṃ dinnaṃ iminā”ti imāya saññāya na dentassa dukkaṭaṃ. Tassa santakabhāvaṃ pana ñatvā lesena acchindanto bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabboti.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ sikkhāpadaṃ kathinasamuṭṭhānaṃ nāma kāyavācāto ca kāyavācācittato ca samuṭṭhāti, anadhīṭṭhānena ca avikappanena ca āpajjanato akiriyaṃ, saññāya abhāvepi na muccati, ajānantopi āpajjatīti nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Paṭhamakathinasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Udositasikkhāpadavaṇṇanā

471. Tena samayena buddho bhagavāti udositasikkhāpadaṃ. Tattha **santaruttarenāti** antaranti antaravāsako vuccati, uttaranti uttarāsaṅgo, saha antarena uttaraṃ santaruttaraṃ, tena santaruttarena, saha antaravāsakena uttarāsaṅgenāti attho. **Kaṇṇakitānīti** sedena phuṭṭhokāsesu sañjātakāḷasetamaṇḍalāni. **Addasa kho āyasmā ānando senāsanacārikaṃ āhiṇḍantoti** thero kira bhagavati divā paṭisallānatthāya gandhakuṭiṃ pavīṭṭhe taṃ okāsaṃ labhitvā dunnikkhittāni dārubhaṇḍamattikābhaṇḍāni paṭisāmento asammaṭṭhaṭṭhānaṃ sammajjanto gilānehi bhikkhūhi saddhiṃ paṭisanthāraṃ karonto tesāṃ bhikkhūnaṃ senāsanatṭhānaṃ sampatto addasa. Tena vuttaṃ – “addasa kho āyasmā ānando senāsanacārikaṃ āhiṇḍanto”ti.

473. Avippavāsasammutiṃ dātunti avippavāse sammuti avippavāsasammuti, avippavāsāya vā sammuti avippavāsasammuti. Ko panettha ānisaṃso? Yena cīvarena vippavasati, taṃ nissaggiyaṃ na hoti, āpattiṃca nāpajjati. Kittakaṃ kālaṃ? **Mahāsumatthero** tāva āha – “yāva rogo na vūpasamati, vūpasante pana roge sīghaṃ cīvaraṭṭhānaṃ āgantabba”nti. **Mahāpadumatthero** āha – “sīghaṃ āgacchato rogo paṭikuppeyya, tasmā saṅikaṃ āgantabbaṃ. Yato paṭṭhāya hi satthaṃ vā pariyesati, ‘gacchāmi’ti ābhogaṃ vā karoti, tato paṭṭhāya vaṭṭati. ‘Na dāni gamissāmi’ti evaṃ pana dhuranikkhepaṃ karontena paccuddharitabbaṃ, atirekacīvaraṭṭhāne ṭhassati”ti. Sace panassa rogo paṭikuppati, kiṃ kātābanti? **Phussadevatthero** tāva āha – “sace soyeva rogo paṭikuppati, sā eva sammuti, puna sammutidānakiccaṃ natthi. Athañño kuppatti, puna dātābbā sammuti”ti. **Upatisatthero** āha – “so vā rogo hotu, añño vā puna sammutidānakiccaṃ natthi”ti.

475-6. Niṭṭhitacīvarasmīṃ bhikkhunāti idha pana purimasikkhāpade viya atthaṃ aggahetvā niṭṭhite cīvarasmīṃ bhikkhunoti evaṃ sāmivasena karaṇavacanassa attho vedītabbo. Karaṇavasena hi bhikkhunā idaṃ nāma kātābanti natthi. Sāmivasena pana bhikkhuno cīvarasmīṃ niṭṭhite kathine ca ubbhate evaṃ chinnapalībodho ekarattampi ce bhikkhu ticīvarena vippavaseyyāti evaṃ attho yujjati. Tattha **ticīvarenāti** adhiṭṭhitesu tīsu cīvaresu yena kenaci. Ekena vippavutthopi hi ticīvarena vippavuttho hoti, paṭisiddhapariyāpannena vippavutthattā. Tenevassa padabhājane “saṅghāṭiyā vā”tiādi vuttaṃ. **Vippavaseyyāti** vippayutto vaseyya.

477-8. Gāmo ekūpacārotiādi avippavāsalaṅkhaṇavavattāpanatthaṃ vuttaṃ. Tato paraṃ yathākkamena tāneva pannarasa mātīkāpadāni vitthārento “**gāmo ekūpacāro nāmā**”tiādimāha. Tattha **ekakulassa gāmoti** ekassa rañño vā bhojakassa vā gāmo. **Parikkhittoti** yena kenaci pākārena vā vatiyā vā parikkhāya vā parikkhitto. Ettāvata ekakulagāmassa ekūpacāratā dassitā. **Antogāme vatthabbanti** evarūpe gāme cīvaraṃ nikkhipitvā gāmabbhantare yathārucite ṭhāne aruṇaṃ utṭhāpetuṃ vaṭṭati. **Aparikkhittoti** iminā tasseva gāmassa nānūpacāratā dassitā. Evarūpe gāme yasmiṃ ghare cīvaraṃ nikkhittaṃ, tattha vatthabbaṃ. **Hatthapāsā vā na vijahitabbanti** atha vā taṃ gharaṃ samantato hatthapāsā na vijahitabbaṃ, aḍḍhateyyaratanappamaṇappadesā uddhaṃ na vijahitabbanti vuttaṃ hoti. Aḍḍhateyyaratanabbhantare pana vatthuṃ vaṭṭati. Taṃ pamāṇaṃ atikkamitvā sacepi iddhiṃ bhikkhū ākāse aruṇaṃ utṭhāpeti, nissaggiyameva hoti. Ettha ca **yasmiṃ ghareti** gharaparicchedo “ekakulassa nivesanaṃ hoti”tiādinā (pārā. 480) lakkhaṇena vedītabbo.

479. Nānākulassa gāmoti nānārājūnaṃ vā bhojakānaṃ vā gāmo, vesālikusinārādisadiso. **Parikkhittoti** iminā nānākulagāmassa ekūpacāratā dassitā. **Sabhāye vā dvāramūle vāti** ettha sabhāyanti līngabyattayena sabhā vuttā. **Dvāramūleti** nagaradvārassa samīpe. Idaṃ vuttaṃ hoti – evarūpe gāme yasmiṃ ghare cīvaraṃ nikkhittaṃ, tattha vā vatthabbaṃ. Tattha saddasaṅghaṭṭanena vā janasambādhena vā vasituṃ asakkontena sabhāye vā vatthabbaṃ

nagaradvāramūle vā. Tatrapi vasitum asakkontena yattha katthaci phāsukaṭṭhāne vasitvā antoaruṇe āgamma tesamyeva sabhāyadvāramūlānaṃ hatthapāsā vā na vijahitabbaṃ. Gharassa pana cīvarassa vā hatthapāse vattabbameva natthi.

Sabhāyaṃ gacchantena hatthapāse cīvaraṃ nikkhipitvāti sace ghare aṭṭhapetvā sabhāye ṭhapessāmīti sabhāyaṃ gacchati, tena sabhāyaṃ gacchantena hatthapāseti hattham pasāretvā “handimaṃ cīvaraṃ ṭhapemī”ti evaṃ nikkhepasukhe hatthapāsagate kismiñci āpaṇe cīvaraṃ nikkhipitvā purimanayeneva sabhāye vā vatthabbaṃ dvāramūle vā, hatthapāsā vā na vijahitabbaṃ.

Tatrāyaṃ vinicchayo – **phussadevatthero** tāva āha – “cīvarahatthapāse vasitabbaṃ natthi, yattha katthaci vīthihatthapāsepi sabhāyahatthapāsepi dvārahatthapāsepi vasitum vaṭṭatī”ti. **Upatisatthero** panāha – “nagarassa bahūnīpi dvārāni hontī bahūnīpi sabhāyāni, tasmā sabbattha na vaṭṭati. Yassā pana vīthiyā cīvaraṃ ṭhapitaṃ yaṃ tassā sammukhaṭṭhāne sabhāyañca dvārañca tassa sabhāyassa ca dvārassa ca hatthapāsā na vijahitabbaṃ. Evañhi sati sakkā cīvarassa pavatti jānitu”nti. Sabhāyaṃ pana gacchantena yassa āpaṇikassa hatthe nikkhittaṃ, sace so taṃ cīvaraṃ atiharitvā ghare nikkhipati, vīthihatthapāso na rakkhati, gharassa hatthapāse vatthabbaṃ. Sace mahantaṃ gharaṃ hoti, dve vīthiyo pharitvā ṭhitaṃ purato vā pacchato vā hatthapāseyeva aruṇaṃ utṭhāpetabbaṃ. Sabhāye nikkhipitvā pana sabhāye vā tassa sammukhe nagaradvāramūle vā tesamyeva hatthapāse vā aruṇaṃ utṭhāpetabbaṃ.

Aparikkhittotiiminā tasseva gāmassa nānūpacāratā dassitā. Etenevupāyena sabbattha ekūpacāratā ca nānūpacāratā ca veditabbā. Pāliyaṃ pana “gāmo ekūpacāro nāmā”ti evaṃ ādimhi “ajjhokāso ekūpacāro nāmā”ti evaṃ ante ca ekameva mātikāpadaṃ uddharitvā padabhājanaṃ vitthāritaṃ. Tasmā tasseva padassānusārena sabbattha parikkhepādivasena ekūpacāratā ca nānūpacāratā ca veditabbā.

480-1. Nivesanādīsu ovarakāti gabbhānaṃyevetaṃ pariyāyavacanaṃ. **Hatthapāsā vāti** gabbhassa hatthapāsā. **Dvāramūle vāti** sabbesaṃ sādharmaṇe gharadvāramūle. **Hatthapāsā vāti** gabbhassa vā gharadvāramūlassa vā hatthapāsā.

482-7. Udositoti yānādīnaṃ bhaṇḍānaṃ sālā. Ito paṭṭhāya ca nivesane vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. **Aṭṭoti** paṭirājādīpaṭibāhanatthaṃ iṭṭhakāhi kato bahalabhittiko catupañcabhūmiko patissayaviseso. **Māloti** ekakūṭasaṅgahito caturassapāsādo. **Pāsādoti** dīghapāsādo. **Hammiyanti** muṇḍacchadanapāsādo.

489. Sattabbhantarātiettha ekaṃ abbhantaraṃ aṭṭhavīsatihatthaṃ hoti. Sace sattho gacchanto gāmaṃ vā nadiṃ vā pariyādiyitvā tiṭṭhati antopaviṭṭhena saddhiṃ ekābaddho hutvā orañca pārañca pharitvā ṭhito hoti, satthaparihārova labbhati. Atha gāme vā nadiyā vā pariyāpanno hoti antopaviṭṭho, gāmaparihāro ceva nadīparihāro ca labbhati. Sace vihārasīmaṃ atikkamitvā tiṭṭhati, antosīmāya ca cīvaraṃ hoti, vihāraṃ gantvā vasitabbaṃ. Sace bahisīmāya cīvaraṃ hoti satthasamīpeyeva vasitabbaṃ. Sace gacchanto sakaṭe vā bhagge goṇe vā naṭṭhe antarā chijjati, yasmim kottḥāse cīvaraṃ tattha vasitabbaṃ.

490. Ekakulassa khethe hatthapāso nāma cīvarahatthapāsoyeva, nānākulassa khethe hatthapāso nāma khetadvārassa hatthapāso. Aparikkhitte cīvarasseva hatthapāso.

491-4. Dhaññakaraṇanti khalaṃ vuccati. **Ārāmoti** pupphārāmo vā phalārāmo vā. Dvīsupi khethe vuttasadisova vinicchayo. **Vihāro** nivesanasadisova. Rukkhamūle **antochāyāyanti** chāyāya phuṭṭhokāsassa anto eva. Virāṣasākhassa pana rukkhassa ātapena phuṭṭhokāse ṭhapitaṃ nissaggiyameva hoti, tasmā tādisassa sākḥacchāyāya vā khandhacchāyāya vā ṭhapetabbaṃ. Sace sākḥāya vā viṭape vā ṭhabeti, upari aññasākḥacchāyāya phuṭṭhokāseyeva ṭhapetabbaṃ. Khuṃjarukkhassa chāyā dūraṃ gacchati, chāyāya gataṭṭhāne ṭhabetum vaṭṭatiyeva. Idhāpi hatthapāso cīvarahatthapāsoyeva.

Agāmake araññeti agāmakaṃ nāma araññaṃ viñjhātavādīsu vā samuddamajjhe vā macchabandhānaṃ agamanapathe dīpakesu labbhati. **Samantā sattabbhantarā**ti majjhe ṭhitassa samattā sabbadisāsu sattabbhantarā, vinibbedhena cuddasa hontī. Majjhe nisinnō puratthimāya vā pacchimāya vā disāya pariyante ṭhapitacīvaraṃ rakkhati. Sace pana aruṇuggamanasamaye kesaggamattampi puratthimaṃ disaṃ gacchati, pacchimāya disāya cīvaraṃ nissaggiyaṃ hoti. Esa nayo itarasmim. Uposathakāle pana parisapariyante nisinnabhikkhuto paṭṭhāya sattabbhantarāsīmā sodhetabbā. Yattakaṃ bhikkhusaṅgho vaḍḍhati, sīmāpi tattakaṃ vaḍḍhati.

495. Anissajjitvā paribhuñjati āpatti dukkaṭassāti ettha sace padhāniko bhikkhu sabbarattim

padhānāmanuyuñjivā paccusasamaye “nhāyissāmī”ti tīṇipi cīvarāni tīre ṭhapetvā nadiṃ otarati, nhāyantasēva cassa aruṇaṃ uṭṭhahati, kiṃ kātābbaṃ. So hi yadi uttaritvā cīvaraṃ nivāseti, nissaggiyacīvaraṃ anissajjitvā paribhuñjanapaccayā dukkaṭaṃ āpajjati. Atha naggo gacchati, evampi dukkaṭaṃ āpajjatīti? Na āpajjati. So hi yāva aññaṃ bhikkhuṃ disvā vinayakammaṃ na karoti, tāva tesāṃ cīvarānaṃ aparibhogārahattā naṭṭhacīvaraṭṭhāne ṭhito hoti. Naṭṭhacīvarassa ca akappiyaṃ nāma natthi. Tasmā ekaṃ nivāsetvā dve hatthena gahetvā vihāraṃ gantvā vinayakammaṃ kātābbaṃ. Sace dūre vihāro hoti, antarāmagge manussā sañcaranti. Ekaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā ekaṃ aṃsakūṭe ṭhapetvā gantābbaṃ. Sace vihāre sabhāgabhikkhū na passati, bhikkhācāraṃ gatā honti, saṅghāṭiṃ bahigāme ṭhapetvā santaruttarena āsanasālaṃ gantvā vinayakammaṃ kātābbaṃ. Sace bahigāme corabhayaṃ hoti, pārupitvā gantābbaṃ. Sace āsanasālā sambādhā hoti janākiṇṇā, na sakkā ekamante cīvaraṃ apānetvā vinayakammaṃ kātuṃ, ekaṃ bhikkhuṃ ādāya bahigāmaṃ gantvā vinayakammaṃ katvā cīvarāni paribhuñjitābāni.

Sace bhikkhū daharānaṃ hatthe pattacīvaraṃ datvā maggaṃ gacchantā pacchime yāme sayitukāmā honti, attano attano cīvaraṃ hatthapāse katvāva sayitābbaṃ. Sace gacchantānaṃyeva asampattesu daharesu aruṇaṃ uggacchati, cīvaraṃ nissaggiyaṃ hoti, nissayo pana na paṭippassambhati, daharānampi purato gacchantānaṃ theresu asampattesu eseva nayo. Maggaṃ virajjhivā araṇṇe aññaṃaññaṃ apassantesupī eseva nayo. Sace pana daharā “mayāṃ, bhante, muhuttaṃ sayitvā asukasmīṃ nāma okāse tumhe sampāpuṇissāmā”ti vatvā yāva aruṇuggamanā sayanti, cīvaraṇca nissaggiyaṃ hoti, nissayo ca paṭippassambhati, dahare uyyojetvā theresu sayantesupī eseva nayo. Dvedhāpathaṃ disvā therā “ayaṃ maggo” daharā “ayaṃ maggo”ti vatvā aññaṃaññaṃ vacanaṃ aggahetvā gatā, saha aruṇuggamanā cīvarāni ca nissaggiyāni honti, nissayo ca paṭippassambhati. Sace daharā maggaṃ okkamma “antoaruṇeyeva nivattissāmā”ti bhesajjathāya gāmaṃ pavisitvā āgacchanti. Asampattānaṃyeva ca tesāṃ aruṇo uggacchati, cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana na paṭippassambhati. Sace pana dhenubhayena vā sunakhabhayena vā “muhuttaṃ ṭhatvā gamissāmā”ti ṭhatvā vā nisīditvā vā gacchanti, antarā aruṇe uggate cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo ca paṭippassambhati. Sace “antoaruṇeyeva āgamissāmā”ti antosīmāyaṃ gāmaṃ pavitṭhānaṃ antarā aruṇo uggacchati, neva cīvarāni nissaggiyāni honti, na nissayo paṭippassambhati. Sace pana “vibhāyatu tāvā”ti nisīdanti, aruṇe uggatepi na cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana paṭippassambhati. Yepi “antoaruṇeyeva āgamissāmā”ti sāmantavihāraṃ dhammasavanatthāya saussāhā gacchanti, antarāmaggeyeva ca nesāṃ aruṇo uggacchati, cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana na paṭippassambhati. Sace dhammagāravena “yāva pariyoṣānaṃ sutvāva gamissāmā”ti nisīdanti, saha aruṇassuggamanā cīvarānīpi nissaggiyāni honti, nissayopi paṭippassambhati. Therena daharaṃ cīvaradhovanatthāya gāmakāṃ pesentena attano cīvaraṃ paccuddharitvāva dātābbaṃ. Daharassāpi cīvaraṃ paccuddharāpetvā ṭhapetābbaṃ. Sace assatiyā gacchati, attano cīvaraṃ paccuddharitvā daharassa cīvaraṃ vissāsena gahetvā ṭhapetābbaṃ. Sace thero nassarati, daharo eva sarati, daharena attano cīvaraṃ paccuddharitvā therassa cīvaraṃ vissāsena gahetvā gantvā vattābbo “bhante, tumhākaṃ cīvaraṃ adhiṭṭhahitvā paribhuñjathā”ti attanopi cīvaraṃ adhiṭṭhātābbaṃ. Evaṃ ekassa satiyāpi āpattimokkho hotīti. Sesāṃ uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu paṭhamakathinasikkhāpade anadhiṭṭhānaṃ avikappanaṃca akiriyaṃ, idha apaccuddharaṇaṃ ayameva viśeso. Sesāṃ sabbattha vuttanayamevāti.

Udositasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Tatiyakathinasikkhāpadavaṇṇanā

497. Tena samayenāti tatiyakathinasikkhāpadaṃ. Tattha **ussāpetvā punappunaṃ vimajjati** “valīsu naṭṭhāsu idaṃ mahantaṃ bhavissati”ti maññaṃāno udakena siñcitvā pādehi akkamitvā hatthehi ussāpetvā ukkhipitvā piṭṭhiyaṃ ghaṃsati, taṃ ātape sukkaṃ paṭhamappamāṇameva hoti. So punapi tathā karoti, tena vuttaṃ – “ussāpetvā punappunaṃ vimajjati”ti. Taṃ evaṃ kilamantaṃ bhagavā gandhakuṭiyaṃ nisinnova disvā nikkhamitvā senāsanacārikaṃ āhiṇḍanto viya tattha agamāsi. Tena vuttaṃ – “addasa kho bhagavā”tiādi.

499-500. Ekādasamāseti ekaṃ pacchimakkattikamāsaṃ ṭhapetvā sese ekādasamāse. **Sattamāseti** kattikamāsaṃ hemantike ca cattāroti pañcamāse ṭhapetvā sese sattamāse. **Kālepi ādissa dinnanti** saṅghassa vā “idaṃ akālacīvara”nti uddisitvā dinnāṃ, ekapuggalassa vā “idaṃ tuyhaṃ dammi”ti dinnāṃ.

Saṅghato vāti attano pattaḥāgavasena saṅghato vā uppajjeyya. **Gaṇato vāti** idaṃ suttantikagaṇassa dema, idaṃ ābhiddhammikagaṇassāti evaṃ gaṇassa denti. Tato attano pattaḥāgavasena gaṇato vā uppajjeyya.

No cassa pāripūrīti no ce pāripūrī bhaveyya, yattakena kayiramānaṃ adhiṭṭhānacīvaraṃ pahoti, tañce cīvaraṃ

tattakaṃ na bhavyya, ūnakaṃ bhavyyāti attho.

Paccāsā hoti saṅghato vātiādīsu asukadivasam nāma saṅgho cīvarāni labhissati, gaṇo labhissati, tato me cīvaram uppajjissatīti evaṃ saṅghato vā gaṇato vā paccāsā hoti. Nātakehi me cīvaratthāya pesitaṃ, mittehi pesitaṃ, te āgata cīvare dassantīti evaṃ ñātito vā mittato vā paccāsā hoti. **Pamsukūlam vāti** ettha pana pamsukūlam vā lacchāmīti evaṃ paccāsā hotīti yojetabbaṃ. **Attano vā dhanenāti** attano kappāsasuttādīnā dhanena, asukadivasam nāma lacchāmīti evaṃ vā paccāsā hotīti attho.

Tato ce uttari nikkhipeyya satiyāpi paccāsāyāti māsaparamato ce uttari nikkhipeyya, nissaggiyaṃ pācittiyanti attho. Evaṃ pana avatvā yasmā antarā uppajjamāne paccāsācīvare mūlacīvarassa uppannadivasato yāva vīsatimo divaso tāva uppannam paccāsācīvaram mūlacīvaram attano gatikaṃ karoti, tato uddham mūlacīvaram paccāsācīvaram attano gatikaṃ karoti. Tasmā taṃ visesaṃ dassetuṃ “tadahuppanne mūlacīvare”tiādīnā nayena padabhājanam vuttaṃ, taṃ uttānatthameva.

Visabhāge uppanne mūlacīvareti yadi mūlacīvaram saṅham, paccāsācīvaram thūlam, na sakkā yojetuṃ. Rattiyō ca sesā honti, na tāva māso pūراتi, na akāmā niggahena cīvaram kāretabbaṃ. Aññaṃ paccāsācīvaram labhitvāyeva kālabbhantare kāretabbaṃ. Paccāsācīvarampi parikkhāraḥaḥam adhiṭṭhātabbaṃ. Atha mūlacīvaram thūlam hoti, paccāsācīvaram saṅham, mūlacīvaram parikkhāraḥaḥam adhiṭṭhahitvā paccāsācīvameva mūlacīvaram katvā ṭhapetabbaṃ. Taṃ puna māsaparihāram labhati, etenupāyena yāva icchati tāva aññaṃaññaṃ mūlacīvaram katvā ṭhapetuṃ vaṭṭatīti. Sesam uttānameva.

Samuṭṭhānādīni paṭhamakathinasadisānevāti.

Tatīyakathinasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Purāṇacīvarasikkhāpadavaṇṇanā

503-5. Tena samayenāti purāṇacīvarasikkhāpadaṃ. Tattha yāva **sattamā pitāmahayugāti** pitupitā pitāmaho, pitāmahassa yugaṃ pitāmahayugaṃ. Yuganti āyupamāṇam vuccati. Abhilāpa mattameva cetam. Atthato pana pitāmahoyeva pitāmahayugaṃ. Tato uddham sabbehi pubbapurisā pitāmahaggahaṇeneva gahitā. Evaṃ yāva sattamo puriso tāva yā asambaddhā sā yāva sattamā pitāmahayugā asambaddhāti vuccati. Desanāmukhameva cetam. “Mātito vā pitito vā”tivacanato pana pitāmahayugampi pitāmahiugampi mātāmahiugampi mātāmahiugampi tesam bhātubhaginībhāgineyyaputtapaputtādayopi sabbe idha saṅgahitā evāti veditabbā.

Tatrāyaṃ vitthāranayo – pitā pitupitā tassa pitā tassāpi pitāti evaṃ yāva sattamā yugā, pitā pitumātā tassā pitā ca mātā ca bhātā ca bhaginī ca puttā ca dhītarō cāti evampi uddhaṇca adho ca yāva sattamā yugā, pitā pitubhātā pitubhaginī pituputtā pitudhītarō tesampi puttadhītuparamparāti evampi yāva sattamā yugā, mātā mātumātā tassā mātā tassāpi mātāti evampi yāva sattamā yugā, mātā mātupitā tassa mātā ca pitā ca bhātā ca bhaginī ca puttā ca dhītarō cāti, evampi uddhaṇca adho ca yāva sattamā yugā, mātā mātubhātā mātubhaginī mātuputtā mātudhītarō tesampi puttadhītuparamparāti evampi yāva sattamā yugā, neva mātusambandhena na pitusambandhena sambaddhā, ayaṃ **aññātikā nāma**.

Ubhato saṅgheti bhikkhunisāṅghe ñatticatutthena bhikkhusāṅghe ñatticatutthenāti aṭṭhavācīkavinayakammena upasampannā.

Sakiṃ nivatthampi sakiṃ pārutampīti rajitvā kappam katvā ekavārampi nivattham vā pārutam vā. Antamaso paribhogasīsenā aṃse vā matthake vā katvā maggaṃ gato hoti, ussīsakaṃ vā katvā nipanno hoti, etampi purāṇacīvameva. Sace pana paccattharaṇassa heṭṭhā katvā nipajjati, hatthehi vā ukkhipitvā ākāse vitānam katvā sīsenā aḥusanto gacchati, ayaṃ paribhogo nāma na hotīti **kurundiyaṃ** vuttaṃ.

Dhotam nissaggiyanti ettha evaṃ āṇattā bhikkhunī dhovanatthāya uddhanam sajjeti, dārūni saḥharati, aggiṃ karoti, udakaṃ āharati yāva nam dhovitvā ukkhipati, tāva bhikkhuniyā payoge payoge bhikkhussa dukkaṭam. Dhovitvā ukkhittamate nissaggiyaṃ hoti. Sace duddhotanti maññaṃaññā puna siṅcati vā dhovati vā yāva niṭṭhānam na gacchati tāva payoge payoge dukkaṭam. Esa nayo rajanākoṭanesu. Rajanadoṇiyañhi rajanam ākiritvā yāva sakiṃ cīvaram rajati, tato pubbe yaṃkiñci rajanattāya karoti, pacchā vā paṭirajati, sabbattha payoge payoge bhikkhussa dukkaṭam. Evaṃ ākoṭanehi payogo veditabbo.

506. Aññātikāya aññātikasaññī purāṇacīvaram dhovāpetīti no cepi “imaṃ dhovā”ti vadati, atha kho dhovanatthāya kāyavikāraṃ katvā hatthena vā hatthe deti, pādamūle vā ṭhapeti, upari vā khipati, sikkhamānāsāmaṇerīsāmaṇeraupāsakatitthiyādīnaṃ vā hatthe peseti, nadītīthe dhovantiyā upacāre vā khipati, antodvādasahatthe okāse ṭhatvā, dhovāpitaṃyeva hoti. Sace pana upacāraṃ muñcivā orato ṭhapeti sā ce dhovivā āneti, anāpatti. Sikkhamānāya vā sāmaṇeriyā vā upāsikāya vā hatthe dhovanatthāya deti, sā ce upasampajjitvā dhovati, āpattiyeva. Upāsakassa hatthe deti, so ce liṅge parivatte bhikkhunīsu pabbajitvā upasampajjitvā dhovati, āpattiyeva. Sāmaṇerassa vā bhikkhussa vā hatthe dinnepi liṅgaparivattane eseva nayo.

Dhovāpeti rajāpetītiādīsu ekena vatthunā nissaggiyaṃ, dutiyena dukkaṭaṃ. Tīṇipi kārāpentassa ekena nissaggiyaṃ, sesehi dve dukkaṭāni. Yasmā panetāni dhovanādīni paṭipāṭiyā vā uppaṭipāṭiyā vā kārentassa mokkho natthi, tasmā ettha tīṇi catukkāni vuttāni. Sacepi hi “imaṃ cīvaram rajitvā dhovivā ānehī”ti vutte sā bhikkhunī paṭhamam dhovivā pacchā rajati, nissaggiyena dukkaṭameva. Evaṃ sabbesu viparītavacanesu nayo netabbo. Sace pana “dhovivā ānehī”ti vuttā dhovati ceva rajati ca, dhovāpanapaccayā eva āpatti, rajane anāpatti. Evaṃ sabbattha vuttādhikakaraṇe “avuttā dhovati”ti iminā lakkhaṇena anāpatti vedītabbā. “Imasmiṃ cīvare yaṃ kātābbaṃ, sabbam taṃ tuyham bhāro”ti vadanto pana ekavācāya sambahulā āpattiyā āpajjati.

Aññātikāya vematiko aññātikāya ñātikasaññīti imānīpi padāni vuttānaṃyeva tiṇṇaṃ catukkānaṃ vasena vitthārato vedītabbāni.

Ekato upasampannāyāti bhikkhunīnaṃ santike upasampannāya dhovāpentassa dukkaṭaṃ. Bhikkhūnaṃ santike upasampannāya pana yathāvatthukameva, bhikkhūnaṃ santike upasampannā nāma pañcasatā sākiyāniyo.

507. Avuttā dhovatiti uddesāya vā ovādāya vā āgatā kilinnaṃ cīvaram disvā ṭhapitaṭṭhānato gahetvā vā “detha, ayya, dhovissāmī”ti āharāpetvā vā dhovati ceva rajati ca ākoṭeti ca, ayaṃ avuttā dhovati nāma. Yāpi “imaṃ cīvaram dhovā”ti daharam vā sāmaṇeram vā āñāpentassa bhikkhuno sutvā “āharathayya ahaṃ dhovissāmī”ti dhovati, tāvakālikam vā gahetvā dhovivā rajitvā deti, ayampi avuttā dhovati nāma.

Aññaṃ parikkhāraṇti upāhanatthavikapattatthavikaṃsabaddhakakāyabandhanamañcapīṭṭhabhisitattīkādīṃ yaṃkiñci dhovāpeti, anāpatti. Sesamettha uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu pana idaṃ sikkhāpadaṃ chasamuṭṭhānaṃ, kiriyam, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammaṃ, vacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Purāṇacīvarasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Cīvarapaṭiggahaṇasikkhāpadavaṇṇanā

508. Tena samayenāti cīvarapaṭiggahaṇasikkhāpadaṃ. Tatha **piṇḍapātaṭṭhāntāti** piṇḍapātato paṭikkantā. **Yena andhavanaṃ tenupasaṅkamīti** apaññatte sikkhāpade yena andhavanaṃ tenupasaṅkami. **Katakammāti** katacorikakammā, sandhicchedanādīhi parabhaṇḍam haritāti vuttaṃ hoti. **Coragāmaṇikoti** corajetthako. So kira pubbe therim jānāti, tasmā corānaṃ purato gacchanto disvā “ito mā gacchatha, sabbe ito ethā”ti te gahetvā añña maggena agamāsi. **Samādhimhā vuṭṭhahitvāti** therī kira paricchinnavelāyaṃyeva samādhimhā vuṭṭhahi. Sopi tasmīṃyeva khaṇe evaṃ avaca, tasmā sā assosi, sutvā ca “natthi dāni añño ettha samaṇo vā brāhmaṇo vā aññatra mayā”ti taṃ maṃsam aggahesi. Tena vuttaṃ – “atha kho uppalavaṇṇā bhikkhunī”tiādi.

Ohīyyakoti avahīyako avaseso, vihāravāraṃ patvā ekova vihāre ṭhitoti attho. **Sace me tvam antaravāsakaṃ dadeyyāsīti** kasmā āha? Saṅhaṃ ghanamaṭṭhaṃ antaravāsakaṃ disvā lobhena, apica appako tassā antaravāsake lobho, theriyā pana sikkhāpattā koṭṭhāsasampatti tenassā sarīrapāripūriṃ passissāmīti visamalobhaṃ uppādetvā evamāha. **Antimanti** pañcannaṃ cīvarānaṃ sabbapariyantaṃ hutvā antimaṃ, antimanti pacchimaṃ. Aññaṃ lesenāpi vikappetvā vā paccuddharitvā vā ṭhapitaṃ cīvaram natthīti evaṃ yathāanuññātānaṃ pañcannaṃ cīvarānaṃ dhāraṇavaseneva āha, na lobhena, na hi khīṇāsavānaṃ lobho atthi. **Nippīliyamānāti** upamaṃ dassetvā gālhaṃ pīlayamānā.

Antaravāsakaṃ datvā upassayaṃ agamāsīti saṅkaccikaṃ nivāsetvā yathā tassa manoratho na pūراتi, evaṃ hatthataleyeva dassetvā agamāsi.

510. Kasmā pārivattakacīvaram appaṭiḡaṇhante ujjhāyimsu? “Sace ettakopi amhesu ayyānaṃ vissāso natthi, kathaṃ mayaṃ yāpessāma”ti vihatthatāya samabhitunnattā.

Anujānāmi bhikkhave imesaṃ pañcannanti imesaṃ pañcannaṃ sahadhammikānaṃ samasaddhānaṃ samasīlānaṃ samadiṭṭhīnaṃ pārivattakaṃ gahetuṃ anujānāmīti attho.

512. Payoge dukkaṭanti gahaṇatthāya hatthappasāraṇādīsu dukkaṭaṃ. Paṭilābhenāti paṭiḡgahaṇena. Tattha ca hatthena vā hatthe detu, pādamūle vā ṭhapetu, upari vā khipatu, so ce sādiyati, gahitameva hoti. Sace pana sikkhamānāsāmaṇerasāmaṇerūpāsakaupāsikādīnaṃ hatthe pesitaṃ paṭiḡgaṇhāti, anāpatti. Dhammakathaṃ kathentassa catassopi parisā cīvarāni ca nānavirāḡavattāni ca ānetvā pādamūle ṭhapenti, upacāre vā ṭhatvā upacāraṃ vā muñcitvā khipanti, yaṃ tattha bhikkhunīnaṃ santakaṃ, taṃ aññatra pārivattakā ḡaṇhantassa āpattiyeva. Atha pana rattibhāḡe khittāni honti, “idaṃ bhikkhuniyā, idaṃ aññesa”nti nātuṃ na sakkā, pārivattakakiccaṃ natthīti **mahāpaccariyaṃ kurundiyañca** vuttaṃ, taṃ acittakabhāvena na sameti. Sace bhikkhunī vassāvāsikaṃ deti, pārivattakameva kātabbaṃ. Sace pana saṅkārakūṭādīsu ṭhapeti, “paṃsukūlaṃ ḡaṇhissantī”ti paṃsukūlaṃ adhiṭṭhahitvā gahetuṃ vaṭṭati.

513. Aññātikāya aññātikasaññīti tikapācittiyaṃ. Ekato upasampannāyāti bhikkhunīnaṃ santike upasampannāya hatthato ḡaṇhantassa dukkaṭaṃ, bhikkhūnaṃ santike upasampannāya pana pācittiyameva.

514. Parittena vā vipulanti appagghacīvarena vā upāhanatthavikapattatthavikaṃsabaddhakāyabandhanādīnā vā mahagghaṃ cetāpetvā sacepi cīvaram paṭiḡgaṇhāti, anāpatti. **Mahāpaccariyaṃ** pana “antamaso haritakīkhaṇḡenāpi”ti vuttaṃ. **Vipulena vā parittanti** idaṃ vuttavipallāsena veditabbaṃ. **Aññaṃ parikkhāraṇti** pattatthavikādiṃ yaṃ kiñci vikappanupagapacchimacīvarappamānaṃ pana paṭaparissāvanampi na vaṭṭati. Yaṃ neva adhiṭṭhānupagaṃ na vikappanupagaṃ taṃ sabbaṃ vaṭṭati. Sacepi mañcappamāṇā bhisicchavi hoti, vaṭṭatiyeva; ko pana vādo pattatthavikādīsu. Sesam uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ chasamuṭṭhānaṃ, kiriyākiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammaṃvacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Cīvarapaṭiḡgahaṇasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Aññātakaviññattisikkhāpadavaṇṇanā

515. Tena samayenāti aññātakaviññattisikkhāpadaṃ. Tattha **upanando sakyaputtoti** asītisahassamattānaṃ sakyakulā pabbajitānaṃ bhikkhūnaṃ patikiṭṭho lolajātiko. **Paṭṭoti** cheko samattho paṭibalo sarasampanno kaṇṭhamādhuriyena samannāgato. **Kismiṃ viyāti** kiṃsu viya kilesa viya, hirottappavasena kampanaṃ viya saṅkampanaṃ viya hotīti attho.

Addhānamagganti addhānasākhātaṃ dīghamaggaṃ, na nagaravīthimagganti attho. **Te bhikkhū acchindimsūti** musimsu, pattacīvarāni nesaṃ hariṃsūti attho. **Anuyuñjāhīti** bhikkhubhāvajanatthāya puccha. **Anuyuñjyamānāti** pabbajjāupasampadāpattacīvarādhiṭṭhānādīni pucchiyamānā. **Etamatthaṃ ārocesunti** bhikkhubhāvaṃ jānāpetvā yo “sāketā sāvatthiṃ addhānamaggappaṭipannā”tiādīnā nayena vutto, etamatthaṃ ārocesuṃ.

517. Aññātakam gahapatiṃ vātiādīsu yaṃ parato “tiṇena vā paṇṇena vā paṭicchādetvā”ti vuttaṃ, taṃ ādiṃ katvā evaṃ anupubbakathā veditabbā. Sace core passivā daharā pattacīvarāni gahetvā palātā, corā therānaṃ nivāsanapārūpanamattaṃyeva haritvā gacchanti, therehi neva tāva cīvaram viññāpetabbaṃ, na sākhāpalāsaṃ bhañjitabbaṃ. Atha daharā sabbaṃ bhaṇḡakaṃ chaḡḡetvā palātā, corā therānaṃ nivāsanapārūpanaṃ tañca bhaṇḡakaṃ gahetvā gacchanti, daharehi āgantvā attano nivāsanapārūpanāni na tāva therānaṃ dātābbāni, na hi anacchinnacīvarā attano atthāya sākhāpalāsaṃ bhañjituṃ labhanti, acchinnacīvarānaṃ pana atthāya labhanti, acchinnacīvarāva attanopi paresampi atthāya labhanti. Tasmā therehi vā sākhāpalāsaṃ bhañjitvā vākādīhi ganthetvā daharānaṃ dātābbāṃ, daharehi vā therānaṃ atthāya bhañjitvā ganthetvā tesam hatthe datvā vā adatvā vā attanā nivāsetvā attano nivāsanapārūpanāni therānaṃ dātābbāni, neva bhūtagāmapātabyatāya pācittiyaṃ hoti, na tesam dhāraṇe dukkaṭaṃ.

Sace antarāmagge rajakattharaṇaṃ vā hoti, aññe vā tādise manusse passanti, cīvaraṃ viññāpetabbaṃ. Yāni ca nesaṃ te vā viññattamanussā aññe vā sākāpālāsānīvāsane bhikkhū disvā ussāhajātā vatthāni denti, tāni sadasāni vā hontu adasāni vā nīlādīnānāvāṇṇāni vā kappiyānīpi akappiyānīpi sabbāni acchinnacīvaraṭṭhāne ṭhitattā tesāṃ nivāsetuṅca pārūpituṅca vaṭṭanti. Vuttampihetaṃ **parivāre** –

“Akappakataṃ nāpi rajanāya rattamaṃ;
Tena nivattho yena kāmaṃ vajeyya;
Na cassa hoti āpatti;
So ca dhammo sugatena desito;
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 481);

Ayañhi pañho acchinnacīvaraṃ bhikkhuṃ sandhāya vutto. Atha pana tittihyehi saḥagacchanti, te ca nesaṃ kusacīravākacīraphalakacīrāni denti, tānīpi laddhiṃ aggahetvā nivāsetuṃ vaṭṭanti, nivāsetvāpi laddhi na gahetabbā.

Idāni “yaṃ āvāsaṃ paṭhamaṃ upagacchati, sace tattha hoti saṅghassa vihāracīvaraṃ vā”tiādīsu **vihāracīvaraṃ** nāma manussā āvāsaṃ kāretvā “cattāropi paccayā amhākaṃyeva santakā paribhogaṃ gacchantū”ti ticīvaraṃ sajjetvā attanā kārāpīte āvāse ṭhapenti, etaṃ vihāracīvaraṃ nāma. **Uttarattharaṇanti** mañcakassa upari attharaṇakaṃ vuccati. **Bhumattharaṇanti** parikammakatāya bhūmiyā rakkhaṇatthaṃ cimilikāhi kataattharaṇaṃ tassa upari taṭṭikaṃ pattharivā caṅkamanti. **Bhisicchavīti** mañcabhisīyā vā pīṭhabhisīyā vā chavī, sace pūritā hoti vidhunitvāpi gahetuṃ vaṭṭati. Evametesu vihāracīvarādīsu yaṃ tattha āvāse hoti, taṃ anāpucchāpi gahetvā nivāsetuṃ vā pārūpituṃ vā acchinnacīvarakānaṃ bhikkhūnaṃ labbhatīti veditabbaṃ. Tañca kho labhitvā odahissāmi puna ṭhapessāmīti adhippāyena na mūlacchejjāya. Labhitvā ca pana nātito vā upaṭṭhākato vā aññato vā kutoci pākātikameva kātābbaṃ. Videsagatena ekasmiṃ saṅghike āvāse saṅghikaparibhogena paribhuñjanatthāya ṭhapetabbaṃ. Sacassa paribhogeneva taṃ jīrati vā nassati vā gīvā na hoti. Sace pana etesaṃ vuttappakāraṇaṃ gihivatthādīnaṃ bhisicchavīpariyantānaṃ kiñci na labbhati, tena tiṇena vā paṇṇena vā paṭicchādetvā āgantabbanti.

519. Yehi kehici vā acchinnanti ettha yampi acchinnacīvarā ācariyupajjhāyā aññe “āharatha, āvuso, cīvara”nti yācivā vā vissāseṇa vā gaṇhanti, tampi saṅghaṃ gacchatīti vattuṃ yujjati.

Paribhogajīṇṇaṃ vāti ettha ca acchinnacīvarānaṃ ācariyupajjhāyādīnaṃ attanā tiṇapaṇṇehi paṭicchādetvā dinnacīvarampi saṅghaṃ gacchatīti vattuṃ yujjati. Evañhi te acchinnacīvaraṭṭhāne paṭṭhacīvaraṭṭhāne ca ṭhitā bhavissanti, tena nesaṃ viññattiyāṃ akappiyacīvaraparibhoge ca anāpatti anurūpā bhavissati.

521. Nātakānaṃ pavāritānanti ettha “etesāṃ santakaṃ dethā”ti viññāpentassa yācantassa anāpattīti evamattho daṭṭhabbo. Na hi nātakapavāritānaṃ āpatti vā anāpatti vā hoti. **Attano dhanenāti** etthāpi attano kappiyabhaṇḍena kappiyavohāreṇa cīvaraṃ viññāpentassa cetāpentassa parivattāpentassa anāpattīti evamattho daṭṭhabbo. **Pavāritānanti** ettha ca saṅghavasena pavāritesu pamāṇameva vaṭṭati. Puggalikapavāraṇāya yaṃ yaṃ pavāreti, taṃ taṃyeva viññāpetabbaṃ. Yo catūhi paccayehi pavāretvā sayameva sallakkhetvā kālānukālaṃ cīvarāni divase divase yāgubhattādīnīti evaṃ yena yenattho taṃ taṃ deti, tassa viññāpanakiccaṃ natthi. Yo pana pavāretvā bālātāya vā satisammosena vā na deti, so viññāpetabbo. Yo “mayhaṃ gehaṃ pavāremī”ti vadati, tassa gehaṃ gantvā yathāsukhaṃ nisīditabbaṃ nīpajjitabbaṃ, na kiñci gahetabbaṃ. Yo pana “yaṃ mayhaṃ gehe atthi, taṃ pavāremī”ti vadati. Yaṃ tattha kappiyaṃ, taṃ viññāpetabbaṃ, gehe pana nisīdituṃ vā nīpajjituṃ vā na labbhatīti **kurundiyāṃ** vuttaṃ.

Aññassatthāyāti ettha attano nātakapavārite na kevalaṃ attano atthāya, atha kho aññassatthāya viññāpentassa anāpattīti ayameko attho. Ayaṃ pana dutiyo aññassāti ye aññassa nātakapavāritā, te tasseva “aññassā”ti laddhavohārassa buddharakkhitassa vā dhammarakkhitassa vā atthāya viññāpentassa anāpattīti. Sesāṃ uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu idampi chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvīmokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Aññātakaviññattisikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Tatuttarisikkhāpadavaṇṇanā

522-4. Tena samayenāti tatuttarisikkhāpadaṃ. Tattha **abhihaṭṭhūnti** abhīti upasaggo, harituntī attho, gaṇhituntī vuttaṃ hoti. **Pavāreyyāti** icchāpeyya, icchaṃ ruciṃ uppādeyya, vadeyya nimanteyyāti attho. Abhihaṭṭhūṃ pavārentena pana yathā vattaḃbaṃ, taṃ ākāraṃ dassetuṃ “yāvatakaṃ icchasi tāvatakaṃ gaṇhāhī”ti evamassa padabhājanaṃ vuttaṃ. Atha vā yathā “nekkhammaṃ daṭṭhu khemato”ti (su. ni. 426, 1104; cūḷani. jatukaṇṇimānavapucchāniddeṣa 67) ettha disvāti attho, evamidhāpi “abhihaṭṭhūṃ pavāreyyā”ti abhiharitvā pavāreyyāti attho. Tattha kāyābhīhāro vācābhīhāroti duvidho abhihāro, kāyena vā hi vatthāni abhiharitvā pādāmūle ṭhapetvā “yattakaṃ icchasi tattakaṃ gaṇhāhī”ti vadanto pavāreyya, vācāya vā “amhākaṃ dussakoṭṭhāgāraṃ paripuṇṇaṃ, yattakaṃ icchasi tattakaṃ gaṇhāhī”ti vadanto pavāreyya, tadubhayampi ekajjhaṃ katvā “abhihaṭṭhūṃ pavāreyyā”ti vuttaṃ.

Santaruttaraparamanti saantaraṃ uttaraṃ paramaṃ assa cīvarassāti santaruttaraparamaṃ, nivāsanena saddhiṃ pārupanaṃ ukkaṭṭhaparicchedo assāti vuttaṃ hoti. **Tato cīvaraṃ sādītabbanti** tato abhihaṭṭhācīvarato ettakaṃ cīvaraṃ gaṇhettaḃbaṃ, na ito paranti attho. Yasmā pana acchinnasabbacīvarena ticīvarikeneva bhikkhunā evaṃ paṭipajjitabbaṃ, aññena aññathāpi, tasmā taṃ vibhāgaṃ dassetuṃ “sace tīṇi naṭṭhāni hontī”tiādīnā nayanassa padabhājanaṃ vuttaṃ.

Tatrāyaṃ vinicchayo – yassa tīṇi naṭṭhāni, tena dve sādītabbāni, ekaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā aññaṃ sabhāgaṭṭhānato pariyesissati. Yassa dve naṭṭhāni, tena ekaṃ sādītabbāṃ. Sace pakatiyāva santaruttarena carati, dve sādītabbāni. Evaṃ ekaṃ sādīyanteneva samo bhavissati. Yassa tīsu ekaṃ naṭṭhaṃ, na sādītabbāṃ. Yassa pana dvīsu ekaṃ naṭṭhaṃ, ekaṃ sādītabbāṃ. Yassa ekaṃyeva hoti, tañca naṭṭhaṃ, dve sādītabbāni. Bhikkhuniyā pana pañcasupi naṭṭhesu dve sādītabbāni. Catūsu naṭṭhesu ekaṃ sādītabbāṃ, tīsu naṭṭhesu kiñci na sādītabbāṃ, ko pana vādo dvīsu vā ekasmiṃ vā. Yena kenaci hi santaruttaraparamatāya ṭhātābbaṃ, tato uttari na labbhatīti idametta lakkhaṇaṃ.

526. Sesakaṃ āharissāmīti dve cīvarāni katvā sesaṃ puna āharissāmīti attho. **Na acchinnakāraṇāti** bāhusaccādiḡuṇavasena denti. **Ñātakānanti**ādīsu ñātakānaṃ dentānaṃ sādīyantassa pavāritānaṃ dentānaṃ sādīyantassa attano dhanena sādīyantassa anāpattīti attho. Aṭṭhakathāsu pana “ñātakapavāritatṭhāne pakatiyā bahumpi vaṭṭati, acchinnakāraṇā pamāṇameva vaṭṭati”ti vuttaṃ. Taṃ pāḷiyā na sameti. Yasmā panidaṃ sikkhāpadaṃ aññassatthāya viññāpanavathusmiṃyeva paññattaṃ, tasmā idha “aññassatthāyā”ti na vuttaṃ. Sesaṃ uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu idampi chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Tatuttarisikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Paṭhamaupakkhaṭasikkhāpadavaṇṇanā

527. Tena samayenāti upakkhaṭasikkhāpadaṃ. Tattha **atthāvuso maṃ so upaṭṭhākoti** āvuso, yaṃ tvamaṃ bhaṇasi, atthi evarūpo so mama upaṭṭhākoti ayamettha attho. **Api meyya evaṃ hotīti** api me ayya evaṃ hoti, api mayyā evantipi pāṭho.

528-9. Bhikkhuṃ paneva uddissāti ettha uddissāti apadissa ārabba. Yasmā pana yaṃ uddissa upakkhaṭaṃ hoti, taṃ tassatthāya upakkhaṭaṃ nāma hoti. Tasmāssa padabhājane “bhikkhussatthāyā”ti vuttaṃ.

Bhikkhuṃ āramaṇaṃ karitvāti bhikkhuṃ paccayaṃ katvā, yañhi bhikkhuṃ uddissa upakkhaṭaṃ, taṃ niyameneva bhikkhuṃ paccayaṃ katvā upakkhaṭaṃ hoti, tena vuttaṃ – “bhikkhuṃ āramaṇaṃ karitvā”ti. Paccayopi hi “labhati māro āramaṇa”ntiādīsu (saṃ. ni. 4.243) āramaṇanti āgato. Idāni “uddissā”ti ettha yo kattā, tassa ākāradassanattaṃ “bhikkhuṃ acchādetukāmo”ti vuttaṃ. Bhikkhuṃ acchādetukāmena hi tena taṃ uddissa upakkhaṭaṃ, na aññena kāraṇena. Iti so acchādetukāmo hoti. Tena vuttaṃ – “bhikkhuṃ acchādetukāmo”ti.

Aññātakassa gahapatissa vāti aññātakena gahapatinā vāti attho. Karaṇatthe hi idaṃ sāmivacanaṃ. Padabhājane pana byañjanaṃ avicāretvā atthamattameva dassetuṃ “aññātako nāma...pe... gahapati nāmā”tiādi vuttaṃ.

Cīvaracetāpannanti cīvaramūlaṃ, taṃ pana yasmā hiraññādīsu aññataraṃ hoti, tasmā padabhājane

“hiraññaṃ vā”tiādi vuttaṃ. **Upakkhaṭaṃ hotīti** sajjitaṃ hoti, saṃharitvā ṭhapitaṃ, yasmā pana “hiraññaṃ vā”tiādinā vacanenassa upakkhaṭabhāvo dassito hoti, tasmā “upakkhaṭaṃ nāmā”ti padaṃ uddharitvā visuṃ padabhājanaṃ na vuttaṃ. **Imināti** upakkhaṭaṃ sandhāyāha, tenevassa padabhājane “paccupaṭṭhitenā”ti vuttaṃ. Yañhi upakkhaṭaṃ saṃharitvā ṭhapitaṃ, taṃ paccupaṭṭhitaṃ hotīti. **Acchādessāmīti** vohāravacanametam “itthannāmassa bhikkhuno dassāmī”ti ayam panettha attho. Tenevassa padabhājanepi “dassāmī”ti vuttaṃ.

Tatra ce so bhikkhūti yatra so gahapati vā gahapatānī vā tatra so bhikkhu pubbe appavārito upasaṅkamitvā cīvare vikappaṃ āpajjeyya ceti ayamettha padasambandho. Tattha upasaṅkamitvāti imassa gantvāti imināva atthe siddhe pacuravohāravasena “ghara”nti vuttaṃ. Yatra pana so dāyako tatra gantvāti ayamevettha attho, tasmā punapi vuttaṃ “yattha katthaci upasaṅkamitvā”ti. **Vikappaṃ āpajjeyyāti** visitṭhakappaṃ adhi kaviddhānaṃ āpajjeyya, padabhājane pana yenākārena vikappaṃ āpanno hoti tameva dassetuṃ “āyataṃ vā”tiādi vuttaṃ. **Sādhūti** āyācane nipāto. **Vatāti** parivitaṅke. **Manti** attānaṃ niddisati. **Āyasmāti** paraṃ ālapati āmanteti. Yasmā panidaṃ sabbaṃ byañjanamattameva, uttānatthameva, tasmāssa padabhājane attho na vutto. **Kalyāṇakamyataṃ upādāyāti** sundarakāmataṃ visitṭhakāmataṃ cittena gahetvā, tassa “āpajjeyya ce”ti iminā sambandho. Yasmā pana yo kalyāṇakamyataṃ upādāya āpajjati, so sādhathiko mahagghathiko hoti, tasmāssa padabhājane byañjanaṃ pahāya adhippetatthameva dassetuṃ tadeva vacanaṃ vuttaṃ. Yasmā pana na imassa āpajjanamatteneva āpatti sīsaṃ eti, tasmā “tassa vacanena”tiādi vuttaṃ.

531. Anāpatti nātakānantiādisu nātakānaṃ cīvare vikappaṃ āpajjantassa anāpattīti evamattho daṭṭhabbo. **Mahagghaṃ cetāpetukāmassa appagghaṃ cetāpetīti** gahapatissa vīsatiagghanakaṃ cīvaraṃ cetāpetukāmassa “alaṃ mayhaṃ etena, dasagghanakaṃ vā aṭṭhagghanakaṃ vā dehī”ti vadati anāpatti. **Appagghanti** idañca atirekanivāraṇatthameva vuttaṃ, samakepi pana anāpatti, tañca kho agghavaseneva na pamānavasena, agghavaḍḍhanakañhi idaṃ sikkhāpadaṃ. Tasmā yo vīsatiagghanakaṃ antaravāsakaṃ cetāpetukāmo, “taṃ ettakameva me agghanakaṃ cīvaraṃ dehī”ti vattumpi vaṭṭati. Sesam uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīnipi tatuttarisikkhāpadasadisānevāti.

Paṭhamaupakkhaṭasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Dutīyaupakkhaṭasikkhāpadavaṇṇanā

532. Dutīyaupakkhaṭepi imināva nayena attho vedītabbo. Tañhi imassa anupaññattisadisam. Kevalam paṭhamasikkhāpade ekassa pīḷā katā, dutīye dvinnam, ayamevettha viseso. Sesam sabbaṃ paṭhamasadisameva. Yathā ca dvinnam, evam bahūnaṃ pīḷam katvā gaṇhatopi āpatti vedītabbāti.

Dutīyaupakkhaṭasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Rājasikkhāpadavaṇṇanā

537. Tena samayenāti rājasikkhāpadaṃ. Tattha **upāsakaṃ saññāpetvāti** jānāpetvā, “iminā mūlena cīvaraṃ kiṇitvā therassa dehī”ti evam vatvāti adhippāyo. **Paññāsabandhoti** paññāsakahāpaṇadaṇḍoti vuttaṃ hoti. Paññāsaṃ baddhotipi pāṭho, paññāsaṃ jito paññāsaṃ dāpetabboti adhippāyo. **Ajjaṇho, bhante, āgamehīti** bhante, ajja ekadivasam amhākaṃ tiṭṭha, adhivāsehīti attho. **Parāmasīti** gaṇhi. **Jīnosīti** jitosi.

538-9. Rājabhoggoti rājato bhoggaṃ bhuñjitabbaṃ assatthīti rājabhoggo, rājabhoggotipi pāṭho, rājato bhogo assa atthīti attho.

Pahiṇeyyāti peseyya, uttānatthattā panassa padabhājanaṃ na vuttaṃ. Yathā ca etassa, evam “cīvaraṃ itthannāmaṃ bhikkhu”ntiādīnampi padānaṃ uttānatthattāyeva padabhājanaṃ na vuttanti vedītabbaṃ. **Ābhatanti** ānītam. **Kālena kappiyanti** yuttapattakālena, yadā no attho hoti, tadā kappiyam cīvaraṃ gaṇhāmāti attho.

Veyyāvaccakaroti kiccakaro, kappiyakāro attho. **Saññatto so mayāti** āṇatto so mayā, yathā tumhākaṃ cīvarena atthe satī cīvaraṃ dassati, evam vuttoti attho. **Attho me āvuso cīvarenāti** codanālakkhaṇanidassanametaṃ, idañhi vacanaṃ vattabbaṃ, assa vā attho yāya kāyaci bhāsāya; idaṃ codanālakkhaṇam. **“Dehi me cīvara”**ntiādīni pana navattabbākāradassanattham vuttāni, etāni hi vacanāni etesaṃ vā attho yāya kāyaci bhāsāya na vattabbo.

Dutiyaampi vattabbo tatiyaampi vattabboti “attho me āvuso cīvarenā”ti idameva yāvatatiyaṃ vattabboti. Evaṃ “dvattikkhattuṃ codetabbo sāretabbo”ti ettha uddiṭṭhacodanāparicchedaṃ dassetvā idāni “dvattikkhattuṃ codayamāno sārāyamāno taṃ cīvaraṃ abhinipphādeyya, iccetaṃ kusala”nti imesaṃ padānaṃ saṅkhepato atthaṃ dassento “sace abhinipphādeti, iccetaṃ kusala”nti āha. Evaṃ yāvatatiyaṃ codento taṃ cīvaraṃ yadi nipphādeti, sakkoti attano paṭilābhavasena nipphādetuṃ, iccetaṃ kusalaṃ sādhu suṭṭhu sundaraṃ.

Catukkhattuṃ pañcakkhattuṃ chakkhattuparamaṃ tuṇhībhūtena uddissa ṭhātabbanti ṭhānalakkhaṇanidassanametāṃ. Chakkhattuparamanti ca bhāvanapuṃsakavacanametāṃ, chakkhattuparamaṃhi etena cīvaraṃ uddissa tuṇhībhūtena ṭhātabbaṃ, na aññaṃ kiñci kātabbaṃ, idaṃ ṭhānalakkhaṇaṃ. Tattha yo sabbatṭhānānaṃ sādharmaṇo tuṇhībhāvo, taṃ tāva dassetuṃ padabhājane “tattha gantvā tuṇhībhūtenā”tiādi vuttaṃ. Tattha **na āsane nisīditabbanti** “idha, bhante, nisīdathā”ti vuttenāpi na nisīditabbāṃ. **Na āmisam paṭiggahetabbanti** yāgukhajakādibhedāṃ kiñci āmisam “gaṇhatha, bhante”ti yāciyamānenāpi na gaṇhitabbāṃ. **Na dhammo bhāsītabboti** maṅgalaṃ vā anumodanaṃ vā bhāsathāti yāciyamānenāpi kiñci na bhāsītabbāṃ, kevalaṃ “kiṃ kāraṇā āgatosi”ti pucchiyamānena “jānāsi, āvuso”ti vattabbo. **Pucchiyamānoti** idaṃhi karaṇatthe paccattavacanāṃ. Atha vā pucchaṃ kurumāno pucchiyamānoti evampettha attho daṭṭhabbo. Yo hi pucchaṃ karoti, so ettakaṃ vattabboti **ṭhānaṃ bhañjati**ti āgatakāraṇaṃ bhañjati.

Idāni yā tisso codanā, cha ca ṭhānāni vuttāni. Tattha vuḍḍhiṇca hāniṇca dassento “**catukkhattuṃ codetvā**”tiādimāha. Yasmā ca ettha ekacodanāvuddhiyā dvinnaṃ ṭhānānaṃ hāni vuttā, tasmā “ekā codanā diguṇaṃ ṭhāna”nti lakkhaṇaṃ dassitaṃ hoti. Iti iminā lakkhaṇena tikkhattuṃ codetvā chakkhattuṃ ṭhātabbaṃ, dvikkhattuṃ codetvā aṭṭhakkhattuṃ ṭhātabbaṃ, sakiṃ codetvā dasakkhattuṃ ṭhātabbanti. Yathā ca “chakkhattuṃ codetvā na ṭhātabba”nti vuttaṃ, evaṃ “dvādasakkhattuṃ ṭhatvā na codetabba”ntipi vuttameva hoti. Tasmā sace codetiyeva na tiṭṭhati, cha codanā labbhanti. Sace tiṭṭhatiyeva na codeti, dvādasā ṭhānāni labbhanti. Sace codetipi tiṭṭhatipi, ekāya codanāya dve ṭhānāni hāpetabbāni. Tattha yo ekadivasameva punappunaṃ gantvā chakkhattuṃ codeti, sakiṃyeva vā gantvā “attho me, āvuso, cīvarenā”ti chakkhattuṃ vadati. Tathā ekadivasameva punappunaṃ gantvā dvādasakkhattuṃ tiṭṭhati, sakiṃyeva vā gantvā tatra tatra ṭhāne tiṭṭhati, soṇi sabbacodanāyo sabbatṭhānāni ca bhañjati. Ko pana vādo nānādivasesu evaṃ karontassāti evamettha vinicchayo veditabbo.

Yatassa cīvaracetāpannaṃ ābhatanti yato rājato vā rājabhoggato vā assa bhikkhuno cīvaracetāpannaṃ ānītaṃ. Yatvassātipi pāṭho. Ayamevattho. “Yatthassā”tipi paṭhanti, yasmim ṭhāne assa cīvaracetāpannaṃ pesitanti ca atthaṃ kathenti, byañjanaṃ pana na sameti. **Tatthāti** tassa rañño vā rājabhoggassa vā santike; samīpatthe hi idaṃ bhumavacanāṃ. **Na taṃ tassa bhikkhuno kiñci atthaṃ anubhoti**ti taṃ cīvaracetāpannaṃ tassa bhikkhuno kiñci appamattakampi kammaṃ na nipphādeti. **Yuñjantāyasmanto sakanti** āyasmanto attano santakaṃ dhanam pāpuṇantu. **Mā vo sakaṃ vinassāti** tumhākaṃ santakaṃ mā vinassatu. Yo pana neva sāmaṃ gacchati, na dūtaṃ pāheti, vattabhede dukkaṭaṃ āpajjati.

Kiṃ pana sabbakappiyakāraṅkesu evaṃ paṭipajjitabbanti? Na paṭipajjitabbāṃ. Ayaṃhi kappiyakāraṅko nāma saṅkhepato duvidho niddiṭṭho ca aniddiṭṭho ca. Tattha niddiṭṭho duvidho – bhikkhunā niddiṭṭho, dūtena niddiṭṭhoti. Aniddiṭṭhopi duvidho – mukhavevaṭṭika kappiyakāraṅko, parammukhakappiyakāraṅkoti. Tesu bhikkhunā niddiṭṭho sammukhāsammukhavasena catubbidho hoti. Tathā dūtena niddiṭṭhopi.

Kathaṃ? Idhekacco bhikkhussa cīvaratthāya dūtena akappiyavatthuṃ paṇiṇati, dūto taṃ bhikkhuṃ upasaṅkamitvā “idaṃ, bhante, itthannāmena tumhākaṃ cīvaratthāya pahitaṃ, gaṇhatha na”nti vadati, bhikkhu “nayaḍaṃ kappatī”ti paṭikkhipati, dūto “atthi pana te, bhante, veyyāvaccakaro”ti pucchati, puññatthikehi ca upāsakehi “bhikkhūnaṃ veyyāvaccam karothā”ti ānattā vā, bhikkhūnaṃ vā sandiṭṭhā sambhattā keci veyyāvaccakarā honti, tesam aññataro tasmim khaṇe bhikkhussa santike nisinno hoti, bhikkhu taṃ niddisati “ayaṃ bhikkhūnaṃ veyyāvaccakaro”ti. Dūto tassa hatthe akappiyavatthuṃ datvā “therassa cīvaraṃ kiṇitvā dehi”ti gacchati, ayaṃ bhikkhunā sammukhāniddiṭṭho.

No ce bhikkhussa santike nisinno hoti, apica kho bhikkhu niddisati – “asukasmim nāma gāme itthannāmo bhikkhūnaṃ veyyāvaccakaro”ti, so gantvā tassa hatthe akappiyavatthuṃ datvā “therassa cīvaraṃ kiṇitvā dadeyyāsi”ti āgantvā bhikkhussa ārocetvā gacchati, ayameko bhikkhunā asammukhāniddiṭṭho.

Na heva kho so dūto attanā āgantvā āroceti, apica kho aññaṃ paṇiṇati “dinnaṃ mayā, bhante, tassa hatthe cīvaracetāpannaṃ, cīvaraṃ gaṇheyyāthā”ti, ayaṃ dutiyo bhikkhunā asammukhāniddiṭṭho.

Na heva kho aññaṃ paṇiṇati, apica kho gacchantova bhikkhuṃ vadati “ahaṃ tassa hatthe cīvaracetāpannaṃ

dassāmi, tumhe cīvaraṃ gaṇheyyāthā”ti, ayaṃ tatiyo bhikkhunā asammukhāniddiṭṭhoti evaṃ eko sammukhāniddiṭṭho tayo asammukhāniddiṭṭhāti ime cattāro bhikkhunā niddiṭṭhaveyyāvaccakarā nāma. Etesu imasmim̐ rājasikkhāpade vuttanayeneva paṭipajjitabbaṃ.

Aparo bhikkhu purimanayeneva dūtena pucchito natthitāya vā, avicāretukāmatāya vā “natthamhākaṃ kappiyakārako”ti vadati, tasmīṃca khaṇe koci manusso āgacchati, dūto tassa hatthe akappiyavattum datvā “imassa hatthato cīvaraṃ gaṇheyyāthā”ti vatvā gacchati, ayaṃ dūtena sammukhāniddiṭṭho.

Aparo dūto gāmaṃ pavisitvā attanā abhirucitassa kassaci hatthe akappiyavattum datvā purimanayeneva āgantvā āroceti, aññaṃ vā paṇṇati, “ahaṃ asukassa nāma hatthe cīvaracetāpannaṃ dassāmi, tumhe cīvaraṃ gaṇheyyāthā”ti vatvā vā gacchati, ayaṃ tatiyo dūtena asammukhāniddiṭṭhoti evaṃ eko sammukhāniddiṭṭho, tayo asammukhāniddiṭṭhāti ime cattāro dūtena niddiṭṭhaveyyāvaccakarā nāma. Etesu meṇḍakasikkhāpade vuttanayena paṭipajjitabbaṃ. Vuttañhetam̐ – “santi, bhikkhave, manussā saddhā pasannā, te kappiyakārakānaṃ hatthe hiraññaṃ upanikkhipanti – ‘iminā ayyassa yaṃ kappiyaṃ taṃ dethā’ti. Anujānāmi, bhikkhave, yaṃ tato kappiyaṃ taṃ sādītuṃ, na tvevāhaṃ, bhikkhave, kenaci pariyāyena jātarūparajataṃ sādītābbaṃ pariyesitābanti vadāmī”ti (mahāva. 299). Ettha ca codanāya pamāṇaṃ natthi, mūlaṃ asādiyantena sahasakkhattumpi codanāya vā ṭhānena vā kappiyabhaṇḍaṃ sādītuṃ vaṭṭati. No ce deti, aññaṃ kappiyakārakaṃ ṭhapetvāpi āharāpetābbaṃ. Sace icchati mūlasāmikānampi kathetābbaṃ; no ce icchati na kathetābbaṃ.

Aparo bhikkhu purimanayeneva dūtena pucchito “natthamhākaṃ kappiyakārako”ti vadati, tadañño samīpe ṭhito sutvā “āhara bho ahaṃ ayyassa cīvaraṃ cetāpetvā dassāmi”ti vadati. Dūto “handā bho dadeyyāsī”ti tassa hatthe datvā bhikkhussa anārocetvāya gacchati, ayaṃ mukhavevaṭṭakakappiyakārako. Aparo bhikkhuno upaṭṭhākassa vā aññaṃ vā hatthe akappiyavattum datvā “therassa cīvaraṃ dadeyyāsī”ti ettova pakkamati, ayaṃ parammukhakappiyakārakoti ime dve aniddiṭṭhakappiyakārakā nāma. Etesu aññātakaappavāritesu vīya paṭipajjitābbaṃ. Sace sayameva cīvaraṃ ānetvā dadanti, gahetābbaṃ. No ce, kiñci na vattābā. Desanāmatteva cetam̐ “dūtena cīvaracetāpannaṃ paṇṇeyyā”ti sayam̐ āharitvāpi piṇḍapātādīnaṃ atthāya dadantesupī eseva nayo. Na kevalaṃca attanoyeva atthāya sampaṭicchitum na vaṭṭati, sacepi koci jātarūparajataṃ ānetvā “idaṃ saṅghassa dammi, āraṃaṃ vā kerotha cetiyaṃ vā bhojanasālādīnaṃ vā aññātara”nti vadati, idampi sampaṭicchitum na vaṭṭati. Yassa kassaci hi aññassatthāya sampaṭicchantassa dukkaṭam̐ hotīti **mahāpaccariyaṃ** vuttam̐.

Sace pana “nayidaṃ bhikkhūnaṃ sampaṭicchitum vaṭṭatī”ti paṭikkhitte “vaḍḍhakīnaṃ vā kammakarānaṃ vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe sukatadukkaṭam̐ jānāthā”ti vatvā tesam̐ hatthe datvā pakkamati, vaṭṭati. Athāpi “mama manussānaṃ hatthe bhavissati mayhameva vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe yaṃ yassa dātābbaṃ, tadatthāya peseyyāthā”ti vadati, evampi vaṭṭati.

Sace pana saṅghaṃ vā gaṇaṃ vā puggalaṃ vā anāmasitvā “idaṃ hiraññasuvaṇṇaṃ cetiyassa dema, vihārassa dema, navakamma demā”ti vadanti, paṭikkhipitum na vaṭṭati. “Ime idaṃ bhaṇanti”ti kappiyakārakānaṃ ācikkhitābbaṃ. “Cetiyaḍīnaṃ atthāya tumhe gahetvā ṭhapethā”ti vuttena pana “amhākaṃ gahetum na vaṭṭatī”ti paṭikkhipitābbaṃ.

Sace pana koci bahuṃ hiraññasuvaṇṇaṃ ānetvā “idaṃ saṅghassa dammi, cattāro paccaye paribhuñjathā”ti vadati, taṃ ce saṅgho sampaṭicchati, paṭiggahaṇepi paribhogepi āpatti. Tatra ce eko bhikkhu “nayidaṃ kappatī”ti paṭikkhipati, upāsako ca “yadi na kappati, mayhameva bhavissati”ti gacchati. So bhikkhu “tayā saṅghassa lābhantarāyo kato”ti na kenaci kiñci vattābbo. Yo hi taṃ codeti, sveva sāpattiko hoti, tena pana ekena bahū anāpattikā katā. Sace pana bhikkhūhi “na vaṭṭatī”ti paṭikkhitte “kappiyakārakānaṃ vā hatthe bhavissati, mama purisānaṃ vā mayhaṃ vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe paccaye paribhuñjathā”ti vadati, vaṭṭati.

Catupaccayatthāya ca dīnaṃ yena yena paccayena attho hoti, tadattham̐ upanetābbaṃ, cīvaratthāya dīnaṃ cīvareyeva upanetābbaṃ. Sace cīvarena tādiso attho natthi, piṇḍapātādīhi saṅgho kilamati, saṅghasutṭhūṭāya apaloketvā tadatthāyapi upanetābbaṃ. Esa nayo piṇḍapātāgilānapaccayatthāya dīnepi, senāsanaṭṭhāya dīnaṃ pana senāsanaṃ garubhaṇḍatā senāsaneyeva upanetābbaṃ. Sace pana bhikkhūsu senāsanaṃ chaḍḍetvā gatesu senāsanaṃ vinassati, īdise kāle senāsanaṃ vissajjetvāpi bhikkhūnaṃ paribhogo anuññāto, tasmā senāsanaṃ jagganattham̐ mūlacchejjaṃ akatvā yāpanamattam̐ paribhuñjitābbaṃ.

Na kevalaṃca hiraññasuvaṇṇameva, aññaṃ khetvatthādi akappiyaṃ na sampaṭicchitābbaṃ. Sace hi koci “mayhaṃ tisassasampādanakaṃ mahātaḷakaṃ atthi, taṃ saṅghassa dammī”ti vadati, taṃ ce saṅgho sampaṭicchati, paṭiggahaṇepi paribhogepi āpattiyeva. Yo pana taṃ paṭikkhipati, so purimanayeneva na kenaci kiñci vattābbo. Yo hi

taṃ codeti, sveva sāpattiko hoti, tena pana ekena bahū anāpattikā katā.

Yo pana “tādisaṃyeva taḷākaṃ dammī”ti vatvā bhikkhūhi “na vaṭṭatī”ti paṭikkhitto vadati “asukañca asukañca saṅghassa taḷākaṃ atthi, taṃ kathaṃ vaṭṭatī”ti. So vattabbo – “kappiyaṃ katvā dinnam bhavissatī”ti. Kathaṃ dinnam kappiyaṃ hotīti? “Cattāro paccaye paribhuñjathā”ti vatvā dinnanti. So sace “sādhu, bhante, cattāro paccaye saṅgho paribhuñjatū”ti deti, vaṭṭati. Athāpi “taḷākaṃ gaṇhathā”ti vatvā “na vaṭṭatī”ti paṭikkhitto “kappiyakārako atthī”ti pucchitvā “natthī”ti vutte “idaṃ asuko nāma vicāressati, asukassa vā hatthe, mayhaṃ vā hatthe bhavissati, saṅgho kappiyabhaṇḍaṃ paribhuñjatū”ti vadati, vaṭṭati. Sacepi “na vaṭṭatī”ti paṭikkhitto “udakaṃ paribhuñjissati, bhaṇḍakaṃ dhovissati, miḡapakkhino pivissantī”ti vadati, evampi vaṭṭati. Athāpi “na vaṭṭatī”ti paṭikkhitto vadati “kappiyasīsenā gaṇhathā”ti. “Sādhu, upāsaka, saṅgho pānīyaṃ pivissati, bhaṇḍakaṃ dhovissati, miḡapakkhino pivissantī”ti vatvā paribhuñjituṃ vaṭṭati.

Athāpi “mama taḷākaṃ vā pokkharāṇiṃ vā saṅghassa dammī”ti “vutte, sādhu, upāsaka, saṅgho pānīyaṃ pivissatī”ti dāḍini vatvā paribhuñjituṃ vaṭṭatiyeva. Yadi pana bhikkhūhi hatthakammaṃ yācivā sahatthena ca kappiyapathaviṃ khanivā udakaparibhogatthāya taḷākaṃ kāritaṃ hoti, taṃ ce nissāya sassaṃ nipphādetvā manussā vihāre kappiyabhaṇḍaṃ denti, vaṭṭati. Atha manussā eva saṅghassa upakāratthāya saṅghikabhūmiṃ khanivā taṃ nissāya nipphanassato kappiyabhaṇḍaṃ denti, evampi vaṭṭati. “Amhākaṃ ekaṃ kappiyakārakaṃ ṭhapethā”ti vutte ca ṭhapetumpi labbhati. Atha pana te manussā rājabalinā upaddutā pakkamanti, aññe paṭipajjanti, na ca bhikkhūnaṃ kiñci denti, udakaṃ vāretuṃ labbhati. Tañca kho kasikammakāleyeva, na sassakāle. Sace te vadanti “nanu, bhante, pubbepi manussā imaṃ nissāya sassaṃ akaṃsū”ti. Tato vattabbā – “te saṅghassa imañca imañca upakāraṃ akaṃsu, idañcidañca kappiyabhaṇḍaṃ adāṃsū”ti. Sace vadanti – “mayampi dassāmā”ti, evampi vaṭṭati.

Sace pana koci abyatto akappiyavohārena taḷākaṃ paṭiggāṇhāti vā kāreti vā, taṃ bhikkhūhi na paribhuñjitabbaṃ, taṃ nissāya laddhaṃ kappiyabhaṇḍampi akappiyameva. Sace bhikkhūhi pariccattabhāvaṃ ñatvā sāmiko vā tassa puttadhītarō vā añño vā koci vaṃse uppanno puna kappiyavohārena deti, vaṭṭati. Pacchinne kulavaṃse yo tassa janapadassa sāmiko, so acchinditvā puna deti, cittalapabbate bhikkhūnā nīhaṭaudakavāhakaṃ **aḷanāgarājamahesī viya**, evampi vaṭṭati.

Kappiyavohārepi udakavasena paṭiggāhitataḷāke suddhacittānaṃ mattikuddharaṇapāḷibandhanādīni ca kātuṃ vaṭṭati. Taṃ nissāya pana sassaṃ karonte disvā kappiyakārakaṃ ṭhapetuṃ na vaṭṭati. Yadi te sayameva kappiyabhaṇḍaṃ denti, gahetabbaṃ. No ce denti, na codetabbaṃ, na sāretabbaṃ. Paccayavasena paṭiggāhitataḷāke kappiyakārakaṃ ṭhapetuṃ vaṭṭati. Mattikuddharaṇapāḷibandhanādīni pana kātuṃ na vaṭṭati. Sace kappiyakārakā sayameva karonti, vaṭṭati. Abyattena pana lajjibhikkhūnā kārapītesu kiñcāpi paṭiggāhaṇe kappiyaṃ, bhikkhussa payogapaccayā uppanna missakattā visagatapiṇḍapāto viya akappiyamaṃsarasamissakabhōjanaṃ viya ca dubbinihbhogāṃ hoti, sabbesaṃ akappiyameva.

Sace pana “udakassa okāso atthi, taḷākassa pāḷi thirā, yathā bahuṃ udakaṃ gaṇhāti, evaṃ karoḥi, tīrasamīpe udakaṃ karoḥī”ti evaṃ udakameva vicāreti, vaṭṭati. Uddhane aggiṃ na pātentī, “udakakammaṃ labbhatu upāsakā”ti vattuṃ vaṭṭati. “Sassaṃ katvā āharathā”ti vattuṃ pana na vaṭṭati. Sace pana taḷāke atibahuṃ udakaṃ disvā passato vā piṭṭhito vā mātikaṃ nīharāpeti, vanaṃ chindāpetvā kedāre kārapeti, porāṇakedāresu vā pakatibhāgaṃ aggahetvā atirekaṃ gaṇhāti, navasasse vā akālasasse vā aparicchinnabhāge “ettake kahāpaṇe dethā”ti kahāpaṇe uṭṭhāpeti, sabbesaṃ akappiyaṃ.

Yo pana “kassatha vapathā”ti avatvā “ettakāya bhūmiyā, ettako nāma bhāgo”ti evaṃ bhūmiṃ vā patiṭṭhāpeti, “ettake bhūmibhāge amhehi sassaṃ kataṃ, ettakaṃ nāma bhāgaṃ gaṇhathā”ti vadantesu kassakesu bhūmippamāṇaggāhaṇatthaṃ rajjuyā vā daṇḍena vā mināti, khale vā ṭhatvā rakkhati, khalato vā nīharāpeti, koṭṭhāgāre vā paṭisāmeti, tasseva taṃ akappiyaṃ.

Sace kassakā kahāpaṇe āharitvā “ime saṅghassa āhaṭā”ti vadanti, aññataro ca bhikkhu “na saṅgho kahāpaṇe khādātī”ti saññāya “ettakehi kahāpaṇehi sātāke āhara, ettakehi yāguādīni sampādehī”ti vadati. Yaṃ te āharanti, sabbesaṃ akappiyaṃ. Kasmā? Kahāpaṇānaṃ vicāritattā.

Sace dhaññaṃ āharitvā idaṃ saṅghassa āhaṭanti vadanti, aññataro ca bhikkhu purimanayeneva “ettakehi vīhīhi idañcidañca āharathā”ti vadati. Yaṃ te āharanti, tasseva akappiyaṃ. Kasmā? Dhaññassa vicāritattā.

Sace taṇḍulaṃ vā aparāṇṇaṃ vā āharitvā “idaṃ saṅghassa āhaṭā”nti vadanti, aññataro ca bhikkhu purimanayeneva “ettakehi taṇḍulehi idañcidañca āharathā”ti vadati. Yaṃ te āharanti, sabbesaṃ kappiyaṃ. Kasmā?

Kappiyānaṃ taṇḍulādīnaṃ vicāritattā. Kayavikkayepi anāpatti, kappiyakārakassa ācikkhitattā.

Pubbe pana cittalapabbate eko bhikkhu catusāladvāre “aho vata sve saṅghassa ettakappamāṇe pūve paccayū”nti āramikānaṃ saññājananattamaṃ bhūmiyaṃ maṇḍalaṃ akāsi, taṃ disvā cheko āramiko tatheva katvā dutiyadvāse bheriyā ākoṭṭitāya sannipatite saṅghe pūvaṃ gahetvā saṅghattheraṃ āha – “bhante, amhehi ito pubbe neva pitūnaṃ na pitāmahānaṃ evarūpaṃ sutapubbaṃ, ekena ayyena catusāladvāre pūvatthāya saññā katā, ito dāni pabhuti ayyā attano attano cittānurūpaṃ vadantu, amhākampi phāsuvihāro bhavissati”ti. Mahāthero tatova nivatti, ekabhikkhunāpi pūvo na gahito. Evaṃ pubbe tatrūpādampi na paribhuñjimsu. Tasmā –

Sallekhaṃ accajantena, appamattena bhikkhunā;
Kappiyepi na kātābbā, āmisatthāya lolatāti.

Yo cāyaṃ taḷāke vutto, pokkharaṇī-udakavāhakaṃmātikādīsūpi eseva nayo.

Pubbaṇṇāparaṇṇaucchuphalāphalādīnaṃ viruhanaṭṭhānaṃ yaṃ kiñci khettaṃ vā vatthūṃ vā dammīti vuttepi “na vaṭṭati”ti paṭikkhipitvā taḷāke vuttanayeneva yadā kappiyavohārena “catupaccayaparibhogatthāya dammī”ti vadati, tadā sampaṭicchitabbaṃ, “vanaṃ dammi, araṇṇaṃ dammi”ti vutte pana vaṭṭati. Sace manussā bhikkhūhi anāṇattāyeva tattha rukkhe chinditvā aparāṇṇādīni sampādetvā bhikkhūnaṃ bhāgaṃ denti, vaṭṭati; adentā na codetābbā. Sace kenacideva antarāyena tesu pakkantesu aññe karonti, na ca bhikkhūnaṃ kiñci denti, te vāretābbā. Sace vadanti – “nanu, bhante, pubbepi manussā idha sassāni akaṃsū”ti, tato te vattābbā – “te saṅghassa idaṇcīdaṇca kappiyabhaṇḍaṃ adāṃsū”ti. Sace vadanti – “mayampi dassāma”ti evaṃ vaṭṭati.

Kaṇci sassuṭṭhānaṃ bhūmippadesaṃ sandhāya “sīmaṃ demā”ti vadanti, vaṭṭati. Sīmaṃ paricchadanattamaṃ pana thambhā vā pāsāṇā vā sayāṃ na ṭhapetābbā. Kasmā? Bhūmi nāma anagghā appakenāpi pārājiko bhavēya, āramikānaṃ pana vattābbā – “iminā ṭhānena amhākaṃ sīmaṃ gatā”ti. Sacepi hi te adhikaṃ gaṇhanti, pariāyena kathitattā anāpatti. Yadi pana rājarājamahāmatṭādayo sayameva thambhe ṭhapāpetvā “cattāro paccaye paribhuñjathā”ti denti, vaṭṭatiyeva.

Sace koci antosīmāya taḷākaṃ khanati, vihāramajjhena vā mātikaṃ neti, cetiyaṅgaṇabodhiyaṅgaṇādīni dussanti, vāretabbo. Sace saṅgho kiñci labhitvā āmisagarukatāya na vāreti, eko bhikkhu vāreti, sova bhikkhu issaro. Sace eko bhikkhu na vāreti, “netha tumhe”ti tesameva pakkho hoti, saṅgho vāreti, saṅghova issaro. Saṅghikesu hi kammesu yo dhammakammaṃ karoti, sova issaro. Sace vāriyamānopi karoti, heṭṭhā gahitaṃ paṃsum heṭṭhā pakkhipitvā, upari gahitaṃ paṃsum upari pakkhipitvā pūretābbā.

Sace koci yathājātameva ucchuṃ vā aparāṇṇaṃ vā alābukumbhaṇḍādikaṃ vā valliphalaṃ dātukāmo “etaṃ sabbaṃ ucchukhettaṃ aparāṇṇavatthūṃ valliphalāvāṭaṃ dammī”ti vadati, saha vatthunā parāmatṭhattā “na vaṭṭati”ti mahāsumatthero āha. Mahāpadumatthero pana “abhiḷāpamattameṭaṃ sāmikānaṃyeva hi so bhūmibhāgo tasmā vaṭṭati”ti āha.

“Dāsaṃ dammī”ti vadati, na vaṭṭati. “Āramikaṃ dammi, veyyāvaccakaraṃ dammi, kappiyakāraṃ dammī”ti vutte vaṭṭati. Sace so āramiko purebhattampi pacchābhattampi saṅghasseva kammaṃ karoti, sāmānerassa viya sabbaṃ bhesajjapaṭijagganampi tassa kātābbā. Sace purebhattameva saṅghassa kammaṃ karoti, pacchābhattamaṃ attano kammaṃ karoti, sāyaṃ nivāpo na dātabbo. Yepi pañcadivasavārena vā pakkhavārena vā saṅghassa kammaṃ katvā sesakāle attano kammaṃ karonti, tesampi karaṇakāleyeva bhattaṇca nivāpo ca dātabbo. Sace saṅghassa kammaṃ natthi, attanoyeva kammaṃ katvā jīvanti, te ce hatthakammamūlaṃ ānetvā denti, gahetābbā. No ce denti, na kiñci vattābbā. Yaṃ kiñci rajakādāsampi pesakāradāsampi āramikānaṃyeva sampaṭicchitūṃ vaṭṭati.

Sace “gāvo demā”ti vadanti, “na vaṭṭati”ti paṭikkhipitābbā. Imā gāvo kutoti paṇḍitehi pañca gorasaparibhogatthāya dinnāti, “mayampi pañcagorasaparibhogatthāya demā”ti vutte vaṭṭati. Ajikādīsūpi eseva nayo. “Hatthiṃ dema, assaṃ mahisaṃ kukkuṭaṃ sūkaraṃ demā”ti vadanti, sampaṭicchitūṃ na vaṭṭati. Sace keci manussā “appossukkā, bhante, tumhe hotha, mayaṃ ime gahetvā tumhākaṃ kappiyabhaṇḍaṃ dassāma”ti gaṇhanti, vaṭṭati. “Kukkuṭasūkaraṃ sukhaṃ jīvantū”ti araṇṇe vissajjētuṃ vaṭṭati. “Imaṃ taḷākaṃ, imaṃ khettaṃ, imaṃ vatthūṃ, vihārassa demā”ti vutte paṭikkhipitūṃ na labbhātīti. Sesamettha uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsū idampi chasamuṭṭhānaṃ kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Rājasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito cīvaravaggo paṭhamo.

2. Kosiyavaggo

1. Kosiyasikkhāpadavaṇṇanā

542. Tena samayenāti kosiyasikkhāpadaṃ. Tattha **santharivā kataṃ hotī**ti same bhūmibhāge kosiyaṃsūni uparūpari santharivā kañjikādīhi siñcivā kataṃ hoti. **Ekenapi kosiyaṃsunā missivā**ti tiṭṭhatu attano rucivasena missitaṃ, sacepi tassa karaṇaṭṭhāne vāto ekaṃ kosiyaṃsuṃ ānetvā pāṭeti, evampi missetvā katameva hotīti. Sesāṃ uttānatthameva.

Chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, Ticittaṃ, tivedananti.

Kosiyasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Suddhakālakasikkhāpadavaṇṇanā

547. Tena samayenāti suddhakālakasikkhāpadaṃ. Tattha **suddhakālakānanti** suddhānaṃ kālakānaṃ, aññehi amissitakālakānanti attho. Sesāṃ uttānatthameva. Samuṭṭhānādīnipi kosiyasikkhāpadasadisānevāti.

Suddhakālakasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Dvebhāgasikkhāpadavaṇṇanā

552. Tena samayenāti dvebhāgasikkhāpadaṃ. **Tattha ante ādiyivā**ti santhatassa ante anuvātaṃ viya dassetvā odātaṃ alliyāpetvā.

Dve bhāgāti dve koṭṭhāsā. **Ādātabbā**ti gahetabbā. **Gocariyānanti** kapilavaṇṇānaṃ. **Dve tulā ādātabbā**ti catūhi tulāhi kāretukāmaṃ sandhāya vuttaṃ. Atthato pana yattakehi eḷakalomehi kātukāmo hoti, tesu dve koṭṭhāsā kālakānaṃ eko odātānaṃ, eko gocariyānanti idameva dassitaṃ hotīti vedītabbaṃ. Sesāṃ uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīnipi kosiyasikkhāpadasadisāneva. Kevalaṃ idaṃ ādāya anādāya ca karaṇato kiriyākiriyaṃ vedītabbanti.

Dvebhāgasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Chabbassasikkhāpadavaṇṇanā

557. Tena samayenāti chabbassasikkhāpadaṃ. Tattha **ūhadantipi ummihantipī**ti santhatānaṃ upari vaccampī passāvampī karontīti vuttaṃ hoti.

Dinnā saṅghena itthannāmassa bhikkhuno santhatasammutīti evaṃ laddhasammutiko bhikkhu yāva rogo na vūpasammati, tāva yaṃ yaṃ ṭhānaṃ gacchati, tattha tattha santhataṃ kātuṃ labhati. Sace arogo hutvā puna mūlabyādhināva gilāno hoti, soyeva pariḥāro, natthaññaṃ sammutikiccanti **phussadevatthero** āha. **Upatissatthero** pana “so vā byādhi paṭikuppatu, añño vā, ‘sakiṃ gilāno’ti nāmaṃ laddhaṃ laddhameva, puna sammutikiccaṃ natthī”ti āha.

Orena ce channaṃ vassānanti channaṃ vassānaṃ orimabhāge, antoti attho. Padabhājane pana saṅkhyāmatadassanattaṃ “ūnakachabbassānī”ti vuttaṃ.

Anāpatti chabbassāni karotīti yadā chabbassāni paripuṇṇāni honti, tadā santhatāṃ karoti. Dutiyaṃpadepi “yadā atirekachabbassāni honti, tadā karotī”ti evamattho daṭṭhabbo. Na hi so chabbassāni karotīti. Sesāṃ

uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīni kosiyasikkhāpadasadisānevāti.

Chabbassasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Nisīdanasanthatasikkhāpadavaṇṇanā

565. Tena samayenāti nisīdanasanthatasikkhāpadaṃ. Tattha **icchāmahaṃ bhikkhveti** bhagavā kira taṃ temāsaṃ na kiñci bodhaneyyasattaṃ addasa, tasmā evamāha. Evaṃ santepi tantivasena dhammadesanā kattabbā siyā. Yasmā panassa etadahosi – “mayi okāsaṃ kāretvā paṭisallīne bhikkhū adhammikaṃ katikavattaṃ karissanti, taṃ upaseno bhindissati. Ahaṃ tassa pasīditvā bhikkhūnaṃ dassanaṃ anujānissāmi, tato maṃ passitukāmā bahū bhikkhū dhutaṅgāni samādiyissanti, ahañca tehi ujjhitasanthatapaccayā sikkhāpadaṃ paññapessāmi”ti, tasmā evamāha. Evaṃ bahūni hi ettha ānisaṃsānti.

Sapariso yena bhagavā tenupasaṅkamīti thero kira “na, bhikkhave, ūnadasavassena upasampādetabbo, yo upasampādeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 75) imasmiṃ khandhakasikkhāpade “kathañhi nāma tvam moghapurisa aññehi ovadiyo anusāsiyo aññaṃ ovadituṃ anusāsituṃ maññissasi”ti evamādinā nayena garaḥaṃ labhitvā “sathā mayhaṃ parisaṃ nissāya garaḥaṃ adāsi, so dānāhaṃ bhagavantaṃ teneva puññacandasassirkena sabbākāraparipuññaṃ mukhena brahmaghosaṃ nicchāretvā parisaṃyeva nissāya sādhuḥkāraṃ dāpessāmi”ti suhadayo kulaputto atirekayojanasataṃ paṭikkamitvā parisaṃ cinitvā pañcamattehi bhikkhusatehi parivuto puna bhagavantaṃ upasaṅkamanto. Tena vuttaṃ – “sapariso yena bhagavā tenupasaṅkamī”ti. Na hi sakkā buddhānaṃ aññathā ārādhetuṃ aññatra vattasampattiyā.

Bhagavato avidūre nisinnoti vattasampattiyā parisuddhabhāvena nirāsanko sīho viya kañcanapabbatassa bhagavato avidūre nisinno. **Etadavocāti** kathāsamuṭṭhāpanatthaṃ etaṃ avoca. **Manāpāni te bhikkhu paṃsukūlānti** bhikkhu tava imāni paṃsukūlāni manāpāni, attano ruciyā khantiyā gahitānti attho. **Na kho me, bhante, manāpānti**, bhante na mayā attano ruciyā gahitāni, galaggāhena viya matthakatālanena viya ca gāhitomhīti dasseti.

Paññāyissatīti paññāto abhiññāto bhavissati, tattha sandississatīti vuttaṃ hoti. **Na mayaṃ apaññattaṃ paññapessāmāti** mayaṃ sāvaka nāma apaññattaṃ na paññapessāma, buddhavisayo hi eso yadidaṃ “pācittiyam dukkaṭa”ntiādinā nayena apaññattasikkhāpadapaññapanāṃ paññattasamucchinānaṃ vā. **Samādāyāti** taṃ taṃ sikkhāpadaṃ samādiyitvā, “sādhu suṭṭhū”ti sampaṭicchitvā yathāpaññattesu sabbasikkhāpadesu sikkhissāmāti dasseti. Tassa āradhacitto punapi “sādhu sādhu”ti sādhuḥkāramadāsi.

566. Anuññātāvusoti anuññātaṃ, āvuso. **Pihentāti** pihayantā. **Santhatāni ujjhivāti** santhate catutthacīvarasaññitāya sabbasanthatāni ujjhivā. **Dhammiṃ kathaṃ katvā bhikkhū āmantesīti** bhagavā santhatāni vipakīṇāni disvā “saddhādeyyavinipātane kāraṇaṃ natthi, paribhogupāyaṃ nesaṃ dassessāmi”ti dhammiṃ kathaṃ katvā bhikkhū āmantesi.

567. Sakiṃ nivatthampi sakiṃ pārutampīti sakiṃ nisinnañceva nipannañca. **Sāmantāti** ekapassato vaṭṭaṃ vā caturassaṃ vā chinditvā gahitaṭṭhānaṃ yathā vidatthimattaṃ hoti, evaṃ gahetabbaṃ, santharantena pana pāliyaṃ vuttanayeneva ekadese vā santharitabbaṃ, vijaṭetvā vā missakaṃ katvā santharitabbaṃ, evaṃ thirataṃ hotīti. Sesam uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīni kiriyākiriyaṭṭā imassa sikkhāpadassa dvebhāgasikkhāpadasadisānti.

Imesu pana pañcasu santhatesu purimāni tīni vinayakammaṃ katvā paṭilabhitvā paribhuñjituṃ na vaṭṭanti, pacchimāni dve vaṭṭantīti veditabbānti.

Nisīdanasanthatasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Eḷakalomasikkhāpadavaṇṇanā

571. Tena samayenāti eḷakalomasikkhāpadaṃ. Tattha **uppañdesunti** “kittakena, bhante, kīṭāni”tiādīni

vadantā avahasim̐su. **Ṭhitakova āsumbhīti** yathā manussā araññato mahantaṃ dārubhāraṃ ānetvā kilantā ṭhitakāva pātentī, evaṃ pātesīti attho.

572. Sahatthāti sahatthena, attanā haritabbānīti vuttaṃ hoti. **Bahitiyojanaṃ pātetīti** tiyojanato bahi pātetī. Anantarāyena patanake hatthato muttamatte lomagaṇānāya nissaggiyapācittiyāni. Sace bahitiyojane rukkhe vā thambhe vā paṭihaññitvā puna anto patanti, anāpatti. Bhūmiyaṃ patitvā ṭhatvā ṭhatvā vaṭṭamānā eḷakalomabhaṇḍikā puna anto pavisati, āpattiyeva. Anto ṭhatvā hatthena vā pādena vā yaṭṭhiyā vā vaṭṭeti ṭhatvā vā aṭṭatvā vā vaṭṭamānā bhaṇḍikā gacchatu, āpattiyeva. “Añño harissatī”ti ṭhapeti, tena haritepi āpattiyeva. Suddhacittena ṭhapitaṃ vāto vā añño vā attano dhammatāya bahi pātetī, āpattiyeva. Saussāhattā acittakattā ca sikkhāpadassa. **Kurundiyaḍīsu** pana “ettha anāpattī”ti vuttā, sā anāpatti pāḷiyā na sameti. Ubhatobhaṇḍikaṃ ekābaddhaṃ katvā ekaṃ bhaṇḍikaṃ antosīmāya ekaṃ bahisīmāya karonto ṭhapeti, rakkhati tāva. Ekābaddhe kājepi eseva nayo. Yadi pana abandhitvā kājakoṭṭiyaṃ ṭhapitamattameva hoti, na rakkhati. Ekābaddhepi parivattetvā ṭhapite āpattiyeva.

Aññassa yāne vāti ettha gacchante yāne vā hatthipiṭṭhiādīsu vā sāmikassa ajānantasseva harissatīti ṭhapeti, tasmim̐ tiyojanaṃ atikkante āpatti. Agacchantepe eseva nayo. Sace pana agacchante yāne vā hatthipiṭṭhiyādīsu vā ṭhapetvā abhiruhitvā sāreti, heṭṭhā vā gacchanto codeti, pakkosanto vā anubandhāpeti, “aññaṃ harāpetī”ti vacanato anāpatti. **Kurundiyaḍīsu** pana “āpattī”ti vuttaṃ, taṃ “aññaṃ harāpetī”ti iminā na sameti. Adinnādāne pana suñkaghāte āpatti hoti. Yā hi tattha āpatti, sā idha anāpatti. Yā idha āpatti, sā tattha anāpatti. Taṃ ṭhānaṃ patvā aññavihito vā corādīhi vā upadduto gacchati, āpattiyeva. Sabbatha lomagaṇānāya āpattiparicchedo vedītabbo.

575. Tiyojanaṃ **vāsādhippāyo gantvā tato paraṃ haratīti** yattha gato, tattha uddesaparipucchādīnaṃ vā paccayādīnaṃ vā alābhena tato paraṃ aññattha gacchati, tatopi aññatthāti evaṃ yojanasatampi harantassa anāpatti. **Acchinnam̐ paṭilabhivāti** corā acchinditvā niratthakabhāvaṃ ñatvā paṭidentī, taṃ harantassa anāpatti. **Nissatṭham̐ paṭilabhivāti** vinayakammakataṃ paṭilabhivāti attho.

Katabhaṇḍanti kataṃbhaṇḍaṃ kambalakojavasanthatādiṃ yaṃ kiñci antamaso suttakena baddhamattampi. Yo pana tanukapattatthavikantare vā āyogaṃsabaddhakāyabandhanādīnaṃ antaresu vā pipphalīkādīnaṃ malarakkhaṇatthaṃ sipāṭikāya vā antamaso vātābādhiko kaṇṇacchiddepi lomāni pakkhipitvā gacchati, āpattiyeva. Suttakena pana bandhitvā pakkhittaṃ katabhaṇḍatṭhāne tiṭṭhati, veṇim̐ katvā harati, idaṃ nidhānamukhaṃ nāma, āpattiyevāti. Sesam̐ uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu idaṃ eḷakalomasamuṭṭhānaṃ nāma, kāyato ca kāyacittato ca samuṭṭhāti, kiriyam̐, nosaññāvimokkhaṃ, acittakam̐, paṇṇattivajjam̐, kāyakammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Eḷakalomasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Eḷakalomadhovāpanasikkhāpadavaṇṇanā

576. Tena samayenāti eḷakalomadhovāpanasikkhāpadaṃ. Tattha **riñcantīti** ujjhanti vissajjenti, na sakkonti anuyuñjitunti vuttaṃ hoti. Sesamettha purāṇacīvarasikkhāpade vuttanayeneva saddhim̐ samuṭṭhānādīhīti.

Eḷakalomadhovāpanasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Rūpiyasikkhāpadavaṇṇanā

582. Tena samayenāti rūpiyasikkhāpadaṃ. Tattha **paṭivisoti** koṭṭhāso.

583-4. Jātarūparajatanti ettha jātarūpanti suvaṇṇassa nāmaṃ. Taṃ pana yasmā tathāgatassa vaṇṇasadiṣaṃ hoti, tasmā “satthuvaṇṇo vuccatī”ti padabhāḷane vuttaṃ. Tassattho – “yo satthuvaṇṇo lohaviseso, idaṃ jātarūpaṃ nāmā”ti rajataṃ pana “sañkho, silā, pavāla, rajataṃ, jātarūpa”ntiādīsu (pāci. 506) rūpiyaṃ vuttaṃ. Idha pana yaṃ kiñci vohāragamanīyaṃ kahāpaṇādi adhippetam̐. Tenevassa padabhāḷane “kahāpaṇo lohamāsako”tiādī vuttaṃ. Tattha **kahāpaṇoti** sovaṇṇamayo vā rūpiyamayo vā pākātiko vā. **Lohamāsakoti** tambalohādīhi katamāsako. **Dārumāsakoti** sārādārūnā vā veḷupesikāya vā antamaso tālapaṇṇenāpi rūpaṃ chinditvā katamāsako. **Jatumāsakoti** lākhāya vā niyyāsena vā rūpaṃ samuṭṭhāpetvā katamāsako. “**Ye vohāraṃ gacchantī**”ti iminā pana padena yo yo yattha yattha janapade yadā yadā vohāraṃ gacchati, antamaso aṭṭhimayopi cammayopi rukkaphalabṭījamayopi samuṭṭhāpitarūpopi asamuṭṭhāpitarūpopi sabbo saṅghahito.

Iceetaṃ sabbampi rajataṃ jātarūpaṃ jātarūpamāsako, vuttappabhedo sabbopi rajatamāsakoti catubbidhaṃ nissaggiyavatthu hoti. Muttā, maṇi, veḷuriyo, saṅkho, silā, pavāla, lohitaṅko, masāragallaṃ, satta dhañṇāni, dāsīdāsakhattavatthupupphārāmaphalārāmādayoti idaṃ dukkaṭavatthu. Suttaṃ phālo paṭako kappāso anekappakāraṃ aparāṇaṃ sappinavanītatelamadhuphāṇitādibhesajjaṅca idaṃ kappiyavatthu. Tattha nissaggiyavatthuṃ attano vā saṅghaṇaṇapuggalacetiyānaṃ vā atthāya sampañcchitūṃ na vaṭṭati. Attano atthāya sampañcchato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ hoti, sesānaṃ atthāya dukkaṭaṃ. Dukkaṭavatthuṃ sabbesampi atthāya sampañcchato dukkaṭameva. Kappiyavatthumhi anāpatti. Sabbampi nikkhipanattāya bhaṇḍāgārikasīsena sampañcchato upari ratanasikkhāpade āgatavasena pācittiyaṃ.

Uggaṇheyyāti gaṇheyya. Yasmā pana gaṇhanto āpattim āpajjati, tenassa padabhājane “sayam gaṇhāti nissaggiyaṃ pācittiya”nti vuttaṃ. Esa nayo sesapadesupi.

Tattha jātarūparajatabhaṇḍesu kahāpaṇamāsakesu ca ekaṃ gaṇhato vā gaṇhāpayato vā ekā āpatti. Sahassaṃ cepi ekato gaṇhāti, gaṇhāpeti, vatthugaṇanāya āpattiyo. **Mahāpaccariyaṃ** pana **kurundiyaṅca** sithilabaddhāya thavikāya sithilapūrite vā bhājane rūpagaṇanāya āpatti. Ghanabaddhe pana ghanapūrite vā ekāva āpattīti vuttaṃ.

Upanikkhittasādiyane pana “idaṃ ayyassa hotū”ti vutte sacepi cittaṃ sādiyati, gaṇhitukāmo hoti, kāyena vā vācāya vā “nayidaṃ kappatī”ti paṭikkhipati, anāpatti. Kāyavācāhi vā appaṭikkhipitvāpi suddhacitto hutvā “nayidaṃ amhākaṃ kappatī”ti na sādiyati, anāpattiyeva. Tīsu dvāresu hi yena kenaci paṭikkhittaṃ paṭikkhittameva hoti. Sace pana kāyavācāhi appaṭikkhipitvā cittaṃ adhivāseti, kāyavācāhi kattabbassa paṭikkhepassa akaraṇato akiriyaṃ samuṭṭhānaṃ kāyadvāre ca vacīdvāre ca āpattim āpajjati, manodvāre pana āpatti nāma natthi.

Eko sataṃ vā sahassaṃ vā pādamaṃle ṭhapeti “tuyhidaṃ hotū”ti, bhikkhū “nayidaṃ kappatī”ti paṭikkhipati, upāsako pariccattaṃ mayā tumhākaṃ gato, añño tattha āgantvā pucchati – “kiṃ, bhante, ida”nti? Yaṃ tena attanā ca vuttaṃ, taṃ ācikkhitabbaṃ. So ce vadati – “gopayissāmi, bhante, guttaṭṭhānaṃ dassethā”ti, satta bhūmikampi pāsādaṃ abhiruhitvā “idaṃ guttaṭṭhāna”nti ācikkhitabbaṃ, “idha nikkhipāhī”ti na vattabbaṃ. Ettāvataṃ kappiyaṅca akappiyaṅca nissāya ṭhitaṃ hoti. Dvāraṃ pidahitvā rakkhantena vasitabbaṃ. Sace kiñci vikkāyikabhaṇḍaṃ pattaṃ vā cīvaraṃ vā āgacchati, “idaṃ gahessatha bhante”ti vutte “upāsaka atthi amhākaṃ iminā attho, vatthu ca evarūpaṃ nāma samvijjati, kappiyakāraṃ natthī”ti vattabbaṃ. Sace so vadati, “ahaṃ kappiyakāraṃ bhavissāmi, dvāraṃ vivaritvā dethā”ti, dvāraṃ vivaritvā “imasmim okāse ṭhapita”nti vattabbaṃ, “idaṃ gaṇhā”ti na vattabbaṃ. Evampi kappiyaṅca akappiyaṅca nissāya ṭhittameva hoti, so ce taṃ gahetvā tassa kappiyabhaṇḍaṃ deti, vaṭṭati. Sace adhikaṃ gaṇhāti, “na mayaṃ tava bhaṇḍaṃ gaṇhāma, “nikkhamāhī”ti vattabbo.

Saṅghamajjhe nissajjitabbanti ettha yasmā rūpiyaṃ nāma akappiyaṃ, “tasmā nissajjitabbaṃ saṅghassa vā gaṇassa vā puggalassa vā”ti na vuttaṃ. Yasmā pana taṃ paṭiggahitamattameva na tena kiñci kappiyabhaṇḍaṃ cetāpitaṃ, tasmā upāyena paribhogadassanattamaṃ “saṅghamajjhe nissajjitabba”nti vuttaṃ. **Kappiyaṃ ācikkhitabbaṃ sappi vāti** “pabbajitānaṃ sappi vā telam vā vaṭṭati upāsakā”ti evaṃ ācikkhitabbaṃ.

Rūpiyapaṭiggāhakaṃ ṭhapetvā sabbeva paribhuñjitabbanti sabbehi bhājetvā paribhuñjitabbaṃ. Rūpiyapaṭiggāhakena bhāgo na gahetabbo. Aññesaṃ bhikkhūnaṃ vā āramikānaṃ vā pattabhāgampi labhitvā paribhuñjituṃ na vaṭṭati, antamaso makkaṭādīhi tato haritvā araññe ṭhapitaṃ vā tesam hatthato gaḷitaṃ vā tiracchānagatapariggahitampi paṃsukūlampi na vaṭṭatiyeva, tato āhaṭena phāṇitena senāsanadhūpanampi na vaṭṭati. Sappinā vā telena vā padīpaṃ katvā dīpāloke nipajjituṃ kaṣiṇaparikkammampi kātuṃ, potthakampi vācetuṃ na vaṭṭati. Telamadhuphāṇitehi pana sarīre vaṇaṃ makkhetuṃ na vaṭṭatiyeva. Tena vatthunā mañcapīṭhādīni vā gaṇhanti, uposathāgāraṃ vā bhojanasālaṃ vā karontī, paribhuñjituṃ na vaṭṭati. Chāyāpi gehaparicchadēna ṭhitā na vaṭṭati, paricchadātikkantā āgantukattā vaṭṭati. Taṃ vatthuṃ vissajjetvā katena maggenapi setunāpi nāvāyapi ulumpenapi gantuṃ na vaṭṭati, tena vatthunā khanāpitāya pokkharāṇiyā ubbidodakam pātuṃ vā paribhuñjituṃ vā na vaṭṭati. Anto udake pana asati aññaṃ āgantukaṃ udakaṃ vā vassodakam vā pavīṭṭhaṃ vaṭṭati. Kīṭāya yena udakena saddhiṃ kīṭā taṃ āgantukampi na vaṭṭati, taṃ vatthuṃ upanikkhepaṃ ṭhapetvā saṅgho paccaye paribhuñjati, tepi paccayā tassa na vaṭṭanti. Ārāmo gahito hoti, sopi paribhuñjituṃ na vaṭṭati. Yadi bhūmipi bījampi akappiyaṃ neva bhūmim na phalaṃ paribhuñjituṃ vaṭṭati. Sace bhūmimiyeva kiṇitvā aññāni bījāni ropitāni phalaṃ vaṭṭati, atha bījāni kiṇitvā kappiyabhūmiyaṃ ropitāni, phalaṃ na vaṭṭati, bhūmiyaṃ nisīdituṃ vā nipajjituṃ vā vaṭṭati.

Sace so chaḍḍetīti yattha kattāhi khipati, athāpi na chaḍḍeti, sayam gahetvā gacchati, na vāretabbo. **No ce chaḍḍetīti** atha neva gahetvā gacchati, na chaḍḍeti, kiṃ mayam iminā byāpārenāti yena kāmaṃ pakkamati, tato yathāvuttalakkhaṇo rūpiyachaḍḍako sammannitabbo.

Yo na chandāgatintiādīsu lobhavasena taṃ vatthūṃ attano vā karonto attānaṃ vā ukkaṃsento chandāgaṭiṃ nāma gacchati. Dosavasena “nevāyaṃ mātikaṃ jānāti, na vinaya”nti paraṃ apasādentō **dosāgaṭiṃ** nāma gacchati. Mohavasena muṭṭhapamuṭṭhassatibhāvaṃ āpajjanto **mohāgaṭiṃ** nāma gacchati. Rūpiyapaṭiggāhakassa bhayena chaḍḍetūṃ avisahanto bhayāgaṭiṃ nāma gacchati. Evaṃ akaronto na chandāgaṭiṃ gacchati, na dosāgaṭiṃ gacchati, na mohāgaṭiṃ gacchati, na bhayāgaṭiṃ gacchatīti veditabbo.

585. Animittaṃ katvāti nimittaṃ akatvā, akkhīni nimmīletvā nadiyā vā papāte vā vanagahane vā gūthaṃ viya anapekkhena patitokāsaṃ asamannāharantena pātetabbanti attho. Evaṃ jigucchitabbepi rūpiye bhagavā pariyaēyena bhikkhūnaṃ paribhogāṃ ācikkhi. Rūpiyapaṭiggāhakassa pana kenaci pariyaēyena tato uppannapaccayaparibhogo na vaṭṭati. Yathā cāyaṃ etassa na vaṭṭati, evaṃ asantasambhāvanāya vā kuladūsakakammena vā kuhanādīhi vā uppannapaccayā neva tassa na aññassa vaṭṭanti, dhammena samena uppannāpi appaccavekkhitvā paribhuñjituṃ na vaṭṭanti.

Cattāro hi **paribhogā** – theyyaparibhogo, iṇaparibhogo, dāyajjaparibhogo, sāmiparibhogoti. Tattha saṅghamaṃjhepi nisīditvā paribhuñjantassa dussīlassa paribhogo “**theyyaparibhogo**” nāma. Sīlavato appaccavekkhitaparibhogo “**iṇaparibhogo**” nāma. Tasmā cīvaraṃ paribhoge paribhoge paccavekkhitabbaṃ, piṇḍapāto ālope ālope. Tathā asakkontena purebhattapacchābhattapurimayāmapacchimayāmesu. Sacassa appaccavekkhatova aruṇo ugacchati, iṇaparibhogatṭhāne tiṭṭhati. Senāsanampi paribhoge paribhoge paccavekkhitabbaṃ, bhesajjassa paṭiggahaṇepi paribhogeṇi satipaccayatā vaṭṭati, evaṃ santepi paṭiggahaṇe satiṃ katvā paribhoge akarontasseva āpatti, paṭiggahaṇe pana satiṃ akatvā paribhoge karontassa anāpatti.

Catubbidhā hi **suddhi** – desanāsuddhi, saṃvarasuddhi, pariyeṭṭhisuddhi, paccavekkhaṇasuddhīti. Tattha **desanāsuddhi** nāma pātimokkhasaṃvarasīlaṃ, tañhi desanāya sujjanato “desanāsuddhī”ti vuccati. **Saṃvarasuddhi** nāma indriyasamvarasīlaṃ, tañhi na puna evaṃ karissāmīti cittādhiṭṭhānasamvareneva sujjanato “saṃvarasuddhī”ti vuccati. **Pariyeṭṭhisuddhi** nāma ājīvapārisuddhisīlaṃ, tañhi anesanaṃ pahāya dhammena samena paccaye uppādentassa pariyaēnāya suddhattā “pariyeṭṭhisuddhī”ti vuccati. **Paccavekkhaṇasuddhi** nāma paccayaparibhogasannissitasīlaṃ, tañhi “paṭisaṅkhā yoniso cīvaraṃ paṭisevati”tiādinā (ma. ni. 1.23; a. ni. 6.58) nayena vuttana paccavekkhaṇena sujjanato “paccavekkhaṇasuddhī”ti vuccati. Tena vuttaṃ – “paṭiggahaṇe pana satiṃ akatvā paribhoge karontassa anāpatti”ti.

Sattannaṃ sekkhānaṃ paccayaparibhogo **dāyajjaparibhogo** nāma, te hi bhagavato puttā, tasmā pitusantakānaṃ paccayānaṃ dāyādā hutvā te paccaye paribhuñjanti. Kiṃ pana te bhagavato paccaye paribhuñjanti, gihīnaṃ paccaye paribhuñjantīti? Gihīhi dinnāpi bhagavatā anuññātattā bhagavato santakā honti, tasmā te bhagavato paccaye paribhuñjantīti (ma. ni. 1.29) veditabbaṃ, **dhammadāyādasutta**ñcettha sādhaṃ.

Khīṇāsavānaṃ paribhogo **sāmiparibhogo** nāma, te hi taṇhāya dāsabyaṃ atītattā sāmīno hutvā paribhuñjantīti. Imesu paribhogesu sāmiparibhogo ca dāyajjaparibhogo ca sabbesampi vaṭṭati. Iṇaparibhogo na vaṭṭati, theyyaparibhoge kathāyeva natthi.

Aparepi cattāro **paribhogā** – lajjiparibhogo, alajjiparibhogo, dhammiyaparibhogo, adhammiyaparibhogoti.

Tattha alajjino lajjinā saddhiṃ paribhogo vaṭṭati, āpattiyā na kāretabbo. Lajjino alajjinaṃ saddhiṃ yāva na jānāti, tāva vaṭṭati. Ādito paṭṭhāya hi alajjī nāma natthi, tasmā yadāssa alajjībhāvaṃ jānāti tadā vattabbo “tumhe kāyadvāre ca vacīdvāre ca vītikkamaṃ karotha, taṃ appatirūpaṃ mā evamakattā”ti. Sace anādiyitvā karotiyeva, yadi tena saddhiṃ paribhogāṃ karoti, sopi alajjīyeva hoti. Yopi attano bhārabhūtena alajjinā saddhiṃ paribhogāṃ karoti, sopi nivāretabbo. Sace na oramati, ayampi alajjīyeva hoti. Evaṃ eko alajjī alajjīsataṃpi karoti. Alajjino pana alajjināva saddhiṃ paribhoge āpatti nāma natthi. Lajjino lajjinā saddhiṃ paribhogo dvinnaṃ khattiyakumārānaṃ suvaṇṇapātiyaṃ bhojanasadisoti.

Dhammiyādhammiyaparibhogo paccayavasena veditabbo. Tattha sace puggalopi alajjī piṇḍapātopi adhammiyo, ubho jegucchā. Puggalo alajjī piṇḍapāto dhammiyo, puggalaṃ jigucchitvā piṇḍapāto na gahetabbo. **Mahāpaccariyaṃ** pana dussīlo saṅghato uddesabhattādīni labhitvā saṅghasseva deti, etāni yathādānameva gatattā vaṭṭantīti vuttaṃ. Puggalo lajjī piṇḍapāto adhammiyo, piṇḍapāto jeguccho na gahetabbo. Puggalo lajjī, piṇḍapātopi dhammiyo, vaṭṭati.

Apare dve paggaḥā; dve ca paribhogā – lajjipaggaho, alajjipaggaho; dhammaparibhogo āmisaparibhogoti.

Tattha alajjino lajjim paggahetum vaṭṭati, na so āpattiyā kāretabbo. Sace pana lajjī alajjim paggaṇhāti, anumodanāya ajjhesati, dhammakathāya ajjhesati, kulesu upatthambheti. Itaropi “amhākaṃ ācariyo īdiso ca īdiso cā”ti tassa parisati vaṇṇaṃ bhāsati, ayaṃ sāsanaṃ osakkāpeti antaradhāpetīti veditabbo.

Dhammaparibhoga-āmisaparibhogesu pana yattha āmisaparibhogo vaṭṭati, tattha dhammaparibhogopi vaṭṭati. Yo pana koṭiyam ṭhito gantho tassa puggalassa accayena nassissati, taṃ dhammānuggahena uggaṇhitum vaṭṭatīti vuttam.

Tatridaṃ vatthu – mahābhaye kira ekasseva bhikkhuno mahāniddeho paguṇo ahoṣi. Atha **catunīkāyikatissattherassa** upajjhāyo **mahātipīṭakatthero** nāma **mahārakkhitattheraṃ** āha – “āvuso mahārakkhita, etassa santike mahāniddehaṃ gaṇhāhī”ti. “Pāpo kirāyaṃ, bhante, na gaṇhāmī”ti. “Gaṇhāvuso, ahaṃ te santike nisīdissāmī”ti. “Sādhu, bhante, tumhesu nisīnesu gaṇhissāmī”ti paṭṭhapetvā rattindivaṃ nirantaraṃ pariyāpuṇanto osānadivase heṭṭhāmañce itthim dīsvā “bhante, sutāmyeva me pubbe, sacāhaṃ evaṃ jāneyyaṃ, na īdisassa santike dhammaṃ pariyāpuṇeyya”nti āha. Tassa pana santike bahū mahātherā uggaṇhitvā mahāniddehaṃ patiṭṭhāpesuṃ.

586. Rūpiye rūpiyasaññīti ettha sabbampi jātarūparajataṃ rūpiyasaṅgahameva gatanti veditabbaṃ.

Rūpiye vematikoti “suvanṇaṃ nu kho, kharapattaṃ nu kho”tiādīnā nayena saṃsayajāto.

Rūpiye arūpiyasaññīti suvaṇṇādīsu kharapattādīsaññī. Apica puññakāmā rājorodhādayo bhattachajjakagandhapīṇḍādīsu pakkhipitvā hiraññasuvanṇaṃ denti, coḷabhikkhāya carantānaṃ dassante baddhakahāpaṇādīhiyeva saddhim coḷakāni denti, bhikkhū bhattādīsaññāya vā coḷakasaññāya vā paṭiggaṇhanti, evampi rūpiye arūpiyasaññī rūpiyaṃ gaṇhātīti veditabbo. Paṭiggaṇhantena pana “imasmim gehe idaṃ laddha”nti sallakkhetabbaṃ. Yena hi assatiyā dinnaṃ hoti, so satim paṭilabhivā puna āgacchati, athassa vattabbaṃ – “tava coḷakaṃ passāhī”ti. Sesamettha uttānatthameva.

Samuṭṭhānādīsu chasamuṭṭhānaṃ, siyā kiriyaṃ gahaṇena āpajjanato, siyā akiriyaṃ paṭikkhepassa akaraṇato rūpiyasaññāvādakaupassutisikkhāpadāni hi tīṇi ekaparicchedāni, nosaññāvīmokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Rūpiyasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Rūpiyasamvohārasikkhāpadavaṇṇanā

587. Tena samayenāti rūpiyasamvohārasikkhāpadaṃ. Tattha **nānappakāra**kanti katākātādivasena anekavidhaṃ. **Rūpiyasamvohāra**nti jātarūparajataparivattanaṃ. **Samāpajjantīti** paṭiggahaṇasseva paṭikkhitattā paṭiggahitaparivattane dosaṃ apassantā karonti.

589. Sīsūpagantiādīsu sīsaṃ upagacchatīti sīsūpagaṃ, potthakesu pana “sīsūpaka”nti likhitaṃ, yassa kassaci sīsālānkārasetaṃ adhivacanaṃ. Esa nayo sabbattha. **Katena katantiādīsu** suddho rūpiyasamvohāroyeva.

Rūpiye rūpiyasaññītiādīmhi purimasikkhāpade vuttavatthūsu nissaggiyavatthunā nissaggiyavatthum cetāpentassa mūlaggaṇe purimasikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ, aparāparaparivattane iminā nissaggiyapācittiyameva. Nissaggiyavatthunā dukkaṭavatthum vā kappiyavatthum vā cetāpentassapī eseva nayo. Yo hi ayaṃ **arūpiye rūpiyasaññī rūpiyaṃ cetāpetīti**ādī dutiyo tiko vutto, tassānulomattā avuttopi ayamaparopi **rūpiye rūpiyasaññī arūpiyaṃ cetāpetīti**ādī tiko veditabbo. Attano vā hi arūpiyena parassa rūpiyaṃ cetāpeyya attano vā rūpiyena parassa arūpiyaṃ, ubhayathāpi rūpiyasamvohāro katoyeva hoti, tasmā pāliyaṃ ekantena rūpiyapakkhe ekoyeva tiko vuttoti.

Dukkaṭavatthunā pana nissaggiyavatthum cetāpentassa mūlaggaṇe purimasikkhāpadena dukkaṭaṃ, pacchā parivattane iminā nissaggiyaṃ pācittiyaṃ, garukassa cetāpitattā. Dukkaṭavatthunā dukkaṭavatthumeva, kappiyavatthum vā cetāpentassa mūlaggaṇe purimasikkhāpadena dukkaṭaṃ, pacchā parivattanepi iminā dukkaṭameva. Kasmā? Akappiyavatthunā cetāpitattā. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** pana “sace kayavikkayaṃ samāpajjeyya, nissaggiyaṃ pācittiya”nti bhāsitaṃ, taṃ dubbhāsitaṃ. Kasmā? Na hi dānaggaṇato añño kayavikkayo nāma atthi, kayavikkayasikkhāpadañca kappiyavatthunā kappiyavatthuparivattanameva sandhāya

vuttaṃ, tañca kho aññatra sahadhammikehi. Idaṃ sikkhāpadaṃ rūpiyena ca rūpiyārūpiyacetāpanaṃ arūpiyena ca rūpiyacetāpanaṃ. Dukkaṭavattunā pana dukkaṭavattuno cetāpanaṃ neva idha na tattha pāliyaṃ vuttaṃ, na cettha anāpatti bhavituṃ arahati. Tasmā yatheva dukkaṭavattuno paṭiggahaṇe dukkaṭaṃ, tatheva tassa vā tena vā cetāpanepi dukkaṭaṃ yuttanti bhagavato adhippāyaññūhi vuttaṃ.

Kappiyavattunā pana nissaggiyavattuṃ cetāpentassa mūlaggahaṇe purimasikkhāpadena anāpatti, pacchā parivattane iminā nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Vuttañhetuṃ – “arūpiye arūpiyasaññī rūpiyaṃ cetāpeti nissaggiyaṃ pācittiya”nti. Teneva kappiyavattunā dukkaṭavattuṃ cetāpentassa mūlapaṭiggahaṇe tatheva anāpatti, pacchā parivattane iminā dukkaṭaṃ. Kasmā? Akappiyassa cetāpitattā. Kappiyavattunā pana kappiyavattuṃ aññatra sahadhammikehi cetāpentassa mūlaggahaṇe purimasikkhāpadena anāpatti, pacchā parivattane upari kayavikkayasikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Kayavikkayaṃ mocetvā gaṇhantassa uparisikkhāpadenapi anāpatti, vaḍḍhiṃ payojentassa dukkaṭaṃ.

Imassa ca rūpiyaṃvohārassa garukabhāvadīpakaṃ idaṃ pattacatuṃ vedittabbaṃ. Yo hi rūpiyaṃ uggaṇhitvā tena ayabṭjaṃ samuṭṭhāpeti, taṃ koṭṭāpetvā tena lohena pattaṃ kāreti, ayaṃ patto mahāakappiyo nāma, na sakkā kenaci upāyena kappiyo kātuṃ. Sace hi taṃ vināsetvā thālakaṃ kāreti, tampi akappiyaṃ. Vāsīṃ kāreti, tāya chinnaṃ dantakaṭṭhampi akappiyaṃ. Baḷisaṃ kāroti, tena mārītā macchāpi akappiyā. Vāsīphalaṃ tāpetvā udakaṃ vā khīraṃ vā uṇhāpeti, tampi akappiyameva.

Yo pana rūpiyaṃ uggaṇhitvā tena pattaṃ kiṇāti, ayampi patto akappiyo. “Pañcannampi sahadhammikānaṃ na kappatī”ti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Sakkā pana kappiyo kātuṃ, so hi mūle mūlasāmikānaṃ patte ca pattasāmikānaṃ dinne kappiyo hoti. Kappiyabhaṇḍaṃ datvā gahetvā paribhuñjituṃ vaṭṭati.

Yopi rūpiyaṃ uggaṇhāpetvā kappiyakārakena saddhiṃ kammāraṃ gantvā pattaṃ disvā “ayaṃ mayhaṃ ruccatī”ti vadati. Kappiyakāraṃ ca taṃ rūpiyaṃ datvā kammāraṃ saññāpeti, ayampi patto kappiyavohārena gahitopi dutiyapattasadiṣoyeva, mūlassa sampāṭicchitattā akappiyo. Kasmā sesānaṃ na kappatīti? Mūlassa anissaṭṭhattā.

Yo pana rūpiyaṃ asampaṭicchitvā “therassa pattaṃ kiṇitvā dehī”ti pahitakappiyakārakena saddhiṃ kammāraṃ gantvā pattaṃ disvā “ime kahāpaṇe gahetvā imaṃ dehī”ti kahāpaṇe dāpetvā gahito, ayaṃ patto etasseva bhikkhuno na vaṭṭati dubbicāritattā, aññesaṃ pana vaṭṭati, mūlassa asampaṭicchitattā.

Mahāsumattherassa kira upajjhāyo **anuruddhatthero** nāma ahoṣi. So attano evarūpaṃ pattaṃ sappissa pūretvā saṅghassa nissajji. **Tipiṭakacūlanāgattherassapi** saddhivihārikānaṃ evarūpo patto ahoṣi. Taṃ theropi sappissa pūrāpetvā saṅghassa nissajjāpesīti. Idaṃ akappiyapattacatuṃ.

Sace pana rūpiyaṃ asampaṭicchitvā “therassa pattaṃ kiṇitvā dehī”ti pahitakappiyakārakena saddhiṃ kammāraṃ gantvā pattaṃ disvā “ayaṃ mayhaṃ ruccatī”ti vā “imāhaṃ gahessāmī”ti vā vadati, kappiyakāraṃ ca taṃ rūpiyaṃ datvā kammāraṃ saññāpeti, ayaṃ patto sabbakappiyo buddhānampi paribhogārahoti.

591. Arūpiye rūpiyasaññīti kharapattādīsu suvaṇṇādīsaññī. **Āpatti dukkaṭassāti** sace tena arūpiyaṃ cetāpeti dukkaṭāpatti hoti. Esa nayo vematike. Arūpiyasaññissa pana pañcahi sahadhammikehi saddhi “idaṃ gahetvā idaṃ dethā”ti kayavikkayaṃ karontassāpi anāpatti. Sesāṃ uttānameva.

Chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Rūpiyaṃvohārasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Kayavikkayasikkhāpadavaṇṇanā

593. Tena samayenāti kayavikkayasikkhāpadaṃ. Tattha **kati hipi tyāyanti** kati te ayaṃ, hikāro panettha padapūraṇo, pikāro garahāyaṃ, ayaṃ dubbalaṅghāti tava kati divasāni bhavissatīti attho. Atha vā **katihampi tyāyantipi** pātho. Tattha katiṃ kati ahāni, kati divasānīti vuttaṃ hoti. Sesāṃ vuttanayameva. **Katihipi myāyanti** idampi eteneva nayena vedittabbaṃ. **Gihīpi naṃ gihissāti** ettha **nanti** nāmatthe nipāto, gihī nāma gihissāti vuttaṃ

hoti.

594. Nānappakārakanti cīvarādīnaṃ kappiyabhaṇḍānaṃ vasena anekavidhaṃ. Tenevassa padabhājane cīvaraṃ ādim katvā dasikasuttapariyosānaṃ kappiyabhaṇḍameva dassitaṃ. Akappiyabhaṇḍaparivattanañhi kayavikkayasaṅgahaṃ na gacchati. **Kayavikkayanti** kayañceva vikkayañca. “Iminā imaṃ dehī”tiādīnā hi nayena parassa kappiyabhaṇḍaṃ gaṇhanto kayam samāpajjati, attano kappiyabhaṇḍaṃ dento vikkayaṃ.

595. Ajjhācaratīti abhibhavivā carati, vītikkamavācaṃ bhāsati attho. **Yato kayitañca hoti vikkayitañcāti** yadā kayitañca hoti parabhaṇḍaṃ attano hatthagataṃ karontena, vikkitañca attano bhaṇḍaṃ parahatthagataṃ karontena. “Iminā ima”ntiādivacanānurūpato pana pāṭhe paṭhamaṃ attano bhaṇḍaṃ dassitaṃ.

Nissajjitabbanti evaṃ parassa hatthato kayavasena gahitakappiyabhaṇḍaṃ nissajjitabbaṃ. Ayañhi kayavikkayo ṭhapetvā pañca sahadhammike avasesehi gihipabbajitehi antamaso mātāpitūhipi saddhiṃ na vaṭṭati.

Tatrāyaṃ vinicchayo – vatthena vā vatthaṃ hotu bhattena vā bhattaṃ, yaṃ kiñci kappiyaṃ “iminā imaṃ dehī”ti vadati, dukkaṭaṃ. Evaṃ vatvā mātuyāpi attano bhaṇḍaṃ deti, dukkaṭaṃ. “Iminā imaṃ dehī”ti vutto vā “imaṃ dehi, imaṃ te dassāmi”ti vatvā vā mātuyāpi bhaṇḍaṃ attanā gaṇhāti, dukkaṭaṃ. Attano bhaṇḍe parahatthaṃ parabhaṇḍe ca attano hatthaṃ sampatte nissaggiyaṃ. Mātaraṃ pana pitaraṃ vā “imaṃ dehī”ti vadato viññatti na hoti. “Imaṃ gaṇhāhi”ti vadato saddhādeyyavinipātanaṃ na hoti. Aññātakam “imaṃ dehī”ti vadato viññatti hoti. “Imaṃ gaṇhāhi”ti vadato saddhādeyyavinipātanaṃ hoti. “Iminā imaṃ dehī”ti kayavikkayaṃ āpajjato nissaggiyaṃ. Tasmā kappiyabhaṇḍaṃ parivattentena mātāpitūhipi saddhiṃ kayavikkayaṃ aññātakehi saddhiṃ tisso āpattiyo mocentena parivattetabbaṃ.

Tatrāyaṃ parivattanavidhi – bhikkhussa pātheyyatanūlā honti, so antarāmagge bhattahatthaṃ purisaṃ disvā “amhākaṃ taṇḍulā atthi, na ca no imehi attho, bhattena pana attho”ti vadati. Puriso taṇḍule gahetvā bhattaṃ deti, vaṭṭati. Tissopi āpattiyo na honti. Antamaso nimittakammamattampi na hoti. Kasmā? Mūlassa atthitāya. Parato ca vuttameva “idaṃ amhākaṃ atthi, amhākañca iminā ca iminā ca atthoti bhaṇati”ti. Yo pana evaṃ akatvā “iminā imaṃ dehī”ti parivatteti; yathāvattukameva. Vighāsadaṃ disvā “imaṃ odanaṃ bhuñjivā, rajanaṃ vā dārūni vā āharā”ti vadati, rajanachalligaṇanāya dārugaṇanāya ca nissaggiyāni honti. “Imaṃ odanaṃ bhuñjivā idaṃ nāma karoṭhā”ti dantakārādīhi sippikehi dhamakaraṇādīsu taṃ taṃ parikkhāraṃ kāreti, rajakehi vā vatthaṃ dhovāpeti; yathāvattukameva. Nhāpitenā kese chindāpeti, kammakārehi navakammaṃ kāreti; yathāvattukameva. Sace pana “idaṃ bhattaṃ bhuñjivā idaṃ karoṭhā”ti na vadati “idaṃ bhattaṃ bhuñja bhuttosī bhuñjissasi, idaṃ nāma karoṭhī”ti vadati, vaṭṭati. Ettha ca kiñcāpi vatthadhovane vā kesacchedane vā bhūmisodhanādinavakamme vā parabhaṇḍaṃ attano hatthagataṃ nissajjitabbaṃ nāma natthi. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana daḷhaṃ katvā vuttattā na sakkā etaṃ paṭikkhipitum, tasmā yathā nissaggiyavattumhi paribhutte vā naṭṭhe vā pācittiyaṃ deseti, evamidhāpi desetabbaṃ.

596. Kayavikkaye kayavikkayasaññītiādīmhi yo kayavikkayaṃ samāpajjati, so tasmīṃ kayavikkayasaññī vā bhavatu vematiko vā, na kayavikkayasaññī vā nissaggiyapācittiyameva. **Cūlattike** dvīsu padesu dukkaṭamevāti evamattho daṭṭhabbo.

597. Agghaṃ pucchatiti “ayaṃ tava patto kiṃ agghati”ti pucchati. “Idaṃ nāmā”ti vutte pana sace tassa kappiyabhaṇḍaṃ mahagghaṃ hoti, evañca naṃ paṭivadati “upāsaka, mama idaṃ vatthu mahagghaṃ, tava pattaṃ aññassa dehī”ti. Taṃ sutvā itaro “aññaṃ thālakampi dassāmi”ti vadati gaṇhitum vaṭṭati, “idaṃ amhākaṃ atthī”ti vuttalakkaṇe patati. Sace so patto mahaggho, bhikkhuno vatthu appagghaṃ, pattasāmiko cassa appagghabhāvaṃ na jānāti, patto na gahetabbo, “mama vatthu appaggha”nti ācikkhitabbaṃ. Mahagghabhāvaṃ ñatvā vañcetvā gaṇhanto hi gahitabhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabbaṃ āpajjati. Sace pattasāmiko “hotu, bhante, sesaṃ mama puññaṃ bhavissati”ti deti, vaṭṭati.

Kappiyakārakassa ācikkhatīti yassa hatthato bhaṇḍaṃ gaṇhāti, taṃ ṭhapetvā aññaṃ antamaso tassa puttabhātīkampi kappiyakāraṃ katvā “iminā imaṃ nāma gahetvā dehī”ti ācikkhati. So ce cheko hoti, punappunaṃ apanetvā vivaditvā gaṇhāti, tuñhībhūtena ṭhātabbaṃ. No ce cheko hoti, na jānāti gahetum, vāñjako taṃ vañceti, “mā gaṇhā”ti vattabbo.

Idaṃ ambākantiādīmhi “idaṃ paṭiggahitaṃ telaṃ vā sappi vā amhākaṃ atthi, amhākañca aññena appaṭiggahitakena attho”ti bhaṇati. Sace so taṃ gahetvā aññaṃ deti, paṭhamaṃ attano telaṃ na mināpetabbaṃ. Kasmā? Nāḷiyañhi avasiṭṭhatelaṃ hoti, taṃ pacchā minantassa appaṭiggahitakaṃ dūseyyāti. Sesaṃ uttānameva.

Chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Kayavikkayasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito kosiyavaggo dutiyo.

3. Pattavaggo

1. Pattasikkhāpadavaṇṇanā

598. Tena samayenāti pattasikkhāpadaṃ. Tattha **pattavāṇijjanti** gāmanigamādīsu vicarantā pattavāṇijjaṃ vā karissanti. **Āmattikāpaṇaṃ vāti** amattāni vuccanti bhājanāni, tāni yesaṃ bhaṇḍaṃ te āmattikā, tesāṃ āmattikānaṃ āpaṇaṃ āmattikāpaṇaṃ, kulālabhaṇḍavāṇijjakāpaṇanti attho.

602. Tayo pattassa vaṇṇāti tīṇi pattassa pamāṇāni. **Aḍḍhāḷhakodanaṃ gaṇhātīti** magadhanāḷiyā dvinnaṃ taṇḍulanāḷīnaṃ odanaṃ gaṇhātī. Magadhanāḷī nāma aḍḍhaterasapalā hotīti **andhakaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. Sīhaḷadīpe pakatināḷī mahantā, damīlanāḷī khuddakā, magadhanāḷī pamāṇayuttā, tāya magadhanāḷiyā diyaḍḍhanāḷī ekā sīhaḷanāḷī hotīti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ. **Catubhāgaṃ khādananti** odanassa catutthabhāgappamaṇaṃ khādanaṃ, taṃ hatthahāriyassa muggasūpassa vasena veditabbaṃ. **Tadupiyaṃ byañjananti** tassa odanassa anurūpaṃ macchamaṃsasākaphalakaḷīrādibyaṇjanaṃ.

Tatrāyaṃ vinicchayo – anupahatapurāṇasālitaṇḍulānaṃ sukoṭṭitaparissuddhānaṃ dve magadhanāḷiyo gahetvā tehi taṇḍulehi anuttaṇḍulaṃ akilinnaṃ apiṇḍitaṃ suvisadaṃ kundamakūlarāsīsādisaṃ avassāvitodanaṃ pacitvā niravasesaṃ patte pakkhipitvā tassa odanassa catutthabhāgappamaṇo nātighano nātitanuko hatthahāriyo sabbasambhārasāṅkhato muggasūpo pakkhipitabbo. Tato ālopassa ālopassa anurūpaṃ yāvacarimālopappahonakaṃ macchamaṃsādibyaṇjanaṃ pakkhipitabbaṃ, sappitelatakkarasakaṅḷikādīni pana gaṇanūpagāni na honti, tāni hi odanagatikāneva, neva hāpetuṃ na vaḍḍhetuṃ sakkonti. Evametaṃ sabbampi pakkhittaṃ sace pattassa mukhavaṭṭiyā heṭṭhimarājīsamaṃ tiṭṭhati, suttena vā hīrena vā chindantassa suttassa vā hīrassa vā heṭṭhimantaṃ phusati, ayaṃ ukkaṭṭho nāma patto. Sace taṃ rājīṃ atikkamma thūpīkataṃ tiṭṭhati, ayaṃ ukkaṭṭhomako nāma patto. Sace taṃ rājīṃ na sampāpuṇāti, antogatameva hoti, ayaṃ ukkaṭṭhukkaṭṭho nāma patto.

Nāḷikodananti magadhanāḷiyā ekāya taṇḍulanāḷiyā odanaṃ. **Patthodananti** magadhanāḷiyā upaḍḍhanāḷikodanaṃ. Sesāṃ vuttanayeneva veditabbaṃ. Ayaṃ pana nāmamatte viseso – sace nāḷikodanādi sabbampi pakkhittaṃ vuttanayeneva heṭṭhimarājīsamaṃ tiṭṭhati, ayaṃ majjhimo nāma patto. Sace taṃ rājīṃ atikkamma thūpīkataṃ tiṭṭhati, ayaṃ majjhimomako nāma patto. Sace taṃ rājīṃ na sampāpuṇāti antogatameva hoti, ayaṃ majjhimukkaṭṭho nāma patto. Sace patthodanādi sabbampi pakkhittaṃ heṭṭhimarājīsamaṃ tiṭṭhati, ayaṃ omako nāma patto. Sace taṃ rājīṃ atikkamma thūpīkataṃ tiṭṭhati, ayaṃ omakomako nāma patto. Sace taṃ rājīṃ na pāpuṇāti antogatameva hoti, ayaṃ omakukkaṭṭho nāma pattoti evamete nava pattā. Tesu dve apattā ukkaṭṭhukkaṭṭho ca omakomako ca. “Tato ukkaṭṭho apatto omako apatto”ti idaṅhi ete sandhāya vuttaṃ. Ukkaṭṭhukkaṭṭho hi ettha ukkaṭṭhato ukkaṭṭhattā “tato ukkaṭṭho apatto”ti vutto. Omakomako ca omakato omakattā tato omako apattoti vutto. Tasmā ete bhājanaparibhogena paribhuṅḷitabbā, na adhiṭṭhānupagā, na vikappanupagā. Itare pana satta adhiṭṭhahitvā vā vikappetvā vā paribhuṅḷitabbā, evaṃ akatvā taṃ dasāhaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ taṃ sattavidhampi pattaṃ dasāhaparamaṃ kālaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ.

607. Nissaggiyaṃ pattaṃ anissajjitvā paribhuṅḷatīti yāguṃ pivitvā dhote dukkaṭaṃ, khaṅḷakaṃ khādītva bhattaṃ bhūṅḷitvā dhote dukkaṭanti evaṃ payoge payoge dukkaṭaṃ.

608. Anāpatti antodasāhaṃ adhiṭṭheti vikappetīti ettha pana pamāṇayuttassapi adhiṭṭhānavikappanupagattaṃ evaṃ veditabbaṃ – ayopatto pañcahi pākehi mattikāpatta dvīhi pākehi pakko adhiṭṭhānupago, ubhopi yaṃ mūlaṃ dātappaṃ, tasmīṃ dinneyeva. Sace ekopi pāko ūno hoti, kākaṅḷikamattampi vā mūlaṃ adinnaṃ, na adhiṭṭhānupago. Sacepi pattasāmiko vadati “yadā tumhākaṃ mūlaṃ bhavissati, tadā dassatha, adhiṭṭhahitvā paribhuṅḷathā”ti neva adhiṭṭhānupago hoti, pākassa hi ūnattā pattasaṅkhaṃ na gacchati, mūlassa sakalassa vā ekadesassa vā adinnattā sakabhāvaṃ na upeti, aññasseva santako hoti, tasmā pāke ca mūle ca niṭṭhiteyeva adhiṭṭhānupago hoti. Yo adhiṭṭhānupago, sveva vikappanupago, so hatthaṃ āgatopi anāgatopi adhiṭṭhātabbo vikappetabbo vā. Yadi hi pattakārako mūlaṃ labhitvā sayāṃ vā dātukāmo hutvā “ahaṃ, bhante,

tumhākaṃ pattaṃ katvā asukadivase nāma pacitvā ṭhapessāmī”ti vadati, bhikkhu ca tena paricchinnadivasato dasāhaṃ atikkāmeti, nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Sace pana pattakāraḷo “ahaṃ tumhākaṃ pattaṃ katvā pacitvā sāsanaṃ pesessāmī”ti vatvā tatheva karoti, tena pesitabhikkhu pana tassa bhikkhuno na āroceti, añño disvā vā sutvā vā “tumhākaṃ, bhante, patto niṭṭhito”ti āroceti, etassa ārocanaṃ napamāṇaṃ. Yadā pana tena pesitoyeva āroceti, tassa vacanaṃ sutadivasato paṭṭhāya dasāhaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Sace pattakāraḷo “ahaṃ tumhākaṃ pattaṃ katvā pacitvā kassaci hatthe paṇiṣṣāmī”ti vatvā tatheva karoti, pattaṃ gahetvā āgatabhikkhu pana attano pariveṇe ṭhapetvā tassa na āroceti, añño koci bhaṇati “api, bhante, adhunā ābhato patto sundaro”ti! “Kuhiṃ, āvuso, patto”ti? “Itthannāmassa hatthe pesito”ti. Etassapi vacanaṃ na pamāṇaṃ. Yadā pana so bhikkhu pattaṃ deti, laddhadivasato paṭṭhāya dasāhaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Tasmā dasāhaṃ anatikkāmetvāva adhiṭṭhātabbo vikappetabbo vā.

Tattha dve pattassa **adhiṭṭhānā** – kāyena vā adhiṭṭhāti, vācāya vā adhiṭṭhāti. Tesāṃ vasena adhiṭṭhahantena ca “imaṃ pattaṃ paccuddharāmī”ti vā “etaṃ pattaṃ paccuddharāmī”ti vā evaṃ sammukhe vā parammukhe vā ṭṭhitaṃ purāṇapattaṃ paccuddharitvā aññassa vā datvā navaṃ pattaṃ yattha katthaci ṭṭhitaṃ hatthena parāmasitvā “imaṃ pattaṃ adhiṭṭhāmī”ti cittena ābhogaṃ katvā kāyavikāraṃ karontena kāyena vā adhiṭṭhātabbo, vacībhedāṃ katvā vācāya vā adhiṭṭhātabbo. Tatra duvidhaṃ adhiṭṭhānaṃ – sace hatthapāse hoti “imaṃ pattaṃ adhiṭṭhāmī”ti vācā bhinditabbā. Atha antogabbhe vā uparipāsāde vā sāmantavihāre vā hoti, ṭṭhapaṭṭhānaṃ sallakkhetvā “etaṃ pattaṃ adhiṭṭhāmī”ti vācā bhinditabbā.

Adhiṭṭhahantena pana ekakena adhiṭṭhātumpi vaṭṭati, aññassa santike adhiṭṭhātumpi vaṭṭati. Aññassa santike ayamānisamaṃso – sacassa “adhiṭṭhito nu kho me, no”ti vimati uppajjati, itaro sāretvā vimatiṃ chindissatṭi. Sace koci dasa patte labhitvā sabbeva attanāva paribhuñjitukāmo hoti, na sabbe adhiṭṭhātabbā. Ekaṃ pattaṃ adhiṭṭhāya punadivase taṃ paccuddharitvā añño adhiṭṭhātabbo. Etenupāyena vassasatampi pariharitum sakkā.

Evaṃ appamattassa bhikkhuno siyā adhiṭṭhānavijahananti? Siyā. Sace hi ayaṃ pattaṃ aññassa vā deti, vibbhamati vā sikkhaṃ vā paccakkhāti, kālaṃ vā karoti, liṅgaṃ vāssa parivattati, paccuddharati vā, patte vā chiddaṃ hoti, adhiṭṭhānaṃ vijahati. Vuttampi cetāṃ –

“Dinnavibbhantapaccakkhā, kālaṃkiriyakatena ca;
Liṅgapaccuddharā ceva, chiddena bhavati sattama”nti.

Coraharaṇavissāsaggāhehipi vijahatiyeva. Kittakena chiddena adhiṭṭhānaṃ bhijjati? Yena kaṅgusitthaṃ nikkhamati ceva pavisati ca. Idañhi sattanaṃ dhaññānaṃ lāmakadhaññasitthaṃ, tasmim̄ ayacuṇṇena vā āṇiyā vā paṭipākatiḷe kate dasāhabbhantare puna adhiṭṭhātabbo. Ayaṃ tāva “**antodasāhaṃ adhiṭṭheti vikappeti**”ti ettha adhiṭṭhāne vinicchayo.

Vikappane pana **dve vikappanā** – sammukhāvīkappanā ca parammukhāvīkappanā ca. Kathaṃ sammukhāvīkappanā hoti? Paṭṭānaṃ ekabahubhāvaṃ sannihitāsannihitabhāvaṇca ñatvā “imaṃ patta”nti vā “ime patte”ti vā “etaṃ patta”nti vā “ete patte”ti vā vatvā “tuyhaṃ vikappemī”ti vattabbaṃ. Ayamekā sammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhuñjitum vā vissajjetum vā adhiṭṭhātum vā na vaṭṭati. “Mayhaṃ santakaṃ paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayaṃ vā karohī”ti evaṃ pana vutte paccuddhāro nāma hoti, tatopabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Aparo nayo – tatheva paṭṭānaṃ ekabahubhāvaṃ sannihitāsannihitabhāvaṇca ñatvā tasseva bhikkhuno santike “imaṃ patta”nti vā “ime patte”ti vā “etaṃ patta”nti vā “ete patte”ti vā vatvā pañcasu sahadhammikesu aññatarassa attanā abhirucitassa yassa kassaci nāmaṃ gahetvā “tissassa bhikkhuno vikappemī”ti vā “tissāya bhikkhuniyā sikkhamānāya sāmaṇerassa tissāya sāmaṇeriyā vikappemī”ti vā vattabbaṃ, ayaṃ aparāpi sammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhogādīsu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā “tissassa bhikkhuno santakaṃ...pe... tissāya sāmaṇeriyā santakaṃ paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayaṃ vā karohī”ti vutte paccuddhāro nāma hoti. Tatopabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Kathaṃ parammukhāvīkappanā hoti? Paṭṭānaṃ tatheva ekabahubhāvaṃ sannihitāsannihitabhāvaṇca ñatvā “imaṃ patta”nti vā “ime patte”ti vā “etaṃ patta”nti vā “ete patte”ti vā vatvā “tuyhaṃ vikappanathāya dammī”ti vattabbaṃ. Tena vattabbo – “ko te mitto vā sandiṭṭho vā”ti? Tato itarena purimanayena “tisso bhikkhūti vā...pe... tissā sāmaṇerī”ti vā vattabbaṃ. Puna tena bhikkhunā “ahaṃ tissassa bhikkhuno dammī”ti vā...pe... “tissāya sāmaṇeriyā dammī”ti vā vattabbaṃ, ayaṃ parammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhogādīsu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā dutiyasammukhāvīkappanāyaṃ vuttanayena

“itthannāmassa santakaṃ paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayaṃ vā karohī”ti vutte paccuddhāro nāma hoti. Tatopabhūti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Imāsaṃ pana dvinnāṃ vikappanānaṃ nānākaraṇaṃ, avaseso ca vacanakkamo sabbo paṭhamakathinasikkhāpadavaṇṇanāyaṃ vuttanayeneva veditabbo saddhiṃ samuṭṭhānādīhīti.

Pattasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Ūnapañcabandhanasikkhāpadavaṇṇanā

609. Tena samayenāti ūnapañcabandhanasikkhāpadaṃ. Tattha **na yāpetīti** so kira yadi ariyasāvako nābhavissā, aññathattampi agamissā, evaṃ tehi ubbālho, sotāpannattā pana kevalaṃ sarīreneva na yāpeti, tena vuttaṃ – “attanāpi na yāpeti, puttadārāpissa kilamantī”ti.

612-3. Ūnapañcabandhanenāti ettha ūnāni pañca bandhanāni assāti ūnapañcabandhano, nāssa pañca bandhanāni pūrentīti attho, tena ūnapañcabandhanena. Itthambhūtaṃ lakkhaṇaṃ karaṇavacanāṃ. Tattha yasmā abandhanassāpi pañca bandhanāni na pūrenti, sabbaso natthitāya, tasmā padabhājanā “abandhano vā”tiādi vuttaṃ. “Ūnapañcabandhanenā”ti ca vuttattā yassa pañcabandhano patto hoti, tassa so apatto, tasmā aññaṃ viññāpetuṃ vaṭṭati. Bandhanañca nāmetāṃ yasmā bandhanokāse sati hoti, asati na hoti, tasmā tassa lakkhaṇaṃ dassetuṃ “abandhanokāso nāmā”tiādi vuttaṃ.

Dvaṅgulā rāji na hotīti mukhavaṭṭito heṭṭhā dvaṅgulappamāṇā ekāpi rāji na hoti. **Yassa dvaṅgulā rāji hotīti** yassa pana tādisā ekā rāji hoti, so tassā rājiyā heṭṭhimapariyante pattavedhakena vijjhivā pacitvā suttarajjukamāciraññakādīhi vā tipusuttakena vā bandhitabbo, taṃ bandhanaṃ āmisassa alaggaṇatthaṃ tipupaṭṭakena vā kenaci baddhasilesena vā paṭicchādetabbaṃ. So ca patto adhiṭṭhahitvā paribhuñjitabbo, sukhumāṃ vā chiddaṃ katvā bandhitabbo. Suddhehi pana madhusittakalākhāsajjulasādīhi bandhituṃ na vaṭṭati. Phāṇitaṃ jhāpetvā pāsāṇacuṇṇena bandhituṃ vaṭṭati. Mukhavaṭṭisamīpe pana pattavedhakena vijjhiyamāno kapālassa bahalattā bhijjati, tasmā heṭṭhā vijjhitaṃ. Yassa pana dve rājiyo ekāyeva vā caturaṅgulā, tassa dve bandhanāni dātābāni. Yassa tisso ekāyeva vā chaṅgulā, tassa tīni. Yassa catasso ekāyeva vā aṭṭhaṅgulā, tassa cattāri. Yassa pañca ekāyeva vā dasaṅgulā, so baddhopi abaddhopi apattoyeva, añño viññāpetabbo. Esa tāva mattikāpatte vinicchayo.

Ayopatte pana sacepi pañca vā atirekāni vā chiddāni honti, tāni ce ayacuṇṇena vā āṇiyā vā lohamaṇḍalakena vā baddhāni maṭṭhāni honti, sveva patto paribhuñjitabbo, na añño viññāpetabbo. Atha pana ekampi chiddaṃ mahantaṃ hoti, lohamaṇḍalakena baddhampi maṭṭhaṃ na hoti, patte āmisaṃ laggati, akappiyo hoti, ayaṃ apatto. Añño viññāpetabbo.

615. Thero vattabboti patte ānisaṃsaṃ dassetvā “ayaṃ, bhante, patto pamāṇayutto sundaro therānurūpo, taṃ gaṇhathā”ti vattabbo. **Yo na gaṇheyyāti** anukampāya na gaṇhantassa dukkaṭaṃ. Yo pana santuṭṭhiyā “kiṃ me aññena pattenā”ti na gaṇhāti, tassa anāpatti. **Pattapariyantoti** evaṃ parivattetvā pariyaṇṭe ṭhitapatto.

Na adeseti mañcapīṭhachattanāgadantakādike adese, na nikkhipitabbo. Yattha purimaṃ sundaraṃ pattaṃ ṭhapeti, tattheva ṭhapetabbo. Pattassa hi nikkhipanadeso “anujānāmi, bhikkhave, ādhāraka”ntīdinā nayena **khandhake** vuttoyeva.

Na abhogenāti yāgurandhanarajanapacānādinā aparibhogena na paribhuñjitabbo. Antarāmagge pana byādhimhi uppanne aññasmim bhājanā asati mattikāya limpētva yāguṃ vā pacituṃ udakaṃ vā tāpetuṃ vaṭṭati.

Na vissajjetabboti aññassa na dātabbo. Sace pana saddhivihāriko vā antevāsiko vā aññaṃ varapattaṃ ṭhapetvā “ayaṃ mayhaṃ sārūppo, ayaṃ therassā”ti gaṇhāti, vaṭṭati. Añño vā taṃ gahetvā attano pattaṃ deti, vaṭṭati. “Mayhameva pattaṃ āhara”ti vattabbakiccaṃ natthi.

617. Pavāritānanti ettha saṅghavasena pavāritaṭṭhāne pañcabandhaneneva vaṭṭati. Puggalavasena pavāritaṭṭhāne ūnapañcabandhanenāpi vaṭṭatīti **kurundiyaṃ** vuttaṃ. Sesametta uttānathameva.

Chasamuṭṭhānaṃ, kiriyāṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Ūnapañcabandhanasikkhāpadavañṇanā niṭṭhitā.

3. Bhesajjasikkhāpadavañṇanā

618. Tena samayenāti bhesajjasikkhāpadaṃ. Tattha **attho, bhanteti** rājā bhikkhū uyyuttappayutte therassa leṇaṭṭhāya pabbhāraṃ sodhente disvā āramikaṃ dātukāmo pucchi.

619-21. Paṭiyekkoti visuṃ eko. **Mālakiteti** katamāle mālādhare, kusumamālāpaṭimaṇḍiteti attho. **Tiṇaṇḍupakanti** tiṇacumbaṭakaṃ. **Paṭimuñcīti** ṭhapesi. **Sā ahosi suvañṇamālā**ti dārikāya sīse ṭhapitamattāyeva therassa adhiṭṭhānavasena suvañṇapadumamālā ahosi. Tañhi tiṇaṇḍupakaṃ sīse ṭhapitamattameva “suvañṇamālā hotū”ti thero adhiṭṭhāsi. Dutiyampi kho...pe.... Tenupasaṅkamīti dutiyadivaseyeva upasaṅkami.

Suvañṇanti adhimuccīti “sovañṇamayo hotū”ti adhiṭṭhāsi. **Pañcannaṃ bhesajjānanti** sappiādīnaṃ. **Bāhulikā**ti paccayabāhulikāyā paṭipannā. **Kolambepi ghaṭepī**tiettha kolambā nāma mahāmukhacāṭiyi vuccanti. **Olinavilīnā**ti heṭṭhā ca ubhatopassesu ca gaḷitāni. **Okiṇṇavikiṇṇā**ti sappiādīnaṃ gandhena bhūmiṃ khanantehi okiṇṇā, bhittiyi khanantehi upari sañcarantehi ca vikiṇṇā. **Antokoṭṭhāgārikā**ti abbhantare saṃvihitakoṭṭhāgārā.

622. Paṭisāyanīyānīti paṭisāyitabbāni, paribhuñjitabbānīti attho. **Bhesajjānī**ti bhesajjakiccaṃ karontu vā mā vā, evaṃ laddhavohārāni. “**Gosappī**”tiādīhi loke pākaṭaṃ dassetvā “**yesaṃ maṃsaṃ kappati**”ti iminā aññesampi migarohitasasādīnaṃ sappiṃ saṅgahetvā dassesi. Yesāñhi khīraṃ atthi, sappipi tesāṃ atthiyeva, taṃ pana sulabhaṃ vā hotu dullabhaṃ vā, asammohatthaṃ vuttaṃ. Evaṃ navanītampi.

Sannidhikāraṃ paribhuñjitabbānīti sannidhiṃ katvā nidahitvā paribhuñjitabbāni. Kathaṃ? Pāḷiyā āgatasappiādīsū sappi tāva purebhattaṃ paṭiggahitaṃ tadahupurebhattaṃ sāmisaṃpi nirāmisampi paribhuñjitum vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisāṃ paribhuñjitabbaṃ. Sattāhātikkame sace ekabhājanepi ṭhapitaṃ, ekaṃ nissaggiyaṃ. Sace bahūsu vatthugaṇānāya nissaggiyāni, pacchābhattaṃ paṭiggahitaṃ sattāhaṃ nirāmisameva vaṭṭati. Purebhattaṃ vā pacchābhattaṃ vā uggahitakaṃ katvā nikkhittaṃ ajjhoharitaṃ na vaṭṭati; abbhājanādīsū upanetabbaṃ. Sattāhātikkamepi anāpatti, anajjhoharaṇīyataṃ āpannattā. “Paṭisāyanīyānī”ti hi vuttaṃ. Sace anupasampanno purebhattaṃ paṭiggahitanavanītena sappiṃ katvā deti, purebhattaṃ sāmisaṃ vaṭṭati. Sace sayāṃ karoti, sattāhampi nirāmisameva vaṭṭati. Pacchābhattaṃ paṭiggahitanavanītena pana yena kenaci katasappi sattāhampi nirāmisameva vaṭṭati. Uggahitakena kate pubbe vuttasuddhasappinayeneva vinicchayo veditabbo.

Purebhattaṃ paṭiggahitakhīrena vā dadhinā vā katasappi anupasampannena kataṃ sāmisaṃpi tadahupurebhattaṃ vaṭṭati. Sayāṃkataṃ nirāmisameva vaṭṭati. Navanītaṃ tāpentassa hi sāmampāko na hoti, sāmampakkena pana tena saddhiṃ āmisāṃ na vaṭṭati. Pacchābhattato paṭṭhāya ca na vaṭṭatiyeva. Sattāhātikkamepi anāpatti, savatthukassa paṭiggahitattā, “tāni paṭiggahetvā”ti hi vuttaṃ. Pacchābhattaṃ paṭiggahitehi kataṃ pana abbhājanādīsū upanetabbaṃ. Purebhattampi ca uggahitakehi kataṃ ubhayesampi sattāhātikkame anāpatti. Eseva nayo akappiyamaṃsasappimhi. Ayaṃ pana viseso – yattha pāḷiyaṃ āgatasappinā nissaggiyaṃ, tattha iminā dukkaṭaṃ. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** kāraṇapatirūpakaṃ vatvā manussasappi ca navanītañca paṭikkhittaṃ, taṃ duppapaṭikkhittaṃ, sabbaaṭṭhakathāsu anuññātaṭṭā. Parato cassa vinicchayopi āgacchissati.

Pāḷiyaṃ āgataṃ navanītampi purebhattaṃ paṭiggahitaṃ tadahupurebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya nirāmisameva. Sattāhātikkame nānābhājanesu ṭhapite bhājanagaṇānāya ekabhājanepi amissetvā piṇḍapiṇḍavasena ṭhapite piṇḍagaṇānāya nissaggiyāni. Pacchābhattaṃ paṭiggahitaṃ sappinayeneva veditabbaṃ. Ettha pana dadhigulīkāyopi takkabindūnīpi honti, tasmā taṃ dhotāṃ vaṭṭatīti **upaḍḍhattherā** āhaṃsu. **Mahāsīvathero** pana “bhagavatā anuññātakālato paṭṭhāya takkato uddhaṭamattameva khādīmsū”ti āha. Tasmā navanītaṃ paribhuñjantena dhovivā dadhitakkamakkhikākāpillikādīni apānetvā paribhuñjitabbaṃ. Pacitvā sappiṃ katvā paribhuñjitukāmena adhotampi pacitum vaṭṭati. Yaṃ tattha dadhigataṃ vā takkagataṃ vā taṃ khayāṃ gamissati, ettāvātā hi savatthukapaṭiggahitaṃ nāma na hotīti ayamettha adhippāyo. Āmisena saddhiṃ pakkattā pana tasmimpi kukkucāyanti kukkucakā. Idāni uggahetvā ṭhapitanavanīte ca purebhattaṃ khīradadhīni paṭiggahetvā katanavanīte ca pacchābhattaṃ tāni paṭiggahetvā katanavanīte ca uggahitehi katanavavīte ca akappiyamaṃsanavanīte ca sabbo āpattānāpattiparibhogāparibhoganayo sappimhi vuttakkameneva gahetabbo.

Telabhikkhāya pavīṭṭhānaṃ pana bhikkhūnaṃ tattheva sappimpi navanītampi pakkatelampi apakkatelampi ākiranti, tattha takkadadhibindūnīpi bhattasitthānīpi taṇḍulakaṇāpi makkhikādayopi honti. Ādiccapākaṃ katvā parissāvetvā gahitaṃ sattāhakālikāṃ hoti, paṭiggahetvā ṭhapitabhesajjehi saddhiṃ pacitvā natthupānampi kātum vaṭṭati. Sace vaddalisamaye lajji sāmaṇero yathā tattha patitāṇḍulakaṇādayo na paccanti, evaṃ sāmisaṃpākaṃ

mocento aggimhi vilīyāpetvā parissāvetvā puna pacitvā deti, purimanayeneva sattāhaṃ vaṭṭati.

Telesu tilatelaṃ tāva purebhattaṃ paṭiggahitaṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati, pacchābhaddato paṭṭhāya nirāmisameva. Sattāhātikkame panassa bhājanagaṇānāya nissaggiyabhāvo veditabbo. Pacchābhaddaṃ paṭiggahitaṃ sattāhaṃ nirāmisameva vaṭṭati. Uggahitakaṃ katvā nikkhittaṃ ajjhoharitaṃ na vaṭṭati, sīsamakkhānādīsū upanetabbaṃ, sattāhātikkamepi anāpatti. Purebhattaṃ tile paṭiggahetvā katatelaṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati, pacchābhaddato paṭṭhāya anajjhoharaṇīyaṃ hoti, sīsamakkhānādīsū upanetabbaṃ, sattāhātikkamepi anāpatti. Pacchābhaddaṃ tile paṭiggahetvā katatelaṃ anajjhoharaṇīyameva, savatthukapaṭiggahitattā, sattāhātikkamepi anāpatti, sīsamakkhānādīsū upanetabbaṃ. Purebhattaṃ vā pacchābhaddaṃ vā uggahitakatilehi katatelepi eseva nayo.

Purebhattaṃ paṭiggahitakatile bhajjitvā vā tilapiṭṭhaṃ vā sedetvā uṇhodakena vā temetvā katatelaṃ sace anupasaṃpanna kataṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati. Attanā katatelaṃ pana nibbaṭṭitattā purebhattaṃ nirāmisameva vaṭṭati. Sāmaṃpakkattā sāmisaṃ na vaṭṭati, savatthukapaṭiggahitattā pana pacchābhaddato paṭṭhāya ubhayampi anajjhoharaṇīyaṃ, sīsamakkhānādīsū upanetabbaṃ, sattāhātikkamepi anāpatti. Yadi pana appaṃ uṇhodakaṃ hoti abbhukkiraṇamattaṃ, abbohārikaṃ hoti, sāmāpākagaṇaṇaṃ na gacchati. Sāsapatelādīsūpi avatthukapaṭiggahitesu avatthukatilatele vuttasadisova vinicchayo.

Sace pana purebhattaṃ paṭiggahitānaṃ sāsapādīnaṃ cuṇṇehi ādiccapākena sakkā telaṃ kātuṃ, taṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati, pacchābhaddato paṭṭhāya nirāmisameva, sattāhātikkame nissaggiyaṃ. Yasmā pana sāsapamadhukacuṇṇādīni sedetvā eraṇḍakaṭṭhīni ca bhajjitvā eva telaṃ karonti, tasmā tesāṃ telaṃ anupasaṃpannehi kataṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati. Vatthūnaṃ yāvajjivikattā pana savatthukapaṭiggahaṇe doso natthīti. Attanā kataṃ sattāhaṃ nirāmisaparibhogeneva paribhuñjitabbaṃ. Uggahitakehi kataṃ anajjhoharaṇīyaṃ bāhiraparibhoge vaṭṭati, sattāhātikkamepi anāpatti.

Telakaraṇatthāya sāsapamadhukaeraṇḍakaṭṭhīni vā paṭiggahetvā kataṃ telaṃ sattāhakālikaṃ. Dutiyadivase kataṃ chāhaṃ vaṭṭati. Tatiyadivase kataṃ pañcāhaṃ vaṭṭati. Catuttha-pañcama-chaṭṭhasattāmadivase kataṃ tadaheva vaṭṭati. Sace yāva aruṇassa uggamaṇā tiṭṭhati, nissaggiyaṃ. Aṭṭhame divase kataṃ anajjhoharaṇīyaṃ. Anissaggiyattā pana bāhiraparibhoge vaṭṭati. Sacepi na karoti, telatthāya gahitasāsapādīnaṃ sattāhātikkamane dukkaṭameva. Pāliyaṃ pana anāgatāni aññānīpi nālīkeranimbakosambakakaramandaatasādīnaṃ telāni atthi, tāni paṭiggahetvā sattāhaṃ atikkāmayato dukkaṭaṃ hoti. Ayametesu viseso. Sesāṃ yāvakālikavatthūṃ yāvajjivikavatthūṃca sallakkhetvā sāmāpākasavatthukapurebhattapacchābhaddapaṭiggahitauggahitakavatthuvadhānaṃ sabbaṃ vuttanayeneva veditabbaṃ.

623. Vasātelanti “anujānāmi, bhikkhave, vasāni bhesajjāni, acchavasāṃ, macchavasāṃ, susukāvasāṃ, sūkaravasāṃ, gadrabhavasā”nti (mahāva. 262) evaṃ anuññātavasānaṃ telaṃ. Ettha ca “acchavasa”nti vacanena ṭhapetvā manussavasāṃ sabbesāṃ akappiyamaṃsāna vasā anuññātā. Macchaggahaṇena ca susukāpi gahitā honti, vāḷamacchattā pana viṣuṃ vuttaṃ. Macchādiggahaṇena cettha sabbesāṃpi kappiyamaṃsānaṃ vasā anuññātā. Maṃsesu hi dasamanaussa-hatthi-assa-sunakha-ahi-sīha-byaggha-dīpi-accha-taracchānaṃ maṃsāni akappiyāni. Vasāsu ekā manussavasāva. Khīrādīsū akappiyaṃ nāma natthi.

Anupasaṃpannehi katanibbaṭṭitavasātelāṃ purebhattaṃ paṭiggahitaṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati. Pacchābhaddato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisameva vaṭṭati. Yaṃ pana tatha sukhumarajasadisāṃ maṃsaṃ vā nhāru vā aṭṭhi vā lohitaṃ vā hoti, taṃ abbohārikaṃ. Sace pana vasaṃ paṭiggahetvā sayāṃ karoti, purebhattaṃ paṭiggahetvā pacitvā parissāvetvā sattāhaṃ nirāmisaparibhogena paribhuñjitabbaṃ. Nirāmisaparibhogaṇhi sandhāya idaṃ vuttaṃ – “kāle paṭiggahitaṃ kāle nippakkaṃ kāle saṃsaṭṭhaṃ telaparibhogena paribhuñjitu”nti (mahāva. 262). Tatrāpi abbohārikaṃ abbohārikameva. Pacchābhaddaṃ pana paṭiggahitaṃ vā kātuṃ vā na vaṭṭatiyeva. Vuttañhetāṃ –

“Vikāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ vikāle nippakkaṃ vikāle saṃsaṭṭhaṃ, taṃ ce paribhuñjeyya, āpatti tiṇṇaṃ dukkaṭānaṃ. Kāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ vikāle nippakkaṃ vikāle saṃsaṭṭhaṃ, taṃ ce paribhuñjeyya, āpatti dvinnaṃ dukkaṭānaṃ. Kāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ kāle nippakkaṃ vikāle saṃsaṭṭhaṃ, taṃ ce paribhuñjeyya, āpatti dukkaṭassa. Kāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ kāle nippakkaṃ kāle saṃsaṭṭhaṃ, taṃ ce paribhuñjeyya, anāpatti”ti.

Upatissattheraṃ pana antevāsikā pucchimsu – “bhante, sappinavanītasāni ekato pacitvā nibbaṭṭitāni vaṭṭanti, na vaṭṭanti”ti? “Na vaṭṭanti, āvuso”ti. Thero kirettha pakkatelasāte viya kukkucāyati. Tato naṃ uttari pucchimsu – “bhante, navanīte dadhiguḷikā vā takkabindu vā hoti, etaṃ vaṭṭati”ti? “Etampi, āvuso, na vaṭṭati”ti.

Tato naṃ āhaṃsu – “bhante, ekato pacitvā saṃsaṭṭhāni tejavantāni honti, rogaṃ niggaṇhanti”ti?
“Sādhāvuso”ti thero sampañicchi.

Mahāsumatthero panāha – “kappiyamaṃsavasā sāmisa-paribhoge vaṭṭati, itarā nirāmisaparibhoge vaṭṭati”ti.
Mahāpadumatthero pana “idaṃ ki”nti paṭikkhipitvā “nanu vātābādhikā bhikkhū pañcamūlakasāvayāguyam
acchāsukaratelādīni pakkhipitvā yāguṃ pivanti, sā tejuṣsadattā rogaṃ niggaṇhātī”ti vatvā “vaṭṭati”ti āha.

Madhu nāma makkhikāmadhūti madhukarīhi nāma madhumakkhikāhi khuddakamakkhikāhi
bhamaramakkhikāhi ca kataṃ madhu. Taṃ purebhattaṃ paṭiggahitaṃ purebhattaṃ sāmisa-paribhogampi vaṭṭati,
pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisaparibhogameva vaṭṭati. Sattāhātikkame sace silesasadiṣaṃ mahāmadhuṃ
khaṇḍaṃ khaṇḍaṃ katvā ṭhapitaṃ, itaraṃ vā nānābhājanesu, vatthugaṇanāya nissaggiyāni. Sace ekameva khaṇḍaṃ,
ekabhājane vā itaraṃ ekameva nissaggiyaṃ. Uggahitakaṃ vuttanayeneva veditabbaṃ, arumakkhanādīsu
upanetabbaṃ. Madhupaṭalaṃ vā madhusitthakaṃ vā sace madhunā amakkhitaṃ parisuddhaṃ, yāvajjivikaṃ.
Madhumakkhitaṃ pana madhugatikameva. Cīrikā nāma sapakkhā dīghamakkhikā, tumbalanāmikā ca aṭṭhipakkhā
kālamahābhamarā honti, tesam āsayesu niyyāsasadiṣaṃ madhu hoti, taṃ yāvajjivikaṃ.

Phāṇitaṃ nāma ucchumhā nibbattanti ucchurasam upādāya apakkā vā avatthukapakkā vā sabbāpi avatthukā
ucchuvikati phāṇitanti veditabbā. Taṃ phāṇitaṃ purebhattaṃ paṭiggahitaṃ purebhattaṃ sāmisa-ampi vaṭṭati,
pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisameva vaṭṭati. Sattāhātikkame vatthugaṇanāya nissaggiyaṃ. Bahū piṇḍā
cunṇetvā ekabhājane pakkhittā honti ghanasannivesā, ekameva nissaggiyaṃ. Uggahitakaṃ vuttanayeneva
veditabbaṃ, gharadhūpanādīsu upanetabbaṃ. Purebhattaṃ paṭiggahitena aparissāvitaucchurasena kataphāṇitaṃ
sace anupasampanna kataṃ, sāmisa-ampi vaṭṭati. Sayamkataṃ nirāmisameva vaṭṭati. Pacchābhattato paṭṭhāya pana
savatthukapaṭiggahitattā anajjhoharaṇīyaṃ, sattāhātikkamepi anāpatti. Pacchābhattam aparissāvita-paṭiggahitena
katampi anajjhoharaṇīyameva, sattāhātikkamepi anāpatti. Esa nayo ucchuṃ paṭiggahetvā kataphāṇitepi.
Purebhattaṃ pana parissāvita-paṭiggahitakena kataṃ sace anupasampanna kataṃ purebhattaṃ sāmisa-ampi vaṭṭati,
pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisameva. Sayamkataṃ purebhattampi nirāmisameva. Pacchābhattam
parissāvita-paṭiggahitena kataṃ pana nirāmisameva sattāhaṃ vaṭṭati. Uggahitakakataṃ vuttanayameva.
“Jhāmaucchuphāṇitaṃ vā koṭṭitaucchuphāṇitaṃ vā purebhattameva vaṭṭati”ti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ.

Mahāpaccariyaṃ pana “etaṃ savatthukapakkam vaṭṭati, no vaṭṭati”ti pucchaṃ katvā “ucchuphāṇitaṃ
pacchābhattam novaṭṭanakaṃ nāma natthī”ti vuttaṃ, taṃ yuttaṃ. Sītudakena kataṃ madhukapupphaphāṇitaṃ
purebhattam sāmisaṃ vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ nirāmisameva. Sattāhātikkame vatthugaṇanāya
dukkaṭaṃ. Khīraṃ pakkhipitvā kataṃ madhukaphāṇitaṃ yāvakālikaṃ. Khaṇḍasakkharaṃ pana khīrajallikaṃ
apanetvā sodhenti, tasmā vaṭṭati. Madhukapupphaṃ pana purebhattam allaṃ vaṭṭati, bhajjitampi vaṭṭati. Bhajjitvā
tilādīhi miṣsaṃ vā amiṣsaṃ vā katvā koṭṭitampi vaṭṭati. Yadi pana taṃ gahetvā merayatthāya yojenti, yojitaṃ bījato
paṭṭhāya na vaṭṭati. Kadalī-khajjūrī-amba-labuja-panasa-ciñcādīnaṃ sabbesaṃ yāvakālikaphalānaṃ phāṇitaṃ
yāvakālikameva. Maricapakkehi phāṇitaṃ karonti, taṃ yāvajjivikaṃ.

Tāni paṭiggahetvāti sacepi sabbānīpi paṭiggahetvā eka ghaṭe avinibbhogaṇi katvā nikkhipati, sattāhātikkame
ekameva nissaggiyaṃ. Vinibhutesu pañca nissaggiyāni. Sattāhaṃ pana anatikkāmetvā gilānenapi agilānenapi
vuttanayeneva yathāsukhaṃ paribhuñjitabbaṃ. Sattavidhañhi **odissaṃ nāma** – byādhiodissaṃ, puggalodissaṃ,
kālodissaṃ, samayodissaṃ, desodissaṃ, vasodissaṃ, bhesajjodissanti.

Tattha **byādhiodissaṃ** nāma – “anujānāmi, bhikkhave, amanussikābādhe āmakamaṃsaṃ āmakalohita”nti
(mahāva. 264) evaṃ byādhim uddissa anuññātaṃ, taṃ teneva ābādhena ābādhikassa vaṭṭati, na aññassa. Tañca kho
kālepi vikālepi kappiyampi akappiyampi vaṭṭatiyeva.

Puggalodissaṃ nāma – “anujānāmi, bhikkhave, romanthakassa romanthanaṃ. Na ca, bhikkhave,
bahimukhadvāraṃ nīharitvā ajjhoharitaṭṭha”nti (cūlava. 273) evaṃ puggalaṃ uddissa anuññātaṃ, taṃ tasseva
vaṭṭati, na aññassa.

Kālodissaṃ nāma – “anujānāmi, bhikkhave, cattāri mahāvikaṭāni dātuṃ – gūthaṃ, muttaṃ, chārikaṃ,
mattika”nti (mahāva. 268) evaṃ ahinā daṭṭhakālaṃ uddissa anuññātaṃ, taṃ tasmimīyeva kāle appaṭiggahitakampi
vaṭṭati, na aññasmim.

Samayodissaṃ nāma – “gaṇabhojane aññatra samayā”tiādīna (pāci. 217) nayena taṃ taṃ samayaṃ uddissa
anuññātā anāpattiyo, tā tasmim tasmimīyeva samaye anāpattiyo honti, na aññadā.

Desodissam nāma – “anujānāmi, bhikkhave, evarūpesu paccantimesu janapadesu vinayadharapañcamena gaṇena upasampada”nti (mahāva. 259) evaṃ paccantadese uddissa anuññātāni upasampadādāni, tāni tattheva vaṭṭanti, na majjhimadese.

Vasodissam nāma – “anujānāmi, bhikkhave, vasāni bhesajjānī”ti (mahāva. 262) evaṃ vasānāmena anuññātāma, taṃ ṭhapetvā manussavasamaṃ sabbesamaṃ kappiyākappiyavasānaṃ telaṃ taṃtadatthikānaṃ telaparibhogena paribhuñjitum vaṭṭati.

Bhesajjodissam nāma – “anujānāmi, bhikkhave, pañca bhesajjānī”ti (mahāva. 260-261) evaṃ bhesajjanāmena anuññātāni āhāratthaṃ pharitum samatthāni sappinavanītatelamadhuphānitanti. Tāni paṭiggahetvā tadahupurebhattaṃ yathāsukhaṃ pacchābhataṃ paṭṭhāya sati paccaye vuttanayeneva sattāhaṃ paribhuñjitabbāni.

624. Sattāhātikkante atikkantasaññī nissaggiyaṃ pācittiyanti sacepi sāsapamattaṃ hoti sakiṃ vā aṅguliyaṃ gahetvā jivhāya sāyanamattaṃ nissajjitabbameva, pācittiyañca desetabbaṃ.

Na kāyikena paribhogena paribhuñjitabbanti kāyo vā kāye aru vā na makkhetabbaṃ. Tehi makkhitāni kāsāvakattarayaṭṭhiupāhanapādakathalikamañcapīṭhādīnīpi aparibhogāni. “Dvāravātapānakavāṇesupi hatthena gahaṇaṭṭhānaṃ na makkhetabba”nti **mahāpacariyaṃ** vuttaṃ. “Kasāve pana pakkhipitvā dvāravātapānakavāṇāni makkhetabbānī”ti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ.

Anāpatti antosattāhaṃ adhiṭṭhetīti sattāhabbhantare sappiñca telañca vasañca muddhanitelaṃ vā abbañjanaṃ vā madhuṃ arumakkhanaṃ phāṇitaṃ gharadhūpanaṃ adhiṭṭheti, anāpatti. Sace adhiṭṭhitatelaṃ anadhiṭṭhitatelabhājane ākiritukāmo hoti, bhājane ce sukhumāṃ chiddaṃ pavīṭṭhaṃ pavīṭṭhaṃ telaṃ purāṇatelena ajjhottharīyati, puna adhiṭṭhātabbaṃ. Atha mahāmukkaṃ hoti, sahasāva bahutelaṃ pavisitvā purāṇatelaṃ ajjhottharati, puna adhiṭṭhānakiccaṃ natthi. Adhiṭṭhitagatikameva hi taṃ hoti, etena nayena adhiṭṭhitatelabhājane anadhiṭṭhitelākiraṇampi vedītabbaṃ.

625. Vissajjetīti ettha sace dvinnaṃ santakaṃ ekena paṭiggahitaṃ avibhattaṃ hoti, sattāhātikkame dvinnampi anāpatti, paribhuñjitum pana na vaṭṭati. Sace yena paṭiggahitaṃ, so itaraṃ bhaṇati – “āvuso, imaṃ telaṃ sattāhamattaṃ paribhuñja tva”nti. So ca paribhogaṃ na karoti, kassa āpatti? Na kassacipi āpatti. Kasmā? Yena paṭiggahitaṃ tena vissajjitattā, itarassa appaṭiggahitattā.

Vinassatīti aparibhogaṃ hoti. **Cattenātiādīsu** yena cittena bhesajjaṃ cattañca vantañca muttañca hoti, taṃ cittaṃ cattaṃ vantaṃ muttanti vuccati. Tena cittena puggalo anapekkhoti vuccati, evaṃ anapekkho sāmaṇerassa datvāti attho. Idaṃ kasmā vuttaṃ? “Evaṃ antosattāhe datvā pacchā labhitvā paribhuñjantassa anāpattidassanatta”nti **mahāsumatthero** āha. **Mahāpadumatthero** panāha – “nayidaṃ yācitabbaṃ, antosattāhe dinnassa hi puna paribhoge āpattiyeva natthi. Sattāhātikkantassa pana paribhoge anāpattidassanattamidaṃ vutta”nti. Tasmā evaṃ dinnāṃ bhesajjaṃ sace sāmaṇero abhisāṅkharitvā vā anabhisāṅkharitvā vā tassa bhikkhuno natthukammaṭṭhaṃ dadeyya, gahetvā natthukammaṃ kātābbaṃ. Sace bālo hoti, dātuṃ na jānāti, aññena bhikkhuna vattabbo – “atthi te, sāmaṇera, tela”nti “āma, bhante, atthī”ti. “Āhara, therassa bhesajjaṃ karissāmā”ti. Evampi vaṭṭati. Sesamaṃ uttānatthameva.

Kathinasamuṭṭhānaṃ, akiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ,

Ticittaṃ, tivedananti.

Bhesajjasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Vassikasāṭīkasikkhāpadavaṇṇanā

626. Tena samayenāti vassikasāṭīkasikkhāpadaṃ. Tattha **vassikasāṭīkā anuññātāti** cīvarakkhandhake visākhavattusimīṃ (mahāva. 349 ādayo) anuññātā. **Paṭīkaccevāti** pureyeva.

627. Māso seso gimhānanti catunnaṃ gimhamāsānaṃ eko pacchimamāso seso. **Katvāti** sibbanarajanakappariyosānena niṭṭhapetvā. Karontena ca ekameva katvā samaye adhiṭṭhātabbaṃ, dve adhiṭṭhātuṃ na vaṭṭanti.

Atirekamāse sese gimhāneti gimhānanāmake atirekamāse sese.

Atirekaddhamāse sese gimhāne katvā nivāsetīti ettha pana t̄hatvā vassikasāṭikāya pariyesanakkhettaṃ karaṇakkhettaṃ nivāsanakkhettaṃ adhiṭṭhānakkhettaṃ catubbidhaṃ khettaṃ, kucchisamayo piṭṭhisamayoti duvidho samayo, piṭṭhisamayacatukkaṃ kucchisamayacatukkanti dve catukkāni ca veditabbāni.

Tattha jeṭṭhamūlapuṇṇamāsiyā pacchimapāṭipadadivasato paṭṭhāya yāva kāḷapakkhuposathā, ayameko addhamāso pariyesanakkhettañceva karaṇakkhettañca. Etasmiñhi antare vassikasāṭikāya aladdhaṃ pariyesituṃ laddhaṃ kātuñca vaṭṭati, nivāsetuṃ adhiṭṭhātuñca na vaṭṭati. Kāḷapakkhuposathassa pacchimapāṭipadadivasato paṭṭhāya yāva āsāḷhīpuṇṇamā, ayameko addhamāso pariyesanakaraṇanivāsanānaṃ tiṇṇampi khettaṃ. Etasmiñhi antare pariyesituṃ kātuṃ nivāsetuñca vaṭṭati, adhiṭṭhātuṃyeva na vaṭṭati. Āsāḷhīpuṇṇamāsiyā pacchimapāṭipadadivasato paṭṭhāya yāva kattikapuṇṇamā, ime cattāro māsā pariyesanakaraṇanivāsanādhiṭṭhānānaṃ catunnaṃ khettaṃ. Etasmiñhi antare aladdhaṃ pariyesituṃ laddhaṃ kātuṃ nivāsetuṃ adhiṭṭhātuñca vaṭṭati. Idaṃ t̄va catubbidhaṃ khettaṃ veditabbāṃ.

Kattikapuṇṇamāsiyā pana pacchimapāṭipadadivasato paṭṭhāya yāva jeṭṭhamūlapuṇṇamā, ime satta māsā piṭṭhisamayō nāma. Etasmiñhi antare “kālo vassikasāṭikāyā” tiādinā nayena satuppādaṃ katvā aññātaappavāritat̄hānato vassikasāṭikācīvaraṃ nipphādentassa iminā sikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. “Detha me vassikasāṭikācīvara” ntiādinā nayena viññattiṃ katvā nipphādentassa aññātakaviññattisikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Vuttanayeneva satuppādaṃ katvā ñātakapavāritat̄hānato nipphādentassa imināva sikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Viññattiṃ katvā nipphādentassa aññātakaviññattisikkhāpadena anāpatti. Vuttañhettaṃ **parivāre** –

“Mātaraṃ cīvaraṃ yāce, no ca saṅghe pariṇataṃ;
Kenassa hoti āpatti, anāpatti ca ñātake;
Pañhā mesā kusalehi cintitā” ti. (pari. 481);

Ayañhi pañho imamatthaṃ sandhāya vuttoti. Evaṃ piṭṭhisamayacatukkaṃ veditabbāṃ.

Jeṭṭhamūlapuṇṇamāsiyā pana pacchimapāṭipadadivasato paṭṭhāya yāva kattikapuṇṇamā, ime pañca māsā kucchisamayō nāma. Etasmiñhi antare vuttanayena satuppādaṃ katvā aññātaappavāritat̄hānato vassikasāṭikācīvaraṃ nipphādentassa vattabhede dukkaṭaṃ. Ye manussā pubbepi vassikasāṭikācīvaraṃ denti, ime pana sacepi attano aññātaappavāritā honti, vattabhedo natthi, tesu satuppādakaraṇassa anuññātattā. Viññattiṃ katvā nipphādentassa aññātakaviññattisikkhāpadena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Idaṃ pana pakatiyā vassikasāṭikādayakesupi hotiyeva. Vuttanayeneva satuppādaṃ katvā ñātakapavāritat̄hānato nipphādentassa iminā sikkhāpadena anāpatti. Viññattiṃ katvā nipphādentassa aññātakaviññattisikkhāpadena anāpatti. “**Na vattabbā detha me**” ti idañhi pariyesanakāle aññātaappavāriteyeva sandhāya vuttaṃ. Evaṃ kucchisamayacatukkaṃ veditabbāṃ.

Naggo kāyaṃ ovassāpeti, āpatti dukkaṭassāti ettha udakaphusitagaṇanāya akatvā nhānapariyosānavasena payoge payoge dukkaṭena kāretabbo. So ca kho vivaṭaṅgaṇe ākāśato patitaudakeneva nhāyanto. Nhānakoṭṭhakavāpiādisu ghaṭehi āsittaudakena vā nhāyantassa anāpatti.

Vassaṃ ukkaḍḍhiyatīti ettha sace katapariyesitāya vassikasāṭikāya gimhānaṃ pacchima māsāṃ khetvā puna vassānassa paṭhamamāsāṃ ukkaḍḍhitvā gimhānaṃ pacchimamāsāmeva karonti, vassikasāṭikā dhovitvā nikkhipitabbā. Anadhiṭṭhitā avikappitā dve māsē parihāraṃ labhati, vassūpanāyikādivase adhiṭṭhātābbā. Sace satisammosena vā appahonakabhāvena vā akatā hoti, te ca dve māsē vassānassa ca cātumāsanti cha māsē parihāraṃ labhati. Sace pana kattikamāse kathinaṃ atthariyati, aparepi cattāro māsē labhati, evaṃ dasa māsā honti. Tato parampi satiā paccāsāya mūlacīvaraṃ katvā t̄hapentassa ekamāsanti evaṃ ekādasa māsē parihāraṃ labhati. Sace pana ekāhadvīhādivasena yāva dasāhānāgatāya vassūpanāyikāya antovasse vā laddhā ceva niṭṭhitā ca, kadā adhiṭṭhātābbāti etaṃ **aṭṭhakathāsu** na vicāritaṃ. Laddhadivasato paṭṭhāya antodasāhe niṭṭhitā pana tasmimyeva antodasāhe adhiṭṭhātābbā. Dasāhātikkame niṭṭhitā tadaheva adhiṭṭhātābbā. Dasāhe appahonte cīvarakālaṃ nātikkametabbāti ayaṃ no attanomatī. Kasmā? “Anujānāmi, bhikkhave, ticīvaraṃ adhiṭṭhātuṃ na vikappetuṃ; vassikasāṭikāya vassānaṃ cātumāsāṃ adhiṭṭhātuṃ, tato paraṃ vikappetu” nti (mahāva. 358) hi vuttaṃ. Tasmā vassūpanāyikato pubbe dasāhātikkamepi anāpatti. “Dasāhaparamaṃ atirekacīvaraṃ dhāretabba” nti (pārā. 462) ca vuttaṃ. Tasmā ekāhadvīhādivasena yāva dasāhānāgatāya vassūpanāyikāya antovasse vā laddhā ceva niṭṭhitā ca vuttanayeneva antodasāhe vā tadahu vā adhiṭṭhātābbā, dasāhe appahonte cīvarakālaṃ nātikkametabbā.

Tattha siyā “vassānaṃ cātumāsaṃ adhiṭṭhātu”nti vacanato “cātumāsabbhantare yadā vā tadā vā adhiṭṭhātuṃ vaṭṭati”ti. Yadi evaṃ, “kaṇḍuppaṭicchādhiṃ yāva ābādā adhiṭṭhātu”nti vuttaṃ sāpi, ca dasāhaṃ atikkāmetabbā siyā. Evañca sati “dasāhaparamaṃ atirekacīvaraṃ dhāretabba”nti idaṃ virujjhati. Tasmā yathāvuttameva gahetabbaṃ, aññaṃ vā acalaṃ kāraṇaṃ labhitvā chaḍḍetabbaṃ. Apica **kurundiyampi** nissaggiyāvasāne vuttaṃ – “kadā adhiṭṭhātabbā? Laddhadivasato paṭṭhāya antodasāhe niṭṭhitā pana tasmimyeva antodasāhe adhiṭṭhātabbā. Yadi nappahoti yāva kattikapuṇṇamā parihāraṃ labhati”ti.

630. Acchinnacīvarassāti etaṃ vassikasāṭikameva sandhāya vuttaṃ. Tesañhi naggānaṃ kāyovassāpane anāpatti. Ettha ca mahagghavassikasāṭikaṃ nivāsetvā nhāyantassa corupaddavo **āpadā** nāma. Sesamettha uttānameva.

Chasamuṭṭhānaṃ, kiriyaṃ, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Vassikasāṭikasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Cīvaraacchindanasikkhāpadavaṇṇanā

631. Tena samayenāti cīvaraacchindanasikkhāpadaṃ. Tattha **yampi tyāhanti** yampi te ahaṃ. So kira “mama pattacīvaraupāhanapaccattharaṇāni vahanto mayā saddhiṃ cārikaṃ pakkamissati”ti adāsi. Tenevamāha. **Acchindīti** balakkārena aggahesi, sakasaññāya gahitattā panassa pārājikaṃ natthi, kilamētvā gahitattā āpatti paññattā.

633. Sayam acchindati nissaggiyaṃ pācittiyanti ekaṃ cīvaraṃ ekābaddhāni ca bahūni acchindato ekā āpatti. Ekato abaddhāni viṣuṃ viṣuṃ ṭhitāni ca bahūni acchindato “saṅghāṭiṃ āhara, uttarāsaṅgaṃ āharā”ti evaṃ āharāpayato ca vatthugaṇānāya āpattiyo. “Mayā dinnāni sabbāni āharā”ti vadatopi ekavacaneneva sambahulā āpattiyo.

Aññaṃ āṇāpeti āpatti dukkaṭassāti “cīvaraṃ gaṇhā”ti āṇāpeti, ekaṃ dukkaṭaṃ. Āṇatto bahūni gaṇhāti, ekaṃ pācittiyaṃ “saṅghāṭiṃ gaṇha, uttarāsaṅgaṃ gaṇhā”ti vadato vācāya vācāya dukkaṭaṃ. “Mayā dinnāni sabbāni gaṇhā”ti vadato ekavācāya sambahulā āpattiyo.

634. Aññaṃ parikkhārenti vikappanupagapacchimacīvaraṃ ṭhapētvā yaṃ kiñci antamaso sūcimpī. Veṭhetvā ṭhapitasūcīsūpi vatthugaṇānāya dukkaṭāni. Sithilaveṭhitāsu evaṃ. Gāḷhaṃ katvā baddhāsu pana ekameva dukkaṭanti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Sūcihare pakkhittāsūpi eseva nayo. Thavikāya pakkhipitvā sithilabaddha gāḷhabaddhesu tikaṭukādīsū bhesajjesūpi eseva nayo.

635. So vā detīti “bhante, tumhākaṃyeva idaṃ sārūpa”nti evaṃ vā deti, atha vā pana “āvuso, mayaṃ tuyhaṃ ‘vattapaṭipattiṃ karissati, amhākaṃ santike upajjhaṃ gaṇhissati, dhammaṃ pariyāpuṇissati”ti cīvaraṃ adamha, so dāni tvaṃ na vattaṃ karosi, na upajjhaṃ gaṇhāsi, na dhammaṃ pariyāpuṇāsi”ti evamādīni vutto “bhante, cīvarattāya maññe bhaṇatha, idaṃ vo cīvara”nti deti, evampi so vā deti. Disāpakkantaṃ vā pana daharaṃ “nivattetha na”nti bhaṇati, so na nivattati. Cīvaraṃ gahētvā rundhathāti, evaṃ ce nivattati, sādhu. Sace “pattacīvarattāya maññe tumhe bhaṇatha, gaṇhatha na”nti deti. Evampi so vā deti, vibbhantaṃ vā disvā “mayaṃ tuyhaṃ ‘vattaṃ karissati”ti pattacīvaraṃ adamha, so dāni tvaṃ vibbhamitvā carasi”ti vadati. Itaro “gaṇhatha tumhākaṃ pattacīvara”nti deti, evampi so vā deti. “Mama santike upajjhaṃ gaṇhantasseva demi, aññattha gaṇhantassa na demi. Vattaṃ karontasseva demi, akarontassa na demi, dhammaṃ pariyāpuṇantasseva demi, apariyāpuṇantassa na demi, avibbhamantasseva demi, vibbhamantassa na demī”ti evaṃ pana dātuṃ na vaṭṭati, dadato dukkaṭaṃ. Āharāpetuṃ pana vaṭṭati. Cajitvā dinnam acchinditvā gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Sesamettha uttānamevāti.

Tisamuṭṭhānaṃ – kāyacittato vācācittato kāyavācācittato ca samuṭṭhāti, kiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, akusalacittaṃ, dukkhavedananti.

Cīvaraacchindanasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Suttaviññattisikkhāpadavaṇṇanā

636. Tena samayenāti suttaviññattisikkhāpadaṃ. Tattha **khomanti** khomavākehi katasuttaṃ. **Kappāsikanti** kappāsato nibbattaṃ. **Koseyyanti** kosiyaṃsūhi kantivā katasuttaṃ. **Kambalanti** eḷakalomasuttaṃ. **Sāṇanti** sāṇavākasuttaṃ. **Bhaṅganti** pāṭekkaṃ vākasuttamevāti eke. Etehi pañcahi missetvā katasuttaṃ pana “bhaṅga”nti veditabbaṃ.

Vāyāpeti payoge payoge dukkaṭanti sace tantavāyassa turivemādīni natthi, tāni “araññato āharissāmī”ti vāsiṃ vā pharasuṃ vā niseti, tato paṭṭhāya yaṃ yaṃ upakaraṇatthāya vā cīvaravāyanatthāya vā karoti, sabbattha tantavāyassa payoge payoge bhikkhussa dukkaṭaṃ. Dīghato vidatthimatte tiriyañca hatthamatte vīte nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. **Mahāpaccariyaṃ** pana “yāva pariyoṣānaṃ vāyāpentassa phalake phalake nissaggiyaṃ pācittiya”nti vuttaṃ. Tampi idameva pamāṇaṃ sandhāya vuttanti veditabbaṃ. Vikappanupagapacchimañhi cīvarasaṅkhyāṃ gacchatīti.

Apicettha evaṃ vinicchayo veditabbo – suttaṃ tāva sāmaṃ viññāpitaṃ akappiyaṃ, sesaṃ ñātakādivasena uppannaṃ kappiyaṃ. Tantavāyopi aññātakaappavārīto viññattiyā laddho akappiyo, seso kappiyo. Tattha akappiyasuttaṃ akappiyatantavāyena vāyāpentassa pubbe vuttanayena nissaggiyaṃ. Teneva pana kappiyasuttaṃ vāyāpentassa yathā pubbe nissaggiyaṃ, evaṃ dukkaṭaṃ. Teneva kappiyaṃ akappiyañca suttaṃ vāyāpentassa yadi pacchimaṇḍalappamāṇena eko paricchedo suddhakappiyasuttamayo, eko akappiyasuttamayo vīte evaṃ kedārabaddhaṃ vīya cīvaraṃ hoti, akappiyasuttamaye paricchede pācittiyaṃ, itarasmīṃ tatheva dukkaṭaṃ. Yadi tato ūnāparicchedā honti, antamaso acchimaṇḍalappamāṇāpi, sabbaparicchedesu paricchedagaṇānāya dukkaṭaṃ. Atha ekantarikena vā suttena dīghato vā kappiyaṃ tiriyaṃ akappiyaṃ katvā vītaṃ hoti, phalake phalake dukkaṭaṃ. Kappiyatantavāyenapi akappiyasuttaṃ vāyāpentassa yathā pubbe nissaggiyaṃ, evaṃ dukkaṭaṃ. Teneva kappiyañca akappiyañca suttaṃ vāyāpentassa sace pacchimaṇḍalappamāṇā ūnakā vā akappiyasuttaparicchedā honti, tesu paricchedagaṇānāya dukkaṭaṃ. Kappiyasuttaparicchedesu anāpatti. Atha ekantarikena vā suttena dīghato vā kappiyaṃ tiriyaṃ akappiyaṃ katvā vītaṃ hoti, phalake phalake dukkaṭaṃ.

Yadi pana dve tantavāyā honti, eko kappiyo eko akappiyo, suttañca akappiyaṃ, te ce vārena vinanti, akappiyatantavāyena vīte phalake phalake pācittiyaṃ, ūnatare dukkaṭaṃ. Itarena vīte ubhayattha dukkaṭaṃ. Sace dvepi vemaṃ gahetvā ekato vinanti, phalake phalake pācittiyaṃ. Atha suttaṃ kappiyaṃ, cīvarañca kedārabaddhādīhi saporicchedaṃ, akappiyatantavāyena vīte paricchede paricchede dukkaṭaṃ, itarena vīte anāpatti. Sace dvepi vemaṃ gahetvā ekato vinanti, phalake phalake dukkaṭaṃ. Atha suttampi kappiyañca akappiyañca, te ce vārena vinanti, akappiyatantavāyena akappiyasuttamāyeso pacchimaṇḍalappamāṇesu paricchedesu vītesu paricchedagaṇānāya pācittiyaṃ. Ūnakataresu kappiyasuttamāyeso ca dukkaṭaṃ. Kappiyatantavāyena akappiyasuttamāyeso pamāṇayuttesu vā ūnakesu vā dukkaṭameva. Kappiyasuttamāyeso anāpatti.

Atha ekantarikena vā suttena dīghato vā akappiyaṃ tiriyaṃ kappiyaṃ katvā vinanti, ubhopi vā te vemaṃ gahetvā ekato vinanti, aparicchede cīvare phalake phalake dukkaṭaṃ, saporicchede paricchedavasena dukkaṭānti. Ayaṃ pana attho **mahāatṭhakathāyaṃ** apākaṭo, **mahāpaccariyādīsu** pākaṭo. Idha sabbākāreneva pākaṭo.

Sace suttampi kappiyaṃ, tantavāyopi kappiyo ñātakappavārīto vā mūlena vā payojito, vāyāpanapaccayā anāpatti. Dasāhātikkamanapaccayā pana āpattim rakkhantena vikappanupagappamāṇamatte vīte tante ṭhitāmyeva adhiṭṭhātabbaṃ. Dasāhātikkamena niṭṭhāpiyamāñhi nissaggiyaṃ bhavēyyāti. Ñātakādīhi tantam āropetvā “tumahākaṃ, bhante, idaṃ cīvaraṃ gaṇheyyāthā”ti niyyātepi eseva nayo.

Sace tantavāyo evaṃ payojito vā sayam dātukāmo vā hutvā “ahaṃ, bhante, tumhākaṃ cīvaraṃ asukadivase nāma vāyitvā ṭhapessāmī”ti vadati, bhikkhu ca tena paricchinnavasato dasāhaṃ atikkāmeti, nissaggiyaṃ pācittiyaṃ.

Sace pana tantavāyo “ahaṃ tumhākaṃ cīvaraṃ vāyitvā sāsanaṃ pesessāmī”ti vatvā tatheva karoti, tena pesitabhikkhu pana tassa bhikkhuno na āroceti, añño disvā vā sutvā vā “tumahākaṃ, bhante, cīvaraṃ niṭṭhita”nti āroceti, etassa ārocanam na pamāṇaṃ. Yadā pana tena pesitoyeva āroceti, tassa vacanam sutadivasato paṭṭhāya dasāhaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ.

Sace tantavāyo “ahaṃ tumhākaṃ cīvaraṃ vāyitvā kassaci hatthe paṇiṇissāmī”ti vatvā tatheva karoti, cīvaraṃ gahetvā gatabhikkhu pana attano pariveṇe ṭhapetvā tassa na āroceti, añño koci bhaṇati “api, bhante, adhunā ābhataṃ cīvaraṃ sundara”nti? “Kuhim, āvuso, cīvara”nti? “Itthannāmassa hatthe pesita”nti. Etassapi vacanam na pamāṇaṃ. Yadā pana so bhikkhu cīvaraṃ deti, laddhadivasato paṭṭhāya dasāhaṃ atikkāmayato nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Sace pana vāyāpanamūlam adinnaṃ hoti, yāva kākāṇikamatampi avasiṭṭhaṃ, tāva rakkhati.

640. Anāpatti cīvaram sibbetunti cīvarasibbanatthāya suttaṃ viññāpentassa anāpattīti attho. **Āyogetiādīsipi** nimittatthe bhummavacanam, āyogādinimittam viññāpentassa anāpattīti vuttaṃ hoti. Sesamettha uttānatthamevāti.

Chasamuṭṭhānam, kiriyaṃ, nosaññāvimokkham, acittakam, paṇṇattivajjam, kāyakammavacīkammaṃ, ticittam, tivedananti.

Suttaviññattisikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Mahāpesakārasikkhāpadavaṇṇanā

641. Tena samayenāti mahāpesakārasikkhāpadaṃ. Tattha **suttaṃ dhārayitvāti** suttaṃ tuletva palaparicchedam katvā. **Appitanti** ghanam. **Suvītanti** suṭṭhu vītam, sabbaṭṭhānesu samaṃ katvā vītam. **Suppavāyitanti** suṭṭhu pavāyitam sabbaṭṭhānesu samaṃ katvā tante pasāritam. **Suvilekhitanti** lekhanīyā suṭṭhu vilikhitam. **Suvitacchitanti** kocchena suṭṭhu vitacchitam, suniddhotanti attho. **Paṭibaddhanti** vekallam. **Tanteti** tante dīghato pasāraṇeyeva upanetvāti attho.

642. Tatra ce so bhikkhūti yatra gāme vā nigame vā te tantavāyā tatra. **Vikappam āpajjeyyāti** visiṭṭham kappam adhikavidhānam āpajjeyya. Pāḷiyam pana yenākārena vikappam āpanno hoti, tam dassetum “idaṃ kho, āvuso”tiādi vuttaṃ.

Dhammampi bhaṇatīti dhammakathampi katheti, “tassa vacanena āyatham vā vitthatam vā appitam vā”ti suttaṃvaḍḍhanaākārameva dasseti.

Pubbe appavāritoti cīvarasāmikehi pubbe appavārito hutvā. Sesam uttānatthamevāti.

Chasamuṭṭhānam, kiriyaṃ, nosaññāvimokkham, acittakam, paṇṇattivajjam, kāyakammavacīkammaṃ,

Ticittam, tivedananti.

Mahāpesakārasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Acekakīvarasikkhāpadavaṇṇanā

646-9. Tena samayenāti acekakīvarasikkhāpadaṃ. Tattha **dasāhānāgatanti** dasa ahāni dasāham, tena dasāhena anāgatā dasāhānāgatā, dasāhena asampattāti attho, tam dasāhānāgataṃ, accantasamyogavasena bhummatthe upayogavacanam, tenevassa padabhājane “dasāhānāgatāyā”ti vuttaṃ. **Pavāraṇāyāti** idaṃ pana yā sā dasāhānāgatāti vuttā, tam sarūpato dassetum asammohattham anupayogavacanam.

Kattikatemāsikapuṇṇamanti paṭhamakattikatemāsikapuṇṇamam. Idhāpi paṭhamapadassa anupayogattā purimanayeneva bhummatthe upayogavacanam. Idaṃ vuttaṃ hoti – “yato paṭṭhāya paṭhamamahāpavāraṇā dasāhānāgatā”ti vuccati, sacepi tāni divasāni accantameva bhikkhuno acekakīvaram uppajjeyya, ‘acekam ida’nti jānamānena bhikkhunā sabbampi paṭiggahetabba’nti. Tena pavāraṇāmāsassa juṇhapakkhapañcamito paṭṭhāya uppannassa cīvarassa nidhānakālo dassito hoti. Kāmañcesa “dasāhaparamam atirekakīvaram dhāretabba’nti imināva siddho, atthuppattivasena pana apubbam viya attham dassetvā sikkhāpadaṃ ṭhapitam.

Acekakīvaranti accāyikakīvaram vuccati, tassa pana accāyikabhāvam dassetum “**senāya vā gantukāmo hoti**”tiādi vuttaṃ. Tattha **saddhāti** iminā saddhāmatlakameva dassitam. **Pasādoti** iminā suppasannā balavasaddhā. **Etam acekakīvaram nāmāti** etam imehi kāraṇehi dātukāmena dūtam vā pesetvā sayam vā āgantvā “vassāvāsikam dassāmī”ti evam ārocitam cīvaram acekakīvaram nāma hoti. Chaṭṭhito paṭṭhāya pana uppannam anacekakīvarampi paccuddharitvā ṭhapitacīvarampi etam parihāram labhatiyeva.

Saññāṇam katvā nikkhipitabbanti kiñci nimittam katvā ṭhapetabbam. Kasmā etam vuttaṃ? Yadi hi tam pure pavāraṇāya vibhajanti. Yena gahitam, tena chinnavassena na bhavitabbam. Sace pana hoti, tam cīvaram saṅghikameva hoti. Tato sallakkhetvā sukham dātum bhavissatīti.

650. Acekakīvare acekakīvarasaññīti evamādi vibhajitvā gahitameva sandhāya vuttaṃ. Sace pana

avibhattaṃ hoti, saṅghassa vā bhaṇḍāgāre, cīvarasamayātikamepi anāpatti. Iti atirekacīvarassa dasāhaṃ parihāro. Akatassa vassikasāṭṭhacīvarassa anathate kathine pañca māsā, vasse ukkaḍḍhite cha māsā, atthate kathine apare cattāro māsā. Hemantassa pacchime divase mūlacīvarādhiṭṭhānavasena aparopi eko māsoti ekādasa māsā parihāro. Satiyā paccāsāya mūlacīvarassa eko māso, accekacīvarassa anathate kathine ekādasadivasādhiko māso, atthate kathine ekādasadivasādhikā pañca māsā, tato paraṃ ekadivasampi parihāro natthīti vedītabbaṃ.

Anaccekacīvareti accekacīvarasadise aññasmiṃ. Sesamettha uttānatthamevāti.

Kathinasamuṭṭhānaṃ – akiriyaṃ, nosaññāvīmokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Accekacīvarasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Sāsaṅkasikkhāpadavaṇṇanā

652. Tena samayenāti sāsaṅkasikkhāpadaṃ. Tattha **vutthavassā āraññakesūti** te pubbepi araññeyeva vihariṃsu. Dubbalacīvarattā pana paccayavasena gāmantasenāsane vassaṃ vasitvā niṭṭhitacīvarā hutvā “idāni nippalibodhā samaṇadhammaṃ karissāmā”ti āraññakesu senāsanesu viharanti. **Kattikacorakāti** kattikamāse corā. **Paripātentīti** upaddavanti, tattha tattha ādhāvitvā uttāsenti palāpenti. **Antaraghare nikkhipitūti** antogāme nikkhipitūti. Bhagavā yasmā paccayā nāma dhammena samena dullabhā, sallekhevā hi bhikkhu mātarampi viññāpetuṃ na sakkoti. Tasmā cīvaraguttatthaṃ antaraghare nikkhipitūti anujānāti. Bhikkhūnaṃ pana anurūpattā araññavāsaṃ na paṭikkhipi.

653. Upavassaṃ kho panāti ettha upavassanti upavassa; upavasitvāti vuttaṃ hoti. Upasampajjantiādīsu viya hi ettha anunāsiko daṭṭhabbo. Vassaṃ upagantvā vasitvā cāti attho. Imassa ca padassa “tathārūpesu bhikkhu senāsanesu viharanto”ti iminā sambandho. Kiṃ vuttaṃ hoti? Vassaṃ upagantvā vasitvā ca tato paraṃ pacchimakkattikapuṇṇamapariyosānakālaṃ yāni kho pana tāni āraññakāni senāsānāni sāsaṅkasammatāni sappaṭibhayāni; tathārūpesu bhikkhu senāsanesu viharanto ākaṅkhamāno tiṇṇaṃ cīvarānaṃ aññataraṃ cīvaraṃ antaraghare nikkhipeyyāti. Yasmā pana yo vassaṃ upagantvā yāva paṭhamakkattikapuṇṇamaṃ vasati, so vuṭṭhavassānaṃ abbhantaro hoti, tasmā idaṃ atigahaṇaṃ byañjanavicāraṇaṃ akatvā padabhājjane kevalaṃ cīvaranikkhēpārahaṃ puggalaṃ dassetuṃ “vuṭṭhavassāna”nti vuttaṃ. Tassāpi “**bhikkhu senāsanesu viharanto**”ti iminā sambandho. Ayañhi ettha attho “vuṭṭhavassānaṃ bhikkhu senāsanesu viharanto”ti evarūpānaṃ bhikkhūnaṃ abbhantare yo koci bhikkhūti vuttaṃ hoti.

Araññalakkhaṇaṃ **adinnādānavāṇṇanāyaṃ** vuttaṃ. Ayaṃ pana viseso – sace vihāro parikkhitto hoti, parikkhittassa gāmassa indakhīlato aparikkhittassa parikkhēpārahaṭṭhānato paṭṭhāya yāva vihāraparikkhēpā minītabbaṃ. Sace vihāro aparikkhitto hoti, yaṃ sabbapaṭṭhamaṃ senāsanaṃ vā bhattasālā vā dhuvasannipātaṭṭhānaṃ vā bodhivā cetiyaṃ vā dūre cepi senāsanaṃ hoti, taṃ paricchedaṃ katvā minītabbaṃ. Sacepi āsanne gāmo hoti, vihāre ṭhitehi gharamānusakānaṃ saddo sūyati, pabbatanadīdīhi pana antarittā na sakkā ujuṃ gantuṃ, yo cassa pakatimaggo hoti, sacepi nāvāya sañcaritabbo, tena maggena gāmato pañcadhanusatikaṃ gahetabbaṃ. Yo āsannagāmassa aṅgasampādanatthaṃ tato tato maggaṃ pidahati, ayaṃ “dhuṅgacoro”ti vedītabbo.

Sāsaṅkasammatānīti “sāsaṅkānī”ti sammatāni; evaṃ saññātānīti attho. Padabhājjane pana yena kāraṇena tāni sāsaṅkasammatāni, taṃ dassetuṃ “ārāme āramūpacāre”tiādi vuttaṃ.

Saha paṭibhayena **sappaṭibhayāni**, sannihitabalavabhayānīti attho. Padabhājjane pana yena kāraṇena tāni sappaṭibhayāni; taṃ dassetuṃ “ārāme āramūpacāre”tiādi vuttaṃ.

Samantā gocaragāme nikkhipeyyāti āraññakassa senāsanaṃ samantā sabbadisābhāgesu attanā abhirucite gocaragāme satiyā aṅgasampattiyā nikkhipeyya.

Tatrāyaṃ aṅgasampatti – purimikāya upagantvā mahāpavāraṇāya pavārito hoti, idamekaṃ aṅgaṃ. Sace pacchimikāya vā upagato hoti chinnavasso vā, nikkhipitūti na labhati. Kattikamāsoyeva hoti, idaṃ dutiyaṃ aṅgaṃ. Kattikamāsato paraṃ na labhati, pañcadhanusatikaṃ pacchimameva pamāṇayuttaṃ senāsanaṃ hoti, idaṃ tatiyaṃ aṅgaṃ. Ūnappamāṇe vā gāvutato atirekappamāṇe vā na labhati, yatra hi piṇḍāya caritvā puna vihāraṃ

bhattavelāyaṃ sakkā āgantūṃ, tadeva idha adhippetāṃ. Nīmantito pana addhayaṃyojanāṃpi yojanāṃpi gantvā vasitūṃ pacceṭi, idaṃappamāṇaṃ. Sāsaṅkasappaṭibhayaṃeva hoti, idaṃ catutthāṃ aṅgaṃ. Anāsaṅkaappaṭibhayaṃ hi aṅgayuttepi senāsane vasanto nikkhipitūṃ na labhatīti.

Aññatra bhikkhusammutiyāti yā udositasikkhāpade kosambakasammuti (pārā. 475) anuññātā tassā sammutiyā aññatra; sace sā laddhā hoti, chārattāṭirekampi vippavasitūṃ vaṭṭati.

Puna gāmasīmaṃ okkamitvāti sace gocaragāmato puratthimāya disāya senāsanaṃ; ayañca pacchimadisāṃ gato hoti, senāsanaṃ āgantvā sattamaṃ aruṇaṃ utṭhāpetūṃ asakkontena gāmasīmaṃ okkamitvā sabhāyaṃ vā yattha katthaci vā vasitvā cīvarappavattimā ṇatvā pakkamitūṃ vaṭṭatīti attho. Evaṃ asakkontena tattheva ṭhitena paccuddharitabbaṃ, atirekacīvaraṭṭhāne ṭhassatīti. Sesāṃ uttānameva.

Kathinasamuṭṭhānaṃ – kāyavācāto kāyavācācittato ca samuṭṭhāti, akiriya, nosaññāvimokkhaṃ, acittakaṃ, paṇṇattivajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, ticittaṃ, tivedananti.

Sāsaṅkasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Pariṇatasikkhāpadavaṇṇanā

657. Tena samayenāti pariṇatasikkhāpadaṃ. Tattha **pūgassāti** samūhassa; dhammagāṇassāti attho. **Paṭiyattanti** paṭiyāditaṃ. **Bahū saṅghassa bhattāti** saṅghassa bahūni bhattāni anekāni lābhamukhāni; na saṅghassa kenaci pariṇānti dīpentī. **Oṇojethāti** detha. Kiṃ panevaṃ vattuṃ vaṭṭatīti kasmā na vaṭṭati? Ayañhi abhihaṭṭabhikkhā abhiharitvā ekasmiṃ okāse saṅghassatthāya paṭiyattā abhihaṭṭapaṭiyatte ca uddissa ṭhapitabhāge ca payuttavācā nāma natthi.

658. Saṅghikanti saṅghassa santakaṃ. So hi saṅghassa pariṇatattā hatthaṃ anārūlhopi ekena pariyaṃyena saṅghassa santako hoti, padabhājane pana “saṅghikaṃ nāma saṅghassa dinnāṃ hoti pariccatta”nti evaṃ atthuddhārasena nipariyaṃyatova saṅghikaṃ dassitaṃ. **Lābhanti** paṭilabhitabbavatthūṃ āha. Tenevassa niddese “cīvarampi”tiādi vuttaṃ. **Pariṇatanti** saṅghassa ninnāṃ saṅghassa poṇaṃ saṅghassa pabbhāraṃ hutvā ṭhitaṃ. Yena pana kāraṇena so pariṇato hoti, taṃ dassetuṃ “dassāma karissāmāti vācā bhinnā hoti”ti padabhājanaṃ vuttaṃ.

659. Payoge dukkaṭanti pariṇatalābhassa attano pariṇāmanapayoge dukkaṭaṃ, paṭilābhena tasmim hatthaṃ ārūlhe nissaggiyaṃ. Sace pana saṅghassa dinnāṃ hoti, taṃ gahetuṃ na vaṭṭati, saṅghasseva dātappaṃ. Yopi ārāmikehi saddhim ekato khādanti, bhaṇḍaṃ agghāpetvā kāretabbo. Pariṇataṃ pana sahadhammikānaṃ vā gihīnaṃ vā antamaso māṭusantakampi “idaṃ mayhaṃ dehi”ti saṅghassa pariṇatabhāvaṃ ṇatvā attano pariṇāmetvā gaṇhantassa nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. “Imassa bhikkhuno dehi”ti evaṃ aññassa pariṇāmentassa suddhikapācittiyaṃ. Ekaṃ pattaṃ vā cīvaraṃ vā attano, ekaṃ aññassa pariṇāmeti, nissaggiyaṃ pācittiyañceva suddhikapācittiyañca. Eseva nayo bahūsu. Vuttampi cetāṃ –

“Nissaggiyena āpattim, suddhikena pācittiyaṃ;
Āpajjeyya ekato;
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 480);

Ayañhi pariṇāmanaṃ sandhāya vutto. Yopi vassikasāṭikāsamaye mātugharepi saṅghassa pariṇataṃ vassikasāṭikaṃ ṇatvā attano pariṇāmeti, nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Parassa pariṇāmeti, suddhikapācittiyaṃ. Manussā “saṅghabhattaṃ karissāmā”ti sappitelādīni āharanti, gilāno cepi bhikkhu saṅghassa pariṇatabhāvaṃ ṇatvā kiñci yāceti, nissaggiyaṃ pācittiyameva. Sace pana so “tumhākaṃ sappiādīni ābhaṭṭāni atthi”ti pucchitvā “āma, atthi”ti vutte “mayhampi dethā”ti vadati, vaṭṭati. Athāpi naṃ kukkucāyantaṃ upāsakā vadanti – “saṅghopi amhehi dinnameva labhati; gaṇhatha, bhante”ti evampi vaṭṭati.

660. Saṅghassa pariṇataṃ aññasaṅghassāti ekasmiṃ vihāre saṅghassa pariṇataṃ aññaṃ vihāraṃ uddisitvā “asukasmiṃ nāma mahāvihāre saṅghassa dethā”ti pariṇāmeti.

Cetiyaṃ vāti “kiṃ saṅghassa dinnena, cetiyassapūjaṃ karoṭhā”ti evaṃ cetiyaṃ vā pariṇāmeti.

Cetiyassa pariṇatanti ettha niyamevā aññacetiyaṣṣatthāya ropitamālāvacchato aññacetiyaṃhi pupphampi āropetuṃ na vaṭṭati. Ekassa cetiyassa pana chattaṃ vā paṭākaṃ vā āropetvā ṭhitaṃ disvā sesaṃ aññassa cetiyassa dāpetuṃ vaṭṭati.

Puggalassa pariṇatanti antamaso sunakhassāpi pariṇataṃ “imassa sunakhassa mā dehi, etassa dehī”ti evaṃ aññapuggalassa pariṇāmeti, dukkaṭaṃ. Sace pana dāyaka “mayaṃ saṅghassa bhattaṃ dātukāmā, cetiyassa pūjaṃ kātukāmā, ekassa bhikkhuno parikkhāraṃ dātukāmā, tumhākaṃ ruciyā dassāma; bhaṇatha, kattha demā”ti vadanti. Evaṃ vutte tena bhikkhunā “yattha icchatha, tattha dethā”ti vattabbā. Sace pana kevalaṃ “kattha demā”ti pucchanti, pāliyaṃ āgatanayeneva vattabbaṃ. Sesamettha uttānatthameva.

Tisamuṭṭhānaṃ – kāyacittato vācācittato kāyavācācittato ca samuṭṭhāti, kiriyaṃ, saññāvimokkhaṃ, sacittakaṃ, lokavajjaṃ, kāyakammavacīkammaṃ, akusalacittaṃ, tivedananti.

Samantapāsādikāya vinayaṣaṃvaṇṇanāya

Pariṇatasikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhito pattavaggo tatiyo.

Nissaggiyavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pārājikakaṇḍa-aṭṭhakathā niṭṭhitā.